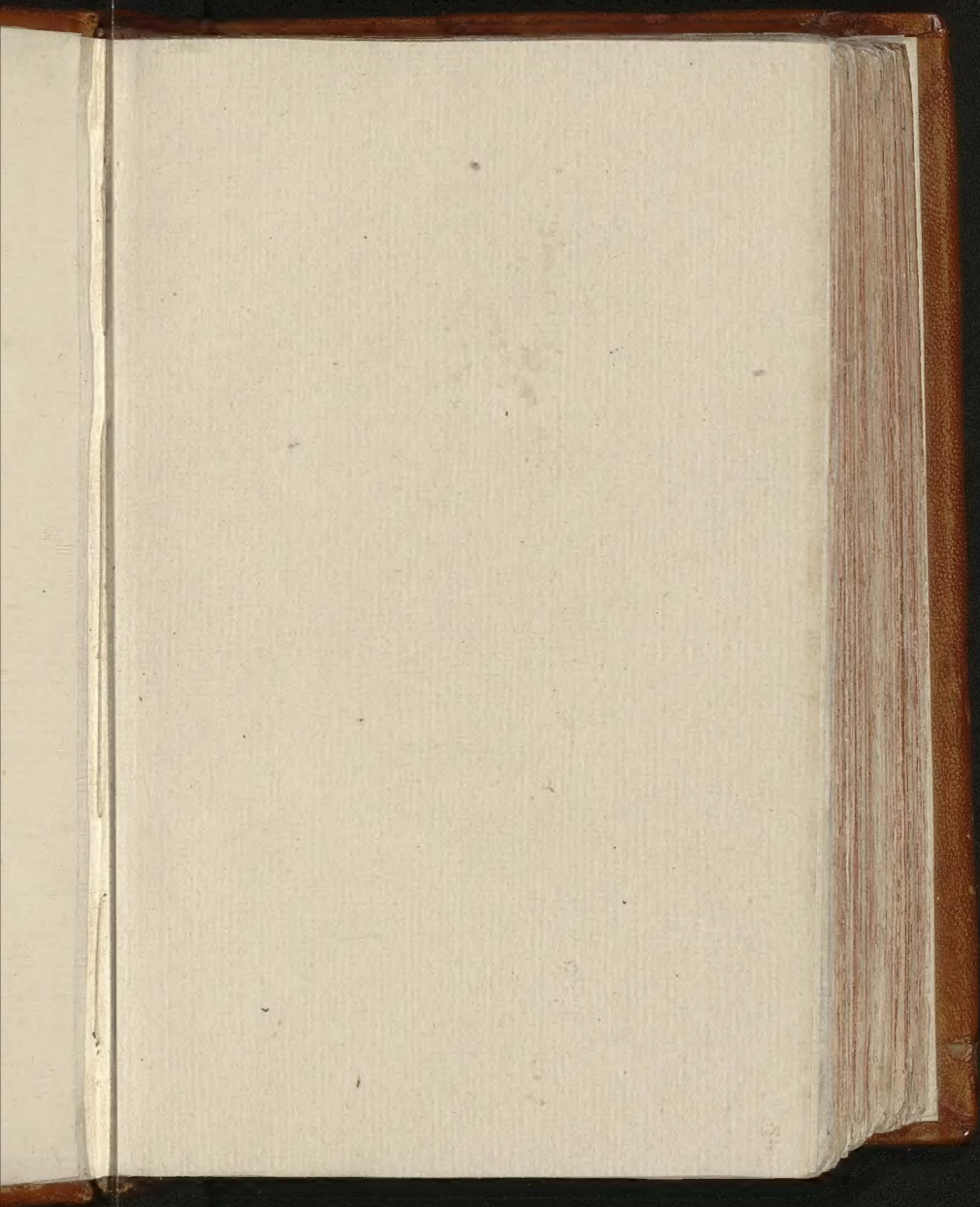
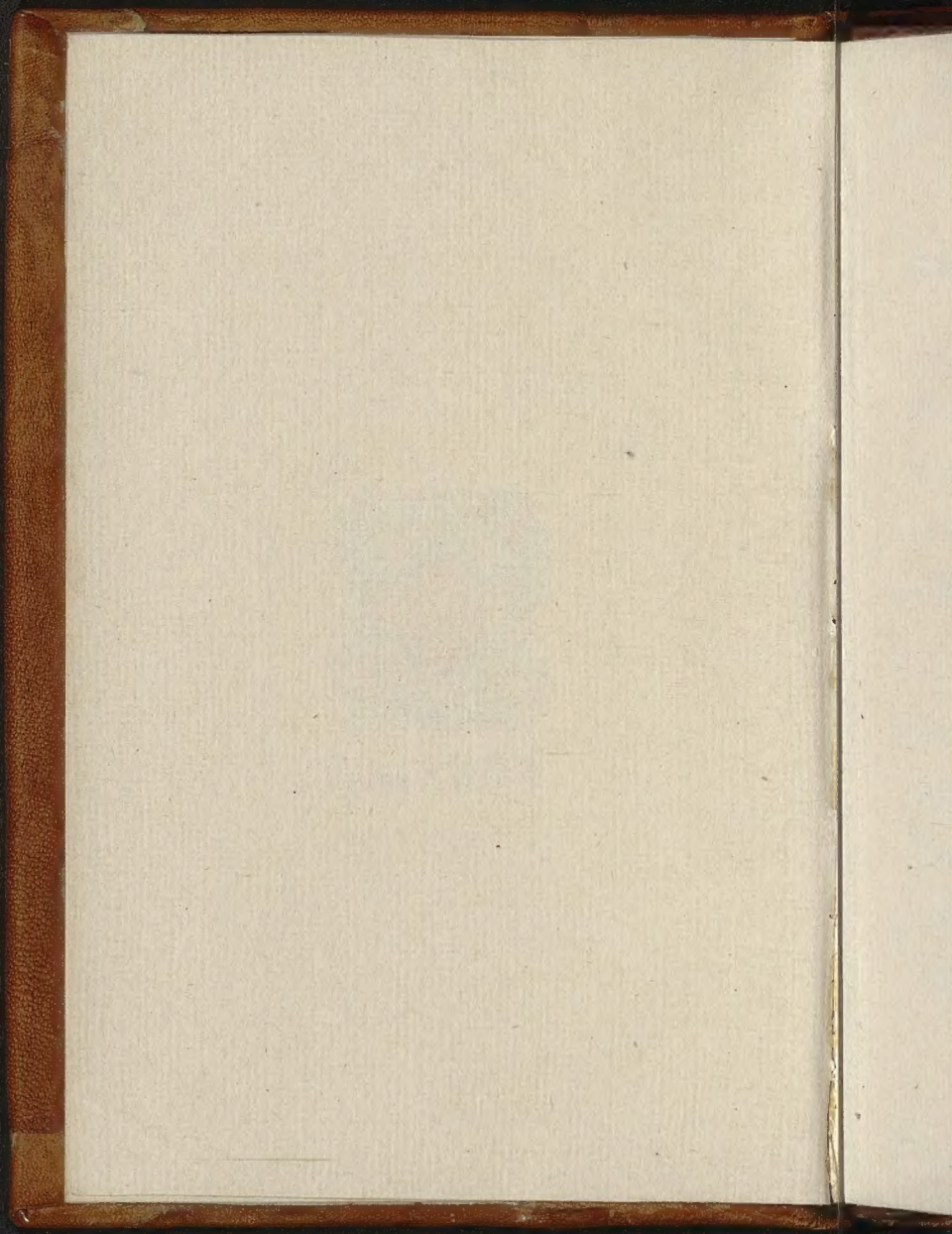
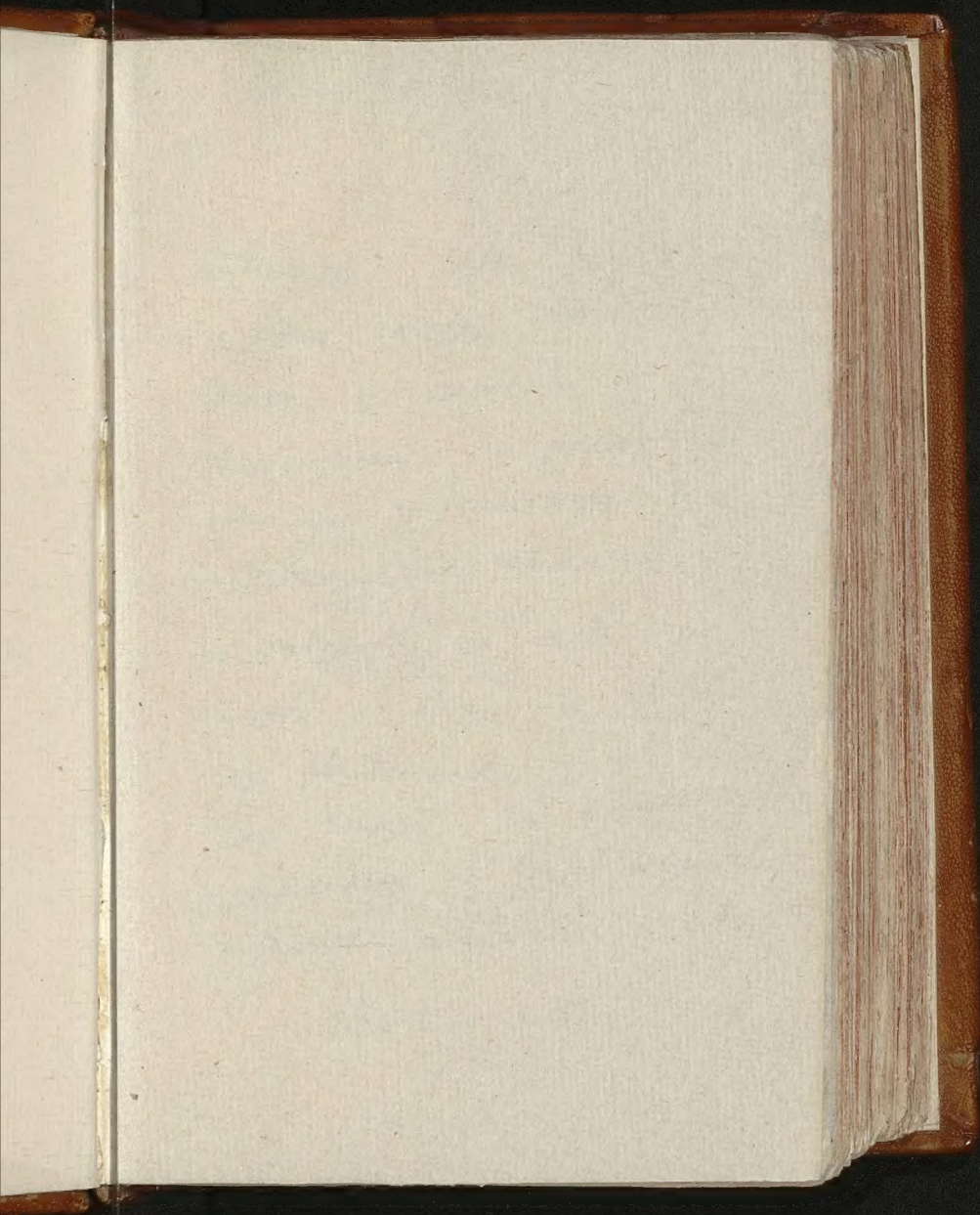

Cim 1393

Kate

as

wia

chne

rbor

moth

pico

thir

jeg

Ten

pm

wy

So wie wzd. 1600!

Katechizm albo krótkie
w jeduo mijsze zbrania
wiany y powinności
chreścianskiej z pasterstwem
zborowem y domowym a
modlitwami psalmami y
piosenkami, na uciechę y
chwale P. Bogu a zborowi
jego zbudowaniu.
Tęż razem ze piśmami
przyjemnem y poprawieniem
wydany nakładem J. M. R.

1600. r. w 8^u

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
ORACOVENSIS

7m
25/9/98

7 mth: 30. rubr.

445

Cynthia

~~VI 6.~~ 450. Regt

1893. I. 92

ad Gigistrea

30. mth. mth

29. 92
9

et hui. 39. cent 60.

Totus psalmus fit h
Sam co w Submarius
i hui psalmus. dicit.
psalmus tot same.

Am. O. 1393

(2-gi egz. Am. O. 754)

P R
Do

Wszystk
Po

Ł A
ści

wotą pob

od Bo

I E D

LI

W

moca Dud

X. Litew:

przebrało/

żym/ miedys

trzeby / w i

rych mieśc

nań i kory

iedynego/ p

Rozporz

żny ciłowier

Wszystk

to f

Przedmowa do

Narzędzie: W Pierwszej Części położyliśmy osobną /
własnie nazwany Katechizm. Który nic innego nie jest;
jedno Nauka albo Summa pierwszych początkow na-
bożeństwa Chrześcijańskiego / dla pojęcia prostiejszych /
przez pytania y odpowiedzi krótko podana. Dla ktore-
go Katechizmu własnie rzeczone / to jest; Psalmy y Pie-
śni / nazywają się Katechizmem. Gdyż y w Psalmach y w
Pieśniach tak nauka podaje się / ktora y w Katechizmiech
własnie rzeczonych.

Dwoiaki własnie rzeczoney (gdyż tego sama potrzeba
po nas potrzebowała) podaliśmy Katechizm. Pierwszy
jest mniejszy / zdawna we Dworzech W. X. Lit. zwyczaj-
ny: przydawamy na niektórych miejscach osobno detla-
rujące pewne / y s wiadectwa Pisma świętego; ledwie ie-
dno y drugie słowo / potrzeby na niektórych odmienni-
wszy. Jest poietny / krótki / y między ludźmi Chrześcija-
niemi zwyczajny.

Dруги Katechizm jest większy. A ten jest on Katechizm
Woiewodztwa Keińskiego; nad który z dawnych lat / w
tey matercy / lepszego nic nie widzieliśmy. Używają go
Dwory wszystkie Reformowane w Niemczech / w Niderlan-
dzie / w Franczey w Anglii / w Szkocyi / y indziej; z
którymi y nasze Litewskie / w tey swietey sprawie / zgo-
dnemi zostawiam.

Pierwszy Katechizm osobliwie / a nawiecey dla dzie-
ciak małych / y innych prostych ludzi / wydaliliśmy. Do zmo-
du Dzieciak ludzi Chrześcijańskich mają być ćwiczone / y
w przedniejsze członki Wiary / a powinności Chrześcijań-
skiej / zaprawione; aby pospólny y z laty / mnożyła się w
nich ścisła znajomość Boga / y pobożność Chrześcijańska
się zaczęła. Do czego Duch święty przez Proroką mo-
wiac / (Tren. 3.) napomina: Dobrze jest mężowi nosić
iaryzmo (Pamięć) z młodości swojej. Iaryzmo / mowie /
boiażni

boiażni
miłości
niem y w
lepszym lu-
tą napp-
czając się

Wier-
y ćwicze-
niem; aby
żep / mied-
wypetichy
przy każd-
Pisma su-
decewa:
badz don-
tow niepr-
wse ie c-
co / na ka-
albo Lou-

Teren /
trafic mo-
niem jze-
go Kated-

Auska-
zdemu c-
nie wma-
bpc poc-
Pamięt-
Pamięt-

A oso-
brze wie-
achnie-
trypli) ta-
ini nie b-
do / albo

Czytelnika Chrześcijańskiego.

bojaźni Pańskiej/która jest źródłem żywota/początkiem miłości Dozey / napilniejszym strojem cnót ; oddale- niem y wypchnieniem wśelakiej rozpusty ; która tu nap- lepiey ludziom smakuie/ ale nawiecey w piekle gore. A tak nappietniejsza y naptrwalsza ta jest praca/ przyzyw- czaiać sie do bojaźni Dozey ; młodu każdemu.

Wierzę zaśie Kátechizm/ dla podrosleyszych w leciech/ y cwieczyszych w Nabożeństwie Chrześcijańskim/ podali- smy ; abyż jawse przed oczyma/ á prawie w pamięci świe- zey/ mieć mogli naukę/ pismy świętymi rozwierdzona/ o wszystkich Artykułach Wiary S. Chrześcijańskiej. Gdzie przy każdym pytaniu/ y odpowiedzi/ przydane są wyrażne Pisma świętego/ á do słow samego Tekstu służące/ świad- dectwa : abyż tak pobożny każdy/ jawse / bądź w drodze / bądź domamiasto próżnowania / zabaw / mów / y żar- towu potrzebnych / mógł mieć one pogotowiū ; y ja- wse ie czytać/ w pamięci ie sobie wbiiać. Nie każdy nad- to/ ná każdym miejscu / może mieć szoba Biblia cała / albo Nowy Testament ; y nie każdy jawse sposobnie do Tekstu / ná świadectwa Pisma świętego/ w Biblii ná- trącić może. Teraz sie wszystkiemu wygodziło / przyda- niem żrutelnym/ świadectw Pisma świętego/ do wiecke- go Kátechizmu.

Awsatzę y on pierwszy mniejszy Kátechizm/ tak służył ka- żdemu ciłowielowi Chrześcijańskiemu ; iż gdyby go kto nie miał / Rusnieby między lud Chrześcijański nie miał być poczytan : ani ku społeczności świętey Wiczerzepy Pańskiej przypuszczo.

A osobliwie służyć ma dorosłym iuż ; á iednak nie do- brze wiadomym nabożeństwu Chrześcijańskiemu. Gdyż achnieściesz po te czasy (czemuśmy sie dobrze przypa- rzpli) tak cępych rozumow ludzie náydowni byli / też iuż nie bázno młodzi ; którzy tego wszystkiego / albo ma- ło/ albo prawie nic nie rozumieli ; Choćiaż też y do tąd

Przedmowa do

Łramentow świętych przystępowali / y tego wszystkiego
wczestnikami być chcieli / co tylko na prawe ludzkie
Chrześcijańskie / a Wierne Pańskie właśnie należało.
A to nie zaczęły inšym się działo; iedno że ich mło-
doci / lubo przez niedbalstwo / lubo przez niemie-
ierność / w początki wiary Chrześcijańskiej / to jest; we
Katechizmy / nie wprawowano. O iakoż tedy jest wiel-
ce skodliwe młodzi Chrześcijańskiej / w rzeczach Bożych
zaniedbanie! Takci Szatan znaiomość Bożą z narodu
Chrześcijańskiego / zawzięty wyrządził; aby tym śła-
dniey Łakolu swego między nim naśiał. Czego / iako wi-
dzimy / y dołożył; gdy mu śny a wypmył swoje na mie-
sce prawdy Bożej wraził. Aleć nas zaś Pan Bóg nasz (za
co mu niechay będzie wieczna chwała) przeciwko tym
błądzeniom obudził; gdy nad nami słowem swym zadrżał
świętym; mówiąc: (Esa. 34. 8. 16.) Szukajcie pilnie
w Księgach Pańskich y czytajcie. A tak tedy lasi Pań-
skiej lekce sobie nie ważcie. Boć już ciemności przemi-
nely; a prawdziwa ona światłość świeci. Mówcie; Da-
widem świętym; (Psal. 119.) Słowo twoie / iestci Pa-
nie pochodnia nogom moim / y światłością ścieśkom mo-
im. Ktorego słowa Bożego prawdziwego / oto maś
Chrześcijański człowiecze / prawa Summe w tychto Kate-
chizmiech / tak na własną potrzebę twoją / iako y domow-
nikow twoich / teraz świeżo w iednym mieyscu wydanych.

Te Katechizmy / domá od Opcow (iako Pasterzow do-
mowych) dzialeczyćkam y czeladce; Te od przełożonych /
tym wszystkim nad łtoremi maia zwierychność sobie od
Boga; zlecona / często przypominane; Te we Źborze na
Katedrze iawnie wykładane / od Pasterza Łądzego miey-
scá maia być.

A osobliwie życzymy tego / aby przykładem Źborow
Niemieckich / y inšych narodow / Katedr im wielki / od
Ministrow we Źborzech Bożych po obiedzie wyklada-
ny bywał. Może Łądz pobożny Minister / żarot wszy-
etk od-

etk odpr
ppłani
go / iest
dziele c
bożnych
wcieline

D za
bych
do pobo
przykład
dzicow y
czow Źbo
ieden tak

Regis
Hu

Wszyst
Obp
Malo w
Żywot
Niech
mownik
swoim / b
prawie w
popdziej
sterze / o
ekami; o
Dobrymi
Ewange
żamtion
widzieć
dozorcan
niechże
czego by
czas nau

Czytelnik Chrześcijańskiego.

tek odprawie; Rozłożymy na każda Niedziela/ pewne pytnie/ y odpowiedzi. Ktore rozłożenie/ na trzynaście/ go/ iest naznaczone; aby każdy wiedział/ co ktorey Niedzieli czytać/ y wykladać ma. Zaprawde; tey prace pobożnych Ministrów/ będzie we Zborze Bożym wielkie y wtężne zbudowanie.

Do zaprawienia tak działel/ iako y podrośle-
szych prostych ludzi/ w nauki Katechizmowe (a tak y do pobożności; tych nauk pochodzący) wielce pomaga przykład dobry; to iest/ tak Pasterzów domowych/ Rodziców y innych współliki przelożonych; iako y Pasterzów Zborowych/ żywot pobożny. Czego podpiera y on ieden tak piśac/

Totus componitur orbis

Regis ad exemplum; nec sic inflectere, sensus
Humanos, edicta valent; quam vita regentis.

To iest.

Wszystek świat pospolicie patrzy na Króla swego

Obyczajów/ trzymają się wśech postępków jego.

Mało waża statuta/ mało rozkazanie:

Żywot przelożonego/ za to wszystko stanie.

Niechże tedy/ każdy ojciec czeladny/ do pobożności domownikom swoim; niech Pasterz; Kościelny słuchaczom swoim/ będzie iako przykładem dobrym/ tak y żywym prawie wzorem. Bo gdy to będzie; tedy wszystko porządnie porydziejym; niechże na świecie zgorśzenia będzie; iesli się Pasterze; z owieczkami, gospodarzy z czeladką, Rodzice z dziećmi; owa/ wszyscy ze wszystkimi słowem/ y uczynkami dobrymi/ tak rzadzić będą/ iako rzeczy zbawienna nauka Ewangelii świętej w tych dwu Katechizmach/ i trolko zamknięta. Awżakże/ chcali ieszcze Pasterze Kościelni widzieć w Kościele Bożym/ nad ktorymi ich Duch S. dozorcami przelożył/ postępki w nauce y pobożności; niechże przypominajemy czasu Communię świętą pytań; czego by się z wykładu Katechizmu świętego przez ten czas nauczyli; niech ich doświadczenia w Artykułach wi-

Przedmowa do

ry; nieul i nauczaiac; mdle wtwierdzaiac; wtwierdzone do dalszego postępu w pominaiac. Co nasładniey pop dzie / gdy im Katechizm ten w pamięci często / wytlada niem pobożnym / p napominaniem mądrym / wbić będa.

Toc sie tak ma pierwsza część Katechizmu naszego.

Powtorę / w Drugiej Części Katechizmu tego / poło żyliśmy Pasterstwo tak domowe / iako p zbiorowe / Dome czej / abowiem ludzi pobożnych / sa zbiorami Pańskimi :
A sam Bog

Vult Ecclesiolam, quamlibet esse domum

Chce / aby był Kościołem iego każdy domcek.

W Domowym Pasterstwie podaliśmy Formę albo spo sob / iako sie od słowa do słowa Gospodarz pobożny Chrześcianański / Rano / w Południe /; to iest / przed obia dem / p po obiedzie; a ztym / p w wieczor /; Czeladka p z dziatęczkami swemi w nabożeństwie ma sprawować. Gdy ludzie proszą / a pobożni Gospodarze / podczas / choćby chcieli / nie wiedza iako nabożeństwo / zczeladka p z dziatkami swemi w domeczku zacząć / p konczyć ma ią : Ich prostocie pobożney / tuśmy wygodzili.

Modlitwy p Pieśni / ktorych ma rano / w południe / p w wieczor zająwać / tylko sie w początkach swych nazna czyły. Na krole paterac w Regestrze ich / albo też podług naznaczenia litery / szukać ma : a tak sie dowie / na krole karcie / p Pieśni p Modlitwy sa położone / iemu na leżące.

Takowy sposób Pobożny Chrześcianański Gospodarz / w Pasterstwie swym domowym / ma iac sobie podany ; iako sie na każdy czas przez cały dzień ; dziatkami / p zczeladka swa zradzić / p zachować ma ; Uciechayże zawożdy Pana Boga chwalić / z ochota mu dziełować za hojne dobro dziełstwa iego / tak duchowne / iako p cielesne. Ponieważ iest reżro cel napředniey / stworzenia narodu ludzkiego, znać a chwalić Pana Boga swego wszechmogaa

tego; mi

Czytelnik Chrześcijański.

cego; miłować go / iako Dycanaydobrociwskiego; wie-
tyc temu / iż cokolwiek dobrego mamy / to od niego bie-
rzemy. W czym nie tylko pisma święte pełne; Ale też y
nawet Pogański / w te słowa mówią ;

Denique caelesti sumus, omnes semine oriundi,

Omnibus, ille idem Pater est. To iest:

Wszystcyśmy; niebieskiego nasienia powstali/

Wsem ludziom/ ieden Ojciec; acz go zániedbali.

Na to tedy pomniac / Gospodarz pobożny / co zżiał
kami / y / czeladka powinien Panu Bogu swemu / boiac
sie go / niech mu część y chwale oddać / nigdy nie omie-
ściwając. Bo Ktorzy tego nie czynią; tedy na nie Bog
namiętka przez Proroka / mówiac : Syn czyli Dyc / a flu-
ga Pana swego. A iesliżem ia iest Ojciec; gdzież wżdy
iest część moja? A iesliżem ia iest Pan; gdzież iest bo-
iażni / mnie powinna? (Malach 1. v. 6.)

W Pasterstwie Dborowym trzy rzeczy položylimy.

Naprzod / Sposob powszechny tylko : to iest / coráno /
storo przyśledszy do Dboru / śpiewać ; co przytletnawszy /
niz sie na Katedre wstąpi : Co wstapiwszy przed Ka-
zaniem / za modlitwy mówić : Co śpiewać po przeczytá-
niu tekstu / albo też co za Modlitwy mówić : Wiec co za
Modlitwy po Kazaniu / albo co za Piesni. Tymże spo-
sobem czasu Nieśpornego po obiedzie ; co za Piesni
przed Kazaniem : Także co za Modlitwy / y Piesni śpie-
wane po Kazaniu we Dborze być mają.

Osobnego sposobu / tu nie položylimy ; To iest : Jaka
Minister ma zacząć na Exordia na Kazaniach : iako po
Potuście iawne ; rozgrzeszać y częśc : iako Koniczyc Kazanie
plud rozpuszczając. Do to do Formy osobney nalezy. Ktora
też da Pan Bog czasu swego wyznidzie : Zaczynam / nie iest
potrzeba tego tu tł. s. w Katedry mie. Gdyż też zlasti
Bożey / pobożni Ministrowie / zdarcw od Ducha świę-
tego wżyczonych / wiedzą / iako sie w tym / wedlug skuru

Przedmowa do

Pisną świętego sprawować maia. Dwóm błogosławieństwo to Boże wielkie; gdy iednym zmysłem iedną rzecz choć różnymi słowy odprawuia.

Powtore w Pasterstwie Źborowym/ położyliśmy w iednym mieyscu wszystkie Piosneczki Poranne y Wieczorne: Naostatet/ takżesmy uczynili w położeniu Modlitw Porannych y Wieczornych; aby sie każdy wystrzedz mógł po mylenia. Ktoreż nad tobie; gdy iedną Pieśń/ lubo to poranna/ lubo wieczorna/ także y Modlitwa/ na innym mieyscu; druga zaś na drugim położona bywa.

A toć maż y o drugiey części Chrześcianinie pobożny Katechizmu naszeo.

Potrzebie/ W trzeciey Części Katechizmu tego/ porządnie idą wszystkie Psalmy Dawidowe. A to według dawney/ y zwyczajney wersji/ takż strony tekstu; iako zstroony noc Źborow naszych Litewskich; namniej ich/ chyba czasem w słowach/ nie odmieniaiac; abyśmy iakiey przeskody ludzi w wyprawianiu y odprawowaniu ich nie uczynili; zwłasczą tym/ którzy sie już y Tęptowi y Uctom ich przypuści. A gdzie nie dostawało ich/ włożyliśmy drugie/ przełożone z Francuskich Źborow y z Uctami. Przyczyny te są ich przydatku. Pierwsza: iż ten Tępt y Melodie są zwyczajne we wszystkich świata Chrześciańskieo Źborzech/ Francuskich/ Niemieckich/ Niderlandzkich/ Eskockich/ i. a nawet Polskich. Chcieliśmy tedy tym mać okazję/ y stwierdzenie/ pożądaney zgody/ iednoy/ y porozumienia/ ze Źborami mianowanemi. Wtóra przyczyna: iż niemal wszystkie nasze Psalmy/ maia Melodia Francuskich Psalmow: Dla tegoż/ ku okazaniu całej zgody/ godziło sie y inne też przypaść. Trzecia; żądanie Braciey tak Polskich iako Niemieckich Źborow/ był; aby wszędzie iednym głosem Psalmy święte/ odprawowane być mogły. Czwarta: Melodie te są bardzo do pobożności słonne/ y wielce przerażające człowieka.

Naostatet

Naostatet
miec przy
swym iedn

Argum
moga. Te
Tępt rylt

Pożywa
bie Pieśni
chizmu K
rozłożenia
Chrześciat
damp: Se
Potym/ wy
Modlitw
ściach/ to
czery Pań
izmu/ w te

1. Kła

2. Kła

Ktora sie
Licenstie
bolum Ach
ostatet inn
łow Wiary

A tak iż
tegoż w
NAS WIE
pewnego p
cinistwo
Ką tego ni
Ktorymi te
nabożeńst
epmi Ktor
ty prawep.

A iż poty

Czytelnik Chrześcijański.

Uaostatek; y to nie mniejszą przyczyną; że y Cudzojcie-
mieć przyłączawszy do Zborow naszych / choć iezpli-
wym iednak iedną Melodia Pana Boga chwalić będzie.

Argumenta Psalmow osobno wydane części swego być
mogą. Teraz sie dla pewnych przyczyn opuścily / a sam
Tęte tylko położony.

Poczwarte / Czwarca części Katechizmu / zamyka w so-
bie Pieśni rozmaite / w ieden shopet zebrane / tak; Kate-
chizmu Krakowskiego / iako y Toruńskiego; a to według
rozłożenia Katechizmu małego / gdzie sie pytamy: Na
Chrześcijańskiego człowieka conależy umieć i Odpowia-
damy: że cztery rzeczy. Naprzód / Przykazanie Boże:
Potym / wyznanie Wiary S. Chrześcijańskiej: Potrzebie /
Modlitwe Pańska: Poczwarte / Naute o Swiato-
ściach / to jest: O Chrście swietym / R o swietey Wie-
ści / Potym Pańskie. Podług tego tedy rozłożenia Katechi-
zmu / w tej Czwarce części Pieśni rozłożone są.

1. Kłada sie Pieśni o Przykazaniu Pańskim.

2. Kłada sie Pieśni o Wyznaniu Wiary Apostolskiej.
Ktora sie wpróżnie wpróż kładzie; Potym Symbolum
Nicenskie; Ktora: inne Symbola bez; Ktory; to jest: Sym-
bolum Achanazyńskie / Efezyńskie / Chalcedonskie: a na
ostatku inne Pieśni / podług porządku wyznania Artyku-
łow Wiary.

A tak iż pierwszy jest Artykuł Wiary / o BOGV; dla
tegośmy wpróż położyli Pieśni o TROYCY PRZE-
NAS WIETSZEY: zazwyczajac tego słowka iako Ząsła
pewnego przeciw rożnicy od Heretyków Ariánów / So-
cynistow Nowochrześcijańskich / Ktory po spolicie słow-
ka tego nie przypominia: bo y rzeczy samey nie wierzą. O
którymi też dla tego żadnego porozumienia w rzeczach
nabożeństwa mieć zgola nie chcemy / ani możemy; iako y
tymy którzy są reprobi circa fidem, odrzuconymi od wi-
ry prawey.

A iż potym Artykuł następnie o SYNIV BOZYM, Pa-

Przedmowa do

nu y zbawicielu naszym Jezusie Chrystusie / dla tegoż
kładziemy

1. Pieśni o Wcieleniu Syna Bożego ; albo o przy-
ściu jego na świat.

2. Pieśni o Narodzeniu Syna Bożego według ciała.

3. Pieśni na dzień Młodziantów.

4. Pieśni na Nowe Łato.

5. Na dzień Medrcow / albo iako pospolicie mo-
wia; Trzech Krolow.

6. O Mece Pańskiej.

7. Na Kwietna Niedziele.

8. Na Smartwychwstanie Pańskie.

9. Na Wniebowstąpieniu Pańskie.

A iż po Artykule o Synu Bożym / następnie Artykul
o DVCHV S. dla tego položyliemy też pieśni / Na
Swiatki ; o Duchu Świętym.

Iż po Artykule o Duchu świętym / idzie w Kredzie
wyznanie o Kościele; dla tegoż też Pieśni o Kościele
Pańskim zątem położone.

Iż potym idzie Artykul / o Obcowaniu świętych; dla
tego ida Pieśni / o Świętych Bożych.

Iż święci Boży wprzod rodzą się tu na ziemi / w Ko-
ściele boiniacym przez Małżeństwo święte / dla tego
Pieśni położone są; O Małżeństwie Świętym.

Iż rodziwszy się w Małżeństwie świętym bywaia od
rodzeni / przez Słowo Boże; dla tego się kłada Pieśni
O Słowie Bożym.

Iż Słowo Boże bywa opowiadane przez Sługi Bo-
że; dla tego porządnie następuia Pieśni; O Sługach
Bożych; które przy ich obieraniu y posyłaniu śpiewa-
ne bywaia.

Iż Słowa Bożego / y Sług Bożych / promotorem iest
wzrad od Boga postanowiony dla tego następuia Pieśni /
O Wzrzedzie świeckim y Domowej Zwierzchności.

Iż słudzy Boży opowiadaiac słowo Boże / wierne
ańskie wiada do pokuty / bez ktorey żaden nie może być /

prawdę

Czytelnik Chrześcijańskiego.

prawdziwie świętym; dla tegoż pieśni; O Pokucie.

Aż ludziom prawdziwie potutuiacym/ potrzeba mno-
żić rozmaite pokuszenia; Ato. 14. 8. 22. Do przez wiele
rciślow/potrzeba nam wnieść do Królestwa niebieskiego:
dla tegoż naznaczone są pieśni: o Pokuszeniu/ tak ogulne
iako y szczegulne. Takto są te.

O Pokuszeniu przez fałszywe nauczyciele; Przez
Sufza, Niepogodę, Głód, wojnę, Prześladowanie,
Powietrze/ i.

A iż Pan Bogie jawie ma w pokuszeniu swoich wier-
nych świętych; ale też umie ię z pokuszenia wybawić/ y
poćieszyć; Dla tegoż kłada się Pieśni: Po wybawieniu
z Pokuszenia.

Aż długoli krotkoli; tego boiniacego Kościół/ przy-
chodzi w świętym Pańskim wynieść przez śmierć;
dla tegoż porządkiem swym kłada się Pieśni; O Śmierci
y Smiertelności; które śpiewane bywają czasu pogrzebu.

Aż po śmierci nic nie zostaje jedno Sad; dla tegoż O
Dniu Sadnym nakoniec kłada się Pieśni. A tak się do-
tosić y Pieśni z wyznania Wiary ś. Chrześcijańskiej.

A iż po wyznaniu wiary świętej Chrześcijańskiej idzie
nauka o Modlitwie Pańskiej/ dla tegoż y Pieśni z tym
kłada się: O Modlitwie Pańskiej,

A iż ostatnia nauka nasza jest w Katechizmie/ O Sa-
kramentach/ które dwa są/ Chrzest s. y święta wiecze-
rza Pańska; Przetoż też położyliśmy Pieśni wprzód/
O Chrzcie świętym, Potym O S. wieczerzy Pańskiej.
A tak się koniec zstał (za wspomozieniem Ducha świętego)
Katechizmowi Chrześcijańskiemu naszemu. W którym/
żeszmy nie tak dalece not wdzięczności/ albo Kyrimow
śladości/ albo nawet ozdobney mowy/ iako prostoty i
szczepości serdeczney/ dla samey rzeczy do Pism świętych
stosowanej/ nawiecey postrzegali/ y one zachowali/ che-
tnie przyznawamy. A to dla tego iż to jest nieomylne; że
Non vox sed votum; non musica chordula, sed cor

Non cla

Przedmowa do Czytelnika Chrześc.

Non clamans, sed amans cantat in aure Dei. Hieronim.

Ułi gładtłimi Rychmiami /
Ułi wdziecijnymi Lutniami/
Przyjemnymi głosami;
Lecz ſzczęreimi ſłubami/
Miluiacy ſwietego /
Dzieci Boga ſwoiego.

Nadto: onemu dogadziac / temu by ſie nie wygodzi-
ło; náczył prawdziwe nábożeństwo Bogu mile ſadzić
ſie ma / podług Pańſkich ſłow tych ſwietych: (Ioan. 4.
v. 23. 24.) Przydzie czas / p teraz ieſt / gdy prawdziwi
chwalcy będą chwalić Opcá duchem y prawdą. Bo y O.
ciec tałowych ſuka / ktorzy by go chwalili. Bog ieſci
Duch / á tak ci ktorzy go chwala / potrzeba aby go chwa-
lili w duchu y w prawdzie. Záczył / proſta ſzczęroſcia /
á ſzczęra proſtota tego Katechizmu / żaden ſzczęrze pobo-
żny człowiek / áni ma / áni może ſie ſłuſnie wrazić y o-
brażać. Formy nie ſa połozone: Bo oſobno oprocz Ka-
techizmu dla głownych y poważnych przypcyń máia być.

Przypczył tedy záwdzieczne práwy Chreſcianiſki
Człowiecze / te náſze da Pan Bog ſzczęrze Chreſcianiſta
praca; Tęże z táta chęcia záſypwa / z iákaſ iey częt al /
y o nieſ náſ ſollicytował: á zá to Pána Boga w Trocy
ſwietey iedynego chwalać / w wierze / w miłoſci / y w
inſkich cnorách Chreſcianiſkich ſie pomnażay. Boć Pan
iuz bliſko ieſt / ktorzy z Aniołami w możnoſci ſwey obja-
wi ſie z niebá / mſzczac ſie płomieniſtym zápaleniem / nad
tymi ktorzy Boga nie znali / áni ſuchali Ewángeliey Pá-
ná náſzego Jezusa Chriſtusa. Ktorzy karáni będą wie-
cznym zátráceniem. 2. Teſſ. 1. Czego náſ zachoway o Bo-
że / Dęczy náſ naymiłoſciwſzy / y Synu iednorodzonu Bo-
żu / y Duchu ſwietu / Boże w Trocy ſwietey
iedyn. Amen.

R
Sum
Co / y iá
łożono

PIERW
ma w

1. Mál
2. Wielk

WTO
ma w

Uap
Pieśni iego
Modlitwy
Pieśni prze
Modlitwy
Pieśni po
Modlitwy
Pieśni wie
Modlitwy
Pieśni por
Pieśni prze

e wygodzi
mile sadzi
(Ioan. 4.
prawdziwi
a. Bo y O.
Bog iesci
y go chwa
sczycia
y pobo
wrazac y o
aprocj Ka
maia byc.
prześciastki
prześciastka
tey ciek al/
w Trocy
obci / y w
Boć Pan
swey obia
niem/nad
angelicy Pa
bada wie
way o Bo
dyony Bo
ciety

REGISTR

Summowny tego Kátechizmu,
Co/ y iákim porządkiem w nim iest po
łożono : wklázuia cy : dla przedkiego
ználeżienia.

PIERWSZA CZĘŚĆ KATECHIZMV,
ma w sobie dwa Kátechizmy.

1. Mały/	Kártá	1.
2. Wielki		21.

WTORA CZĘŚĆ KATECHIZMV,
ma w sobie formę gospodarstwa.

Uprzed domowego/ Kártá 1.

Pieśni iego poránne	7.
Modlitwy także/	8.
Pieśni przed obiádem	9.
Modlitwy także	11.
Pieśni po obiedzie	13.
Modlitwy także	13.
Pieśni wieczorne	14. 15.
Modlitwy także	15.

Potym Zborowego.

Pieśni poránne	16. 17.
Pieśni przed Kazaniem samym	18. 19.

Błogoślá

Regeſtr

Błogoſławieńſtwa przed Kazaniem	19. 20.
Modlitwy Spowiedne	21. do 26.
Po Spowiedzi rozgrzeſzenie	26.
Pieśni po Ewangeliey	27.
Modlitwy po Ewangeliey	27.
Modlitwy po Kazaniu	28. aż do 33.
Pieśni po Kazaniu poránnym	37.
Pieśni odwieczorne	41.
Modlitwy odwieczorne	43.
Pieśni po Modlitwach odwieczornych/ álbo też przed Modlitwami.	45.

TRZECIA CZĘŚĆ KATECHIZMU
ma w ſobie Pſalterz cały Dawidá
Świętego.

CZWARTA CZĘŚĆ KATECHIZMU
ma w ſobie Pieśni.

1. Na Przykazanie Boże	A 1.
2. Na wyznánie wiary s. Chrzeſciáńſkiej	A 5.
Athanázyuſſá y Cterech Synodow Generálnych Symbolá álbo ſtády	A 11. 12. 13. 14.
O Trocy Przenáſwieſtſzey	A 14.
O wcieleniu Syná Bożego ná Adwent	B 1.
O národzeniu iego podług ciála ná Świétá Ná- rodzenia iego	B 9.
Na dzień młodziáńkow	B 17.
Na dzień Now. go Látá	B 19.

Na dzień

Summowony.

19. 20.	Ná dzień (iáko mowia) Trzech Krol.	C 1.
I. do 26.	O Mece Páńskiey	C 2.
26.	Ná Zwietań Niedziele	C 9
27	Ná Wielki Czwartek	C 11.
27.	Ná Wielki Piątek	C 12
aż do 33	Ná Wielką Sobota	C 13
37.	Ná Zmartwychwstanie Páńskie	C 13
41.	Ná Wniebowstąpienie Páńskie	D 1.
43.	O Duchu s. ná Swiatki	D 5.
álbo	O Kościele świętym	D 9.
45	O Pámmie Máriei	D 20.
	O Świętych wobec	E 1.
H I Z M V	O Anielech	E 5.
widá	O Máżeństwie	E 7.
	O Słowie Bożym	E 8.
	O Ministrách przy ich posyłaniu	E 15.
	O Urzędzie świeckim y domowym	E 20.
	O Pokucie	F 1.
	O Pokuſzeniu ogulnym	F 14.
A 1.	O Pokuſzeniu ſzczegulnym / iáko przez prze-	
ſciey A 5	śládownce prawdy świętey	F 17
nerálmých	Przez Suſza / Niepogode / Mor / Glod / Woy-	
2. 13. 14.	ne / Chorobe / Potwarz	F 18. aż do G 5
A 14.	O Smierci y ſmiertelnoſci czaſu pogrzebu	G 5.
B 1.	O Dniu Sadnym	G 11.
pietań Ná	3. Ná modlitwe Páńſką Pieſń	G 13.
B 9.	4. O Świątoſciách Świętych	
B 17.	Pieſni o Chrzcie świętym	G 19.
B 19	Pieſni o Wiczerzey Páńſk. G 21. aż do Końca.	

Ná dzień

R

Pr

O po
O ne
O st
O w
tu/
O y

O Do
O tar
O wy
O po
O En
O W
O Ch
O Jst
soba

R E G E S T R

Przednieyszych Questiy, y Roz=
działow náuki w obudwu
Kátechizmách będącey,
dla przedsego znále=
żienia.

O pociesze Chrześciańskiej Kártá 2)	
O niedzy człowieczey	24. 25.
O stworzeniu człowieczym	1. 26.
O wyobrażeniu Bożym w człowie=	
ku/	26
O wypadku y grzechu pierwszym iego /	
	27.
O Dobrowolności człowieczey	28
O karaniu grzechu człowiecze ^o	28. 29
O wybawieniu człowieczym	31. 32
O Pośredniku	34. 35. 36. 37
O Ewangeliey świętey	37. 38
O Wierze zbawienney	39. 40
O Chrześcianinie prawym	2. 41. 53
O Istności iedney Bożey á Trzech o	
sobách	42. 43

O Wycu/ y opátrznóści Bożey	43.
44. 45	
O Synu	49
O Duchu świętym	71. 72. 73.
O Kościele Chrześciańskim	73
O społeczności Świętych	74
O odpuszczeniu grzechow	75
O zmartwychwstaniu ciała	76. 77
O żywocie wiecznym	78
O Światościach	13. 84
O Chrzcie świętym	13. 86 2c.
O S. Wieczerzey Páńskiej	14. 17. 92.
O kluczach królestwa niebiez	102. 103
O Pokucie albo nawroceniu	108. 109.
O dobrych uczynkach	110.
O Zakonie Bożym	111.
O Modlitwie	113.

PIERWSZA CZĘŚĆ

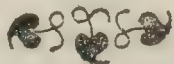
KATECHIZM
CHRZESCIANSKIE°

ZBOROW W°. X°. LIT.

W ktorey są dwa Katechizmy /
Mały y Wielki.

Ieremia 9. 23. 24.

Tak mowi Pan: Niech sie nie chwali mądry z
mądrości swoiey, ani Mocarz niech sie nie chlępi w
mocy swoiey, y Bogacz niech sie nie podnosi w
bogactwach swoich. Ale ten ktory sie chwali,
niechay sie tylko w tym chwali, Ze mnie
poznał y zrozumiał.

Pſalm 34. 7. 12. &c.

Przydźcie dźiateczki poſtuchaycie
mie, Boiażni Pańskiey nauczcie was.
Ktoruż ieſt człowiek żadaiaacy żywo-
tá, chcacy widzieć dni dobre? Strzeż
iezyká twego od złego, á wárg twoich
od mówienia zdrády. Odwroć ſie od
złego á czyn dobre, Szukay pokoiá,
á náſláduy go. Oczy Pańskie ſą nád
Spráwiedliwymi, y oſy
iego ku wolániu ich.

K A
CHR

Ktory

G Dyż
Chryſt
ná Bogá w T
mi ſiebie;

Jeſtem
mne/ od Z
ſwiętego/

Przeć

Przejo
á w miłość

Zkądje

3 piſm
ſkich.

✻ ✻ ✻

KATECHIZM CHRZESCIANSKI MNI EYSZY,

Który się podać dla dzieć
Chrześcińskich.

P Y T A N I E.

Gdyż wſytká náſá mądrość
Chrześcińska w tym należy; abyſmy Pa- Eccle. 1.
v. 16.
ná Boga w Trocy ſwiętey iedyne go ználi y ſá-
mi ſiebie; przetoż cie pytam: Coś ty ieſt?

O D P W I E D Ź.

Jeſtem Cztowiek ſtworzenie Boże rozu- Genef. 1.
v. 26.
mne/ od Boga/ Dycá/ y Syná/ y Duchá
ſwiętego/ ná iego wyobrażenie ſtworzone.

P y t a n i e.

Przeć ciebie Pan Bóg cżłowiekiem ſtworzył?

O d p w i e d Ź.

Przeto/ abym go znał chwalił/ miłował/ Deut. 10.
v. 12.
á w miłóſci iego ná wieliż nim żył.

P y t a n i e.

Zkąd je ſie mamy wzięć znáć Pána Boga?

O d p w i e d Ź.

Ź Piſm ſwiętych Proroctich y Aſtoſol- Iohan. 5.
v. 39.
ſkich.

Pytanie.

Wieżże ty co o Pánu Bogu z Písm swietych
Prorockich y Apostolskich?

Odpowiedź.

Matt. 23
V. 19.

Wiem/ iż iest ieden Bog/ Oáiec/ Syn/
y Duch swiety.

Pytanie.

Znażże ty Pána Bogá?

Odpowiedź.

Znam.

Pytanie.

Jakoż go znaż?

Odpowiedź.

1. Cor. 13.
V. 12. 13.
Hebr. 11.
V. 6.

Przez Wiare.

Pytanie.

A wiara z kad?

Odpowiedź.

Rom. 10.
V. 17.

Z słuchania słowa Bożego.

Pytanie.

Ktoreieś ty wiary człowiek?

Odpowiedź.

Jestem człowiek wiary swiety Chrze-
ściáński.

Pytanie.

Dla której przycjny i-śleś człowiekiem
wiary swiety Krześciánskiej?

Odpowiedź.

Ado. 11.
V. 26. 28
16. V. 31.

Iż wierze w Pána Jezusá Christusá/ y
jestem okrzczon w imie iego.

Pyta-

Co iest

Jest E
badac Bo
ná swiat
A tat Pa
y Cłowie

Dla cję
bł B

Dla cł
dalonego
stającego

Powied

Proroc
manuelem
wym ozna
stowy y r
oznaymia
łowie o ty

Ná Chr
mieć

Ctery

Pytanie.

Co iest Pan Chrystus?

Odpowiedź.

Jest Syn Boga żywego/ ktory zároveň
 będąc Bogiem błogosławionym/ przyszedł
 na świat od Oycy/ y stał się człowiekiem.
 A tak Pan Chrystus iest prawdziwy Bóg
 y Człowiek.

Matt. 16.
 V. 16.
 Iohan. 1.
 V. 1. 14.
 16. V. 28.
 Rom. 9
 V. 5.

Pytanie.

Dla czego się stał człowiekiem, gdyż zároveň
 był Bogiem błogosławionym?

Odpowiedź.

Dla człowieka grzesznego/ a od Boga od-
 dalonego; abyśmy mieli Boga z sobą mie-
 skającego/ wybawienie/ y żywot wieczny.

Rom. 3.
 V. 25. &
 5. V. 17.

Pytanie.

Powiedź mi, gdzie to wiesz?

Odpowiedź.

Prorocy o tym pisali/ gdy Mesiassa E-
 manuelem y Jehową; to iest/ Bogiem pra-
 wym oznaymiali; ale y sam Pan Chrystus
 słowy y rzeczą sama/ światu o tym dość
 oznaymiać raczył: także y święci Aposto-
 łowie o tym nas upewniają.

Esaia. 7.
 V. 14.
 Jerem. 23
 V. 6.
 Iohan. 5.
 V. 36.
 I. Iohan. 5.
 V. 20.

Pytanie.

Na Chrześcijańskiego człowieka co należy
 mieć?

Odpowiedź.

Cztery rzeczy. Naprzód; Dwieściecioro

Przykazanie Boże Potym/Wyznanie wiary świętey Chrześcijańskiej. Potrzebie/Modlitwa Pánńska. Poczwarte/D świątościach; to iest: o Arzbie świątym; y o świętey Wieczerzy Pánńskiej.

Pytanie.

Mow dziesięcioro Przykazanie Boże.

Odpowiedź.

Exod. 20 Mowil Pan Bog wszystkie te słowa; Jam iest Pan Bog twoy/ktorym wywiodeł ciebie z ziemi Egiptskiej/z domu niewolecy.

Fierwsze Boże Przykazanie.

Nie mley Bogow cudzych przedemną.

Wtore Boże Przykazanie.

Nie czyn sobie obrázu/ani wszelkiego podobieństwa/ktore iest ná mebie wzgore/ y ktore ná ziemi ništo/ ani tych ktore sa w wodzie pod ziemią: Nie bądźieś sie im Rzeźbiarzem ani ich chwalil. Jam iest Pan Bog twoy mocny/ záwisny w miłości/ mścząc sie nieprawości Oycowskiej w synich w trzecim y w czwartym pokoleniu/ tych ktorzy mnie nienawidza. A czynie miłosierdzie nád tysiącami tych ktorzy mnie miłuią/ y strzeża przykazania mego.

Trzecie Przykazanie Boże.

Nie bierz imienia Pána Boga twego nádaremno: to sie mścić Pan będzie nád tym/ktory imie iego nádaremno bierze.

Czwarte.

Czwarte Przykazanie Boże.

Pamiętaj abyś dzień Niedzielnny świecił.
Przez sześć dni będziesz robił / y roztękał
robo y twoie ; ale siódmego dnia dzień
świety Pana Boga twego/nie czyni rzeczy
twoich / weni / ty / y syn twoy / y cetera
twoia / sluga twoy / y służebnica twoia / by-
dło twoie / y gość / ktory jest w domu two-
im. Albowiem w sześci dniach stworzył
Pan Bog niebo / y ziemię / morze / y co w
nich jest / y odpoczął dnia siódmego ;
przetoż błogosławił dzień Niedzielnny Pan /
y poświęcił go.

(Declaratoria. Aczkolwiek wstąpię świętym sa-
mym jest słowo Szabat ; iednak / że Szabat wła-
śnie się wyklada dniem odpoczynienia / dla nie-
działania weni żadnego czynu. Przetoż miasto
słowa Hebrajskiego Szabatu / słusnie się położyło
słowo Polskie / Niedzielnny dzień. Jako to / ktore
naprzód / toż znaczy co szabat albo dzień odpoczy-
nienia : porym / iż łatwiejsze y iasnieysze proste-
mu człowiekowi podawa wyrozumienie.)

Piąte Przykazanie Boże.

Czci Oycę twego / y matkę twoie : abyś
długo żył na ziemi / ktora Pan Bog
twoy da tobie.

Siošte Boże Przykazanie.

Nie będziesz zabijał.

Siódme Boże Przykazanie.

Nie będziesz cudzołodził.

Ofiue Boże Przykazanie.

Nie będziesz krądt.

Dziewiate Boże Przykazanie.

Nie mów przeciw bliźniemu twemu fałszywego świadectwa.

Dziesiąte Boże Przykazanie.

Nie pożaday domu bliźniego twego/ ani pożaday żony jego/ ani slugi/ ani dziewoti/ ani wolu/ ani ośła/ ani wszystkich rzeczy które są jego. Mówił Pan Bog wśhytcie te słowa.

(Declaratia. Niektory wczynili z tego iednego Przykazania dwoie: mowiac; iż dziewiate Przykazanie to iest; Nie będziesz pożadał domu bliźniego twego; a dziesiąte to; Ani żony jego/ ani slugi/ ić. Ci iżżle wczynili te są przeczyny. Pierwsza; iż dla tego rozdziału wtore Przykazanie o obrazkach wyrzucili. Zaczynam światokrąystwo tam popelnili/ a tu gwałt wczynili/ dziesiąte na dwoie dzielac: a wśakże iednak/ tym prożno chcą zastanowic ono swoje światokrąystwo. wtora; iż nie beda wiedziec ludzie / ktore będzie dziewiate/ a ktore dziesiąte. Bo Exod. 20. v. 17. iest Pierwey tak napisano; Nie będziesz pożadał domu bliźniego twego: Potym tak; ani żony/ ani slugi/ ić. A zaszę Deut. 5. v. 21. iest pierwey tak napisano. Nie będziesz pożadał żony bliźniego twego: Potym tak; Nie będziesz pożadał domu bliźniego twego. Trzecia; iż tak w Exod. 20. iako Deut. 5. w ieden wierśyk zamyła się y Przykazanie o niepožadaniu domu; y Przykazanie o niepožadaniu żony/ dziewoti/ ić. Czwarra; iżby tyle musiało być Przykazani roznych z dziesiątego/ ile w nim iest rzeczy;

ktorych

ktorych Pa
go miało o
mu bliźnie
żony iego.
ale y żony/
lep/ y wśy

To przy

Ta dw
sa ciwor
Bogu; a
zamiat
twego/ z
tkiej dusi
y ze wśhyt
blicy są
należem;
one zámie
twego/ id

Moje
y przy

Nie mo
stawa.

Dla cje
zm; gdy
być m

M nieyszy.

7

Ktorych Pan Bog poządai zakazuje/ ieliby dla te-
go miało być rozne Przykazanie / nie poządaj do-
mu bliźniego twego; yto/ nie będziesz poządai
żony jego. Do nie tylko zakazuje poządai domu;
ale y żony/ y slugi/ y dziewki/ y wolu/ y osła/ y ro-
le/ y wszystko co iest bliźniego.)

Pytanie.

To przykazanie Boże iako się dzieli?

Odpowiedź.

Ta dwie części: Ta pierwszey tablicy
sa czworo / ktore należa ku samemu Panu
Bogu; a Pan Christus ie w tych słowach
zamiłnat: Będzieś miłował Pana Boga
twego/ ze wszystkiego sercá twego/ ze wszy-
tkiey dusze twoiey/ ze wszystkiey myśli twey/
y ze wszystkich sił twoich. Ta drugiey ta-
blicy sa sześcioro/ ktore należa ku bliźniemu
naszemu; A Pan Christus w tych słowach
one zamiłnat: Będzieś miłował bliźniego
twego/ iako siebie samego.

Mat. 22.

¶ 37.

Luc. 10.

¶ 27.

Pytanie.

Możesli ty to Przykazanie Boże wypełnić.

y przez nie zbawion być?

Odpowiedź.

Nie moze: Bo mi sił przyrodzonych nie
stawa.

Rom. 7.

¶ 14. 19.

21.

¶ 23. ¶ 3

Pytanie.

Dla czegoż potrzebá wiedzieć o Zakęcie Bo-
żym; gdyż ani go wypełnić, ani przez ten zbawion
być nie możes?

A 5

Odp.

Odpowiedź.

Rom. 3.
V 20.
Galat. 3.
V 24.

Abych uznał słazę natury swoiey / y skłona-
ność ku złemu; a tak odpuszczenia grze-
chow y sprawiedliwienia / szukał w Panu
naszym Jezusie Chrystusie; A potym wzią-
wszy Ducha świętego / w nowości żywota
y w postużeniu sałonu w sercu moim
napisanego / żył Panu Bogu.

Pytanie.

Iakęż tedy masz być zbawion.

Odpowiedz.

Ephe. 2.
V 8.
Rom. 3.
V 22. 23.
24. 25. 28.

Przez łaskę a miłosierdzie Boże; ktorey
się wiara uczestnikiem stawam.

Pytanie.

Wyznayże te wiare?

Odpowiedź.

- 1 Wierze w Boga / Oycę wszechmogą-
cego / stworzyciela nieba y ziemię.
- 2 Wierze w Jezusa Chrystusa / Syna ię-
go jednorodzonego / Pana naszego.
- 3 Ktorey się poczał z Duchą świętego /
narodził się z Marycy dziewice.
- 4 A męczon / pod Pontskim Pilatem / ra-
kryżowan / umarł / y pogrzebion: Zstąpił
do piekła:
- 5 Trzeciego dnia zmartwych wstał.
- 6 Wstąpił na niebiosy / siedzi na prawia-
cy Boga Oycę wszechmogącego:
- 7 Z tamtad przyjdzie sadzić żywe y zmarłe.

Wierze

8 Wi
9 E
tych ob
(Decla
Niedzw
Katołick
wiono /
Katołick
10 Grz
II Ciak
12 Rzy
(Decla
jednym p
iści wypr
sensu tpe
dowod w

To wy

Nacj
ku Bogu
Wierze
stworzyc
Drug
a uciy o
naszym
w Jezus
rodzoneg
s. narod
cion / pod

8 Wierze w Ducha swiatego.

9 Ewangelii Kościoła Chrześcijańskiego: ewan-
tych obcowanie :

(Declaratia. Daczasu Apostolow wiernych Pasi-
skich zwano tylko Chrześcijany Acto: 11. v 26. a nie
Katołicki. Otoż y w kredzie sługniety ma być mo-
wiono/ Wierze s. Kościoła Chrześcijańskiego/ a niżej
Katołicki)

10 Grzechow odpuszczenie :

11 Cięła zmartwychwstanie :

12 Żywot wieczny/ Amen.

(Declaratia. To wyznanie wiary acz nie iest w
jednym pewnym miejscu Pisma s. położone : ale
iest wyrażnie w punktach swoich/ osobliwie co sie
sensu tyczy/ w roznych miejscach Pisma s. Czego
dowód w wielkim Katechizmie iest/ ná toż Credo.)

Pytanie.

To wyznanie wiary ná wiele sie części dzieli.

Odpowiedz.

Tá cztery części: Pierwsza część náleży
ku Bogu Oycu/ a rczy o stworzeniu: a tá iest
Wierze w Boga/ Oycá wszechmogacego/
stworzyciela niebá/ y ziemi.

Druga część náleży ku Synowi Bożemu;
a rczy o odkupieniu/ y o osprawnieniu
nászym/ z wiary przezeń/ a tá iest: Wierze
w Jezusa Chrystusa / Syná iego iedno-
rodzonego. Który sie počat z Duchá
s. národził sie z Máryey dziewice. Wme-
cion/ pod Pontskim Pilatem/ wtrzyjowan/

zmarł/

umiart / y pogrzebion: z tąd do piełców :
Trzeciego dnia zmartwych wstał. Wsta-
pil na niebiosy / siedzi na prawicy Boga
Oycy w sędziomogącego : z tamtąd przyjdzie
sądzić żywe y zmarłe.

Trzecia część należy ku Duchowi ś. a ta
jest : Wierze w Duchą świętego.

Czwarta uczy o Kościele ś. y o dobro-
dzieństwach. Ktoremi Pan Bog Kościół
swoy obdarzył / y ochodził / a ta jest: Wie-
rze święty Kościół Chrześcijański / świe-
tych obcowanie / Grzechow odpuszczenie /
ciała zmartwychwstanie / y żywot wieczny /
Amen.

Pytanie

Czyieśli ty w sercu swoim, iż masz doskonałą
wiarę?

Odpowiedź.

Czuję iż nie mam.

(Declaratio. Inga mowić / że człowiek / nie ma
doskonałej wiary : Inga mowić / że nie ma żywej
y prawdziwej wiary. Połi człowiek żyw / nie ma
doskonałej wiary / względem wzrostu. Bo sie w
człowieku jawie pomnaża: y o iey pomnożenie /
człowiek powinien sie jawie modlić. Rom. 1. 17.
Luc. 17. 5. 5. 2. Cor. 10. 5. 15. 2. Thes. 1. 5. 3.
Eph. 1. 5. 17. 18. Eph. 4. 5. 13. Ale ma praw-
dziwą wiarę / Ktora jest w Chrystusa. Act. 26. 5.
18. 26. Ktora jest nie obłudna. 1. Tim. 1. 5. 19. ży-
wa. Iacob. 2. skuteczna przez miłość. Gal. 5. 5. 5.
y zbaw ienna. Rom 1. 5. 17. Rom. 3. 28. 26. 26.

to y

to y człowiek
zgodem wy-
kiem jest / y

Iakoż i
masz

Przez
modlitwa
nie święt
nych ja to

Iakoż i

Tak i

Opcje

1 Świę

2 Przyd

3 Bado

y na ziemi

4 Chleb

dziśia.

5 Odp

odpuszcza

6 Nie

nas zbaw

kreolestwo

kom / Am

(Declar

modlitwy

to y człowiek mały/ acz nie iest doskonałym/ w
zgleciem wzrostu: iednak prawdziwym człowie-
kiem iest/ y być może.

Pytanie

Iakoż tedy ku iey doskonałości przychodzie
maś, y w niej pomnożeme mieć?

Odpowiedź.

Przez słuchanie słowa Bożego / Przez
modlitwę ku Panu Bogu/ y przez używá-
nie światości/ od Pana Chrystusa wstawio-
nych/ to za sprawą y powodem Ducha ś.
Rom. 10.
V. 17.
Luc. 17.
V. 5.
1. Cor. 12.
V. 6.

Pytanie

Iakoż się modliś Panu Bogu?

Odpowiedź.

Tak iako nas Pan Christus nauczył:
Ojcze nasz Któryś iest w niebiesiech.

- 1 Świeć się imię twoie.
- 2 Przydź Królestwo twoie.
- 3 Bądź wola twoja/ iako w niebie/ tak
y na ziemi.
- 4 Chleba naszego powszedniego day nam
dziś.
- 5 Odpuść nam nasze winy/ iako y my
odpuszczamy naszym winowaycom.
- 6 Nie wprowadź nas na pokuszenie: Ale
nas zbaw ode złego. Albowiem twoie iest
królestwo/ y moc y chwała/ na wieki wie-
ków/ Amen.

(Declaratio. Te słowa/które są zamięnieniem
Modlitwy ś. Albowiem twoie iest Królestwo/ acz

w iacti-

w łacińskich Długich Exemplarzyach nie znaydują się/ wskazuje/ że się niemal we wszystkich Greckich (które są źródłem wybornym samym/ Pism Apostolskich y Ewangelickich) także w Syryjskich znaydują: Peżeroż ich słuszenie iako słow wspaniałych Pána Chrystusowych w tej modlitwy zamknięciu używają prawi Chrześciance.)

Pytanie.

Tá modlitwa Páńska ná wiele się częścí dzieł
Odpowiedź.

Ná dwie częścí: Abowiem sześć próśb w sobie zámyka.

Pierwsze trzy włásnie należą ku chwale Bóżej/ á te są: Świeć się imię twoie. Przydź królestwo twoie. Bądź wola twoja/ iako w niebie/ tak y ná ziemi.

A drugie trzy należą ku pożytkom Acasćiola Bóżego: A te są: Chleba nášego powszedniego day nam dzisiaj: A odpusć nam nasze winy iako y my odpuszczamy naszym winowaycom: A nie wrowadź nas ná pokuszenie/ ále nas zbaw ode złego. Abowiem twoie jest królestwo/ y moc/ y chwala ná wieki wieków/ Amen.

Pytanie

Czemu Bóg Oycem jowieś?

Odpowiedź.

J nas wziął za syny swoje w Pánu naszym Jezusie Chrystusie/ dawaj nam Ducha spósobienia.

Rom: 8.
V. 15.
Gala: 4.
V. 5.

Pytanie

Króle/ nie wia/ potwie

Arze

Co jest

Jest o/ we krwi/ ga Oyc/ ro przez D/ deciwem

Kroie

Pan n/ świadczy/ dziale/ m/ niom sw/ ná niebie/ wzytkie/ y Syná/ kiego/ co

Dziatk/ kryjane/ ry n

Pytanie

Ktore są te swiatości, przez ktor ych wzywa-
nie wiara nasze oświeca Bożej przeciwko nam,
potwierdżamy?

Odpowiedź.

Arzest ś. y swieta wieczerza Pańska.

Pytanie

Co jest Krzest?

Odpowiedź

Jest omycie odrodzenia y odnowienia
we krwi Syna Bożego: przypięcie od Bo-
gą Oycą w społeczność syna iego miłego/ a
to przez Duchą ś. Czego jest znakiem/ swiata
decysem/ y piczenia wodą.

Pytanie.

Kto jest ystawca Krztu swietego?

Odpowiedź.

Pan nasz Jezus Christus/ iako o tym
świadczy Matheus ś. w ostatnim Roz-
dziale/ mowiac: Nowil Jezus zwole-
niom swoim/ daną mi jest wszytká moc/
na niebie y na ziemi/ Idac tedy/ weźcie
wszytkie narody/ Krzczac ie w imia Oycy/
y Synu/ y Duchu ś. weźcie ie strzec wszytki-
ch/ com wam przykazal.

Pytanie.

Dziatki ludzi Chrześciańskich, mająli być
krzczone; gdyż; opowiadania Ewangeliey wi-
dy ry nie mają?

Odpo-

Mat. 28.

Y. 19. 20.

26. Y. 28.

Tit. 3. Y.

1. Cor. 1.

Y. 9.

1. Ioan. 1.

Y. 3.

Matt. 3.

Y. 11.

Mat. 28.

Y. 19. 20.

Mat. 16.

Y. 15. 16.

Odpowiedź.

Maia być Krześciane. Bo nie tylko na-
dorosłe; ale y dziatki mają/ przyiat Pa-
Bog w przymierzu swoim do Królestwa
swego/ według oney obietnicy Abrahama-
wi uczynioney: Będzie Bogiem twoim y
Plemieniu twojemu po tobie. Na te tedy
obietnice / dziatki ludzi Chrześciańskich /
miało obrzezania/ maia być Krześciane. A
zwłaszczā/ iż im służy Przymierze Boże/ słu-
ży im też y pieczęć przymierza Bożego.

(Declarata. Dziatki male iż się zaczynają y
rodzą w grzechu pierworodnym. Psal. 51. v. 5. Io-
han. 3. v. 6. Rom. 5. v. 12. 14. Tak też potrzebu-
ia z niego omycia we krwi Syna Bożego. 1. Ioha.
1. v. 7. A to przez krześć s. iako pieczęć nowego
przymierza Ephes. 5. v. 26. 27. Tit. 3. v. 5.)

Pytanie.

Coż też jest święta Wieczerza Pańska?

Odpowiedź.

Jest społeczne używanie ciała y krwi
Pańa naszego Jezusa Chrystusa/ z widome-
mi znakami chleba y winā/ wedle ustawy ie-
go świętey.

(Declarata. Świdomemi znakami chleba y wi-
nā/ pożywamy ciała Chrystusowego/ y krwi świę-
tey jego/ nie tak/ żebyśmy rozumieli/ żeby w chle-
bie y w winie/ albo pod osobami chleba y winā/
(iako niektórzy rozumieia) żemniowane albo stryte
było ciało Pańskie/ ale względem czasu. Że iako
tegoż czasu/ którego uży/ biorac w ręce od sługi

Bożego

Gen. 17.

v. 7.

Act. 2.

v. 39.

1. Cor. 10.

v. 16. 17.

11. v. 23.

24.

Ephes. 3.

v. 17.

Dożego p-
cielemy d-
chowym/ u-
sa Pańa/ (tu
Pamięt.)

Ktoż jest

Pan n-
świadcza
wel s. kro-
Aorymto-
Pan Jez-
wiat chle-
rzekt: B-
ktore byn-
pamiętka
po wiec-
jest normy
czynicie il-
moie. Al-
chleb/ y r-
Pańsa o-

Który i-

Ten i-
y w nim z-
niem tej s-
ta Pańa C-

Dożego; pożywamy widomych znaków/ sposobem
cielemych chleba y winą s. Tak też sposobem Du-
chownym/ to jest przez wiare/ od samego Christu-
sa Pána/ stawamy sie uczestnikami ciała y krwi
Pánstkiej.)

Pytanie.

Ktoż jest wstawca s. wieczerezy Pánstkiej.

Odpowiedź.

Pan náš Jezus Christus / iáko o tym
świadcza Ewangelistowie świeci/ y Pá-
wel s. Ktory tak piše w pierwszym liście do
Koryntow/ w iedenastym rozdziale : J-
Pan Jezus tey nocy/ ktorey był wydan/
wziął chleb/ á uczyniwszy dzięki/ złamał/ y
rzekł : Bierście/ iedźcie/ to jest ciało moje/
ktore bywa łamane za was; to czynicie ná
pamiętke moje. Tymże obyczáiem y kielich
po wieczerezy wziął/ mówiac : Ten kubek
jest nowy Testament we krwi moiej. To
czynicie ilekroć będziecie pić ná pamiętke
moie. Albowiem ilekroć będziecie iedli ten
chleb/ y ten kielich będziecie pili/ śmierć
Pánstka opowiadać będziecie/ aż przypdzie.

Pytanie.

Ktory jest pożytek s. wieczerezy Pánstkiej?

Odpowiedź.

Ten iż ná krzcie w Christusa w szczepieni-
y w nim znnowu zrodzeni będąc/ Wzywá-
niem tey s. wieczerezy Pánstkiej/ spoleczność
te Pána Christusowe wynawiamy/ y stwie-
dożego

Matt. 26
Mar 14.
Luc. 22.
1. Cor. 11.

Galat. 3.
V. 27.
1. Cor. 10
V. 16. 17
12. V. 13.
27.

dzamy; wyznawając y dziękując mu za te
dobrá Testamentu nowego i iż nas odku-
pione śmiercią swoią/ żywotem wiecznym
objawia/ w ciele swoim za nas wyda-
nym/ y we krwi swojej za nas wyla-
ney na wieczne odkupienie y oczys-
zczenie grzechow naszych.

Amen.

Koniec KATECHIZMU
małego.

SVMMVLA albo

(Declárátia krociuchna Wiary
Apostolskiey, O świętey Wieczerzy
Pąńskiej, dla dżiatek Chrześciani-
skich przez pytanie y odpowiedź
przydàna.

1. Pytanie.

Iaki pokarm y napoy dawany bywa w świe-
tey wieczerzy Pąńskiej?

Odpowiedź.

Dwoiaki; Jeden Ziemski albo Cieleśny;
Drugi Niebieski/ albo Duchowny.

2. Pytanie.

Ktoryż jest pokarm y napoy Ziemski?

Odpowiedź.

Chleb świętey Pąński łamany / y wino
święte Kielichą błogosławionego.

1. Cor. 10.

V. 16. 17.

11. V. 26.

3. Pytanie.

Ktoryż zaś jest pokarm y napoy Niebieski
y Duchowny?

Odpowiedź.

Jest sam Pan Jezus Chrystus on chleb
żywota wiecznego; albo ciàto jego na śmierć
wydane y krew jego święta na odkupienie
omycie grzechow wszystkich wyłana.

Joàn. 6.

V. 33. 35.

51. 54.

4. Pytanie.

Ktoż jest Błagorogem tych świętych dárow?

mu zàte
nas odtu
wiecznym
s wyda
s wyła
y oczy
p.

MY

SVMMV.

Odpowiedź.

Matt. 3.

V. 11.

Dwa są Księarze / Jeden ziemski widomymy/ to iest; Slugą Chrystusow. Drugi niebieski/ sam Pan Jezus Chrystus.

5. Pytanie.

Coż slugą Chrystusow? Co zaś sam Pan Chrystus rozdawa?

Odpowiedź.

Matt. 3.

V. 11.

Slugą Chrystusow rozdawa ziemski pokarm y napoy s. widomymy: to iest istotne widome Elementa y znaki/ chleb y wino błogosławione. Sam zaś Pan Chrystus daie samego siebie ze wszystkimi dobrodziejstwami/ albo ciało swoje ukrzyżowane ku pokarmu/ y krew swoją wylaną ku napoiozowi Duchownemu.

6. Pytanie.

Komu rozdawane bywają te dary święte?

Odpowiedź.

1. Cor. 10.

V. 16. 17.

& 12. V.

13.

Dwoiakiem godownikom/ Ciału y duszy. Ciała nasze biora cielesne widome pokarmy/ to iest; Chleb Pański święty/ A wino Kielichą błogosławionego. Dusze nasze zaś biora duchowny y niewidomy pokarm y napoy/ Ciało istotne y krew prawdziwa Pana Chrystusowa: Owa całego Pana Jezusa Chrystusa ze wszystkimi dobrodziejstwami jego.

7. Pytanie.

Iakimże

Iakimże sposobem biorą te dary święte?

Odpowiedź.

Ciała ziemskie widome chleb y wino s. Ioan. 6. v. 35.
 widomymi rektami/ y wstami cielesnymi: A
 dusze zaś niewidome dary/ samego Pána
 Jezusa Chrystusa/ duchowną rektą/ żywa
 sama wien wiara.

8. Pytanie.

Ktore są pożytki y cyle świętey

wieczery Páńskiej?

Odpowiedź.

Dwa naprzednieysze. Pierwszyż że nam
 iest Sakramentem/ albo znakiem y pieczęcią
 tak dostonaley ofiary za grzechy nasze raz
 na krzyżu uczynioncy/ iako też y dziełczynie-
 nia wstawićnego za nie Bogu.

Drugi. że nam iest Sakramentem/ albo
 znakiem widomym/ pewnym/ społeczności
 naszej niewidomey duchowney z ciałem y
 ze krwią Pána naszego Jezusa Chrystusa/
 ku dostapieniu żywota wiecznego.

9. Pytanie.

*Bierzemyż też z samego poświęczonego
 używania znakow s. wieczery Páńskiej,
 odpuszczenie grzechow, y żywot wieczny?*

Odpowiedź.

Nie. Bo to wszystko bierzemy z samego
 zewnętrznego a Duchownego używania
 ciała y krwi Pána naszego Jezusa Chri-
 stusa/

stusá/ ktory on sam iest takim chlebem nie-
bieſkim/ że kto do niego przychodzi/ nie bę-
dzie taknął / y kto weń wierzy/ nie będzie
pragnął ná wieki: Owa / kto go używa
ma żywot wieczny/ w nim mieſzka/ á on
też w nim/ iáť sam raczy mówić.)

Tá summula może zarazem być mowiona po pyta-
niu y odpowiedzi: kto iest wſtawcą. A gdy ſie mówi/
tedy opuſzczając potrzeba to Pytanie oſtannie: ktory
ieſť pożytek ſwietey wieczęrzy Pańſkiey.

To dla przeſtrogi porządnego mowienia.

KATE-

K A
K R

K t

I 3 ták
ram/ nie
y zbawie
ſny/ kto
chy moie
mocy ſá
że bez w
głowy n
zbawien
woćie w
y ábych
gotowyr

I 3 ták
ſam ſobie
mieva. B
Pannu vm
ſcy ieſtejm
Eſai. 4

K A T E C H I Z M

K R Z E S C I A N S K I.

Dla dorosłych.

I.

Niedzie-

la.

I. Pytanie.

KTora jest iedyna zwoia poćiechá, zá żywota
y przy śmierci?

Odpowiedź.

Iż ták duša/ iákó y ciałem/ lub żywe/ lub umie-
ram/ nie sam swoy/ ále naywierniejszego Pána
y Zbawiciela mego Jezusa Christusa iestem rola-
sny/ ktory droga krwia swoia/ zá wszystkie grze-
chy moie zupełnie dosyć uczyniwošy/ od wszelakiey
mocy Satánskiey wybáwił mie: y ták mie strzeže/
že bez woley Oycá mego niebieskiego / y wološ
głowy moiey spaść nie može / y owszem wszystko
zbawieniu memu służyć musi. Do tego też o ży-
woćie wiecznym Duchem swoim wperwia mie:
y ábych iemu samemu nápotym żył / ochotnym y
gotowym czyni.

Swiádecztwá Pisma swietego.

Jż ták duša) Rom. 14. 7. 8. Zaden z nas
sam sobie samemu nie żywie, á żaden sobie samemu nie v-
miera. Bo choć żywiemy, Pánu żywiemy; choć vmieramy,
Pánu vmieramy, choć tedy żywiemy, choć vmieramy, Pán
scy jestesmy.

Ela. 43. 7. 1. 2. 3. A teraz ták mówi Pan Bóg swo-

ebem nice
si/ nie be-
nie bądzie
go żywa
sta/ á on

na po pyta-
dy siemowi/
nie: ktory
skiey.
enia.

zyciel twoy o Iakobie/ y sprawca twoy o Izraelu. Nie boysie/ abowiem cie odkupil; a imieniem własnym mianowałem cie: Tyś jest moy. Kiedy przechodzić będziesz wody/ bede z tobą: a rzeki nie zatopia cie: Gdy poydziesz przez ogień nie sparzysz się, a płomień nie wpali cie. Abowiem jestem Pan Bog twoy święty Izraelski zbawiciel twoy.

1. Cor. 6. 8. 19. 20. A zaż nienieście iż ciało wasze jest przybytkiem Ducha swietego który w was ieśćt którego macie od Boga/ a nie iestecie sami swoi. Abowiem iestecie za zapłatę kupieni.

1. Thef. 5. 8. 9. 10. Bog nie postanowił nas na gniew (to ieśćt, na potępienie) ale na otrzymanie zbawienia przez Pána naszego Iezusa Chrystusa. Który vmarił za nas, aby choćbysmy żuli/ choć spalili, abysmy spolu z nim żyli.

Który droga krwioa swoia) 1. Petr. 1. 8. 18. 19. Wiedząc iż nie skażonemi rzeczami/ srebrem albo złotem iestecie wybawieni/ od próżnego obcowania waszego/ któreście podane wzięli od Oycow; ale drogą krwioa/ iako Błagoranką niepomazanego/ y niepokalanego/ to ieśćt, Chrystusa.

1. Iohan. 1. v. 7. Krew Iezusa Chrystusa Syna iego/ oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Colof. 1. v. 13. 14. Wybanil nas z mocy ciemności/ y przeniosł/ w Królestwo Syna swego miłego: w którym mamy odkupienie/ przez krew iego/ odpuśczenie grzechow.

A tak mie strzeże/ że bez wolecy) Matt. 10. 8. 29. 30. Izali dwu wroblikow za pieniądz nie przedać/ a wždy ieden z tych, nie wpadnie na ziemię, okrom Oycá waszego. Włosy też głowy waszey, wszystkie policzone są.

Iohan. 6 v. 39. Tak ieśćt wola Oycá onego, który mie posłał, iżbym cokolwiek on mnie dał nie stracił tego, ale to wzbudził w on ostateczny dzień.

R owšem

R owšem
v. 28. W
nieżyj społu

Do teg

W którym
prandy; to
też skoroście
obietnicy
aż ku wolno

A aby
v. 14. Ws

14 synami B

2. Cor.

ktory żyją

vmart y po

Wiele r

Zdję

Try:

dze moiey

od wszel

wiony.

Bogu za

Gene

se sądem n

lo. A nidy

wszystka zmy

wysłlek cza

lob. 15

W owšem wšytko zbáwieniu memu) Rom. 8.
v. 28. Wiemy teſ, ſe tym/ ktorzy miłuią Boga, wšytkie
rzeczy ſpolu dopomagaia ku dobremu.

Do tego teſ / o ſywocie) Ephel. 1. 7. 13. 14.
W ktorým (Chriſtusie) wſaliſcie y wy, wſyſawſzy ſłowo
prawdy, to ieſt: Ewángeliá zbáwienia waſzego, przez ktorą
teſ ſkoroſcie wwierzyli, ieſteſcie zápieczetowani, Duchẽ onym
obietnicẽ ſwietym, który ieſt zadáckiem dſiedzictwa naſzego
aſ ku wolnoſci beďziem przywiedźieni ku c̄ſci chwały iego.

A bych iemu ſámemu nápotym ſyl) Rom. 8.
v. 14. Wšyſcy ktorzy Duchem Boſzym bywaią rzáďzeni, ci
ſy ſynami Boſzemi,

2. Cor. 5. v. 15. Zá wšyſkie (Chriſtu) wmarł; aby ci,
ktorzy ſyną/ nápotym ſobie nie ſyli, ále temu który zá nie
wmarł y powſtał.

2. Pytanie.

Wiele rzeczy potrzeba wiedzieć, abyſ tey poćiechy

Záſywdáć ſćieſliwie ſyl y wmieral: Rz.

Trzy: Naprzod: iáka ieſt grzechu mego/ y na-
dſe moiey wielkoſć. Druga: Jákim ſpoſobem
od wſelákiego grzechu / y nadſe bywam wybá-
wiony. Trzecia: Jáka wdziecznoſć Pánu
Bogu zá to wybáwienie ieſtem powiímen.

Swiádeczvá Piſmá ſwietego.

Genel. 6. v. 3. 5. Rzekł tedy Pan; Duch moy wietźnie
ſe ſádem nie beďzie obchodźie z człowiekiem, gdy ſ ieſt éa-
to. A widząc Pan wielką złoſć człowieczą na ſiem, a iſ-
wšyſtko zmyſłanie ſercá iego, nic inſzego nie było, iedno złe pa-
wšyſtek c̄as: žal mu tedy było iſ wczynił człowieka ná ſiem.

Iob. 15. v. 14. 15. Coſ ieſt zácz człowiek, aby móal być

czystym i albo zaż syn niewieści jest sprawiedliwym i O: o w
świecnych swoich nie nayduie doskonalości, ani też niebios
są bez zmaszy przed o: żyma iego. Iakoż daleko więcej czo
wiek obrzydły i nieużyteczny, który sie opit złości iako wody.

Rom 3. v. 10. 11. Coż tedy, a zaż my iesteśmy zacniety.
sem i e: żanym sposobem; gdyżechmy przedtym przeparli
Graki i Zydy; iż wszyscy są pod grzechem: Iako napisa
na iest: Nie maż żadnego sprawiedliwego aż do iednego.

Rom. 7. v. 24. Nędzny ja człowiek, któż mie wybawi
z tego ciała śnierci i

Jakim sposobem od wszelkiego grzechu) Io
han. 8. v. 34 35 36. Powiedział im Pan Iezus; Zaprawde
zaprawde wam powiadam; Iż wszelki który sie dopuż: ża
grzechu, i: śl s: żag grzechowi. A s: żag nie mieżkać w domu
na wieki, iednoż syn mieżka wiecznie. A przetoż i: śli was
Syn wybawi, prawdziwie wybawieni bedżiecie.

Iohan. 20. v. 31. A tyć rzeczy są napisane abyście wie
rzyli; Ze Iezus i: śl Christus on Syn Boży, a iżbyście wierzą
miele żywor przez imie iego.

Jaka wdzięczność Bogu) Ephes. 5. v. 8.
Byliście niekiedy ciemnościami, a teraz światłością w Panu;
Chodżiecie tedy iako synowie światłości; doświadczając
co i: śl wdzięcznego Panu.

Mart 5. v. 16. Także niechay świeci światłość waszą
przed ludźmi, aby obaczili wasze vczynki dobre, y chwalili
Oycą waszego, który iest na niebie.

PIERWSZA CZĘŚĆ KATECHIZM V. O nędzy Człowieczey.

3. Pytanie.

Skąd

Skąd swoje niedje poznawasz? Rz. 2.

3 Zakonu Bożego. Niedzie-
świadcstwa Pisma świętego. 1a.

Rom. 3 v. 20. Przez Zakon bywa poimanie grzechu.

Rom. 7. v. 7. Grzechu nie poznatbym, iedno przez Za-
kon: bobych też y pożądliwości nie poznat (być grzechem)
by był Zakon nie rzekł: Nie będziesz pożądał.

4. Pytanie.

Czego po nas chce Zakon Boży? Rz.

Tego nas rezy Pan Christus krotko v Mate-
usza w rozdziale 22. Miluy Pána Boga twego/
ze wszystkiego sercá twego; ze wszystkiey dusze,
twoiey; ze wszystkiey myśli twoiey; y ze wszystkich
sił twoich: To iest pierwsze y najwieksze przyka-
zanie. A drugie podobne iest temu; Miluy bli-
źniego twego/ iako siebie samego. Do tego sie
dwoyga Przykazania wszystkie Zakon y Prorocy
przywieszuia.

5. Pytanie.

A może się to wszystko doskonale wykonać? Rz.

Żadna miara: Bo z przyrodzenia iestem skłono-
ny ku nienawiści Boga y Bliźniego.

Świadcstwa Pisma świętego.

Rom. 7. v. 18. 19. 20. 21. 22 23. Wiem iż nie mieska
we mnie, to iest, w ciełe moim nic dobrego: abowiem mam
wola, ale abym to czynił co iest dobrego, nie nadywie. Bo
nie czynię dobrego ktorogo chce, ale czego nie chce zlego, to
czynię. A iestli to czynię czego nie chce, już nie ia to czynię,
ale grzech który we mnie mieska. Znajduie tedy gdy chce
dobrze czynić, ten być zakon, że mi przyległa złość. Ab wiem
rządnie

radzić się zakonowi Bożemu, wedle wewnętrznego człowieka : Ale widzę inny zakon w członkach moich, odpórny zakonowi wmyśłu mego, y który mnie czyni więźniem zakonowi grzechu, który jest w członkach moich.

Rom. 8. v. 7. Rozumienie ciała jest nieprzyjaciółstwem przeciwko Bogu/ bo nie bywa poddane Zakonowi Bożemu, gdyż też ani być może.

Ephes. 2. v. 3. I my wszyscy obieraliśmy się niekiedy w pożądliwościach ciała naszego, czyniąc te rzeczy, które się podobaly ciału y myślam, y bylibyśmy z przyrodzenia synowie gniewu, iako y drudzy.

3.

6. Pytanie.

Niedzie- *Ajaż Bog człowieka tak głym y*
la. *przewrotnym stworzył?* Rz

Nie : A owsem dobrym/ y na podobieństwo siebie stworzył go : to jest/ prawdziwą sprawiedliwośćią y światobliwośćią obdarzonym ; aby Boga stworzyciela swego dobrze znał/ z dusze miałowa/ y z nim szczęśliwie na wieki żył / a to ku wychwalaniu/ y wywyższaniu onego.

Swiadectwa Pisma swietego.

A owsem dobrym) Genes. I. v. 27. Stworzył tedy Bog człowieka na wyobrażenie swoje, stworzył ie na wyobrażenie Boże, stworzył ie weśczęzane y niewiaśte.

Ephes. 4. v. 23. 24. Zebyście się odnowili duchem wmyśłu waszego : y przyoblekli nowego człowieka, który wedle Boga stworzon jest, ku sprawiedliwości, y światobliwości prawdziwej.

Colos. 3. v. 9. 10. Nie kłamaćcie ieden przeciw drugiemu, gdyżście zwlekli onego starego człowieka z uczynkami i

mi i

mi tego, y o
podług wyob
Z nim
w pytaniu

3. Wpad
dżicom
jest rāt zep
czynamy y

3. Wpad
dy wziął czo
nomał, y dog
mowić : Z
z drzewa wi
niem iako s
Genes. 3
było ku iedz
wo pożądli
y iadła, a po
iadł. Zary
nagiem, y s

Stąd p
Ach Ad
ko to przyś
rzy/my z c
Palm. 5
chu ogzewa

mi tego, y oblekli nowego, który sie odnawia ku vyznaniu, podług wyobrażenia tego który go stworzył.

X z nim szczęśliwie na wieki żył /) Patrz o tym w pytaniu 52.

7. Pytanie.

Askądże ta złość przyrodzenia ludzkiego pochodzi? 12.

Z wypadku y nieposłuszeństwa pierwszych rodziców Adama y Ewy: stąd przyrodzenie nasze jest tak zepsowane/ że wszyscy w grzechach poczynamy y rodzimy.

Świadczy Pismo święte.

Z wypadku) Genes. 2. v. 15. 16. 17. Pan Bog tedy wziął człowieka, a posadził go w sadu Eden, aby go sprawował, y doglądał go. Tedy Pan Bog rozkazał człowiekowi mówiąc: Z każdego drzewa sadu tego pożywać będziesz; ale z drzewa wiadomości dobrego y złego jeść nie będziesz. Abo wiem iako skoro będziesz jadł z niego, śmiercią vmrześ.

Genes. 3. v. 6. 7. Widząc niewiasta iż drzewo wyborne było ku iedenzeniu, a iż było wdzięczne na wyczyszczeniu, a drzewo pożydlive dla nabycia vmieierności, wzięła z owocu iego y jadła, a potym też dała y mężowi, który z nią był, a on też jadł. Zatem sie ocył obciema otworzyły, y poznali że byli nagiem, y spleli listie figowe, a poczynili sobie sorce.

Stąd przyrodzenie nasze) 4. Esdra. 7. v. 48.

Ach Adamie cożes to uczynił? Bo iżes zgrzeszył, nie tylko to przyszło na wpaadek ciebie samego; ale też y na nas rozryśmy z ciebie posli.

Psalm. 51. v. 7. Otożiem ja jeść zaciżet w złości, a w grzechu ogrzewała mię matka moia.

Rom 5 v. 12 19. A dla tegoż, iako przez iednego człowieka grzech na świat wszedł, a przez grzech śmierć, y także na wszystkie ludzkie śmierć przysła, w którym wszyscy zgrzeszyli. A iako przez nieposłuszeństwo iednego człowieka wiele ich stało się grzesznymi; także przez posłuszeństwo iednego stanie się ich wiele sprawiedliwymi.

1. Cor. 15. v. 21. 22. Bógdyż przez człowieka śmierć przysła, też y przez człowieka powstanie zmarłych. Abowiem przez Adama wszyscy umierają; tak y w Chrystusie wszyscy ożywieni będą.

8. Pytanie.

I takżeśmy to bázjo zepsowani, że do dobrego czynienia zgoła nie jesteśmy sposobni, y do wszystkiego złego skłonni? R.

Tak prawdziwie: ieslibysmy przez Ducha świętego nie byli odrodzeni.

Swiadectwá Pisma świętego.

Ierem. 10. v. 23. Znam to Pánie, iż drogá człowiecza nie jest iez, a nie jest to rzecz człowiecza, aby miał chodzieć gdzie chce, y sprawować postępek swe.

Iob. 14. v. 4. Ktoż może uczynić rzecz czystą z rzeczy plugawey? Nie maś żadnego.

Ioh. 3. v. 5. 6. Odpowiedział Iezus Nikodymowi: Zaprawdę, zaprawdę tobie powiadam: Iesli sie kto nie narodzi z wody, a z Ducha, nie może wnieść do krolestwa Bożego. Coś sie narodziło z ciała, ciało jest: a co sie narodziło z Ducha, Duch jest.

Rom 9. v. 16. Wybranie nie jest tego któryby chciał, ani tego któryby biegł; ale Boga który sie smiluię.

Philip. 2 v. 13. Bógci jest ten który sprawuię w was to abyście chcieli, y uczynili, poślug dobrej woli swoiey.

9. Pytanie.

9. Pytanie.

Zali tedy Bog człowiekowi nie czyni 4.
krzywdy, kiedy tego po nim w Zakonie NIE-
chce, czego on wykonać nie może? Rz. dziela

Nie czyni: gdyż Bog takowym człowieka
stworzył / iakoby mogł temu dosięc uczynić ale
człowiek za poduszczeniem Diabelskim / y za swo-
im własnym wporom / y samego siebie y wszystko
potomstwo z Boskich onych darow okłaził.

Świadectwa Pisma świętego.

Nie czyni:) Pátrę wysłszy w pytaniu słoństym, na
one słowa: y onsem dobrym sławzył go, a tam naydzień
świadectwa o tymże.

Alle człowiek za poduszczeniem) Genes. 3. v. 13
Zatym Pan Bog rzekł do Niewiaśty: Przecież to uczyniłaś
Tedy niewiaśta rzekła: Wąż on mnie zwiaol, przetożem iadła.

Sapien 2. v. 23 24. Bog stworzył człowieka ku nie-
śmiertelności, a sprawił go własnym wyobrażeniem przyro-
dzenia swego: ale z nienawiści Diabelskiej przyszła śmierć
na świat.

Y samego siebie y wszystko potomstwo) Pátrę
wysłszy w Pytaniu siódnym na one słowa: Ziad przyro-
dzenie nasze, &c.

10 Pytanie.

A opuszczając Bog ten wpor, y to odstę-
pienie człowieka bez karania? Rz.

Y owsem srodze się gniewa / tak dla wrodzo-
nych nam grzechow / iako y dla tych / ktorych się
sami dopuszczamy / y one według sprawiedliwe-
go sądu / docieśnym y wiecznym karaniem płaci /

iatol

iało sam powiedział: Przeklęty każdy który nie trwa w tym wszystkim/ co napisano jest w księgach zakonnych/ aby to wypełnił.

Świadczył Pismą świętego.

Xowšem srodze sie gniewa) Ierem. 10. 5. 10. Pan jest Bog prawdziwy, Bog żywy, y Krol wieczny. Zadrży ziemia od gniewu jego, a narodowie nie będą mogli strzymać popędliwości jego.

Exod. 20. v. 5. Iam jest Pan Bog twoy, karząc nieprawość oycowską w syniech do rzeczonego y czwartego pokolenia, tych którzy mnie nienawidzą.

Rom. 2. v. 8. 9. Śwątliwym, y którzy nie są postuśni prawdziwie, ale słuchają niesprawiedliwości, oddana będzie popędliwość y gniew, verapienie y wścisk, przeciwko każdemu duszy człowieka, który złość popelnia, Zysa naprzod, potym Greczyną.

Docześnym y wiecznym) Prouerb. 3. 5. 31. Przekleństwo Pańskie jest w domu złośnikowym, a mieszkaniu sprawiedliwych błogosławi.

Matt. 25. v. 41. Tedy rzecze y tym którzy po lewicy będą: idźcie odemnie przekleści w ogień wieczny, który zgotowany jest Diabłom y Aniołom jego.

Jako sam powiedział) To jest w księgach Mojżesowych 5. w rozdziale 27. v. 26. I Paweł święty do Galat. 3. v. 10.

II. Pytanie.

A;ai Bog nie jest miłosierny? Rz.

Jeżeli on wprowadzi miłosierny / ale tak/ że też jest sprawiedliwy / y potrzebuie sprawiedliwość jego / aby to co się przeciwu najwyższemu

Maie-

Maieftato
jest/ wiecz
zapłaciło.

Jeżeli on
wolał Bog
rychły ku
chowaniu
stepki y
gryze

Alle takt
v. 7. 1a
Bog
now ich,
do

Psal. 5. v.
prawości,
a z
2. Thessa
pasje tym

W
K A
O W

Poniew
żym, do
glisny
kiorab

by
Chce Bo
tato: zaci

Maieftatorowi iego zgrzeſzyło/ naywryſſzym też/ to
ieſt/ wiecznym ſie na duſzy/ y na ciele karaniem
zapłaciło.

Świadełwa Piśma świętego.

Testci on wprowadzić) Exod. 34. 7. 6. 7. i 16.
wolał Bog sam: Pan, a Pan Bog miłosierny, y łaskawy, nie
ruchy ku gniewu, obfitujący w dobroci, y w prawdzie; za-
chowujący miłosierdzie nad tysiącami, a który gładzi ny-
stepki y grzechy.

Alle także też jest sprawiedliwy) Exod. 34.
v. 7. *Ia Bóg karze złość oycowską w syniech, y w syniech sy-
now ich, do trzeciego y czwartego pokolenia.*

Psal. 5. v. 5. Ty nie iestes Bog ktorybys sie kochal w nie-
prawosci, a zlosnik nie zmieska z tobą.

2. Theſſal. 1. v. 6. Sprawiedliwa rzecz ieſt w Boga,
zaſie tym wtrapienie oddać, ktorzy was trapią.

W T O R A C z ę ś ć
K A T E C H I Z M V.

O Wybawieniu Człowieczym.

5.

12. Pytanie. Niedziela.

Ponieważ tedy iśprawnym sądem Bo-
żym, docieśnemu y wiecznemu karaniu podleg-
liśmy: iestże w iedy iaki sposob, albo droga, iś
ktorabyśmy od tego karania wyswobodzeni

Chce Bog aby sie sprawiedliwosci iego dosi-
 ło : zaczym potrzeba iest / abyśmy albo sami

przez się/ albo przez kogo innego dośić uczyli.
Świadcują Pismá świętego.

Chce Bog) Genes. 3. 17. Rzekł Bog do Adama; iżes był posłuszny głosowi żony twojej, a iadłes z drzewa o którymem ci zakazał, mówiąc: Nie będziesz iadł z niego/ ziemia dla ciebie przeklęta będzie/ w pracy pożywać z niej będziesz/ po wszystkie dni żywota swego.

Exod. 23. v. 7. I a złoślikowi nie odpuszcze.

Matt. 18. v. 23. 24. 25. Przypodobano jest Królestwo Niebieskie/ niektóremu Królowi/ który chciał liczbe odbierać od slug swoich. A gdy począł odbierać/ stawiono mu niektorego/ co był winien dziesięć tysięcy talentow. A gdy on nie mógł zapłacić/ kazał go Pan iego zaprzedać/ y żonę iego/ y dzieci/ y wszystko co miał/ y płacić dług.

2. Thefsal. 1. v. 6. Sprawiedliwa rzecz jest v Bogu/ iżasie tym wrazenie oddać/ którzy was trapią.

13 Pytanie.

A możemyże sami przez się dosyć uczyńić? Rz.

Żadną miarą i y owšem długu co dzień przyczyniamy.

Świadcują Pismá świętego.

Iob. 9. 1. 2. Znamci zaprawdę iż tak jest, iż człowiek nie może być sprawiedliwym/ porównany z Bogiem. Abowiem iesliby się z nim chciał oto spierać/ nie odpowie mu na iedne rzecz zryjącą.

Psal. 130. v. 3. O Pánie iesli będziesz miał na pięty złości/ y któż się ostoż Pánie r

Matt. 6. v. 12. Wy tedy tak się modlicie z. Odpuść nam nasze winy/ iako y my odpuszczamy naszym winowaycom.

14. Pytanie.

Możeli ktore stworzenie na niebie, albo na

ziemi,

niemi, które tylko stworzenie jest. Ją
nas dosyć uczynić? R.

Żadne: Bo naprzód niechce Bóg tego / co
Człowiek zgrzeszył / na żadnym innym stworze-
niu mścić się: a potym też y nie może samo stwo-
rzenie gniewu Bożego przeciwko grzechowi
znieść / y innych od onego wybawić.

Świadcetwa Fisma świętego.

(Niechce Bóg tego) Ezech. 18. §. 20. Czło-
wiek którybykolwiek zgrzeszył / on sam vmrze: Syn nie po-
niesie złości Oycowskiej / ani Ociec poniesie złości syna swo-
żego: Sprawiedliwość sprawiedliwego zostanie przy nim / a
złość niepożądanego zostanie nad nim.

Exod: 32. v. 31. 32. 33. Wrocił się tedy Mojsześ do
Pana, y mówił tak k niemu: Wielkiego się zaiste dopuścił
grzechu ten lud; iż sobie pożyczili złote Boga. Ale ty, abo im
róż teraz odpuścić ten grzech ich, abo mie wymaż z Księg
twoich, któreś napisał. Na to Pan odpowiedział Mojsze-
sowi: Ten który przeciw mnie zgrzeszył, tegoć ja wymażę z
Księg moich. A tak odeydz teraz, y wiedz tam lud gdzie ja
ciebie każe, a Anioł mój poydźie przed tobą: A gdy przyjdzie
dzień pomsty mojej, ja sie grzechu ich pomścić nad nimi.

(A potym też y nie może) Nahum: 1. §. 6.
Y ktoż sie ostoi przed gniewem jego? abo kto sie ma sprze-
wić popedliwość rozgniewania jego? zagniewanie jego se-
rzy sie jako ogień, a skały pądają sie od niego.

Apocalip: 5. v. 1. 2. 3. 4. Widziałem Księgi napi-
sane, wewnątrz y z wierzchu zapieczętowane siedmią pieczę-
cią. Y widziałem Anioła mocnego, który głosem wielkim od-
powiedział: Ktoż jest godzien otworzyć Księgi, y odjąć
pieczęci ich? A żaden nie mógł, ani w niebie, ani na ziemi,

ani pod ziemią otworzyć Księg, ani na nie patrzeć. Iam tedy bardzo płakał; iż żaden nie był znaleźćm godnym, aby otworzył, y czytał Księgi, ani na nie patrzył.

15. Pytanie.

Jakiegoż tedy mamy szukać Pośrednika
y wybawiciela. Rz.

Któryby był prawym człowiekiem / y prawiem
sprawiedliwym / a wszakże nad wszelkie stworze-
nie możniejszy; to jest / któryby był wspoły y
prawym Bogiem.

Swiadectwá słowa Bożego.

Prawym człowiekiem.) Gene: 22. v. 18.
Vbłogosławione będą w NASIENIU twoim wszystkie naro-
dy ziemi.

Rom: 5. v. 17. Jeśli jednym przestępstwem śmierć kro-
lowała przez jednego (Adama:) daleko więcej ci którzy ob-
stają łaskę, y darowanie usprawiedliwienia biorą, w żywocie
krolować będą, przez jednego Jezusa Chrystusa.

A wszakże nad wszelkie stworzenie) Esai: 7.
v. 14. Oto Panna poczęła y porodzi Syna, a wzwieś imię
iego Emanuel, to jest: Bog z nami.

Ierem: 23. v. 6. Za czasow iego Lud będzie zbawione,
a Izrael bezpiecznie mieszkać będzie: a to jest imię iego, kto-
rym będzie zwan; Iehowa sprawiedliwość naszą.

Oze: 1. v. 7. Zmierz się nad domem ludzkim, a wy-
bawie ie, w Iehowie Bogu ich.

Matth: 1. v. 23. Oto niekto Panna będzie brzemię-
na, y porodzi Syna, y wzwieś imię iego Emanuel; co iesli-
byś wykladał, znaczy, Bog z nami.

Luc: 11. v. 22. Gdy mocniejszy nadeń targnąwszy się
nań zwy-

nań, zwycięż
rozdzili.

2. Corin
jednóg, nie

6.

Niedzie-
la.

Rz. Bo

toż przyrod
grzechy do
śnym / za

Alby też

v. 4. Duża

Rom: 5.

człowieka wi
ścisłwo iedne

Hebr: 2.

ła y kowie; i

kiem rych wze
miał Państwo

krózykolwie

dani byli pod

plemie Abrah

A zaś t

Abonem god

niepokalani

sy nad Niebi

ako oni Kapt

sprawować, p

go siebie ofia

nań, zwycięży go; odeymie nasytke jego brzoń, a łupy jego rozdzieli.

2. Corint: 5. v. 19. Bog był w Chrystusie świat sobie i ednając, nie przyczytając im grzechów ich.

6. 16. Pytanie.

Niedzie- Cżemu potrzebá aby był prawym Cżło-
la. wiekiem, y prawie sprawiedliwym?

Rz. Bo sprawiedliwość Boża potrzebuie/ aby
toż przyrodzenie cżłowiecze ktore zgrzeszyło/ też za
grzechy dosyć uczyniło: a zaś kto sam jest grze-
sznym / za cudze grzechy płacić nie może.

Świadectwa Pisma Świętego.

Abby też przyrodzenie Cżłowiecze) Ezech: 18.

v. 4. Dusza ktora zgrzeszy, też umrze.

Rom: 5. v. 19. Iako przez nieposłuszeństwo iednego
cżłowieka wiele ich sstało sie grzesznemi; także przez posu-
szeństwo iednego, wiele ich sstało sie sprawiedliwemi.

Hebr: 2. v. 14. 15. 16. Iż tedy áżieci wczesniaki są ciá-
lá y kwie; także też y on (Syn Boży) sstał sie wczesni-
kiem tych rzeczy, aby przez śmierć zwyciężył tego, ktory
miał Páństwo śmierci, to iest, Czarta. A iżby wyzwolił te,
ktorykolwiek prze boiażń śmierci, przez nasytke żywot pod-
dani byli pod niewolę. Bo jaiste nie przywziął Aniołów, ale
plemie Abrahamowe przywziął.

Á zaś kto jest sam grzeszny) Hebr: 7. 26. 27
Abowiem goził sie nam Kápián takowy pobożny, niewinny,
niepokalany, oddaiecy od grzeszników, y ktory sie sstał wyż-
szy nad Niebiosá. Któryby nie potrzebował ná każdy dzień,
iako oni Kápiáni, piesney za grzechy własne, zabitych ofiar
sprawować, potym za ludzkie. Bo to uczynił raz, gdy same-
go siebie ofiarował.

1. Petr: 3. v. 18. Chrystus cierpiat raz za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwe, aby nas przywiódł do Boga.

17. Pytanie.

Czemu potrzeba aby też był wespół prawym Bogiem? B.

Abymy możliwością swego Bóstwa ciężar gniewu Bożego / na samym ciebie znieść / a nam utraconą sprawiedliwość / y żywot naprawić y przywrócić mogli.

Świadectwa Pisma S.

Abymy możliwością swego Bóstwa) Acl: 20. v. 28 Bog swą Krew odkupił Kościół swój.

Esa: 53. v. 6. 8. 10. 11. Zbłądziłichmy wszyscy iako owce, obrociłichmy sie każdy za swą drogą, a Pan wrzucił nań nieprawości wszystkie nas, &c. Wykorzenion jest z ziemi żyjących, a zranion jest dla przestępstwa ludu moiego. Pan chciał dorzec nań boleści: Iesliby położył dusze swą za grzech, ogląda potomstwo swoje, &c. Ogląda zapłatę za pracę dusze swojej, y używie iey: a sprawiedliwy sluga mój, wiele ich w sprawiedliwi znajomością swoją, a on sam odniesie nieprawości ich.

2. Cor: 5. v. 19. 21. Bog był w Chrystusie świat sobie iednając, &c. Ten który nie vznał grzechu, sstał sie grzechem za nas, abyśmy sie stali sprawiedliwością Bożą w nim.

1. Ioan: 1. v. 7. Krew Iezusa Chrystusa Syna iego oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Ioan: 3. v. 16. Tak Bog wmiłował świat; Iż Syna swego iednorodzonego dał, aby, wszelki który wierzy wń, nie zginął, lecz aby miał żywot wieczny.

18. Pytanie.

A który?

A kto
jest
spr
Pan na
od Boga
świecenie

Pan na
Ieden Bog.
Ius Iezus.

Acl: 4. v.
ani jest żadn
ludzi, w kro
Matt: 3.
wybawi lud

Który
31. Który
gą, y sprawi
Aby taka iest
chłubi.

Galat: 4.
Ial Bog Syn
stał podda
zakonem, że
dawną ma
możności

3 Ewa
obiawil/

A któryż to ieſt poſrzednik który weſpoł
ieſt prawym Bogiem, y prawym, á prawnie
ſprawnieſliwym człowiekiem. R.

Pan naſz Jezus Chryſtus / Który ſſtał ſie nam
od Boga / Mądroſcią / Sprawnieſliwoſcią / po-
ſwieceniem / y odkupieniem.

Świadeſtwa Piſmá ſwiętego.

Pan naſz Jezus Chryſtus) I. Tim: 2. 5. 5.
Ieden Bog, ieden poſrzednik Boga y ludźi, Człowiek Chry-
ſtus Jezus.

Akt: 4. v. 12. T nie maſci w żadnym innym zbawienia,
ani ieſt żadne imię pod niebem, któreby było podane między
ludźi, w którymby potrzeba aby chmy byli zbawieni.

Matt: 1. v. 21. Nazwieſi imię ieſo Jezus, abowiem on
wybawi lud ſwoy od grzechow. 2c.

Który ſſtał ſie nam od Boga) I. Cor: 1. 5. 30
31. Który (Jezus Chryſtus) ſſtał ſie nam mądroſcią od Bo-
ga, y ſprawnieſliwoſcią, y poſwieceniem, y odkupieniem.
Aby iako ieſt napisano: Kto ſie chlubi; niech ſie w Pańu
chlubi.

Galat: 4. v. 4. 5. Gdy przyſto wypełnienie czasu, po-
ſłał Bog Syná ſwoiego ſprawnieſnego z niewiaſtly, który ſie
ſſtał poddanym zakonowi. Aby wykupił te, którzy byli pod
zakonem, żebyſmy otrzymáli ſpoſobienie Synow. Inne ſwiá-
deſtwa maſ w pytaniu ſiedmiáſtym pod ſłony. Aby
mojnoſcią Boſtwá ſwego 2c.)

19. Pytanie.

Skąd to wieſ? R.

3 Ewangeliey / którą Bog naprzód w Ránu
obiáwił / á porym przez Pátryárchy / y Proroſi

rozmnożył/ ofiárami y inſtymi obrzędami zakon-
nemi wyrażał/ á na koniec/ przez Syná ſwego ie-
dnorodzzonego wypełnił.

Świadectwá Piſmá ſwiętego.

Bog naprzód w Raiu objawił) Genef. 3. 8.
14. 15. Rzekł tedy Pan do węży: Połóże też nieprzyjaźń
miedzy tobą y miedzy niewiaſtą; miedzy nasieniem twym,
y nasieniem iej: To zetrze głowę twą; A ty zetrzeſz pie-
te jego.

Ź potom przez Pátryárchy y Proroki) Genef.
22. v. 17. 18. Bede cie błogoſławił, y rozmnoże potomſtwo
twoie, iako gwiazdy niebieskie, iako piasek który ieſt ná
brzegu morskim, á potomſtwo twe poſiedzié bramy nieprzy-
iátiol ſwoich. A w błogoſłáwione będą w twoim plemieniu
narody wſyſtkie ná ziemi.

Galat. 3. v. 16. Abrahámovi opowiedziáne ſą obiérni-
ce, y plemieniowi jego nie mówi plemieniom, iako o wielu, ale
iako o iednym, y plemieniowi twoiemu, kto e ieſt Chriſtus.

Iohan. 5. v. 46. Ieſlibyſcie wierzyli Moýſeſowi, wie-
rzylibyſcie y mnie, gdyż on o mnie piſał.

Acto. 10. v. 43. Za tymi (Ieżusem Chriſtusem) wſy-
scy Prorocy ſwiadectwá przynaſiają: Iż każdy weźmie
grzechow odpuszczenie przez imię jego, któżkolwiek w nich v-
wierzy.

Ofiárami y inſtymi obrzędami) Hebr. 10. 5.
1. 9. 10. Abowiem Zakon máiąc cien dobr przyszłych, á nie
ſam obraz rzeczy, nigdy nie może tymi ofiárami, które ná
każdy rok wſtáwicznie ofiaruią, poſwiecić tych, którzy k nim
przysięgają. Tedy rzekł; oto ide, ábym czynił o Boże wo-
lą twoją. Odeymie pierwoſt, áby wtore poſtánowił. Przez

którą

którą wolą
Chriſtuſa 1.
Coloſ. 2.
dla pokármu
Mięſiáć, á
przyszłych, á

ſw-
danie

Tie wſ-
dſiwo wiá-
dobrodziej

Tylko ty

53. v. 11. S

dlini znájom

Pſalm. 2.

gniewał, á iſz

palitá ſie pop

w nim wſiáć.

Marci. 16

bedzie: ále k

Iohan. 1.

re godność, áb

wyli w imię

Jeſt nie

którą wolą jesteśmy poświęceni, przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz uczynioną.

Colos. 2. v. 16. 17. Niechaj tedy was nikt nie osądza dla pokarmu albo piwa, albo względem święta, albo nasterania Miesiąca, albo Sabatów. Które rzeczy są cieniem rzeczy przyszłych, ale ciałem jest Chrystus.

20. Pytanie.

A wszystkimże ludziom, którzy w A- 7. Nie-
dámie zomeli, przez Chrystusa zbá- dzieła.
wienie się przywraca? Rz.

Nie wszystkim: ale tylko tym / którzy praw-
dziwą wiarą w onego wśpłeczeni bywają / y
dobrodziejstwo iego przyjmują.

Świadcztwá Pisma świętego.

Tylko tym / którzy prawdziwą wiarą) Ełaię
53. v. 11. Sprawiedliwy slugá moy, wiele ich vsprawie-
dliwi znajomością swoją.

Psalm. 2. v. 12. Pocłuyćie Syná by się snać nie roz-
gniwał, á izbyście nie zgineli z drogi gdyby z preteká zá-
palilić się popedliwość iego: Szczęśliwi nśsyscy którzy iedno
w nim vsiąg.

Marci. 16. v. 16. Ktżć wniwersy á okrzyć się, zbáwion
będzie: ale kto nie wniwersy potępion będzie.

Iohan. 1. v. 12. Ilekolwiek ich onego przyieli, dał im
te godność, aby się stáli synami Bożymi, tym którzyby wie-
rzyli w imie iego.

21. Pytanie.

Co jest wiadrá? Rz.

Jest nie tylko wiadomość / którą pozwalam

mocno na wszystko/ co nam Bóg w sercu swo-
im oznaynił: ale też pewna duszność/ od Ducha
świątego przez Ewangelia w sercu moim wynie-
cona/ która na Bogu przedstawiam/ pewnie trzym-
ając: że nie tylko komu innemu/ ale też y mnie
odpuszczenie grzechów/ wieczna sprawiedliwość/
y żywot dąrowany jest: a to z łaski y z miłosier-
dzia Bózego/ dla samego Chrystusa zaślugi.

Swiadectwa. Pisma świętego.

Jest nie tylko wiadomość) Iacob. 2. v. 19.
Ty wierzysz iż jest kden Bóg, dobrze czynisz: y Diablić wie-
rzę y drżę.

Alle też pewna duszność) Hebr. II. v. 1. A
wiadcę jest gruz rzeczy których sie nadziejemy, y dowod
niewidomych.

Która na Bogu przedstawiam pewnie trzymać
iac) Ro. 4. v. 18. Śl. Abrahám przeciw nadziei,
pod nadzieią wwierzył. Y przeciwko obietnicy Bóżej nie
śwdrzył sie niedowierstwem, ale sie stał mocny w wierze, y dał
chwałę Bogu. A prawdziwie wiedząc, iż on to był obiecał,
mógł też y wczynić. A przetoż y to mu pożyczano za sprawie-
dliwość. A nie napisano ieść dla niego tylko, iż mu to przy-
cztyrano ieść: ale też dla nas, którym ma być pożyczano, co-
bychmy mieli wwierzyć w tego który wzbudził Iezusa.

Alle też y mnie) Habacuc. 2. v. 4. Sprawiedli-
wy z wiary swej będzie żył.

Rom. 1. v. 17. Sprawiedliwość Boża przez Ewangelia
bywa objawiona z wiary w wiare, idko ieść napisano; Spra-
wiedliwy z wiary (swey) będzie żył.

Galat. 2. v. 20. W wierze Syna Bózego żywe, który vmi-
tował mie, y wydał samego siebie za mie.

Rom. 8

Rom. 8.
żywot, ani A
rzeczy, ani p
inśa rzeczy s
ści Bóżej, kre
Aktor. 16
zbawion bea
Al to z k
zbawieni prze
sie kto nie ch
Rom. 3. v
chwały Bóżej
ski tego prze
Ktorego Bog
wylanszy kre
dla odpuścze

Ktore
kow
Te w
cuig: ktor
albo w art
wóżyłkich
J
Te w
v. 31. Te r
Mar. 28. v
nem nam prz

Rom. 8. v. 38. Pewniem abowiem, iż ani śmierć, ani żywot, ani Aniołowie, ani zwierchność, ani terazniejszye rzeczy, ani przyszłe, ani wysokość, ani głębokość, ani żadna inſza rzecz stworzona, nie będzie nas mogła odłączyć od miłości Bożej, która ieſt w Ieſuſie Chryſtusie Paſnu naſzym.

Aktor. 16. v. 31. Wwierż w Pańa Ieſuſa Chryſtuſa; a zbawion będziesz ty y dom twoy.

Alto 3 taſti) Ephes. 2. v. 8. 9. Láska ieſteſmy zbawieni przez wiarę: y to nie z nas, dar to Boży ieſt: aby ſie kto nie chwalił.

Rom. 3. v. 24. 25. Wſyſcy zgrzeſzyli, y nie doſtawia im chwały Bożej: ale vſprawiedliwieni ſą darmo, to ieſt, z láski iego przez odkupienie ſprawione, przez Ieſuſa Chryſtuſa. Ktorego Bog poſtawil, aby byl wblaganiem przez wiarę, wylawſzy krew ſwoie, ku okazaniu ſprawiedliwości ſwoiey, dla odpuſzczenia grzechow przeſtłych.

22. Pytanie.

Ktore ſa te rzeczy, które potrzebá ciłowiekowi Chreſciáńſkiemu umieć? Rz.

Te wſytkie/ które nam w Ewángeliey obiecuia: Ktorych ſumma w ſkładzie Apoſtołſkim/ albo w artykulech powſzechney y niewatpliwey wſytkich Chreſcián wiary/ krotko ſie zawiera.

Swiádecwá Piſmá ſwietego.

Te wſytkie które w Ewángeliey) Johan. 20. v. 31. Też rzeczy ſą nápiſane abyſcie wierzyli.

Mat. 28. v. 20. Wiążąc ich chować nſytkich rzeczy ktorým nam przykazał.

23. Pytanie.

Który ieſt ten ſkład? Rz.

I. Wierze

- 1 Wierze w Boga / Oycę wszechmogącego / stworzyciela nieba y ziemi.
- 2 Wierze w Jezusa Chrystusa / Syna iego iedno-rodzonego / Pana naszego.
- 3 Który się poczał z Duchą świętego / narodził się z Marię dzieroiwe.
- 4 Umieszczon pod Pontfem Pilatem / ukrzyżo-
wan / umarł / y pogrzebion / zstąpił do piekła.
- 5 Trzeciego dnia zmartwychwstał.
- 6 Wstąpił na niebiosy / siedzi na prawicy Bo-
gą Oycę wszechmogącego :
- 7 Z tamtad przyjdzie sądzić żywe y zmarłe.
- 8 Wierze w Duchą świętego :
- 9 Święty Kościół Chrześcijański : świętych
obcowanie :
- 10 Grzechów odpuszczenie :
- 11 Cięża zmartwychwstanie :
- 12 Żywot wieczny : Amen.

24. Pytanie.

Ná wiele się dzieli ten skład ? R.

Ná trzy części ; Pierwsza iest / o wiecznym
Oycu / y o stworzeniu nas. Druga iest / O Sy-
nu / y o odkupieniu nas. Trzecia / o Duchu
świętym / y o poświęceniu nas.

25. Pytanie.

Gdyż tylko iedną iest Istność Boska ; czemu tych
trzech mianuiesz, Oycę, Syna, y Duchą ś. R.

Je się tak Bog w swoim słowie objawił / iż te
trzy

trzy rojem
wzduzym

Ji te trz

Ela: 67. D

2. Samuel

á SEOWO ieg

Aggais 2

pow, 3 S EOW

cie 3 Egipcu

dy wami: nie

Psalm: 33.

Duchem wst ie

Math 3.

wstąpił z wod

(lan) DVCH

cho 133tego na

SYN on moy

Math: 28

chry: 34c ie, w

1. Ioan: 5

OCIEC, SEC

2. Corint

Christusa, y m

tego, niechay

2. Thel: 3

nie serca náj

Christusowem

trzy rozeznane osoby/ są jedynym wiecznym/ y prawdziwym Bogiem.

Świadcują Pismá świętego.

Ji te trzy rozeznane osoby są jedynym Bogiem
Esa: 61. DVCH Pana Boga jest nademną.

2. Samuel 23. v. 2. DVCH Pański mówił przez mnie,
a SŁOWO jego przez język mój.

Aggeus 2. v. 4. 5. Jestem z wami, mówi PAN zaślepcom, z SŁOWEM którym postanowiłem być z wami, gdyście z Egiptu wychodzili, y z DVCHEM moim stojącym między wami: nie бойcieś się.

Psal: 33. v. 6. SŁOWEM Iehowy niebiosá się stwały, a Duchem wśt jego nasytko wojsko ich.

Matth 3. v. 16. 17. A gdy był ochrzczone (Iezus) wnet wystąpił z wody; a oto się otworzyły iemu niebá, y widział (Jan) DVCHA Bożego zstępującego iako gołębica, y przychozącego nań. A oto głos z niebios mówiący: Ten jest SYN on mój miły, na którym ja prześlawam.

Matth: 28. v. 19. Idąc tedy wciąż nasyćcie narody, chrząc je, w Imię Oycá, y Syná, y Ducha S.

1. Ioan: 5. v. 7. Trzey są którzy świadczą na niebie, OIEC, SŁOWO, y DVCH święty, a ci trzey iedność są.

2. Corint: 13. v. 13. Láska PANA nášego Iezusa Chrystusa, y miłość Boga (Oycá) y społeczności Ducha świętego, niechay będzie z nami wśstkiemi, Amen.

2. Thess: 3. v. 5. Niechay Pan, (to jest Duch S.) sprawi wnie sercá nasze, ku miłości Boga (Oycá) y ku očekawaniu Chrystusowemu

O OYCV.

26 Pytanie.

9. Co wierzysz gdy mówisz: wierzę
Niedzie- w Bogá, Oycá wszechmogącego,
la. stworzyciela niebá y ziemi?

Re. Wierzę / iż wieczny Ociec Páná nášego
Jezusa Chrystusa / ktory niebo y ziemię / ze wszyst-
kim co w nich iest / z niŝszego stworzył / y ktory
to wszystko wieczna swojá ráda y opátrnością
zatrzymawa y rządzi; dla Chrystusa / Bogiem
moim y Oycem moim iest; á dla tego tak mu du-
fam / y tak ná nim polegám / iż namniemy nie wát-
pie / że mnie on wszystkimi potrzebami / tak du-
ŝnymi / iáko y cieleśnymi opátrzy: y owszem kie-
dy co przeciwnego w tym niedzielnym żywocie ná
mie dopuŝcá / tedy to ku zbáwieniu memu obra-
ci; gdyż y moje to uczynić / iáko wszechmogący
Pán; y chce uczynić / iáko láskawy Ociec.

Swiádecwá Pisma swietego.

Ktory niebo y ziemię) Psalm 33. v. 6. *Słowem*
Iehowy niebiosá sie sstały, á Duchem wst iego wszystko woy-
sko ich.

Akt. 14. v. 15. 17. Bog ktory stworzył niebo y ziemię,
morze y wszystko co w nich iest, nie zaniechał aby o nim
swiádecwá wiedzieć nie miano, gdy nam dobrze czynił, da-
wáiąc nam z niebá dżdże, y czasy wrodzayne, nápełniając
pokarmem y radością serca náŝe.

Dla Chrystusa Bogiem moim) Iohan. I. v.
12. A ilekolwiek ich go przyieli, dał im godność aby sie
stali synami Bożymi, tym ktorzyby uwierzyli wń.

Ephes. 1. v. 2. 5. Bog Ociec Páná nášego Jezusa Chri-
stusa, ren nas przeznáczyl, aby nas sposobił za syny przez Je-

zusa

zusa Chrystusa
ley swoiey.

Ze mie

swiádecwá pie

Tak mie

A też w

31. 32. 33. 1

ŝną, ani zbier

wi ie. Izali m

badzięś eros

dziem pić ál

waś niebieski

kaycie náprze

á te wszystkie

2

Co ied

Wszech

ktora niebo

iáko w rel

rzeczy ktore

rodzay / p

bogáctwo

przygody /

rády y wol

s

Wszed

25. Bog kro

gdyż też iest

lech neká w

mi, iżaby c

zusa Chrystusa w sobie, wedle dobrowolnego w podobania wo-
ley swoiey.

Ze mie wszystkichmi potrzebami) O tym patrę
świadczen pierwszego pytania, w słowach : Iż tak duża :
I tak mie strzeże etc.

A też uczynić chce/ iako Ociec) Matt. 6. v. 26.
31. 32. 33. Patrzyć na ptaki niebieskie, bo ani sieją, ani
żną, ani zbierają do gumien, a wszdy Ociec wasz niebieski ży-
wi je. Izali wy nie jesteście daleko ważnieyszy niż oni? Nie
bądźcież troskliwi, mówiąc : Coż będziemy jeść, albo co be-
dziemy pić? albo w czym chodzić będziemy? Abowiem Ociec
wasz niebieski wie że tego wszystkiego potrzebuiecie. Ale su-
kaycie naprzód królestwa Bożego, y sprawiedliwości jego,
a te wszystkie rzeczy będą wam przydane.

27. Pytanie.

10.

Co jest opatrzność Boża? Rz. Niedziela.

Wszemmocna y wsędzie będąca moc Boża /
która niebo y ziemię/ ze wszystkim stworzeniem/
iako w roku zatrzymawa y sprząwuje; także te
rzeczy które z ziemi pochodzą/ y deszcz y susza/ w-
rodzay / pokarm y napoy/ dobre y złe zdrowie /
bogactwo y ubóstwo; nakoniec wszystko/ nie z
przygody/ ani z trefunku; ale z Oycowskiej jego
rady y wolej przypada/ y dzieje się.

Świadcztwa Pisma świętego.

Wsędzie będąca moc Boża) Aктор. 17. v. 24.

25. Bog który stworzył świat y wszystko co na nim jest, ten
gdyż też jest Panem niebą y ziemię, nie mieszkać w koście-
lach reką uczynionych. Ani bywa chwalon rekoma ludzką-
mi, iakoby czego potrzebować miał: gdyż on dąie wszystkim

żywor

żywot, y oddech, y wszystko. Y sprawił ziedney krwi wszystko naród ludzki, aby mieszkali po wszystkiej ziemi, zamieszynszy pewność cześow, które przedtym postanowił, y założywszy granice mieszkania ich. Abowiem przezeń żywiemy y ruchamy sobą.

Deżdż y susza) Ierem 5. 24. Lud ten ma serce wporne y niewierne, ani rzekli w sercu swym: Boymy się teraz Pana Boga naszego, który nam dawa deżdż rany y pozay, który tegodnie pewne zachowywa żniwa naszego. Złotści wasze odwróciły to od was, a grzechy wasze przekaziły tym dobrą waszym.

Dobre y złe zdrowie) Deut. 7. 15. Pan odeymie od ciebie każdą chorobę, y wszystkie cieśkie karanie Egipskie, na któreś ty parzył, ani ich dopuści na cie, ale ie puści na wszystkie nieprzyjacioly twoie.

Deut. 28. v. 25. Dla złotści wynalazkow twoich, przepuści na cie Pan suchoty, zimnice, gorączke, sużę, mież, niatry skośliwe, rdze, a beżcie cie tak trapiła, aż zginieś. Y niebo które nad tobą beżcie, stanie się miedziane, a ziemia która pod tobą beżcie, stanie się żelazną.

Ioan. 9. v. 1. 2. 3. Przechodząc Pan Iezus wyżzał ślepego od narodzięcia. Y spytał go zwoleńnicy jego, mówiąc: Mistrzu kto zgrzeszył? Tenli, czyli rodzicy jego, iż się ślepym narodził? Odpowiedział Pan Iezus: Ani ten zgrzeszył, ani rodzicy jego: ale żeby się sprawy Boże w nim okazały.

Bogactwo y ubóstwo) Prouer. 10. 4. 23. Błogosławieństwo Pańskie bogatych czyni, ani przynosi z sobą żadnego trąsunku.

Deut. 28. v. 2. 6. Przypadną na cie błogosławieństwa wszelakie, iesli beżcieś posłusznym głosu Pańskiego. Szczęśliwym beżcieś w mieście, y szczęśliwym na polu. Szczęśliwym beżcieś

beżcie owoc
plodów bydl
szczęśliwym o
skie prace
Pan Bog two

Psal: 112
boi Pana. M
y bogactwa
Prouerb:

Pan obudwu
Deut: 28

głosowi Pana
cie. Nieście
lu. Beżcieś
1. Parali

żności, y moc,
na niebie, y n
stwo, a tys iel
ieć się bogact

ieś moc y sił
y wniwodzić

ęć, robie zaś
Prouerb:

na wszystko
Tamże 2

bra przed o

Na
N
Albyśmy
Beżcieś

bedzie owoc żywota twoiego, pożytki ziemi twojej, y przy-
plodek bydła twego. Szczęśliwym będziesz przychodząc, y
niešťśliwym odchodząc. Pan z bogactw spizarnią twoją, y wsy-
stkie prace rąk twoich będzie błogosławił, w ziemi tej, którą
Pan Bog twój da tobie.

Psal: 112. v. 1. &c. Błogosławiony człowiek, który sie
boi Pana. Można będzie na ziemi potomstwo jego. Obfitość
y bogactwa w domu jego.

Prouerb: 22. v. 2. Potkał sie vbogi z Bogaczem; ale
Pan obudwu ieść sprawcy.

Deut: 28. v. 15. &c. A ieśli posłusznym nie będziesz
głosił Panu Bogu twemu, tedy wszystkie przekleństwa ogarną
cie. Niešťśliwym będziesz w mieście, niešťśliwym na po-
lu. Będzieś przeklery wchodząc, wychodząc.

1. Paralip: 29. v. 11. 12. Panie twój ieść wielmo-
żność, y moc, y chwała, zwycięstwo y sława; nad to, wszystko
na niebie, y na ziemi twoje ieść. O Panie twoje ieść Krole-
stwo, a tyś ieść wynwyższonym Książęciem nad wszystko. Two-
je są bogactwa y cześć, tyś wszystko opłanował, w reku twych
ieść moc y siła, a w mocy twej to ieść, wynwyższyć kogo chcesz,
y wmięrdzić. Od ciebie ieść wszystko; a od ciebie odbiera-
jąc, tobie zaś oddawamy.

Prouerb: 16. v. 33. Los miecą w podolek, ale od Pa-
na wszystko skutek jego.

Tamże 2. v. 2. Każda sprawa człowieka zda sie być do-
bra przed oczyma jego; ale Pan uważa serca.

28. Pytanie.

Ná co sie nam przyda tá wiadomość

Stworzenia y opatrzenia Bożego? R.

Abyśmy byli w niešťczęściu cierpliwymi / w
šťczęściu wdzięcznymi; a z strony rzeczy przyszłych

D

abyśmy

abyśmy dobrą nadzieję w Bogu najwierniejszym Oycu położyli: pewnie wiedząc: że niemając nic / co by nas od miłości jego odwróciło: gdyż wszystkie stworzenia tak są w jego władzy: że bez jego woli / nie tylko co czynić / ale się i ruszyć nie mogą.

Świadełstwa Pisma S.

W niebezpieczeństwie cierpliwym) Rom. 5. 3. 4. c. W ciężkich się chlubiemy, wiedząc iż ciężkie cierpliwość sprawuje, a cierpliwość doświadczenie, a doświadczenie nadzieję.

Iob 1. v. 21. Nągom wyszedł z żywota matki mojej, y nągo się tamże wróci. Pan był dal, y Pan pobrat: Niechajże będzie błogosławione imię Pańskie.

Tenże 2. v. 10. Jeśliżechmy brali dobrą od Pana, a nie szczęścia przeciężę przysmować nie mamy.

Rom: 8. v. 38. Mocnie wierze, iż ani śmierć, ani żywot, ani żadna rzecz stworzona nie będzie mogła nas odłączyć od miłości Bożej.

Gdyż wszystkie stworzenia) Prouer: 21. 1. Serce Krolowskie w roku Pańskich jest jako źródło wód, a na wszystko, gdzie jedno chce, obroci je.

Iob 1. v. 12. Rzekł Pan do Szatan. Oto daję pod moc majątność jego, i jedno się tylko na samego nie targaj.

Matth 8. v. 31. 32. Prośli tedy czarci Jezusa, mówiąc: Jeśli nas zjad wyrzuciś, dopuść nam wnieść w rzode swini. Trzekł im: Idźcie. A oto porwała się rzoda swini ona wszystka zpredką w morze. y pozdychały w wodach.

Genes. 50. v. 20. Odpowiedział Ioseph Braciey: wysłanie się myśleli przeciwko mnie: ale on (Bog) ku lepssemu obrocił, aby tak wiele ludu zachował, iako się to dziś okazuje.

Ioan. 19. v. 10. 11. Tedy rzekł Panu Jezusowi Pilat:

Nie mo-

Nie mówię
y mam moc
miałbyś ża-
dować
wierzychu.

Akt 4. v.
temu lezu-
i zwielskim.
przedym v

Luc. 21
dla imienia

Matth. 1
iż ięciła, a
który y dusz
blikow za p
na ziemie o
wroblikow

Ji na
Bych: y
Bulane/

Ji na
zowieś IE
iego.

1. Ioha-
kiego grze

Nie mówisz że mnieś niewiesz iż ja mam moc wkrzyżować cie,
y mam moc wybawić cie. Odpowiedział mu Iezus: Nie
miałbyś żadney mocy przeciw mnie, gdybyć iezy nie podano
z wierzchu.

Akt. 4 v. 27. 28. Zebrałi się przeciw świętemu Synowi
temu Iezusowi Herod y Poncius Pilat z pogány, y z ludem
Izraelskim. aby to uczynili, cokolwiek reką twą, y radą twą
przedtym uczynić postanowili.

Luc. 21 v. 17. 18. Bedziecie przemierzlymi w wszystkich
dla imienia mego: aleć y włos z głowy waszey nie zginie.

Matth. 10 v. 28. &c. A nie boycie się tych którzy zabi-
ją ciało, a dusze zabić nie mogą; ale raczej boycie się tego,
ktory y dusze y ciało może zatracić w piekle. Izali dwu wro-
blikow za pieniądź nie przedają a vždy ieden nie wpadnie
na ziemie okrom oycą waszego. Nie boycie się tedy, wiele
wroblikow wy przewyżsacie.

O S Y N V.

29. Pytanie.

11.

Ciemu syna Bożego zowiemy Niedzie-
Iezus, to ieść, Zbawiciel? R. la.

Iż nas zbawia od wszystkich grzechow nę-
szych; y żadne zbawienie / nie ma być skąd inąd
skąd inne / ani też może być indziej nalezione.

Świadcetwa Pisma Świętego.

Iż nas zbawia) Matth. 1. v. 21. Imie iego na-
zowiesz IEZVS: abowiem on zbawi lud swoy od grzechow
iego.

1. Iohan. 1. v. 7. Krew Syna Bożego czyści nas od wszel-
kiego grzechu.

Apoc. 1. v. 5. Który nas omył z grzechow naszych kwią swoią; y który nas uczynił krolmi y kápłany Bogu Oycu, temu niech będzie chwała, y moc na wieki wiekow, Amen.

Żadne zbawienie) Aktor. 4. v. 12. I nie-maść w żadnym innym zbawienia, ani ieś żadne imię pod niebem, ktoreby było podane między ludźmi, w którym potrzeba abyśmy byli zbawieni.

Elai. 43. v. 11. 25. Ia, Ia sam Pan ieśtem, a żadnego zbawiciela niemaś nad mie. Iatkiem ieś SAM, Ia, który gładze grzechy twoie dla mnie, a niechce pamiętać nieprawości twoich.

Iohan. 14. v. 6. Żaden nie przychodzi do Oycy tylko przez mie.

30. Pytanie.

Awierżaj ci w iednego Zbawiciela Jezusa, ktorzy od świętych, albo od samych siebie, albo skąd inąd błogosławieństw a, y zbawienia szukają? Rz.

Nie: Bo chociaż się słowy Zbawicielem tym chlubia: wśakże sama rzecz prza się iednego Zbawiciela Jezusa. Gdyż musi być; że albo Jezus nie ieś doskonałym Zbawicielem; albo ci/ ktorzy tego Zbawiciela prawdziwą wiara przyjęli/ wszyscy w nim mają czego do zbawienia potrzebą.

Świadectwa Pisma świętego.

Bo chociaż) I. Cor. 1. v. 13. Iżali ieś rozdzielon Chrystus r Aż Páwel ieś ukrzyżowan za was r albo w imię Páwlowe ieście pokrzyżowani r

Iohan. 1. v. 19. 27. A to ieś świadectwo Ianowe, gdy posyłałi Żydowie z Ieruzalem Kápłany y Lewity pytające

80: Ty coś
Chrystusem
rzemka v

Gdyż n
Nie obraca
ieś sprawie
Tamże 5.

samych was,
dlawieni; y

Abowia

v. 2. Ogląd
konal wiary.

Rom: 8.

alego za nas

wszystkich w

1. Corin

myślenia o

y odkupieni

niech się w P

Colosi: 1.

wszystka dosk

Item 2. v

Głowa, wszelk

Iohan: 1. v

łaskę za łaskę

Ciemu

to

Rz. Że c

tego pom

uczytelem

go: Ty coś ieś zaczął i wyznał a nie zaprzął; iż on nie był Chrystusem, &c. któremu ja nie ieśtem godzien rozwieźć rzemysł w rzemikow.

Gdyż musi być /że albo Jezus Galat. 2. v. 21. Nie obracam i wniwecz łaski Bożej: lecz ieśli przez zakon ieśt sprawiedliwość; tedy Chrystus próżno umarł.

Tamże 5. v. 4. Prożnym sie wam stał Pan Chrystus, przez samych was, którzykolwiek przez Zakon bywacie w sprawie dliwieni; y wypadliście z łaski.

Abowiem wszyscy w nim mają. Hebr. 12. v. 2. Oglądajcie się na Jezusa Hermana, y tego który dokonał wiary.

Rom: 8. v. 32. Który własnemu Synowi nie zfolgował, ale go za nas wszystkich wydał na śmierć; iakoż tedy nam wszystkich rzeczy nie daruje.

1. Corint. 1. v. 30. 31. Chrystus Jezus stał sie nam mądrością od Boga, y sprawiedliwością, y poświęceniem, y odkupieniem: aby, iako ieśt napisano; kto sie chlubi, niech sie w Panu chlubi.

Colos: 1. v. 19. Abowiem w podobąło sie Oycu, aby wszyscy doskonałość mieszkała w nim.

Item 2. v. 10. I ieśleście w nim napełnieni, który ieśt Głową wszelkiego państwa y przełożenstwa.

Ioan: 1. v. 16. A z pełności jego wszyscy chmy braliśmy, y łaskę za łaskę.

31. Pytanie.

Czemu go nazywamy Chrystusem. 12. Nie-
to ieśt, pomóżnikiem? dzieła.

Rz. Że od Oycy zrzadzony / y od Duchá świętego pomazany ieśt najwyższym Prorokiem y nauczycielem / Który nam tajemna radę / y wszystkie

wola Oycowsta o odkupieniu nas obiaŕwił: y nas
wyŕŕszym Káplanem / ktory nas iedyng oŕiara ciá-
lá ŕwego odkupił / y wŕtawicnie zá námi do O-
ycá przyczynia ŕie: y Kroleŕm / ktory nas Duchem
ŕwietym / y ŕwoim ŕłowem rzadzi; y nábytego
nam zbárwienia broni / y dotrzymawa.

ŕwiádeciwá Piŕmá ŕwietego.

ŕe od Oycá zrzadzony y od Duchá ŕwietego)
Hebr: 1. v. 8. 9. Ale ku Synowi (mowi Bog Ociec) Stoli-
cá tvoiá Boŕe, ná wieki wiekow, ŕceptrum ŕpráwiedliwe,
ieŕŕci ŕceptrum Kroleŕŕwa tвоеgo. Vmiłowales ŕpráwiedli-
woŕŕ, á nienawidziates nieŕpráwiedliwoŕŕci, dla tegoŕ pomá-
zał cie Bog, Bog twoy, oleykiem rádoŕŕci nád towarzysze twe.

(Naywyŕŕszym Prorokiem) Aŕtor: 7. v. 38.
Ten ci ieŕt Moyszeŕ on, ktory powiedziá Synom Izráelskim:
Proroká wam wzbudzi Bog wasz z bráciey waszey, iáko mnie
iegoŕz Ruchaycie.

Matth: 17. v. 5. Ten ieŕt Syn moy mily, ná ktorým
przeŕŕawam, tegoŕz Ruchaycie.

Ioan: 1. v. 18. Zaden ci nigdy Boga nie widziá, lecz
on Iednorodzony Syn, ktory ieŕt w łonie Oycowym, ten nam
opowiedziá.

(Naywyŕŕszym Káplanem) Hebr: 7. v. 20. 21
Oni bez przysięgi Káplany ŕie ŕŕŕali; ále ten z przysięgá,
przez tego, ktory mu rzekł: Przysięgiá Pan, á nie bedzie ŕá-
łował: Tyŕ ieŕt Káplanem zá wieki wedle porzádku Mel-
chizedechowego.

Ktory nas iedyng oŕiara Ciálá ŕwego odkupił)
Hebr: 9. v. 11. 12. 14. 28. Chriŕtus Káplan przyslych
dobr przez własná Krew ŕwoie, wŕŕedł raz do mieyŕŕa ŕwiere-
go, doŕŕawŕy wietcznego odkupienia Gr. Krew Chryŕtusa
wa ktory

wa, ktory
nienaganion
wŕyŕnkow, k
was oŕiara

Tamŕe 10
grzechy, wi
poŕniecił na

Tamŕe. 9
ŕie rewoz oka

Rom: 8

ieŕŕci tym k

ieŕt na prawi

Krói

wielki, á bed

Stolicie Dawi

Iakobowym n

Matth: 2

yná ziemi.

Ioan. 10.

chayá, á iá z

ny dáte y nie

ki mey,

Cjemu

ŕe przez

ŕuŕŕ / y po

mie iego w

ŕci oŕiara ŕ

przeŕciwko

wolnym ŕi

wd, który przez Ducha wiecznego, siebie samego ofiarował nienaganiowym Bogu, oczyszczenia nasze od wmarłych wżynkow, kuśszbie Bogu żywiącemu, *Ec. Christus iest* raz ofiarowan, aby zgładził grzechy wielu ich.

Tamże 10. v. 12. 14. Ten sprawiwszy iedne ofiary za grzechy, wiecznie siedzi na prawicy Bożej. Iedną ofiarą poświecił na wieki, tych którzy bywają poświęceni.

Tamże. 9. v. 24. Christus wszedł do samego nieba, aby się teraz okazał przed oblicznością Bożą.

Rom: 8. v. 34. Któryż iest coby potępił? Christus iest ci tym który zmarł, y onsem też który powstał, y który iest na prawicy Bożej, który też przyczynia się za nami.

X Krolew) Lucj 1. v. 28. 29. Ten ci będzie wielki, a będzie zwan Syn Najwyższego, y da mu Pan Bog Stolicy Dawida Oycy jego. Będzie też krolował nad domem Iakobowym na wieki, a Krolestwu jego nie będzie końca.

Matth: 28. v. 18. Dána mi iest wszytká moc na niebie y na ziemi.

Ioan. 10. v. 27. 29. Owięzki moie głosu mego słuchają, a iac znam one, y idą za mną. Iac im też żywot wieczny dacie y nie zginą na wieki; ani ich żaden nie wydrze z ręki mej.

32. Pytanie.

Czemu się ty Chryścianinem ozywiasz? Bz.

Ze przez wiare iestem członkiem Jezusa Chrystusa / y pomazania iego uczestnikiem; abym Imię iego wyznawał / y iennu się żywą wdzięczności ofiary stawił: a iżebym też w tym żywocie przeciwko grzechowi y Szatanowi z dobrym y wolnym sumnieniem walczył; a na koniec wiec

ne z nim Królestwo na wszelkie stworzenie o-
trzymał.

Świadectwa Pisma świętego.

Je przez Wiara jestem członkiem) Aś: 11.
v. 26. A tak Zwolenniki (to jest, wierzące w Chrystusa)
nazywano Chrześcijany naprzód w Antyochii.

A pomazania jego uczestnikiem) 1. Corint. 6.
v. 11. 15. Tymiście byli przedrym, ale iścieście omyli,
iścieście poświęceni, ale iścieście usprawiedliwieni w Imie-
niu Pana Jezusowym, y przez Ducha Boga naszego. Y za-
nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusowemi.

Osiara żywa) Rom: 12. 5. 1. Prośe was te-
dy Bracia przez łaskę Bożą, abyście sławili ciała wasze na
osiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, którą iść ono słusne
wasze usługowanie.

Z dobrym y wolnym sumnieniem) 1. Tim. 1.
v. 18. 19. To rozkazanie zalecam ci synu Tymotheuszu, to
jest, abyś wedle Proroctw, które przeszły o tobie, walczył
przez nie, onym dobrym wojowaniem: trzymając wiare y dobre
sumnienie, które odrzućmyś niektorzy, poginęli od wiary.

A nakoniec wieczne z nim Królestwo) 2. Tim. 2
v. 12. Ieśli cierpimy z nim, królować też z nim będziemy.

Matth. 25. v. 34. Tedy rzecze Król tym którzy będą
po prawicy jego; podźcie błogosławieni Ojca mego, posiadź-
cie dśiedzicźnie królestwo wā zgotowane od założenia świata.

13. Niedzie-

33. Pytanie.

1a. Dla której przyczyny Chrystusa zowiemy
Synem Bożym jednorodzonym, ponieważ
y my iesteśmy synmi Bożymi? R.

Bo sam Pan Chrystus iest spółwiecznym y
właści-

właściwym
niego z ta

Jest spo-
Prou. 8. v.

y przed wszy-
Ioan. 1. v.

ako Jedno-
widział, lecz

skim ten na-
Colof. 1.

nienidomego
Abowiem prz-

ziemi, widon-
Colof. 2.

Istnienie.
Rom. 8.

Ociec) ale g-
Hebr. 1.

Syn, koreg-
korego też

y wyrażonym
kie rzeczy on-

nie grzechow-
onego mając

A my d-
wzieliście D-

Abba, to re-
sym, iż ieste

Ephes. 1.
aby nas spo-

dlug dobro-

własciwym wiecznego Oycá Synem: á my dla niego z łáski od Oycá przysposobieni iestemy.

Jest społwiecznym y własciwym Synem)

Prou. 8. v. 25. Przedtym niżli gory byly vgruntowane, y przed wśystkimi págorkami naródomam iest.

Ioan. 1. v. 14. 18. Widzieliſmy chwale iego, chwale iáko lednorodzonego od OYCA. Zadeni nigdy Bogá nie widziál, lecz on lednorodzony Syn ktory ieſl w łonie Oycow- skim ten nam opowiedziál.

Colof. 1. v. 15. 16. Który iest wyobrażeniem Bogá niewidomego, Pierworodnym przed wśystkim ſtworzeniem. Abowiem przezeń ſą wśystkie rzeczy ſtworzone ná niebie y ná ziemi, widome y niewidome, &c.

Colof. 2. v. 9. W nim mieſzka wśystká pełnoſć Boſtwa iſtornie.

Rom. 8. v. 32. Synowi własnemu nie przepuſcił (Bog Ociec) ále go wydal za nas.

Hebr. 1. v. 2. 3. A w te dni oſtateczne, mowił nam przez Syná, ktorego poſtánowił dziedzicem wśystkich rzeczy, przez ktorego teſz ſwiat ſtworzył. Który będąc iáſnoſcią chwały, y wyrażonym obrazem podſtái iego, ſátrzymawáiąc wśystkie rzeczy onym ſwoim mocnym ſłowem, ſpráwiwſy oczýſzcze- nie grzechow náſſych przez ſamego ſiebie, wſiádl ná práwicy onego máieſtatu naywyſzego.

Á my dla niego z łáſki) Roma. 8. v. 15. 16. Wzieliſcie Duchá przysposobienia, przez ktorego wolamy Abbá, to teſt, Oycze. Który Duch ſwiádeczy y z duchem ná- ſzym, iż ieſtemy Synmi Bożymi.

Ephes. 1. v. 5. 6. Który (Bog Ociec) przeznáczyl nas, áby nas ſpoſobił zá ſyny przez Ieżusá Chriſtusa w ſobie, we- dług dobrowolnego wpodobania wolej ſwoey, ku czei chwa-

lebhney laski swoiey, którą nas wdzięcznymi uczynił w onym
najmilszym.

34. Pytanie.

Dla czego zowieś go Pánem naszym? Rz.

Jż ciało y duszę naszą od grzechow/ nie złotem/
ani srebrem/ ale droga krewią swoją odkupiwośy/
y od wszystkiey mocy Diabelskiej wybawiwośy /
nas sobie za własne przywołaszcył.

Świadcivá Pisma świętego.

1. Petr. 1. v. 18. Wiedząc że nie skazitelnemi rzeczami
srebrem albo złotem iestecie wybawieni, od próżnego obco-
wánia waszego, ktoreście pođane wzięli od Oycow; Ale dro-
gą kwią jako Baranka niepokalanego y niepomazanego, to
iest, Chrystusa.

Acto. 20. v. 28. Duch święty postanowił nas Biskupy, abyś-
cie päsli kościel Boży, ktorego swoją oną własną kwią nabył.

1. Cor. 6. v. 20. Iestecie za zapłatę kupieni, chwalcieś-
tedy Boga w ciełach waszym y w duchu waszym, ktore są Boże.

1. Tim. 2. v. 6. Chrystus samego siebie wydał zapłatą
odkupienia.

Iohan. 20. v. 28. Odpowiedział tedy Tomasz: Pan moy
(ty iestes) y Bog moy.

14.

35. Pytanie.

Niedzie- Co wierzyś, gdy mowiś: Począł
la. sie z Duchá świętego, narodził sie
z Máriey Panny? R.

Że Syn Boży/ który iest/ y zostáie prawdzi-
wym Bogiem/ prawdziwą naturę człowieczą z
ciała y ze krwi Panny Máriey/ za sprawa Du-
chá świętego przysięł/ aby był zarazem prawdzi-
wym

wym poton
wbytkim

Jest y 30

5. v. 20. W

byśmy onego

onym prawd

Tenże iest on

Iohan. 1. v

ono było v Bo

Rom. 9. v

ry iest nad wś

Prawd

4. Gdy przy

prawionego

Iohan. 1. v

Luc. 1. v

Duch święty

á dla tegoż te

Syn Boży.

Matt. 1. v

jesowi we śnie

przysięł Mári

pożelo, iest z

aby sie spełni

ka, tak mowi

na, y porodzi

co iestliby wy

Abby by

Dawidow

wym potomkiem Dawidowym/bráćiey swey we
wszystkim podobnym/ oprócz grzechu.

Świádecztwá Písmá świętego.

Jest y zostáćie prawdziwym Bogiem) I. Ioan.
5. v. 20. Wiemy iż Syn Boży przyszedł, y dał nam świat, á
byśmy onego poznali, który iest prawnym; á iestem y
onym prawnym; to iest, w synie iego Iezusie Chrystusie.
Teni iest on prawnym BOG, y on żywe wieczy.

Ioan. 1. v. 1. Na początku było SŁOWO, á SŁOWO
ono było w Bogu, y było ono Słowo BOG.

Rom. 9. v. 5. Christus z Oycow poszedł wedlug ciáda, kto
ry iest ná d wyszkoni BOG błogostawiony ná wieki, Amen.

Prawdziwa náture człowiecza) Galat. 4. v.
4. Gdy przysło nypelnienie czasu. posłał Bog Syná swego
prawionego z niewiasty.

Ioan. 1. v. 14. A Słowo ono ciałem sie stało.

Luc. 1. v. 31. Ale Aniol odpowiedział y rzekł iey:
Duch święty przyjdzie ná cie, á moc Najwyższego zaciśni cie:
á dla tegoż też co sie z ciebie narodzi święte, będzie nazwano
Syn Boży.

Matt. 1. v. 20. 22. 23. Oto Aniol Páński wkazał sie Io-
zefowi we śnie, mówiąc: Iozefie Synu Dawidow, nie boy sie
przysiąć Máriey zá małżonke twą, ábowiem to co sie w niej
poczęło, iest z DVCHA świętego. A to sie wszystko stało,
aby sie spełniło to co iest powiedziano oł Pana przez Proro-
ká, zá k mówiącego: Oto niekora pánná będzie brzemien-
na, y porodzi Syná, y nazwywać będą imie iego Emmanuel,
co ieslibys wykládał, znaczy, Bog z nami.

Áby był zarazem prawdziwym potomkiem
Dawidowym/bráćiey ić.) Matt. 1. v. 1. w y p i s m e
narodu

naroda Jezusa Chrystusa, Syna Dawidowego, Syna Abrahamowego.

Rom. 1. v. 3. O Synu swoim, który sie stal z plemienia Dawidowego, ile wedlug ciada.

Hebr. 2. v. 14. Iż tedy dzieci uczestniki są ciada y krwi, także też y on stal sie uczestnikiem tych rzeczy, aby przez śmierć zniszczył tego który miał państwo śmierci, to jest, czartą. A nie przywziął Aniolow, ale plemie Abrahamowe przywziął. Z kąd miał we wszytkim być podobnym bráćiej, aby był miłośiernym, y wiernym Káptanem w tych rzeczách, które sie dziać miały v Bogu, ku zgládszeniu grzechow ludzkich.

Támże 4 v. 15. Nie mamy Káptana któryby nie mógł czuć krenkości nasyeh, ale kuśanego we wszytkich rzeczách takżeż, oprócz grzechu.

36. Pytanie.

Co za pożytek bierzesz z swietego poczęcia y národzenia Chrystusowego? R.

Jż on naszym Pośrzednikiem będąc / miewinością swoia y doskonałą swiatobliwość / grzechy moje w których poczęty iestem / y národzony / okrywa / aby przed oblicze Boże nie przychodżyły.

Swiádecwá Pismá swietego.

2. Cor. 5. v. 21. Bog to uczynił, iż ten który nie znal grzechu, stal sie grzechem za nas, abyśmy sie stali sprawiedliwoscia Bożą w nim.

1. Cor. 1. v. 30. Który sie nam stal mądrością od Boga, sprawiedliwoscia y poświęceniem, y odkupieniem.

Rom. 4. v. 6. 7. Iako też Dawid opowieda szczęśliwosc człowieka, któremu Bog poczyta sprawiedliwość bez uczynków mo.

bow mowiąc:
puszczane, a kt

Coż miewi
R. Jż on
który na sw
na dokonaje
grzechowi w
le y na duszy
iako iedyna
od wieczneg
Bożej / sprá
dostał.

Jż on ac
Esa. 9. v. 3
Syn iest nam d
2. Cor. 8. v.
Chrystusa; iż s
nie vbogaceni
Osobliwi
Zaprawdeć od
a wśakże mnie
nanton iest dla
kawan iest dla p
wienizhmysq z
sie każdy za s
kich nas. Wyp
počet przeštep
Rom. 3. v.

kow mówiąc: Błogosławieni są, których nieprawości są odpuszczone, a których zakryte są grzechy.

37. Pytanie.

15. Nie-

Coż wierzysz gdy mówisz, *Vcierpiał?* dzielą.

R. Jż on/ acz po wszystkie czas żywota swego/ który na świecie prowadził; osobliwie iedną na dokonczeniu onego/ gniew Boży przeciwko grzechowi wszystkiego narodu ludzkiego/ na ciebie y na duszy ponosił: aby swoim wcierpieniem/ iako iedyna ofiara wblagálna/ cięto y duszę naszą od wiecznego potępienia wybawił/ y łaski nam Bożej/ sprawiedliwości/ y żywota wiecznego dostał.

Świadectwa Pisma świętego.

Jż on acz po wszystkie czas żywota swego) Efa. 9. v. 5. Abowiem dziećciętko narodziło się nam, a Syn iest nam dan.

2. Cor. 8. v. 9. wiecie dobroćliwość Pana naszego Iezusa Chrystusa; iż się dla was w bogim zstał, będąc bogaty, abyście w bogactwie byli wubożstwem jego.

Osobliwie iedną) Efa: 53. v. 4. 5. 6. 12. Zaprawdę odniosł choroby nasze, a włożył na siebie boleści nasze i wstąpiłże mniemaliśmy go być zranionego od Boga. A on zranion iest dla złości naszych, a zbici iest dla grzechów naszych, karani iest dla pokoiu naszego, a zsiniałemi ranami jego zdrowieni chmy są. Zbłądziłichmy wysocy iako owce, obróćili chmy się każdy za swą drogą, a Pan wrzucił nas nieprawości nasze. Wydal żywot swój na śmierć, a policzon iest w poczet przestępców, a on SAM odniosł grzech wielu ich.

Rom. 3. v. 15. Tego Bog pośtanowił, aby był wblaganiem przez

niem przez wiare, wylawszy Krew swoie ku okazaniu sprawniedliwości, ale odpuszczenia grzechow prześltych.

1. Petr: 3. v. 18. Bo y Chrystu cierpiał raz za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwe, aby nas przywiódł do Boga.

1. Ioan: 2. v. 2. A onci iest vbalganiem za grzechy nasze; a nie tylko za nasze, ale też y za grzechy wshytskiego swiata.

Tamże. 4. v. 10. W tymci sie pokazała miłość Boża, nie iżbyśmy my vmitowali Boga; ale iż on vmitował nas, y posłał Syna swego, aby byl vblaganiem za grzechy nasze.

38. Pytanie.

Co ja przyczyną była, iż pod Sedzia
Pilatem vcierpiał?

Bż.

Abym niewinnie przed Sedzia swietekim osadzony/ od strasznego Sadu Bozego/ktory wshytlich czeła/ nas wybawit.

Swiadectwa Pisma swietego.

Abym niewinnie przed Sedzia) Ioan 18. v. 38. Wyszedł zaśie Pilat do Zydow, y rzekł do nich; Ia żadney winy do niego nie ndyduie.

Matth: 27. v. 24. Widząc Pilat iż to nie pomogło, owsem wiecy sie zamieszanie mnożyło, wzięwszy wodę vmył ręce przed zebraniem ludzi, mówiąc: Iam iest niewinien krwi tego sprawiedliwego, wy sie w tym czuycie.

Od strasznego Sadu Bozego) Psal. 69. v. 5. zmocnili sie nieprzwiąciiele moi ktorzy mie gubią, oprócz niy moiey: tak, iż musze to wrócić, czego mi nie wydzieral.

Esa: 53. v. 5. Karan iest dla pokoru naszego.

2. Corint. 5. v. 21. Bog to wczynił, iż ten ktory nie

vznał

vznał grzechu,
sprawniedliwosci
Galat. 3.

zakonu, gdyż
mo iest: Przek

leście
przybi

Zaprawd
przelectwo
gdys śmierc
S

Gal. 3 v. 12
gdys za nas s
(Deut. 21. v.

Cjemu b
flus

Dla tego
zey żadnym
sic sie stać
na Bozego.

Gene. 2. v.
iści nie bedzie
smierci

Hebr. 2.
chwata y czt
meki smierci

vznał grzechu, sstał sie grzechem za nas, abyśmy sie sstałi
sprawiedliwoscia Bożą w nim.

Galat. 3. v. 13. Chrystus nas odkupił od przekleństwa
zakonu, gdyż za nas sstał sie przekleństwem, abowiem napisano
nie iest: Przeklety ktorykolwiek wisi na drzewie.

39. Pytanie.

Iestże co w tym wiecey je na krzyżu iest
przybity, a miłi kiedyby inšym sposo-
bem śmierci byl stracony? Rz.

Zaprawde wiecey: bo sie tym wperwiam że on
przekleństwo / ktore mnie należało / na sie przypiał
gdyż śmierć krzyżowa od Boga była przeklęta.

Swiadectwo Pisma swietego.

Gal. 3 v. 13. Chrystus nas odkupił od przekleństwa zakonu
gdyż za nas sstał sie przekleństwem, abowiem napisano iest
(Deut: 21. v. 23.) Przeklety ktorykolwiek wisi na drzewie.

40. Pytanie.

Czemu bylo potrzebá, aby sie Chry- 16. Nie-
stus aż do śmierci wmył? dzieła. Rz.

Dla tego / iż sprawiedliwosci y prawdzię Bo-
żey żadnym inšym sposobem za grzechy nasze do-
ść sie stać nie mogło; iedno sama śmiercią Cy-
na Bożego.

Swiadectwa Pisma swietego.

Gene. 2. v. 17. Z drzewa wiadomości dobrego y złego
ieść nie bedziesz: abowiem iako skoro bedziesz iadł z niego,
śmiercią umrzesz.

Hebræ. 2. v. 9. Obciążamy Iezusá wkoronowanego
chwatać y czcić, ktory sie mało co stał niższym nad Anioły, dla
meki śmierci: aby z łaski Bożey za wszystkie meki skosztował.

Rom. 8.

Rom. 8. v. 3. 4. Młodość zakonu gdy nie mogła nic w cie-
le, Bog poślawszy własnego Syna swego w podobieństwie grze-
śnego ciała, a to dla grzechu, potępił grzech w ciecie. Aby
ono prawo zakonne było wypełnione w nas, którzy nie podług
ciała chodzimy, ale według Ducha.

41. Pytanie.

Czemu jest pogrzebiony ? R.

Aby tym wyświadczał, że prawdyżwie umarł.
Świadcetwa Pisma świętego.

Luc. 23. v. 52. 53. Tedy Iosef Senator z Arymarię
przyśedłszy do Pilata, prosił o ciało Pana Iezusowe: y wzią-
wszy wwinął w prześcieradło, y położył ie w grobie.

Akt. 13. v. 29. Y gdy wszystkimu dość uczynili, co o
nim napisano było: ziąwszy go z drzewa położyli w grobie.

42. Pytanie.

Ponieważ tedy Chrystus za nas umarł, czemu
my przecie umierać musimy ? R.

Śmierć naszą nie jest za grzechy nasze dościw-
czynienie/ ale grzechu wyniszczenie/ y przeście do
żywota wiecznego.

Świadcetwa Pisma świętego.

Śmierć naszą) Marci 8. v. 37. Co za zapłatę
da człowiek za duszę swoją?

Psal. 49. v. 8. Zaden brat nie okupi, ani może dać Bo-
gu okupu zań.

Alle grzechu) Rom. 7. v. 24. Nędzny ja cło-
wiek, któż mie wybawi z tego ciała śmierci?

Phil. 1. v. 23. Jestem ściśnion z obu dwu stron, żądając
odeysć y być z Chrystusem.

Ioan. 5. v. 24. Zaprawdę, zaprawdę nam powiadam:
Kto słowa mego słucha, a wierzy onemu który mie posłał, ma

żywot

żywot wiecz-
ny śmierci do

Co

Ze mocą
społek z nim
biony: ab
nie wiecy
samyh one

Ze mocą
wiedząc
kryżowan, a
ley nie służyl
chu wolny.
też z nim żył
w naszym śmi
w żądach ci

Alle żeby
12. v. 1. 2. F
ście stawali
Bogu; krotę
podobaycie s
nowienie um
naby była w

Ná
Abym
cieższym

Żywot wieczny, ani przyjdzie w potępienie; onsem prześedi
z śmierci do żywota.

43. Pytanie.

Co mamy za pożytek nąd to z ofiary y
śmierci Chrystusowej? Rz.

Ze mocą iego śmierci/ stary nasz człowiek we-
spolet z nim bywa wkrzyżowany/ zabity y pogrze-
biony: aby złe pożądliwości y chciwości ciała
sne wieccy w nas nie pánowały; ale żebyśmy nas
samy ch onemu ofiarą wdzięczności oddawali.

Świadectwa Pisma świętego.

Ze mocą iego śmierci) Roma. 6. 7. 6. 7. 8.
Wiedząc: to że stary on nasz człowiek pospołu ieś z nim v-
krzyżowan, aby ciała grzechu było zniszczone, żebyśmy już dą-
le nie służyli grzechowi. Bo ten który umarł, ieś od grze-
chu wolny. A jeśliżemy z Chrystusem umarli; wierzymy iż
ieś z nim żyć będziemy. Niechayże tedy grzech nie króluie
w naszym śmiertelnym ciele, abyście byli grzechowi posłuszni
w żądząch cielesnych.

Alle żebyśmy nas samych ofiarą żywą) Rom.
12. v. 1. 2. Prośe was tedy Bracia, przez litość Bożą, aby-
ście stawili ciała wasze na ofiarę żywą, świętą, przyjemną
Bogu; którą ieś ono słusne nasze posługowanie. A nie przy-
podobaycie się temu wiekowi; ale się przemienicie przez od-
nowienie umysłu waszego, k temu abyście doświadczyli, kro-
taby była wola Boża dobra, wdzięczna y doskonała.

44. Pytanie.

Ná co przydano, wstąpi do piekła? Rz.

Abym się w najwielszym utrapieniu y naj-
cięższym pokuszeniu ta pociecha wspierał;
E że Pan

że Pan mój Jezus Christus / niewypowiedzia-
nym dusze swej utrapieniem / odręceniem / y stra-
chaniem / w którym iako przedtym / tak osobliwie
na krzyżu wiſzac był pograżony / od utrapienia y
odręczenia przekielnego mie wybawił.

S wiadectwa Piſma ſwiętego.

Eſai: 53. v. 10. Pan chciał dorręć nam boleſci: ie-
ſli by położył duſę ſwoję za grzech, ogląda potomſtwa ſwoje,
a przedłuży dni ſwoje, a wola Pańska poſcięſci ſie w re-
ku iego.

Pſalm 116. v. 3. Ogarnęły mie były boleſci ſmierci, y
zieli mie utrapienia grobu, y pokal mie wciſk y boleſć.

Matt: 26. v. 37. 38. Pożął ſie Iezus ſmucić y cieſko
ſtawować; y rzekł im; Duſza moja ieſt prawie ſmurna aż do
ſmierci.

Item. 27. v. 46. A okolo dziewiętey godziny, zawołał
Iezus wielkim głosem, Boże mój, Boże mój, czemuś mie
opuſcił.

Hebr: 5. v. 7. Który za dniów ciała ſwego, gdy Mo-
dliwy y proſby z wielkim wolaniem y płaczem ofiarował, y
tego który go mogli zachować od ſmierci, y był wſłuchan (y
wybawion) z ſtrachu.

Tamże. 12. v. 2. Oglądaięſz ſie na Iezusa Hermána,
y tego który dokonał wiary, który miaſto weſeła ziemu wſta-
wionego, cierpiał krzyż wzgardziſzby ſromotę, y wſiadał na
prawy Bożej. A tak obaczcie który to ieſt, co takowe
ſprzeć, wieńſtwa cierpiał, od grzeſzników przećwko ſobie, a-
byſcie, młodejz na jercach waſzych nie wſtali.

45. Pytanie.

17. Nie- Na co nam poſtęćne Chriſtuſowe
dzieła. Zmarłych wſtanie? R.

Na przod/

Na przod
ſmierci zwoy
który nam
rejmil: a p
ſywołowi
wychwſtanie
zadaniem
naſzego.

Na przod
Rom: 4. v. 2
wſtał z martwy
1. Corint:
inae ieſt wiara
1. Petr: 1.
Iezusa Chriſtuſu
rodził nas ku n
ſa Chriſtuſa.

Al potym
Iako Chriſtuſ
skiey, tak żeby

Coloſ. 3. v
żytych kore
cy Bożej ſied

Taofłata
15 v. 20. 21.
dzion, y ſtał
przez głowiek

ſtanie z maren
pierwey poſta
na w przyſcie

Na przód / Zmartwychwstaniem swoim
śmierć zwyciężył / aby nas tej sprawiedliwości /
ktorej nam przez śmierć swoje nabył / uczestniki
uczynił : a potom y my też mocą iego ku nowemu
żywotowi powstawamy : Na ostatek Zmar-
twychwstanie Chrystusa głowy naszej / iest nam
zadarkiem chwalebnego Zmartwychwstania
naszego.

Swiadectwa Pisma swietego.

Na przód Zmartwychwstaniem swoim)
Rom. 4. v. 25. Christus umarł dla grzechow naszych, a
wstał z martwych dla usprawiedliwienia naszego.

1. Corint. 15. v. 17. Iesli Christus nie wzbudzon, pro-
żnac iest wiara wasza ; i esli że iesteście w grzechach waszych.

1. Petr. 1. v. 3. Błogosławiony Bog Ojciec Pana naszego
Iezusa Chrystusa, który z wielkiego miłosierdzia swego od-
rodził nas ku nadziei żywey przez Zmartwychwstanie Iezu-
sa Chrystusa.

A potom y my też mocą iego) Rom. 6. v. 4.
Iako Christus iest wzbudzon z martwych ku chwale Ojcow-
skiej, tak żebyśmy też y my w Nowości żywota chodzili.

Colos. 3. v. 1. Atak iesteście wstali z Chrystusem, rze-
czy tych ktore wzgore są szukaycie, gdzie Christus na prawi-
cy Bożej siedzi.

Na ostatek Zmartwychwstanie nasze) 1. Cor. 15
v. 20. 21. 22. Aleć teraz Christus z martwych wzbud-
zon, y wstał sie pierwszym tych ktorzy zaśneli. Bo gdyż
przez człowieka przysła śmierć ; też y przez człowieka pow-
stanie z martwych. A każdy porządkiem swoim, Christus
pierwszy powstał. potom ci ktorzy są Chrystusowemi powsta-
ną na przyszcie iego.

46. Pytanie.

Iakó to rozumieś. wstąpił
na niebiosá ?

Rz.

Ze Chrystus przed oczymá Uczeniów / z ziemié
niebu podniesiony iest / á do tego czasu dla nas
tám iest / y będzie / áž sie wróci na sąd żywych y
zmártych.

Świadczeniá Pisma świętego.

Przed oczymá Uczeniów) Aktor: I. 7. 9.
A gdy oni párzali, podniesion iest, á oblok porwał go od
oczu ich.

Mar. 16. v. 19. Pan gdy do nich mówił, wżiet iest
wzgóre do niebá, y siadł na prawicy Bożey.

A do tego czasu dla nas) Hebr: 7. 7. 24. 25.
Ale ten iż ná wieki trwa, wieczne ma káptáństwo. Skąd y
zachować dostatecznie może te, którzy przenie przystępują do
Boga, záwsze żywić, áby sie przyczyniał zá námi.

Támże. 9. v. 24. Abowiém Chrystus nie wśedł do miey-
scá świętego reka wczynionego, któreby było kśtatem praw-
dżiwego, ale do sáмого niebá, áby sie teraz okazał przed
oblicznością Bożą zá námi.

47. Pytanie.

Ażaj Pan Chrystus nie iest z námi áž do
skóńczenia świata iakó obiecał ?

Rz.

Chrystus iest prawdziwy Bog y człowiek / á
przetoż według człowieczeństwa / niemáż go ná-
ziemi: ale według Bosstwa / Máiestatu / káski /
y Duchá świętego / nigdy sie od nas nie oddala.

Świadczeniá Pisma Świętego.

Według człowieczeństwa niemáż go) Matt:

26. V. 11.

26. v. 11. Z

nie nie záws

Ioan: 16.

świát; y pory

Hebr: 8. v.

planem.

Aktor. 3. v.

bie, áž do cza

dział Bog prz

Alle wred

28. v. 20. O

Ioan. 14. v.

wroce sie do w

wac będzie, á

y mieszkánie w

Támże. v. 7

ścytelá da wa

onego prawdy,

dżi ani go zna,

wa będzie.

Ażaj si

flucie n

ciból

Tammey

mione / y iest

zá tym / że d

eżey / która p

y trwa w n

mocjone.

26. v. 11. Zawſe będziecie mieć w bogie między sobą; ale mnie nie zawſe mieć będziecie.

Ioan: 16. v. 28. Wyſſedłem od Oycy, y przyſedłem na świat; y porym opuſzczam świat. a ide do Oycy.

Hebr: 8. v. 4. Bo ieſliby był na ziemi, nie byłby Káplanem.

Aktor. 3. v. 21. Ieżusowi Chryſtusowi potrzeba być w niebie, aż do czasu nápráwienía wſech rzeczy, które ógowiedział Bog przez wſtá Proroków ſwíetých.

Alle według Boſtwá/ Máieſtatu/ ié.) Matt: 28. v. 20. Oto ja ieſtem z wámi aż do ſkończenia ſwiátá.

Ioan. 14. v. 18. 21. Nie zoſtáwíeć was óſierociálemí, wroce ſie do was. Ieſli nie kto miłuie, ſłowá moie zachowywáć będzie, a Óciec moy wmiłuie go, y do niego przyđziemy, y mieſkanie w niego wczynimy.

Támże. v. 16. 17. I bedeć ja proſił Oycá/ a innego počieſyćielá da wam, aby z wámi mieſkał ná wieki. A to Duchá onego prawdy, którego ſwiát przyiąć nie moie, bo go nie wídzi ani go zna; leć wy znaćie go, gdyż w was mieſka, y w was będzie.

48. Pytánie.

Ażá ſie tym ſpoſobem dwie náтуры w Chryſtusie nie rozrywáia, ieſliby nie byłá tám ciałowiecja, kedykolwiek ieſt Boſka ?

Plammiemy: Bo iſ Boſtwo nie moie być ógárnione/ y ieſt ná wſſelkim mieyſcu/ koniecznie idzie zá tym/ że choćiaż ono ieſt óprocz náтуры ciałowieczej/ ktora przywóziło/ przećie iedná ieſt w niey/ y trwa w niey / bedac z nią w iedne oſobie ziednoczone.

ſwiádecztwá piſmá ſwíetego.

Bosłwo nie może być ogarnione) Act. 7. v. 49. Niebo iestli stolica moia, a ziemia podrozek nog moich: Coż mi za dom zbytuiecie, mowi Pan, albo ktore iest miejsce odpoczynienia mego r

Ierem 23. v. 23. 24. T mniemał żem ia iestł Bog tylko z bliska, mowi Pan; a nie Bog z dal. ka r. Możeli sie cżłowiek skryć gdzieby. h go ia nie widział, mowi Pan r Izali ia nie no pełniam niebá y ziemię r mowi Pan.

Że chociaż ono iestł opocz natury) Col. 2. v. 9. W nim miśka nśy ská pełnoś Bosłwa i stornie.

Ioan. 3. v. 13. Abowiem żaden nie wstąpił do niebá. iedno ten ktory zstąpił z niebá; Syn cżłowieczy, ktory iestł w niebie.

Ioan. 11. v. 15. Ráduie sie dla was (abyście niewierzyli) żem nie byl tam, ale idźmy ku niemu.

Matt. 28. v. 6. Niemaści go tu, abowiem wstál zmar. twych, iako powiedział, chodźcie ogládaycie miejsce gdzie leżał Pan.

49. Pytanie.

18. Nie- Co nam gá pożytek przynosi do nie-
dżiela. bá Páná Chrístusowe wstąpienie? Rz

Pierwszy: że w niebie do Opcá za námi przyczynia sie: Drugi/że ciáto náśze w niebie mamy/ abyśmy sie tym iako pewnym zakłádem wperwnili; iż ten ktory iestł głowa náśza/ y nas cżłonki swoje do siebie pociagnie: Trzeci; iż nam Duchá swego miásto wzáiemnego zadátku posyla; z á ktorego spráwa/ nie ziemnych/ ale Niebieskich rzeczy szukamy/ kedy on sam iestł po práwicy Boga Ópcá siedzący.

swiáde-

Pierwszy
rzeczy piśe w
był, Przyjeżd
aliwego.

Drugi:
bych nam na
byli.

Tenże. 17
tam gdzie ia
chwale moie,

Epheli 2:
lek posádjil n

Trzeci:
prawde; w
bych nie ods

iliż poyde, p
Aktor. 2.

son, y obiecá
wylat, na co n

2. Corin
zadatek Du.

Ná en

Rz. Bo C

by sie tam
ktora Dicie

Alby sie

Ktore (mo
twych, y pos

Świadectwa Pisma świętego.

Pierwszy :) I. Ioan: 2: 1. Dyktarki moje te rzeczy piše wam, abyście nie grzeszyli: a jeśli kto zgrzeszył, Przyczyniemy v Oycu Jezusa Chrystusa sprawiedliwego.

Drugi :) Ioan: 14. 1. 2. 3. Ide do Oycá, á tych wam nagotował mieysce: iż gdzie ja jestem / abyście wy byli.

Tenże. 17. v. 24. Ojcze, te ktoreś mi podał, chce aby tam gdzie ja jestem, y oni byli zemną, aby patrzały na one chwale moje, ktoreś ty mnie dał.

Ephes: 2. v. 6. Wzstąpił (nas z nim) pospolu, y wspolek posadził w niebie w Chrystusie.

Trzeci :) Ioan: 16. 1. 7. Y powiedamci wam prawdę; Wamci to pożyteczno ieść, iż ja odejde: bo jeśli bych nie odszedł, Pocięłyby cię on nie przyjdzie do was; ale jeśli pójde, posle go do was.

Aktor. 2. v. 33. Potym gdy prawicą Bożą był podwyższon, y obietcanego Ducha świętego wziął od Oycy, toć teraz nylał, na co wy patrzyćcie, y słyszyć.

2. Corint: 1. v. 22. Który zapieczętował nas, y dał zadatek Ducha w sercach naszych.

50. Pytanie.

Na co przyszedł; Siedzi na prawicy Bóży?

Rz. Bo Chrystus dla tego do nieba wstąpił / aby się tam głowa Kościoła swego położył / przez którą Ojciec wszystkim rządzi.

Świadectwa Pisma świętego.

Aby się tam głowa) Ephes. 1. 1. 20. 21. 22. 23. Którą (nas) okazał w Chrystusie gdy go wzbudził z martwych, y posadził go na prawicy swojej w niebie. Daleko

nád wśelákie páństwo y zwierzchność, y moc, y panowanie, y nád wśelkie imie ktore mianowane bywa, nie tylko ná tym świecie, ale też y ná przystym. Y wśytkie rzeczy poddal pod nogi iego, y poſtawil go GŁOWĄ nád wśytkie rzeczy Kościołowi ktory ieſt ciałem iego, y wypełnieniem tego, ktory wśytkie rzeczy we wśytkich nápełnia.

Przez ktorego Ociec wśytkim rzadzi) Matth. 28. v. 18. Dána mi ieſt wśelka zwierzchność ná niebie y ná ziemi.

Ioan. 5. v. 22. Ociec nikogo nie ſądzi, lecz wśytek ſąd dal Synowi.

51. Pytanie.

19. Nie- *Ná coż ſie nam przyda tá chwala*
działa. *Głowy náſzey Chriſtuſa.* R.

Na przod: że przez Duchá ſwiętego ná nas cżłonki ſwoie/ dary niebieſkie wylewa; Potym; że nas ſwoia mocą od wśytkich nieprzyaciół ſzczęści y broni.

Świádecwá Piſmá ſwiętego.

Na przod: że przez Duchá s.) Epheſ. 4. v. 10 Który wſtąpił, tenże też ieſt ktory wſtąpił ná wśytkie niebioſá, aby nápełnił wśytko.

Potym też) Ioan. 10. v. 28. Iac im wieczy żywor dąwam, y nie zgina ná wieki, ani ich żaden wydrze z mey reki.

Pſalm: 2. v. 9. Potrzebie laſką żelázną, á iáko naczy- nie zdunskie pokruſzyſz ie.

52. Pytanie.

Iáko ſie cieſzyſz zwroceniem Chriſtuſowym
ná ſąd żywych y ſmártłych? R.

Ze we

Ze we n
niosſy gl
wey za m
przeſtactw
kam/ ktory
ná wieczn
bránemi /
ciney chwa

S
Sądzie
To gdy ſie d
waſſe, iſci ſi
Rom: 8.
máq potżak
ożekiwáge
lá náſzego.

Philip: 3
ſkąd też Zbo
Który v
Matth. 26.
dą. Iákie o
towan ieſt D

U mnie
v. 34. Tedy
Podjcie Blog
Kroleſtwa wa

Co wi

Je we wszelkiedy nadzy y przesładowaniu/pod-
nioższy głowę / tegoż á nie innego / ktory sia pier-
wey za mnie na sędzie Bożym stawił / y wszelkie
przekleństwo ze mnie zdiął / Sedziego z niebá cze-
kam / ktory wszystkich moje y swoje nieprzyjacioly /
ná wieczne meki staże i á mnie ze wszystkimi wy-
bránemi / do siebie ku wieczney radości / y wie-
czney chwale przeprowadzi.

Swiadectwa Pisma swietego.

Sedziego z niebá czekam) Lucę 21. v. 28.
To gdy sie dziać pocznie, poglądajcie; á podnoście głowy
wasze, iżci sie inż przybliży odkupienie wasze.

Rom; 8. v. 23. A nie tylko one rzeczy, ale y ci którzy
mają początki Ducha, to ieść, my sami w sobie wzdychamy,
oczekiwając przysposobienia synow, to ieść, odkupienia cia-
ła naszego.

Philip; 3. v. 20. Rzeczpospolita naša ieść w niebie,
skąd też Zbawiciela czekamy Pana Iezusa Chrystusa.

Ktory wszystkich moje y swoje nieprzyjacioly)
Matth. 25. v. 41. Tedy rzecze tym którzy po lewicy be-
da. Idźcie ode mnie przekleci w ogień wieczny, który zgo-
towan ieść Diablu y Aniolom jego.

Á mnie ze wszystkimi wybranemi) Matth. 25:
v. 34. Tedy rzecze Krol tym którzy beda po prawicy jego:
Podźcie Błogosławieni Oycá mego, posiadźcie dziedzicznie
Krolestwo wam zgotowane od założenia świata.

O DVCHV S.

53. Pytanie.

Co wierzyś o Duchu Swietym?

20. Nie-

dziela.

B 5

Uaprzod

84. Naprzód : iż jest prawdziwym y spółwiecznym Bogiem / z wiecznym Oycem / y z Synem Potym / że mi też jest dany / aby mię przez prawdziwą wiarę Chrystusa y wszystkich dobrodziejstwo jego uczestnikiem uczynił : aby mię cieszył / y wiecznie zemną przebywał.

Świadectwá Pisma świętego.

Iż jest prawdziwym y spółwiecznym Bogiem z Oycem / 16) Ełai 48. 7. 16. Teraz Pan Bog y Duch jego posłał mię.

Aktor: 13. v. 2. Gdy tedy służyli Panu y posłili, Rzekł Duch ś. wyłazićcie mi Barnabasa y Saula ku tej sprawie.

Aktor: 5. v. 3. 4. Ananiasu czemuś skłamał Duchowi świętemu : Nie skłamałeś ludźmi ale Bogiem.

1. Corint. 6. v. 19. Ażaj niewiecie iż ciało wasze jest przybytkiem Ducha świętego, który w was jest : Chwalcież tedy Boga w ciele waszym.

Matthi 28. v. 19. Idąc tedy wciąż wszystkie narody, chrzcząc je, w Imię Ojca, y Syna, y Ducha świętego.

1. Ioan. 5. v. 7. Trzej są którzy świadectwo wydają na niebie, Ociec, SŁOWO, y DVCH Ś. a ci TRZET IEDNO są.

Potym : że mi też jest dany) Galat: 3. 7. 14. Abyśmy obietcanego Ducha wzięli przez wiarę.

1. Corint: 6. v. 17. Kto się przyląga Panu, iednym Duchem jest.

Aktor. 9. v. 31. A tak Kościoły po wszystkich Zydostwie, y Galilei, y Samarię miały pokoy, y budowały się, a chodząc w bożajni Bożej y w pocieśse Ducha świętego rozmnażały się.

1. Corint. 12. v. 11. Wszystkie te rzeczy sprawuje ieden y

den, y tenże

con

Wierze
do pońca
mąde sobie
DVCHA
rze zgodn
gromady
stane.

Iż Syn
18. Zadeni
Syn, który

Tenże.
znam owie
wre mam,
y one przy
Owieżnia

Ephel: j

su zupełnego

śie, tak te k

tymże. W

dle posłano

dle rady wol

któryśmy p

wsłaliście y n

zbawienia w

śieście zapie

Ioan. 1

mojego, a ia

den, y tenże Duch wdzielał ich z osobną każdemu, iako chce.

54. Pytanie.

Co wierzyś o świętym y powszechnym
Kościele Chrystusowym.

Rz.

Wierzę / iż Syn Boży od początku świata / aż
do końca / ze wszystkiego narodu ludzkiego gro-
mąde sobie tu żywotowi wiecznemu obiana / przez
DUCHA swego y SŁOWO, w prawdziwym wie-
rze zgodna zbiera / broni y zachowują: a iż ia tey
gromady iestem członkiem żywym / y na wieki ze-
stanie.

Świadcują Křmą świętego.

Iż Syn Boży od początku świata) Ioan. I. 1.
18. Zadeni nigdy Boga nie widział; lecz on Jednorodzony
Syn, który ieśt w łonie Ojcowym, ten nam opowiedział.

Tenże. 10. v. 14. 16. Iamci ieśt ON dobry Pasterz, y
znam owieczki moje, a moje też mnie znają. Y drugie też o
wce mam, które nie są z tey owczarni, a potrzeba abych też
y one przynioł, y głosu mego słuchać będą: y będzie jedna
Owczarnia y jeden Pasterz.

Ephes. 1. v. 10. 11. 12. 13. Aby w wypełnieniu cza-
su zupełnego zebrał w jedno Ciało wszystkie rzeczy w Chry-
ście, tak te które są w niebie, iako y te które są na ziemi, w
ymże. W którym dostaliśmy działu, będąc przeznaczeni we-
dle postanowienia iego, który wszystkie rzeczy sprawuje, we-
dle rady wolei swojej. Atysmy byli ku czi chwały iego,
ktoryśmy pierwsi nadzieie mieli w Chrystusie. W którym
wzaliście y wy, wysławszy słowo prawdy, to ieśt, Ewangelię
zbawienia waszego; przez którą skoroście też wwierzyli, ie-
ścieście zapieczętowani Duchem onym S. obierńcie.

Ioan. 10. v. 27. 28. Owieczki moje słuchają głosu
mojego, a ia je znam, y idą za mną. Iat im też żywot wie-
czy dawam,

by dawam,

ny dawam, y nie zgina na wieki, ani ich żaden wydrze z mey reki.

Apoc. 5. v. 9. T zaśpiewáli nową pieśń, mówiąc: Godzienes wziąć Księgi, y otworzyć pieczęci ich: abowiem żabit ieśles, y odkupiłeś nas Bogu przez krew twoie, ze wszytkiego pokolenia y języka, y ludu, y narodu: y uczyniłeś nas Bogu naszymu Królmi y Káplany.

Aliż ia tey gromády iestem żywym) I. Ioan: 3. v. 14. 19. 20. 21. My wiemy iż iestesmy przeniesieni z śmierci do żywota, iż miłuiemy bráćią: kto nie miłuię brátá erwa w śmierci. Po tym znamy iż z prawdy iestesmy, y przed nim bezpieczne sercá nasze mamy. Abowiem iesli by nas osądziło serce nasze, mocniejszy ieśt Bog, niż serce nasze, y wie wszytkie rzeczy. Namileyśy, iesli serce nasze nas nie osądza, my wśanie mamy y Bogá.

Psal. 23. v. 1. 4. 6. Pan moy ieśt Pasterzem moim, a przetoż żadnego niedostátku nie vznam. Choćbych też chodził w dolinie cienia śmierci, tedy sie iednak nie bede bał nic złego: bowiemś ry ieśt zemaq. Nád to dobrodziejstwo y miłosierdzie twe poydą za mną, po wszytkie dni żywota mego; a bede mieszkał w domu Pańskim na długie czasy.

55. Pytanie.

Co sie rozumie przez społeczność
Świetych?

Rz.

Naprzód / że wszyscy y każdy z osobná wierni / Christusa y wszystkich iego dobr / iáko iego członk / i społeczność máia: a potym / że każdy z nich te dobrá / ktore wzięli / ná spólny pożytek / y ná zbawienie wszystkich chętnie / y ochotnie obracać máia.

Świáde-

Naprzód

v. 3. Cośmy
nie też y ny sp
była z Oyem y

1. Corint

wiezani, ku s
naszego.

Rom. 8. v

zfolgował, ale
nam wszytkie
od miłości Ch

Apotym

Ani może rzec
głowa nogam

Philip. 2.

drugich. A n

1. Corint

koby nieprzys

Co wier

Rz. 13.

wego / grze

przez wszy

mistał i y n

łáski wdáro

13 Bog

15. 16. 17.

ry bywają p

gdz przepon

Świadectwa Pisma świętego.

Naprzód / że wszyscy społeczność 1. Ioan: 1. v. 3. *Cośmy widzieli y słyszeli, to wam oznajmujemy, abyście też y wy społeczność mieli z nami; a iżby społeczność nasza była z Oycem y z Synem iego Iezusem Chrystusem.*

1. Corint. 1. v. 9. *Wierny Bog, przez którego iestcie wezwani, ku społeczności Syna Iego Iezusa Chrystusa Pana naszego.*

Rom. 8. v. 32. 35. *Który też własnemu Synowi nie sfolgował, ale go za nas wszystkie wydał na śmierć; Iakoż nam wszystkich rzeczy z nim nie daruje. Ktoż nas odłączy od miłości Chrystusowej.*

Apotym że każdy z nich 1. Corint: 12. v. 21. *Ani może rzec oko rece: Ia ciebie nie potrzebuie: abo zaśie głowa nogam; nie potrzebuie was.*

Philip. 2. v. 4. 5. *Nie parrście swego, ale też co iest drugich. A niechay ta bedzie chuć w was, co y w Chrystusie.*

1. Corint: 13. v. 5. *Miłość nieżym sie nie brzydźi, iakoby nieprzystojnym, nie szuka co iest iey.*

56. Pytanie. 21. Nie-

Co wierzyś o odpuszczeniu grzechow? dzieła.

82. **Iż Bog dla dosyćczynienia Chrystusowego / grzechow moich / y oney skazy / z ktora sie przez wszystkie żywot biedzić musze / zgotą zapamiętał: y mnie sprawiedliwośćią Chrystusową z łaski wdarował / abym kiedy na sad nie przyszedł.**

Świadectwa Pisma świętego.

Iż Bog zgotą zapamiętał Hebr: 10. v. 14. 15. 16. 17. 18. *Iedyną ofiarą poświęcił na wieki rych, którzy bywają poświęceni. A sam Duch święty świadczy nam; gdy przepowiedział: Toć iest przymierze, które uczynię*

z nami

z nimi po onych dniach, mówi Pan; Podam prawa moje w sercu ich, a napiše ich w myślach ich. A wiecety nie będą pamiętać grzechów y nieprawości ich. Przytym gdzie jest odpuszczenie tych, niemaś już wiecety ofiary za grzech.

1. Ioan. 2. v. 2. A o ci iest w blaganiem za grzechy nasze, a nietylko za nasze; ale też y za grzechy wssyckiego świata.

Rom. 8. v. 1. 2. 3. Teraz tedy nie iest żadne potępienie tym którzy są w Iezusie Chrystusie. Ktorzy nie wedle ciała, ale wedle Ducha chodzą. Abowiem zakon Ducha żywota, który iest w Chrystusie Iezusie, wyswobodził mie od zakonu grzechu y śmierci.

Tamże. 7. v. 24. 25. Nędzy iá człowiek, któż mie w ybawí z tego ciała śmierci. Dziękue Bogu przez Iezusa Chrystusa Pána naszego.

A mnie świadectwością Chrystusowa) I. Corint. 1. v. 30. Chrystus siał sie nam od Boga i prawdziwością.

Ioan. 3. v. 18 Ktorýc wierzy weń nie będzie potępion, a kto zaś nie wierzy, już potępion iest.

Tamże. 5. v. 24. Zaprawdę / zaprawdę powiadam wam: kto słowa mego słucha, a wierzy onemu który mie posłał, ma żywot wieczny, ani przyjdzie w potępienie: onsem prześedzi z śmierci do żywota.

57. Pytanie.

22. Nie- Iako sie cieśsyś zmarł y chwiał-
działa. niem ciała?

Je nietylko duszą moją kiedy z ciała wynidzie / natychmiast do Chrystu są głowy swej będzie przyięta: ale ie też y ciało moje / moca Chrystusowa wzbudzone / znnowu z duszą będzie złączone / y

chwálco

chwalcenm
báne.

Natychmi

Zaiste wiemy,

tego będzie ska

kanie nie wrob

Apocal. 14.

Blagosławieni n

Luc. 16. v

niem Łazarz, y

monie.

Tenże. 23. v

wiśacy) rzekł

dięś do Króla

Zaprawdę pow

Alle je też

54. 55. Bo e

żone przyrodze

ności. A gdy ro

yro śmiertelne

słowo napisane

owycieśtwo two

Philip: 2.

na Iezusa Chry

aby sie podobn

cy, podług kro

1. Ioan. 3.

śmy; ale sie se

gdy on sie poka

mygo iako iest

chwalebne mu ciału Chrystusowemu przypodo-
bane.

Swiadectwa Pisma świętego.

Natychmiast do Chrystusa) 2. Cor: 5. v. 1.
Zaiste wiemy, iż iesli przybytek tego ziemskiego domu na-
tego bedzie skażon, zbudowanie mamy od Boga, to i ci mie
skanie nie zrobione reką, wieknieste na niebie.

Apocal. 14. v. 13: Tedy wysłal glos z nieba. Napiś:
Błogosławieni natychmiast umarli, ktorzy umierali w Panu.

Luc. 16. v. 22. I przydalo sie że umarl żebrak imie-
niem Łazarz, y zaniccion iesł od Aniolow na Łono Abrah-
nowe.

Tenże. 23. v. 42. 43. Zarym (lort po prawey Stronie
wisłacy) rzekl do Iezusa: Panie pomni na mie, gdy przy-
lizieś do Krolestwa swego. Tedy mu powiedzial Pan Iezus:
Zaprawde powiadam tobie; Dzis zemną bedziesz w Raju.

Alle że też y ciało moie) 1. Corint. 15. v. 53.
54. 55. Boć musi To (Ciało) skażone, przyoblec nie ska-
żone przyrodzenie, y To śmiertelne, przyoblec nieśmiertel-
ność. A gdy to skażone przyoblecże nieskażone przyrodzenie
y to śmiertelne przyoblecże nieśmiertelność, tedy sie sstanie
słowo napisane: Śmierć iesł pożarta w zwycięstwo. Gdzież iesł
wyciestwo twero śmiertci Gdzież iesł bodziec twoy, o grobie.

Philip: 3. v. 20. 21. Z nieba zbawiciela czekamy Pa,
na Iezusa Chrystusa. Ktory przemieni ciało nasze niskiemne,
aby sie podobnym stalo chwalebne mu ciału iego, według mo-
cy, podług ktorey też może poddać sobie wszystkie rzeczy.

1. Ioan. 3. v. 2. Namileyszy/ teraz synami Bożymi ieste-
śmy; ale sie iesteż nie pokazalo co bedziemy; lecz wiemy, iż
gdy on sie pokaże, iemu podobni bedziemy, abowiem wyrzy-
my go iako iest.

58. Pytanie.

Co ja pocieche bierzęś z Artykułu, o
Żywocie wiecznym.

Rz.

Jako teraz początki żywota wiecznego w
sercu swoim poczuwam: tak po tym żywocie/zu-
pełne y doskonałe błogosławieństwo otrzymam /
w którym Boga na wieki mam chwalić: Ktor-
go to błogosławieństwa/ ani oko widziało / ani
ucho słyszało/ ani żaden człowiek myśla ogarnąć.
Świadcztwa Pisma świętego.

W sercu moim poczuwam) 2. Cor. 5. 1. 2. 3.
Dla tego wdychamy, żądając być przyobleczeni przybyr-
kiem naszym który jest z nieba. Iesliżę będziemy znaleźieni
przyobleczeni, a nie nągimi.

Ktorego błogosławieństwa) 1. Cor. 2. 9.
Przepowiadamy iako iest napisano; (Esa. 64. v. 4.) Czego
oko nie widziało y ucho nie słyszało, y w serce człowieka nie
wstąpiło, co nagotował Bog tym którzy go milują.

59. Pytanie.

23. Nie- Temu wszystkiemu wierząc, co
działa. ja pożytek z tad masz

Rz.

Ze przez Chrystusa iestem sprawiedliwym przed
Bogiem/ y dziedzicem żywota wiecznego.

Świadcztwa Pisma świętego.

Habacuc 2. v. 4. Sprawiedliwy z wiary swojej żyć
będzie.

Rom. 1. v. 17. Sprawiedliwość Boża przez one (Ewán-
gelia) bywa objawiona z wiary w wiare, iako iest napisano:
Sprawiedliwy z wiary będzie żył.

Rom. 5. v. 9. 10. Bedąc tedy w sprawiedliwieni krwią

iego /

iego, daleko wiecey bedziemy teraz zachowani przezeń od
gniewu. Bo iesliże będąc nieprzyjacieli, iesťesmy ziednani
z Bogiem przez śmierć Syna iego; daleko wiecey będąc zie-
dnani, bedziemy przez żywot iego zachowani.

Ioan: 3. v. 36. Kto wierzy w Syna ma żywot wieczny:
a kto nie ieśt posłusny Synowi, nie ogląda żywota.

60. Pytanie.

Iakó iesťes sprawiedliwym przed Bogiem? R.

Sama wiara w Jezusa Christusa; tak / iż
choćby mie sumnienie moje oskarżato / jem prze-
ciw wszystkiemu Bożemu przykazaniu ciężko
zgrzeszył / y żadnegom nie zachował; nadto / y
do tego czasu iesťem do wszystkiego złego skłonny/
iednak przecie Chylech te dobrodzieystwa z wprziz-
ma serdeczną wfnosćią przyjmował) bez żadney
moiey zasługi / z szczerego miłosierdzia Bożego /
zupełne dosyćczynienie / sprawiedliwość y świę-
tobliwość Christusowa mnie bywa przyczyną
y dąrowana: tak właśnie / iakobym ia sie ani
grzechu żadnego dopuścił / ani żadna zmaza mnie
sie nie trzymała: y owszem / iakobym to poslu-
szeństwo / ktore Christus za mie odprawił / sam
dojronale wykonał.

Świadectwa Pisma świętego.

Sama wiara w Jezusa) Rom. 3. v. 21. 22.
23 24. 28. Przeto żadne ciało nie będzie vsprawiedliwio-
ne przed oblicznością iego; V czynkow zakonu; gdyż prze-
z zakon bywa poznanie grzechu. Ale teraz sprawiedliwość Bo-
ża, ieśt obiawiona przez zakon, poświadcżona świadectwem
zakonu y Protokow. Sprawiedliwość mowie Boża przez wła-

re Jezusa Chrystusa, wszystkim y na wszystkie strony wierzą; gdyż nie maś rozności. Abowiem wszyscy zgrzeszyli, y niedostawa im chwały Bożej, ale vsprawiedliwieni są darmo, to jest, z Łaski jego, przez odkupienie sprawione przez Jezusa Chrystusa. My tedy dowodzimy, iż człowiek bywa vsprawiedliwion przez Wiare, Oprócz wczynkow zakonu.

Rom. 4. v. 1. 2. 3. Coż tedy rzeczymy iż Abrahám oćiec nasz otrzymał (vsprawiedliwienie) wedle ciała? Abowiem iesli Abrahám z wczynkow był vsprawiedliwiany, ma sie z czego chlubić, ale nie przed Bogiem. Abowiem coż pismo mówi? Wwierzył Abrahám Bogu, y przyczytano mu iest ku sprawiedliwosci. A nie napisano iest dla niego tylko, iż mu to przyczytano iest: ale też y dla nas, którym ma być przyczytano, cobychmy wwierzyli w tego, który wzbudził Jezusa Chrystusa Pana naszego z martwych, który był wydan dla grzechow naszych, a wzbudzon iest dla vsprawiedliwienia naszego.

Galat. 2. v. 16. Wiedząc, iż nie bywa vsprawiedliwion człowiek z Wczynkow zakonu, ale TYLKO przez wiare w Jezusa Chrystusa, teżesmy my w Chrystusa Jezusa wwierzyli, a bysmy byli vsprawiedliwieni z wiary Chrystusowej, a nie z wczynkow zakonnych: przeto, iż żadne ciało nie będzie vsprawiedliwione z wczynkow zakonu.

Ephes. 2. v. 8. 9. Łaską iestescie zbawieni przez wiare: y to nie z was, dar to Boży iest. Nie z Wczynkow; aby sie kto nie chlubil.

Ioan. 3. v. 14. 15. Iako tedy Mojżesz wystawił był nęśa na puśce; tak potrzeba, aby wystawion był Syn człowieka. Iżby każdy który weń wierzzy nie zginął, lecz aby miał żywot wieczny.

Sprawiedliwość y światobliwość Chrystusa

formá

formá mnié
Świech Pisma

Cjemu

Ucie jeby
podobat i al
dlivosc y
stusa iest m
n ta ony za
sobie przyw

Alle iś s
1. Corint.
Sprawiedliw
Matth. 17
prześlawam.

Colof. 1.
ka doskona
wszystkie rzec
eży, które by
decim w pyta

2) ony s
v. 10. Ktor
w sobie. K
nie wierzysł
A toć iest swi
żywot iest i w
Act. 26. v.
miedzy Swiet

owa mnie bywa przyczytana.) Patrę w świadectwach Pisma świętego. Pytania 36. Także w pytaniu 37.

61. Pytanie.

Czemu sama wiara usprawiedliwionym się
być twierdzi?

Rz.

Nie żebych godności wiary swej Bogu się podobał; ale iż samo dosyć uczynienie / sprawiedliwość i światobliwość samego Pana Chrystusa jest moja sprawiedliwość przed Bogiem a ja oney żadnym innym sposobem przyjąć nie mogę / tylko wiara.

Świadełwa Pisma S.

Alle iż samo dosyć uczynienie Pana Chrystusa)
1. Corint. 1. v. 30. Christus stał się nam od Boga
Sprawiedliwością, światobliwością, i odkupieniem.

Matth. 17. v. 5. Ten jest mój Syn miły, na którym
prześlanam.

Colos. 1. v. 19. 20. Wpodobalo się Ojcu, aby wszystkie
doskonałość mieszkała w nim, i przezeń aby sobie pojednał
wszystkie rzeczy, uspokoiwszy przez krew Krzyża jego te rzeczy,
które były na ziemi, i na niebie. Patrz innych świadectw w pytaniu 36. 37.

A oney żadnym innym sposobem) 1. Ioan. 5.
v. 10. Który w Syna Bożego wierzy, ma świadectwo samo
w sobie. Który nie wierzy Bogu, czyni go kłamcą; gdyż
nie wierzył świadectwu, które Bog świadczy o Synu swoim.
A toć jest świadectwo; iż żywot wieczny dał nam Bog, a ten
żywot jest w Synu jego.

Akt. 26. v. 18. Aby wzięli odpuszczenie grzechów i dział
miedzy Świętymi, przez wiarę która jest we mnie.

62. Pytanie.

24. Nie-
dział.

Ciemu nasze dobre uczyńki nie mo-
gą być /sprawiedliwością, albo cja-
ścią niejaką sprawiedliwości
przed Bogiem?

Rz.

Dla tego: iż potrzeba aby ta sprawiedliwość /
ktoraby się na Sądzie Bożym ostała /zupełnie do-
skonata była / y z każdej miary z Zakonem Bo-
żym się zgadzała: a nasze uczyńki y najlepsze w
tym żywocie są niedoskonale / a zgola grzechami
zmażane.

Świadcują Pisma świętego.

Iż potrzeba aby ta sprawiedliwość) Gal. 3.
v. 10. Ilekć jest z Uczynków zakonu, pod przekleństwem
są, bo napisano jest: Przeklęty każdy któryby nie trwał
we wszystkich rzeczach, które napisane są w Księgach zaka-
nu, aby je czynił.

A nasze uczyńki najlepsze) Esaia. 64. v. 6.
wszyscy jesteśmy jako plugaństwa, a wszystkie sprawiedliwo-
ści nasze są jako śnopy nayplugawsze: wszyscyśmy opadli jako
liść z drzewa, a złości nasze wniósły nas jako wiatr.

63. Pytanie.

Ileż nasze uczyńki dobre nie sąstugi, po-
niemaż Bóg za nie y w tym y w przyszłym ży-
wocie nagrode uczyńić obiecuje?

Rz.

Nagroda ta nie bywa dawana z zasługi / ale
z łaski.

Świadcują Pisma świętego.

Nie bywa dawana z zasługi) Luc: 17. v. 10.

Wy gdy

Wy gdy czyni-
słuszny nie wż-
winni byli.

Rom. 8. v.

Alle z łaski

Krol tym krow-

Oycy mego, po-

wane od założen-

Colos. 3. v.

nie, iako PAN

zmiecie zapla-

pużyc.

Ami

Tlic: gd

w Chrystusa

wali owocu

S

Matth. 7.

rodził.

Rom. 8. v.

marne dla gr

A boniem krow-

czyl, aby sie sf

Ephel: 2.

Chrystusie Jez

Bog nagorowa

Ioan: 15. v.

li: ten który

Przynosi wielk

Wy gdy uczynicie nysyſko, co wam ieſt roſkazano mowcie ;
ſludzy nie wżytetni ieſteſmy, bo to uczyniliſmy, coſmy
winni byli.

Rom. 8. v. 12. A tak Bracia dlužnikami ieſteſmy.

Alleluja Matth: 25. v. 34. Tedy rzecze
Krol tym ktorzy beda po prawicy ; Podżcie blagoſławieni
Oycy mego, poſiadżcie dziedzicżnie kroleſtwa WAM zgotowane od założenia ſwiata.

Coloſ: 3. v. 23 24. Cokolwiek uczynicie, z ſercą czyńcie, iako PANU, a nie ludżiom. Wiedzac iż od Pana weźmiecie zaplate dziedzicżtwa ; a bowiem Panu Chriſtuſowi ſłużcie.

64. Pytanie.

A nie cżymś ta nauka beſpieczny ni y
beżbożnymi ?

Rz.

Tlic : gdyż to nie może być / aby ci ktorzy ſa /
w Chriſtuſa przez wiare wſzczepieni / nie wyda-
wali owocu wdzięcznoſci.

Świadectwa Piſma ſwietego.

Matth. 7. v. 18. Nie może dobre drzewo zlych owocow
rodzić.

Rom: 8. v. 10 29. Ieſli Chriſtus w nas ieſt, iedło ieſtci
marne dla grzechu, a Duch ieſt żywoć dla ſprawnieſci.
A bowiem ktore on przedrym poſnal, ty reż przedrym nazna-
czył, aby ſie ſſali podobnemi wyobrażeniu Syna iego.

Ephes: 2. v. 10. Ieſteſmy ſprawa iego ſworożeni, w
Chriſtuſie Ieżuſie ku wżynkom dobrym, ktore przedrym
Bog nagoſował, aby chmy w nich chodżili.

Ioan: 15. v. 5. Iattem ieſt maticć, a wyscie ſą łatoro-
ſli : ten ktory mieſka we mnie, y w kim ia reż mieſkam, ten
przynoſi wielki owoc ; Bo beżemnie nie możecie nic wżynić.

Galat. 5. v. 24. Ktorzy Chrystusowemi są, ciała wkrzy-
żowali z namietnościami y pożądliwościami.

O ŚWIATOSCACH.

56. Pytanie.

25. Nie- Ponieważ tedy samą wiarą Chrystusa y
działa. wszystkich jego dobrodziejstw nas w-
częstniki czyni z skąd ta wiara
pochodzi? R.

Od Ducha świętego / Który ia przez przepo-
wiadanie Ewangelii w sercach naszych zapala;
a przez używanie świętości potwierdza.

Świadczy Pisma świętego.

Od Ducha świętego) Ioan. 3. v. 5. Kto się
nie odrodzi z wody a z Ducha, nie może wnieść do królestwa
Bożego.

Philip. 1. v. 29. Wam dano jest w sprawie Chrystuso-
wey, nie tylko wnieść, ale też dla niego cierpieć.

Ephes. 2. v. 8. Łaską zbawieni jesteście przez wiarę:
y to nie z was jest, Dar to Boży jest.

A przez używanie świętości) Matt. 28. v. 19.
20. Idąc tedy uczyć wszystkie narody, chrzcząc je, w imię
Ojca, y Syna, y Ducha świętego. A oto ia jestem z wami po
wszystkie dni aż do skończenia świata.

Rom. 4. v. 11. Abraham wziął znak obżęzania, iako
Pieczęć sprawiedliwości wiary.

66. Pytanie.

Co są świętości?

R.

Są święte y widome znaki / y pieczęci / dla te-

go od

go od Bog
tnice Ew
pieczętowa
też każdemu
Chrystusow
kości daru
wieczny.

Sa świ
v. 11. Rob
to będzie zna
Rom. 4.
iako pieczę
1. Sam. 1
y niedzieli
obżęzanemu
Ezech. 20
aby były zn
rych poznac
Esa. 6. v.
ci swej wagi
Otom dozna
y aby ożywi

145 te
do tego
Chrystu
iedyn

Tak jest

go od Boga postanowione; aby przez nie obietnice Ewangeliey bierzemy w nas objaśnić / y zaś pieczętował: to jest / że nietylko wszystkim / ale też każdemu osobną wierzącemu / dla oney iedney Chrystusowey ofiary na krzyżu odprawionej / z łaski daruie odpuszczenie grzechow / y żywot wieczny.

Swiadectwa Pisma swietego.

Sa swiate y widome znaki y pieczęci) Gen. 17. v. 11. Y obrzezować będziecie ciała nieobrzezka waszey: a toć będzie znak przymierza mego między mną y między wami Rom. 4. v. 11. Y wziął (Abraham) znak obrzezania, iako pieczęć sprawiedliwości wiary.

1. Sam. 17. v. 36. A jeśliż ja sługą twoy zabitem Lwa y niedźwiedzia, tedyś sie też stanie y Filisteńczykowi nie obrzezanemu.

Ezech. 20. v. 12. Nád to wstawiłem im moje Sábátka, aby były znakiem między mną a między nimi, z ktorych poznać mieli, iżem ja ieśť Pan, który ie poświęcam.

Esa. 6. v. 6. 7. A ieden przyleciał ku mnie mając w ręce swej węgł rozpálny: y dotknął sie warg moich, a rzekł: Otom dotknął tym warg twoich, aby odiyta była złość twa, y aby oczyszczon był grzech twoy.

67. Pytanie.

Iżś tedy obie rzeczy, y słowo, y swiatości, do tego zmierzają, aby wiara nasze do Ofiary Chrystusowey na krzyżu odprawionej, iako do iedynego zbawienia naszego Fundamentu prowadziły?

Tak jest: Bo Duch swiety rzeczy przez Ewangelia/

gelia / a potwierdza przez świętości; że wszystko nasze zbawienie położone jest / w iedyney ofierze Chrystusa / na krzyżu dla nas ofiarowanego.
S wiadeclwa Pisma S.

Rom. 6. v. 3. *Azaż niewiecie iż ilekolwiek nas w Chrystusa Jezusa i sli ochrzczonych, iesteśmy ochrzczeni w śmierci jego r*

Galat. 3. v. 27. *Bo ktorzykolwiek iesteście ochrzczeni w Chrystusie, oblekliście Chrystusa.*

68. Pytanie.

wiele świętości posłałował Pan Chrystus w Nowym przymierzu?

Dwie: Chrzcist / y święta Wieczerza.

Rz.

O CHRZCIE.

69. Pytanie.

26. Nie-dziela. *Iako sie przy Chrście wspomina y potwierdza, że sie oney iedyney ofiary Chrystusowej uczestni*
kiem sstawa?

Rz.

Ze Chrystus omycie wodą zwierzchowane przykazat / przydawoży ta obietnica / iż ia nie mmiey perwniekrowia y Duchem iego od plugaństwa dusznego; to iest / od wszystkich swych grzechow bywam cmyty / iako sie po wierzchu omywam wodą / ktora plugaństwa cielesne oczyszcione bywają.

S wiadeclwo Pisma swietego.

Chrystus omycie wodą zwierzchowane przykazat)
 Marth. 28. v. 19. *Chrzczajcie, w imie Oycā, Syna*

Actor. 10.

Actor. 10.
nie byli po

Przydar
Zarym rzekl

żdy z was w li
a weźmiecie d

Marci 16.
bedzie.

Rom. 6. v.
chrzczonych n

li iego r

Marci 1. v.
dal Chrześt v

Jako sie
v. 9. Iac wa

idzie za mną,

Co to i

Jest br

kości / dla

nas przy of

przez Duch

ceniem ieg

żebyśmy im

li / y w sw

Jest br
w Chrystusie
jest. od: usz

Aktor. 10. v. 47. Izali kto może bronić Wody, żeby ci nie byli pochrzczeni ktorzy wzięli Duchá swietego

Przydawoſſy te obietnice) Aktor 12. v. 38. Záтым rzekł Piotr do nich: Vznaycie ſie á ochrzćcie ſie, každy z was w Imię Ieſuſá Chriſtuſá, ku odpuſzczeniu grzechow á weźmiecie dar Duchá ſwietego.

Marci 16. v. 16. Kto wierzý á ochrzći ſie, zbawion będzie.

Rom. 6. v. 3. Aż niewiecie; iż ilekolwiek nas ieſt ochrzczonych w Chriſtuſá Ieſuſá, ieſteſmy ochrzćeni w śmierci iego

Marci 1. v. 4. T był Ian chrzćąc ná puſzczy, á opowiadał Chrzeſt vznania ku odpuſzczeniu grzechow.

Jáko ſie po wierzchu omywa wodą) Matt. 3. v. 9. Iáé was chrzće wodą ku vpańmianiu, aleé ten ktorý idzie za mną, Teni was ochrzći Duchem s. y ogniem.

70. Pytanie.

Co to ieſt Krwiá y Duchem Chriſtuſowym
omytym być ?

Rz.

Jeſt bráć od Boga odpuſzczenie grzechow z láſki / dla Krwie Chriſtuſowej / ktora on dla nas przy ofierze ſwey ná krzyżu wylał: Potým teſ przez Duchá ſwietego odnawiać ſie y zápoſwieceniem iego oſtać ſie członkiem Chriſtuſowym / żebyſmy imi dáley tym wiecey grzechom umieraáli / y w ſwiatobliwoſci bez nágány żyli.

Świádecwá Piſmá ſw. etego.

Jeſt bráć od Boga odpuſzczenie) Ephe. 2. v. 7. w Chriſtacie Ieſusie mamy odkupienie przez Krew iego, to ieſt. odpuſzczenie grzechow z obſtey láſki iego.

Hebr. 12. v. 24. Przyśta

piłiście do Iezusa Pośredni-
ka Nowego Testamentu, y do krwi pokropienia, która za-
cnięysze rzeczy mówi, niżli krew Ablowa mówiła.

Zachar. 13. v. 1. W on dzień, będzie studnica otworzo-
na Domowi Dawidowemu, y mieszkańom Ierozolimskim, ku
omyciu grzechow y nieczystoty ich.

Potym też przez Duchá świętego odnawiając)
Ioan. 1. v. 33. Nád którym widzisz Duchá zstępujące-
go, y nád nim stojącego, Teni jest który chrzci Du-
chem świętym.

1. Corint. 6. v. 11. Takimiście byli niekterzy; ale jeste-
ście omyti, ale jesteście poświęceni, ale jesteście vsprawiedli-
wieni w imie Pana naszego Iezusa Chrystusa, przez Duchá
Bogá naszego.

Rom. 6. v. 4. Jesteśmy z Chrystusem pospolu pogrze-
bieni w śmierci jego przez Chrześ, aby iáko Chrystus z mar-
tynych wzbudzon jest ku chwale oycowskiej, tak, żebyśmy też
y my w nowości żywota chodzili.

71. Pytanie.

Gdzie Pan Chrystus obiecał je nas tak pewnie
Krwia y Duchem swoim omywa, iáko wo-
da Chrztu omyci bywamy?

Bz.

W postanowieniu chrztu / gdzie tak sie máia
słowa: (Matth: 28. v. 19.) Idac wćście wszyt-
cie narody: chrzczac ie/ w Imie Oycá/ y Syná/ y
Duchá świętego. (Marcu 16. v. 16.) Ato
wierz y á ochrzci sie/ będzie zbawion. Ato nie w-
wierzy/ będzie potępion. Tá obietnica powtarza
sie/ kiedy pismo chrzest nazywa Omyciem odro-
dzenia/ y omyciem grzechow.

Świade-

Omycie
czynkom spra-
džia swego za-
nia Duchá św-
y omy-
wstań á ochr-
Pańskiego.

Wiec te
jest śán-
Bz. Nie.
oczyszczenia

(Nie.)
wspamiętani
Duchem świ-
y. Petr. 2.
mnie pluga-
wzywa Boga

Cjemu
cier-
Bz. Nie b-
jest/ aby n-
cieleśnie w-
se krwio y
ale daleko
y zadatkie
wie od gr-

Świadectwa Pisma świętego.

Omyciem odrodzenia) Tit: 3. §. 5. Nie z czynków sprawiedliwych które byśmy czynili; ale z miłosierdzia swego zachował nas przez omycie odrodzenia y odnowienie Ducha świętego.

Y omyciem grzechów) Akort 22. §. 16. Wstań a ochrzcź się, a omyj grzechy tweżywając Imienia Pańskiego.

72. Pytanie.

Wiec tedy samo omycie gwierychowne

ieść samym odpuszczeniem grzechów?

Rz. Nie. Bo tylko sama krew Jezusa Chrystusa oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.

Świadectwa Pisma świętego.

Nie.) Matt. 3. §. 11. Ja was chrzczę wodą ku upamiętaniu: ale ten który idzie za mną, Ten ci was chrzczi Duchem świętym.

1. Petr. 3. v. 21. Chrześ zachowywa też nas nie zdejmując plugawości ciała, ale to czyniąc; iż dobre sumnienie żywa Bogą przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

73. Pytanie.

Czemu tedy Duch S. nazywa Chrześ omyciem Odrodzenia, y omyciem grzechów?

Rz. Nie bez ważney przyczyny Bog tak mówi: to jest/ aby nie tylko nas nauczył/ że iako plugawostwa cielesne woda bywała oczyszczone; tak grzechy nasze krwią y Duchem Chrystusowym oczyszcza się; ale daleko więcej/ aby nas tym świętym znakiem y zadatkiem wperonił/ że my nie mniej prawdziwie od grzechów naszych wnetrznym omyciem oc-

czyszczeni

czyszczeni bywamy; iako zwierzchowina woda o-
myci bywamy.

świadectwa pisma swietego.

Uauczył nas) Páirz w 66. pytaniu pod słowy:
Śa swiete y widome znaki.

Alle daleko wiecey / aby nas tym znakiem)
Páirz w pytaniu 67. pod słowy śmyma.

Item. w pytaniu 71. pod słowy śmyma.

74. Pytanie.

Máiąże też być Niemowiatką chrzczone e

Rz. X owšem. Bo gdyż rowno z dorostymi do
przymierza y Kościoła Bożego należa / y zároveň
im też przez Krw Chrystusowe odpuszczenie
grzechow / y Duch swiaty sprawcą wiary z do-
rosleni obicucie się; máią być przez chrzest w Ko-
ściół Boży wszczepieni y od niewiernych potoma-
stwa odlączeni; tak właśnie iako w starym przy-
mierzu / przez obrzezanie się działo: na ktorego
mieysce w Nowym przymierzu chrzest nastąpił.

Świadectwa Pisma Swietego

Rowno do przymierza y Kościoła Bożego ná-
leża) Genes: 17. 7. A zmocnie przymierze swe
miedzy mną y miedzy tobą, miedzy potomstwem twym po to-
bie w narodachich, vmową wieczną, abych był Bogiem
twoim, y potomstwá twego po tobie.

A zároveň im przez Krw Chrystusowe)
Matth. 19. v. 14. Rzekł Iezus: Zaniechaycie dziatek, a-
ni im zabraniać przychodzić do mnie, abowiem takowych
jest Krolestwo niebieskie.

Aktor. 2. v. 38. 39. Zátem rzekł Piotr do nich: v-

znayćie

znayćie się, a
śa na odpuszcze-
go. Abowiem s-
śym, y wysłki-
Pan Bog nasz.

Ela. 44.

chay, y ty Iśra-
ry iśo sprawiły

na. Nieboż s-
regom ia obrat-

ki ná suchosť:
a blagosławieniś-

Psal. 22. v

djenjeu: a skoro

Luc. 1. v. 7

vmocnione Duc

Máią być

pieni) Actus

wody, żeby ci n-

iako y my r

Jako się r

v. 12. wśelki

bedzie obrzezo-

Ná ktorey

Pogrzebieni z

powstali przez

chách, y w nieo-

puściwszy wam

O S. WIECZERZEY P A N S K I E Y.

28. Nie-
dziela.

75. Pytanie.

Iako w S. Wieczerzy Páńskiej bywaś
vpomnion y vpevnion, że sie oney ie-
dyney ofiáry Chrystusowey ná krzyżu
ofiárowáney, y wśytkich iego
dobr vczestnikami stawaś?

Rz.

Że Christus y mnie y wśytkim wiernym ta-
mánego chleba pożywáć/ y z podawánego kuba
pić kazał/ ná swoje pámiatke/przydawśy te obie-
tnice; Claprzod: Że ciáło iego niemniey peronie
zá mie ná krzyżu ofiárowáne y lámáne / y Krew
iego zá mie przelana: iako widze że chleb Páński
dla mnie lámie sie/ y kubek mi sie podáie. Potym
że duszá moia nie mmiey peronie iego ciátem zá
nas vkrzyżowanym/ y Krewią zá nas rozlana / Ku-
zywotowi wiecznemu bywa karmionaz iako chleb
y wino / znáki ciáta y Kwie Páńskiej / z rak slugi
Bojzego biorac/ Vśty cielésnymi przyjmie.

Swiadectwá Pisma swietego.

Te obietnice) Matth: 26. v. 27. 28. A gdy
oni iedli, wziął Pan Iezus chleb, a podziękowásy, lámal y
dawał ucznióm swoim, y rzekł: Bierście, iedźcie, to iest cia-
to moje. A wzięwśy kielich, podziękował, y dał im rzekąc:
Pijcie z tego wśyscy.

1 Corint. 10. v. 16. 17. Kielich błogosławieństwá kto-
ry błogosławimy; iżali nie iest społecznością krwi Chrystu-
sowey?

sonwey

sonwey A
Ciała Chri-
stem y iedn-
wczestniki.

1. Cori

tom nam te

ney był wyda

Bierście, i

mane, to c

wieczerze

Krew moje

moje.

1. Cori

ym napoi

Co

Jeśt n

sonwe per

to odpus

dośtawá

społem n

naszwie

wo wiebie

ciáto z ci

ste. A i

tát y my

żeni by

fonye. A chleb który łamiemy, iżali nie iest społecznością Ciała Chrystusowego. Abowiem wiele nas iest jednym chlebem y jednym ciałem, gdyż wszyscy iednego chleba iestesmy wżestniki.

1. Corint. 11. v. 23. 24. 25. Ia com wziął od Pána, com wam też podał. Iż Pan nasz Iezus Chrystus tey nocy, korey był wydan wziął chleb, y podziękowanśy złamał, y rzekł; Bierźcie, iedźcie, toć iest Ciało moje, które za was bywa łamane, to cżynicie na pamiątkę moje. Także też y kubek po wieczērzey, mowiąc: Ten kubek iest Nowy Testament przez Krew moje, to cżynicie ilekroć bedźciecie pić, na pamiątkę moje.

1. Corint. 12. v. 13. Wszyscy iestesmy Nápoieni iednym napoiem w iednego Duchá.

76. Pytanie.

Co to iest użyczowanego Ciała Chrystusowego pożywać, y Krew iego przelana pić?

Rz.

Jest nie tylko wszystkie mase y śmierć Chrystusowa perwna serdeczna wiara przyjmować y przez to odpuszczenia grzechow / y żywota wiecznego dostawać: ale też przez Duchá świętego / który spolem w Chrystusie y w nas mieszka / tak się z nas światłym ciałem iego ziednoczyć; iż choć on w niebie / a my na ziemi iestesmy / wżakże iednak ciału z ciała iego / y kość z kości iego / stawamy się. Aliało wszystkie członki ciała iedna dusza; tak y my tymże y iednym Duchem obżywieni y rzędzeni bywamy.

Świadcują Pisma świętego.

Przez to

Przez to żywota wiecznego dostać) Ioan: 6. v. 35. 40. Gt. Rzekł Pan Iezus : Jamci on ieść Chleb żywota : ten który do mnie przychodzi, żadnym sposobem laknąć nie będzie, a kto we mnie wierzy, nigdy nie wprągnie. A tak ieści i ta wola onego który nie posłał ; iżby każdy ; który wi- dźi Syna a wierzy weń , miał żywot wieczny, a ia go wzbudze. w on oświeci dzień. Jamci ieść Chleb on żywota którym z nie- ba sstał, ieśliby kto iadł z tego chleba, żyć będzie na wieki. A Chleb który ia dam, ieści moje ciało, które ia dam za ży- wort świata. Zaprawdę zaprawdę powiadam wam ; ieśli nie będziecie ieść ciała Syna człowieczego, y pić jego krwi, nie macie żywota w sobie.

Alle też przez Ducha świętego z jego ciałem nas- świetnym zjednoczyć się.) Ioan : 6, v. 55. 56. Abowiem Ciało moje ieść prawdziwie pokarm, a Krew moja prawdziwie ieść napoy. Kto pożywa mego ciała, a pije krew moie, we mnie mieszka a ia w nim.

Colof. 3. v. 16 17. Zebyście mocno wwierdzeni byli przez Ducha jego, wewnętrznym członkiem. Aby mieskał Chrystus przez wiarę w sercach waszych.

1. Corint: 6. v. 15. 17. 19. Izaż niewiecie, iż ciała wasze są członkami Chrystusowemi. A kto się przyłącza pa- nu, iednym Duchem ieść. Azaż niewiecie iż ciało wasze ieść przybytkiem Ducha świętego / który w was ieść.

Ephes. 5. v. 30. Ieśćmy członkami ciała jego, z ciałą y kości jego.

Tak y my tymże y iednymże Duchem) Ioan. 6. v. 57. Iako nie posłał on żywiący Ociec, y ia żywe przez Oycę, także y ten co nie będzie pożywał, żyć będzie przez nie.

Item. 14. v. 23. Ieśli nie kto miłuje, słowa moie zachowywać będzie; a Ociec moy wmiłuje go, y do niego przy- dziemy, y mieszkanie y niego czynimy.

Tenże.

Tenże. r
wziwa, a
mnie nie p
nosi owoc o
kieś we mn
owocu sam
ani wy ieści
a wyszkie są
też mieszka
możecie w

Gdji
wme
podat

W po
o ktorey
Luci 22.
stus tej
uczyniwo
cie a iedz
mie : Te
Ciałem y
Kubek ie
to czynić
moie. I
ba tego
pominac
pomina
Kubek d

Tenże. 15. V. 1. 2. 4. Iamże jest ona winna Młóćca prądziwa, a Ojciec mój jest Winarzem. Wszelką łatorośl we mnie nie przynosząc owocu, odetnie; a wszelką która przynosi owoc oczyści, aby obfity owoc przyniosła. Mieszkajcież we mnie a ja w was: bo iako łatorośl nie może przynieść owocu sama z siebie, jeśliż nie będzie trwać w Młóćcy, także ani wy jeśli we mnie trwać nie będziecie. Iatkiem jest młóćca, a wysię są łatorośle: ten który mieszka we mnie, a w kim ja też mieszkam, ten przynosi wielki owoc: Bo beze mnie nic nie możecie uczynić.

77. Pytanie.

Gdzie Chrystus obiecał je wierzącym tak pewnie Ciało y Krew swoje ku iedzeniu y piću podać; iako z tego łamanego chleba pożywiają, y kubką tego piia?

Rz.

W postanowieniu świętey Wierzeżey swoiey/ o ktorey tak słowá brzmią: (Matt: 26. Mar. 14. Luc: 22. 1. Corint. 11.) Pan nasz Jezus Chrystus tey nocy/ ktorey wydany jest/ wziął chleb / y uczyniwszy dzięki/łamał y darował/mowiąc: Bierżcie a iedźcie/to jest ciało moje/które sie za was łamie: To czynćcie na pamiatke moie. Tymże obyćciami y kubek / gdy odwieczerzali/mowiąc: Ten kubek jest nowym przymierzem w Moiey Krwi: to czynćcie/ ilekroć będziecie pić / na pamiatke moie. Ilekroć ábowiem będziecie pożywać chleba tego/ y z kubką tego pić / śmierć pańską przypominąć będziecie/ aż przyjdzie. Te obietnice przypomina Paweł święty/ gdy mówi: (1. Cor. 10.) Kubek dziękczynienia/ ktorym dzięki czyniemy / i-

zali nie iest uczestnictwem Krwie Chrystusowej ? Chleb ktory łamiemy / izali nie iest uczestnictwem Ciała Chrystusowego. Ponieważ iednym ciałem wiele nas iest : bo wszyscy iednego chleba Wczę-
stnikami iestefmy.

78. Pytanie. 29. Niedzie-

*A zaż tedy Chleb y Wino sławia sie samym Iá.
własnym Ciałem y Krwią Chrystusową?*

Rz. Żadna miara. Ale iako woda chrztu s. w
Krw Chrystusowe nie obraca sie / ani iest samym
oczyszczeniem grzechow / ale tylko znakiem y upo-
miniem tych rzeczy / ktore nam we Chrście piecza-
rowane bywają : tak ani chleb świętey Wiecze-
rzy Pańskiej iest samym Ciałem Chrystusowym :
acż względem świętości y zwyczajnego Ducho-
wi świętemu o tych rzeczach mówienia / Chleb
Ciałem Chrystusowym nazywa sie.

Świadectwa Pisma świętego.

Żadna miara.) Matth: 26. 29. *A powiá-
dam wam iż nie bede pił odgá z tego owocu winnice, aż w on-
dzień gdy go bede pił z wami Nowy w krolestwie oycá mego.*

1. Cor. 10. v. 16. Chleb ktory łamiemy.

Tamże 11. v. 26. 27. 28. *Ilekróć będziecie iest chleb
ten y kubek będziecie pić, śmierć Pańską opowiadać będzie-
cie, aż przyjdzie. A tak kroby iadł Chleb ten, &c. niego-
dnie będzie winien Ciała Pańskiego. A każdy niech sie do-
świadczy, a także niechay ię on Chleb, y z kubka onego piie.*

Choć iáż względem świętości y zwyczajnego
Duchowi świętemu o tych rzeczach mówienia)
Genes: 17. v. 10. 11. *Tóć iest przymierze moje. Wśel-*

ka meż-

ki międzyzma będzie obrzezowan między wami. A toć będzie na znak przymierza mego między mną y między wami.

Exod: 12. v. 26. 27. Kiedy was wasze dzieci pytać będą: Co to jest za Ceremonia? Odpowiedz: iż jest ofiara Przejścia Pańskiego, który w Egipcie omiata Izraelczyki.

Tamże 13. v. 9. To będzieś miał na Znak na reku twoim, a ku pamięci przed oczyma twemi, aby zakon Pański był w vsięch twoich. Abowiem Pan wywiodł cie moją reka z Egiptu.

Tamże 24. v. 8. Tedy wziął Moysze krew, a pokropił nią lud, mówiąc: Tak jest krew przymierza, które Pan uczynił z nami.

Tit: 3. v. 5. Z miłosierdzia swego zachował nas przez omycie odrodzenia.

1. Petr: 3. v. 2. Ktorey (Arse Noego) teraz chrzest równając się zachowują nas też.

1. Corint: 10. v. 4. A opoka była Chrystus.

79. Pytanie.

Ciemuż tedy Chrystus Chleb nazywa Ciałem swoim, a kubek Krwią swoją, lub Nowym przymierzem we Krwi swej; dotego Paweł święty Chleb y wino uczestnictwem Ciała y Krwie Chrystusowej?

Rz.

Nie bez ważney przyczyny / tak mowi P. Chrystus: to jest / nietylko aby nas nauczył / że iako Chleb y Wino żywot doczesny zatrzymawają; tak też ukrzyżowane jego ciało / y wylana jego Krew prawdziwie są dusze naszej pokaramem y napoim / którym do żywota wiecznego wychowani bywamy: Ale daleko

wiecey / aby nas tym widomym znakiem wper-
nił / że my nie mniej prawdziwie ciała y krwi ie-
go za sprawą Duchá świętego Uczestnikami
stawamy siel iako te święte znaki na wspomie-
nianie iego wsty cieleśnymi przyjmujemy. Do tego
też / że iego meká y posłuszeństwo / ták pewnie ná-
sze iest / iakobyśmy sami za násze grzechy karanie
odnieśli / y Bogu za nie dosyć uczynili.

Świadcztwa Pisma świętego.

Ták też wkrzyżowane iego Ciałó y wylana ie-
go Krew są pokármem.) Ioan: 6. 51. 55.
Chleb który ja dam, iest Ciałó moje, które ja dam za żywot
świata. Ciałó moje prawdziwie iest pokarm; a Krew moia
prawdziwie iest napoy.

Alle dáleko wiecey) I. Corint: 10. 16. Kubek
dziekczynienia, którym dzieki czynimy, izali nie iest uczestni-
ctwem krwi Chrystusowej r Chleb który łamiemy izali nie
iest uczestnictwem Ciała Chrystusowego r

30. Nie- 80. Pytanie.
dziela.

Co za różnica iest między Wieczerzą
Páńską y Mszą Papieską?

12. S. Wieczerza Páńska świadczy nam / że
mamy doskonałe wśyttich grzechow nášych od-
puszczenie / dla oney iedyney ofiary Chrystuso-
wej / która sam raz ná krzyżu odprawił : Do te-
go / że przez Duchá świętego bywamy wśbiepie-
ni w Chrystusa / który teraz według cłowieczeń-
stwa tylko w niebie iest ná prawicy Oycowśkiej /
y tam chce od nas być chwáloný.

Mśa zaś nie przyznawa tego / aby żywi y

zmárli

zmárli m
meti Ch
Christus
tego M
Chleba y
lic potrz
nie inne
ney Ofi
brzydzie

Je n
Matt: 26
dal im mo
Krew mo
rojlana no
Ioan y
konano ie
święta.)
Hebr:
konny pob
śnikow, y
potrzebon
grzechy w
Bo to wś
Tamże
Krew kóste
do mięso
izby częś
mięcia śn
siał częś
na do kóne

zmarli mieli odpuszczenie grzechow dla iedyney
meki Chrystusowey / iesliby y teraz na każdy dzień
Chrystus za nie od kściey nie byl ofiarowany? Do
tego Misa wczy / że Chrystus cielesnie pod osobami
Chleba y Wina iest / dla tegoż go w nich chwale-
lic potrzeba. A tak własny fundament Misy /
nie innego nie iest / iedno zaprzeczenie sie iedyney o-
ney Ofiary y Meky Jezusa Chrystusa / a zgola-
brzydkie Białochwałstwo.

Świadectwa Pisma swietego.

Ze mamy doskonale wszystkich grzechow)
Matt: 26. v. 27. 28. A wżgnąszy kielich, podziękował, y
dal im mówiąc: Pićcie wszyscy z tego. Abowiem to iest
Krew moia Nowego Testamentu, która dla wielu ich bywa
rozlana na odpuszczenie grzechow.

Ioan 19. v. 30. Tedy Iezus gdy wżął ocet, rzekl: Wy-
konano iest (to iest zbawienie ludzkie przez one ofiary iego
swietę.)

Hebr: 7. v. 26. 27. Abowiem godził sie nam Káplan tá-
kory pobożny, niewinny, niepokalany, oddalony od grze-
sników, y który sie sstał wyższy nad niebiosá. Któryby nie
potrzebowal na każdy dzień, iáko oni Káplani, pierwey za
grzechy własne, zabitych ofiar sprawować porym za ludzkie.
Bo to uczynił raz, gdy samego siebie ofiarował.

Támże. 8. v. 12. 25. 26. 27. 28. Chrystus nie przez
krew kozłow y Cielaz, ale przez własną Krew swoje, wysedł raz
do mieysca Swietego doślanąsý wiecznego odkupienia. A nie
izby często ofiarował samego siebie, iáko Káplan wchodzi do
mieysca swietego każdy rok ze krwią cudzą. (Bóczy byl mu-
siat często cierpieć od założenia świadta) Ale terazci sie raz
na dokonczeniu wiekow okazał, ku zgładzeniu grzechu przez

ofiarowanie samego siebie. A iako to trwa, iż ludzie raz w-
mrzeć muszą a porym sąd będzie. Tak y Chrystus raz iest o-
fiarowan, aby zgładził grzechy wielu ich.

Tamże 9. v. 10. 12. 14 18. Przez którą wolą iestemy
poświęceni, przez ofiarę Ciała Jezusa Chrystusa raz wżynio-
ną. Ten sprawiwszy iedną ofiarę za grzechy, wiecznie siedzi
na prawicy Bożej. Gdy iedną ofiarą poświęcił na wieki tych
którzy bywają poświęceni. Przytym, gdzie iest odpuszcze-
nie grzechow, jużci nie ma ofiary za grzech.

Do tego / że przez Ducha świętego bywamy
współczeni w Chrystusa) 1. Corint. 10. 4. 16.
Kubek błogosławienia, którym błogosławimy; i zali spolecz-
nością kwi Chrystusowej nie iest c A chleb który łamie-
my, i zali nie iest spolecznością Ciała Chrystusowego c

Tamże 12. v. 13. Bo wszyscy iestemy napoiemi iednym
napoiem w iednegoż Ducha.

Tamże 6. v. 17. A kto się przyłącza Panu, iednym Du-
chem iest.

Missa zaś nie przyznawa tego) Concilium
Tridentckie w Sessyey 13. Kanonie 5. Iesliby kto rzekł, iż
przednieyszy pożytek naświetsey Eucharystyey iest, odpu-
szczenie grzechow, niech będzie przeklety.

Toż w Sessyey 22. Kanonie Iesliby kto rzekł, że Msey
ofiara tylko iest chwały y dziękczynienia, a bo gola pamięt-
ką ofiary na krzyżu wżynionej, a nie też ofiarą wbiągąną
za żywych y umarłych, za grzechy, kajni, dosyćczynienia,
abo też y inne potrzeby, nich będzie przekleństwem.

81. Pytanie.

Którzy ludzie mają przystępować do
stolu Pańskiego?

Tylko ci którzy prawdziwie żałują że Bogą
grzechu.

grzechu
dla Chr
ktore po
te z y kt
rze / y w
dnicy / y
picie [o

2. ob
pię Kubk
czestnik
1. Cor
a także ni
bowiem ka
ie y piie.

M
sej
nie

R.

zmierze 2
na wóży
przetoż
postolst
biestiey
ma prz

1. Cor
dno zcho
atowiem

grzechami swymi obrązili / iednak dusaia / że im
dla Chrystusa są odpuszczone / y inſe niedoſtąpi
ktore pozostaia / meſa y śmiercia iego być pokry-
te : y ktorzy prągna / im dalej tym więcej w wie-
rze / y w nowości żywota pomnażać ſie. A oblu-
dnicy / y ci ktorzy ſie nie prawdy wieſcia / potę-
pienie ſobie iedza y piia.

Świadectwa Piſma ſwiętego.

A obłudnicy) 1. Corint 10. 4. 21. Nie możecie
pić Kubka Pańskiego, y kubka Dyablow nie możecie być v-
czestnikami Stołu Pańskiego, y stołu Dyablow.

1. Corint: 11. v. 28-29. A każdy niech ſie doſwiadczy,
a także niechay ie z chleba onego, y z kubka onego piie. A
bowiem który ie y piie niegodnie, potępienie ſamemu ſobie
ie y piie.

82. Pytanie.

Miałli być ci do tey S. wieczerzey przypu-
ſzeſzeni, ktorzy ſie wygnaniem y żywotem
niewiernymi y niebożnymi być pokągają?

R. Żadnym ſposobem : Bo taka rzecz a przy-
mierze Boże bywa zplugawione / y gniew Boży
na wſzytko zgromądzenie bywa pobudzony : A
przetoż kościół według nauki Chrystuſowey y A-
poſtołſkiey / żażywając kluczoſw Kroleſtwa nie-
bieſkiego / takowych do ſwiętey Wieczerzey nie
ma przypuſzczać aſ ſie potać y obyczaje odmieniać

Świadectwa Piſma ſwiętego.

1. Corint: 11. v. 20. 21. 30. 34. Gdy ſie tedy w ie-
dno zchođżiecie, tać nie dla wżywania wieczerzey Pańskiej.
a bowiem każdy wprzod wieczerzey ſwey żażywa, y taknie ie-

den a drugi jest piątym. Dla tego między wami jest wiele mdłych y niemocnych, a wiele ich zaśnelo. A tak bracia moi, jeśli kto taknie, niechay sie doma naie, abyście sie na potepienie nie zchodzili.

Psal. 50. v. 16. Złośnikowi Bog rzekł: coż tobie do tego że ty opowiedaś wstąny moie i a bierzesz w rsta twe przymierze moie i

Esaï: 1. v. 11. 12. 14. 15. Co mi powielkości ofiar waszych i Mowi Pan: Gdyście przychodzili, abyście sie okazowali przedemną, któż tego żadał z rąk waszych i Wroczytych swiāt waszych nie nawidzi dusā moia, są mi obrzydli. y gdy rościagniecie rece wasze, zakryie oczy swe od was, tak że gdy bedziecie przedłużać modlitwy wasze, nie wysłucham; abowiem rece wasze są pelne krwi.

Esaï. 56. v. 3. Który ofiaruje wolu, iakoby człowieka zabił, i c. bo zaiste obierali sobie drogi swoje, a dusā ich kochała sie w obrzydliwościach ich.

31. Nie- 83. Pytanie.

dziela. Coż to są klucze krolestwa niebieskiego? R. Przepowiadanie Ewangeliey y karność kościelna: przez ktore wiernym niebo sie otwiera/ a przed niewiernymi zamyka sie.

Swiadectwa Pisma swietego.

Matth. 16. v. 19. Tobie dam klucze krolestwa niebieskiego, iż cokolwiek zwiążeš na ziemi, bedzie związano na niebie: a cokolwiek rozwiązeš na ziemi, bedzie rozwiązano na niebie.

Tenże 18. v. 18. Zaprawdę powiadam wam, cobyscie cokolwiek związali na ziemi, bedzie związano na niebie: A cobyscie rozwiązali na ziemi, bedzie rozwiązano y w niebie.

84. Pytanie.

lakim

*Jakim kształtem otwiera się y zamyka się kró-
lestwo niebieskie przez opowiadanie*

Ewangeliey?

Rz.

Gdy według rozkazania Chrystusowego wysł-
kim wiernym / y każdemu z osobną i równie opo-
wiada się / że im wszystkie grzechy od Boga / dla
zasługi Chrystusowej są odpuszczone / ilekroć
obietnice Ewangeliey prawdziwą wiarą przy-
muia : A zaś wszystkim niewiernym y obłudnym
opowiada się ; że tak długo gniew Boży y pote-
pienie wieczne nad nimi wisi / iako długo w
swoich złościach trwać będą : według której E-
wangeliey świadectwa / Bóg tak w teraźniejszy-
szym iako y w przyszłym żywocie każdego sądzić
będzie.

Świadectwa Pisma świętego.

Gdy według rozkazania Chrystusowego)
Marcj 16. v. 15. 16. y rzekł im : wysłedzcie tedy na wszy-
stek świat , opowiadajcie Ewangelią wszystkiemu stworze-
niu. Ktoć uwierzy a ochrzci się , zbawion będzie. A kto nie
uwierzy , potępion będzie.

Aktor. 2. v. 27. 28. A tak rozkazyjąc, rozżalili się nad ser-
cu , y rzekli do Piotra y do innych Apostołow : Coż mamy czy
nić myślowie Bracia. Żartym Piotr rzekł do nich : Wznajcie
się a ochrzćcie się każdy z was, w Imię Jezusa Chrystusa, ku
odpuszczeniu grzechow, a weźmiecie dar Ducha świętego.

Tamże, 13. v. 38. 39. 46. Niechże wam tedy będzie id-
wno bracia , iż przez tego (Jezusa Chrystusa) oznajmuie się
wam grzechow odpuszczenie, y to wszystko, od czegoście przez
Zakon Mojszów nie mogli być rozwiązani. Przez tegoć ká-

żdy który wierzy, bywa rozwiązany. Wamci było naprzód potrzeba opowiadać słowo Boże, ale gdy je odrzucać, a skazujecie się być niegodnymi wiecznego żywota, otoż my obracam się do Poganow. Abowiem nam tak Pan rozkazał mówiąc: Poślanowiem cię światłością Poganom, abyś był zbawieniem aż do ostatecznych ziem.

Tamże, 26. v. 17. 18. Oto cię posyłam abyś otworzył oczy ich, iżby się nawróciły z ciemności do światłości, a z mocy Satańskiego do Boga, aby wzięli odpuśczenie grzechow, y dział między świętymi, przez wiarę która jest we mnie.

85. Pytanie.

Jakim sposobem zamyka się y otwiera się królestwo niebieskie przez karność Kościoła?

85. Gdy według rozkazania Pana Chrystusowego / ci którzy tytułem tylko są Chrześcijany / a nauką y żywotem dalekimi się być od Chrystusa pokazują / będąc nie poieden króć braterskie wspomnieni / błędow y złości odstąpić niechcą / do Kościoła bywają odmieśnieni / albo do tych którzy od Kościoła na to są wysadzani. A ieśliby ieśże y tych wspomnienia nie suchali / tedy od tychże odżywiania świętości / od zgromadzenia wiernych / y od samego Boga / z królestwa Chrystusowego bywają wyrzuceni : a gdzieby zaś do poprawy się mieli / y sama rzecz to pokazewali / znowu idą do Chrystusowe y Kościoła jego członki bywają przysmowane.

Świadczyć Pisma świętego.

Matth. 18. v. 15. 16. &c. A ieśliby zgryzeszyl przeciwko tobie Brat twoy, idź a karz go między tobą a onym samym :

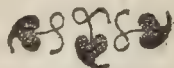
ieśli cię

Jeśli cie wstuchal, wyskales Brata swojego: a jeśli byś nie wstuchal, weźmi z sobą jeszcze jednego albo dwu, aby w wszech dwu albo trzech świadkom, stała każda rzecz. A jeśli by ich nie wstuchal, powiedz zgromadzeniu, A jeśli by zgromadzenia nie wstuchal, niechci będzie jako który Poganin y Celnik. Zaprawdę powiadam wam; co byście kolwiek związali na ziemi, będzie związane na niebie: A co byście rozwiązali na ziemi, będzie rozwiązano y w niebie.

1. Corint: 5. v. 1. 2. 3. 4. 5. Koniecznie słuchajcież mnie, dzy wam iest nieczystość, to iest, iż niektórzy mają żonę Ojca swego. Iac zaiste iako nie obecny ciałem, ale obecny Duchem, iustiem iako obecny osadził, aby ten który to tak użył. (A wy będąc w Imię Pana naszego Jezusa zgromadzeni z Duchem moim) mocą Pana naszego Jezusa Chrystusa, był podan sąsą nowi na zginienie ciała, aby Duch był zachowan w dzień on Pana Jezusow. A z takim ani iedziecie.

2. Thess. 3. v. 6. 14. A opowiadam y wam Bracia, przez imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, iżbyście się odłączyli od każdego brata, który się nieprawdnie sprawnie, a nie według nauki którą wziął od nas. A jeśli nie słucha kto powieści naszej, tego przez list oznajmicie, ani z nim obcujcie, aby się zaniś ydł.

2. Ioan. v. 10. 11. Jeśli kto przychodzi do was, a tey nauki nie przynosi, nie przyjmujcieś go w dom, ani go pozdraviacie. Abo niem kto go pozdravia, wiejszniekiem iest złych jego czynkow.

TRZECIA CZĘŚĆ KATECHIZMU O WDZIECZNOŚCI.

32. Nie-
dzielą.

86. Pytanie.

*Pomeważ od wszystkich grzechów y
nędzy, krom żadney naszej zasługi, i
świątego miłosierdzia Bożego, dla
Chrystusa wyzwoleni jesteśmy, na coż
tedy dobre uczynki czynić mamy?*

Oz. Już skoro nas Pan Chrystus Krwią swo-
ią odkupił / zaraz nas Duchem swoim odnawia
na wyobrażenie swoje / abyśmy tak wielkich do-
brodzieistwo doznawszy / po wszystkie żywot wdzie-
czność naszą ku Bogu pokazywali / i żeby on przez
nas był wielbiony. Potym abyśmy się też sami z
owocow / każdy o swej wierze pewniáli. A na-
 koniec abyśmy niewinnością żywota naszego / in-
nych też Chrystusowi pozyskali.

Świadectwa Pisma świętego.

Jż skoro nas Pan Chrystus odkupił) Rom. 6
v. 21. Teraz będąc rybanieniami od grzechu, a zstąpiwszy się
służebnikami Bogu, mając pożytek wasz ku świętobliwości, a ko-
niec żywot wieczny.

Tamże 8. v. 14. Wszyscy którzy Duchem Bożym bywają
urządzeni, ci są Synami Bożymi.

1. Corint. 6. v. 20. Jesteście zapłatą kupieni, chwal-

cież tedy

cież tedy Bo-

Boże.

Abysmy

Colof. 3. v.

wdzięczni.

Matt. 5.

przed ludźmi

Oycę waszeg

Potym

1. v. 10.

wierdzili w

bojeslibys

Matt. 7.

dzi, ale spr

Galac.

nie nie nie

się sprawu

Pokoy, C

A nakt

v. 1. 2. 2.

krowy nie

byli pozysk

Rom. 1.

ktore pok

To c

niew

beppi

swe

śadno

sy i ani

cięż tedy Boga w ciele naszym y w Duchu naszym, ktore są Boże.

Abysmy wdzięczność naszą ku Bogu pokazywali Colof. 3. v. 15. Wezwani i jesteście w jedno ciało; bądźcieś wdzięczni.

Matt. 5. v. 16. Także niechay świeci światłość wasza przed ludźmi, aby obaczynszy wasze czyny dobre, chwalili Oycę waszego, który jest w niebie.

Potym abysmy się też sami z owocow) 2. Petr. 1. v. 10. Aprzeż Bracia raczej się staraycie, abyście potwierdzili wezwanie y wybranie wasze (przez dobre czyny) bo ieślibyście te rzeczy czynili, nigdy się nie powalicie.

Matt. 7. v. 17. Wszelkie drzewo dobre, owoce dobre rodzi, ale sprochniałe drzewo owoce złe rodzi.

Galat. 5. v. 6. 22. W Chrystusie Jezusie, ani obrzezanie nie waży, ani nieobrzezanie, ale wiara przez miłość się sprawuie. Ale owoc Ducha iest: Miłość, Wesele, Pokoy, Cierpliwość, Dobroćliwość, Dobroć, Wiara.

A nakoniec abysmy niewinnością) 1. Petr. 3. v. 1. 2. Zony zlech będą poddane mężom swoim, aby y ci ktorzy nie są posłusni słowu, przez obcowanie żon bez słowa byli pozyskani, gdy użyją wieczne obcowanie wasze.

Rom. 14. v. 19. Przetoż tedy staraymy się o te rzeczy ktore pokoiowi należą, y też społecznemu budowaniu.

87. Pytanie.

To ci nie mogą być zbawieni, ktorzy 33. Nie-
niewdzięcznymi będąc y w grzechach
bepiecznie leżac, od nieprawości
swey do Boga się nie nawracają. Bz.

Żadna miara. Bo iako Pismo święte świadczy: ani nieczystydlowi / ani Białochwalcy / ani cudzołoz-

cudzołożnicy/ ani złodzieje/ ani łakomcy/ ani pią-
nice/ ani obmowcy/ ani drapieżnicy dziedzićwa
Królestwa Bożego nie dostapia.

Świadećwa Pisma świętego.

1. Corint. 6. v. 9 10. Abo niewiecie iż niesprawiedli-
wi nie będą dziedzićmi Królestwa niebieskiego? Nie myl-
cie się, ani nieczysti, ani bałwo. hwalcy, ani cudzołożnicy, ani
woskosznicy, ani Sodomczycy, ani złodzieje, ani łakomi, ani
piąnicy, ani obmowcy/ ani drapieżnicy, nie będą dziedzićmi
Królestwa niebieskiego.

Ephes. 6. v. 5. Bo to wiecie iż wszelki niewstydliny abo
nieczysty, abo łakomy, który ieśt bałwochwalcą, nie ma dzie-
dzictwa w Królestwie Chrystusowym y Bożym.

88. Pytanie.

Ná czym zależy nawrocenie człowieka
do Boga?

Rz.

Ta umartwieniu stárego / á ożywieniu no-
wego człowieka.

Świadećwa Pisma S.

Ephes. 4. v. 22 &c. Złóżcie z siebie co się dorycze pier-
wszego postępowania stárego człowieka, który zdradliwym
pożgliwościami bywa zepsowan; á odwróćcie się Duchem w
myślu waszego, y przyoblećcie nowego człowieka, który we-
dle Boga stworzon ieśt ku sprawiedliwości y świętobliwo-
ści prandziejey.

Colosi. 3. v. 5 6. &c. Vmartwiałcieś tedy członki
wasze ziemskie, grzech nieczysty, plugaństwo sprosna rośkaś,
stz pożgliwość y łakomstwo, które ieśt bałwochwalcstwem:
Dla których rzeczy przychodzi gniew Boży ná syny nieposlu-
śne. Ale teraz odłóżcie wy te wszystkie rzeczy, gniew, pope-
dlność, złość, zlorzeżeństwo, plugane słowa z ust waszych.

Nie kła-

Nie kłamaćcie jeden przeciw drugiemu, gdyżście zwlekli o tego starego człowieka z uczynkami jego, y oblekli nowego, który sie odnawia ku poznaniu, podług wyobrażenia tego który go stworzył.

1. Corint: 5. v. 7. Wyczyszcć się tedy stary kwas, abyś-
cie byli nowym zadziałaniem.

89. Pytanie.

Co jest umartwienie starego człowieka?

Rz. Prawdziwie żałować z serca / żeś grzechami swymi Boga obraził: a im daley tym więcej onemi się brzydzić y wystrzegać się ich.

Świadećwá Pismá świętego.

Rom: 8. v. 13. Jeśli byście według ciała żyli, pomrze-
cie: Ale jeśli Duchem ciała strąny umartwić, żyć będziecie
Hosea 5. v. 15. Odeyde a wroce się do mięscia mego,
dotąd aż się oni winnymi wyznają, a szukać będą oblicza moie-
go, w wytrapieniu swym szukać nie będą.

Ioel 2. v. 13. Rozedrzyćcie serca wasze, a nie odzienia
wasze, a nawróćcie się do Pana Boga waszego.

90. Pytanie.

Co jest ożywienie nowego człowieka?

Rz.

Prawdziwe wesele w Bogu przez Chrystusa /
a wprzeyme y chetne wśilowanie postanowienia
żywota według wolei Bożej / y wśelających do-
brych uczynków wykonania

Świadećwá Pismá świętego.

Prawdziwe wesele w Bogu) Rom: 5. v. 1.
Będzie tedy przez wiarę usprawiedliwienie, pokoy u Boga ma-
my, przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Tamże 14. v. 17. Królestwo Boże nie jest pokaym ani

picie; ale sprawiedliwość y pokoy, y wesele przez Ducha S.

Esa. 57. v. 15. Oto tak mowi Pan. Ja na mieyscu wy-
sokim y swietym mieszkac bede, z skruszonym a wniżonym
sercem ku ożywieniu ducha pokornych, y ku czyżnieniu ser-
ca skruszonych.

A wprzemy y chetne wśilowanie Rom: 6.
v. 10. 11. Bo iż (Christus) umarł, grzechowi raz umarł.
A iż też żywie, żywieć Bogu. Także też y wy rozumieycie
sie być umarłymi grzechowi, a żywymi Bogu, przez Christu-
sa Pana naszego.

Galat. 2. v. 20. A żywe już nie ja, ale żywie we mnie
Christus: a żywot który teraz żywe w ciebie, w wierze Syna Bo-
żego żywe, który wmiłował mnie y wydał samego siebie za mnie.

91. Pytanie.

Ktore są dobre uczyńki? R.

Tylko te/ Ktore sie z prawdziwey wiary we-
dlug zakonu Bożego dzieia / y ku iego samego
chwale obracają sie: a nie te Ktore z naszej dumy
wymysłone/ albo od ludzi podane są.

Świadectwa Pisma swietego.

Ktore z prawdziwey wiary Rom. 14. v. 23.
Cokolwiek nie ieść z wiary, grzech ieść.

Wedlug zakonu Bożego I. Sam. 15. v. 22.
Y rzekł do Saula: Y mniemaś aby sie to tak Bog kochał w
palonych ofiarach, iako w posłuszeństwie rozkazania iego? O-
to lepiej ieść być posłusznym niż ofiarować, a słuchać lepiej
ieść, niż tłustość barania iemu oddawać.

Eph. 2. v. 10. Jesteśmy sprawą iego, stworzeni w Chri-
stusie Iezusie ku uczyńkom dobrym, Ktore przedrym Bog na-
gotował, aby chmy w nich chodzili.

A ku

A ku i
ku chwale
Anieł
Nie bedzi
widzi być
guie, o y
iego nie p
Efech.
sych, a sa
Esa-29
skazania
Marth
sa wstaw

R. M
w mniey

Ta t
ciworgu
zachow
winnos

Ciego
R. 2
tak sie
chwalsi
bonu/w
a zas ob

W ku jego chwale) I. Cor. 10. 31. *wszystko*
ku chwale Bożej czynicie.

Uniektore z nąsęcy dumy) Deut. 12. 8. 32.
Nie będziecie tak czynić iako tu dziś czyniemy, co sie komu
widzi być najlepsego. A tak cokolwiek ia wam iedno roská-
zuie, o tym sie staraycie abyście temu dosić czynili, nic do
tego nie przydawajac, ani vmnieyszac od niego.

Ezech. 20. v. 18. Nie chodźcie za wstawaniami oycow wa-
szych, a sądow ich nie ostrzegaycie.

Esa. 29. v. 13. Ludu tego boiaż przeciw mnie iest z ro-
skazania ludzkiego.

Matth. 15. v. 9. Dármo mie chwala, ucząc náuk, ktore
są wstawaniami ludzkimi.

92. Pytanie.

Który iest Zakon Boży?

34. Nie-

dziela.

Rz. Mowil Pan Bog wszystkim te słowa. Pátrę
w mnieyszym Kátechizmie fol. 4

93. Pytanie.

Iáko sie dziela te Przykazania? Rz.

Na dwie tablice: Z ktorych pierwsza we
czworogu podać / iáko sie mamy przeciw Bogu
zachować: poslednia zaś w sześciorgu / iákie po-
winności bliźniemu oddawać mamy.

94. Pytanie.

Czego chce Bog po nas w pierwszym przykazaniu?

Rz. Abym / iáko mi iest mile duşne zbawienie /
tak sie wárował y wystrzegal wszelkiego bawo-
chwálstwa / ciárnościństwa / ciárowania / zabo-
bonu / wyzywania świętych / y inşego stworzenia:
a zaś abym iedynego prawdziwego Boga dobrze

znat/ iemu samemu dusat/ z wielka potora y ciera-
pliwoscia iemu sie poddawal: od niego same-
go wśelakich dobr czekał: a nakoniec/ abym z w-
przymego serca onego miłował/ czcił/ ważył/ tāt
bārzo / abym sie rāczey wśelakiego stworzenia
wyrzekł/ a niżelibym sie namniej czego przeciwko
woley iego dopuścił.

Swiadectwā Pisma świętego.

Balwochwalstwā) I Cor. 10. 8. 14. Brācia
namilśy moi, strzeżcie sie balwochwalstwā.

Czarnoksiestwā/ czarowania (albo zegnānia
zabobonow) Levit. 19. 8. 31. Nie wdawaycie sie do
czarownikow, ani szukaycie rady od wieszczkow, iżbyście
sie od nich nie splugawili: bom ia ieśt Pan Bog was.

Deut. 18. v. 10. 11. Niechay sie nikt miedzy wami nie
znayduie, coby miał przenaśać przez ogień, albo synā albo
corke swoje, ani wieszcze, ani guślnik, ani ten coby wrożył,
ani czarownik. Także ani czarnoksiężnik, ani ten ktory ma
sprawe z duchy zlemi, ani prakcykarz, ani ten coby sie od
umartłych czego dowiadował.

Wzywānia świętych y inśzego stworzenia)

Esa. 8. v. 19. Izali nie doklada sie lud Boga swego r a-
zaż od żywych do umartłych biegiā r

Matth. 4. v. 10. Pānā twego bedzieś chwalil y onemu
samemu bedzieś służył.

Apoc. 19. v. 10. Vpadlem przed nogi (Aniola ktory do
mnie mowil) abym go chwalil, ale on mi rzekł: Pātrz abyś
nie czynil tego; Iestem i sługā z robā ieden z brāciey twoiey;
ktorzy maia świadectwo Iezusowe. Chwal Boga.

Colof. 2. v. 18. Zaden sie niech nie waży stānowić cze-
go okolo was, z poddańswā y chwały Aniolow, w te sie rzeczy

wdawaiąc

wdawaiąc
myślu ciā
terem.
rym ciałow
a odtiaga
Tāt
rzenia w
ciebie w g
bowiemci
ich, niżli
Tenże
mie, nie
potrzeba

Jest
iedyneg
wie sw
mieć/ w

z Regi
Bogō swy
Rom
wyścielā
Galat
nym ktor
Eph
wochwal

wdawiając, których nie widział, a prożno się nadymając i w myślu ciała swojego.

Ierem. 17. v. 5. Pan tak mowi. Przekleśty człowiek który w człowieku wsa, a który pokłada ciało ramieniem swoim, a odciąga serce swe od Pana.

Tak bierz/ abym się raczej wśelkiego stworzenia wyrzekł) Matt. 5. 29. Jeśli prawe oko ciebie w grzech przywodzi, wyrwij je, a zrzucić od siebie; a-bowiemci pożyteczniejszy jest, aby zginął jeden z członków twoich, niżliaby miało być podane wszystko ciało na mek.

Tenże 10. v. 37. Kto miluje oycę albo matkę, więcej nad mie, nie jest mię godzien. Act. 5. v. 29. Więcej nam potrzeba być posłusznym Bogu, niżli ludziom.

95. Pytanie.

Co jest białochwałstwo?

82

Jest miasto iednego Boga/ albo oprocz onego iedynego y prawdziwego Boga/ który się w stworze swoim obiawił / co innego sobie zmyślać y mieć/ w cymbyś nadzieie pokładał.

Świadectwo Pisma świętego.

2 Regum. 17. v. 33. A chociaż się bał Pana, a wždy służył Bogu swym wedle zwyczajn poganom, skąd ie był Pā preniósł.

Rom. 1. v. 25. Służyli rzeczam stworzonym mimo stworzyciela który jest błogosławiony na wieki.

Galat. 4. v. 8. Onsem gdysie Boga nie znali służyliście tym którzy z przyrodzenia nie są Bogowie.

Ephes. 5. v. 5. Wiecie iż wśelki łakomy, który jest białochwałca, nie ma dziedzictwa w krolestwie niebieskim.

96. Pytanie.

Cięgo chce po nas wtore przykazywanie?

35. Niedziela.

Rz. Abyśmy Boga żadnym obrazem ani kształtem nie wyrażali / ani żadnym innym sposobem chwalili / jedno którym się w słowie swoim chwalić rozkazał.

Świadectwa Pisma świętego.

Abyśmy Boga żadnym obrazem ani kształtem)
Deut: 4. v. 15. Macie się tedy pilno przestrzegać, gdyżście nie widzieli podobieństwa żadnego w on dzień w który Pan z wami mówił z Horeb posrządka ognia: abyście się nie wwieśli, a nie czynili sobie rytego podobieństwa, albo obrazu na jakikolwiek kształt, albo mężczyński, albo niewieści: albo też na kształt jakiego ziemskiego zwierzęcia, także na podobieństwo ptactwa skrzydłatego latającego na powietrzu: ani też na podobieństwo jakiej gądziny, która się płaz po ziemi, ani na kształt jakiej ryby, która jest w wodzie pod ziemią.

Esa. 40. v. 18. Komuż tedy podobnym uczynicie Boga, a co za Obraz uczynicie iemną

Jedno którym się rozkazał) Patrzą wyśsey w pytaniu 91. w słowach, według zakonu iego; takżeż a nie które z dumynaśsey.

97. Pytanie.

To tedy żadnego zgola obrazu, albo podobień-

stwa nie trzeba wymyślać?

Rz.

Pan Bog żadnym sposobem nie ma być wyrażany / ani też może: A stworzenie zaś acz wolno wyrażać / iednakże zakazuje Bog Obrazow czynić y mieć / żebyśmy albo one same / albo Boga przez nie chwalić / albo czcić mieli.

Świadectwa Pisma świętego.

Jednakże

Jedn
żebyśmy
czyni sobie
Deut:
twój ma n
Albo B
v. 34. I
widzieć
lamal, y st
wil, abon
Rom:
lili, iako
Gdyż zodi
obraz czo

Aja

Rz.
fymy by
nie niem
wiadom

Wtor
v. 8. Z
drenno ie
Habac
który wst
klamstwa
Alle
I. v. 19

Jednakże zakażenie Bogu Obrazow czynic y nniec
żebyśmy albo one same) Exod: 34. 17. Nie
czyn sobie Bogow rytich.

Deut: 16. v. 22. Ani sobie czyn słup, boć go Pan Bog
twoy ma w nienawisć.

Albo Boga przez nie chwalić mieli) 2. Reg: 17.
v. 34. T sprawował się pobożnie Ezechiasz Krol, iako y Da-
wid oćiec jego. Bo wygładził kaplice po gorach, balwany po
łamał, y złamał weża miedzianego którego był Moyses sprá-
wił, abowiem aż do onych czasow Izraelczycy kładli ziemu.

Rom: 1. v. 21. 23. Znając Boga, przecie go nie chwa-
lili, iako Boga, onsem próżnymi się sskali w myślach swoich.
Gdyż zodmieniali chwale niesmiertelnego Boga, sprawiwszy
obraz człowieka śmiertelnego, y prakow y zwierząt.

98. Pytanie.

Aż w Kościele nie mogą być cierpiące, Kto-
re są miastem Książęstwu ludzkiemu?

Rz. Nie mogą: Bo się nam nie godzi miedza-
skymi być nad Boga / Który chce aby jego Kościół /
nie niememi obrzązy / ale żywym słowem jego opo-
wiadaniem był ćwiczony.

świadećtwą pisma świętego.

Ktore chce aby niememi obrzązy /) Iert 10.
v. 8. Zaiście w tym jednym tylko zgłupieli y posaleli, iż
drenno jest im nauka próżności.

Habacuc 2. v. 18. Na coż jest pożyteczny rytzy Obraz,
który wstruże rzemieślnik jego, rzecz włana y Nauczyciel
kłamstwa?

Alle żywym słowem jego opowiadaniem) 2. Pet.
1. v. 19. Mamy namocniejszye słowo Prorockie, którego

pilnując, dobrze czynicie, iako kaganka świecącego w ciemnym miejscu, aż się dzień oświeci, a intrzenka wysydzie w sercach waszych.

1. Tim: 3. v. 15. 16. 17. Od dzieciństwa świadomes pism świętych, które cie mogą uczynić uczonym ku zbawieniu przez wiarę, która jest w Jezusie Chrystusie. Wszystkie pismo od Boga natchnione jest, y pożyteczne ku nauce, ku strofowaniu, ku karaniu, y ku ćwiczeniu, które jest w sprawnie-dliwosci. Aby człowiek Boży był doskonałym ku wszelkiej sprawie dobrej dostatecznie nauczony.

99. Pytanie.

36. Nie-dziela.

Co Stánowi Bog w trzecim

przykazaniu ?

Rz.

Abysmy nie tylko przeklinając / albo krzywo przysięgając / ale też ani lekomyślnie przysięgając / Imienia Bożego zelżywie / albo niewęziwicie nie używali : ani też milcząc albo pobłażając / tak sprostnym występkom nie pomagali : ale żebyśmy nasświetłego Imienia Bożego / z wielkim na bożenstwem y posłanowaniem używali : żeby tak prawdziwym y statecznym wyznaniem / wyzowaniem / nakoniec każdym słowem y czynkiem naszym / on był wystawiany.

Świadectwa Pisma Świętego.

(Tylko przeklinając) Leuit: 24. v. 11. Tedy on który był z matki Izraelskiej narodzony, targnął się na drugiego niewęziwem słowy, bluźniąc Imię Pańskie : y wnet go wiedziono do Moyżesza. Tedy Pan tak mówił do Moyżesza. Raskaż tego bluźniercę wynieść przed namioty, a niech go lud wszystek ukamionuje.

Albo krzy-

Albo
Nie przy
nia Boga

Alle t

v. 34

przysięga

Jacob

gajcie, d

sięga; al

abyscie ni

Alle 3

v. 23. Z

wysła z w

no przyk

gac bedzie

Tak

nie/s

je/s

Zapr

chu wie

żał/iako

tegoż te

Zapr

duże swo

zaymuje

Leuit:

Albo trzywo przysięgając) Leuit: 19. v. 12.
Nie przysięgajcie fałszywie przez Imię moje, ani życie Imie-
nia Boga waszego: Abowiem ja Pan.

Alte też ani lekkomyślnie przysięgając) Matt: 5.
v. 34. Ja wam powiadam, abyście żadnym sposobem nie
przysięgali.

Iacob: 5. v. 12. A naprzód Bracia moi, nie przysię-
gaycie, ani na niebo, ani na ziemię, ani żadną inną przy-
sięgę; ale niech będzie słowo wasze, Iest, Iest, y Nie, Nie:
abyście nie wpadli w potępienie.

Alte żebyśmy naszwietzłego Imienia) Esai: 45.
v. 23. Zaprzysięgałem sam przez się, a sprawiedliwe słowo
wyšlo z ust moich, które mi się wstecz nie wroci: każde kła-
no przykleknie przedemną, y każdy język mnie przysię-
gać będzie.

100. Pytanie.

Także to iest ciężki grzech przysięgając, albo
nieśczęścia winiuiąc, Imię Boże znieważać,
że się też y Bog na tych gniewa, którzyby tego
ile w nich iest, nie zakazywali, albo nie

bronili.

Bz.

Zaprawde ciężki: Bo niemasz żadnego grze-
chu wietszego / albo któryby Boga bardziej obra-
żał / iako swietego Imienia iego zelżywość: Dla
tegoż też ten grzech śmiercią karać rozkazał.

Świadcztwa Pisma swietego.

Zaprawde ciężki.) Prouerb: 29. v. 24. Ma-
dusze swoje w nienawisći, który lucha przekleństwa, ani go o-
żaymuie.

Leuit: 5. v. 1. Iesliby też ktokolwiek zgrzeszył, będąc

do przysięgi pozwany o iaką rzecz ktoreyby był świadom, albo ią sam widział, albo od kogo innego o niey wiedział, gdyby nie chciał zeznać, ten odniesie karanie za złość swoję.

Ten grzech śmiercią kazano karac) Leuit: 24. v. 16. Ktoby co ku zelżywości Imienia Pańskiego mówił, śmiercią wmrze, a wkamieniuie go wszystko zgromadzenie, chociażby był postronny, chociaż domowy, bo iż zblużnił imię Pańskie, wmrzec musi.

101. Pytanie.

37. Nie- *A może kto przysięgł przez Imię*
dziela. *Boże przysięgać?*

Re. *Może; gdy albo Urząd tego potrzebuie; albo iaką potrzebą tym sposobem słowā potwierdzić / y prawdy podeprzec kaje: żeby sie y chwala Boża oślawiła / y innych zbawieniu dogodziło. Bo takowa przysięga słowem Bożym sie stanowi / y dla tego też ludzie świeci w starym y Nowym przymierzu słusznie iey używali.*

Świadcetwa Pisma swietego.

Słowem Bożym sie stanowi) Deuti 6. v. 13. Boyże sie Pana Boga twego y służ mu, a przysiegay przez imię iego.

Elsai: 48. v. 1. Stuchaycie tego domie Iakobow, którzy sie ozywacie imieniem Izraelskim, którzy przysięgacie przez Imię Pańskie, a przypominacie Boga Izraelskiego, a coż gdy nie w prawdzie ani w sprawiedliwości.

Hebr. 6. v. 16. Ludzie przez tego przysięgają, który jest wieśsy, y w których koniec każdego sporu, iestci przysięga ku potwierdzeniu przydana.

Dla tegoż ludzie świeci) Genesi 21. v. 23. 24.

A tak

A tak (rzekł Abimelech Abrahamowi) przysięż mi tu przez Boga, iż mie w niczym podchodzić nie będziesz, ani synow moich, ani także Wnukow moich. Tedy odpowiedział Abraham, Ja przysięge.

Tamże. 31. v. 53. A tak przysięgl Iakob (Labanowi) przez boiażn (to iest Boga ktorego sie bał) Izaaka Ojca swego.

Iosuc. 9. v. 15. 18. 19. Tedy Iozue uczynił z nimi pokoy, a uszedł w przymierze, y dopuścił im żywo zostać, a Xiążetą zgromadzenia przysięgly im, y nie mordowali ich synowie Izraelscy; abowiem Xiążetą zgromadzenia przysięgly im były przez Pana Boga Izraelskiego, skąd semrało wssy. Ślko zgromadzenie przeciwko Xiążetom. Tedy Xiążetą odpowiedzieli wssemu zgromadzeniu; My przysięglismy im przez Pana Boga Izraelskiego, a także sie ich ani tknąć nie możemy.

1. Samuel. 24. v. 22. 23. Przysiężę mi (mowi Saul do Dawida) teraz przez Pana, iż potomstwa mego nie wygubię po mnie. A tak Dawid przysięgl Saulowi.

2. Samuel 3. v. 35. A iak Dawid przysięgl tymi słowy: Tak mi niechay Bog pomaga, iż nie bede iadł by namnię pierwey niż słońce zaydzie.

1. Regum 1. v. 29 Tedy Krol Dawid przysięgl.

Roman. 1. v. 9. Bog ktoremu ja służę, iest mi świadek, iż wstawić nie owas czynie wspomnianie.

2. Corint. 1. v. 23. A ja wzywam Boga na świadectwo, na dusze moie, iż solguję wam, iestżem nie przyszedł do Koryntu.

102. Pytanie.

A nie wolnoż przysięgać przez ludzkie
świète, albo inşe stworzenie ? R.

Nie. Bo słuszną przysięgą iest wywołanie Boga

gą/ Ktorem go prosimy / aby on iako iedyny serce
wglądacz/ świadectwo dał o prawdzie / y przy
ścieżce skarał/ iesliby wmyślnie oszukiwał. A ta
rowa cześć żadnemu stworzeniu nie należy.

Świadectwa Pisma świętego.

Ktorem go prosimy/aby on) 2. Cor. I. 11. 23.
A ja wzywam Boga na świadectwo, na dusze moje.

Roman. 9. v. 1. Prandeć mówię przez Chrystusa, nie
klamamci, w czym mi poświadcza sumnienie moje przez Du-
cha świętego.

A takowa cześć) Matt. 5. 17. 34. 35. 36. Ja
wam powiadam, abyście żadnym sposobem nie przysięgali,
ani na niebo, gdyż jest stolicą Bożą, ani na ziemię, gdyż jest
podnożkiem nog jego: ani na Ieruzalem, gdyż jest miasto
wielkiego Krola. Ani na głowę twoje będziesz przysięgał:
abowiem nie możesz uczynić iednego włosia białego albo czar-
nego.

Hebr. 6. v. 16. Ludzie przez tego przysięgają, którzy
iż nie wiemy.

18. Nie-
działa.

103. Pytanie.
Coroskazuje Bog w czwartym
Przykazaniu?

Ry.

Naprzód / aby usługą Ewangelicy y Skoty
były zachowane; y abym iako w inſze dni/ tak
osobliwie w dni święte chętnie chodził do zgro-
mądzienia świętego; świętości używał; do po-
spolitych modlitw/ swoje też przylaczał; według
przemowienia swego cokolwiek na ubogie dawał.
A potym/ abym przez wszystkie żywoty/ od złych
praw proſzen był; pozwalając Panu/ aby przez
Duch a

Ducha św.
mował
czy on S

Abby w
gam cie zos
nie dostawa
był przyka

2. Tym
miedzy wiel
też godni b

1. Corin
czy siali, d
rzeczy: Ies

wiecy my c
czy praca
tego r a ka
też Pan po

Evangelii
X aby

Psalm 68 v
Tamże 4

zgromadze
w zgromad
A ktor.

w kościele,
Wedlu
Piernego

raige co z
X tak
Esaia. 66.

Duchá swietego sprawę swoię we mnie odprá-
wował: y tak ábym ięſcſze w tym żywocie wie-
czny on Sábát zaczął.

Świádectwá Piſmá swietego.

Abym wſługá Ewángeliey) Tit. 1. 5. 5. Dla te-
gom cie zoſtawel w Kreće; ábyś do końca popráwił, czego
nie doſtawa, y poſtánowił ſiáſe po miáſtách, iákom ja tobie
był przykazał.

2. Timot. 2. v. 2. A te rzeczy ktoreś ſłyſzał odemnie
miedzy wielá ſwiádkow, poruczay wiernym ludziom, ktorzy
też godni będą ku náuczaniu inſzych.

1. Corint. 9. v. 11. 12. 26. Ieſliſmy wam duchownie rze-
czy ſiáli, áżáż to wielka rzecź, ieſlibyſmy żeli waſſe cieſne
rzeczy e Ieſliż inſzy tey mocy nád wami wżynaia, czemuż nie
wiecey my e Áżáż nie wiecie, iż ci ktorzy okolo ſwietych rze-
czy prácuia, pożywiaia tych rzeczy, ktore ſą z mieyſcá ſwie-
tego e a ktorzy przy oltarzu ſą, z oltarzã też pożywiają. Tak
też Pan poſtánowił, tym ktorzy Ewángeliã opowiadaią, aby
z Ewángeliey żyli.

X ábym do zgromádzienia ſwietego chodził)
Pſal. 68. v. 27. Chwalcieſz Boga w ſebránii.

Támże 40. v. 11. 12. Nie tailem miłoſierdzia twego w
zgromádzieniu wielkim. Opowiedałem ſprawiedliwość twoię
w zgromádzieniu wielkim.

Aktor. 2. v. 42 46. Y byli wſłáwiźnie rwnáię zgodnie
w koſciele, y w łamaniu chleba/ y w modlitwách.

Według przemożenia ſwego) 1. Cor. 16. 5. 2
Piernſzego dná po Sábacie každy z was niechay odłoży zbie-
raięc co z ſcjodroblinoſci Bożej będzie mogli.

X tak ábym ięſcſze w tym żywocie on Sábát)
Eſaia 66. v. 23. Y ſtanie ſie że od mieſiáca do mieſiáca, od
Sábáru

Sabatu do Sabatu zchoďte sie bedźcie wśelkie ciało, ku chwale
leniu przed oblicznością moją, mowi Pan.

104. Pytanie.

Co Bog kładzie na nas w piątym

Przykazaniu?

39. Nie-

dziela

Rz.

Abysmy rodzicom/ a zgoda wśystkim naszym
przełożonym powinna wczciwość/ miłość y życzi-
wość oddawali: a żebyśmy sie ich życziwoy na-
uce y karności z takim/ iako przystoi/ postu-
stwem poddawali. Do tego też abysmy ich wy-
stępi y obyczaje cierpliwością naszą znawali/ za-
wsze o tym myślać/ że Bog chce nas ich ręką pro-
wadzić y kierować.

Świadectwá Pisma świętego.

Abysmy tak rodzicom) Ephes. 6. 1. 2. 3.
Dzieci! słuchaycie rodziców waszych w Panu, bo to jest rzecz
sprawiedliwa. Cóż ojcá twego y matkę (które jest pier-
wsze przykazanie z obietnicą) abyć sie dobrze dźiało, y abyś
był długo żyw na ziemi.

Colos. 3. v. 18. 20. Zony bądźcie poddane swoim me-
żom, iako przystoi w Panu. Synowie słuchaycie rodziców we
wśystkim, abowiem to Panu miło.

Rom. 13. v. 1. Każdy człowiek niechay bedźcie poddany
wierzchnim przełożenstwom: Abowiem nie jest przełożen-
stwo iedno od Boga.

1. Petr. 2. v. 13. Bądźcie tedy poddani każdemu wrzodo-
wi ludzkiemu dla Pana, chociaż krolowi, iako przednieyşe-
mu; choć przełożonym, iako tym którzy od niego posłani
bywają. Abowiem ja jest wola Boża, abyście dobrze czyniąc
zabawiali nieumieietność słonych ludzi.

Hebr. 13.

Hebr. 13

y bądźcie im

iako ci ktorzy

wychodząc

Do tego

1. Bądź

obcię gard

Genel. 9

clerym Cháu

1. Petr.

woim z wśel

ż y frogim.

umienia B

Matt. 22

Cesarzowi c

Abym

postawa/

ani przez k

albo obra

wości zem

sobie same

niebospie

saboystw

Abym

styseliście i

ko kolwiek

Hebr. 13. v. 17. Bądźcie posłuszni przelożonym waszym,
bądźcie im poddani, abowiem oni czuą o duszach waszych,
ako ci którzy liczbę oddać mają; aby z weselem czynili, a nie
zdychając: boć to wam iest niepożyteczno.

Do tego abyśmy ich występi) Prouer. 23. v.

12. Bądź posłuszen oycu twemu, z ktoregoś posędl, a nie-
chęcy gardzić mąką twoją, gdy sie już starzeie.

Genes. 9. v. 25. Rzekł tedy Noe: Niech będzie prze-
letem Chanaan, a będzie ługą ług brákiey swoiey.

1. Petr. 2. v. 18. Stądz niech będą poddani Pánom
woim z wśelaką boiaźnią, nie tylko dobrym y ludzkim, ale
też y srogim. Abowiem to iest rzecz wdzięczna, iesli kto dla
umnienia Bożego cierpi sraśunkę, będąc nieślusnie wraiony

Matt. 22. v. 21. Oddawaycież Bogu co iest Bożego; a
Cesarzowi co iest Cesarzkiego.

105. Pytanie.

40. Nie-

Czego chce po nas Bog w sóstym

dziela.

Przykazaniu 7 Rz.

Abym bliźniego ani myśla/ ani słowem/ ani
postawa/ nierzkać wczynkiem/ ani sam przez sie/
ani przez kogo innego/ nie łył/ albo nienawidział
albo obrażał/ albo zabijał: ale wśelakiey chci-
wości zemśczenia sie zaniechał. Dotego abym
obie samemu nie srodził/ ani sie dobrowolnie w
niebepieczństwo wdawał. Za czym też aby sie
zaboystwa nie działy/ wrzedowi miecz zlecił.

Swiadectwá Pisma S.

Abym bliźniego ani myśla) Matt. 5. v 21. 22.
słyszeliście iż rzeczo no iest słarym: Nie będziesz zabijał, a
ktokolwiek zabije, będzie winien sądu. Ale ja wam powia-
dam,

dam, iż każdy który się gniewa na brata swego bez przyczyny albo wpornie, będzie winien sądu: A ktokolwiek rzecze bratu swemu Racha, będzie winien aby był karan od rady: a ktokolwiek rzecze blajnie, będzie winien meki ogniowey.

Ale wśhelákiey chćiwosći zemśćenia) Rom.

12. v. 19. Nie mścąc się sami o namileyszy, owsem dajcie miyscie gniewowi, abowiem napisano ieśł: **Moiáć ieśł pomść, a iáć ośdam, mowí Pan.**

Ephes. 4. v. 26. Gniewaycie się, a nie grzeście, Ronce niechay nie záchodźi nád rozniewaniem naszym: a nie dawaycie miysca Diabłu.

Drzedowi miecz dáł) Gen. 9. v. 6. Ten który wylát krew człowieka, od człowieka krew iego wylana będzie: abowiem Bog stworzył człowieka ná wyobrażenie swoje.

Exod 21. v. 14. A ieśliby kto wymyslaie á zdrádnie czyhał ná cudze zdrowie, á zámordowalby go: Ten y od oltarzá moiego będzie wzięt ná śmierć.

Matt. 26. v. 52. Tedy rzekł Piórowi Iezus: Obroć miecz swoy ná miysce iego: Abowiem wszyscy ktorzyby miecz brali, mieczem poginą.

Rom. 13. v. 4. Przetożony, ieśł flug Bożym tobie ku dobremu: a ieśli wczyniś co ieśł złego, boy się; boé nie darmo miecz nośi, gdyż ieśł flug Bożym, mścićielem ku gniewu przeciwko temu któryby źle czynił.

106. Pytanie.

Ale to przykázanie zda się sámeho tylko zaboystwa zákázywać?

Rz.

Lecz Bog zákázuiac zaboystwa / pokázuié to / że pocátku y źródłá zaboystwa / to ieśł gniowu / zázdrości / mienawiści / y chćiwosći pomśty mienawidzi / y to wszystko zá morderstwo poczyta.

Sl. 126-

Świadectwa Pisma świętego.

Ze początku y źródła zaboystwa / to iest / gniew
(Rom: 1. 4. 29. Nápelmieni wśelakiey nie / prą-
wiedliwości, nieczyſtoſci, złoſci, łakomſtwa, niecnory, pel-
ni zazdroſci, morderſtwa, ſwaru, zdrady, przewrotnoſci.

A to wſzytko za morderſtwa poczyta) 1. Ioan.
v. 9. Który mowi iż ieſt w ſwiadłoſci, a brata ſwego
nienawidzi, ieſzcze dorząd ieſt w ciemnoſciach.

1. Ioan: 3. v. 15. Ktokolwiek nienawidzi Brata ſwego,
niezoboysta ieſt: a wiecie że wſelki mezo-boysta nie ma żywota
wiecznego w ſobie trwającego. Patrz w 105. pytaniu pod
łowy. Abym bliźniego ani myſł.

107. Pytanie.

A doſyćże na tym, iż tym ſpoſobem
przerzeſionym żadnego nie
zabijamy?

41. Nie-
działa.

Rz.

Nie doſyć: Gdyż Bóg potępiając gniew / za-
droſć / y nienawiſć / chce tego po nas / abyſmy
bliźniego rownie iako ſamych ſiebie miłowali: a
jebyſmy ludzkoſci / ciichoſci / wſtadoſci / cierpli-
woſci / y miłoſierdzia przeciwko niemu zażywali
y coby iemu ku ſzkodzie mogło być / jebyſmy temu
leż nas może być zabiegali: krotce morować: a-
byſmy taki wmyſł mieli / jebyſmy ſie y nieprzyjaćie-
lom naſzym dobrze czynić nie zbraniáli.

Świadectwa Pisma świętego.

Jebyſmy ludzkoſci / ciichoſci / ić.) Epheſ. 4.
v. 12. Proſze iako wieżien w Panu, abyſcie poſtepowali iako
ſie godzi w powołaniu, którym ieſteście wezwani: y wſe-

laka skro-

laską skromnością, cichością y cierpliwością, znając iedną drugich w miłości.

Galat: 6. v. 1. Bracia, choćby był wnieśli człowiek w jakiś upadek, wy Duchowni naprawuycie go duchem cichości, obciążając samego siebie, abyś y ty nie był kuśson.

Rom: 12. v. 18. Jeśli być może, ile z nas jest, że wysytkimi ludźmi w pokoju żywiąc.

Krotce mówiac) Matth: 5. v. 44. Ja wam powiadam; Miłuycie nieprzyjacioly wasze; błogosławcie te którzy was przeklinają, dobrze czyncie tym którzy was mąż w nienawiści, modlcie się za tymi którzy się na was targają, y prześladowa was.

Rom. 12. v. 20. Jeśli tedy taknie nieprzyjaciół twoy nakarm go; jeśli pragnie napoy go: bo to czyniac, wegle ogniste zgarniesz na głowe jego.

108. Pytanie.

Jako potrzeba rozumieć siódme przykazanie?

82. Jż Bog wskazał sprosność się brzydzić dla tego też y my mamy się iey zgoła wystrzegac/ y ona się brzydzić: a zaś potrzeba abyśmy pomiernie/ wstydliwie/ y wstydliwie/ lub w małżeństwie/ lub w bezżenstwie żywot swoy prowadzili.

Świadczy Pismo święte.

Bog się brzydzi) Leuit 18. v. 26. 27: Nie czyncie żadney z tych wszystkich sprosności. Abowiem co mięskali przed wami w oney ziemi, parając się tymi wysyrkami sprosnościami, splugawili ziemię tę. A także was ziemia nie wyrzuci z siebie, gdy od was nie będzie splugawiona, tak iako wyrzuciła pogań, co tam w niej przed wami byli.

A zaś potrzeba abyśmy pomiernie) I. Thel. 4. v. 3. 4. 5. Takieś wola Boża (to jest) poświęcenie wasze, że-

se, żebyś
zdy z was
ści. Nie u
nie znał
Hebr:
kimi, y lo
dżi Bog.

J. Cor
iako każ
rzy żony m
żywiąc sw
swiata reg
czach Pan

J. Tim
osiwości
dlitwach
żywiąc w

14

Poni
Duch
czystość
goi wcy
wości p
ta do ta

2 dlo
v. 3. 4.
stwo, nie

se, żebyście sie powściągli od nieczystoty: y aby umiał każdy z was naczyńie swe trzymać w świątobliwości, y czystości. Nie będąc ziemię poządliwosciami, iako Pogań, ktorzy nie znają Boga.

Hebr. 13. v. 4. Pożądliwe iest małżeństwo między wszytkimi, y łoże niepokalane: ale nieczyste, y cudzołożniki, oszadzi Bog.

1. Corint. 7. v. 17. &c. Iako każdemu wdzili Bog, iako każdego wezwai Pan, tak niechay postępuić. Ci którzy żony mają, niech będą iakoby ich nie mieli. Ktorzy są żyjącą swiątą iakoby go nie używali, bo przemiła kstał swiątą tego. Pánienka ktora nie stała za mąż, stara sie o rzeczach Pańskich aby była świętą, tak ciżtem iako y duchem.

1. Tim. 5. v. 5. 6. Ktora prawdziwie wdowa iest, y osierociła, ma nadzieie w Bogu, y trwa w prośbach y w modlitwach w nocy y w dnie. Ale ktora iest w roskoszach, są żyjąc umarła iest.

109. Pytanie.

Iżaj więcej Bog nie zakazuje w tym przykazaniu, iedno cudzołóstwa, y temu podobnego nierządu?

Rz.

Ponieważ Ciało y Dusza naszą są przybytkiem Ducha świętego / chce Bog abyśmy to oboie w czystości y świątobliwości zachowali / y dla tegoż uczynków / postaw / mow / myśli / poządliwości plugawych / y tego wszystkiego / co ciżowieka do takowych rzeczy powabia / zgoła zakazuje.

Świadectwa Pisma świętego.

A dla tegoż uczynków / postaw / mow) Ephes. v. 3. 4. Grzech nieczysty y wszelakie plugaństwo albo takomstwo, niechay nie będzie ani pomienione między nami, iak

świątym

świętym przystoi. Niewstydlivość y blażeńska mowa, żarty, y rzeczy ktore nie przystoią, ale raczey błogosławienie. Bo to wiecie, że wśhelaki niewstydlivy, albo nieczysty, nie ma dzie-
dzictwa w Królestwie Chrystusowym y Bożym.

Matth. 5. v. 28. Powiadam wam, iż każdy który wey-
frzy na niewiaście, aby iey pożądał, już z nią cudzołóstwo po-
pełnił w sercu swoim.

Z tego wszystkiego co potwabia częstą) Eph.
5. v. 18. Ani sie wpiłaycie winem, w którym iest zbytek.

II. Pytanie.

42. Nie-
działa.

Cięgo Bog zakaże w osymym
przykazaniu?

Rz.

Nie tylko tey kradzieży / y drapieżstwa / ktore w
rząd karze; ale pod imieniem złodzieystwa / za-
myka wśhelaki sztuki y wyludzenia / ktoremi cu-
dze rzeczy łapamy / y do siebie gwałtem / albo pod
zastona prawa wyciągnąć vsilniemy: iako są /
niesprawniwa waga / niesprawniwy łokieć /
nie rowna miara / nie dobry towar / fałszywa
moneta / lichwa / y wśhelaki inny sposob nabywa-
nia majątności od Boga zakazany. Do tych sie
też ściaga wśhelkie łakomstwo / y rozmaite darrow
Boskich nie przystoynne śasowanie y używanie.

Świadectwa Pisma świętego.

Alle pod imieniem złodzieystwa zamyka) Prou:
11. v. 1. Waga zdradliwa iest obrzydliwa przed Panem,
ale gniichi sprawiedliwy podoba sie mu.

Esechieł 45. v. 10. Waga sprawiedliwa niech będzie.

Deut: 25. v. 13. &c. W worku twym roznych gniich-
tow mieć nie będziesz, żeby miały być iedne wiersze, drugie

mnieysze.

mnieysze. Ale mieć całą y sprawiedliwą wagę, abyś długę żył w ziemi którą tobie dawa Pan Bog twoy. Abowiem krokolwiek to czyni, tedy ten iest obmierzył przed Panem Bogiem twoim, idko każdy co nieprawość czyni.

Psal: 15. v. 5. Ktoż Panie wprzbytku twoim przebywać będzie, a kto będzie mieszkał na gorze twoiey? który pieniedzy swoich nie dawa na lichwe.

Lucz 6. v. 35. Pożyczajcie, nie sie z tego nie nadzie-
wając, tedyć będzie wielka nagroda wasza, a będziecie Syno-
wie onego nawnyszego.

Dotych sie ściaga rozmaite darów Boskich
nieprzystoyne) Prouerb: 5. v. 17. Zrządź two-
ie niechay robie samemu beda, a nie cudzym z tobą (to iest,
w cudze rece ich nie podaway wracając.)

Item. 23. v. 20 Skarb kostronny / y wonne oleyki są w
domu człowieka mądrego, ale człowiek ślony rozproszy ie.

III. Pytanie.

Ktorychże turzęcy Bog żakąnie?

Rz.

Abym dochodom / y pożytkom bliźniego / ile ze
mnie być może dopomagał / y pomnożenie czynił:
y tak sie z nim obchodził / iakobyśmy sobie życzył / że-
by sie zemna obchodzono: do tego abym pilnie / y
ścierze powinność swą wykonywał / abym też y
innych w niedostatku ratować mógł.

Swiadcetwa Pisma świętego.

Tak sie z nim obchodził.) Matth: 7. v. 12.
A tak wyszko cobyscie chcieli aby nam ludzie czynili, także
y wy im czynicie; boć ten iest Zakon y Prorocy.

Dotego abym pilnie) Ephel: 4. v. 28: Ten
ktory kradł, niechay już nie kraść, ale raczej niechay ro-

bi, pracując reką, aby było dobrego, aby mógł użyć potrzebnemu.

43. Nie-
działa.

III. Pytanie.

Co wyciąga dziewiąte przykazanie?

Rz. Abym przeciwko żadnemu fałszywie nie świadczył / niczyich słów nie sponiósł / nikim złe nie mówił / nikomu nie łajał / nikogo lekomyślnie / albo nie przesłuchawszy sprawy / nie potępiał: ale abym wśhelariego kłamstwa y obludy / iako własnych spraw Diabelskich / ieslibym niechciał na sie frogiego gniewu Bożego pobudzić / pilności sie wystrzegał: przy sadych y przy inszych sprawach / abym sie prawdy trzymał / y tak iako sie rzecz ma / bezpiecznie y statecznie zeznawał. Dotego / abym cudzey sławy y dobrego mniemania / ilebym mógł / bronił y przymnażał.

Świadectwa pisma swietego.

Abym przeciwko żadnemu) Prouerb. 19. v. 9. Świadek kłamliwy nie rydzie karania, a który powiada kłamstwa, zginie.

Tamże 21. v. 28. Świadek fałszywy zginie, ale człowiek sprawiedliwy co słyszy to zeznawa.

(Niczyich słów) Psalm. 15. v. 3. Ten będzie mieszkał na gorze świętej twojej Panie, który chodzi w dośkonłości, a obchodzi sie sprawiedliwie, mówiąc prawdę w sercu swoim: który nie obmawia językiem swoim.

Psalm. 50. v. 19. 20. A złoźnikowi Bog rzekł. Wstań i rozpuszczaj się za złością, a język twój pełen zdrady; zasiadaś a mówisz przeciw Bratu twemu, a wlatczaj się cześć syno-

ni ma-

ni marki twojej. Będzie cie karał, a przeloże to przed oczy twoje.

Nikogo lekomyślnie nie potępiaj) Matth. 7. v. 1. Nie sądzicie, abyście nie byli sądzeni.

Przyśądźcie) I. Corint. 13. v. 6. Miłość nie radnie się z niesprawiedliwością, ale się weseli z prawdy.

Ephes: 5. v. 25. Aprzetoż odłożynszy kłamstwo, mówcie prawdę każdy bliżniemu swemu, abowiem iestessmy członkami iedni drugich.

Dotego abym cudzey sławy) I. Petr. 4. v. 8. Przed wszystkimi rzeczami mieycie wprzeymą miłość iedni ku drugim, abowiem miłość zakrywa wielkość grzechow.

113. Pytanie. 44. Nie-

Ciego sąkazuje djetiate przykazanie? dzieła.

Rz. Abyśmy namnieyszey chęci/y myśli przeciwo żadnemu przykazaniu Bożemu/ do serca naszego nie przypuszczali: ale żebyśmy się wstawić nie/ y z dusze wśhelakim grzechem brzydźili: a zaś we wśhelakiey się sprawiedliwości kochali.

Świadectwa Pisma świętego.

Rom. 7. v. 7. Coż tedy rzeczymy o Zakon iestli grzechu Nie day tego Boże. Owssem grzechu nie poznał iedno przez zakon: bo bych też y pożądliwość nie poznał, by był zakon nie rzekł: Nie będziesz pożądał.

114. Pytanie.

A mogą ci, którzy się do Boga nawrócili te przykazania prawnie wypełnić?

Rz. Nie mogą: ale y nasławiełszy ludzie / pokutują / tylko nieciakie początki mają tego postępowania: a wśhelakże tak / że wprziyma y niezmy-

śłona chucią/ nie według niektórych/ ale według
wszystkich mandatorow Bożych żyć poczynając.

Świadcetwa Pisma świętego.

Alle y nasłwietfzy) Eccles: 7. ♣. 21. *Zásłteć
nie iest NIKT sprawiedliwy, któryby dobrze czynił á nie
grzeszył.*

1. Ioan. 1. v. 8. *Ieslibychmy rzekli iż grzechu nie ma-
my, sami siebie osukiwamy, á prawdy w nas niemáš. Iesli-
byśmy rzekli, żeśmy nie zgrzeszyli, kłamcą Boga czynimy
á słowa iego w nas niemáš.*

Rom. 7. v. 14. *Bo wiemy iż zakon iest duchowny, ale
ja cielesny iestem, záprzedány pod grzech.*

Á wsłáťže táťže wprzeymá) Rom: 7. ♣. 22.
*Abowiem ráduie sie zakonowi Bożemu według zewnetrznego
człowieka.*

Philip: 3. v. 14. *Bieże ku zakładowi wezwánia Bożego,
tego ktore iest z gory przez Iezusa Chrístusa.*

Psal. 1. v. 2. *Śześliwy ten człowiek, ktorego w zako-
nie Páńskim iest chue iego, á w nim rozmysla wednie y w
nocy.*

115. Pytanie.

*Ná coť tedy Bog zakon swoy ták pilnie, y ták
srodze opowiedác każe; poniewáť żadnego ná
tym świecie niemáš, któryby sie według nie-
go doskonałe zachować mogł?*

Rz.

*Taprzod; ábyśmy przez wszystek żywot náš /
im dále tym wiecey wynawáli/ i áka iest przypo-
dzenia nášego do grzechu sfloność: iżebyśmy tym
chetniey odpuszczenia grzechow y sprawiedliwo-
ści w Chrístusie prágneli. Potym ábyśmy záro-*

że ná

że ná ty
Duchá
wiecey m
śmy też z
znaczone

Tapr
21. A m
zakonie sa
winien wś
bedzie wś
zakonu, g
1. Ioan
wierzyć ie
se, y oży
Plal. 3
á złości m
bie złości
Poty
niewiecie
ale ieden z

O
45. Nie
dzielá
Iz iel
was pr
lásti sw

że na tym byli y zároveň o tym myśleli / y łaski
Ducha ś. od Oycy żądali/iakobyśmy co dzień tym
wiecey na podobieństwo Boże odnawiali się aby-
śmy też zaciąsem/kiedy z tego świata zeydziemy/nas
znaczoney nam dośkonłości z weselem dostapili.

Swiadectwa Pisma swietego.

Na przod/ abyśmy uznawali) Rom: 3. v. 20.

21. A my wiemy, iż cokolwiek zakon mówi, tym którzy w
zakonie są mówię, aby wszelkie wsta były zatulone, y aby był
winien wszytek świat sądu Bożego. Przeto żadne ciało nie
będzie usprawiedlinione przed oblicznością jego z wyżynkow
zakonu, gdyż przez zakon bywa poznanie grzechu.

1. Ioan. 1. v. 9. Ieslibychmy wyznawali grzechy nasze,
wierny jest y sprawiedliwy, żeby nam odpuścił grzechy na-
sze, y oczyścił nas od wszelkiej niesprawiedliwości naszej.

Psal. 32. v. 2. A przetoż grzech mój oznaymłem sobie,
a złości mojej nie kryłem: Mowilem; wyznam przeciwko so-
bie złości mojej Panu, a tyś odpuścił winę grzechu mojego.

Potym/ abyśmy) 1. Corint: 9. v. 24. Aż
nie wiecie, iż ci którzy w zawodzie biegają, dźci wszyscy bieżą,
ale ieden zakład bierze: także bieżcie iakobyscie otrzymali.

O MODLITWIE

116. Pytanie.

45. Nie- Cjemu Chryścianom potrzebna
dziela. jest Modlitwa? R2.

Jest przednięszą częścią tę/ktorey Bog po-
was pragnie wdzięczności: Dotego/iz tylko tym
łaski swej y Ducha swietego Bog wzyca/ktorey

prawdziwym wzdychaniem ostatecznie o to go prośba/ y za to mu dzięki czynią.

Świadcetwa Pisma świętego.

Jż jest przednieysza częśćka) Psal: 50. v. 14. 15
Ofiaruy Bogu chwale, odday naywyższemu śluby twoie. Wz-
wayże mie czasu wyrapienia, a wyrwiecie, abys mie chwa-
lę wiżcił.

Dotego iż tylko tym) Matt: 7. v. 7. Proście
a będzie wam dano.

Luc: 11. v. 13. Jeśli wy będąc złymi, umiecie dawać
dobre dary dzieciom waszym: Iakoż daleko więcej Ociec
wasz niebieski da Ducha S. tym którzy od niego proszą

117. Pytanie.

Czego do tę Modlitwy porzeczba ktoraby
sie Bogu podobala, y żeby od niego
była wysłuchana?

Rz.

Abysmy od samego prawdziwego Boga / kto-
ry sie w słowie swoim obiawil/ tego wszystkiego
czego od siebie żadać rozkazał / prawdziwa ser-
deczna chęć żadali: Z prawego naszego niedo-
starku / y naszej niedze wznania / przed obliczem
máiestatu Bożego/ pokornie sie uniżali: na tym
mocnym gruncie polegali; że nas Bog / chociaż
niegodne / dla Chrystusa iednak pewnie wysłu-
cha / iako to nam w słowie swoim obiecał.

Świadcetwa Pisma świętego.

Abysmy od samego prawdziwego Boga)
Ioan. 4. v. 22. Wy chwalicie co niewiecie, a my chwali-
my co wiemy.

Tego wszystkiego czego od siebie) I. Ioan: 5.

v. 14. Toć iest yśanie które mamy v Boga; iż ieślibysmy
o co prosili wedle wolei iego, , słucha nas.

Je nas Bog dla Chrystusa) Ioan: 16. v. 23.
Zaprawde, zaprawde, powiadamci wam, ocokolwiek prosieć
bedziecie oycā w imie moie, da wam.

Daniel 9. v. 17. 18. Wykuchayże iuż teraz Boże nasz
modlitwy stagi twego, y prosby iego, DLA PANA. Abo-
wiem my nie ofiarujemy modlitw naszych przed oblicznością
twoią wedlug sprawiedliwości naszych, ale wedlug obfitego mi-
łosierdzia twiego.

Jako to nam obiecał) Matti 7. v. 7. Proście
a bedzie wam dano, szukajcie, a naydziecie, kolacie a be-
dzie wam otworzono.

Ierem: 29. v. 12. Wzywać mie bedziecie, a poydziecie
drogami moimi. Modlić mi sie bedziecie, a wysłucham was.

118. Pytanie.

Ktore to są rzeczy których od siebie za-
dać roskazuje?

Wszystkie tak duszne iak cielesne potrzeby / Kto-
re Pan nasz Jezus Chrystus w tey Modlitwie /
ktorey nas sam nauczył / zamknął.

119. Pytanie.

Ktora to iest modlitwa?

Bz. Oycze nasz / ktorys iest / ię.

120. Pytanie.

Czemu roskazuje Chrystus abyśmy tak do Bo-
gā mowili? Oycze nasz.

Aby zaraz na samy poczatek Modlitwy należąca
synō Boży wieczność y duszność ku Bogu / w nas
pobudził / Ktora Modlitwy naszej fundamentem

ma być : to jest : że Bog dla Chrystusa sstał si-
nam Oycem / y czego od niego prawdziwa wi-
ra żądany / daleko mniey nam tego broni / niż
nam rodzice ziemskich dobr bronia.

Świadectwa Pisma świętego.

Matth. 7. v. 9. 10. I ktoż ieśt, z was człowiek, ktorego ieśt
by syn prosił o chleb, izali mu poda kámién : Ieśliby o rybe
prosił, izali mu poda węża : Ieśli wy tedy będąc zymi, v-
miećcie dary dobre dawać dzieciom wáśsym ; iakoż wiecey O-
ciec niebieski wáś da rzetzy dobre tym, którzy go proszą.

121. Pytanie.

Czemu przydano : Który ieśt
w niebiesiech ?

Rz.

Zebyśmy o niebieskim Máięstacie Bożym nie
podlego y ziemskiego nie pomyślali: do tego / a-
byśmy od iego wszechmocności / cokolwiek ieśt
duży y ciátu potrzebnego / oczekiwáli.

Świadectwa Pisma świętego.

Zebyśmy o Niebieskim Bożym Máięstacie)
Ierem. 23. v. 23. 24. I mniemaś żem ia ieśt Bog ryłko z
bliská, mowi Pan, á nie Bog z daleká : Możeli sie człowiek
skryć gdziebych go ia nie widział, mowi Pan : Izali ia nie
nápelniam niebá y żemie, mowi Pan.

Esaí: 66. v. 1. Tak mowi Pan : Niebo ieśt stolica mó-
ia, á żem ia ieśt podnożek nog moich : gdzież tedy będzie ten
dom który dla mnie zbuduiecie : A gdzież będzie mieysce
odpoczynienia mego :

Dotego / ábyśmy od iego) Aктор 17. v. 25.
26. 27. Bog który stworzył niebo, świat, onże daie wszyt-
kim żywot, y oddech, y wszytko. I sprawi z iedney krwi

wszystek

Byłsek naród ludzki, aby mieszkali po wszystkichy ziemi, za-
terzyszy pewność czasów, które przedrym postanowił, za-
żyszy granice mieszkania ich. Aby szukali Boga, abowiem
żezeh żywiemy, y ruszamy sobą, y iestechmy.

Rom: 10. v. 12. A niemášci roznice, ani Zydá, ani
reka, bo tenże Pan wszystkich bogaty iest na wszystkie, kto-
ry go wznaią.

122. Pytanie.

47. Nie-

Która iest pierwsza prośba?

dzielá.

Rz. Świeć sie imie twoie. To iest. Day na-
rzód abyśmy cie dobrze poznali / y znaczną we
wszystkich sprawách twoich wszechmocność / ma-
prość / dobroć / sprawiedliwość / miłosierdzie / y
prawde wważali / opowiadali / y wystawiali :
A potym / abyśmy wszystek nasz żywot / myśli /
nowy / y uczynki do tego zawşe kierowali / ias-
toby naszwietşe Imie twoie / dla nas nie było
elżone / ále ráczey częcia y chwata obiaśnione.

Świadectwa Pisma S.

Day naprzód abyśmy cie poznali) Iere: 9. v. 23.

24. Pan tak mowi : Niech sie mądry nie chlubi z mądrości
woiey, á mocarz niech sie nie chlubi w mocy swoiey, y bogatż
niech sie nie podnosi w bogactwach swoich. Ale ten który sie
chlubi, niechayże sie tylko w tym chlubi, że mnie poznat y zro-
zumiał, to iest, że m ia iest Pan, który czynie miłosierdzie,
iż y sprawiedliwość na ziemi ; Abowiem w tym ia sie ko-
cham, mowi Pan.

Ioan: 17. v. 3. A teni iest żywot wieczny, aby cie sa-
mego znali być Bogiem prawdziwym, y ktoregoś poslat Ie-
żusa Chrystusa.

A potym

Albowiem abyśmy wżyteż żywot nasz) Psal: 71.
v. 8. *Wszystkie moje niechay będą napełnione chwałą twoją, y
sławą twą na każdy dzień.*

Psal: 115. v. 1. *Nie nam Pánie, nie nam, ale imię
twoje wem day chwale, dla miłosierdzia twego, y dla prawdy
twojej.*

48. Nie-
dzielá.

123. Pytanie.

Która jest wtóra Prośba?

Przydź królestwo twoje. To jest. Rządź na-
tę Duchem y słowem twoim / żebyśmy się tobie
im daley tym wiecey poddawali: choway y po-
mnażay kościół twój: psuy sprawy Diabelskie
y wszelaką moc przeciwko maieństwowi twojemu
wynoszącą się: obroć wniwecz wszystkie rady
które się przeciw słowu twoemu wsteczynają: aż le-
dziesz zupełnie y doskonałe królować/gdy się sta-
nie wszystko we wszystkich.

Swiadectwá Pisma świętego.

Rządź nas słowem) Matt: 6. v. 33. *Spuka-
cie naprzód królestwá Bożego, y sprawiedliwości jego, a
wszystkie rzeczy będą wam przydane.*

Choway y pomnażay) Psalm: 51. v. 20
*Obchodź się łaskawie z Syonem wedle twojej dobroci, a po-
buduy mury Ierozolimskie.*

Psuy sprawy Diabelskie) Roma: 16. v. 20
A Bog pokoiu zerze Szatana pod nogami waszymi w rychle

49. Nie-
dzielá.

124. Pytanie.

Która jest trzecia prośba?

Rz. Bądź wola twoja iáko w niebie / ták
na ziemi. To jest. Day abyśmy y wszyscy ludzie
własney

łasney woley wyrzekłszy sie/ twoiey woley / Kto-
 a sama iest święta/ chętliwie y bez wątelkiego
 emrania podawali sie: A tak każdy z osobną zle-
 ona sobie powinność/ wiernie y ochotnie odpra-
 owali / iako czynią Aniolowie w niebie.

Świadectwá Pisma świętego.

Abysmy sie własney woley wyrzekli) Matt: 16.

24. Ktoby chciał zanną iść, niech sie sam siebie zaprzy-
 weźmie krzyż swoy, a zanną idzie.

Tit: 2. v. 11. 12. Oświeciła sie ona łaská Boża zbawien-
 ną wszystkim ludziom, która nas naucza, abysmy zaprzawszy
 niepobożność, y świeckich pożądliwości, w prze-
 ciwnie, y pobożnie żyli w terażniejszy wieku.

Jako czynią Aniolowie) Psalm: 103. v. 21.
 Błogosławcie Pańa wszystkie zastępy jego, którzyście są slu-
 ami jego, a czynicie dosyć woley jego.

125. Pytanie.

50. Nie-

Która iest czwarta prosba?

dziela.

2. Chleba naszego powszedniego daj nam
 dzisiaj. To iest. Dodaway nam wszystkiego / cze-
 go nam do tego żywota potrzeba: Abysmy przez
 o poznali / żeś ty iest iedyne źródło / z którego
 wszystkie dobra płyną: y gdziebyś ty nie błoga-
 ławit / tedy wszelkie nasze staranie y przemysł /
 owszem twoie własne dary/ nie powodzą sie
 nam/ y škrodzą. A przetoż daj abysmy wność na-
 że od wszelkiego stworzenia odwróciwszy/ w to-
 cie samym pokładali.

Świadectwá Pisma świętego.

Żeś ty iest iedyne źródło) Iacob: 1. v. 17.

Wszelkie

wſelkie dārowanie dobre, y wſelaki dar doskonały ieſt z
ry 3 ſtepuiący od Oycā ſwiałoſci.

Aktor: 14. v. 17. I nie zāniechal (Bog) aby o
ſwiadectwa wiedzieć nie miano, gdy nam dobrze czynił / d
wając nam z niebā dādże, y częſy vrodzayne, nāpełniając p
karmem y radoſciā nāſe ſercā.

A gdybyś ty nie błogoſławił) I. Corint: 1
v. 38. Ale Bog dāie mu ciało iako chciał, y każdemu nāſi
niu, iego wtaſne ciało.

Deut: 8. v. 3. Karmil cie Mānnā, ktoreieſcie āni t
āni przodkowie twoi nie znali, aby cie nāuczył: iż cżłowie
nie żywie w ſāmym chlebie, ale teſy w tym wſyſtkim co p
chodzi z wſt Pāńskich.

Pſalm: 37. v. 16. Lepſza ieſt trochā ſprāwiedliwego
ā niſz bogactwa niezbożnych wielkie.

Al przetoż day abyſmy wſnoſć) Pſal: 55. v. 23
Włōſſe brzemie twoie nā Pānā, a on cie podeprze, ā nie d
ſie zāchwiać nā wieki ſprāwiedliwemu.

Pſal: 56. v. 12. Vſājąc Bogu nie ſie nie boie, aby m
cżłowiek miał co wczynić.

Pſal: 62. v. 11. Nie vſaycieſz w krzywdzie āni w dra
pieſtwie, ā nie podawaycie ſie w proſnoſć. Ieſliſze przybe
dzie māietnoſci, nie przyklādaycie ſercā.

Pſalm: 146. v. 2. Nie vſaycie w Kſiāſetāch āni w ſād
nym cżłowieku, w ktorym niemāſz rātunku ſadnego.

51. Nie-
dziela.

126. Pytanie.

Ktora ieſt piąta proſbā ?

Rz.

Odpuſć nam winy nāſe / iako y my odpuſzczā
my nāſzym winowāycom. To ieſt. Nie poczyta
nam niedznym grzeſznikom / wſytkich grzechow
nāſzych / y tey nieprāwoſci / Ktora y teraz w nāſ
trwa /

trwa /

trwa/ dla krwie Chrystusowej: iako też y my to
 łaski twej świadectwo w sercach naszych poczu-
 wamy/ że stale przedsięwzięcie mamy/ wszytkim
 którzy nas obrażali/ z serca odpuszczając.

Świadectwa Pisma świętego.

Nie poczytaj nam dla krwie Chrystusowej)
 Psalm: 51. v. 1. 9. Zmiłuy się nademną Boże według miło-
 sierdzia twego, a według wielkiej łaski twojej, zgładz nie-
 prawości moje. Oczyszczyć mnie łupem, y będę ochodzożon, omy-
 jeś mnie, a nód śnieg będę wybielony.

Ioan: 14. v. 6. Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko
 przez mnie.

Ioan: 2. v. 2. Onć jest wblaganie za grzechy nasze, a
 nietylko za nasze, ale też za grzechy wszytkiego świata.

Jako też y my to stale) Matt: 6. 7. 14. 15.
 Bo jeśli odpuszcicie ludziom wpadki ich, odpuszcą wam też O-
 ciec on wasz niebieski. Ale jeśli nie odpuszcicie ludziom ich,
 y Ociec wasz nie odpuszcą wam wpadkow waszych.

52. Nie-

127. Pytanie.

dziela. Ktora jest ścśła prosba? R.

Nie w wodę nas w pokuślenie / ale nas zbaw
 ode złego. To jest. Ponieważ z przyrodzenia tak
 młdi y słabi iestemy / iż y przez minute ostać się
 nie możemy: a głowoni naszymi nieprzyjacieli/śatan/
 świat/ y własnę naszą ciato/ wstawićnie na nas
 szturmuia/ ty nas wspieray/ y Duchą twego mo-
 ca pośilay/ abyśmy w tym boiu duchownym/ nie
 skłonkowali: ale tak długo się tu potężnie opie-
 rali/ ażbyśmy zupełne niosłatek zwycięstwo o-
 trzymali.

Świade-

Świadectwa Pisma świętego.

Ponieważ z przyrodzenia) Ioan: 15. 5. 5
Bez mnie nic nie możecie.

Psal. 144. v. 4. Człowiek jest podobny prożności.

Psal. 103. v. 14. On zna iżechmy my proch.

A główni nieprzyjaciele) I. Petr: 5. 5. 8
Bądźcie trzeźwi y czujcie ; abowiem przeciwnik wasz Diabeł

jak lew rycząc, krąży szukając kogoby pożarł.

Galat. 5. v. 17. Ciało pożąda przeciwko duchowi ,
duch przeciwko ciału ; a te rzeczy między sobą przeciwne są
abyście nie czynili tego co byście chcieli.

Ty nas wspieraj) Matt: 26. 5. 41. Czujcie
a modlcie się ; abyście nie weszli w pokusę : Duchci jest che
ny, ale ciało mdle.

Alle tak długo się im potężnie) I. Thes: 5. 5. 23
A sam Bog pokoju niech was poświeci zupełnie , a duch wasz
caty y dusza , y ciało bez naganienia w przysię Pána naszego
Iezusa Chrystusa, niechay będą zachowane.

128. Pytanie.

Jakoż Zamykasz swoje Modlitwy ? Rz.

Abowiem twoje jest królestwo / y moc / y chwała
na wieki wieków. To jest : Wszystkiego tego od
ciebie żądamy : iż ponieważ y Królem naszym / y
wsszechmogącym jesteś / wszystkiego nam też / y
chcesz / y możesz dodać. A o to wszystko dla tego
prosimy / żebyż ztąd / nie nam ; ale imieniowi two
mu świętemu wszystką chwałą oddana była.

Świadectwa Pisma świętego.

Iż ponieważ Królem naszym) Rom: 10. 5.
11. 12. Pismo ś. powieda: Wśelki kto weń wierzy, pobánbion

nie będzie

nie będzie: abowiemci ten Pan iest bogaty, na wszystkie kro-
czy go wyznawaj.

2. Petr. 2. v. 19. Vmieć Pan pobożne ludzi z pokuszenia ny-
bawit.

Alto wszystko dla tego prosimy) Ioan: 14.

v. 13. O cokolwiek tedy będziecie prosić w Imie moie, to
uczynię, aby był wielbion Ociec w Synu.

Hier. 33. v. 8. 9. Oczyszcze ie od wszelakiey nieprawo-
ści ich, którą przeciw mnie zgrzeszyli, y przepuszcze wszyst-
kim złosciom ich, którymi obrażili me y obruszyli. T sławę sie
mnie chwala, radością y sławę, y wielmożnością przed wszyst-
kimi narody, którzy wysłyszają wszystko dobre które ia czynię z
nimi: y wleką sie a zadziwiając o szczęściu ich, y o pokoiu
który uczynię nad miastem.

129. Pytanie.

Co znaczy to słowo

A M E N.

Rz.

Rzecz pewna y niepochybna być. Bo Modli-
twą moją daleko pewniey od Boga iest wysłu-
chana / nizeli ia w sercu swoim poczuwam / że te-
go wszystkiego wprzynie pragne.

Swiadectwa Pisma swietego.

2. Corint. 1. v. 20. Ile iest obietnic Bożych w nim (to
iest, w Chrystusie) są Tak, y w nim AMEN, ku chwale Bożej
przez nas.

1. Tim. 2. v. 13. Iesli iestemy niewiernemi, wszystkoż
on trwa wietnym, zaprzec samego siebie nie może.

Koniec Pierwszey Części Katechizmu.

❧ ❧ ❧

R E G E S T R

S Z C Z E G V L N Y

Słow, y rzeczy, tychże obudwu Ká=
techizmw podług Liter dla łatwieyszego
znależenia.

A.

Adam grzechem swoim wnedze wyspsteł naród ludzki i w.
 prowadził 27. 28.
 Amen co znaczyć? 142.
 Athanaziuszowe wiary Kátholickiey wyznánie. Pátrz w
 4. Czesći / o Wierze.

B.

Bab sie radzić czárniacych / Bog zázazal pod przeklec.
 twem 111. 112
 Bátorochwałstwo co ieste 113.
 Bog iedney istności iest trzech osob 1. 2. 42. 43.
 w Boga Opca wierzyć co iest? 43. 44.
 Bog Dżec iáto Pána Chrystusowym / iáto nášym iest
 Dycem? 44. 54. 55.
 Bognie czyni Krzypody Kázac pelnić zákon niepodobny
 teraz ku wypełnieniu 29.
 Bog także grzech z spráwiedliwosci 29. 30.
 Bog bedac miłosierdnym iest spráwiedliwym 30. 31.
 Boga nie mieć cudzego co to iest? 113.
 Bliżniego miłować co to iest? 123.

C.

Christus co iest? 3. 34. Cżemu Synem Bożym? 55.
 Cżemu Chrystusem? 51. 52. 53. Cżemu Pánem nášym?
 56. Cżemu Jezusem? 49. Cżemu sie stał człowie.
 kiem bedac Bogiem? 3. o poczęciu iego co mamy wie

REGESTR.

rypić 56. Pożytek tego: 58. o Mlece iego co mamy
wierzyc: 59. 60. 2. 2. Czemu pogrzebion: 62. Cze-
mu my vmieramy gdyż on za nas umarł: 62. Pożytek s.
mierci iego 63. Czemu sstąpił do piekła: 63. 64. cze-
mu zmarł wchwał: 64. 65. Wstąpił do nieba/co to
jest: 66. Tak o z nami jest choć wstąpił do nieba: 66.
67. Pożytek wniebowstąpienia iego 68. Siedzi na
prawicy Doży co jest: 69. Na sąd że przypdzie co za
poćiechą ztad: 70. 71.

Chleb y Wino w Wieczerzey s. nie przemienia sie w
przyrodzone Ciało Chrystusowe y w Krew iego 96.

Chleb cżemu Ciałem swoim nazwał p. Chrystus 97.

Chrześciana nazwisko pierwsze niż Kacółka 9.

Chrześciana prawdziwy który jest: 1. 2. 53.

Chrześcianaowi co należy vmiec: 3. 41.

Ciało Pana Chrystusowe jest potarm duszny 18. 52

Co to jest Ciała Chrystusowego pożywać y Krew iego pić

93. Sama wiara bywa pożywane 19. 94. Samo ie-

go pożywanie y Krewie pić żywot wieczny sprawuje

19. 20. Gdzie obiecal Pan Chrystus tak duszom naszym

dać ie tu pożywaniu/ iako rękóm y rękóm naszym dać

się chleb s. łamany: 95. Choć jest w niebie przecie my

tu na ziemi sprawa Duchá s. przez wiare z iego Ciał-

em świętym tak się złączamy/ że ciało z ciała iego sta-

wamy się. 93. 94.

Człowiek dobrym jest od Boga stworzon 1. 26. wpadeł

iego ślad: y iako złym go/ y narod ludzki wciśnił 27. 28.

Obawienie iego ślad: Pátry Wybawienie.

Czarnotaństwo y czarowanie/ są arane od Boga 112.

Cudzołóstwo/ tak że y przy nim co się zajął: 126.

D.

Dobrowolność naszą tylko z Duchá świętego 28.

Dobre rzeczy które są: 110. Nic nie zasługnia ani sa

cząstką vsprawiedliwienia naszego przed Bogiem 82.

Zapłate z lasu biora: 82. Czemu ie iednak koniecznie

REGESTR.

Chrześcianinowi prawemu potrzeba czynić? 106.
o Duchu świętym co mamy wierzyć? 71. 72. 42. 43.
Duchem świętym być omytym z grzechow co jest? 87.
Dusza wiernego iak przedtło ciała wychodzi / tak przedtło
do Chrystusa przechodzi 76. 77.

E.

Ewangelia s. o wybawieniu naszym iak dawnaz 37. 38.
y komu to wybawienie opowiada? 39. Summa
Ewangeliczy s. 45. z Ewangeliczy vsługi żyć maia flu
dyj Boży 121.
Ewangeliczy czemu wypwaia słowa / Troycy S. patrz w
Przedmowie do Chryścianistkiego człowieka tu koncu.

G.

Gniew jest zrodlem zaboystwa 124. 125.
Grzech pierworodny abo pierwszego człowieka pierwszy
co jest? ktora przyczyna iego y skutek? y karanie? 27.
28. 29. 30.
Grzechy tak pod Starzym iako y pod Nowym Testamen-
tem bedacych w iernych odpuszczone sa dla Krwie
Chrystusowey 41.
Grzechow odpuszczenie iuz doskonale jest sprawione na
krzyżu od Chrystusa Pana ofiara Ciała iego 98. 99.

I.

Jezusem czemu sie zowie Christus? 49.
w Jezusa ktorzy nie wierza Chryścianie? 50.

K.

Katholicka wiara prawa ta sama byla / wierzyć Troycę
w iedności / a iedności w Troycy. Patrz w 4. Części / o
Wierze w wyznaniu Athanazyjskowym / y Synodow
Generalnych Czterech. Sa Katholiki ci sami byli w sy-
scy miáni. Tamże
Kielich Krwie Pańskiej wszystkim wierzącym z posta-
nowienia Pana Chrystusowego y nauki Apostolskiej
należy 15. 95.
Klucze Królestwa niebieskiego / co y ktore sa. 102. Jk

Kim spo

Kim spo
o Kościel
do Kościo
nośi iest
Krzysz s. c
omyciu
sua 88.
la dzia
Krwia Ch
to iest?

Łożenie

Miara ni
Moneta r
Ministrow
Modlitwa
i jest pot
rzeba
Masa Pap
stey

Nakład na
Nawroc
Nedza czo
Niedziel
Obraz
Obrazem
Obrazu st
Obrazow
Chryści
Odpuszc
Odpuszcze
ie przez
Opactynos

REGEST.

106.	Kim sposobem sie nimi niebo otwiera 2c. 103. 104. 105.	
2. 42. 43.	o Kościele s. co mamy wierzyć? 73.	
87.	do Kościoła na słuchanie słowa Bożego chodzić powin-	
predko	ność jest 121.	
76. 77.	Kreść s. co jest / y kto go ustawił? 13. Opomina nas o	
37. 38.	omyściu Krwia Chrystusowa 86. Sam to czyni P. Chri-	
Summa	stus 88. Czemu sie nazywa omyciem grzechow 89. Sgo	
maia flu	ła działom Chrześciańskim należę 13. 14. 90. 91.	
121.	Krwia Chrystusowa y Duchem świętym być omytym co	
pátry w	to jest? 87. 88.	
u tońcu.		
	L.	
124. 125.	Łokieć niesprawiedliwy y lichwa 128.	
pierwszy		
iniej 27.	M.	
estamtu	Miara nie równa 128.	
Kwie	Moneta fałszywa Tąmże.	
41.	Ministrom opáczenie wężiwe powinne za ich praca 121	
pione ná	Modlitwa Pańska / y iey części abo rozdział 11. 12. Czemu	
98. 99.	jest potrzebna Chrześcianom? 133. y czego do niey po-	
49.	trzeba 134. Wykład iey dostateczny 135	
50.	Missa Papieśta iak różna jest od świętey Wieczerey Pań-	
Troyce	skiej 98. 99.	
żesii / o	N.	
ynodow	Nakład na chwale Boża powinny 121.	
pli wspi	Nawrocenie / pátry; Połuta	
Támże	Nedza cysłowiecza co jest y ślad? 24. 25.	
z postać	Niedziela. O. 120.	
stolstiep	Obraz Boży w cysłowieku pierwszym co był 25.	
15. 95.	Obrazem sie wyrażać y czcić Bog załazał 113. 114.	
02. 3c.	Obrazu stworzenia iak o sie nie godzi czynić ani mieć 114	
m spo	Obrazow zgoła żadnych w Kościele nie godzi sie mieć	
	Chrześcianstwu / choc iak o Ksiąg prostych ludzi 115.	
	O odpuszczeniu grzechow co mamy wierzyć 75.	
	Odpuszczenie albo rozgrześenie z grzechow / iak o sie dzie-	
	ie przez ługi Boże 102. 103. 104. 2c.	
	Opáczności Boża co jest y w czym? 45. 46. 47. Pospytel	
	R 3	
	tey ná	

REGISTR.

tey nauki

47. 48

P.

- Pisma s. maia w sobie skuteczna nauka zbawienna 116
 Poctiech iedyna Chryscianska ktora iest? 21
 Poluta co iest/ y ktore czesci iey sa? 108. 109. Bez po
 kuty jaden zlosnit nie moze byc zbawion 107
 Pomsta zakazana 124
 Posrednika iakiego szukac nam potrzeba? 34. Czemu Bo
 giemy czlowiekiem ma byc? 34. 35. 36. Sam Pan
 Christus taki iest tylko 37
 Pozaadliwosci iakiey Bog zakazuje 131
 Przykazanie Boze od zadnego czlowieka nie moze byc
 wypehnione 7. 25. 131. 132. Czemu iednak o nim
 potrzeba wiedziec? 7. 8. y czemu Bog niepodobne przy
 kazniac nie czyni? przywdy czlowiekowi 19. Czemu
 ie przecie tak pilnie y strodze opowiedac kaze 132
 o Przysiedze nauka dostateczna 116. 117. 118. 119.

R.

Rozgrzeszenie pasterskie co iest y iako sie dzieie? Patrz o
 tluczach Krolestwa niebieskiego.

S.

- Sabat albo Niedziela swiecić co iest? 120
 Sakramenta abo swiatosci co sa 84. y wiele ich? 13. 86.
 Do iednego cylu z Slowem Bozym zmierzaja 85.
 Sad Pana Chrystusow ostatni iako nas cieczy? 70. 71.
 Stedzenie na prawicy Bozey co iesti? 69. pozYTEl iego 70
 Spolecznosc swietych co iesti? 74 75.
 Sprawiedliwemi iako iestelmy przed Bogiem 79.
 Summula nauki Apostolskiej o s. Wieczerzey 17. 26.
 Swiadectwa falszywego Bog zakazuje iac czego przypm
 zakazuje 26.
 Stworzenie czlowieczy pierwsze iakie bylo? 130.
 Synami Bozymi iako my / a Pan Christus iako Synem
 iednorodzonym Bozym? 12. 55. 64. 65.

Troyce

REGISTR.

T.

Troycę świętą wyznawiający Prawymi sami Kátholikámi albo Chryściánámi zwáni. Pátrzy w czwartey Cześci Káthechizmu w Tytuł / o Wierze ś. Chryścián. Stęp w Áhánazpusowym p 4 Synodow wyznániu.

V.

Wsprawiedliwienie nasze przed Bogiem co iest? 78. Jáko się stawa 79. O samey wiary / iáko y czemu być twierdzimy 81. Uie; wczynkow. 82. Náuá tá nie czy ni swowolnych Chryścián 83.

W.

Wiárá zbáwienna co iest? 39. 40. 41. O kád pochodzi? 2. 84. Summá iey 41. 42. Pożytek 78. Czesi iey 42. Jáko w nas nie iest doskonała / á wśátkę prawdziwą y zbáwienná; 10. Jáko do iey doskonałości y pomnożenia przychodzi? 11. 84. Samá wiárá sprawiedliwia czemu / y iáko? pátrzy O sprawiedliwieniu.

Wdzieczności powinniśmy Panu Bogu za wybáwienie / y iáko? 106. 107.

Wybáwienie człowieka przez có; 32. Przez nas áni jádne śczeré stworzenie nie podobne 32. 33. Lec; tákto przez tákowego / ktorzy y człowiekiem / y Bogiem był p. awym 34. Przyczyny tego 35. 36. Komu służy wybáwienie przez Chrystusa? 39.

Wieczeryá ś. Páńska co iest? 14. Ostawá iey sam Pan Chrystus 15. Summowná o niey náuá 17. 18. 20. Jáko się; niey w pewniamy o zbáwieniu 92. Uie przemienia się w niey chleb w istotné ciało Chrystusowe 96. Czemu się w niey chleb zowie Ciałem Chrystusowym / á Wino Krwiá iego? 97. Wieczeryá ś. á Wśey roznicá 98. 99. Ktorzy do ś. Wieczeryá máia być przypuszczeni 100. A ktorzy nie máia być 101. Pożytki iey y cyle 15. 19.

Wola Boga ktora pełnić mamy / y ktora iest? 138. 109. Oákon

REGISTR.

Z.

Żakon Boży który iest? 111. Summa iego 25. Wykład
iego dostateczny 111. 112. 113. 26. ostatk'a patrzyć w sto
wie; Przykazania Boże.

Żbawienie człowieka stad. Patrzyć: Wybawienie.

Żmartwychwstanie Pána Chrystusowe 64. 65

Żmartwychwstanie nasze iako nas cieszy? 76. 77

o żywocie wiecznym nauka iako nas cieszy? 78.

Koniec Regestrow Katechizmowych.

Popraw tak na karcie 9. Syna iego iednoroc
zonego/ przyday/ Pána naszego. 17. na odrza
pienie/ przyday / y. 36. na samym cieie/ czytay
na swoim cieie. 96. Jednym ciatem / przyday
wprzod/ iednym chlebem y iednym ciatem. In-
ne omylenia dobry y baczny czytelnik łatwie
sam poprawi.

REGESTR PIESNI

W TOREY CZĘŚCI KA-
TECHIZMY.

B.

Bądź chwała Pánie tobie za te dary / Kánta 13

Bądź pochwalon Xrolu niebieſti / 46

Bog wieczny á wszechmocny Pan / 10

C.

Chriſte dniu náſzey ſwiátłoſci / 45

Ciebie Boga chwalimy / 38

Czego chceſz po nas Pánie / 42

D.

Dla miłoſierdzia twoiego / 37

I.

Jezu Chriſte Pánie miły / 45

K.

Kto żywi powietrzne ptaki / 13

M.

Miłoſierny Boże Oycze / 17

Mocny Boże z wyſokoſci / 17

O.

Oycze náſz Duchem ſwym ſwietym / 18

P.

Pánie Boże wieczney chwały / 10

Pánie Boże wszechmogący / 41

Pánu Bogu wszechmocnemu / 41

Raczyſz

REGESTR

R.	
Raczyſz nas dziś wspomoc Panie/	18
T.	
Ty ſam Panie darowaſz z niebá/	11
W.	
Wieczny Boże z wyſokoſci/ bądź cześć	17
Wzdamyſz cześć Bogu ſwemu/	42

Koniec Regestru.

KA

CH

ZBO

PA

Z

Modlitwa
wyroczni
punienien
ropanie,
co mowiſz
ile ſie, dr
wyroczni
niel dſie.

(*) (*) (*)

W T O R A C Z ę ś ć

K A T E C H I Z M V

C H R Z E S C I A N -
S K I E G O,
Z B O R O W W I E L K I E G O
X I ę S T W A L I T E W S K I E G O.

W ktorey ieſt

P A S T E R S T W O
D O M O W E,

Y

Z B O R O W E.

I. Cor. 14. 15. 16. 17. 18.

*Modlić ſie bede Duchem, lecz modlić ſie bede y
wyrozumieniem, Bede ſpiewał Duchem, lecz y wyro-
zumieniem. Bo ieſlibyſ błogoſławił duchem; ten co nie
rozumie, iakoż rzecze Amen na two dziękowanie? gdy
co mowiſz niewie. Abowiem acy ty dobrze dziękujeſ,
ale ſie, drugi nie budwie. Ale w koſciele wolać pieć ſłow
wyrozumienia moiego mowić, aby ych y drugich nauczył,
niżeli dzieſieć tysięcy ſłow niezrozumiałym ieżykiem.*

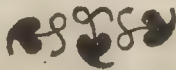

Tit: 2. 7. 11. 12. 13.

Oświećła się ona łaską Bożą Zbawienna wſytkim
ludziom, która nas naucza; abyśmy, Zaprząwſzy ſię
niepobożności, y świeckich poſiadliwości, TRZEB-
WIE, y SPRAWIEDLIWIE, y POBOZNIE, ży-
li w teraźniejszy wieku: Oczekując oney naddziei
błogosławionej, y Zaczęto przyſcia wielkiego Boga y
Zbawiciela naszego IEZUSA CHRISTUSA.

1. Tim: 4 7. 7. 8.

Odrzuć baśni ſproſne y Bábie, a ćwicz ſię ku pobo-
żności. Abowiem cielesne ćwiczenie mało pomoże: a-
le POBOZNOSC ku wſem rzeccom ieſt pożyteczna,
mająca obietnice rureyſzego y przyſłego żywota.

❖ ❖ ❖

DOMOWEGO PASTERSTWA Z ZNA- ZNACZENIEM TYLKO PIEŚNI Y MODLITW ICH

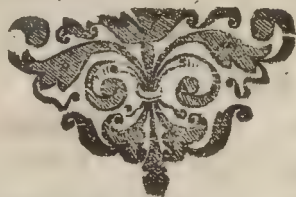
Formá krotka.

Do Góspodarzá Chrześciańskie-
go nápomínánie.

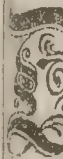
SJedź o tym Góspodarzu
Chrześciański / Jż tá iest
wola Pána Boga nášego:
Abysmy wszyscy ludzie ná świecie be-
dacy / chodźili według woley przyka-
zania iego świętego / w boiaźni / y w
miłości iego świętey / bez wśelákiego
zgorśzenia. Záczyń tákowa ma byc w
Zborzech Chrześciańskich spráwá :
Gdyż domy Chrześciańskich ludzi sa
przybytkámi Bożymi. To zás potym
bywa znác / gdzie iest spráwá podług

przystoynego y pobożnego rzadu/ iako
Apostoł święty mowi: To iest; gdy
gospodarz chrześciański/ktory iest Pá-
sterzem domowym / owa Biskupem/
iako Augustyn mowi;działki y czelad-
kę swa wiedzie swoim przykładem y
napominaniem ku pobożności, ku
wzywaniu imienia Pańskiego / ku
dziękowaniu za dobrodzieystwa Pań-
skie. Z takim gospodarzem pewnie
Pan Bog mieszka/ y nad iego domem
błogosławieństwo iego zawsze iest. A
to wszystko iednak przez Jezusa
Christusa Pana naszego. Prze-
toż y ty tak czyn: A Pan
Bog zawsze z toba
będzie. Amen.

Náp
dars
w

Tedy w
wielbić i
miłości
iść dusz
czy czyni
swego m
Tłap
mu niebi
naszego
swoje B
kupienia
iego iedn
porapien
Krew ie
bierzyc
pewnia
Potrze
stwa poz

Nápomínánie Gospo=

dárskie, ku Modlitwam Domo-
wym, do czeladki y do dzia-
tek 26. gdy ráno wstana.

Dziatki mile/gdyż sie tak Pá-
nu Bogu Oycu náшему Niebieskie-
mu spodobáło : Że nas społecznie
zgromádzić raczył / w tym domu :
Tedy winniśmy społecznie záwždy chwalić / y
wielbić imię święte iego; dziekuiac iego świętey
miłości / zá iego niewymowne dobrodzieystwá/
tak dušne iáko y cielesne / ktore on nád námi ra-
czy czynić / nigdy nieprzestawiaac : Przez Syná
swego milego Jezusá Chrystusá.

Naprzód tedy dziekować mamy Oycu náše-
mu niebieskiemu/zá dobrodzieystwo Stworzenia
nášego: że nas raczył stworzyć ná wyobrażenie
swoie Boskie. Potym/zá dobrodzieystwo Oda-
kupienia nášego: Iż nas/ zeslawšy Syná swo-
iego iednorodzonego / zátráconych z wiecznego
potępienia wybáwić raczył; á to przez nadrožšá
Krew iego nas wykupiwošy. O czym nas dzi-
siejšyich časów / miłosiernie przez słowo swoje
wperwonia/ y te lástke šciodrobliwie podawa.

Potrzenie/ Dziekować mamy y zá dobrodzie-
ystwá poświęcenia nášego: że nas raczył przez

Duchá świętego odrodzić w nadziei żywota wiecznego/ á to przez głos s. Ewangeliey Opczwiniąc nas jesmy sa Synami y Cerkami Bożymi/ á dziedzicami krolestwa niebieskiego / przez Pána nášego Jezusa Christusa.

Poczwarte / Dziękować mamy Bogu Oycu nášemu : Iz nas w Opátrności swey prawié Oycowskiej/iáko przez wszytek wiek żywota nášego / ták y przez tę noc przešla / áz do dnia dzisiejszego zachować raczył od wszystego złego ; á to z łaski swey Oycowskiej / dla Jezusa Christusa Pána nášego.

A to Dziękczynienie naše Bogu Oycu niebieskiemu troiákim sposobem od nas ma być potáżowane.

¶ Naprzód Wiárazto iest/ gdy to w sobie czuiemy / iz nie z násey godności/ nie z násey prace/ ani hojności tu żywiemy : ále z Páńskiej opieki / y iego świętey opátrności. Tákt/iz to záwśe wyznáć musimy : że Pan Bog sam iest studnica wszystkiego dobra nášego; á iz my nic od siebie nie mamy/ tylko grzech : Bo od niego samego wszystko dobre bierzemy.

Powtore / Uczynkiem mamy dziękczynienie czynić Oycu niebieskiemu: to iest ; Sercem y wsty wystawiać/ y przyznawać przez wystawianie wielmożnych spraw dobroci Páńskiej iego. Czego dosyć iásnych przykładow w Psálmiech Dawida Krolá y Proroka s. Ktorego iázkawem tu chwale ták dobrotliwego Pána po-

budząc

budząc się mamy. ¶ Potrzebie/ Ma-
my dziękczynienie czynić Bogu naszemu/samym w-
żywaniem dobrym iego wielkiej dobrotliwości.
To iest/gdy nam daie dobre zdrowie on sam Bog
naś/ tedyć ie powinniśmy trawić w pobożności/
w sprawiedliwości/ y w trzeźwości/ a w wszelch
cnotach Chrześciańskich. A gdyż Pan Bog da-
wa miłośności / tedyć nimi podług iego swieter-
woley śafować mamy: Bo za takim śafunkiem
idzie błogosławieństwo iego / z ich przynnoże-
niem. A iż w Kredzie Apostolskim/ w Boga
Oycą/w Syna iego miłego / y w Ducha ś. wie-
rzymy/ a wierząc wyznawamy: Przetoż też przy-
tey wierze dobrodziejstwa tegoż Boga/ Oycą y
Syna iego iednorodzonego / y Ducha ś. wysta-
wiając/ za nie dziękujemy/ pokornym y wniżonym
sercem tak mówiac:

¶ Bądź tobie cześć y chwała Boże Oycze/ ić.

¶ Bądź tobie cześć y chwała Panie Jezu/ić.

¶ Bądź tobie cześć y chwała Boże Duchu/ ić.

Pátrz tey Modlitwy o Trojcy przesaświat-
śey w Pieśniach. A 20.

Zátym Gospodarz w ten sposob bę-
dzie mówił do czeladki swey.

Dziękczynienie / dziatki me mile/ ktore-
śmy teraz czynili Pánu Bogu naszemu
niebieskiemu / Oycu/ Synowi / y Du-

PASTERSTWO

chowi świętemu/ iest przygotowaniem ku drugim dobrodziejstwom Boga naszego. Albowiem iako wdzięcznym bywają przynależane; tak zaś niewdzięcznym bywają odeymowane.

Aprzetoż podziękowawszy za przeszłe / iещеż o przyszłe dobrodziejstwa/ wdajmy się/ teraz do maiełtatu Boga naszego. Pokornymi tedy/ y niażonymi/ a wiernymi naszymi modlitwami będziemy prosić iego świętey dobroci; aby nas dnia dzisiejszego / y przez wszytek wiek żywota naszego w łasce swoiey zachowywać raczył/ tak; żebyśmy ten dzień strawić mogli/ ku chwale imienia iego świętego/ chodząc y sprawując się wiernie y pobożnie w powołaniu naszym: a iżbyśmy też mogli służyć we wszytkim dobrym bliżnim naszym.

Prośmy też Oycę naszego niebieskiego / aby między nami pomnażał królestwo swoje/tak; żeby on nas sam rządził/ y sprawował słowem swoim/ iakobyśmy byli posłuszni iego rozkazaniu świętemu.

Nakoniec prosić będziemy Pána Boga naszego za wszytek Zbor chrześciański; aby go on we wszem błogosławie raczył/ broniąc go od wszytkich nieprzyjaciół iego tak dusznych/iako y cielesnych: a zachowywając go we wszem dobrym. A każdemu z osobna/aby raczył być ku wspomozieniu; chorych aby raczył być lekarzem; smutnych pocieszeniem; podroznych strożem; wdow y sirot opie-

kunem/

funem; nieptodnych rozmnożenie; brzemiennych
rozwiązaniem łaskawym; żywych sprawca; umie-
rających wodzem do żywota wiecznego; dobro-
dzieciom naszym obfita nagroda za ich dobro-
dzieystwa. Te wszystkie prosby bedziemy czy-
nić/ nie w nadzieie naszego modlenia/ albo wzdzy-
chania; ale w nadzieie miłosierdzia Oycá nasze-
go niebieskiego/ y w nadzieie zasługi y przyczyny
Syná iego iedynego Jezusa Chrystusa.

Wszakże aby tym sprawomieszby byli sercá ná-
sze ku modlitwie/ potrzebá nam w przod. obaczác
przy modlitwie swiatey Chrześciańskiej pieć rze-
czy. Naprzod/ wola á roztazanie Boze/ ktory tego
po nas chce/ y to nam roztazuje/ abyśmy sie iemu
modlili. Do czego nas przez Dawida s. wiedzie
mowiacego w Psálmie 50. Ofiaruy Bogu ofiary
chwały! Potym sam/ toż przez tegoż tak mowiaci
Wzyway mie czasu utracpienia/ á wyrwa cie á ty-
mnie uczciś. Al Syn Boży mowi v Mattheusza w
7. Proście á bedzie wam dano; szukajcie á nazy-
dziecie: kólacicie á bedzie wam otworzono. Wiec
w Psálmie 145. Bliski jest Pan (mowi Dawid
s.) wszystkim/ ktorzy go wzywają w prawdzie/
czyni wole y dosyć tych ktorzy sie go boją / á wy-
sluchywa wołania ich/ y zachowywa ie.

Potym/ przy Modlitwie mamy obaczác z pil-
nością obietnice Boże / za ktorými obiecuie proś-
by naše wysluchac: O czym nas Syn iego maly
wperwia/ mowiac v Mattheusza w 7. Proście

á wężmiećie : A w tegoż w 18. O co zezwola dwá
 albo trzy ná ziemi/ a prosić beda/ sstáme sie im
 od Oycá moiego. Wic v Bśáiassá s. w 65. roz-
 dziale. Pierwey/ mowi/ niż zázwolaia ku mnie/
 ożowe sie im iaz nie przestána iefcze mowić/ á ia
 wyslucham.

Potrzenie / Mieiemy ná bączności wiára / że-
 byśmy nie w nadzieie nášzey godności / y wielo-
 mowności modlili sie ; ale w imie Pána nášzego
 Jezusa Chrystusa/ktory nam iest droga do Boga
 Oycá/wblaganiem zá grzechy nášze/ y pokryciem
 nášzey niegodności. Táka tedy wiára mieiemy
 ku Panu Bogu/ iż on chce wspomoc/wyslucháć/
 y ráutowáć iáko nálastáwšy Oćiec ; Umie/ iáko
 sam naymedršy ; A moze/iáko Pán wśechmogaa-
 cy : Nád to y widzi/ y wie wśytkich potrzeby
 wśytkie/ktorych nikt inny oprócz niego nie wie/
 ani teź ráutowáć/ábo dáć moze im wspomozenia.
 Przeto kto z táka wiára do niego przychodzi/ ten
 sie w prosbie swey nie osuka ; Atoż táka wiá-
 ra ludzie Chrześciańscy prawdziwi/ sa rozni od
 wśech bátwochwalcow : Bo oni do iednego sie
 Boga stwórzyciela wśech rzeczy wćiekáia ; á ci do
 stwórzzenia rozmaitego od stwórzyciela wćiekáia
 sie w potrzebách swoich. Dłaczego teź ná sumnie
 niu tákowi żadney poćiechy nie maia. Bo/że wiá-
 rá żadnemu stwórzeniu nie nalezy / tylkó samemu
 stwórzycielowi Bogu Oycu/y Synowi/y Ducha-
 wi s. co Chrzešt święty iásnie świádeczy ; Przes-
 toż teź

toż też/ oprocz tego żadne stworzenie by naświet-
 ke/ ani ma / ani być może zbawienne w Modli-
 twie wyżywane. Znák przekletý každý/ktory na-
 dziecie (wysłuchania albo zbawienia) pokłada w
 stworzku/ mowi Prorok Jeremiaś w 17. Roz-
 dziale; a błogosławiony ten wśelki ktory wyzwa-
 Tmienia Pańskiego y dufa w nim.

Poczwarte / Mieiemy y to na baczności / aby-
 smy zawždy porządek ten w Modlitwie zachó-
 wywali/ktorego nas nauczył Pan Chrystus; jeby
 smy naprzod szukali Królestwa Bożego / y sprá-
 wiedliwości iego/ a potym rzeczy tych ktore nam
 służą ku temu żywotowi doczesnemu. Wśakże /
 podawiając to na wśechmocna wola Oycá swe-
 go niebieskiego/ktory nas predzey wysłucha/gdy
 się w prośbách naszych / na iego wola spuszczać
 będziemy. I. Ioan. 5.

Popiate / Tego też przy Chrześciańskiey proś-
 bie nie zapamietywamy : Jebyśmy się próżnym
 wielomowstwem przed Pánem Bogiem popisó-
 wac niechcieli/ modląc się iemu podług pewnych
 modlitw liczyby; albo też z zátwardzonym sercem.
 Gdyż iáko ona jest rzecz obludnych Sáryzeuszów;
 tak zaś tá/ niezbożnych Záimów. Niechciejmy
 też być onymi ktorzy w modlitwách swych rádzá
 Bogu/ kiedy/ y iáko ie ma wysłuchac : ále raczej
 żadaymy pomocy Duchá swietego/ ktory dọpe-
 maga krewkościam naszym. Abowiem tego/ o-
 cobyśmy prosili/ nie wiemy/ ále sam Duch swie-

ty prosi

PASTERSTWO

ty prosi za nami wzdychaniem niewymownym.
Bo nas wzbudza y serca nasze wiedzie ku czynie-
niu modlitw/wedle potrzeby naszych/y wedle wo-
ley Bożej. Rom. 8.

Mając tedy w sobie y czując tego Ducha Oyc-
cowstkiego/ y Synowstkiego/ iako dziatki niegę-
dne Oycu naszemu naymilszemu/ przez Po-
średnika/ y modlitw naszych Osiarowitá iedy-
nego Jezusa Chrystusa Pána naszego/wiara pra-
wdziwa y nadzieia skáteczna w iego Boskie słu-
by y obietnice/nabożnie wpołarzamy sie/naprzód
śpiewając/ á potym wstnie modląc sie iemu.

PIESNI PORANNE.

1. P I E Ś N.

Błagaj nas dziś wspomoc Pánie/ ié. Pátrz
w Pasterstwie Zborowym Pieśń 5. poranna.

2. P I E Ś N.

Ołoierny Boże Oycze/ ié. Támże Pieśń
4. I innych támże pátrż.

3.

Psaln którykolwiek, álbo Pieśń według potrzeby
y czasu śpiewać sie może.

4.

Wyznanie wiary Apostolskiej; wierze w Boga, 2 é
5. Zátym.

5.

Zátym poklekawšy Záspewáia; Oycze náš
Duchem swym swietym: ic. Pátrz támže w
poránných před Kazáním Pieśni 2. Albo innych
támže.

Zátym

Wstawšy Gospodarz / rzeknie: Jz Pisma
swiate powiadaia / Ze tenže Duch swiety
Pánští/nie moze nigdy wytrwac przy zlosliwocy
dušy: A my to ná sie záwždy wyznawac musie-
my; žesmy sa wstáwicznie grzešni/ przestepcy wo-
ley/y Przykazania Boga nášego: A ináčey go
wblagać nie možemy / iedno pokornemi sercy / á
prosbami swymi/wyznawaiac przed nim zlosći/
y wpaďki swoje; Prošac go iáko Oycá nášego/
przez Syná iego milego/ aby sie raczył zmitowac
nad námi wpaďnym stworzením swoim / wedle
swietych obietnic/á miłosierdzia swego swiete-
go/ co iuž wčyńmy temi slovy / poklekawšy.

Wšechmogacy á wšeho miłosierdzia Bože/á
Oycze Pána nášego/ ic. Pátrz iey wšpowie-
dných modlitwách támže w Pásteršwie Zborowym.
Modlitwá. I. Zátym powstávšy rčecže w te slova.

Juž džiátki mile niechćieyćie nic soba trwožyć/
rospáćać/ áni watpić/ o miłosierdziu Boga Oyc-
cá wášego przeciw sobie/ y o odpuszczeniu grze-
chow wášych/ gdyście sie iemu z sercá práwého
ďáli winni ze wšech grzechow swych. Wšem
perwoni badžćie/ že to wpokorzenie sercá skrušzone-

PASTERSTWO

go/ y Duchá wniżonego/ za wdzieczną ofiarę Bog
Ociec przyiał/ złości wam wásze odpuscił/ od
wszystkich was nieczystości oczyścił/ a znayplu-
gawszych nad śnieg iásnieysze uczynił.

Wam/ mówię/ to wszystko Bog Ociec dla Je-
zusa Chrystusa Syna swego uczynił/ ktorzy się
grzechow swych káiecie/ za nie żaluiecie/ Od nich
przez śmierć Chrystusową wywobodzeni być za-
dacie. Sluchaycieś w pewniemia w tey mierze z
słowa Bożego/ ktorým Pan Bog nas cieśy pod
przysięga mówiac: (Ezech. 33.)

Żywe ia/ mówi Pan Bog/ nie Kocham się w
śmierci grzesznego człowieka/ y owszem żadam/
aby się nawrócił złośliwy od drogi swoiey złośli-
wey/ a był żyw. Atoży tedy słowom tym Bo-
gá żywego wierzyć/ iuż w łasce y niego ieste-
ście. Atoży zaśie wporne w złościach swych
trwacie / a onych poprzestąć y zaniechąć woley
nie macie ; to też zaś zapewnie wieźcie/ że was
śmierć wieczna/ piekło y zatrącenie naśląduie :
ieśli się/ mówię/ ku Pánu nie nawróćcie/ y káiąc
się z złego wászego żywota nie będziecie ; tak iż
choćiażbyście też przedtym co nalepiey czynili/
to wam wszystko nic nie iest/ ani będzie pożyte-
czno ; a to według wyroku Páńskiego/ który tak
do wszystkich w obec przez Proroka Ezechielá
mówi: (Ezech. 33.)

Spráwiedliwość spráwiedliwego nie wybá-
wi go/ ktoreykolwiek godziny przestąpi wola mo-

ie. Alle

ie. Alle
to się od
wróci. A
złościach
on was/
ruci. W
mówi; ále
do łoná
ktory do
Nech
wásze sam
wowie; k
wieri. 2
POT
borne po
bo 3 Stá
lomonow
Towego
tát słow
bywáło.
A w d
świeta 3
Sboru po
tych mie
Popr

1 Pán
złości
2 W

ie. Ale złośliwy człowiek zatracon nie będzie/ skoro się odwróci od złości swoich/ a ku mnie się nawróci. To tedy wy styście/ niechciecie w swych złościach trwać; ale się ku Panu nawracajcie; a on was/ iako przyrzekł y obiecał/ od siebie nie odrzuci. Wy też zaśie drudzy nie stawaście się leńnami; ale iakoście poczęli w drogach Pánstkich/ do końca chodźcie: gdyż nie ten co poczyňa; ale który do końca trwa/ zapłata miarę.

Niechże was w tym wszystkim/ po wszystkie dni wasze sam Pan Bog/ według swej wolej sprawuje; któremu niech będzie cześć y chwala na wieki. Amen.

POTR M. Ma Gospodarz czytać w dni robotne po prostu/ ieden którykolwiek rozdział/ albo z Starego Testamentu z Przypowieści Salomonowych/ albo też z innych Ksiąg: albo z Nowego Testamentu/ co dzień porządkiem. Aby tak słowo Boże obficie w sercach naszych przebywało.

A w dzień święty/ ma przeczytać Ewangelia święta z Postyllę z wykładem/ pierwey niż do Zboru poydźcie. Daleko pilniey to ma czynić/ niż tych miejscach/ gdzie Zboru niema.

Po przeczytaniu, ma się z czelemką modlić tym porządkiem.

1 Pánie Boże wszechmogący Oycze nasz namilostniwszy/ dziękujemy twej/ ić.

2 W racy twoiej Oycze niebieski/ ić.

Oycze

PASTERSTWO

3 Oycze nasz ktorys iest w niebiesiech / rć.

4 Racz nam dać miły Panie / rć.

5 Boże bądź miłościw nam / nędzemu / grzesz-
nemu / wpadłemu stworzeniu swojemu : Boże
w Trojcy świętey iedyny / Oycze / Synu / y Du-
chu świętey / zmiłuy się nad nami nędznikami swo-
imi. Amen.

Alieśliby nie było czytanie: tedy po Spowiedzi
zaráz ma mówić te Modlitwy / teraz pomie-
nione.

Po modlitwach zaś ma te mówić słowa.

Bądźmyż perwney nadszcie / że Ociec Niebieski /
z niewymowney miłości swoiey / raczył te
prośby nasze przypuścić ku świętemu Należy-
towi swemu / y raczył ie wysłuchać. Alieś rzecz
perwnas: iż podług prawdziwych swoich obietnic
dla Jezusa Chrystusa Syna swiego / raczy ie wy-
pełnić : iedno my tego wszystkiego od niego za-
pełnym dusaniem cierpliwie oczekawamy. Alieś
raz kończąc to nasze nabożeństwo / tak zaśpie-
wamy.

1 Day nam Panie miłościw / rć.

2 Krolowi nad wsżemi Krolmi / rć.

3 Bogu Oycu / y Synowi / rć.

*Porym ma błogosławić cżeladce, którymkolwiek
z tych błogosławieństwem.*

Błogosławiony Bog a Ociec / rć.

Niechay się nad nami / rć.

Niechże nam błogosławi Pan Bog / rć. Kto-
rych

rych niech patrzą w Pasterstwie Zborowym, w Modliwach poránnych.

Nakoniec rozpuszczając czeladkę
rzeknie.

Dzięciś już dziatki mile / w Imie Páńskie ká-
żdy do powinności swej : á prącyćie wier-
nie w powołaniu swoim / máiac przed oczymá
swoimi wolá / y rozkazanie Páńskie. Al Pan Bog
będzie z wámi. Amen.

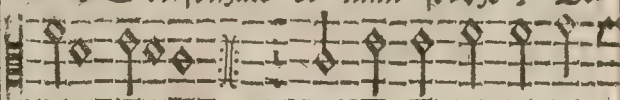
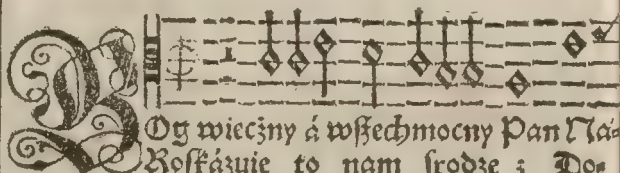
Nápomínánie Gospo-
dárskie, ktore ma czynić do czeladki
swey przed Obiádem.

Dziatki mile już mamy bráć / y używáć
dárow Bożych / ku náśemu pożywie-
niu / y ku posileniu ciáta náśego :
Przetoż wszyscy pokornie prosmy
Oycá náśego niebieskiego / áby nam raczył oká-
zać te káśke swoje / żebyśmy tych iego dárow uży-
wáli / ku chwale imienia iego / y ku zdrowiu ná-
śemu docześnemu / przez Páná náśego Jezusá
Christusá. Zátem będzie spiewáć z tych Pieśni
którakolwiek.

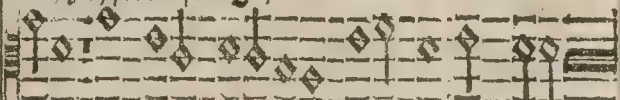
P I E S N I
PRZED OBIADEM.

PASTERSTWO

1. P I E Ś N.

rodu ludzkiego / Rep. Wyśmy sercem wdzięczni
brodziejstwa swego /

byli / A czasu wszelkiego imię Pańskie sławili.

2 Bo my nadzmi robaczkowie od niego zbiera-
my / Rep. Jako od Oycá Synowie / cokolwiek tu
mamy. A za to co on sprawuie / Tylko sobie cześć /
chwale od wszech nas zostawuie.

3 Podnieśmyż już z nabożeństwem oczy nasze
k niemu ; Rep. Boć on z swoia łaskawością / iest
gotow każdemu : A gdy rękę swą otworzy /
Wszego dobrą przysporzy / nam y rokiemu
stworzeniu.

4 Rzecimyż : O wieczny Pánie náš z twej
Boskiej dobroci / Rep. Swoie święte przeżegná-
nie zesliż wysokości : Rácz pokárm y błogostawić /

Atores

Ktoś ty raczył sprawić / nam ku naszey ży-
wności.

2. PIEŚN.

Anie Boże wieczney chwały / Kto-
Błogosław nam y tym dąrom z oy

lu z wysokości / Rep. Abyśmy ich pozyskując tobie
corośkiej miłości:

dziękowali / A rozliczne dobrodzieystwa zároveň

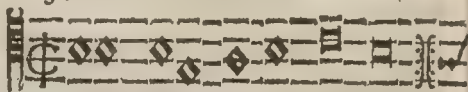
wystawiali Przez Chrysta Syna twoiego / a Pa-

ną naszego / Jeni z toba w społeczności żywie Du-

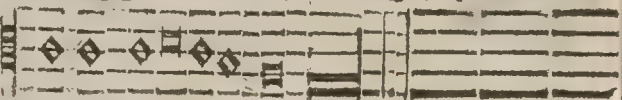
chą świętego / Bog wieczny a prawdziwy / Amen

PASTERSTWO

5. PIEŚN.

Dziś sam Pánie dawaś 3 niebá/ Rep.
Ludziom pokarm gdy potrzebá :

A ná rozkazánie twoie / Rep.

3 suchey skáły plyná zdroie.

2 **D**ziś nam swey láski wieczney/ Rep. Tlá
tey puszczý niebiespieczney. A pozyw lud swoy wy-
brány/ Rep. Aż przydzie kráý obiecány.

3 **D**ayże nam prawdziwe wodze : Rep. By-
smý nie zbládzili w drogę A oświeć nas duchem
swoim/ Rep. Niech przy twoiey prawdzie stoim.

4 **N**áuć nas prawdziwey miáry/ Rep. Já-
ko przyimowác twe dáry : A ráć ie nam błogo-
sławieć/ Rep. Ktores ty sam ráczył spráwić.

Psálmy 23. 145. 146.

MODLITWA.

Panie Boże wszechmogacy / Któryś iest
źródlem/ y nieprzebránem skárbem wszy-
tkich dobrych rzeczy/ ráć rozszerzyć bło-
gosławieństwo twoie nád námi w bogimi sługá-
mi swoimi : y ráć poświecić te pokármý / Kto-
reś dáry ściodrobliwości twoiey; áby tak wýywa-
jąc ich skromnie/ á trzeźwie/ według woley two-
iej;

iey/pożywaliśmy ich z dobrym sumnieniem. Róż-
 że to nam ieszcze dać: abyśmy cie zároveň za prás-
 wego Oycá nášego / y za źródło wszytkich do-
 brych rzeczy/ z wprzeyma wdzięcznością naszą / y
 dziękowaniem/ uznawali. A żebyśmy tak uży-
 wali pokarmu tego cielesnego/ abyśmy iednak
 przodkiem czuyni / á chutliwi byli/ całym sercem
 do chleba onego duchownego/ náuki swiatey two-
 iej / ktoraby sie dusze nasze pásky/ y wychowy-
 wały/w nádziecie żywota wiecznego: Przez Je-
 zusa Chrystusa Syná twego miłego/ á Páná ná-
 szego/ Amen. Oycze náš. rc.

2. MODLITWA.

Panie Boże wieczney chwały Królu z wy-
 sokości/ rc.
 Oycze náš ktoryś iest w niebiesiech / rc.

3. MODLITWA.

Panie Boże wszechmogący / Oycze miło-
 śierny / oczy wszytkich vsia w tobie/ á
 ty im dawaś pokarm / czasu swego: O-
 twarzaś ręké twoie/ á nasycaś do woley wszytko-
 stworzenie błogosławieństwem twoim. Prosi-
 my cie pokornie/ odpusć grzechy nasze: poświęć
 nas Duchem swoim swietym: opátruy żywno-
 ścią ludzic w bogie: Błogosław nam po wszytkie-
 dni żywota nášego/ y tym pokármom/ ktorych z

PASTERSTWO

ſki twey używać mamy. Uczyń to wszystko o ciebie prosimy / dla miłego Syna twego / Jezusa Chrystusa Pana naszego / Amen.
Oczye nasz / i c.

4 MODLITWA.

Panie Boże wszechmogący / któryś wszystko stworzył / y teraz jeszcze przez moc twoją Boską opatruiesz to wszystko ; któryś też lud Izraelski rożkożnym chlebem Młanny niebieskiej cudownie na puszczy karmił ; chciey nam teraz w bogim slugom twoim / łaskę twoją / y święte błogosławieństwo dać / y błogosławić te dary twoje / ktore z szczerobliwey łaski twej przyjmować będziemy : abyśmy ich świętobliwie / y skromnie używali / według woli twojej / a przez takie środki ciebie poznawali być Oycem / y źródłem wszystkiego dobrego : a żebyśmy napierw szukałi duchownego chleba słowa twoiego / ktorym dusze nasze bywają nakarmione ku żywotowi wiecznemu / któryś nam nagotował przez święta krewo Syna twego miłego / Pana naszego Jezusa Chrystusa / Amen.

Oczye nasz któryś jest / i c.

Nauka krótka , iako się przy stole sprawować ma każdy Gospodarz z czeladką swoją , a owszem czasu iakiegokolwiek wesela.

Przy

Wszystko co Jezus
 zne żarty / y nieprzyстойne gadki / nie ma
 ia być zgola przy Chrześciańskim stole /
 iako przy tym / przy którym darow Bożych uży-
 wania : Ale maia być pobożne / święte / wdzięczne
 rozmowy / według onego co mówi Apostoł świę-
 ty do Philipensow w 4. rozdziale. Naośtatek /
 Bracia / cokolwiek iedno iest prawdziwego /
 cokolwiek sprawiedliwego / cokolwiek
 czystego / cokolwiek przyjemnego / cokolwiek
 iest z dobra sława / iesli ktora cnota / iesli
 iaka chwala / to myślcie / to czyńcie / a Bog po-
 koju będzie zwami. Takowe sprawy przy stole
 gdy się dzieia / Bog pokoiu przy nim / y iego ucze-
 stnikach iest / iako tu Apostoł święty mówi. A
 osobliwie pomnieć też potrzeba y na te słowa Pa-
 na Chrystusowe w Łukasza ś. w 21. Rozdziale /
 Strzeżcie siebie samych / aby kiedy nie były obciąż-
 one sercá wásze obżarstwem y opilstwem / y zby-
 tnym staraniem te^o swiata / a zpredkaby na was
 przyşedł dzień on. Bo iako sidło przyjdzie na
 wszech na ziemi mieszkaiących. Owa iako domá /
 tak w ludzi Chrześcianin prawy / niech sobie tak
 pocyna / iakoby Pan Bog naprzod / ze wszystkie-
 go był pochwalon ; Potym bliźni zbudowan ; nie-
 przyaciół zawstydzon ; on sam też w całym sum-
 nieniu dobrym przed Bogiem y przed ludźmi
 był żartym zachowan / Amen.

PASTERSTWO

Nápominanie Gospodárskie, ktore
ma czynić do czeladki swey,

PO OBIEDZIE.

Dziatki mile/ ták do was mowi Pan Bog
przez Proroka swego Moyżesza/ w pia-
tych Kiegách w rozdziale. 8. Kiedy sie
náieš y násycon będzieš / tedy będzieš błogostá-
wić Pána Boga twoiego ná ziemi oney dobrej/
ktorać Pan Bog twoy dał. A strzeż sie/ żebyś
nie przepomniat Pána Boga twoiego. Godzi
sie nam tedy Pánu Bogu dziękować / y iemu
wdzięczność włożować / ták śpiewaniem / iáko
modlitwami nabożnymi/ zá dobrodziejstwa ie-
go święte/ ktoreśmy teraz z rakiego wzięli.

PIESNI PO OBIEDZIE.

I. P I E S N.

Notá iey iáko, Pánie Boże wszechmogący / zc.
Pieśń pierwsza przed Obiadem.

Gadźchwałá Pánie tobie/ zá te dáry
twoie : Żes nákarmił y nápoił nas
stworzenie swoje. A iákoś dał chleb
porośedni ciálu ku żywności/ Ták po-
silał słowem swoim duff nášych krewkoścí
Przez Christá Syná twoiego / á Pána ná-
šego: Jenż z toba w społeczności żywie Duchá
świętego

świątego / Bog wieczny á prawdziwy / Amen.

2 P I E Ś N.

Nota iey iáko, Ty sam Pánie dawaś z niebá / zc.

Pieśń 3. przed obiádem.

A To żywi powietrzne ptaki? Rep. Ato
zwierzęta? Kto robaki? Ato pod wo-
da błedne ryby? Rep. Ty sam Pánie
bez pochyby.

2 Ty sam Pánie z swej możności / Rep. Da-
waś wszystko tu żywności : A napełniaś miejsca
wszystki / Rep. Nieprzebránemi pożytki.

3 Tegoś się człowieku zwierzył : Rep. Amis-
kresu nie zamierzył : Aby tu potrzebie swoiey / Re.
Użył hojney łaski twoiey.

4 Bądź cześć / chwałá / twej miłości / Rep. Bą-
twoje ściodroblności : Żywe dusze á day chle-
bá : Rep. Atoy płynie z twego niebá.

Innych Pieśni pátrz w Pásterstwie Zboro-
wym, w Pieśniách Odwiecznych.

MODLITWY PO OBIEDZIE.

1 MODLITWA.

Wszystkie narody nechay Pánu chwałę
wyspiewuia : Bo się rozszerzyło miło-
sierdzie iego nád námi / á prawda iego
trwa ná wieki.

PASTERSTWO

Badź chwała Pánie robie / zá te dáry twoie
Jeś nákarmil/ ié. iáko w Pieśni pierwoſzey.

2 MODLITWA.

Pánie Boże Oycze niebieſki / dziekujemy to-
bie iáko zá wſyſtkie dobrodzieyſtwa two-
ie: tak oſobliwie zá teráźnieyſze/którymi bez prze-
ſtántu nas żywić raczyſz w tym docześnym żywo-
cie. Já te/ y zá inſze wſſelákie dobrodzieyſtwa
z reki twoiey ſzczodrobliwey płynące/ tobie Bogu
iedynemu Oycu/ y Synowi/ y Duchowi święte-
mu cześć y chwałę oddawamy / ná wieczne cza-
sy trwáiącą. Amen.

3 MODLITWA.

Błogóſławiony badź Pánie Boże / ktory nas
karmiſz z młodoſci náſzey / ktory każdemu
ſtworzeniu pokarm dawaſz. Rácz nápełnić ſercá
náſze rádoſcią/ y weſelem / ábyſmy máiąc doſtá-
tek wſſelki/ ku wſſelkicy ſpráwie dobrej obſito-
wáli/w Chriſtusie Jezusie Pánu náſzym. Z kto-
rym tobie Oycze / chwała / cześć/ y pánowanie/
weſpolet y z Duchem świętym/ná wieki niech be-
dzie. Amen.

4 MODLITWA.

Bogu Oycu/ y Synowi/ y Duchowi święte-
mu/ ktory nas ſtworzył/ odkupił/ y poſwie-
cił: á teraz z ſzczodrobliwey ręki ſwey nákarmil/

y nápoſ

y nápoit/ niechay będzie wieczna cześć / y chwala
na wieki wieczne/od nas/y od wšęgo stworzenia
oddána. Amen.

Tenże pobożny porządek ma być zachowan
przy wieczerzey, który ieſt tuż wyſſey
opisany przy Obiedzie.

Nápominanie Goſpodárskie, kto-
re ma czynić do czeład-
ki ſwoiey
W WIECZOR.

Dziatki mile/Dobrodziejſtwá bázgo wiel-
kie wzięliſmy od Pána Boga Oycá náſze-
go niebieſkiego / tego przeſzłego dnia :
Przetoż tákże / iáko y poránu / dziękuymy Pánu
Bogu/á Oycu náſſemu/zá wielkie á nierwymow-
ne miłoſierdzie iego / z ktorego nas nigdy nie o-
puſzcza : ále ſie o nas ſtára/ á wſyſtkim dobrym
obdárza/duſznym y cielesnym: co iáwnie teraz ná-
oko widzimy. A wznáwác to mamy / iż wſyſtko
dobro/ktorekolwiek mamy / od niego pochodzi.

Przeto y tego času Wieczornego będziem ſie
modlić Pánu Bogu Oycu náſſemu/w imie Jezu-
ſá Chriſtuſá Syná iego / áby nas raczył obdáro-
wác ſwoim náſwietlżym poſegnáníem : ták/ że-
byſmy te noc pod ſwíetą obroną iego/w pókoju/
y w łáſce iego ſwíetey przeſpáć mogliſzemy w ten
čas

PASTERSTWO

čas / gdy nasze ciało odpoczywać będzie / dusza
nasza y sumnienie nasze w łasce Pańskiej czuym
było.

A przytym prosić go będziemy / aby Ociec nie
biełki nas w straży swej oycowskiej: tak przez t
noc / iako y przez wszystkie czas żywota naszego / o
wszego złego / tak dusznego / iako y cielesnego za
chowac y bronić z łaski swej świętej raczył.

Prosić też będziemy aby w teyże obronie zach
wac raczył wszystkie lud swej Chrześciański n
wzelać im miejscu badacy. Co wszystko uczyni
my naprzód śpiewając / a potym się modląc.

PIESNI WIECZORNE

1. P I E Ś N.

Jezu Chryste Pánie miły / zc.

2. P I E Ś N.

Chryste dniu naszej światłości / zc.

Pátrz ich w Pasterstwie Zborowym w Piesniach
odwiecznych.

MODLITWY WIECZORNE.

1.

Wszemogacy Boże Oycze nasz niebieski /
dziękujemy zc.

2. Pánie

2.

Panie Boże wszechmogący / któryś zrzadził
noc tu wytnięciu / rć.

3.

Panie Boże wszechmogący / ojcze nasz nami-
łościwśy / rć.

4.

Szechmogący a łaskawy Boże ojcze nasz
niebieski / rączyś nas przyiąć / rć.
Ojcze nasz któryś jest / rć.

5.

Rączyś nas pożegnąć miłosierny Ojcze nasz
niebieski / rć.

Pátrz tych Modlitw wśytkich w Modlitwách Ode-
wieczornych Pásterstwa Zborowego.

ROZPVSZCZENIE CZELADKI.

Dzięć iuż Dziatki miłe / każdy z was ná miew
sce swe / a wśpokoycie się a Pan Bog niechay
bedzie z wámi / abyście dnia iutrzejśego /
zdrowemi y ochotnemi tu słuźbie Bo-
żey / y pracom wáśzym powstać
mogli. Amen.

ONIEC Pásterstwa Domowego.

(*) ❁ (*) ❁ (*)

1. Corinth. 14. v 40.

*Wszystko przystoynie y porzadnie
niech sie dzieie miedzy wami.*

Psaln 71. v 8.

*Vsta moie niechay beda napelnione
chwała twoia, y slawa twa na
kázdy dzień.*

ZBOROWEGO PASTERSTWA

Forma krociuchna,

W ktoreysa

PIESNIY MODLITWY

Poranne y Odwieczorne, tak przed
Kazaniem iako y po Kazaniu.

P I E Ś N I P O R A N N E.

pełnion
wa na
Pasterz przyszedłszy do Zboru Bożego, a odprawia-
wszy osobne swe Modlitwy, bez wszelkicy przedmo-
wy zacząć, y śpiewać będzie przed Kazaniem, lubo
Psalmow, lubo i Pieśni tych ktorakolwiek.

P S A L M Y P O R A N N E.

Psalm 95. Zszedłszy sie. albo Podźmy z ochotą.
Psalm 100. Służ teraz narodowie. Psalm 117.
Alleluia. Chwalcie Pana Boga / ić.

I. P I E Ś N.

Ná Stara Note.

Możny

Mój Boże wszy radosci / Roz
mnoży ciu światłości / Oświe
naś ciećności.

2. Tloc oná iuż ci minelá / Co po
wszem świecie stynelá / Już z twej łaski zginelá

3. Ktorey nas Adam nábawil / Gdy przestep
stwem w Ráiu spráwił : Ze każdy w ciemnos
ciách był.

4. Przetoż przyśedł twoy Syn miły : A prze
jednáł nam te winy / Abychmy w nich nie byli.

5. Niemuś nas w opiekę dał / Aby czárt nám
nie władał : Gdyż iuż mocy postradał.

6. Tyłkoś nám te noc zostáwił : Coś nadznie
mu cżeku spráwił : Aby swej prace wżyl.

7. A z tey nas raczyś przeżegnác / Ten przyśł
dzień szczęśliwy dáć : Gdyż nám czás z grzechow
powstác.

8. By naś wierna światłości / Już oświe
naś ciećności : A przyjm w wieczne radosci.

9. A day nám z grzechow powstanie : A swe
łaski przeżegnanie / Na twej chwały wyznanie

2. P I E S N.

Notá iey, iáko ; Znamy Dycze naś niebieski / zc.

Pieśń I. o Pokucie.

Mój Boże z wysokości / Bądź częś
chwałá twej miłości : Ześ nas brome
w tey ciemności / Od czártowskiej o

krutnoś

krutności: W pokościu te noc przespąć dał: A
w dobrym zdrowiu zachował.

2 Kacze też nas y dnia tego / Zachować od
wszego zlego: Niech myśli y serca nasze / Ku to-
bie wzdychaia żawże; Bo krom ciebie / twe o-
wieczki / Nie maia indziej wcieczki.

3 Ku czci swey Oycze łaskawy / Kacż obrac-
cać nasze sprawy / A własne y pospolite / Niech
żawże biorą obite / W łasce twoiey pomnożenie:
Bos ty nasze wspomozienie.

4 Anielska straż mież nad nami / Wład swoi-
mi dziateczkami; Tak nas żadna rzecz nie ruszy /
Atora z katanstkiey pokusy / Wła ludzie zwykli
przychodzie / Duszy / ciálu wielce skrodzie.

5 To prośac nie nie watpiemy / Ze wysłucha-
ni iestemy; Przez Chrysta Pána naszego / Po-
średnika iedynego: Jenż zroba kłoluie wiecz-
nie / A Duchem świętym spolecznie.

3. P I E Ś N.

Ná też Nota.

Dz wesoło światło słoneczne. sc. Pátrzo Troy-
scy świętey Pieśń 1. A 14.

4. P I E Ś N.

Ná też Nota.

Młosierny Boże Oycze / Dziękuiem twej
świętey łasce: Jes nas tej nocy prze-
kley / Pokusy chytrey katanstkiey / A
wsklepiey

PASTERSTWO

wszystkiej niebezpieczności / Zachował wszystkich w całości.

2 Przytym pokornie prosimy / Miłości twojej żądamy / Byśmy y dnia dzisiejszego / Byli wolnymi od złego. Racz też przy zdrowiu doczesnym / Dać nam wszystkiego dobra wszystkim.

3 Wszechmogacy miły Panie / Wysłuchaj nasze wołanie / Dla zasług Syna swojego / Na śmierć za nas wydanego / Z którym ty przebywasz wiecznie / Rz Duchem świętym społecznie.

5. P I E Ś N.

Ná tej Note.

Wzyciś nas dziś wspomoc Panie :
Błogosław to zgromadzenie / Które czynim w Imię twoie / Potrzeby oddać swoje / W ręce twoie / Opatrz je miły : Wspomagajże swoje syny.

2 Wysłuchajże prosby nasze / Które czynim k tobie jawne : Pośil serca y sumnienie : Daj wolej swej zrozumienie. Pocięś sz nas w rąk dey sprawie / Boć to służy tobie prawie. Amen.

6. P I E Ś N.

Czwala Bogu z wysokości. Pátrę o Trojcy świętej Pieśń 2. A 15.

7. P I E Ś N.

Stworzy.

Stworzy ciu wszechmogący. Patrz o Poku-
cie Pieśni 2. § 1.

8. P I E Ś N.

Prosim cie ktory miestaś. O Modlitwie Pań-
skiej Pieśni 2. § 14.

9. P I E Ś N.

Znamy Oycze nasz niebieski. Patrz o Pokucie
Pieśni 1. § 1.

A w tym mogą się inne Pieśni y Psalmy według po-
trzeby y czasów spiewać.

Potym o Przykazaniu Bożym, Pieśni ktorakolwiek
spiewać się może. A po tey Pieśni o wyznaniu Wi-
ry świętey Chrześcijańskiej, ma być spiewana.

A za tym przyklekawszy, z tych ktorakolwiek
Pieśni ma być spiewana.

Przed samym Kazaniem.

1. P I E Ś N.

Miluy się Boże nad nami. Patrz o Słowie Bo-
żym Pieśni 6. § 13.

2. P I E Ś N.

Notá iey idko; Znamy Oycze nasz niebieski.

Słuchej nas Duchem swym świętym / Róż-
nas rzadzić / ciebie prosim : Słowa
twego nas nauczaj / W Wierze prawe

PASTERSTWO

dziewcy pomnażay; Żebyśmy cie z Chrystem Pánem/Chwalili na wieki. Amen.

3. P I E Ś N.

Oże Oycze przy słowie twym. *Pátrę o Troy-
cy świętey Pieśni 7. A 18.*

4 P I E Ś N.

Rządź nas Pánie przy słowie twym. *Pátrę o
Słowie Bożym Pieśni 9. L 14.*

5. P I E Ś N.

Jezu Chryste Boże wieczny / á niebieski Pá-
nie. *Pátrę o Modlitwie P. Pieśni 4. G. 15.*

6. P I E Ś N.

Lości nasze przed toba wszystkie wyznawamy.
*Pátrę o Modlitwie Páńskiej Pieśni 2. Prosim
cie który mieścić / W. 6. 7. G. 14.*

7. P I E Ś N.

Rośnijcie cie Oycze miłościwoy. *Pátrę o slo-
wie Bożym Pieśni 2. W. 7. L 10.*

8. P I E Ś N.

Oycze náš dobrotliwy/racjcie nam być miło-
ściwoy. *Pátrę o Mece Páńskiej Pieśni 4. Ma
drość*

drość Oycá/ ić. 7. 12. 13. C. 6.

9. P I E Ś N.

Baranku nasz iedyny/ ktory głódziś nasze wi-
ny. *Pátrż o Pokucie Pieśni 2. Stworzycie-*
lu wszechmogacy. 7. ostatni. § 2.

10. P I E Ś N.

Prosim cie Oycze niebieski / ráczże nam zá-
jdy wzywać/ ić. *Pátrż o Trojcy świętey Pie-*
śni 5. A 18.

11. P I E Ś N.

Aldrożba krwía twoia odkupiłś nas Pámie.
Pátrż o Mece Páńskiey Pieśni 9. C 8.

12. P I E Ś N.

Trzy mojna reka swoia. *Pátrż o Kościele s.*
Pieśni 10. D 19. Moga być y inſe Pieśni
ſpiewáne według cíaſow, Máterey, y potrzeby.
Po Pieśniách wſtąpiwſzy ná Káthedre przed Spo-
wiedziá, Záciińáć ma od Błogóſłáwieniſtwá,
ktoregożkolwiek z tych.

1. BLOGOSŁAWIENSTWO.

2. Corinth: 1.

Błogóſłáwiony Bog á Oćiec Páná náſze-
go Jezuſá Chriſtuſá / ktory ieſt Oycem
miłóſierdzia/ y Bogiem wſzego pocieſſa

PASTERSTWO

nia/cieśćac nas we wszytkim wdraczeniu naszym/
dla tegoś abyśmy też mogli cieścić one / Ktorzy sa
w niejakim uciesnieniu / tymże sposobem ucieśse-
nia / Ktorem nas samych Bog ciešy : Tenże nam
niech błogosław / i strzeże nas na wieki / Amen.

2 Błogosławieństwo.

Ephes: 1.

Błogosławiony Bog y Ociec Páná nášego
Jezusá Chrystusá / Ktory błogosławił nas
wszelkim Błogosławieństwem duchownym w
niebie / przez Chrystusá. Jáko nas wybrał w
nim/przed tym niż był założon świat/ abyśmy by-
li świętymi/ y nienagánionymi przed nim przez
kráste. Tenże nam niechay przez tegoż Jezusá Chri-
stusá błogosławi teraz y na wieki wieczne.
Amen.

3. Błogosławieństwo, z tychże słow wzięte.

Błogosławiony Bog á Ociec Páná nášego
Jezusá Chrystusá/Ktory nas w tymże Synu
swoim namilšym / pierwey niżli ieścież założył
był fundamentá świata tego/ do żywota wiecz-
nego przeyrzal/ á przez glos Ewángeliey swo-
iey świętey/ zá sprawá Duchá swego s. powo-
tał do niego : Tenże to/ iáko Bog na wieki wie-
ków Błogosławiony/niechayże nam swym świę-
tym Oy-

tym Oycowskiem błogosławieństwem błogosławi / wi / y będzie przytomnym i tak o we wszelkich sprawach naszych / tak osobliwie w terażniejszym naszym ludzkim zgromadzeniu naszym. Aby ono było / Naprzód / z chwałą imienia jego świętego : Potym / z dużym zbawieniem naszym : Na ostatek / z zbudowaniem bliźniego naszego. Czego my od niego sobie uprzejmie y wiernie życząc y winiszuiac / rzeczymy na to wszyscy nabożnie : Amen.

4. Błogosławieństwo.

1. Petri 1.

Błogosławiony Bog a Ociec Pana naszego Jezusa Chrystusa / który z wielkiego miłosierdzia swojego / odrodził nas ku nadziei żywej / przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa / ku dziedzictwu które zginąć nie może / ani być pomazane / ani zepsowane / a jest nam zachowane na niebie. A którzy jesteśmy zachowani mocą Boga przez wiarę ku zbawieniu / które gotowe jest / aby było objawione czasu swego : Tenże niech nam teraz y zawždy błogosławi. Amen.

5. Błogosławieństwo.

2. Corinth. 13.

Paski Pana Jezusa Chrystusa / y miłość Boga (Oycy) y społeczność Ducha świętego / niechay będzie z wami wszystkimi. Amen.

6 Błogosławieństwo.

1. Thelsalon: 5.

Pista Pána nášego Jezusa Christusa niech
bedzie z námi / Amen.

*Može byt czynione Błogosławieństwa y inszymi
słowy, z pismá swietego wżierymi, wedlug
dáru Duchá swietego.*

Po Błogosławieństwie vcžyni Pasterz
kroćuchne vpomnienie do Pokuty, iá-
ko mu Pan Bog da, albo tež tymi
słowy krotkimi :

Námileyszy Chřeřciánie w Pánu Chřis-
tusie: Wřysřkie Pismá sřwiete rpomi-
náia nas / ábysmy w przod grzechy náše
rozmaíte vřnarváli / á vřnarwřsy onych sie Pánu
Bogu spowiedáli / bez wřřelřky zástony ich / pro-
řac z vnřizonym sercem odpuřćzenia ich z řćzyre-
go miłosierdzia Božego / dla iedyneho Pořřzed-
nitá Jezusa Christusa dosřćvcžynienia. A áč-
kolwiek to záwřře / y ná řáždym mieyscu mamy
czynić : iednářře w iáwnym zřromáždzeniu
wiernych osobliwie mamy to wyřonywáć :
Abby ták sam Bog byl spráwiedliwym okazan / á
my zářřie poddánymi řluffnemu potepieniu z řie-
bie řámych / á z niego byt tylřko zbáwionymi. A
przeřoř iuř wpadáiac ná řolána řerc nářřych przed

wielmo-

wielmożnym Młaiestatem Pána Boga nášego /
w te słowa nabożnie y pokornie z żarstydzeniem
twarzy nášey / Modlmy się.

I MODLITWA Spowiedna.

Szechmogacy á wšwego miłosier-
dzia Boże / á Oycze Pána nášego
Jezusa Christusa / Oto my niedzni
ludzie / á wpadłe stworzenie twoie /
wpadamy przed oblicznością twoia / nie śmieiac
podnieść oczu swoich do Młaiestatu twoiego
świątego: wiedząc to żechmy przewinili / á obra-
żili Młaiestat twoy świąty rozlicznymi grzechy /
przestępując ośtawicznie wola á przykazanie two-
ie : zapomniawšy y strachu / y dobrodziejstwa
twoiego : dopuſzczając temu swemu swowolne-
ciátu / każdey swey woley / y zmyſłom ie^o wšytkim.
Co ty wšytko lepiej wieſz / y znaſz ná nas / náſz
wszechmogacy Pánie. Alát cie pokornie pro-
simy / iáko Boga y Oycá / ábyś raczył być Bogiem
miłościwym / nam niedznemu stworzeniu swoie-
mu: y odpuść nam wšytkie występki náſze: z lá-
ſki á z miłosierdzia swojego Boſkiego / y dla one-
go iedynego Syna swego / ták iákoś to nam zá-
ślubić / y obiecać raczył: y dla tegoś go nam ra-
czył dać / áby z nas żaden nie zginał / iedno áby
przezeń záwždy znalazł / miłosierdzie twoie / y zbá-
wienie swoje. A przytym rácz potwierdzić nas

PASTERSTWO

Duchem swoim świętym/abyśmy poznawšy ciebie tak Wielmożnego Pána swojego / zawždy si strzegli / i abyśmy wiecey nápotym swowolnie nie obrazáli Máiestatu twego świętego / a nie pobudzáli ná sie frogiego gniewu twoiego / na pomstę swoię. * Rácz też otworzyć / y oświecić náš mły Pánie zmysły náše / abyśmy słucháli wyrokow twoich / a zrozumiawšy one / czynili wola y ráda twoie / wczynkami dobrymi / y żywotem pobożnym okázuiac owoc wiáry dobry po wšytek čás żywota nášego. Dayże nam te prosimy cie pokornie / Duchá twego świętego / ktoryby wšytkę náše mądrość cielesną / y dufání o sobie z wmysłow nášych wyiał / a pyche sobie sprzećiwóná stłumił : Abyśmy cie wšyscy zgodnie w światobliwóści / y w sprawiedliwóści po wšytek čás żywota nášego chwalili / a ciebie być Bogiem nášym prawdziwym / nie tylko iezyskiem ; ale też y sprawami nášymi / z wmysłu prącego przed wšyskimi ludźmi wyznawali. * To wšytko rácz nam dáć z łaski / a z miłosierdzia swego ; dla Syná swojego milego / Pána á Zbáwiciela nášego iedyneho Jezusa Christusa / iáko Bog á Oćiec náš ná wielki święty y błogostánwiony. Amen.

2 MODLITWA Spowiedna.

B Anie y Sedžia serc / myśli / y wczynkow nášych / przed tobą / ktoryś iest wšechmoga-

cy / wy-

y/wyznawamy : jesteśmy sa bardzo źli/y grzeszni lu-
 dzie/ tak; że w nas nic niemamy/ iedno wielki nie-
 dostatek/ dla skazoney natury naszej / ktora za-
 wady grzechowi przyzwala / a przeciwna jest
 woli świętey wolej : a stad wpada w gniew
 woy/y w wine potępienia wiecznego. Przetoż
 iebie prosimy miłosierny Oycze / o łaskę/ y o do-
 puszczenie grzechow naszych : Dla Jezusa Chri-
 stusa Syna twego milego/ktory za nas na krzyżu
 umarł/ y zapłacił wine y kazał naszą y dosyć uczy-
 nił sadowi twoiemu : y nas z toba w łaskę ziedo-
 noczył. Dla takowey łaski / o miłosierny Oycze/
 nie rącz z nami wchodzić w sad : Bo żaden cło-
 wiek nie będzie usprawiedliwion przed toba : y
 nie rącz policzać grzechow naszych ku potępieniu;
 ale dary nam Ducha swego świętego/ ku pra-
 wodziwemu nawroceniu/ y wiernemu pokutowa-
 niu. Ktorem pośileni/y pocieśzeni/będziemy się
 tobie ze wszystkimi sprawami naszymi podobać.
 Raczże to uczynić dla Jezusa Chrystusa Syna
 twego milego / Pana a Zbawiciela naszego /
 Amen.

3 MODLITWA Spowiedna.

Panie Boże wszechmogacy / stworzycielu / y
 Oycze nasz namilosiwszy/ Siedziaserc/ my-
 śli/y uczynkow naszych/przed toba wyznawamy;
 jesteśmy sa grzeszni a bardzo źli ludzie / pełni wszyst-
 kich niedostatkow / y grzechow wielkich / czego
 teraz

PASTERSTWO

teraz przed oblicznością twoją żałujemy: y prosimy cie wprzeżymym sercem/o łaskę/y o odpuszczenie grzechów wszystkich naszych/dla Jezusa Chrystusa Syna twego miłego. W imię którego prosimy cie wieczny Oycze/ o Ducha twego świętego; któryby nam prawdziwe wznamię grzechów naszych dał/ á ku prawdziwemu pokutowaniu/ y dobrym uczynkom/ wstawnie pobudzał. Zmiłuj się nad nami/ wszechmogący Pánie / á ráć nam odpuszczyć wszystkie grzechy nasze: dla Jezusa Chrystusa Syna two^o mił^o/ Pána á Zbawiciela nasze^o iedyne^o/z tobą na wieki królującego/Amen

4 MODLITWA Spowiedna.

O Pánie Boże / Oycze Pána naszego Jezusa Chrystusa/ Oycze wielkiego / á nieskończonego miłosierdzia; tyś nam raczył wola łaski swej oznaczyć/ przez Syna swojego; Jż ludziom pokutującym przybliża się królestwo niebieskie. Przetoż ráć nas ludzie pokutujące / á za grzechy swe żałujące/ o Pánie przysiąc w łaskę swoją: á dać nam pewnym wśaniem osiągnąć głos poselsstwa twoiego/gdy do nas mówić raczysz; Odpuszczonec są grzechy twoie. Odpuszcze Oycze naszą łaskawość grzechy nasze/á zapamiętaj ich na wieki: y już nas prowadź droga swojej sprawiedliwości; á sumnienie nasze / wrzodami grzechów naszych splugawione / łaską Ducha twego świętego wćieść/y radością niebieską rozweseli. Amen

MODLI-

S MODLITWA Spowiedna.

Proszę Ciebie / wieczny a miłościwy Boże /
 Wyznawamy przed Młajestatem twoim Bo-
 gim / żechmy są niedzi / a opłakani grzesznicy / na-
 odzieni we wszelakiej złości / y nieprawości / i tko-
 ni ku wszelu złemu / leniwi ku dobremu : a i żech-
 my żyjąc w tym grzesznym naszym żywocie / twoie
 wiecie przykazanie przestępowali : przez co gniew
 twój przeciw sobie pobudzamy / a za sprawiedli-
 wym twoim Dekretem na się obalamy wieczne
 potępienie. Ale o Pannie / żaluemy tego / żechmy
 że rozgniewałeś : a oskarżamy nas samych / y złości
 nasze y żądamy aby twoja łaska ku pomocy na-
 szej nadszła / y niedostatkowi naszemu przybyła.
 Chciejże się tedy nad nami zmiłować / o nado-
 wotliwy Pannie Boże y Ojcze nasz miły : odpuszc
 nam nasze grzechy / przez nasświetła mek Syna
 twego namilszego / Pana naszego Jezusa Chri-
 stusa : A napotym / daj nam łaskę Ducha twego
 świętego / któryby nas nasze niesprawiedliwość z
 całego serca nauczał poznawać abyśmy się we zły
 sami sobie obrzydźili / a w nowym żywocie po-
 wstali / w którymby prawdziwe owoce święto-
 ści / y sprawiedliwości przynosić / mogli-
 my się tobie podobać dla Jezusa Chrystusa. Daj
 nam też słowo twoje nasświetla / według wo-
 ley twojej Boskiej / wyrozumieć : abyśmy się
 tego uczyli / wszystkę naszą nadzieję w tobie sa-
 mym

PASTERSTWO

mym pokładac / a od wszystkiego stworzenia si-
oddalac: Zeby też nasz stary człowiek / w nas z
wszystkimi pożadliwościami / dzień po dzień / by-
wkrzyżowany: a my abyśmy sie tobie ofiarował
ofiarą żywą / ku chwale imieniu twojemu świę-
temu / ku zbudowaniu bliźniego naszego: Prze-
Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

6. MODLITWA Spowiedna.

W A grzeszni ludzie / spowiadamy sie tobie Pa-
nu Bogu wszechmogacemu / Oycu naszemu
niebieskiemu / z naszych wszystkich grzechow / kto-
rychśmy sie dopuścili / od młodości naszej / aż do
tej godziny: Jesteśmy zgrzeszyli iawnie / y tajem-
nie / przestępuiac dziesięcioro twoie przykazanie /
które sie w tych dwu zamyka: Jesteśmy ciebie Pa-
na Boga swego / nie miłowali ze wszystkiego ser-
ca swego / ze wszystkiej dusze naszej / y ze wszyst-
kich sił naszych: A bliźniego naszego / nie tak i-
ako samych siebie. Czego nam serdecznie żal / y te-
go sie spowiadamy / y innych grzechow / ktoreś
my popelnili uczynkiem / przemowieniem / po-
myśleniem: Ktore grzechy / lepiej ty Panie wiel-
ki nas / a niżli one my pamiętać y wyliczać może-
my. Ale nie warpiemy w Miłosierdziu twoim
y prosimy sobie na pomoc Pana naszego Jezusa
Chrystusa / aby sie on za nami raczył przyczynić
do ciebie Oycu swego: abyś nas nie raczył sądzić

podług

podług złości naszych ciężkich / ale podług two-
ego wielkiego / niewymownego / y nieskończone-
go miłosierdzia. Różnie na nas weyjrzyć ludzie
grzeszne / ktorzy do ciebie wolamy / w nadziei
obietnice twej / y zasługi Syna twego miłego Je-
susia Chrystusa: Oycze nasz / któryś jest w nie. ić.

7. MODLITWA Spowiednia.

WSzechmogacy / a wieczny Boże / y miłości-
wy Oycze nasz / wpadamy pokornie przed
wielmożnym Młaiestatem twoim / błagamy to / y
bez wżęgo ochylania / na się zeznawając / iżemy
orzechu tobie ciężko zgrzeszyli / y ostatecznie grze-
szyć nie przestawamy / tak bardzo iżemy tego ni-
gdy niegodni / abyśmy ku twemu świętemu młai-
estatowi pożyżyć mieli / nie tylko abyśmy mieli
być policzeni między działki twoie. Abowiem o-
torem tego ; iż w grzechu zacięci / y zrodzeni ieste-
śmy / proźni będąc wżęgo dobrego / a pełni wżę-
go złego ; ięszcże k temu na każdy dzień rozlicznym
obyczajem przykazania twoie gwałcimy ; Nie-
chwaląc cię podług zacności Młaiestatu twego
świątego / y podług oycowskiej prawdy miłości
przeciw nam twoiej ; a bliźniego naszego / po-
dług rozkazania twego / posługami naszymi nie
ratując. A tak to zeznać musimy ; iż my za sprá-
wiedliwym sadem twoim / iesteśmy winni potę-
pienia wiecznego / y prawieby już z nami śle było /
wiedząc

PASTERSTWO

Kiedyby tey frogości / y sprawiedliwego Sade
twoiego / Syn twoy namileyfzy śmiercią swo
ia frogę nie wblagał. W którym to Synu two
im tates nas przyjąć raczył; że / wſzystkim złości
ſwych káiacym / z wielkim oświadczeniem / y w
perwieniem ſwieteſzy / á prawey Ocowſkiey ká
ſkliwości twoiey / dobrowolnie zábiegał / nie
prágnąc śmierci grzeſznego człowieka / ale ráczy
chceł / áby ſie wpańmiał / á żyw zoſtał. Duſiając
tedy naytáſkwoſzy Oycze w tey to láſce twoiey /
przed Thron Máiſtatu twego ſwietego / przeſz
zaſługe Syná twego milego / wpađamy / pókor
nie proſząc; żebyś ná nas raczył wyejrzeć / okiem
miłóſierdžia twoiego. Al to nie dla nas grzeſz
nych niegodników / ktorzyſmy nic innego nie ſa /
tylko grzechem z przyrodzenia náſzego / á ták ſyná
mi gniemy / y zátrácenia; Ale dla Syná twego
milego Jezusa Chriſtusa / ktory ieſt náſza ſpra
wiedliwość / odkupieniem / y ſwiatobliwośćiá.
Proſimy cie teſ / iżebyś teſ nam dárował Duchá
twego ſwietego / ktoryby ſercá náſze / przez ſia
prawie iákoby kámiennie / nátknieniem ſwoim
ták zmiekczyć raczył; áby twoy zákon ſ. mogli być
ná nich nápiſany; á przez nas potym / iákó przez
odnowione / á prawey ſwiatłości działki / we
wſzystkim żywocie náſzym / mogli być czyniony /
zá iego ſwieta pomocą / ku twey / y Syná twee
go / y Duchá ſwietego wieczney chwale / z po
mnożeniem Kóſciółá ſwietego. Amen.

8 MODLITWA Spowiedna.

Panie Boże wszechmogący zgrzeszyliśmy prze-
ciwko tobie : Jesteśmy niegodni / abyśmy by-
li nazwani działkami twoimi; niegodni my / aby-
śmy oczy do nieba podnieśli / prze rozliczność grze-
chów naszych / y abyśmy plugawymi usty nasze-
mi wyzwali wielbnego imienia twoiego. Bo
tym samym / jesteśmy ciebie Boga napaśćawego
rozniewali / zstaliśmy się niegodnymi nieba y
ziemie. Prosimy cię Panie / prosimy cię / nie rączy-
cie nas od oblicza twego odrzucać : nie rączy się od
nas oddalać / abyśmy niedzicy nie zgineli. Albo-
wiem jeśli nas łaska twoja bronić y szczęcić nie
będzie / zginelismy : będziemy iako proch od wia-
tru porwani / a prawie wniciec obroćmy się. De-
kajże wielkość miłosierdzia twego nad nami /
iakoś niegdy nad synem Marnotratnym okazał.
Żmily się nad nami Boże / a nie pamiętaj na
nieprawości nasze. Żmily się nad nami ; iakoś
się żmutował nad onym Lotrem na krzyżu wyśpa-
cym / y nad onym Jawnogrześnikiem pokutują-
cym. Przyimi pokutę niepożytecznych slug twoich :
Albowiem ty Panie przyśzedł / nie sprawiedli-
wych / ale grzesznych do pokuty wyzwać. Tobie
chwala na wieki wieków. Amen.

9 MODLITWA Spowiedna.

Wszechmogący Boże / Tyś jest Bog miło-
śierny / łaskawy / dobry / długocierplivy / nie-

PASTERSTWO

rychły tu gniewu/ litościwy nad karaniem/ ho-
 ny w miłości/ żalostny z każdego wtrapienia. Co
 wszystko w tym pokazuje się/ że ty śmierci nie po-
 żadaś grzesznego człowieka/ ale żeby się nawro-
 cił/ tego ty chcesz. Dla tego; długo cierpiś nam/
 czekając naszego upamiętania/ y nawrocenia. Ty
 sam miły Panie grzechy odpuszczasz. A tak cie
 pokornie prosimy/ naucz nas tego/ iakobyśmy od
 grzechow powstać mogli. Nawróć ty sam nas
 do siebie/ a będziemy nawroceni/ zdrow nas
 od grzechow naszych/ a będziemy zdrowieni. V-
 lec nas/ a będziemy wleczeni: Obrzeż nasze serce/
 a będziemy cie szukać / przez prawdziwą pokutę:
 pomoż nam powstać z grzechow naszych: wle-
 pokutę w serce nasze: szukaj nas sam a będziemy
 znalezieni: bochmy są iako owce stracone y zgubio-
 ne. Omyj nas od grzechow naszych: odpuszc-
 że y każ za grzechy nasze. Stworz w nas serce
 czyste. Duch twego świętego od nas nie odep-
 mny: nie odrzucaj nas od oblicza swojego. O
 nasz miły Panie/ weyźrzy tak na nas okiem mi-
 łosierdnym; iakoś weyźrzył na Magdalene pokutu-
 iaca / na Dawida za grzechy żaluiacego / y na
 Piotra płaczącego. Prosimy cie nie pamiętać
 złości naszych/ którzychśmy się dopuszczali z mi-
 łości naszej/ aż do czasu dzisiaj: Zmiłuj się
 nad nami nasz Panie/ zmiłuj się nad nami/ a da-
 ruj nas łaską swoją świętą. A porichmy jedni
 y wi/ weyń to: abyśmy za grzechy nasze pokuto-
 wali

wali/pok
 wali. O
 Orye na
 Po Sp
 przez o
 chow
 B adje
 mili
 iście ob
 a z wiern
 dzu jego
 a odpus
 luy obie
 wie rac
 to Bog y
 swiate i
 tego; B
 Amen.

B ad
 ani
 aslugi
 biernice
 Bede m
 bym / a
 beda. 2
 wierzoy

wali/pokuty nie odkładali/ na śmierć się nagoto-
wali. O uczyniż to Boże nasz o co cię prosimi.
Oczy nasz ktorys iest zc. Amen.

*Po Spowiedzi ma być rozgrzeżenie
przez opowiedanie pokutuiącym grze-
chow odpuszczenia, tymi słowy:*

Bądźcież tedy tego pewni iście / Chrześciance
mili / iesliż tego z prawego serca żałiecie i
iżecie obrażili tak dobrego Pana Boga swiego
i z wiernym sercem dusacie światemu miłosier-
dziu iego / że wam będzie Bogiem miłosier-
dym / i odpisici wam srogość gniewu swiego / wed-
ług obietnic swych / ktorych nam wiele zostā-
wić raczył w Pismiech swietych swych : Boć
to Bog prawdziwy iest / a nigdy nie sa omylne
świeta iego słowa. A to się nam zstanie / w imie
tegoż Boga / Oycā / y Synā / y Duchā swietego /
Amen.

Albo też tymi słowy.

Bądźcież tedy pewni tego namilży Chrześcia-
nieżec wam P. Bog odpuscił grzechy / dla
zasługi Synā swego Jezusa Chrystusa / podług o-
bietnice swej swiety / w te słowa uczynionej :
Bede miłosierdym nieprawości / y grzechom wā-
skym / a złości wāskym / iuż dāley pāmietāc nie
bde. Aprzetoż iako Apōstolowie māiac klucze
zwierzone sobie Krōlestwā niebieskiego / od Sy-

PASTERSTWO

na Bożego ludźiom wierzącym y pokutuiącym /
opowiadali grzechow odpuszczenie słowem Bo-
żym : Tak y ia teraz będąc sluga Chrystusowym /
a śafarzem tajemnic Bożych / wam wszytkim co
sie sercem ścżyry do P. Boga nawracacie za grze-
chy swoje żaluiecie / do nich sie wracać niechciecie /
o ich odpuszczeniu całą duszność w miłosierdziu
Bożym / y zasłudze Jezusa Chrystusa doskonaley
połkadam / opowiadam wszytkich grzechow wa-
szych odpuszczenie / y żywota wiecznego darowa-
nie : a to w imie Boga / Oycy / y Synu / y Du-
chu Świetego / Amen.

Albo też tymi słowy krotszymi.

Błagamyż perwney nadzieie / że Ociec niebieski z
nierwymowney miłości swej / raczył te prosby
wasze przypuścić ku światemu Najestatowi swo-
iemu / y raczył ie wysłuchać. A iest rzecz pewna /
iż podług prawdziwych swoich obietnic / dla Je-
zusa Chrystusa Syna swego raczy ie wypełnić / re-
dno my tego wszytkiego od niego zupełnym dusza-
niem cierpliwie czekamy. A teraz ku utwierdze-
niu w tej łasce iego Bożkiej / y wiary waszey po-
mnożeniu z pobożnością / posłuchaycie słow Du-
cha Świetego.

Zatym przystąpi do textu ktoregokolwiek wzięte-
go z Pisma świętego, czasow dni robotnych ; a czasow
Niedzielných, y czasow swiat Wroczyśtych do Ewán-
geliiy świętey albo do służącego potrzebie textu f.

Po czy-

Po czytaniu textu świętego, zaśpiewaia którąkolwiek z tych Piosnek.

1. P I E Ś N.

Przez twoe słowa poślubione. *Pátrę o Słowie Bożym Pieśni 8. K 13.*

Albo też tylko teyże Pieśni wiersz 4. y 5 Głos iego my słyżać owce/ zc. Niy ktorzy temu wierzy/ my/ rzeczym wszyscy/ zc.

2. P I E Ś N.

Anie Jezu Chryste przez twoe zmiłowanie / Raczysz nam dać prosiim Boskie przeżegnanie zc. *Pátrę o Wcieleniu Syna Bożego Pieśń II. B 8*

Zatym innych Pieśni po Ewangeliey, podług swiaz Procydnych, y Materiey Pátrę w Pieśniach Czwartej Części Kátechizmu,

Albo też nie śpiewaiać, będą mówić po textcie S. z tych ktora modlitwę.

1. M O D L I T W A przed Kazaniem.

Anie Boże wszechmogacy Oycze nasz niebieski / ktorego zakon iest tak doskonały : że błędne nawraca dusze/ niećwiczoným dodaie mądrości/ a oczy małuczkich oświeca : pokornie cię

PASTERSTWO

prosimy / podług twego niewymownego miłosierdzia / abyś te ciemne smysły nasze / i aśnością Ducha twego świętego oświecić raczył ; żebyśmy zakon twój zrozumieć / a rozumiały / rzeczywistami okazać po wszytek czas żywota naszego mogli. Ażci się tak podobają Oycze nasz namilosciowszy / osobliwie prostym a wzgardzonym / tajemnice świętey wolei twoiey oznajmiaćy na takie prawie łaska swoia wzgiad mieć / którzy w Duchu cierpliwym y pokornym / sami sobie nie dufając / twego świętego słowa požądają / na nim przestają ; Dajże nam / prosimy cie / Ducha twego świętego / któryby wszytkie nasze mądrość cielesną / y dufanie o sobie / z myślow naszych wyiał / a pyche sobie sprzeciwna w nas ztłumił. Abyśmy cie wszyscy zgodnie w światobliwosci y sprawiedliwosci / po wszytek czas żywota naszego chwaliłi / a ciebie być Bogiem naszym prawym / nie tylko językiem ; ale też y sprawami naszymi / y prawym zmysłem / przed wszytkimi ludźmi wyznawali. Tego od ciebie żądamy namilosciowszy Oycze / przez imię namilskiego Syna twego / Pána y Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa / Amen.

2 MODLITWA przed Kazaniem.

Ależ otworzyć y oświecić nasz miły Pánie w mysły nasze / abyśmy słuchali wyroczoro twoich / a

ich/ a zrozumiawszy one/czynili wola y rade twa-
 ies: uczynkami dobrymi/ a żywotem pobożnym o-
 kazuiać owoc wiary dobry/po wszystkie czas żywota
 ta naszego. Dajcie nam też prosimy cie pokornie/
 Duchá twego świętego/ któryby wszystkie nasze
 mądrość cielesną/y duszanie o sobie z myślow naszym
 wych wyiał/ a pycha sobie sprzeciwna stłumił: A-
 byśmy cie wszyscy zgodnie w światobliwośći/ y
 w sprawiedliwośći po wszystkie czas żywota náš-
 tego chwaili/ a ciebie być Bogiem naszym pra-
 wdziwym/ nie tylko ięzykiem; ale też y sprawami
 naszymi z myślu prawnego przed wszystkimi ludź-
 mi wyznawali. * To wszystko rácz nam dać z
 łaski/ a z miłosierdzia swego; dla Syná swiego
 miłego / Pána a Zbawiciela nášego iedyngo
 Jezusa Chrystusa/ iáto Bog a Ociec náš na wie-
 ki święty y błogosławiony. Amen.

Zatym kazanie być ma, według potrzeby.

Po kazaniu zaleciwszy potrzeby
 wszystkiego kościoła Bożego; te modli-
 twy mówione być mają według po-
 trzeby y czasu.

1. MODLITWA po Kazaniu.

Bądź tobie cześć / y chwała Boże Oycze/ 16.
 Bądź tobie cześć/y chwała/Panie Jezu/ 16.
 Bądź tobie cześć / y chwała Boże Duchu ś. 16.
 Patrząc y o Trojcy ś. A 20.

2. MODLITWA po Kazaniu

Z prośb Modlitwy Páńskrey.

MSzechmogacy y wiecznie miłosierny Boże
Oycze nasz niebieski! Dziękujemy twej świę-
tej wielmożności/ za wszystkie święte dary twoje/
które obficie zawsze k nam płyną z ręki łaskawey
twojej; ktorými żywić/ y opátrować raczyś dusze
y ciała nasze. O raczyś nas miłosierny Oycze za-
chować w tej łasce swej na wieki. Błogosła-
wienie twoje rącz rozlać na wszystkie spráwy/
y potrzeby nasze. Bądźże oycem naszym miłosci-
wym/ a my będziemy za łaską świętą twoją/ dzie-
łkami tobie miłymi/ y powolnymi. Okaż nam
twarz swoją/ a będziemy zbáwieni. Daj nam zro-
zumieć spráwy/ y tájemnice królestwa swojego:
Rącz napisać wola zakonu swojego w sercach na-
szych. Daj miłosierny Oycze kościołowi twoje-
mu pokój: y rącz dąć przelożonym naszym wszyst-
kim Duchá swej mądrości/ ku spráwowaniu lu-
du swego. Lud chrześciański wszelákiego stanu/
y powołania/ spráwy miłosiernej ręki swojej.
Winy nasze/ ktoreśmy zasłużyli grzechy naszymi/
doczesne y wieczne/ raczyś nam miłosciwie odpu-
ścić. Nieprzyiaciele kościoła swego/ rącz pow-
ściągnąć/ y náwrócić ku prawdzie swojej. Od
chytrości sátańskiej rącz nas bronić. W nowym
żywocie tobie miłym/ rącz nas przez Duchá swo-
iego świętego postanowić/ y od wszelkiego złego/ du-
šnego y

šnego y ci
O Raczyś
śiernym t
y porzebi
ślac na na
niebieski/
milskiego
imieniem
rys jest n

3.

Pánie
brodli
bie w serc
go Syná
zusa Chri
dobrodzi
y podobie
braz swo
kit: prze
picnia/ś
nie nasze
świątego
świątego
świątego
koii nas
chwaleb
twoie ś

knego y cieleśnego/racj nas zachować y obromić.
 O Raczyś nas ogarnąć swym świętym/ y mi-
 łośniwym błogosławieństwem/ w każdej sprawie/
 y potrzebie naszej/ y pokoy swoy święty racj roz-
 łożyć na nas. O raczyś to uczynić Boże Oycze nasz
 niebieski/ dla Jezusa Chrystusa Syna swego na-
 milskiego/ Pána y zbawiciela naszego; ktorego
 imieniem ciebie tak wzywamy: Oycze nasz kto-
 ryś jest w niebiesiech/ ić.

3. MODLITWA PO Kazaniu.

O Pánie Boże wszechmogący/ miłośniwy a do-
 brotliwy Oycze nasz niebieski/ dziękujemy to-
 bie w sercu skrużonym y wniżonym/ przez iedynę-
 go Syna twego/Pána y Zbawiciela naszego Je-
 zusa Chrystusa/ za wielkie y nieogarnione dary/ y
 dobrodzieystwa twoie; żeś nas na wyobrażenie
 y podobieństwo swoje stworzył; y utracony o-
 braz swoy/ w Synu swoim namilszym przywro-
 cił: przez ktoregoś też z wieczney śmierci y potę-
 pienia/śmierci jego sroga wybarwił: y oczyścze-
 nie nasze krwią jego droga/ przez Ducha swego
 świętego w nas zapieczętował: y tych czasow o-
 statecznych nadroższym skarbem słowá twego
 świętego obdarował; y do jego słuchania w po-
 koju nas zgromadzaś. Chwalimy przypym
 chwalebne imię twoie/ za obronę y opatrność
 twoie świętą Oycowską; ktorey ostarwicie 3

PASTERSTWO

twej świętej dobroćliwości nad sobą doznawa-
 myz tej nocy przeszłej / y iuz dnia dzisiejszego do-
 znaliśmy. Prosimy ciebie pokornie iako Boga
 y Oycę namitościerniejszego / abyś do końca nad
 nami te łaski swoje oycowska pokazywać raczył
 złości naszych rozlicznych przepomniał: Duchem
 swoim świętym odrodził: Abyśmy odtąd w
 światobliwości / y w sprawiedliwości żyli / przed
 tobą y wszystkimi ludźmi / tu chwale twojej świę-
 tej. Słowo twoje święte rącz wkorzenie w
 serca nasze / Duchem swoim świętym. Od nieprzy-
 iaciół naszych duchnych y cielesnych / rącz nas za-
 wždy bronić. Potrzebami ciała naszemu nale-
 żacemi / ile znaś być z chwały świętej twojej / y z
 naszym zbawieniem / rącz nas opatrować. Ko-
 ściółę swego na tym / y na wszelkim miejscu be-
 dacego / rącz być zawždy obrońcą / y pomnożeniem.
 Oczyszczony nasz / rącz miłościwie bronić od mieczá
 nieprzyjacielskiego / powietrza morowego / ognia
 skodliwego / głodu cięskiego / y nieszczęścia wsze-
 lkiego. KROLA PANA naszego z KROLOWA
 Małżonką ię / y ze wszystkim całym domostwem kro-
 lestwa iego / rącz chować w łaskę twojej świętej
 Rące y Hetmany iego / y Przełożone każdego y
 tutejszego miejsca / sam rącz sprawować / podług
 powołania ich. PAN y Patron Kościółá two-
 iego Cóż obliwie tutejszego / rządz od wszelkiego
 nieszczęścia ich bronić w dobrym zdrowiu przy-
 prawdzie zbawienney twojej przez wszystek czas

żywota

Zmie-
 lu na
 towi two-
 przez te n-
 siejszego.
 ięście da-
 ni postu-
 byśmy za-
 li ani po-
 podobá

ywoła ich/ chorway. Nie zapominay też Oycze
dobrociwyy/ Bráciey y Siostr nášsych/ ty blisko y
daleko będących/ á od ciebie rozmaicie náwiedzoz-
nych Kácz byc chorych leżárzemy/ matnych pocie-
ha; utrapionych kátunkiem; wdow/ y sierot oz-
bietunkem; więźniow Chryściánstich z niewoley
nieprzyacielskiej wybáwieniem; podróżnych
trocím; nieplodnych z lástki swey / dla chwały
imienia swego / rozmnożeniem; á brzemien; ch-
y błogostáwienstwem swoim / szczęśliwym roz-
wiazaniem. To wszystko ráczże uczynić y nam
dáć/ z lástki y z miłosierdzia swego; dla iedyne-
go Syná twoiego / Páná nášsego Jezusá Chri-
stusá : Ktory z toba y z Duchem świętym żywie y
kroluie ná wieki wieków. Amen.

Oycze náš Ktoryś iest w niebie / ié.

4. MODLITWA po Kazániu

z Prośb modlitwy Páńskiey.

Anie Boże wszechmogacy/ Oycze y zbáwicie-
lu náš namilosciwośy/ dziekuiemy Máięsta-
towi twoiemu świętemu; żeś nas z lástki swoiey/
przez tę noc przeszła raczył przywieść do dnia dzi-
śniejšego. Prośimy cie pokornie ráczże to nam
ieśże dáć; áby nam wszytek zśhedi ná chwałę/ y
ná posłudze Máięstatu twego świętego/ tak; że-
byśmy żadney inšey rzeczy nie myślili/ nie mowia-
li/ ani poczynáliš iedno/ cymbyśmy sie mogli tobie
spodobáć/ y być posłusznym twoiey świętey wo-
ley

PASTERSTWO

ley : Żeby tak rożytkie sprawy / y wżynki nasze
 obracaly sie ku czci / á ku chwale imienia twoiego
 swietego / y ku zbawieniemu zbudowaniu bli-
 żnich naszych ; ktorzyby sie przykładem naszym po-
 rużali / ku służbie / y cici swietey twoiey. A iáko iá-
 snościá słowá twego / oświecaś / y ogrzewaś
 rożytek świat / dla pożytku / y wczasu tego to ży-
 wota naszego doczesnego : Tak też racz oświecić
 rozum nasz / nie wgażonymi promieniami / y iásno-
 ścia Duchá twego swietego ; ktorzyby nas przy-
 sprawiedliwości twoiey tak zachowywał ; iż do-
 czego byśmykolwiek myśli swoje przyłożyli / nie-
 chayby ten był cel nasz ustawiczny ; żebyśmy cho-
 dziłi w boiaźni twoiey : á żebyśmy nie mieli inšey
 myśli / ani przedsięwzięcia inšego / iedno iáko oby-
 śmy służyć mogli twoiey swietey chwale. Spraw-
 też y to ; żebyśmy od samey lásti twoiey / same-
 go błogosławieństwa twego swietego / y wśfel-
 kiego dobrá naszego / oczekowali : A nie wazyli sie
 też żadney rzeczy tákiey / ktoraby tobie wdzięczna
 być nie miała. Ráczże nam to iestże dáć ; iż po-
 sie tu stáramy / o kolo zachowania tego to żywota
 naszego / y praca podejmujemy o rzeczy należące /
 ku pożywieniu / y odzianiu cielesnemu ; żebyśmy y w
 ten czas / podnawali do ciebie wzgore myśli nasze
 to iest ; do błogosławionego onego żywota wie-
 cznego / ktoryś obiecać raczył wiernym swoim.
 A kiedy nas tak będziesz chował / y z strony dusze /
 y z strony ciała / w opiece twoiey / raczyś nas ie-

ścić

kęże vmocnić/ przeciwko nalażdom wszystkim/ y
 okusom szatanśkim/ ktore nas uśtawicznie ogar-
 nia/ w tym to żywocie. Przytym iestćjesz iż nie do-
 ąc począc/ iesli w tę do końca niewytrwamy; Prze-
 o cie prosimy Panie/ żebyś nas nie tylko przez
 zisiejszy dzień/ rzadzić/ y sprawować raczył: ale
 przez wszystkie czasy żywota naszego/ aż do końca/
 aż; żebyśmy wszystkie wiek nasz strawić mogli/
 pod światym rządem twoim. A iż też potrzeba sie
 arofsze w cnotach świętych pomnażać; Racz je-
 y sam w nas przymnażać dzień po dzień łaski swo-
 cy/ tak długo / aż sie dostatecznie przyłączymy / y
 iednoczymy z twoim namiłszym Synem/ Panem
 naszym Jezusem Chrystusem; ktory iest prawdzi-
 wym Słońcem/ ktore uśtawicznie świeci w du-
 szach naszych. A żebyśmy mogli odzierżec v ciebie
 e tak wielkie dobrodzieystwa; rącz pierwey za-
 wamietać wszystkich grzechow naszych/ ktorychse-
 ny sie dopuścili od młodości naszej / aż do teraz
 nieysey godziny: y rącz ie nam z twego niewy-
 norowego miłosierdzia odpuścić; iakoś obiecać
 raczył tym wszystkim ktorzy cie wyzwaia / y pro-
 ża z serca prawego/ w Imie twego miłego Sy-
 ła/ a Pana naszego Jezusa Chrystusa. Ktorego
 imieniem ciebie wyzywamy / tobie sie sa-
 memu modlimy: Oycze nasz kto-
 rys iest w niebie/ ić.

§. MODLITWA po Kazaniu.

Panie

PASTERSTWO

Panie Boże wszechmogący / niech święta
twoja chwala dla grzechów naszych nie be-
dzie posromiona / bośmy rozmaicie przeciw to-
bie zgrzeszyli. Miłanowicie w tym; żeśmy two-
mu nastrojstwu słowu nie wierzyli / y nierodzaj-
nością naszą / Ernabnością / y niewpamiętaniem
gniewu twego naprzeciw sobie / co dzień pobudzili
dla czego / słusznie byś nas miał karać. Ale o Pa-
nie / wpamiętaj na twoie wielkie miłosierdzie /
y zmiłuj się nad nami. Day nam wyznanie / y opła-
tanie grzechów naszych / z polepszeniem żywota
naszego. Potwierdź ludowi twojemu sługi two-
ie / Rządźcie słowa twego; aby szczerze y stale
przepowiadali ie. Umocni y zwierzchność naszą;
aby mieczem świeckim / od ciebie poruczonym /
sprawiedliwie y wiernie władali / y rządziła.
Bron nas od wszelkiego błędu / y niewiary; po-
tłum wszystkie złe y škodliwe rady / które są prze-
ciw słowu / y Kościołowi twemu wynalezione.
O Panie nie oddalay od nas Ducha twoiego
świętego / ani słowa twego; ale day nam praw-
dziwą wiarę / cierpliwość / y stałość. Przyjdź na-
pomoc Kościołowi twemu / a wyzwobodź go od
każdego ucisku / nasmięwania / y oprucenia twa.
Pociesz wszystkie chore y troskliwe / a pošli nam
swoy święty pokoy / przez Pana naszego Jezusa
Christusa prawdziwe Króla pokoju / który nam
te prawdziwa obietnice dał / tak mówiac: Za-
prawda / zaprawda powiadam wam; Oco ro-
wiek

wiek Oyc
wam da
Oycze na

6.

Panie
łości
miłości;
wac od w
fney / iak
że nasz n
go dżis
od wżyst
święta op
tych / y to
zdrowiu
te pamięt
zwajac
zac racyl
tego / Pa
niem tobi

7.

Rec
prze
ciała na
3 Kłodro

wiek Oycá w Imie moje prosić będziecie / to
 wam da; y tak nas náuczył modlić się tobie :
 Oycze náš ktoryś iest/ ić.

6. MODLITWA po Kazaniu.

O Anie Boże wszechmogący / Oycze náš nami
 łościwszy / dziękujemy twej świętey Bożciey
 miłości; iżes nas tej przeszley nocy raczył zachow-
 wać od wszelkiey niebezpieczności naszej/ ták dra-
 żney/ iáko y ćielesney. Pokornie cie prosimy/ Oy-
 cze náš naymiłościwszy; ábys też nas y dnia te-
 go dziśieyszego/ y po wszystkie dni żywota náše-
 go od wszystkich nieprzyjaciół naszych/ reka twoia
 święta oycowska záščycił/ y w sprawách świę-
 tych/ y tobie miłych/ w łasce twoiey/ y w dobrym
 zdrowiu zachował: Abyśmy ná słowo twoie świę-
 te pámietáli/ y záwsze ie przy sobie zachowali/ re-
 szwając dobrodzieystwa twoie/ ktoreś nam oka-
 zać raczył / dla Jezusa Christusa Syna twego mi-
 łego/ Pána y Zbawiciela nášego. Ktorego imie-
 niem tobie się modlimy: Oycze náš ktoryś iest/ić.

7. MODLITWA po Kazaniu.

O Rece twoie/ o Oycze niebieski/ ná ten dzień/ y
 przez wszystek żywot náš/ poruczamy dusze y
 ciátá naše: Tákże to wszystko/ cokolwiek iedno-
 z kćjodrobinwey reki twoiey świętey mamy: od
 twego

8

Sięć
 hycie rac
 go święte
 tego; je n
 go tylko s
 ga/y we
 wać/y w
 nie może/
 Duchą t
 prosimy
 sierny B
 głowny r
 zbawieni
 mogli: an
 miei wy
 zaś proś
 twego s
 fe/azatu
 miez m
 cynie b
 woce/ k
 lego nig
 w nas t
 twego s
 fych m

Buch m

8 Modli-

8 MODLITWA po Kazaniu.

Sięki tobie czynimy Pánie Boże Oycze náš
namitosćiwsky/ żeś nam dnia dzisieyszego
wysłuchał/ ku słuchaniu y wzięciu się słowa two-
go świętego. Ale że nas Syn twoy młoty nauczył
tego: że nie ci są błogosławieni/ ktorzy słowa two-
go tylko słuchają: ale ktorzy go y słuchają/ y strze-
gą/ y według niego się spráwują: a strzec/ cho-
wać/ y według niego się spráwować/ z nas żaden
nie może/ okrom osobliwego ráunku/ y pomocy
Ducha twego świętego: Przetoż cie pokornie
prosimy o wśchmogacy/ żywy/ mocny/ a miło-
śierny Boże Oycze náš niebieski: aby naprzód on
główny náš nieprzyiaciel/ a przeciwnik nášego
zbawienia/ nam swymi chytróściami škodzić nie
mógł: ani tego/ czegośmy się teraz nauczyli/ z pá-
mieci wybierał: albo w nas zátłumiał. Przytym
zås prosimy/ abyś nam swoje pomoc/ Ducha
twego świętego dał: żeby on serca nasze opoczy-
ste/ a zátwardziále/ mocą swoją zmiekzył/ y zie-
mie z nich płodną uczynił: pokrapiając ie wstawi-
cznie dżdżem miłosierdzia twego: aby dobre o-
woce/ ktore w nas słowo twoie rodzi/ zá pomoc
iego nigdy nie wyschály/ ani wstawały: ale aby się
w nas tym więcej ku cści/ a chwale imienia
twego świętego/ y ku zbudowaniu bliźnich ná-
szych mnożyły. O raczże nam to dać Boże náš!

PASTERSTWO

Oycze nasz / y dobrodzieiu nasz / dla Jezusa Chri-
stusa Syna twego milego / Amen.

9 MODLITWA po Kazaniu.

O Wiecznie żywy / y wszechmogący / á miłośnier-
ny Boże / Oycze Pána nášego Jezusa Chri-
sta / dziękuiemy tobie z prawnego serca: żeś sie nam
przez słowo swe raczył okazać / będąc w tajemno-
ści wielmożności swojej / żadnemu przedtym nie
znaliśmy: ábychmy cie Bogiem naszym być znali /
á rozlicznych Bátwánów w myślách naszych z
niewiernymi / nie tworzyli.

¶ Dziękuiemyć też: żeś nam on wieczny de-
kret swoy o poiednaniu / y naprawie wpadku ná-
šego / od początku świata oznaymił: według któ-
rego / gdy czas od ciebie náznáczony przyšedł / ra-
czyłeś namilšego Syna twoiego / ná ten świat
zešláć / áby sie zstál eštára za nas: á ták byli pro-
żni gniewu twoiego / y ciężkošći grzechu nášego.
Dla którego Syna twoiego wstáwiczn e zgro-
madzaš / y rozmnažaš Košciol wiernych twoich
chwalców / który pošwiacaš y rzadziš Duchem
twoim świętym.

¶ Dziękuiemyć / że nam wšyczáš náuki / nie-
gdy wymyšłami ludzkimi zátłumionej / Zwánge-
lię swojej świętey: przez ktorą sobie mocnie znie-
walaš serca: popiſuięš dziedzicę ku wieczney
chwale: y grzechów naszych odpuszczenie z łáski
šćyrey swojej oznaymuieš.

Dziękuiemy

¶ Dziękujemy / że nas w nocy / y we dnie przez swe święte Anioły strzeżesz / y bronisz od wszelkich okrutności / y sił Diabelskich: y poki tu jesteśmy na świecie / że nam hoynie / y łaskawie zdrowia wyjeżdżysz / y wnością wstawię opatruiesz: pomieśkanie spokojne iednaś: Rzeczpospolita nasza w pokoju zachowywasz / we wszystkim dobrym pomagasz. Za te wszystkie niewymowne dobrodziejstwa wielmożności twojej / winniśmy wstawię na w sercach naszych wdzięczność.

¶ Ale my o przenaślności nieyśmy Oycze / musimy znać y niewdzięczność naszą: Gdyż cie tak łaskawego Oycę wstawięnie / y cięśko obrazamy: Daczym gniew twój sprawiedliwy przeciw sobie pobudzamy / y potępienie wieczne zasługujemy. Albowiem sercem naszym od ciebie odstepujemy / myśli naszą daleka od ciebie: oczy / y wszystko ciało nasze wolej twej nienawidza. Owa takimi się przeciw tobie stawiamy: iakobyśmy / ani stworzeniem twoim nie byli: ani ty naszym oycem nadobrotliwym nie był. A przetoż my pokornie z płacem serdecznym / wcielamy się ku miłosierdziu twemu / abyś nas nie odrzucił dla sprostności grzechu naszego: wszak tobie samemu grzechymy: przeto się tobie samemu winni dajemy. Opuśćże nam winy nasze / dla namilskiego Syna twego Jezusa Chrystusa Pana naszego: gdyż go wydał / na okrutną śmierć dla nas. Dla tego namilskiego Syna twoiego wysłuchaj nas: zmiłuj się nad nami:

PASTERSTWO

mi : wliży cięskłości naszych : odłóż twoy gniew :
wspomni na nieogarnione miłosierdzie twoie.
Spraw w nas sercá czyste / o Boże nasz / y Du-
chm świętym vgruntuy wnetrzne síły nasze : nie
oddalay nas' od obliczności twoiey / y Duchá
twego świętego nie odeymuy od nas. Spraw
zbawicnną radość w sercách naszych : abyśmy sie
ni wczym inšym : iedno tylko w tobie kocháli / w
tobie samym radość wšyſtke naszą pokládáli.
Kład : słowem twoim świętym drogi spraw ná-
szych : Niech żaden grzech nie pánuie nad nami.
Ale światłość / ktoráś tych czasów w sercách
naszych rospalił / do końca rácz rozmnażać / y ku
wieczney twej chwale zachować. Niech praw-
dziwie czuiemy słodkość iárzyń twoiego / żebyśmy
pod twoim brzemieniem nie wstawáli. Wšytkie
wragánie / prześladowánie / násmiewiſka nie-
przyáciot Syná twoiego / oſłodzi nam : abyśmy sie
nimi przed niewdzięcznym światem / y przed to-
ba cięſzyli : gdyż ie dla náświeſzego imienia twe-
go cierpiemy. Roſpal w sercách naszych praw-
dziwá / á świętá śmiałość : abyśmy beſpiecznie
zá błogóſławieństwem twoim / prawdę twoię
świętá wyznawali.

¶ Żáтым cie proſimy o náliſkość wšy Dycze / rácz
ná tym mizernym końcu świata / koſciot twoy
ſtrapiiony zachować / y mocná ręká obronić : kto-
remu wielkie / y niezliczone zewſząd dolegáia cię-
ſkości / od ſátaná / y ſlug iego : przez ktore twoię
świętá

świeta prawda chce wyglądzić/ á swe zwykłe
 błedy utwierdzić. Rozprosz tych wszystkie rady/
 którzy myśla o sług twoich/ y słowa twego wy-
 niknieniu. Stum y te/ którzy są ku zgorzeleniu
 Zboru twego swietego; fałszywą naukę z praw-
 dziwą mieszać. Syna twego namilszego/ y Du-
 chą swietego bluźniac. Day wiele prawdziwych
 nauczycielow/ którzyby nauki Ewangeliey swie-
 tej ścżyli; którzyby chwały twej nie swo-
 iej szukałi; którzyby owieczkom twoim miłym/
 przykładni swym żywotem byli; żeby tym spo-
 sobem wiele dziedzicow do Królestwa twego pozys-
 káli.

¶ Zmiluy się też nad Opczyzna naszą; aby w
 niej będący nieprzyiaciele w błąd zawiedzeni/ do
 iedynego Pasterza á Biskupa dusz naszych Jezusa
 Chrystusa nawrócili się.

¶ Królá Pána naszego/ Królowa Matzonka
 iego/ y z zacnym domostwem Królestwa iego/ táka-
 że z Ráda/ z Zetmány/ y Rycerstwem iego/ y w sze-
 mi Państwa iego przelożonymi/ ku wmitowaniu/ y
 przyieciu Syna twego miłego Jezusa Chrystusa/
 zbawiciela iedynego/ uczyń y spraw ochotnym y
 powolnym: aby iemu z tymi wszystkimi dał mieya-
 sce bezpieczne w Państwach swoich.

¶ Zachoway też y Miasta/ Wsi/ y wszelkie miej-
 sca/ które miluiac przyjmują / á przyjmując cho-
 waia na grunciech swych Zbor twój swięty: a-
 by się dzień po dniu/ mnożyła y rozszerzała praw-

PASTERSTWO

da Ewangeliey twey świętey. Racz wedle obietnice Syna twego/stokrotnim błogosławieństwem swym nagrodzić tym którzy by sieroty / wdowcy / Slugi twoie dla imienia twego świętego opátrowali.

¶ Zachow y też Chrześciańskie Szkoły: z których twe Dżory święte / y porządne Rzeczypospolite wyraſtaia.

¶ Wsmerz o przedobrośliwy Oycze zle przygo- dy / tak ogulne wszyſtkich / iako y ſzczegulne z nas każdego: oddal mory / ognie / wojny / y niepogo- dy ſzkodliwe.

¶ Day wcześnie czaſy / aby nam ziemia oddała w całe pożytki: aby poznali wszyſcy / żeſ ty Pánem y Bogiem ieſt naszym tá- ſkawym.

¶ Day wszytkim podro- żnym / także pracowitym / ſzczęśliwe y ſpokoyne / podług wolej ſwey świętey / powodzenie.

¶ Racz cieszyć wszytkich ſmutnych / którzy ſie do ciebie ſámego wciékaią w ſwoich pokuſach / ne- dzach / troſkach / chorobach / y we wſzelákich do- legliwoſciách / przez Jezusa Chriſtusa Poſrzed- nika iedynego naſzego. A oſobliwie day tym pocieche ſwoie z Duchá świętego / którzy cierpia dla imienia twoiego więzienia / morderſtwá / y z ziemi wygnania.

¶ O to wszytko do ciebie Oycá ſwego na- wyſzſzego / y iedynego / my owieczki twe wciékamy ſie: á będąc niegodnymi ſtrwia Baránka niewin- nego / Syná twego namilſzego / ſczyćciemy ſie: y beſpiecznie w iego naſwietłym imieniu do Ma-

ieſtatu

ustatu twego świętego przystępujemy. O racz
 nas już godnym naczyniem uczynić swoim: a
 duchem swoim świętym zmiękczyć / y spraw serca
 nasze; żebyśmy z sobą przyjemne wedle twoiey
 woiey posługi wyrządzali. Day aby / o niebieści
 Oycze nasz / któryś jest w niebieśskich / w nas imię
 twoe święte świeciło się / a królestwo twoe / aby
 w nas miejsce miało. Bądź wola twoja / iako w
 niebie tak y na ziemi. Chleba nasze^{go} powszednie-
 go day nam dzisiaj. A odpuść nam nasze winy /
 iako y my odpuszczamy naszym winowaycom. A
 nie wódz nas na pokuszenie; Ale nas zbaw ode
 złego. Albowiem twoje jest królestwo / moc / y
 chwała / na wieki wieków. Amen.

BLOGOSŁAWIENSTWA

PO MODLITWACH KAZANNYCH.

1. Błogosławieństwo.

Z czwartych ksiąg Moysesowych
 z Rozdziału. 6.

Niech nam Pan Bog błogosławi / a niech
 strzeże nas.

Niech rozjaśni twarz swoje Pan Bog nad
 nami / a niech nam będzie miłościwo.

Niech obroci Pan Bog twarz swoje ku nam /
 a pokoy swoy święty niech nam da. Amen.

PASTERSTWO

2. Błogosławieństwo

Z Psǎlmu 67.

Niechay sie nād nami Pan Bog zlituie / a niechay nam błogosławi. Niechay nas oświeci iasnością twarzy swoiey / a niechay też nam / y wśystkim narodom oznáymi drogi swoje: Abyśmy sie w nim samym kochać mogli / a iego wielbić nigdy nie przestawali. Który niech będzie pochwalon na wieki. Amen.

3. Błogosławieństwo.

Nie w Troycy ś. iedynego Boga / Oycá / Syná / y Duchá ś. / niechayże będzie znami teraz y zawśze / y na wieki wieków. Amen.

Po tym błogosławieństwie, rospuszczając zbor świątyni, z tych pieśni którakolwiek śpiewana ma być.

PIESNI PO KAZANIU PORANNYM.

1 P I E Ś N po Kazaniu.

Odzegnay nas Boże Oycze / mocą twej światej prawicy / zc. Patrzą iey w Pieśniach, o Troycy Przenasławieśey, Pieśń 6. A 18: Nótá iey iáko Psálm 134. Otoż teraz / zc.

2 P I E Ś N po Kazaniu.

Boże

BOże Oycze stworzenia wszelkiego / A któryś
nam dał słowá / ie Patrz o Słowie Bożym
Pieśń 10. **R** 14.

3 PIEŚN po Kazaniu.

BOże Oycze przy słowie twym / Róż nas zśa-
chowác prawdziwym. Patrz o Trojcy
Przenajświętszey Pieśń 7. **A** 19.

4 PIEŚN po Kazaniu.

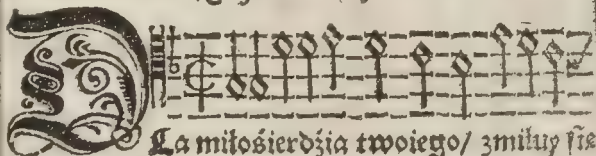
Z Pieśni 5. o Słowie Bożym. **W** 9.

R 13.

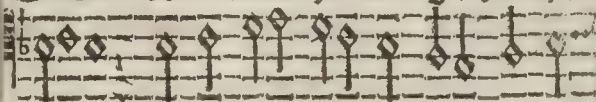
O Oycze wszechmogący / sprawco dobrá wsze-
go / Piosneczki te y chwaly każdego wiernego /
Skoro usłyść raczysz ; łaska Bóstwa swe-
go / Weyrzy nań przez zasługę śmierci Syna
swego.

5 PIEŚN po Kazaniu.

Z psálmu 67.

La miłosierdzia twoiego / zmiłuj się

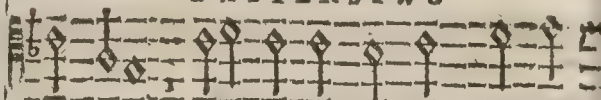

nad námi : A błogosławieństwo twoie / day by

R 5

było

PASTERSTWO

byto z nami / Boże wieczny niech twa światłość

świeci między nami.

2 Żebyśmy wszyscy ludzie / na tej nieszczęśliwej ziemi / Twoje drogi światła znali / y chodzili nimis / Zbawienie twoje wznali nad narody wszelki.

3 Kaczeżże już to nam z łaski dać / wszelkomożacy Panie : Słowo twoje w sercach naszych by miało mieszkanie : Miłosierdzie twoje światła niech przy nas zostanie.

4 Alak cię beda wystawiać wszyscy narodowie / W tym to świecie mieszkający / y ziemscy Krolowie : A każdy cię Panem swoim / y Bogiem nazowie.

5 Na sprawy twoje światła patrząc / beda się radować / Wszyscy narodowie beda chwale tobie wdawać : Bornećci ty w łasce swojej raczysz lud sprawować.

6 Teraz wierni społem / Pana wystawiajmy ; Jemu wszyscy narodowie wierna chwała wdajmy ; Zbawicielem miłosiernym Boga wyznawajmy.

7 Bo Pańskiego miłosierdzia wszyscy doznawamy ; A polityki niezliczone z łaski jego mamy :

Na bło

Na błogo
my.

8 Ry

Panie :

wzdy zo

twoie pa

8
Zy n
tey o

7

Że try
świec

Psalm 6

Tenże.

Psalm 1

Psalm 1

I inne

P

A

G

Na błogosławieństwo Boże zároveň się spuszcza-
my.

8 **Zy** racie nam błogosławić / nieśmiertelny
Panie : Wola twoja święta przy nas niech za-
wždy zostanie : A day poznać wżem narodom
twoje panowanie.

6 PIEŚN po Kazaniu.

Szy nam Panie miłościwy / Pokoy zc. *Pátr;*
iey o Pokuszeniu. G 2.

7 PIEŚN po Kazaniu.

Zstry można ręką swoją / zc. *Pátr;* o Kościele
świątym Pieśń 10. D 19.

P S A L M T po Kazaniu.

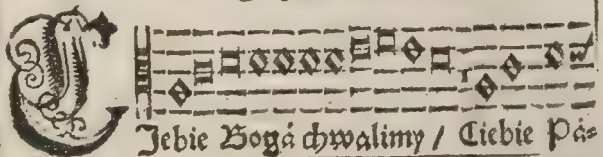
Psalm 67. Okaż Boże nad nami / zc.
Tenże. Błogosław nam nasz Panie. zc.

Psalm 117. Alleluia. Chwalcie Pana / zc.

Psalm 134. Otoż teraz dobrorzeciecie / zc.

I inne.

po Kazaniu. **H Y M N**
Ambrożego y Augustyna.

Tobie Boga chwalimy / Ciebie Pa-
nem

PASTERSTWO

nem wyznawamy. Ciebie wiecznego Oycá wſzy

tká ziemiá cęci y chwali. Tobie wſzyſcy Anieli

tobie niebioſá y wſzytkie mocárſtwá/ Tobie Cho

rubin y Seráphin/ nieprzeſtawáiacy głoſem wo

łaia : Świety / ſwiety/ ś. Pan Bog náſz 30

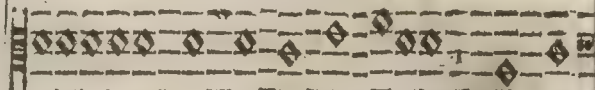
ſtepow. Pełne ſá niebioſá y ziemiá Máiſtatu

chwały twoiey. Ciebie chwalebne Apoſtołſkie

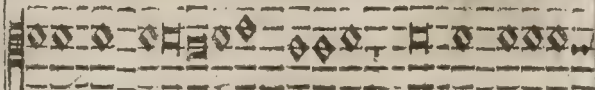
zebranie

Dycę wzy
 ebranie / Ciebie sławna liczba Prorocka / Cie
 cy Anieli
 bie iasny zastęp Męczenniczy chwali. Ciebie po
 Tobie Che
 okregu ziemie święty Kościół Chrześcijański wy
 kośsem wo
 gnawa: Dycę niezmiernę wielmożności: Wie
 og nasz za
 lebnego twego prawego / y iedyne go Syna: Po
 Maiestatu
 cieścycielu także Duchu świętego. Tyś król chwa
 ty Chryste: Ty Dycowski iestes wieczny Syn: Ty
 zebranie
 ku wy-

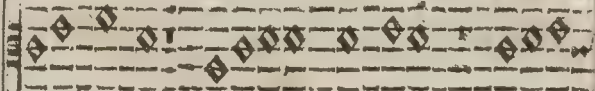
PASTERSTWO

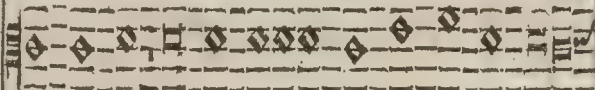
tu wykupieniu mając przyjąć człowieka / nie wsty-

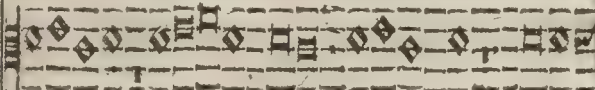
dziles się Pamięńskiego żywota: Ty zwyciężył wsty-

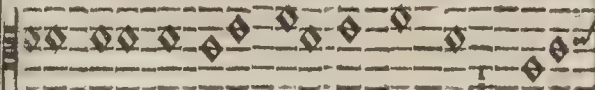
śladu śmierci / otworzyłeś wierzącym królestwo

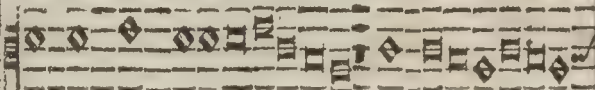
niebieskie: Ty naprawicy Bożej siedzisz w chwale

le o Dycę. Wierzymy iż sędzić masz przysć Ciebie

tedy prosimy / flugi twoje rącz wspomoc / kores

droga krwiga rączyl odkupić. Rącz nas wieczna ze

wstyktimi

nie wstyżaj się wszystkimi świętymi chwała obdarować. Uczyń

obdarwiony lud twój Panie/ a błogosław dziedzie

twoje twóciemu. Rządźcie w wywyż one aż na

wieki. Przez wszystkie dni nasze błogosławimy cię/

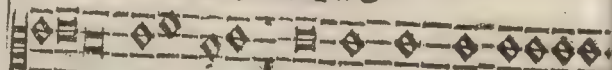
ś. Ciebie i chwalamy Imię twoje bez przestania/ y na wie

ki wieków. Raczysz miły Panie dnia tego nas

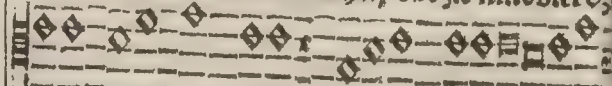
od grzechu zachować. Zmiłuj się nad nami Panie

zmiłuj

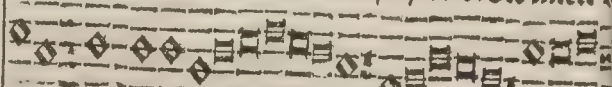
PASTERSTWO

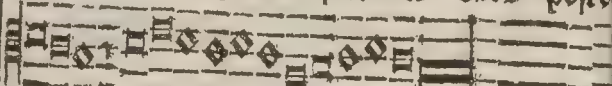
zmiłuy się nad nami. Niechay będzie miłosierdzie

twoje Pánie nad nami/ iákośmy w tobie mieli

śanie. W tobie Pánie wśat/ nie będa posro

mocon na wieki wieków/ Amen.

Z tegoż wzięta Pieśń.

Boga cie chwalimy/ i. c. *Pátrę o Tryocy*
Pieśń 8. A 19.

P I E Ś Ń ostatnia po Kazaniu.

Krolowi nad wśemi krolmi/ i. c. *Pátrę iey*
o Tryocy f. 9. Pieśń. A 20.

P I E S N I Y M O D L I T W Y
O D W I E C Z O R N E

z Formą krociuchną.

Po obie-

Poobiedzie do Zboru Bózego przyszedłszy Paśter;
śpójmy, którakolwiek z tych Pieśni.

1 PIEŚN odwieczorna.

Nota iey iakó; Bog wieczny á wszechmocny /zł.

Pieśń I. przed obiadem, ná kárcie 10.

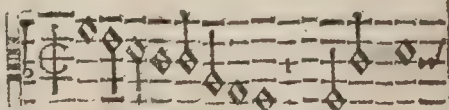
Bogu wszechmocnemu dziękuy-
my w radości /Rep. Jse on ciátu ná-
szemu /dał chleb ku żywności : Raczył
nas dary swoiemi / Takarmić obfite-
mi / Swoiey śczerobliwosci.

2 Bóg Ojcze niebieski / cześć / y chwala to-
bie / Rep. Ze nas w tey nędzy ziemskiej / tak ra-
czyś mieć sobie : Żywiś / chowaś / y daruieś / W
wszem dobrym opatruieś / Na wszelką godzinę.

3 Wzyjże nam dzieciętkom swym / po ki ba-
dziem żywi / Rep. Abyśmy twym słowem światym
duśże swe karmili. Day nam grzechów odpuszcze-
nie : W prawey wierze pomnożenie / W łasce twoey
pośilenie.

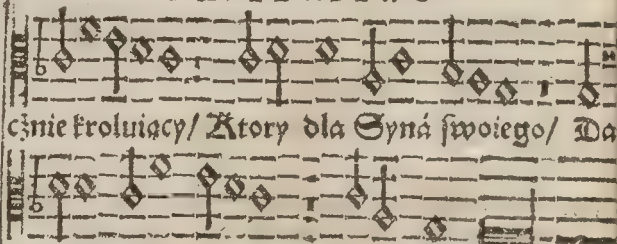
2 PIEŚN.

B

Uanie Boże wszechmogacy / Ojcze wie-
cznie

PASTERSTWO

les nam wiele dobrego : Z łaski swojej.

2 Tobie służy dziękczynienie / Samemu dobro-
rządzenie : Bo ty o wszystkich pieczę masz / Opá-
trujesz / hojnie chowasz ; Krolu wieczny.

3 A my z przyietych pokármow / A żywotu
przydanych dárow / Tobie wdzięcznie dziękuiemy ;
A słuszną chwałę śpiewamy : O Boże náš.

4 Bądźże Boże tobie chwałá / Cześć / moc / ślá-
lá / iáśność sławá : Boś ty wszystkich rzeczy Pá-
nem / Wiecznie krolującym. Amen. Alleluia.

3 PIEŚN odwieczorna.

Notá iey iáko ; Bog wieczny á wszechmo-
cny / 16. Pieśń I. przed Obiádem. kár. 10.

Wzdamyż cześć Bogu swemu z dobro-
dzieystwá iego : Rep. Bo zacna iemu
chwałá od stworzenia wszege : A to
mýślá nabożná / á serdecznym pokłonem : Zá lá-
ska nam dána.

2 Chwałá robie náš Pánie / co niebo obto-
kiem / Rep. Przykrywasz mocá swojá / dájac deżdż

swym

swym czasem; Wszem ogacy będąc Pan/Wszę-
tko ku pożytku nam: Abyś był od nas znan.

3 Ptaszku/wszemu dobytku/ pokarmy przy-
prawiasz: Rep. Potym ie ku pożytku/ ludu swo-
mu dawasz: A przeto Panie tobie/Za te żywność
od ciebie: Chwała bądź na niebie.

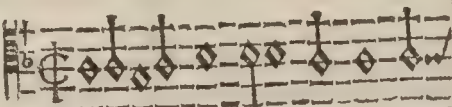
4 Ciebie prosimy Panie/pokarmy przyawsz
Rep. Day byśmy ie strawili/bez wśhelaticy zma-
zy; W pracach/ y w ucziwości/Czyniac swe po-
winności/W świetey pobożności.

5 Rącz dąć y pokarm duszy/ słowá naświete-
zego: Rep. Bo nietylko tu z chleba żywiemy są-
mego; Ale z słow świętych yst twych/ Dayże
nam używać ich: Domieść nas słych świętych.

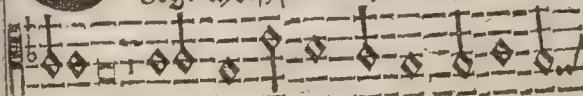
4. P I E Ś Ń odwieczorna.

Kto żywi powietrzne ptaki/ ić. Pátrz iey w Pá-
sterstwie domowym. Kártá 13.

5. P I E Ś Ń odwieczorna.

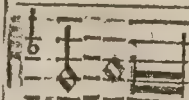

Zego chcesz po nas Panie/zá twe hoy-

ne dary: Czego zá dobrodziejstwa ktorym nie-

PASTERSTWO

maż miary:

2 Gościot cie nieogarnie/wszedy pełno ciebie/
W otchłaniach/ y w morzu/ná ziemi/ná niebie.

3 Ślota też wiem nie pragnieś: bo to wszystko
twoje: Cokolwiek ná tym świecie mieni człowiek
swoje.

4 Wdzięcznym cie tedy sercem Pánie wyzna-
wamy: Bo nád to przystoynieśzey ofiary nie ma-
my.

5 Tyś Pan wszystkiego światá: tyś niebo zbu-
dował/ I pięknymi gwiazdami/ ślicznieś uba-
rował.

6 Tyś fundament záłożył/ nieobeszley ziemi/ I
przykryles iey nágość zioly rozlicznymi.

7 Zá twoim rozkazaniem w brzegách morze
stoi: I zamierzonych granic/ przesłoczyć się boi.

8 Rzeki wod nieprzebranych wielką hojność
máją: Białý dzień a ciemná noc/ czasy swoje znáją.

9 I twej mocy nocna rosa ná mde ziola páda
nie: I zágorzále zboża/ deśdż obżywa snadnie.

10 Tobie k woli rozliczne Wiosná kwiatki ro-
dzą/ Tobie k woli w kłosianym wiencu Látó cho-
dzi.

11 Wino Jesień/ owoce rozmaíte dawa/ Po-
tym do gotowego/ gnuśna Zimá wstawa.

12 I twoich rąk wszelkie zwierze pátrza swej

żywno-

żywności: A ty każdego żywiś / z swej łaski dobro-
bliwości.

13 Bądź na wieki pochwalon nieśmiertelny
Panie! Twoja łaska / twoja dobroć / nigdy nie ro-
stanie.

14 Chowaj nas poki raczysz / na tej nieszczę-
śliwej ziemi: Jedno mech zawsze będziemy pod strzyd-
łami twymi.

*Zatym Pieśni inne y Psalmy według czasów.
y potrzeby będą śpiewane.*

¶ Po śpiewaniu / Błogosławieństwo uczyni.
Po Błogosławieństwie do czytania Textu Piś-
ma S. przystąpi.

Po czytaniu Kazanie
mieć będzie według czasu y potrzeby.

Po Kazaniu do Modlitw Wieczornych przysta-
pi / z których podług potrzeby którakolwiek be-
dzie morił.

MODLITWY OD WIECZORNE.

I MODLITWA.

WSzechmogacy Boże Oycze nasz niebie-
ski / dziękujemy przez Jezusa Chrystusa
Pana naszego: iżśś nas przez ten dzień
dzisiejszy / od wszystkiego złego / duchownego y cielesnego
zachować raczył. Przytym pokornie cie pro-
simy / abys nam raczył odpuszczyć wszystkie grze-
chy nasze.

PASTERSTWO

chy nasze / ktorymismy cie obrażili / y niestusnie w
powinności swej postępowali. A rącz nas w o-
piekę swą świętą na tę noc przysła przysłać. Albo
wiem my dusze y ciała nasze; y to wszystko / cokol-
wiek iedno z szkodliwej ręki twojej Bostiey
mamy / w twe święte a mocne ręce poruczamy.
Anioł twój s. niech będzie przy nas; aby dusza
ny nieprzyjaciół / żadnego prawa swego złośliwe-
go / nad nami nie przewodził. Rączże to uczynić
dla Jezusa Chrystusa Syna twego miłego / Pá-
na a Dbawiciela naszego; ktorego imieniem cie-
bie wyzywamy / tak iáko nas nauczył raczył.
Oycze náš ktoryś jest w niebiesiech / zc.

2 MODLITWA.

Błagane Boże wszechmogący / ktoryś tak
zrządził noc tę wytchnieniu / y odpoczę-
nieniu człowieczemu; iákoś też ten dzień
raczył stworzyć / tu pracom / prosimy cie; okaż
nam w tym łaskę swoją / żeby ciała nasze tak od-
poczywały; iáko by dusza do ciebie zawždy czuń-
nie przedstawiała; A żeby serca nasze nie były tak ospałe
y obciążone / coby się nie miały zawżę pobudzać
tu miłości twojej. Żebyśmy też tak teraz odlo-
żyli na stronę od siebie wszystkie prace / y stá-
nia nasze; iáko by też dusza naszą mogła mieć iáka
ochłoda / y odpocznienie / według potrzeby swo-
jej. Ale tak; żebyśmy iednak mgdy nie przepe-
mináli ciebie; a żeby nam nie wychodziła z pamięci
ci dobroć

ci dobroć / y łaską twoją / która my zawsze mieć
 mamy / dobrze wyrażona w myślach naszych.
 Różajże to nam ięścić dać / żebyśmy w tym na-
 szym spániu / słuszney miary nie przebieżeli; nąsła-
 dując lubości / y wczasów cielesnych: ale żebyśmy
 tylko snu używali / ile go potrzebuie przyrodzenie
 nasze: żeby náziwając mogło być gorowskie / y spo-
 sobniejszy / ku służbie twojej. Wstątecznie / róż-
 nas zachować czystymi / y chędogimi / tak z strony
 dusze / iako y z strony ciała / y strzec nas od wszel-
 kich niebezpieczeńści / tak: żebyśmy się to spánie oba-
 racało ku chwale imienia twego. ¶ A iż też ten
 dzień nie tak przeminął: żebyśmy cie wien rozma-
 itymi grzechami naszymi nie obrażili / będąc skłon-
 ni ku złe czynieniu / dajże Ojcze łaskawy: iż iako
 ciemnością nocną wszystkie rzeczy na świecie by-
 waia zakryte y zatáione; aby też tak wszystkie grze-
 chy nasze / o których odpuszczenie my ciebie prosie-
 my / miłosierdziem twoim były zatáione y zakryte.
 A nie róż nas dla nich odrzucać od obliczności
 swojej: gdyż Syn twój miły / a nasz iedyny / y do-
 skonály Bógwiciel / za nte umarł / y onekrwia swo-
 ją z nas omył. Wysłuchajże nas Boże nasz / Ojcze
 nasz: dla Jezusa Chrystusa Syna twego / którego
 imieniem ciebie wyzywamy: Ojcze nasz któ-
 ryś jest w niebiesiech / zc.

3. MODLITWA odwieczorna po Kazaniu w Niedzielę.

PASTERSTWO

W Anie Boże wszechmogacy / Oycze nasz
 namiloscivsy / dziękujemy tobie / za t
 wielkie dobrodzeystwa twoie / ktore w
 stawic nie z niewymowney dobroci swey / okazu
 ies nad nami. Naprzod za tozje raczys miec staz
 nie o ciela nasze / opatrunc nas wszytkimi potrze
 bami / ktore naleza ku zachowaniu zywota nasze
 go. Potym za to nawiecey / y napierwey: zes nas
 raczyl odrodzic w nadzieie lepszego zywota: k
 rys tez nam raczyl obiarowic / przez swa swiata
 Ewangelia. O to cie pilnie prosimy: niedopusz
 czay aby dusze nasze / ktore sa iakoby zatopione w
 cielech naszych / sadzili sie / albo wiaznely / na rze
 czach tych cielesnych / y skazaniu poddanych: Alle
 to spraw: jezysmy zawze byli czuyni / czekajac twe
 go namilszego Syna / Pana naszego Jezusa
 Christusa / kiedy sie pokaze z nieba na nasze od
 kupienie / y zbawienie. Amen.

Oycze nasz ktorys iest w niebiesiech / etc.

4 MODLITWA odwieczorna.

W Szechmogacy a laskawy Boze Oycze nasz
 niebieski / raczys nas przyiac w Boska opie
 ke swoje / na te noc y przez wszytek zywot nasz. A
 racz przy nas Anioły swoje swiete miec / ktorzyby
 nas moca twoia bronili / od nieprzyjaciol dusz
 nych y cielesnych. Te laskie racz nad nami uczynic
 dla Jezusa Christusa Syna twego milego / Pana
 y Zbawiciela naszego. Amen. Oycze nasz / etc.

Blago.

Błogosławieństwo na noc.

Racjyś nas pożegnać miłosierny Oycze nasz
niebieski Duchem swoim świętym : a racz
nam błogosławić onym wiecznym / a świętym
Oycowstwu błogosławieństwem swoim. Rzeczy
nasze duszne y cieleśne ku świętey cęci / a chwale
swoiey ty sam sprawuy : a w łasce / y w pokoju
świętym twoim/nas y wszystkie wierne Chrześci
any zachoway dziś/y na wieki wieczne/ Amen.

Zatym mogą być y inne podług czasu y po
trzeby mowione Modlitwy.

A na koniec Pieśń którąkolwiek z tych zacznij
spiewać, po Modlitwach.

PIESNI PO MODLI- TWACH ODWIECZOR-

NYCH, ALBOTEŻ PRZED
MODLITWAMI.

I. PIEŚN.

Notu iey idko, Znamy Oycze nasz niebieski/ ię.
o Pokucie § I.

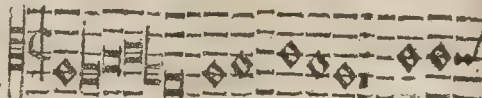
Nezu Chryste Panie miły / Tyś wszystkie
piekielne siły/ Przez mękę swoją porąził/
A nam wieczny pokoy sprawił. Racjyś
miłosierny Panie, Wysłuchać nasze wo
łanie.

PASTERSTWO

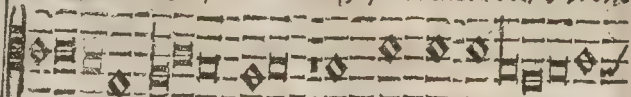
2 Jeśli Anioła swiego / Aby z rozkazania
twego/Przed dusznymi przeciwniki/Broni nas
two słuźebnikis; Zachowat bez wśey škody/Od
káždey nagley przygody.

3 Tobie wśytko poruczamy / Cożkolwiek w
swey mocy mamy. Coś nam wyczyt z łaski swey/
Tiech to będzie w opiece twej; Gdyż z Oycem/ y
z Duchem swietym/ Królujesz na wieki. Amen.

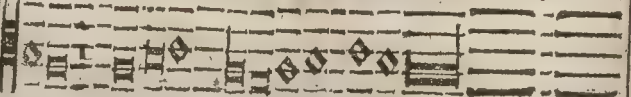
2. PIEŚN.

Zrister dnu nășey ſwiătłoſci/ Tłocne

odkrywaf ciemnoſci; Za ſwiătłoſć cie prătwa

znamy; Gdy twoy năuki ſłuchamy.

2 Proſimy cie ſwiety Pănie / Răcz dăc ſpoa
koyne wyſpănie; Pewnie gdy nas bronieć będzieiſz
Trudnoſci wſſeltie odwiedzieiſz.

3 Day by cieſzki ſen nie zmorzył; A nieprzyia
ciel nie zbirył; Jeſlić mu ciătło przyzwoli/ Wiea
cznie nas ſobie zniemwoli.

4 Oczy kiedy sie spać wezma / Myśli serdecznie
niech nie spia : Za twoiey ręki obrona / Sturdy
wierni mocnie stana.

5 Naś Pánie raczyś nas bronić : A nieprzy-
aciela stumić : Sprawuiąc nas twoie stugi :
Zwa Arwia státes náśse dlugi.

6 Raczyś nas mieć ná pieczy swey / Tu w tey
ieśkości cielesney : Obrońcás ty káżdey dusze /
Rácź być Pánie przy nas záwsze.

7 Bądź chwala Dycu wiecznemu / A Syno-
wi iego milemu / Tákże Duchowi światemu /
Bogu w Troycy iedynemu.

3. PIEŚN.

Serca práwie ochotnego / Wielbi duszo ma
Páná mego / *rc.* Pátrz iey w Pieśmách Ad-
wentowych, Pieśń 9. *B* 7.

4. PIEŚN.

Duszo moia Páná swego / Wielbi czásu
wśfelátiego. *rc.* Támże Pieśń 10. *B* 8.

5. PIEŚN.

Szkie stworzenie śpiwoway / A dziś záwo-
tay / *rc.* Pátrz iey o S. Wicjeryzey Páni-
skiej. Pieśń 7. *B* 3.

6. PIEŚN.

Jeżu

PASTERSTWO

Dzi twoie wspomnienie / Prawe jest na-
stochanie / 16. Tamże Piesń 8. 4.

7. P I E S N.

adż pochwalon Xpolu niebieski / ziem

ski / pełny wsey miłości / w zaśluzeniu swym na-

hoy niey by. **A**ż jest żywot obżywiający /

stodce smutne ciekący. Tyś nadzieia w tobie wśa-

iacych. A tobie samemu wolamy / bo my pomo-

cy w nim innym znaleźć nie możemy. Ciebie

my ja

ny żądamy y prosimy łkający / A w tymto poru-

eniu płaczący / w smutnym á płacziwym będąc

adole. Przetoż ciebie pośrednika y iednacza pro-

simy / Aby ty nadobrotliwsze / á na miłosier-

niejsze Oycá twego / oczy k nam łaskawie á mi-

łosciwie obroćili / A Duchá twego obdaro-

wanie / y iego światé odnowienie / w tej miło-

ści /

PASTERSTWO

ści/ ktoras nam zaśluzyl sam/ miłościwie obro

O namilosiwszy / O nadobrotliwszy /

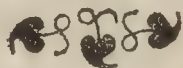
nasłodszy Jezusie/ Synu z Panny czystey

na

ry cy.

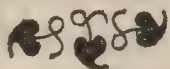
Moga też być y inne Pieśni y Psálmy według czasu, świat, y potrzeby śpiewane.

Koniec Części Wtorey Kátechizmu.

TRZĘCIA CZĘŚĆ

KATECHIZMU
ZBOROW WIELKIE^o
XIĘSTWA LITEWSKIEGO.

W ktorey są wszystkie Psälmy
Dawidowe.

Ephes. 5. ¶ 19. 20.

Badźcie nápełnieni Duchem świę-
tym, rozmawiaiąc sobie w Psálmiech,
w Hymniech, y Piosnkách Duchow-
nych, Spiewáiąc y wykrzykáiąc w
sercách waszych Pánu.

Dzięki czyniac záwsze z á wszytko
Bogu y Oycu w Imię Páná nášego
Jezusá Chrystusá.

PSAŁTERZA
DAWIDOWEGO

CZĘŚĆ PIERWSZA.

PSALM I.

Beatus vir qui non abiit in consilio.

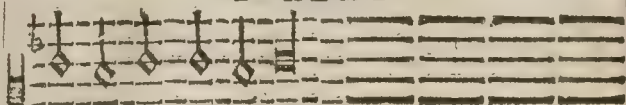
Błogosławiony on maż każdy/ Co nie

wchodzi w złych radę nigdy/ Nie stawa w dro-

dze grzesznych ludzi / A stolica się pysznych brzy-

dzi: Dwieściem się w Pańskim zakonie / Kocha

PSALM

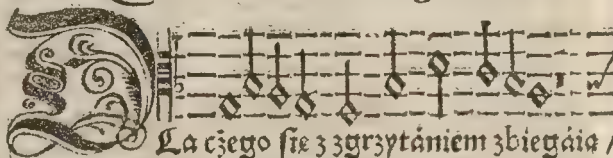
1 myślać w nocy we dnie.

2 Ten będzie iak drzewo szczone / Nad źródła-
mi żarostki zielone / Które da owoc czasu swe-
go / A list żaden nie spada z niego: A cokolwiek
czynieć będzie / Szczęśliwie się mu powiedzie.

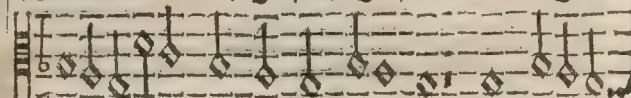
3 Nie beda żli w taciey rozproszy / Pan ie iako
proch wiatr rozproszy: Nie stana żli na sadzie
dobrych / A grzeszni w radzie sprawiedliwych:
Bo zna Pan drogi prawdziwych / Rozproszy
drogi złośliwych.

PSALM 2.

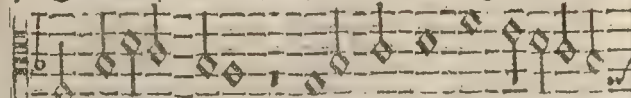
Quare fremuerunt gentes.

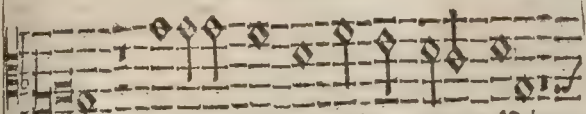
La czego się zgrzytaniem zbiegają /

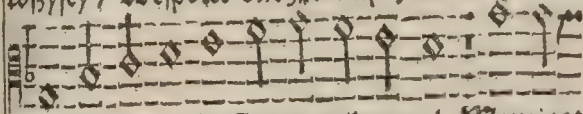
Poganie a próżne rzeczy dumają: Zgromadzą

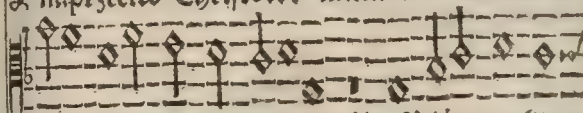
się Królowie ziemscy / Także też y inne Asiażet
wszystcy /

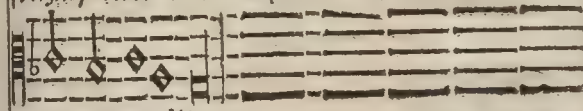
wszyscy / Wspolek radząc naprzeciwko Panu/

X naprzeciw Chrystowi milemu i Mowiac:

skazmy radę w którą się wdali/ Xiarzmo które

nam zgotowali.

2 Smiecie się z nich on co w niebie miasta/Pan
nasz ich rady sam w głupstwo obraca/ X roz-
gniewawszy się/ przemowi k nim/ Przestraszy
wszystki gniewem swoim wielkim: Jam tu sam
Krola postanowił mego/ Ta gorze mey Syonu
świątego. Wypowiem dekret/Pan tak tu mnie
mowił: Tyś jest syn mój iam ciebie dziś splodził.

3 Zaday mie/ a damci za dziedzictwo Pogan/ y
kraie świata za Państwo / Przem żelaznym/
bedziesz ich rządzić/X iako skorupę bedziesz ie krus-
zyć. Rozumieycieś to już wszyscy Krolowie /
Cwiczycieś się y wy ziemscy sędziowie/ Służycieś

PSALMY

z boiaźnią już Pánu swoiemu/ A z wielkim drze-
niem ráduycie sie mu.

4 Ublápcieś Syná y pocátuycie (to iest ocho-
tnie iemu sie poddaycie) Aby sie śnać ná was
nie rozgniewał/ Wnetby z was każdy drogi swey
postradał : Boć sie wies pretko zápala gniew iea-
go/ Którym tłumi sobie przeciwnego. Błogo-
śławieni wszyscy co w nim mają Ciádzicie/ y nań
sie też spuszczają.

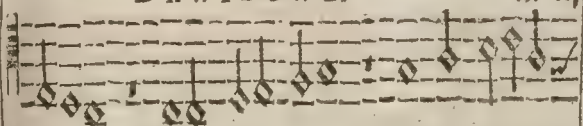
PSALM 3.

Domine quid multiplicati sunt.

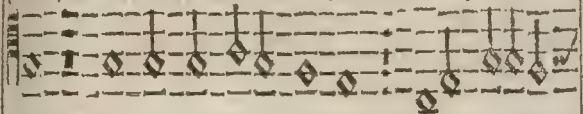
Dziwić sie nie moge ! Gdy ta wielkość

widze Tych ktorzy mie frásują / Pánie moy/ y

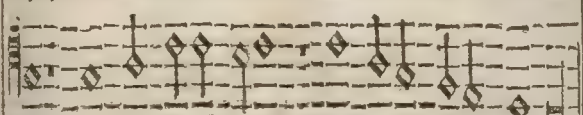
innostwu/ Błóści okrucieństwu/ Co przeciw mnie
powstają/

powstają: Wiele ieſzcze innych Jeſt nieprzyjaciół

mych/ Ktorzy z hárdoſci ſwoiey/ Onie wybárwic

go/ On Bog dawny ie^o/ Ták mówia duſzy moiey.

2 Tyś ieſt ſczęty moy Pánie/ Chwałá/ wybárwica

nie Głowy ſługi twoiego. Do Pána zázwołam/

Odpowiedź otrzymam/ Z tey góry ſwietej ie^o.

Wzdrzemie ſie y zásne/ A zás ſie ocuci: Bowiem

mie Pan podeprze/ Nie lekne ſie tego/ Ludu ták

wielkiego/ Bowiem mie on nie zeprze.

3 Powſtańże Pánie moy/ Wybaró mie Boże moy

Bowiem ty ſam poráziſz/ Policzki tych wſſytkich/

Nieprzyjaciół moich/ Żeby złoſliwych ſtruſzyſz. O

Pána ſámego/ Cłowieká káżdego/ Wybárwienie

zázwiſſo/ A błogoſłáwienieſtwo (Moc/ Chwałá/

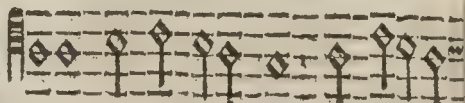
zwycięſtwo) W Pánu ludu ſwoiego.

Pſalm tenże 3.

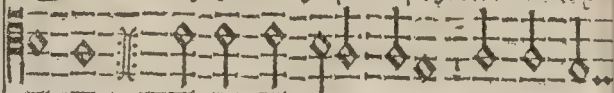
Domine quid multiplicati sunt.

PSALMY

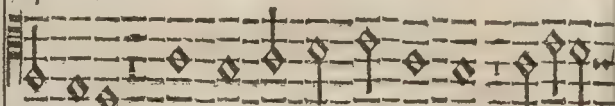
D

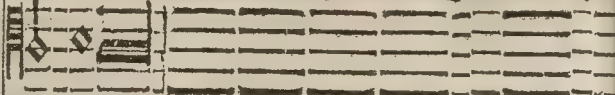
Ucie iak ich wiele iest / Ktorzy sie zo
A ze złości z wporu przeciw mnie po

bráli / Rep. Wiele ich ktorzy moria nadzney du
wstali

By moiey / Ty nie mac w Panu Bogu ten nadzie

ie swoiey.

2 Lecz ty mnie przyimi k sobie / okaz moznosc
swoie / Rep. A podnies xniżona nadzyna głow
moie / Bom ia wolał do ciebie / wielkim glosem
Panie / Wslysz z gory swey swietey / me nadzyna
wołanie.

3 Zasnalem ia w łasce twoey / a zaśiem ocučil /
Rep. Bom sie w opiekę twoia moy Panie poru
czył / Nie strach mie nic tyśiacow ludu złośliwce
go: Gdyż cie pierwszym obrońcą mam Pana swo
iego.

4 Powstańże ty moy Panie / z twa Boska moc
żnościa

DAWIDOWE.

A 111

mością/Rep. Potlum me sprzećiwiti z tãtã ich
rogosćia/ Ktorzy bez wsey przyczyny/ tãk nã mie
powstãia: Zetrzy zeby grzesznikow / co nã mie
grzytãia.

5 Bowiemy twoie zbãwienie/moy wsechmocny
Pãnie/ Rep. Z wiecznym błogostãwienstwem/
w ludu twym zostãnie: Bowiemy ty mocnie ra-
cysz podnieść wpãdłego/ Ktorzy sie wiernie poda-
da/ pod moc Bosstwã twego.

PSALM 4.

Cum inuocarem exaudiuit me.

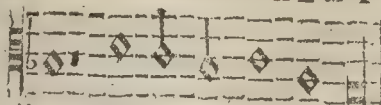
Szywam cie Boże świadku moiej

niwinności / Ktorys mie zwykl wywodzić ze

wsech mych trudności / Chćiey sie teraz nãde-

mnã troskliwym zmiłowãć/ A moie smutne pre-

PSALM

śby/ łáśtáwíe przyimowáć.

2 A wy o nie życzyłowi/ o zapámietáli/ Długosie ná ma sławę będziecie tągáli? Długoz rzy cię niestrwálych náśládownáć chcecie? A ląd wiátru głupi chwytać się będziecie?

3 Tákże wiedzicie kogo Pan sobie wlubuie/ Tę w żádnej przygodzie już nie odstepuie. Nie odstąpi mnie moy Pan i zawždy z łáski swoicy/ Dawał mięysce/ y dawa/ y da prosbie moicy.

4 Rádże tedy żebyście przed oczymá mieli/Páka sta boiażná gnićwáć wiecey go niechcieli. Co noc to rozbieraycie dnia przeszłego spráwy: Tom przystoynie uczynił/ tum Bogu niepráwy.

5 Wíec nie bóránem ani wólem go błagaycie/ Ale przedem sumnienie czyste przynášaycie. Co gdy będzie/ już pierwí tego być możecie/ Że się ná swych nádzieiách/ nie nie zawiędziecie.

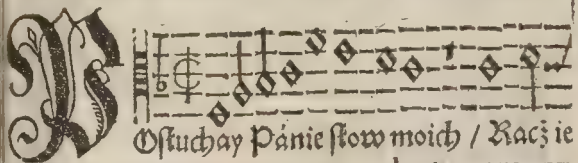
6 Mówią drudzy/dobrego mienia nam potrzeba O Pánie ty chciey tylko swoim okiem z niebá/ Ná mie pozýrzec grzesznego: to są ośládkości/ To skárby/ to pociechy/ y moie radosci.

7 Inśky niechay spichlerze náwieszone máia/ Niechay wszytkie piwnice winem zástáwíáia: Ja w nádziecie łáski twej bede spał bezpiecznie/ Bo mie ty sam Pánie moy opátruieś wíecznie.

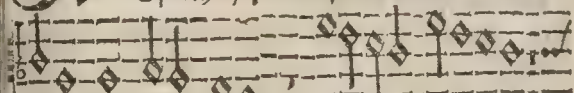
PSALM

P S A L M 5.

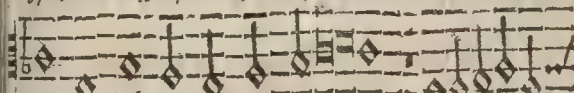
Verba mea auribus percipe.

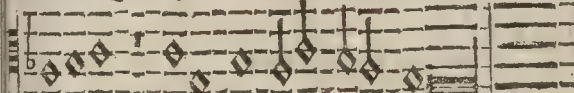
Ostuchay Pánie słow moich / Racj ie

orzyać do vszu swoich. Wyrozumiey me myślenie

Bacj ná głos y ná me wołanie Krolu y Boże

moy mily: Tobie ja oddam moje modły.

2 Wzárani Pánie vsłysz głos moy / Bom ja iest
przed toba sluga twoy. Stána zgotowany ráno/
A bede ná to pátrzył pilno / Jeś ty Bog co złości
niechceś / A z nieprawym mieścić nie będziesz.

3 Ani sie ostoia zadni / Przed oczyma twymi
złostliwi: Bo nienawidziś káżdego / Złości wstę-
lácie czyniacego: Owszem zatráciś wśelkiego/
Klamliwe słowa mowiacego.

4 Pan sie brzydzi meżem káżdym / Zaboyca / ták
se y sat-

PSALMY

że y fałszywym. Ja zaś ufaiac w wielkości Tw
iey niewymowney dobroci / Wmde do do
twoiego / Wszem wierzącym bärzo miłego /
5 A pochwałe cie pokłoncem / W ser
pokornym uczynionym. Prowadź mię w so
wiedliwości Panie / dla przeciwników zło
Racz mię w swej drodze tak rzadzić / Niebyn
niey nie mogt vbiadzić.

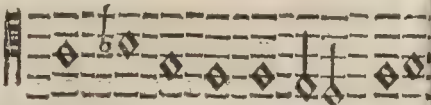
6 Bo prawdy w wściech nie mają / Wnetrzy
ści ich złością palają : Gärdo ich grob otwor
ny : Jezyt zaśie bärzo pochlebny. Rosprosz ie
że dla slug twych : Niech odpadną od rad sw
ich słych.

7 Odrzuć ie precz dla wielkości / Ich niew
mowney nieprawości : Bowiemci sie sprzeciw
ia / Uporem cie swoim gniewaiat : A tak sie ci r
raduia / A torzy w tobie nadzieie mają.

8 Stawiać cie z obrony wiecznie / Co mił
imie twoe mocnie. Bowiem ty Panie każdem
Dobrorzeczyś sprawiedliwemu : Dobra wo
two onego / Bronisz iak tarcza czasu wśrego.

PSALM 6.

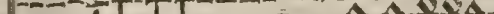
Domine ne in furore tuo arguas me

Je karz w zapalczywości Pán

mo

21 of

 sie zlekty moje kości / Duża sie boi / długoż tey

Tawroc sie Panie wyrwi dusze ma/ Zácho-
 bay mie prze zwykłą miłość swa: Boriem w
 mierci niemáš twoy pámieci/ W grobie ktoz cie
 edzie miał ná pieczy: Zaden íście/ gdyz go robat
 ostocy.

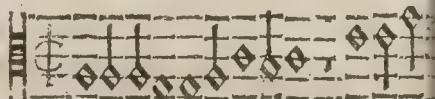
Odśwież iuż odemnie wy wszyscy / Atoż
ie kochacie w niebożności / I zbawieni Pan wy
uchłat głos mój sam / Uśłuchal Pan mój pro
szenia moiego / Przyiał modlitwę od sługi swiego

Wiechze

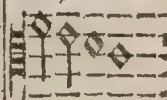
PSALM

5 Niechże już moi nieprzyjaciele/ Będa pobawieni/ mówią śmiejąc/ Aliech się przelećna woscy zaraz/ Co się z meym niemocy kochali teraz/ Goryża zdrowego/ y wesolą twarz.

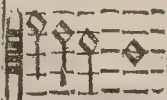
Psalm tenże.

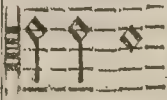
Je rącz w popędliwości / Panie

moie złości / Gniewem swym nacierać / Na

nedzmiłá swego / Co stráchem sądu twego /

się tuż umierać.

2 Przywiedź na pamięć sobie/ W cieślcey moim chorobie / Żeś Pan miłościwy : Obacz serce strwożone/ Kości me pokrużone/ A przestań być miściwy.

3 Duchá mi tuż nie sstać / Bo się śmierci poddać / W cieślkim utrapieniu : A ty mój miły Pán /

Rych

Wychłoz odpoczywanie / Daś memu sumnieniu?
 Wroćże się do mnie Panie / A okaz zmiłowa-
 nie / Uedźney duszy moiey / Uiechayże iestcie żywie
 Zdrowia miłościwie / Boć się śmierci boi.

Wiesz że nie ci co w grobie Dawida chwały
 obie : Bo odpoczywaia. Zmarłych nikt nie
 wstanie / Wyznawać ciebie Panie / Bo ducha nie
 maia.

Niemaszczy pośilenia / Dla rzetonego kwi-
 lenia / Ze snu oczom moim. Lzy me to zeznawaia /
 Co pościel oblewaia / Gorzkim płacem swoim.

Już nie stawa y wzroku / Memu biednemu
 ku / A twarz się zmienita : A nieprzyiaciotem
 nym / Zdrowiu memu nie chętnym / Smiechu na-
 żymita.

Odstapcież precz odemnie / Bo przyiaciele ze
 mnie Uie ma ten co grzeszy / Jużci Pan z wyso-
 ści / Dodal mi swey miłości / A was nie wcieşzy.

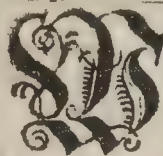
Styşkal Pán proşby moie / A sklonił nşy swo-
 e / Do mego wotania : Uczynił o com żadał / Po-
 om w niebo pogladał / Z swego zmiłowania.

O Astad nieprzyiaciele / Uie śmieia mi już
 smieie / Poyżrzec w oczy moie / I wstydem po-
 hańbieni / A hańba zawstydzemi / Da postępk
 moie.

P S A L M 7.

Domine Deus meus in te speraui.

PSALM 7

Tobie Pánie nádzieia moia / Rácz

mi všyczyc pokoia: / Niech nieprzyiaćiot mych zle

ści / Nie zádaia mi przykrości: / Zerst ich cho

zã zdrowiem moim / Spieguiac krwawý serce

swaim / Duſze moiey iãk lew głodny / Ale nie

czãs pogodny.

2 Jeſlim byt vmystu tãkiego / Cieſzac ſie

padku bliſniego / A myſliſſim go w czym ſtoda

Ubo w trudnoſci przywodzic / Doznalli dobry

niechaci / Puſciſſim go gdy z ſwey pãmieci / Co

ſtoda.

nieprzyjacielem/ Nie znali mie przyjacielem?
 Wiechże mie Pánie pobóduie Nieprzyjacieli
 ch sie ráduie/ Ze mie ma pod mocą swoia/ Ś
 árdem mym/ y z sławą moia. Ale powstań w
 opędlivości/ X wstárgni zlych ludzi wóście: lo-
 ci: Oucúje sie Sądzo práwy/ X podcym sie mo-
 y spráwy.

A narodowie sie wciekła/ Widzac to/ do cie-
 ie póspieśka: Tym k woli powstań o Pánie/ Śmá-
 estátu poyrzy ná nie/ Alty obaczyli twe sądy/ X
 o ludu twoim śliczne rzady/ Przysadź mi mą-
 oráwiedliwóść/ X sercá mego niewinność.

Uczyńże wstret niepobożnemu/ A zmocnie-
 niem staw sie dobremu/ Boć przed toba śánym
 Boże/ Skryć sie z myślą nikt nie moje/ Tyś mo-
 á tarcz spráwiedliwóści/ W káżdey moiey niebe-
 pieczności: A nie tylko mnie śámego/ Lec ká-
 dego vprzeyeego.

Wiec iák cie śobie miłosćiwym/ Wierni zná-
 a/ y lurośćiwym/ Ták zás złośnik dniá káżdego/
 Spodziewa sie gniwu twego: A iesliże sie nie
 stroci/ X do ciebie sie nie náproci/ Dobyłes mie-
 zą ostrego/ Ná strácenie vpornego.

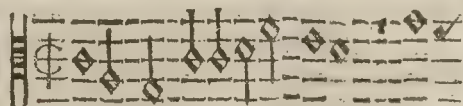
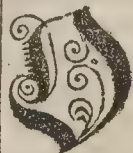
X nátożyłes tuk strzáłami/ Wyciagniony troy-
 mi siłami/ Strzeláiac ták pewnie po nich/ Ze sie
 nie vmknie żaden z nich. Ná co chociaż nie wóży-
 cy dbáia/ Bo iák ná złość Boga gniwáia/ Ná
 omiec márnóść vrodzjá/ Atoz dufám swym

PSALM T

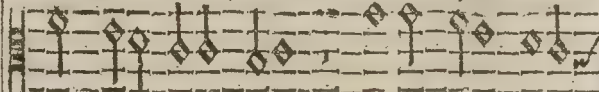
8 Dol który kopal na bliźniego/ Ten sie przy-
godził nań samego/ Gdy nieszczęście co ie na mie-
trobił/ dźwiga iego ramię: A ia zaś bede naye-
wyższemu/ Chwałę oddawał Pánu swemu/ Spie-
wając z prawey wdzięczności/ Pieśń iego spra-
wiedliwości.

PSALM 8.

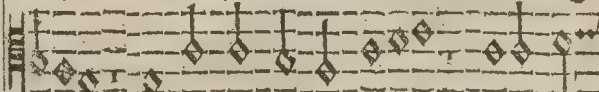
Domine Dominus noster, quam ad.

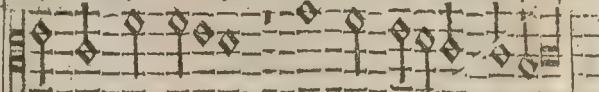
Jak iest chwalebne nasz Pánie / Na

wšey ziemi každey stronie / Imię twoie Boga

nasze° / Spráwie stworzenia każde° / Któryś sam

chwale swa wwielił / A nád niebiosá wywyżsyt.

2 Okazales cześć twej możności / A niewymo-
wney miłości / Z wst pierśi sacych dźwiater małych /
Dla nieprzyjaciół swych wielkich / Bys przecina-

nifá

nił a tym wstroił / A tego coby sie sam mścił.

3 Gdy na niebiosą twoie patrzam / Pálcow
twych spráwy rważam / Widze gwiazdy y przy
nich miesiąc / Musze z soba myslie mowiac: Coś
jest człowiek iż nań pámietaś / Syn ludzki iż go
nawiedzasz?

4 Bázos mało wniżył iego Od narodu Aniels-
kiego: Bos go iscie wkoronował / Czcia y chwa-
ła wdárowali Atemus go y Pánem uczynił / Nad
tym coś swa ręká spráwił.

5 Wszytkoś pod nogi iego podbił / Owce / by-
dło / ktores stworzył : Jeszcze nád to Zwierzetá
dził / A wszystkie ptaki niebieskie / Ryby morskie
narodu wskego / A co chodzi w ścieżkách iego.

6 Jakże tedy náš miły Pánie / Patrząc ná to
two stworzenie / Nie mam sie dziwować twoie-
mu / Imieniu tak spániálemu / Ktore po wszystkiey
ziemi słynie / A ná wieki nie przeminie?

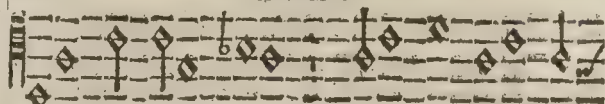
Psálm tenże.

A

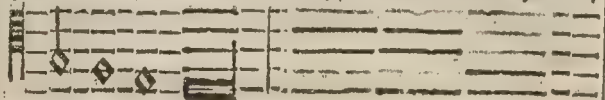
Anie korego imie nastawionieysze / A

nádewszystko záwždy nádziwionieysze / Ziemia jest

PSALM

pełną twej wielmożności/ Niebo niemięczy twej

wszystkich mocności.

2 Głośną jest chwała twoja w wszech dziełach
Wszystkich ięszce w pierś swych matek: Te sam
sprawuiesz/ Tu pohańbiemu/ Nieprzyjaciół swych
złemu plemieniu.

3 Wysokie nieba palców twoich robotą/ Gwiaz-
zdy iśnienie niż świetny blask złoty/ Słońce y
Miesiące z odmienną twarzą/ Same nie mówiąc/
mnie mówić każą.

4 Coż wszdy jest człowiek/ że go masz na pieczy?
Skąd to/ żeś łaskaw nań/ ma syn człowieczy?
Nie puści przodka Aniołom w niebie/ Korona
chwały wziąwszy od ciebie.

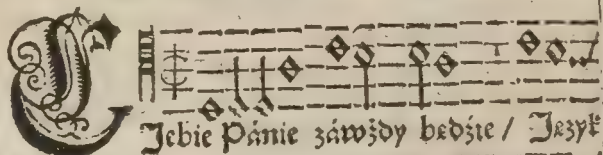
5 Przekożyłeś go nad czyny swoimi/ Aby za-
zdaniem swoim władał nimi/ Wszystko pod jego
nogi poddajes/ Słuchać iak Pana wszystkim rosta-
zales.

6 Stał bydeł stada ma sobie powolne/ Aż y
zwierzeta na puszczy swowolne/ Ptaki powietrze-
ne y morskie ryby/ Wiadome ścieżek w morzu
bez chyby. Rep. Panie którego/ c.

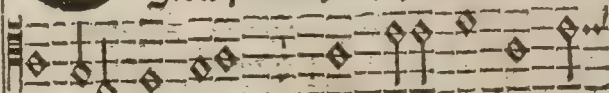
PSALM

P S A L M 9.

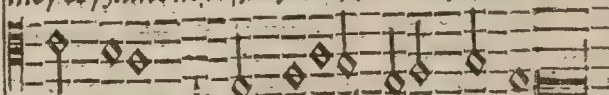
Confitebor tibi Domine.

Głębokie Panie zawsze będzie / Jezye

moy wyznawać w będzie / A chwala przedziwnych

spraw twoich / Nie wynidzie nigdy z ust moich.

2 Tyś moja radość właściwa / Z Ciebie mi do-
bra myśl żywa / Imię twej świętej wyniosłości /
Budz w mnie Pieśni wdzięczności.

3 Abowiemeś ty sam śmieie / Rozgromił nie-
przyaciela / Nie wiedzieć kiedy się podzieli / Jaki
jedno twarzą twej zayrzeli.

4 Tyś lituiac Krzywdy moiey / Zasiadł na stola-
cy swoiey / Abyś bronił mey niewinności / Sz-
dzia wieczney sprawiedliwości.

5 Przepadli ziemię Pogańie / Kiedyś puścić
swoy strach na nie / Wszyscy naprzód pogineli /
Z głębna się nadzieia mineli.

6 Ależci nieprzyaciela moy / Na tym był wszy-

PSALM T

stek vmyst twoy/ Spustofyć miastá ziemię moię/
Czyliś dokazał myśli swoię ?

7 Tlic / Bo moc Króla wiecznego/ Poraziłá
cie pyżnego: Ná toć stolice Pan narządził/ Ze-
by y nadržego sadził.

8 Onci pońi granic sstawa/ Ná wšytek świat
práwá dawa/ Onje y ludzkie niepráwosci/ Sa-
dzi w swoięj spráwiedliwosci.

9 On iest vćieczka vbogich / Położonych w
krzywdách srogich/ On w najáłośnieyszym frás-
unku/ Dodaie wiernym swym ráunku.

10 Wšyscy ktorzy go poználi/ Ná nim sie nie o-
żuráli / A co mu ich kółwiek dufáli/ Gotowá
pomoc vznakáli.

* * *

11 Wšechmogacemuś śpiwawćie/ Jego moc
opowiadawćie/ Niech o tym wiedza w káżdey
stronie/ Ze mieřka Pan Bog ná Syonie.

12 Pomścił sie Pan spráwiedliwy/ Wšyřkawšy
żálobliwy/ Głos swoich vbogich wolánia/ Dla
krwie ich niewinney rozłania.

13 O Boże nie ogárniony Poyřzy/ iákom poło-
żony/ Dziś w testliwej niebezpiečnosti/ Wspo-
możje mie z swoięj litości.

14 Rącz mie z rak śmierci wybawić/ Dusze ná
swobodzie stáwić: A ia wesol z tářki przyietcy/
Stáwić cie bede w Cerkwi świetcy.

15 Wreżec doly żli, wpadáli/ Co ie ná inře ko-
páli/ W tymżec sie śidle potowili/ Co ie ná do-
bre żástáwili.

W tymci

16 W
zágim
swoich
17 T
przetle
Pan 2
18 L
Pan d
pohar
19 P
niech
wřyet
20 O
badac
chayz

V

G

†

†

†

†

†

†

†

16 W tymci sława twoja słynie / A na wieki nie
zaginię / Ze sie sam zdrayca wplotł prawię / W
swoich własnych rak chytrey sprawię.

17 Takci wiści nad grzesznymi / Nad narody
przekletymi / Wpad cięski nie vchroniony / Iż
Pan Bog v nich zapomniony.

18 Lecż strapionego człowieka / Nie zapomni
Pan do wieka / Ani w sobie duszającego / Da
pohańbić sługe swojego.

19 Powstań wieczny swych obrońca / Twoy sąd
niech będzie do końca / Strąśnie iawny światu
wszytkiemu / Nie day sie nigdy zmocnić złemu.

20 Ogarni strachem Pogány / Atoży dzisiaj
będac Pány / Jutro z chudzinami zrownają / Nie-
chayże sie ludźmi być znają.

P S A L M 10.

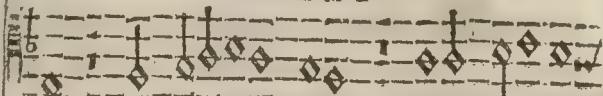
Vt quid Domine recessisti longe.

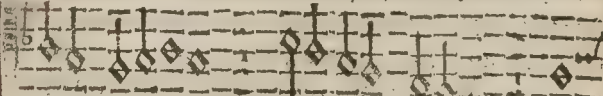
Demuz stoisz z daleka nasz Pánie: Aż-

ieś sie przed nami / Czasu tego niniejszego tak iá-

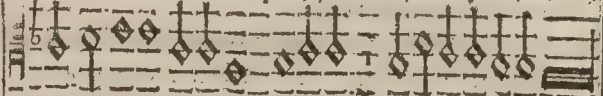
PSALMY

wnie/ Gdy wdraczenie mamy? Oto czowiek nie

zbojny przesładuje/ Zpychy swoiey nad nie/ Niech

że sam swego wymysłu sfostruje/ wsiadłony od nie

2 Abowiem sie niezbójnik raduje/ Z dusznych
żadliwości/ Łakomego chwali/ a tym przypra-
wuje/ Boga k zapalczywości/ Prawie nic niedba
człowiek Ten niezbójnik twarzą swą wyniosła/
Bo go od siebie odpadza nadzinek/ Ładeta swą
myślą.

3 Drogi iego czasu wšego hoynie/ Szczęścia sie
mu czyście/ Sady twoie od lica iego pewnie/ Od-
dalone są iście/ Za nic ma nieprzyiaciela każdego/
Myśleć tak na swym sercu/ Nie rusze sie nic nie
znam zlego/ Zostane na swym mieyscu.

4 Wsta iego zlorzeczeństwa pełne/ Zdrady/ obtu-
dności/ A pod językiem zaś prace niezmierne/ A
wšelkie niezbójności/ Szuka mieysca zktorego
by zdrądził/ A zabił niewinnego/ Ta wše strony
oczy swe rozpuscił/ By wpał w bogiego. ***

Dybie

5 Dybie iako lew na zwierze chytrze/ Aby tylko
dostał/ A włapiwszy bez wstępy lutości drze/ Co swa
ściecia poimał/ trze: Trapi/ gdy zdusić w bogiego/
Tak myślać na sercu swym: Bog twarz odwrócił
Nie wspomnieta tego Nigdy na wieki potym.

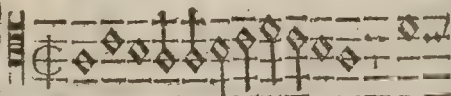
6 Panie Boże powstań wznies rękę swą/ Patrz
na strąpionego/ Cieniu cie ży bluzni/ mowiac swa
myśla: Nie będzie szukał tego. Ale ty widzisz
praca utrapionych/ Także zapalczywość żytych/
Abys oddał każdemu zst. arbory swych/ Według
zasług ich własnych.

6 Ty sam bierzesz w opiekę niedziatę/ Sierota
ratujesz/ Zetrzy ramię złego/ y niebożnika/ A wnet
tego probujesz/ Iż skoro będziesz szukał złości ię-
go/ Nigdy się jego nienawdzisz/ Bo ty Pan y król
czasy wiecznego/ Pogany z ziemie zbierzesz.

7 Ty Panie sam wysłuchawał chęć ludzi
wdraczonych: Gotujesz serce ich/ dajesz wytchnie-
nie/ Biorac ie do ręki swych/ Iż byś ty sad sie-
rocie wzięty/ Także też strapionemu/ By już wie-
cey bojaźni nie czynił/ Ten ziemski człowiek iemu.

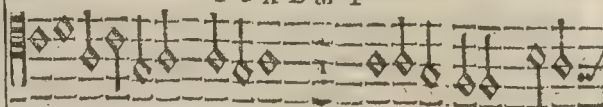
P S A L M II.

In Domino confido quomodo dicitis.

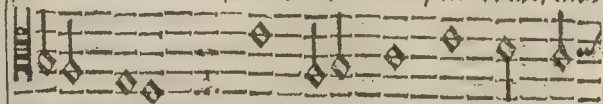

Anu ia vsam czemuż mi na gory/ Ro

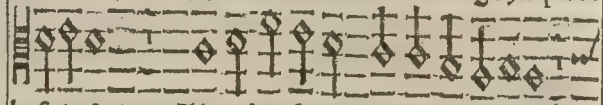
PSALM T

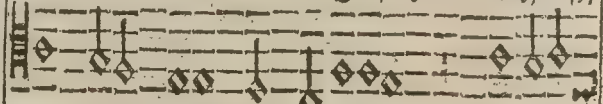
Słaziecie więc wśsetecznie / Wlåtuy mówiac / iáto

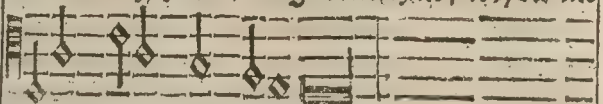
ow ptak / który Przed łowcem nie ma gózie pásć

bezpiecznie : Sły ná dobrego strzala nátożywşy

Lut / mierzy z kátá / bo go łomicznie / Myśli nie

żywić / strzale nań puścíwşy.

2 Prawem sie żaden z was nie vbezpieczy / Nic
dy nie sadza w sprawiedliwości / Moca á gwał-
tem ida wşytkie rzeczy : Prožno y dusać swey nie-
winności. Aleć ná niebie Bog co światem rza-
dzi / Jakie sa dobrych y złych godności / (Znáiac
ie dobrze) prawem swym rozsádzi.

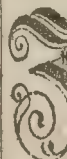
3 Pokáże łáskę swoie cnotliwemu : Bo sprá-
wiedliwość iego on widzi / Zle zaś zápláci cżo-

wieko

wieko
Spusi
trywşy
ogniem

Salu

Not

W ch
2 Bo
dziwy/
chelpin
sie mieć
Páná n
3 Ap
Rep. 2
Powst
wymie
4 Pá
Rep. 1
przele

wieśowi ziemi: Bo sobie iego niebożność bydzi.
Spuści deszcz na złe goracy śiarczany/ Dobrze o-
krywszy/ co z nich świat bydzi/ Zruci grom z
ogniem y z wichrem zmiészany.

P S A L M 12.

Saluum me fac Domine, quoniam.

Notá iego, idkor: O wieczny Synu Boży.

Patrz o Słowie Bożym, Pieśń 4.

Zachoway mie o sprawco nie-
bieckiego domu/ Rep. Prawdy nie-
máš na ziemi/ niemáš vsát komu. Nie
vstýšyš iedno kłam: vstýc pochtebiáia/
A w chytrym sercu iádu śmiertelnego táia.

2 Bogday śle zginał każdy człowiek niepraw-
dliwy/ Rep. Każdy chytry pochtebca / y każdy
chepliwy. Mowia bowiem z vsť nášych dobrze
sie mieć mamy / Każdy wswey gebie wolen my
Pána nie znamy.

3 A Pan zaś slyšac ludźi niedznych nárzekanie/
Rep. A płacz nie wtulony y ciężkie wzdychanie/
Powstánie ia (powieda) ná ráunek smutnych/ A
wyrwie ie z niewoley Tyránnów okrutnych.

4 Pánstie słowa sa czyste/ y próżne przygány/
Rep. Pánstie słowa bránt śczery / siedmćroć
przelewány: Pánie / ty nas zachoway od ludźi

zdrádlí

PSALMY

3 Drádlivych/ Słych zewšad pełno/ Kiedy władza
jest złośliwych.

Tenże Psalm.

Wzybadź Pánie á spraw nam wybá-

wienie: Boć spráwiedliwość z zemie wygnano/

Dobrych y Ńczyrych ludzi pokolenie / Z swiátá y

3 prawda precz wywołano.

2 NieŃczyrość sercá/przymowki nie cudne/ Te sa
ná swiecie część nazacnieysza/ Język kłamiwy á
serce obludne/ Chytre práktyki/ mądrość prze-

3 Bodayże ále pochlebcy zgineli/ Ktorzy Ń
rości w wściech nie máia: Bodayże sie y z Ńczie-
ściem pomuneli / Co sie w swej pyŃney mowie
kochaia.

Isaia

4 Izaliż tego my nie dowiedziemy / Aby nam
wyszyscy zwierchność przyznali / Od czegoż ieżyt /
je ie namowiemy / Aby nas Pány swymi rozynaliż

5 Lecż Pan wysyłał nędznych narzędzia / A
rzekł: Wstań ie na rátunk smutnych / Ruszyły
mie ich rzepoliwe wzdychania / Już ie z niewoli
wyprwe okrutnych.

6 Nie wątpliwie są czyste Páńskie słowa / Tád
krusiec srebra siedm kroć pláwiony : Nie ma
przysady żadney Páńska mowa / Przez ktora
wszelki grzech iest zgániony.

7 Bronże nas Pámie od ludzi zdrádlivych / W
tobieć nędzicie swa pokładamy : A iż wiec moż-
ność Tyránnow złośliwych Złości nmoży /
niechże ich nie znamy.

P S A L M 13.

Usquequo Domine obliuisceris me.

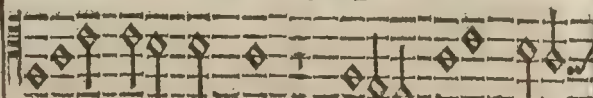

Jakże długo moy Pámie nędznego /

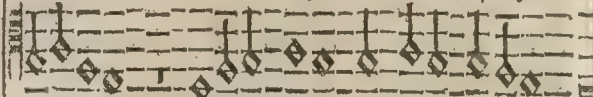
Przepominac chcesz czy do dnia wiecznego? Dłu-

goż chcesz tryć twarz swoie odemnie : Długoż si-

PSALMY

ia radzić bede we mnie / Práciuac każdy dzień na

sercu smutnym: Długoli gore dass przeciwnikom
mym

2 Weyrzyysz oto Pánie ná mizerneho / Wystu-
chay Pánie Boże mnie smutnego / Rácź oświećić
oczy me przespiecznie / Bych nie zaśnął w śmierci
nieopátrznie / By nie rzekł złośliwy moy nieprzy-
iaciel / Już nád nim moc mam iużemci go zwa-
czył.

3 Niechayby sie ze mnie nie cieszył wśfeki / Prze-
násładownik moy mnie bázgo cieszył / Gdyby wy-
szłał mnie poruśhonego : Nie day mu Pánie do-
czekać tego / Lecź iákom wśfak w miłosierdziu two-
im / Tak rácz być łáskawym obronca moim.

4 Wśfak ia w dobroci twoiey nádzienie mam /
Zbáwieniem twoim serce me pocieszam / Przeto-
też y z serdeczney rádości / Bede stawil twe do-
broćliwosci / Ześ nádemna możność swoje oka-
zał / Gdyś mie od wiela nieprzyiacioli wyrwał.

PSALM 14.

Dixit insipiens in corde suo, non est.

Tate

Nie ma iest mowa w sercu glupiego :

Nie maści Boga. Wiec cnota zginela / Nie świe-

cie / A nieprawość gora wziała : Nowina wyrzec

sprawniedliwego / A dobrego.

2 Poyrzat z niebieskiey Pan wysokości / Bylo-

liby wzdzy czym brzątnac na ziemi / A iestli rozum

z synami ludzkimi ? Miałliby Boga kto w weźcia-

wości / Z powinności ?

3 Alec sie wszyscy chwyćli złego / Nie maś kto-

by miał na Boga baczenie / Kto by boiażnia rza-

dził swe sumnienie : Nie moglić wyrzec Pan y

jednego / Cnotliwego.

4 A nie vznaiaś swych nieprawości ? Z vci-

skiem ludzi pozysaiac wiernie / Niatykaiac swe la-

komstwo niemierne : Nie wkorzaś sie Bogu w

żałości / Za swe złości ?

P S A L M Y

5 Pycha im koscia w gardle ich stanie/ Kiedy
ich strachy Pan ogarnie swoymi/ Pokazawszy to/
ze trzyma z dobrymi: Tam sia obacza/ co jest w
tym Panie/ Niec dufanie.

6 W posmiech to sobie zli obracali/ Kiedy cna-
tliwi żywac w pokojsnosci/ Vsaiaac mocnie Bo-
sticy opatrznosci/ Besciecznie sobie tu poczynali/
Chociaz mali.

7 Oby z Syona przysto zbawienie/ Ludowi
twoemu/ z wieszenia ciebskiego/ Tochy Izrael z
milosierdzia twego/ A Jakob/ wielkie mial po-
ciebszenie/ Uieskonczenie.

P S A L M 15.

Domine quis habitabit in tabernaculo.

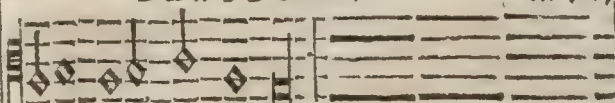

Dzisiaj będzie przemieszkawał/ W

twoim przybytku swietym Panie/ A któz też be-

dzie obcowal/ Albo też sobie budowal/ Ta twey

gorze

gorze świeżey mieśkanie 7

2 Który chodzi w niewinności/ W sprawiedli-
wości sie też kocha/ A mowi zawsze w szczerości
Prawde okrom obłudności/ Wszystko z prawego
serca działa.

3 Nikomu nie wraǳając/ Językiem swym ku zle-
mu słownym/ Zle bliźniemu nie działając/ Sła-
wy mu nie naruszając/ Niewierzy powieściom
złym płonnym.

4 Złośliwych sie wystrzegając/ A tych zaś co sie
boia Boga/ Zawsze czcąc y wysławiając/ Ni-
gdy tego nie targając/ Gdy w czym raz bliźnie-
mu przysięga.

5 Nie dawa w lichwę pieniędzy/ Dárow prze-
ciw prawym nie bierze/ Gdy ich w niewinności
widzi/ A królowie sie tak rządzi/ Nie poruſzy
sie/ Bog go strzeże.

P S A L M 16.

Conserua me Domine, quoniam spe.

Ná stárá Notá má być spiewány.

Który mieśkaś ná wysokim
niebie. Rep. Ja nie mam inſzey ná-
dzieie krom ciebie: Ty mie chćiey wspo-
moc w moiey doległości/ Boże litości.

PSALMY

2 Tyś moim Pánem/ Ależ ty dárow moich Nie
potrzebuieś/ Jednák wiernych twoich/ Trzymać
się bede/ A czaśy wiecznemi/ Przestána z nimi.

3 Jaka obfitość tych omylnych Bogow/ Jaka
(O bledzie) ciżba do ich progow/ Odegnie co
ślar nie odmiosa/ ani Beda wyzwáni.

4 Pan częśc własnosci/ Pan częśc mey nagro-
dy/ W opiece iego nie boie się škody/ Nie mogli
na mie dział przypaść požadnieyśy/ Ani po-
knieyśy.

5 Pánu iá wielce/ Pánu iá dziekuie/ Ktorego
ráde w sercu swoim czuie/ Czuié iá we dnie/ zga-
snali też zarze/ Duch mie moy karze.

6 W káżdey swey myśli/ y w káżdey swey sprá-
wie/ Mam Pána záwždy przed oczymá prawie/
On przy mnie stoi / ábym z żadney strony/ Ni-
byt wzruffony.

7 I tądze mi roście radość osobliwa/ Serdea-
czná ktorey ięzyk nie pokrywa/ Imo to záwždy
brzmi okolo ucha/ Dobra otucha.

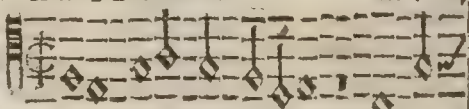
8 Bo ty moy Pánie z wieczney láski twoiey/
Nie zapámietasz w grobie dusze moiey/ Ani do-
puszczisz doznáć skázy swemu/ Ułubionemu.

9 Ty do żywota droge okázuieś/ Ty nie przebra-
nym weselem skázuieś/ Wiecznych rośkoszy płyna-
jące zdroie/ Przez rzece twoie.

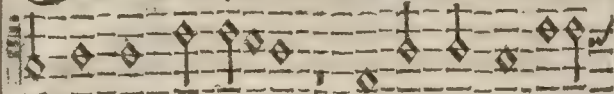
PSALM 17.

Exaudi Domine iustitiam meam.

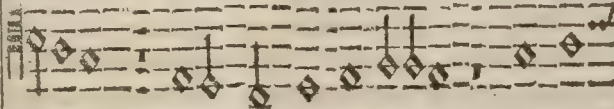
Pánie

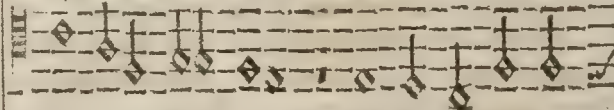
Wanie pomoż mey słusności / A przy-

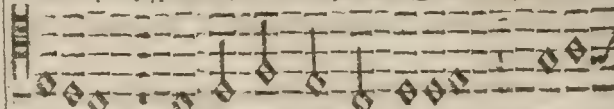
puść w vszy me wołanie : Poyrzy y ná ciebie

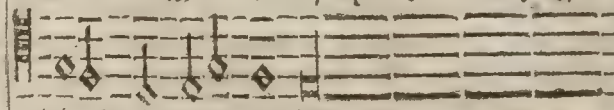
wzdychanie Sercá oprocz obłudności. Sam prá-

wem osadz sprawoy moie / Podług swey sprawie-

dlivosti : A od twoiey opatrności / Przyime

wodziejne dekrety twoie.

2 Doświadcę Pánie sercá mego / Jesliże indziej
myśliło / Uzieli sie vszy mówilo / Nie doznaš go

PSALM I

obludnego/ Nie przykrzyłyć mi twoiey drogi/
Przymowki ludzi złośliwych/ Przecie na ścieżce
cnotliwych/ Stawiałem mocno swoje nogi.

3 Prowadź mnie torem drog swoich/ A żeby nie-
przyaciół frogi/ Nie uczynił we mnie żadney
trwogi/ Szwanku zachoway nog moich. Rączę
mie wysłuchać iasławie/ Ciebie ja wyzywam w
cieśkości/ Schyl się do mnie z wysokości/ A po-
kaz to wszystkim na iawie.

4 Że ty swoich bronić raczysz/ A torzy w tobie
calle duszaia/ Niechże ci coć się sprzeciwiaia/ Wie-
dza/ że ty wszystko baczysz/ Bądźże y moim strożem
Panie/ Jak żrzenice oką swego/ Pod strzydłami
czucia twego/ Niech mi się pokoiu dostanie.

5 Przed nieprzyjaciół mych złością/ A torzy mie
zewszad najeżdżaia/ A na me gárdło nacierają/
Otocz mie swa bezpieczeńścią. Dobrzeć w rożno-
ściach swych roztyli/ I tadże im ta pyśna mowa/
A przeciw mnie krwawe słowa/ A ziemię by mi
nie życzyli.

* * *

6 Rownie tak lew iadowity/ Goniąc zwierzęta
pratkonogie/ Albo y iego Lwietą frogie/ Czyhać
zwytły z iamy skrytey. Oprzedz ie Panie w ich
srogosci/ Aby uciekać musieli/ Niechby twego
zakusili Nieczą/ Ktorem mnieś nieprawości.

7 Niech mie pod mocą nie mają/ Ci/ co ich ro-
skość wiek doczesny/ A zbawienie/ żywot cielesny/
Co się w tym świecie kochaia: A torzych brz-
dom dawaś dostatkę/ Że nietylko iedza sami/

Lecz

Lecz d
ostatk
8 A
wdziec
śmierc
tedy st
go/ Po
pokoiu

Dili

Tys

Poki
Tarcia

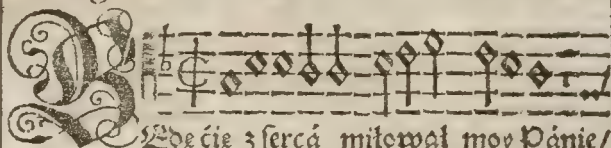
śila ma
żywnia

Lecz dzieciom ich y z wnukami/ Dostawiaia sie
ostatki.

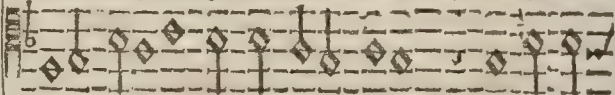
8 Aia w twej sprawiedliwosci / Ogladam
wdzieczność twarzy twoiej / A gdy sie ocnie z
śmierci swoiej / Nasycisz mie wielkoscia. Będz
tedy strozem moim Panie / Ják żrzenice oká swo-
go / Pod skrzydlami czucia twego / Niech mi sie
pokoiu dostanie.

P S A L M 18.

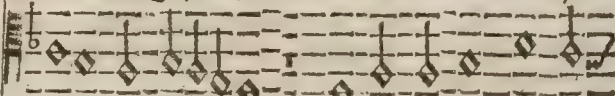
Diligam te Domine fortitudo mea.

Gde cie z serca miłowal moy Panie /
Tyś moy Bog / moy Pan / mey dusze kochania /

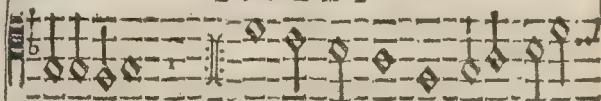

Poki żywota we mnie iedno stanie : Bos ty iest
Tarcza / rog / y bastá do wcięcia. Twoiej ro-

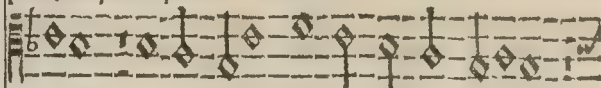

śilá ma y zastóná / Tyś stála / twierdza / tyś
żywaiac moźney obrony / Bywalem ná wśke bes-

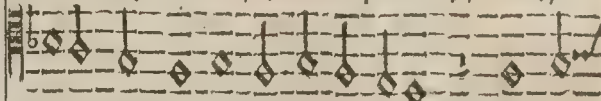
PSALMY

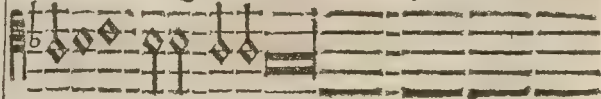
ma obroną. Rep. Już mię śmierć sroga była oto-
pieczen strony.

czyła/ Już y piekielnych wód powodzi strwożyła :

Jużem stał w grobie/ iuż na mię była/ Śmierć nie

łaskawe ręce wrzuciła.

2 W tej ci: szłości ja będąc położony/ Obroci-
lem się do Pańskiej obrony/ Al on mię słykał/ ście-
dzac na niebie : Przypuścił stąrgę moję do siebie
Rep. Ziemia zadrżała/ a na wszystkie strony Trze-
sły się góry/ Pan gniewem wzruszony/ I nozdrzą-
dym puścił/ oczy pałały Ogniem/ a z twąrzy wa-
gle strzelały : Schylił nieba y z stąpił/ nieprze-
żrzana Pod iego nogi cma była posłana : Siadł
na Cherubiech służyć gotowych/ Lecił na pio-
rach skrzydeł wiatrowych.

3 Ciemnymi mgłami stolice osadził/ Chmury y
burze do siebie zgromadził : Lecj bystrawice cma

zapałały/

zapalały/ Grądy/ y żywe węgle padały/ Rep.
 Zagrzmał Pan niebem/ puścił głos strąśliwy/
 Grad rucił z nieba/ z grądem ogień żywy : Ru-
 szyl gremow/ y wypuścił strzały Ogniste/ zstrą-
 chem ziemice drżały. Poburzył morza gniew twoy
 przeraźliwy/ Rozsądził ziemię/ aż w sam grunt
 teściłwy : Łaskawa rękę z wysokością ściągnął/ Z
 niebo pieczney mie tomi wyciągnął.

4 Z nieprzyjacielskich wyrwał mie rąk moich
 Stąd mi nie środzi wasz ludzi niebożnych : Ze-
 szlić mie byli w przygodzie moiej/ Lecz mie Pan
 odiał złości swoiej/ Rep. Z cieśni mie wyrwiodł
 na swoy płac przestrony. Dał znać ratunkiem zem-
 mu nie wzgardzony. Sprawiedliwość ma płacić
 mi raczy/ Uciwimności mey on nieprzebaczy/ Bom
 ia drog iego zawždy naśladował/ A nigdy m od
 nie^o nie odstępował. Prawa ie^o v mnie były wzię-
 te/ Kochaniem wielkim wstawy święte. * * *

5 A dotrzymam mu moiej sławności/ Strze-
 gac sie potim żyw wśhelafiey złości/ Sprawie-
 dliwość ma płacić mi raczy : Uciwimności mey
 on nieprzebaczy/ Rep. Światemus święty/ y do-
 bry do bremu/ Chytry d yremu/ y zły przecw zle-
 mu. Ty y cernego na góre sadzaś/ Ładego na
 dol zelżywie składaś/ Tyś lampa moie/ tyś moie
 ciemności/ Rozświecił Boże/ ogniem swej swia-
 tłości : Z toba przebede wojsk nie zocze/ Z stoba
 wał y mur dąsto przefocze.

6 Świate drogi twe/ a słowa brant prawy/

PSALMT

Tys wiernych twoich obrońcá łaskawy / Kto
Pan krom Pána tego naszego : Kto Bog krom
Bogá tego wiecznego? Rep. Sercem/ y miastwem/
ten mie opátruie / Ten iáko raczy żywot moy sprze-
wuie. Dal mi że zrownác z Jeleniem moge / Pra-
tko ná skute stáwiaiac noge. Ten mie náuczył iá-
ko bronia władác / Jáko łuk ciągnąc / że sie musi
pádác : Twoiá mie tarcz y reká wspierála /
Twoiá y łaská mmie ponnázála. * * *

7 Z twierdziłes bieg moy / tak że moje nogi / Nie
musiały zlym wstepowác z drogi / Nieprzyiaciela
goniac / zgonilem / Chcac go zarázem stłumić / stłu-
mitem / Rep. Bitem ie / á powstác nie mogli zgo-
lá. : Składáli ná ziemié hárdé swoie czolá. Tys
mi dodawał sercá w boý frogi / Nieprzyiacielás
dal pod me nogi : Wóláli / á nie był ich niét rá-
tuiac : Plákáli / á nie był ich niét žaluiac. Jáko
proch wiátry tra wstáwicznie / Takem ie potárl
w błota vliczne.

8 Tys mie z rostertow domowych wybáwił /
Tys mie y głowa narodom wystáwił / Lud nie
znáiomý czołem mi biie / Ná sam słuch praw mych
postużen żyie. Rep. Obcy ku mmie twarz chetliwa
zmyśláia / Bo iúz y zamłkom swym niedowierzáia.
Chwalon bądź Boże niezwyćieżony / Czyn iárona
moc swa ná wszystkie strony / Tys moy obrońcá /
ty zemśczenie dawasz Wreke moie / y w moc
Pánstwa podawasz / Od nieprzyiacioli tys mie wy-
báwił / Niebezpiecznegos bezpiecznym spráwił.

Alprze

9 A przetoż bede wśędzie cie wyznawał/ Imię
twoje świątu/ w Pieśniach swych podawał/ Potę-
kał miłością Pan Królá swego/ Dawidá sobie
włochánego / Rep. A iáto iemu tak potomstwu
iego / Błogosławić chce do wiekú wiecznego.
Chwalań bądź Boże niezwyćieżony/ Czyni iáwną
moc swą ná wśytki strony/ Tyś moy obrońcá/ ty
zemśczenie dawasz W rękę moję/ y w moc Pán-
stwa podawasz Od nieprzyiaciół tyś mie wybá-
wił/ Niebepiecznegos bępiecznym sprawił.

P S A L M 19.

Coeli enarrant gloriam Dei.

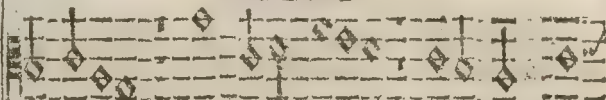

Deba w swoim rzadzić/ Chwale Bo-
gostępem zawieszony / Gwiazdami

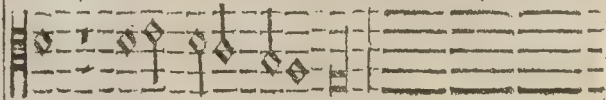
śa wśędzie/ Głosno wyznawáia: Rep. Gdy dzień
naktńionym, Spraw iego me táia.

ze dniem płynie/ Czas nigdy nie zginie: Daż Bogá

P S A L M Y

nie wyznawa Noc idac za nocą? Cała swoja me-

ca/ Nadrość iemu przyznawa.

2 Świat nie mając morwy/ Dość iasnemi sło-
wy/ Rozumieć się dawo/ Rep. Gdy niechce być
táynym/ Ruchem iednostáynym/ Pokad ziemie z
stawa: Niebo swoich biegow/ Kolo ziemskich
brzegow Pilnie bez przestania: Tám słońce go-
race/ I iásno świecace/ Na rostkofne mieřkánia.

3 Z tych ráno wychodzac / A rumiáno wscho-
dzac/ Tak się światu stáwia/ Rep. Ják gdy wa-
dzieczne lice/ wychodzac z tojnice/ Oblubieniec za-
iáwia/ Wiec iák Obrzym z leży/ Porwarowy sie
bieży/ W okół światá wszytkiego: I prożno się
bronieć/ Albo się gdzie zchronieć / Przed promie-
niámi iego. * * *

4 Oroszem Zakon Boży/ Doskonály/ mnoży/
Dusom náwrocenie/ Rep. A świadeci wá iego/
Chociaż naprostszego/ Otworza sumnienie. Wszy-
tkie Pánstie morwy/ Zbáwiennymi słowy/ Serce
rwescláia/ Przykazánia iego/ Wzrost serca ślepe-
go/ Skutecznie oświecaia.

5 Boiażń Pánsta świata/ Nie dármo iest wóje-
ta/ Bo trwa póki światá/ Rep. Wyroki praw-

dywne

dywe Pańskie sprawiedliwe/ Nie ruśa ich lata:
 Słoto nie w tey cenie/ Ni drogie kámiennie/ W
 iakiey sa prawá twoie/ Nie ták miodu sobie/ Jás
 to wierzyć tobie/ Szukáią ystá moie.

6 Kto słow twych pilnuie/ X onych śánuie/
 Nie ná tym nie tráci/ Rep. Rostac z nich w ma-
 drości/ X w xmiestności/ Dobrze mu sie płáci.
 A grzechy/moy Boże/Xtoż zrozumieć może/X iá-
 koż ie pominać? Ś swey Pánie miłości/ Opuść
 me krewkości/ Nie day mi w nich záginąć.

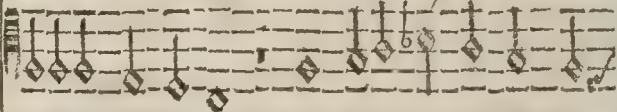
7 Wiec y z inszych złości/Xwłáścjá z wporności
 Wybaw slugę swego/ Rep. Niech im nie ho-
 duie/Grzyżienia nie czyni/ Sumnienia ciáskiego:
 Day yst mych śpiewánie/ Serce rozmyślánie/
 Bywáło z chwála twoja/ O pocieszyćielu/o moy
 zbáwicielu/ Rządźże mie wola swoia.

P S A L M 20.

Exaudiat te Dominus in die tribulati.

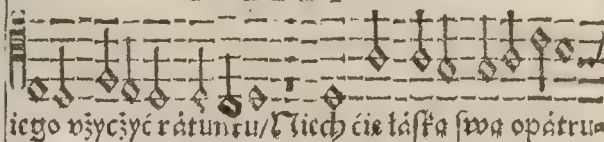

Ieh cie Pan słyśy w dzień twoie^o

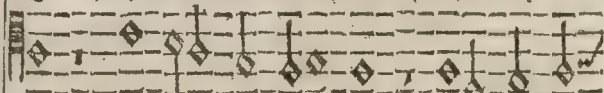

wielkiego frásunku/ Bog Jákobow niech ci swo-
 nie

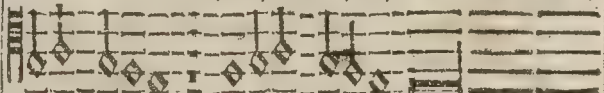
PSALMT

iego wzyć rątu/ Niech cie łaska swa opatrue

ie / Z swiagnice swey dostoyney / Z Sionu niech

łaska dąruie / Z miłości swey hoyney.

2 Niech weyrzy na twoie ofiary/ Niech przed
sie przypuści/ Niech łaskawie na twoie dary O-
gien z nieba spuści : Niech Pan na wszystko rękę
kładzie / Co w twoim sercu czuie / Niech skutek
myślam twym y radzie Szczęśliwy nągotuie.

3 Tapeń prośby iego prośimy/ Aż niebespie-
czeństwa/ Wyrwi/żec ku czci zawieśimy Chora-
gwie zwycięstwa/ Widzac iako ty Krola swego
Slybysz/ w iego żadości/ Bromiac go od upadku
zlego/ Prawica swey możności.

4 W wozy swe y w Konie dusiaia/ nąsy prze-
ciwnicy/ Twego zaś imienia wywala/ twoi do-
mownicy/ Oni przegrawszy upać musza/ A my
zaś powstaniemy/ Proźno sie o zwycięstwo kusa/
My cie za nie chwalimy.

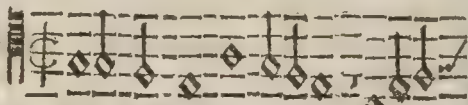
5 Kac̃ nas Pānie w łasce swey chować / Z
Krola nāszego / A gdy nā niego bedziem wolac̃ /
Niech

Niech słyży każdyego/Rac; go kássa swa opátro-
wac z swiatnice swey dostoyney/ z Syonu rac;
sila dárowac z miłości swoiey hoyney.

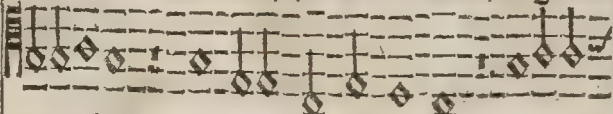
P S A L M 21.

Domine in virtute tua lætabitur Rex.

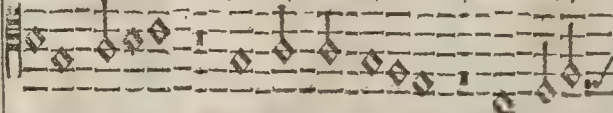
W

Anie twoy sie Krol ráduie/Ze go mo

cy nabawiaß/ A soba sam zástawiaß: Leczy to

sobie smákuie/ Gdy go od wsszystkiego záchowy-

wasz ztego.

2 Ták sie k niemu stłaniac racysz / Ze oczko-
wiek cie prosi/Odmowy nie odnosi: Ták modli-
twy iego bacysz / Ze ná samo slowo / Stawaß
mu gotowo.

A záfsem

PSALMT

3 A czasem czyniś dla niego / Że y poprzedzaś
dary Swymi iego ofiary : Okryles głowę iego
Ozdobną korona / Ż złota wyrobiona.

4 Umysł iego był ciś wżyc / Żebyś w potrzebie iego
go / Żachował go żywego : Abyś raczył y przedtu-
życ Życia bezpieczonego / W dni czasu wiecznego.

5 Wielka iest cześć iego Panie / Gdyś mu żswę
życiowości / Ładał wielkie zacności : Ża czym iego
ktolowanie / Przez tryumfy geste / Niemwa chwa-
ły częste.

6 Pożegnanie daleś iemu / Aby wzorem twej
chęci / Żostał w ludzkiej pamięci : Obrociłś
twarz swą k niemu / Ż ktorey on radości / Żaży-
wa w hojności.

7 W tobieś Krol umyślił Boże / Niemąc swo-
ie dufanie / A kazać śmieć na nie : Przetoż też
nigdy nie może Szwanować choć w trwodze /
Bo korzysta w Rodze. * * *

8 Prawicą twą wżytkie żgoni / Ktorzyś sie
sprzeciwiaia / A lekcę poważaia : Przed toba sie
nie wchrońi / Ktory twej miłości / Żadawa przy-
trości.

9 Jako płomienie paliaia / W piecu nieugaszo-
nym / Tak w gniwie żapalonym Twoim / Żłośnie-
cy żgoraia / Rodze ie pogubiś : Bo żłości nie lubiś.

10 Odeymieś precz od nich ziemie / Aby sie nie
kochaia / A złego nie działali : Ż nimi też wespół
ich plemie Ż gruntu wykorzeniś / Rodzay ten
wypieniś.

Buntor.

11 Buntor
dlużej
li sie
dowied
12 Pie
pratto
moc sw
Glos n

Deus

Deus

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

fluge

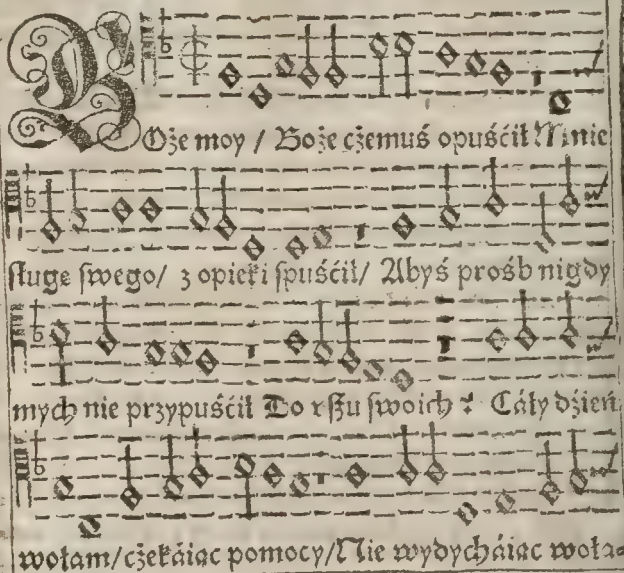
fluge

11 Buntować się na cie śmiecia W swej niewsty-
dliwej radzie/ Lecż polowieni w zdradzie/ Mnie-
li się z swa nadzieia / A na co zaśiedli/ Tego nie-
dowiedli.

12 Pierzchna przed twymi strzałami/ Aleć im
prętko w oczy Luf twoy perwy zaśkoczy: Draz
moc swa/ je pieśniami/ Chwała twoja wszędzie/
Głos nasz krzyczeń będzie.

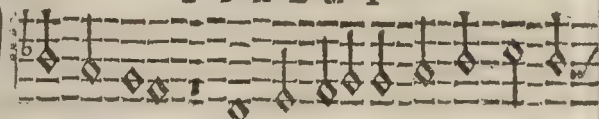
P S A L M 22.

Deus meus Deus meus, respice in me.

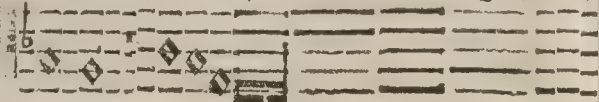

Dzie moy / Boże czemuś opuścił / Nanie-
stuge swego / z opieki spuścił / Abyś prośb nigdy
mych nie przypuścił / Do ręku swoich : Cały dzień
wołam / czekając pomocy / Nie wydechając woła-

P S A L M Y

tem y w nocy : Lecz sie doczekać nie moge z twey

mocy Rátowania.

2 Tyś w Izraelu z wielkhey miłości / Obrat
mieśzanie swey wielebności / Tam gdzie odnosiś
słuszne wdzięczności / Godne twey chwały. Przodo-
rowie nasz toba sie bżycili / A gdy sie kolwiek
na ciebie spuścili W swoich cięskościach / wspo-
możeni byli Laska twoja.

3 Na cie wolali : a wysłuchani / W tobie ufali
nie zasmiani / A gdy od ciebie poratowani / We-
selili sie. A iam zaś robak / robak nieszczęśliwy /
Robak nie człowiek / w wszystkich brzydliwy / Po-
spolitemu gminowi śmiech żywy / Z wielkhey
wzgardy. * * *

4 Ato na mie poyrzy / każdy sie śmieie / Gebe
zakrzywia / a głowa chwieie / Przymawiając mi-
o me nadzieie / Atoem miał w tobie : Bogu
wzrost ufat / niechże go ratuie / Niech go wyzwoli
ieśli go miluie / Wyżrzymy ieśli mu pomoc zgotu-
ie. Co w niey dufat.

5 Tyś mie z żywota wywiódł matki mey / Je-
bżcem w pierśi ufat w łasce twey / A doznawa-

tem

lem w małuczkości swej / Twoiey opieki. Jes-
 łczęm w pieluchách gárnat się ku tobie / A obra-
 cem cię wiecznym Bogiem sobie / Nie powatpi-
 wszy w lichę swej osobie / O twej łasce.

6 A dziś w ostatniey Pannie potrzebie / Stugi
 swojego nie pchay od siebie / Bo gdzież mam ra-
 cieć / Iedno do ciebie / Widząc śmierć stroga : By-
 cy mie zewsząd srodzy otoczyli / Bocy Bazánscy
 zawarli otyli / Aby nędznika w sztukach rozpośili
 Na swych rogach.

7 Tak więc lew srogi gąrdło swe chciwe Ro-
 dziera / zwierze drac zstóry żywe / Jak ci ro-
 dąrli na mie strąśliwe Pąszczeki swoje. Rozpły-
 nałem się iako woda prąwie / Kość nie została za-
 dna w swoim stawie / A serce mdlejąc w tak
 smetney postawie / Jak wosk taje. * * *

8 Moc moia wyschła / wilgość wrodzona / Je-
 zyk iako żużel spalona / A dusza nie chce być po-
 cieśniona / Iż grob swoy widzi. Zaskoczyła mie
 wściekłych psow gromada / Obegnąta nie nie-
 cnotliwa rada : Owa mi zewsząd nędznikom
 biada / W tych trudnościach.

9 Kęce y nogi moje przebili / Kości przez stę-
 rosytkie zliczyli : A pisać oczy serca ciężyli / Mo-
 ja boleścią. Podzielili się moimi kątami / O su-
 knia moja miorali kośćkami / Imię me z ziemię y z
 mymi siorawami / Chcąc wygładzić.

10 Nie rącz mie Pannie moy odstępować / Jes-
 moc moia rącz mie ratować : Rącz mi zbawie-

P S A L M Y

nie swe nagotować : Z swoiey miłości. Wszak
tes ty zawzdy moim Pánem drogim / Obróń
mie sam psom wściekłym / lwom srogim / Szabli
okrutney / Zwierzom iednorogim / Mocą swoią.

11 A ia twe imie bráciey obiówie / Szod Zbo
ru dobroć twoie wystáwie : A ná wszytek świat
chwale rozstáwie Možności twoiey. O ktorzy
Pánu w boiaźni służyć / A Jakobowym domem
sie liczyć / Wy ktorzy Pánstie Mandaty pełnić
Z powolnością.

* * *

12 Chwalcie Páná / moc iego wyznaycie / Jego
w swych sercách boiaźń chowaycie : A że nie gár
dzi on / wznawaycie / Prośbę rboga. Wsłyszał
pláč moy gdym ráttunku prosił / Przetoż go be
da ná wszytek świat głośli : A będzie słuby ode
mnie odnośli / W swym Kościele.

13 Tedy sie głodni chleba náttáia / Dádza cześć
Pánu co go szukaia : A ich sercá w cále wiek
przetrwáia / Wiek nieśkończony. Swiát sie oba
czy dla Pánstiey dobroci / A z niey do Pána zje
mia sie náwróci : Bówiem Pan wszytkie naro
dy okróci / Zwierzchnościa swa.

14 Já skolem iego beda godować Pamiatá / beda
mu y hołdować : Nie przestána go nigdy miło
wać Z potomki swemi. A ták ná wieki / ludzie
Pánscy świeci / Podawác beda potomkom pá
mieci (A torych doználi) wielkie Bóstie chęci /
Wdzięcznym sercem.

PSALM

P S A L M 23.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit.

W

An moy pasterz czego mi niedostawa

Gdyż mi tak wiele z hoyney łaski dawa/ On od-

poczynek mnie miły sprawuie/ Gdzie buyna trawa

wdzięcznie roskożuie/ A tam mnie wodzi na kochan-

nie moje / Gdzie są wod zdrowych przezrocyste

Gdroie.

2 On dla swey chwały o mym zdrowiu radzi/
 A temu mie rownym gościńcem prowadzi/ Bym
 po dolinie cienia śmiertelnego Chodził/ nie bał
 bych się nie škodliwego : Boś ty iest zemną wo-
 spomożenie twoie/ A łaska twoia są pociechy moje.

P S A L M Y

3 Przed sprzeciwniemi memi ty gotujesz/ Stół
moy y głowę moję pomazujesz/ Oleyki/ k temu cza-
są ma opływa/ A miłość twoją nieodmienna by-
wa/ Przeciw mnie: Owszem w twoim domu
Panie/ Ta wieczne czasy będzie me mieszkanie.

Psalm tenże 23. na sławę Note.

Panie/ A moy który zawsze mnie sam rządzić
raczy: Rep. Ten mnie w niedostarku ni-
gdy nie przebaczy. Wszystkiego obficie
zawsze mnie nabaawi/ Ta hoynych pastwiskach
zawsze mnie postawi.

2 Zdrowymi wodami duszę ma napoi/ Rep.
Wszystkie tey kłopoty on sam uspokoi: W każdym
wbladzeniu sam ja on nawróci/ Żalostne me czasy
w wesele obroci.

3 Wywiodł mnie na droge swych sprawiedliwo-
ści/ Rep. Dla imienia swego odpuścił mi złości/
Tak iż choćbych chodził w cieniu śmierci wiecz-
ney/ Nie strach mnie nic złego/ bom w straży bezpie-
czney.

4 Zawsze żyjemna Panie w mey każdej potrze-
bie/ Miałoby twe karanie cieśy mnie od ciebie/ Zgon-
towałeś mi stół mych wiecznych radości/ Ta
żałość tym co mnie czynili przykrości.

5 Natrzesz głowę moję maszczami drogami/
Kubek moy napelnisz winy wybornemi/ Ziawiś
miłosierdzie twe na mnie niedzkiego/ Tu już po-
wszystkie dni żywota moiego.

Abeda

6 A bede ia mieſzkał w domu twoim Pánie/
 Jáť iedno nadlużey moich dni doſtanie/ Bede w
 Kroleſtwie twym iuż mieſzkał beſpiecznie/ To ty
 ſam rácz ſprawić mmie ná wieki wieczne.

P S A L M 24.

Domini eſt terra & plenitudo eius.

Notá tego Pſalmu iáko 12. Záchoroway mie o ić.

W Anſka ieſt wſzytká ziemiá y
 ieſy oſiádłoſci/Rep. Wſzytek ten o-
 krag ſwiátá w ſwoiey ſyrokoſci/ A
 ci ktorzy też ná nim obecnie mieſzká-
 ia/ Tiech iuż dziwná moc Pánſka w tym záwždy
 poznáia.

2 Jáť tu dziwná moźnoſć Pan ſwoie w tym
 ziawil/Rep. Iż nád morzem fundáment iego táť
 wyſtáwil/ Nád wſzytkimi rzekámi mocnie go zbu-
 dowáł/ Aby ſie iego mocy káždy przypátrowáł.

3 A ktorzy ieſt táť cielek coby o ſwey mocy/Rep.
 Wſtápił ná gore Pánſka proć iego pomocy? A-
 bo ktoż wódy ná mieyſcu iego ſwiátym ſtanie/
 Gdyż táť káżdemu zlemu trudne ieſt mieſzkánie.

4 Jedno ten co rece ſwe chowa w niewiannoſci/
 Rep. A czyſtym ſercem ſtrzeże duſſe od próźnoſci/
 Ten też co nie przyſiega ná zdrádjie bliźniemu/
 Owſzem mu ſyczy wſkego iáť ſobie ſamemu.

5 Tenci błogóſtawieńſtwo od Pána będzie brał/
 Rep. A wieczne miłoſierdzie nád ſobá będzie znał/

PSALM

Już mu od Boga iego zbawienie przypádnie/
Wszystko co iedno pocznie zdarzy mu sie snadnie.

6 Takiemuć narodowi chce Pan błogostawieć/
Rep. Ktory sie ta boiaźnią przed nim będzie bła-
wić/ A ktory z wiernym sercem będzie szukał iego/
Jako Pána a Boga swego wszechmocnego.

7 Wstańcieś ziemscy Książetá/ a zacni Krolow-
wie/ Rep. Wstańcie wszyscy mocarze y wszyscy
Pánowie/ Otwórzcie wszystkie forty y wszystkie swe
brány/ Tichay wnidzie Krol chwały Pan wie-
czny nád Pány.

8 Ktoryż to iest Krol taki/ tak wielkiej zacności/
Rep. Pan możny przed ktorym drża ty świeckie
możności/ Onci to iest Pan możny co wszystko
zholdował/ A wszedy w każdej bitwie moc swa
okazywał.

9 Otwórzcieś wy Książetá wszystkie brány wie-
czne/ Rep. Tich ma Krol wielkiej chwały w nich
weście bezpieczne/ Otwórzcieś iuż forty swe Pá-
nu tak możnemu/ A Krolowi nád krolmi zawa-
żdy wszechmocnemu.

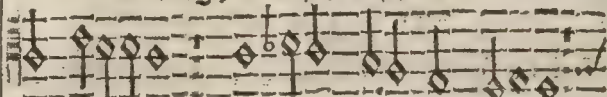
10 A ktoryż to iest wždy Krol a ten wszechmo-
cny Pan? Rep. Pan ktory wszystkie mocy obraca
wniwecz sam/ Tenci ma być zwan Krolew wszey
chwały bezpieczne/ Gdyż na ziemi na niebie sam
Kroluje wiecznie.

Psalm tenje 24.

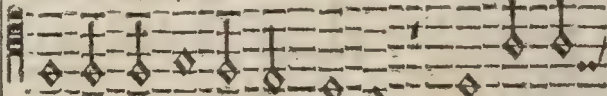
Krag

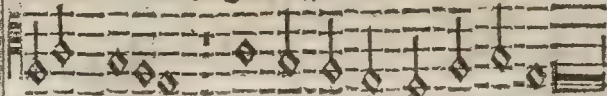
Krag ziemię / y ze wszystkimi Pobyt na

nim mającymy / Własnością swoją Pan miąnuie /

Bo mu na morzu grunt sprawił / W rzekach go

mocnie postawił / Tak że nigdy nie postwankuie.

2 Kto dostąpi twojej góry powiedz Panie /
Albo który na miejscu twoim świętym stanie /
Kto myśl y rzece zachował Czyste / a kto się wa-
rował Krzywych przysięg na okłamywanie.

3 Ten cię pobłogosławienia / Ten y wsprawie-
dliwienia Dostąpi od Pana swojego / Takowy
Pana szukać / W twarzy się jego kochać / Jest
potomkiem Jakoba cnego.

4 Podnieścież się wy już brony / Idzie król nie-
wystawiony / Aby mieszkał na wieki z wami / Co
za król niewystawiony / Król co w mocy do-
świadczony / Mocny walecznik jest za nami.

PSALM

5 Ale otworzyłeś się brzozy / Idzie król niewy-
sławiony / Aby mieszkał na wieki z wami. Co za
król niewysławiony ? Król co w mocy doświad-
czony / Pan zastępów / a Król z chwalamy.

PSALM 25.

Ad te Domine leuau i animam meam.

Do Ciebie Panie Duch męgo Podno-
sę

się i a czasu wšęgo : Boże moy w tobie nadzieie

mam / A wštydu się z tad nie obawiam.

2 Tłuch mi nie wagaia wšyſcy / Przeciwnicy
moi wielcy : Bo nigdy zhanbiemi nie beda / Ato-
rzy w tobie wšność mieć beda.

3 Ale zaś wnet oni wšyſcy / Atorzy w ſwoicy
wšeteczności / Grzeſzac ſprzeciwiaia ſię tobie /
Odnofa wiecna hanbe ſobie.

4 Naucz mie w ſwoich drogach chodzie / Bych
w ſcieſkach twych nie mogł zbladzie / Prowadz

ćwicz /

ćwicz/ w prawdzie ktoras jest sam: Wszak w
twoy obromie nadzieie mam.

5 Wspomni na miłosierdzie swoje/ Ta dobroci
ci dawne twoie/ A przebacę grzechow mey mio-
dości/ A pomni na mie z swey lutości.

6 Oto Pan wielkiey dobroci/ Co y grzesznych
nie odrzuci/ Lecz ciche w sadziech bedzie rządził/
A pokorne w drogach swych wodził. * * *

7 Wszystkie drogi Pana naszego/ Sa miłość y
prawda iego/ A zwłasczą tym co go szukają/ w
przymierzu sie iego kochają.

8 Przebacze dla imienia twego/ Występku
mego ciężkiego: Wszak ty rządzisz w drodze ká-
dego/ Ciebie sie Panie boiącego.

9 Dusze ich dlugo dobrym żywiał/ Ta ziemi
potomstwo mnożąc/ Tajemnice tym swe obja-
wiał/ Ktore pod twa boiáznią być znasz.

10 Ja też wynoszę k tobie oczy swe/ Bys wyr-
wał z sidła nogi me/ A wejrzał na mie z swey li-
tości/ A włożył nadz y też trudności.

11 Z frąsankow ciężkich serca mego/ Wyrwi
Panie kluge twego/ Wejrzyż na moje uniżenie/
A odpusć wszystko me zgrzeszenie.

12 Obacę mych nieprzyjaciół wielkość/ Złość
ich y przeciw mnie ządrość: Przeto strzeż y broń
dusze moiey/ Bych nie ustat w nadziei twoiey.

13 Strzeżysz mnie ty sam czasu wskiego/ Od nie-
bezpieczeństwa złego: Day w szczerości chodząc
przy sobie/ Abych mogł zawždy trwać przy tobie.

P S A L M

14 Wybawże Izraela twego / Pánie z frásun-
ku wśhelkiego / Ktoryś zebrał przez Syná swo-
go / I odrodził z Duchá swiętego.

P S A L M 26.

Iudica me Domine, quoniam.

Gadź mie Pánie á wyżrzyś niewinność
Tobie vsáiac ząwždy / bezpiecznie

moie / Kę. Chćiey mie Pánie doświadczyć / chćiey
stoie.

mie sfořtowác / Aláko złotá w ogniu chćiey

mie sřobowác.

2 Miałem twe miłosierdzie przed sobą ząwždy
Rep. Sprářrowałem swoy żywot według twey
orawdy / Nie miałem towarzysřwá z niestáre-
czynymi / Ani wnide w ieden dom z niepobożnymi.

Nie

3 Nie miałem serca ku złym/ Ani mieć bede/ Re.
 I nieciotliwym pospołu nigdy nie sieǳe/ Iácho-
 wam rece (da Bog) swe w niewinności/ A twoy
 oltarz otocze kołem radości.

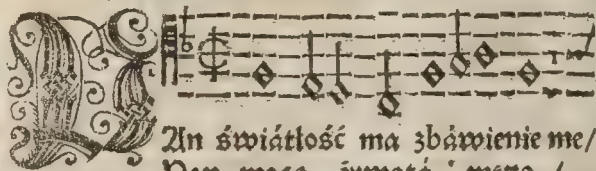
4 Aby ludzic głosu twoy chwaly słucháli/ Rep.
 A z wst moich twe dżitwne spráwy poználi/ Mam
 roskosz Pánie pátrząc ná twoy dom świety/ A
 ná przybytek wieczney chwaly twoy wzięty.

5 Nie tráć Pánie dusze mey ze złoczyńcami/ Re.
 Ani żywota mego z mążoboycami/ Ktorzy w
 swym okrucieństwie nie mają miary/ A rece ná-
 pełnili cudzemi dary.

6 Pánie iam żył w przytek swoy czas w niewin-
 ności/ Rep. Zbaw mie/ á wżáduj sie moiey cieśko-
 ści/ Prostem chodził/ á to są twe dary Pánie/
 Przetoż bede we Zborze dżekował za nie.

P S A L M 27.

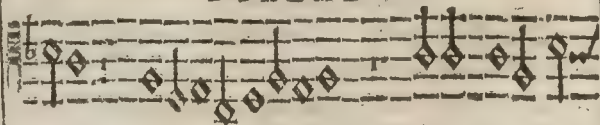
Deus illuminatio mea.

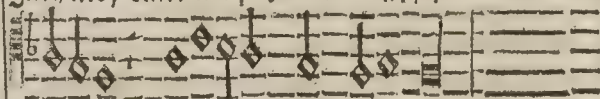
An światłość má zbáwienie me/
 Pan moca żywota mego /

A kogoż sie bede bał? Rep. Gdy sie zli ná mie tára.
 Kogoż sie bede lekał?

PSALMY

gali/ Aby ciáło me požarli/ Wszyscy co mnie nie-

narwidza/ Otrąciwszy sie odpádną.

1 Choć przeciw mnie huffy stána/ nie leknie sie me serce/ Rep. Choćia też powstanie bitwá/ w nim bede vsat ieszcze/ Jednegom v Pána żadat/ Tegoż sie bede domagał/ Abych mieszkał w domu iego/ Po wsze dni żywota mego.

3 Abych sie przypátrzał Páńskiey piękney ochodźności/ Rep. Bych w iego Kościele myslit o iego wszechmocności: On mie bowiem zákrýie w swym/ W dzień zly/ przybytku mnie miłym/ W namiecie mie swym zachowa/ Na státe wzniesie pomoc dá. * * *

4 Aliż teraz głowe moie w okrag ná wszystkie strony/ Rep. Sam Pan wywyższy nad wszelmi nieprzyjacióły mymi/ Ja zaśie w przybytku iego/ Cerca práwie ochotnego/ Oddam ofiára krzykliwa/ Pánu spiewáiac piesń chciwa.

5 Słysz głos którym wolam Pánie/ Zmiluy sie wysłuchay mie/ Rep. O tobieć mi serce moie mówi/ wperwiniáiac mie/ Szukaycie oblicza mego/ Otoż Pánie szukam iego: Nie krayże oblicza swa-

go/

go/ Nie skłaniaj w gniewu sługi twego.

6 Tyś sam pomocą moja był/ przetoż mnie nie opuśćaj/ Rep. Boże zbawienia moiego/ teraz mnie nie zostawiaj/ Bo Ociec mój z Matka moja/ Ze wszystkie obrona swoja/ Opuścili mnie już zgoła/ Wszakżeś ty Pan ma obroną.

7 Naucz mnie Pánie drogi swej/ y prowadź ścieżką prawną/ Rep. A to dla nieprzyjaciół mych/ nie daj mi na ich wola/ Borym przeciw mnie powstałi/ Ci co mi na gardło stáli/ Galszywie przeciw mnie świadcząc/ A nieprawość na mnie mówiąc.

8 Ale ja vždy przedsię wierzę/ iże w ziemi żyjących/ Rep. Oglądam/ y też używam wszelkich dobroci Pánstkich/ A ty duszo Pána ciekaj/ Bądź stała nie się nie lekaj/ Boć Pan wzmocni twe serce/ Tę się zday/ nikt cię nie zetrze.

P S A L M 28.

Ad te Domine clamabo.

Ná Stara Noie. Albo iáko: Ach wszechmogacy/ 26. O Pokuszeniu, czasu wojny, Glodu, 26.

Pieśń I.

Kolu niebieski/ Zdrowie dusze moiej/ Rep. Do ciebie wolam a ty twarzys swoiey/ Nie kryj przedemną: albo mnie liczyć z temi/ Co już są w ziemi.

2 Słysz prosby moie/ ktore w każdej dobie/ Rep. Posyła człowiek żalofny ku tobie/ Z płaczem podno-

PSALM T

podnoſſac rece ku iáſnemu/ Domowi twentiu.

3 Nie kładź mie w poczet z ludźmi niepráwymi/ Rep. Nie zátrácaj mie poſpolu z grzeſznymi/ A to rzy iezykiem chce opowiadaia/ Sercem zdrádzáia.

4 Záplác im wedle uczynkow ich Pánie/ Rep. Day im nagrode ktora zá ich ſtanie/ Niech láſka iáka záſtuzyli ſobie/ Znáia po tobie.

5 Niechca rozumieć Páńſciey rády twoiey/ Re. Je mie podwyſzaſ ty ſam z láſki ſwoiey/ Przeto ie zniſzczyſ/ á zá twoia rána/ Juž nie powſtána.

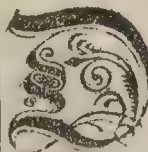
6 Pánu badź chwala v ktorego byly/ Rep. Wažne me proſby to tarcz to me ſity/ A temu ſia záwždy ſerce moie kloni/ A on mie broni.

7 Z tad duſzy moiey weſela doſtawa/ Rep. Z tad lutnia moia Pánu chwale dawa/ Pan lud ſwoy chowa/ Pan ieſt nieprzebytem/ Arolowi ſczytem.

8 Miei ná ſwoey pieczy oycze miłoſierny/ Rep. Dziedzictwo twoie/ y wſzytek lud wierny/ Zyw ie w doſtátku/ A w wadze v ſwiátá/ Ná wieczne láta.

Tenże Pſálm 28. Notá iáko Pſálm 1.

Błogoſłáwiony on máž/ zc.

Do ciebie ſa wołam/ moy Pánie/ Skáto moia/ moie duſanie/ Nie odwracay ſie odemnie/ Ráczey ſkloń vſy ſwoie do mnie/ Boć mi przyidzie zrownać z tymi/ Co ſa pogrzebieñi w ziemi.

Vſyſſ

2 Wsłysz wołanie/ wsłysz prośbę/ Bacz że ręce do-
niebą wznoszę/ Nie licz mnie z ludźmi nieprawymi/
Nie trąć mnie pospół z grzesznymi/ Niechaj z ni-
mi czaſtki nie mam/ Wszak wieſz że o nie nic nie-
dbam.

3 Chęć iezykiem opowiadaia/ A w ſercu iad-
ſczyry chowaia/ Niechayże ſie im tedy Pánie/
Wedle uczynków płaca ſtanie/ Niech łaska zna-
ia po tobie/ Jaka zaſłużyli ſobie.

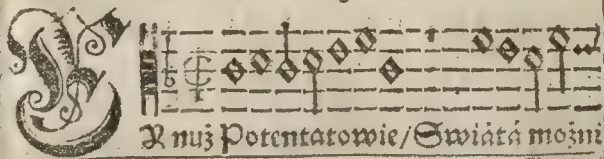
4 Námnię bowiem o cie nie dbaia/ Ani ſprawo-
twoich wwaia: Przetoż im z ſwoę ſprawiedli-
woſci/ Ze wſelkier ich niebeſpiecznoſci/ Nie tyl-
ko wſtać nie pomożesz/ Lecz ie zniſzczysz iako mo-
żeſz.

5 Bądźże chwala Bogu wiecznemu/ Ze dat-
mieyſce wzdychaniu memu: On ieſt ſiła/ on tar-
cżą moia/ Za nim ia używam pokoia/ Przetoż
ſpiewając w radoſci/ Chwałę dam iego miłoſci.

6 Pan ieſt ſiła ſwemu ludowi/ Pan ratunkiem
ſwemu Krolowi/ Niey na ſwoę pieczy wierne
ſwoie/ A ſzczęſć Pánie dziedzictwo twoie/ Páſac
ie dobrami ſwoimi/ Ozdob chwałami wiecznymi.

P S A L M 29.

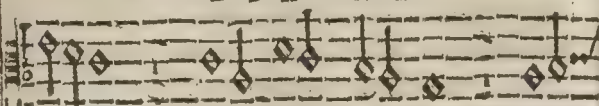
Adferte Domino filij Dei, adferte.

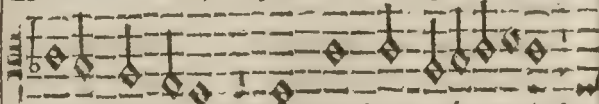
A nuz Potentatorwie/ Swiata moim

Krolo

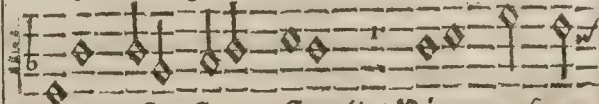
PSALM

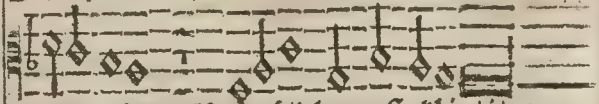
Krolowie/ Śnaycie Pána wietszego/ Wziawszy

władza od niego/ Wdzieczność mu za to pokażcie

Imię Pańskie sławne sławcie/ Pánem go swym

wyznawając/ W Kościele mu się kłaniając.

2 Głos Pański wody leje / A morzem strąśnie chwiecie/ Głos Pański pierun srogi Rzuci / Skąd wielkie trwogi/ Głosu Pańskiego możności/ A to wystowi y godności/ W głosie swym Pan pokazuje/ Że on mąd wŹytkim pánuie.

3 RoŹe Cedry Libańskie/ Drzuzgocą głosy Pańskie/ A choć się ich korzenie/ Wielu mocno ziemie/ Przecie ie z gruntu wyraca: Głos Pański gory obraca / Że mu Źaczą iak ćielatá/ Jak jednorozcow kółetá.

4 Tak ten głos Pański srogi/ Z ogniem powŹstá ia trwogi / ArabŹkie drza pustynie / I ich ten Źrach nie minie / A Źwierz dziłi się frásuie/ A

wi.c

wiec y d
cyto g
5 Lec: k
w tym
Pán ná
lowat:
Krolowá
Źanie.
ó Pan
trwie/Pe
poŹoy m
Źwiátá
wyŹŹego

Exalta

A

ŹalóŹci

tyche

wiec y dzieci swe truie / Lasy z liścia opadaia / Bo
czy to głos dobrze znaia.

5 Lecz Panie chwał twych wiele / Ktore brzamia
w twym Kościele / Bo tam chcesz być rznany /
Pán nád wszytkimi Pány: Jużes ná ten czas kro-
lowat: Gdy strážny potop świat psował / Pan
krolowác nie przestanie / Po ki iedno wiekow
stanie.

6 Pan lud ktory miłuię / Ten męstwem opá-
truie / Przy nim w potrzebie stawa / Z szczęściem
pofoy mu dawa. Przetoż wy Potentatowie /
Świata możni / Monárchowie / Znaycie nád soba
wyższego / Bo czymeście / to od niego.

P S A L M 30.

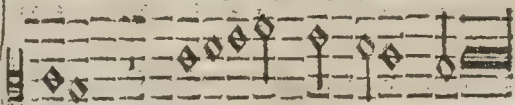
Exaltabo te Domine, quoniam susce.

Danie moy bede cie stawil / Boś mie

żałości pozbawil / Do ozdobyś mi przyspieszył / A

ryches mna nie nacieszył / Co czekaia upadku
mego /

PSALMY

1 mego/ Nie lekając się sady twego.

2 Panie wolałem ku tobie/ A tyś mnie wsparł
w mey chorobie/ Jużci był/ widząc się w grobie
Moy żywot/ zwatpił o sobie: Aleś mnie od grobu
zachował/ A żywotemś mnie darował.

3 Zborze Pański śpiewaj swemu/ Obrońcy do-
brótliwemu/ Uczyń częśc powinna z chęci/ Jego
nasświetlę pamięci: Nie długoć mieysca gnie-
wu dawaj/ Bo go w ocmgnieniu przestawa.

4 Ale miłosierdzia swego/ Niechciał mieć za-
mierzonego/ Jesli wieczor zadrąsuię/ Tedy rano
umruie. Ja szczęściem swoim wyniesiony/ A do-
stątkiem uspokojony/

* * *

5 Sniatam rzec: w tey klubie stoie/ Ze się od-
miąny nie boie/ Panie twoia łaska była/ Mnie
tak mocno utwierdziła: Ale skoros swa twarz
odwrócił/ Zarązemes rymyś moy skrócił.

6 Przetożem wolał ku tobie/ W prośbach swo-
ich/ mówiac sobie: Co za korzyść mocny Boże/
Mego zgnięcia być może/ Zalić proch częśc be-
dzie dawaj/ Albo ty: dobroć wyznawaj.

7 O Panie rącz się zmiłowac/ A mnie smutne-
go ratowac/ Wyłes żywyley litości/ Obrociłeś
placz w radości: A ziały ze mnie wor żalobny/
Wtożyłes na mnie płaszc ozdoby.

8 Przetoż cie z weselem wszedzi/ Dusz moja

wielbic

wielbić będzie: Twoja chwala wieczny Panie/
W Pieśniach moich nie ustanie/ Boś mi ty żalo-
ści pozbauił/ A radościś mi zaś nabawił.

P S A L M 31.

In te Domine speravi, non confundar.

D Wey Panie vsam wielbności/ niech

że tedy prośe/ Wstydu nie odnośe/ Wzyi nademna

swęj litości/ A dla siebie samego / Zbaw mi

wszystkiego złego.

2 Racz przyiać mile prośby moie/ A z tey moiey
nędzy/ Wyrwi mi co przedzy: Pokaż tym przy-
imnie siły swoje/ Boć ja do ciebie bieże/ Jako na
pewna wieża.

3 Tyś zameł moiey bezpieczeństwa/ Bronź mi
nędznego/ Dla imienia swego: Bym się do prze-

PSALM Y

Wlecey zazdrości Mogł minąć/ rącz mi pomoc/
Wszakęs ty sam moia moc.

4 Oddawam ci sie w rece twoie/ Boś mie od-
kupit sam/ Ciebie swym Pánem znam/ Te sobie
brzydzi serce moie/ Co miluia prożności/ Ja du-
sam twej miłości.

* * *

5 W twoiey sie ia cieße lutości/ Táč moim ko-
chaniem/ Tá wádowaniem/ Dla tey w każdej
moiey trudności/ Laskawies mi sie stáwil/ A
duszęs mą wybáwil/

6 Tyś mie nieprzyjaciółom moim/ Możnie o-
deymował/ Zdrowego zachował : Tyś mie po-
siłat duchem swoim/ Wiodac przestroń drogą/
Ninie pod náciężką trwoga.

7 A teraz zmiłuy sie moy Pánie/ Boć w tym
zfrásowaniu / A wklopotaniu / Żywota moiego
nie zstanie/ Kto weyżrzy ná osobę/ Snádmie po-
zna chorobę :

8 Oczy w cieśkim pláczu zboláły/ Serce me
struchláto/ A ciáło zemdláto : Látá przed czássem
zuciekáły/ A żywot iuż wstawa/ Bo sił w kościách
nie stawa.

* * *

9 Śmieia sie ze mnie przeciwnicy / Sasiedzi
sie śmieia/ A głowami chwieia : Aż y porwimi
moi wśyscy/ Włúia mie zdáleká/ Wzgárdzone-
go ciałowieká.

10 Od wśytkichem ták porzucony/ Jáko trup
smierdzacy/ Iuż w grobie lejacy : A iáko sko-
rupá wzgárdzony/ Wśyscy mi wragaia/ Wśy-
scy sie ośczersia.

Wżyta

11 Wszytko ich na mie buntowanie/ Jakoby to
sprawic/ Gardła mie pozbawić. Aleć ia Panie
mam dusanie/ Żes ty Bog moy obrońcá/ A be-
dziesz aż do końca.

12 Wiem ia że w świętey rece twoiey/ Trzymasz
moie lata : A bieg mego świata : A przetoż na-
dzyney dusze moiey Nie dopuszczay na męi/ Nie-
przyacielskiey ręki.

13 Rozświeć twarz swoje święta prośe / Nád
swym słuzebnikiem/ Bądź mi pomocnikiem : A
niechay wstydu nie odnośe/ Jż ia duszając tobie/
Wzywam na ratunek sobie. * * *

14 Niech żli z złymi sprawami swymi/ Pohani-
bione plemie/ Zapadną pod ziemię : Wsta niech
się stana niemymi/ Ludzi wszystrich klamliwych
A do tego chępliwych.

15 O iako iest wiele dobr Panie/ Ktore tym go-
tuiesz/ Co ie swymi czuiesz : Tym się od ciebie do-
brze stana/ Ktorzy w tobie duszą/ Tā zły świat
nie nie dbaia.

16 Takie w swym namięcie ukrywasz/ Gdzie
ich nie obudzi Nádetość złych ludzi : Takie na
swym pokoju mięwasz/ A strzeżesz z nich każdego/
Języka wstecznego.

17 Niechże imię błogosławione Twoie Panie
będzie/ Boś mie bronil wśedzie/ Jak miasto do-
brze opátrzone : W twoy świętey opátrznosci/
Wzylem bezpiecności.

18 Byłoc to żem w strachu moy Panie / Już

PSALMT

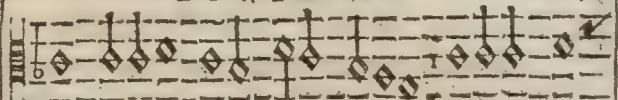
watpił o tobie/ W checi twej ku sobie/ Alce ty
me smetne wolanie/ Oney potrzebney chwile/
Przyiał do siebie mile.

19 Miłuyćieś Páná świeci iego/ Bo trzyma
wiernymi/ Brzydź sie hardymi: Pośilcie w nim
sercá swojego/ Bo w nim pomoc wznacie/ Co
mu cále dufacie.

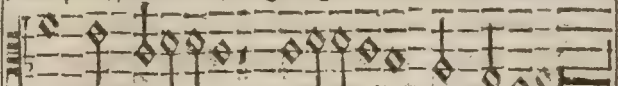
PSALM 32.

Beati quorum remissæ sunt iniquita.

Szczesćia pewnego człowiek ten używa/
Do ktorego sie z łaska Pan ozywa/ Nieprawość
iego mu odpuszczaiać/ A sprosny bärzo grzech po-
krywiać. Szczęśliwy co Pan iego przewinienia
Nie poczy

Nie pożyta mu do iego zginienia / Aforego pro-

zen duch obłudności / A serce wolne od nieścyrro-
(ści.

2 Gdym nierrawości mileżeniem chciał zniknąć /
Grzechu ni słowkiem przed Bogiem nie tykać /
Schnąć we mnie moje sprochniałe kości / I wiel-
kiej dla grzechów we mnie tęskności : Bo ręką
twoją na mnie nacierała / we dnie y w nocy grzech
mój wytykała : Skąd schwały we mnie me wil-
gotności / Jak ziemia w letne sennie gorącości.

3 Obaczywszy się / takem mówił sobie : Grze-
chy nie wszystkie / już obiawię tobie / Ledwie
przed tobą odkrył sumnienie / Daleś na wszystko
swe rozgrzeżenie. Przetoż gdy człowiek czuje co do
siebie / Nalepiey się mu z tym więcej do ciebie / Cho-
ciaby morze ziemię zalało / On za twoją łaską zo-
stanie cało.

* * *

4 Tyś ma więcej kłó w każdym utrapieniu / Ty
mie wszystkim odejmiesz złemu / Ty w wściech-
mych pobudzasz śpiewania / Jakie więc czyni / co
zbyt więzienia. Zrzekłś do mnie : Ja ciebie bede
wodził / Po drogach moich / abyś po nich chodził /
Ja oką swego z ciebie nie spuścę : Anić się kie-

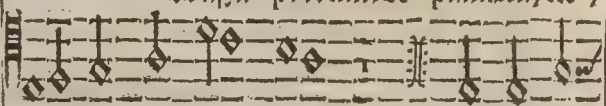
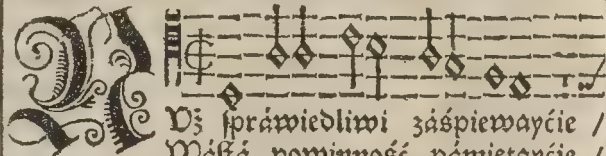
PSALM

dy potnać dopuścić.

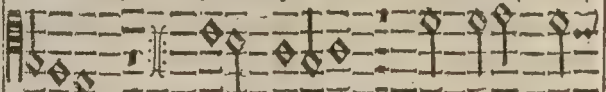
5 Jedno nie bądźcie tym/ czym iest koń/ ani
Tym co muł/ bo ci w rozum są obrani/ A potrze-
bują muntstuku/ wodze: Aby ie człek miał po wo-
li w drodze. Nie iedne rozgę ma Pan Bog na
złego / Lecż y na pieczy ma w sie wierząc ego.
Wesela w Pánu wy używajcie/ Coście cnotliwi/
wdzięcznie śpiewajcie.

PSALM 33.

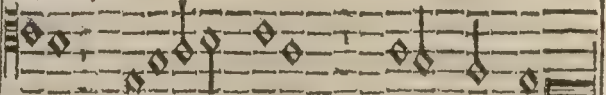
Exultate iusti in Domino, rectos.

Weselać się w swoim Pánie. Rep. Na toż się
Chwalić Pána przez śpiewanie. Głosy rof-

wdajcie/ Rep. W trąbę zątrąbćie/ Na Arfie zło-
puścićajcie.

coney/ Naćiągnawşy strony/ Dzięki mu czynćie.

2 Pieśń nowa Panu zaśpiewaycie/ Nota głosu wesolego/ A z pobożnością to działaycie/ Pokażcie chęć serca swego/ Boć to Pan prawdziwy/ W sprawach światobliwy/ Trwa bez przestania: A choć świat piastuie/ Nie spiac zawżdy czuie/ Nie ma wstania.

3 Kocha się Pan w sprawiedliwości/ A sady swoje miłuje: Ziemia pełna iest litości/ Która wszystko opatruie Niebios wysokość/ Słowem swej możliwości/ Onie sam sprawił: Onie Duchem wst swych/ Cmy wysłt rozmaitych/ W niebie postawił.

4 Onie zgromadził morskie wody Jako do statku iakiego/ A żeby nie czynily szkody/ Słał ie w przepaść skarbów swego: Przetoż okrag świata Boga w wieczne lata Niechay się boi: Niechay przed nim plemie/ Co osiadło ziemię/ Ze drżeniem stoi.

5 Bo ledwie Pan wyrzeczę słowo/ Aż się zaraz wszystko stanie/ Wszystko mu się stawi gotowo/ Na najmnieysze rozkazanie: Narodowi praktyki/ Pomieścił y żyki/ Wniwecz obrocił: Rzekomo chytre rady/ Myśli pełne zdrady/ Opak wywrocił.

6 Ale co sam ten Pan wradzi/ To aż na wieki trwać będzie/ A co zamysli/ przyprowadzi On do skutku zawżdy wśędzie. Narod to szczęśliwy/ I którym dobrotliwy/ Pan Bóg przestawa/ A

PSALM

ktorym oblicznym/ A ludem dziesiętnym/ Swo-
im wyznawa.

7 Pan tylko z nieba pozrzyzi okiem/ Na te tu
ziemskie niziny/ A zaraz po świecie syrokim Wszy-
tkie ludzkie wyzrzy syny. Z palacu swojego Widzi
naswiatkego/ Co nas na ziemi/ Wszystkie sam
sprawuie/ Wszystkie opatruie/ Darami swymi.

8 Wszystkie Pan widzi nasze sprawy/ Bo prze-
zeń serce stworzone/ Widzi myśli naszych zabawy
Bo mu zawždy otworzone. Krola nawiatkego/
Zadne woysko iego/ Nie poratuiet Niech mo-
carz zwyciestwa/ Sobie z swego miewa/ Nie
obiecuie.

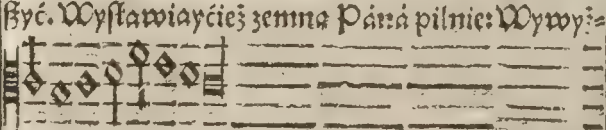
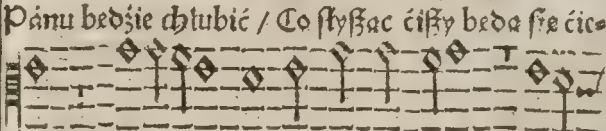
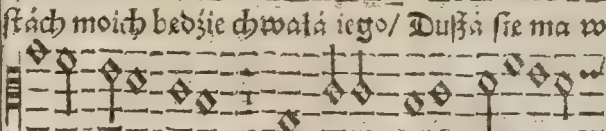
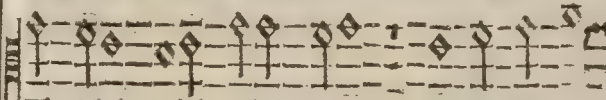
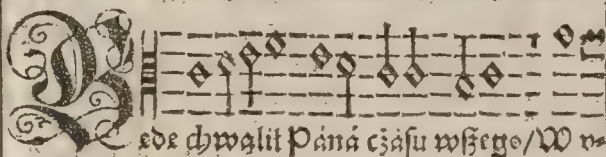
9 Niebezpieczna vsac koniowi/ Chociaby y na-
rzessemu/ Szkodą vsac y ramieniomu Swemu/
choć namiętniejszemu: W samym tylko Panie/
Kto ma swe dusanie/ W potrzebie kazdego Na-
z oka Panskiego/ Na sie kasztawego/ Obrona
zawždy.

10 Tych on strzeze w kazdey przygodzie/ Bro-
niac od śmierci srogosci/ Tychze tez nie pcmorzy
w glodzie/ Dając im chleba w hoynosci. Przetoż
w takim Panie/ Niechay nie przestanie/ Duszą
dusności: Gdyż na wszystkie strony/ Pierwa swej
obrony/ Z iego możliwości.

11 W nim wesela dostonatego Bedziem wszyscy
wzywali/ Co my w mocy iego swietego Imienia
cale dusali. Niechayze iuz Panie/ Twoie zmiło-
wanie/ Po tobie znamy/ Jako wieisz/ że w tobie/
A nie sami w sobie Nadzicie mamy.

P S A L M 54.

Benedicam Dominum in omni tem.

2 Szukałem Páná a wysłuchał mnie / Od wśy-
 tlich strachow moich wyrwał mnie / Co widzac
 drudzy nań sie też spuszcza / A niemu przybieg ży/
 icmu sie zleca / A beda od niego oświecceni / W o-
 bliczu swoim nie zawstydzeni.

PSALMT

3 Ten niedznik wotat/ Pan go wysłuchał/ Od
wszego go wciśku zachował. Anioł Pański oboz
stawi w krąg tych/ Co się go boją/ y wyrwa
ich. Skosztujcieś a łacicie iak dobry Pan/
Szczęśliwy człowiek/ co w nim wśa sam.

4 Bojcieś się wy wierni świeci iego/ Bo niedze
niemasz boiacym się go/ Lwiera niedostatku w-
znać musza (to iest mocarze) głodu zakaża: Ale
ci ktorzy Pana szukaia/ W niczym niedostatku
nie vynaia.

5 Idźcie się a słuchaycie mnie dziatki/ A naucze
was boiaźni Pańskiej/ Ktoryż iest mąż co tu chce
dlugo żyć/ Widzieć dobrą y długo zdrowym być:
Strzeże ięzyka twego od złości / Wargi twe
niech nie mowia chytrości.

6 Odchyl się od złe°/ a czyn zbóżnie/ Szukay poko-
ia/ a będziec dobrze. Tąd sprawiedliwemi Pańskie
oczy/ A ku głosu ich są ie° wśy: Twarz ie° przeciw
broiacz złości/ Wy ie stali z ziemi/ y ich pamięci.

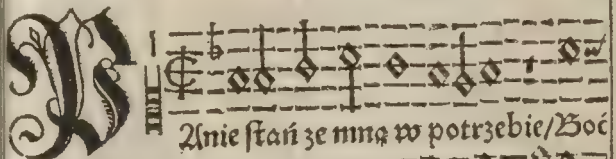
7 Sprawiedliwych wotania słucha Pan / Ze
wszech trudności wyrwa ich sam: Błiski iest
Pan skruszonym na sercu/ Zachowa zfraszane
w duchu. Wielec niešťczęścia sprawiedliwy ma/
Wśakże go Pan ze wszego wyrwa.

8 Strzeże Pan y iego łosci wszystkie/ A żadna
nie będzie skruszona z nich / Ztego złość straci:
Pan też spustoszy/ co prawych nienawidza roz-
proszy/ Sam Pan odkupi zdrowie slug swoich/
A nie zborzy nikt w nim wśaiacych.

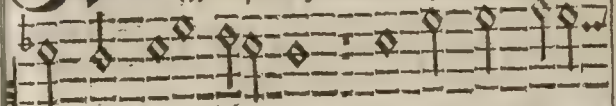
PSAL M

P S A L M 35.

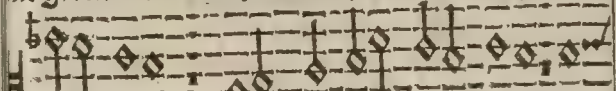
Iudica Domine nocentes me.

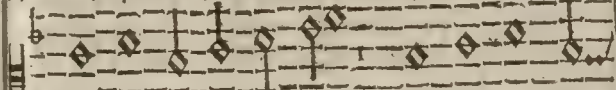
Anie stań ze mna w potrzebie/ Bóg

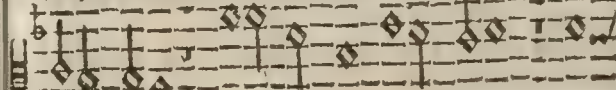
mi gwałt wielki bez ciebie/ Porwi miecz/ porwi

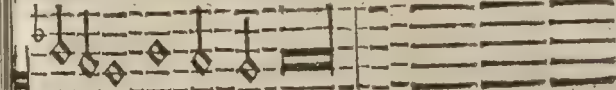
tarcza swoje/ Powstań a ratuj dusze moje/ Za-

stap od tych co mnie gonia/ Wróć ie na wstecz

swoia bronia. Rzeczcie smatney duszy moiej: Jam-

ci zdrowie głowie twoiej.

Nech

PSALM 7

2 Niech nie wyda zawstyżenia / Co pragnę mego zginięcia : Niechay sromotnie wciękaia / Co wpadku mego czekaia : Jako wicher gdy sie krae Prochem ziemskim dzwonię mać : Tak samych y ich obrony / Anioł Pański niech rozgromi.

3 Niechay drogami śliskimi / Niechay chodzą y ślepymi : Anioł Pański niechay ie gromi. Niech iako tego godni / tłomi : Bo na mie siódła stawięcia / Doly zdradliwe kopaię / Wynayduia do mnie winy / Choćiem im nie dał przyczyny.

4 Pomiešay sam ich praktyki / Niech sie im pomyla byki : Boday sie sami stowili / W siećrach co ie na mie rzucili / Boday w doly powpadali / Co ie na mie wykopali : A ia jebym sie radował W Panu / Który mie ratował. * * *

5 Niechże rzeka moie kości / Panie ktoć rowien w litości : Ty nie dawasz trapić ubogich / Okrucięństwu tyránów frogich : Ty chudźnie w wcięśnieniu / Odeymuieš możnieyszemu : Acz sie na moy stan wcięciwy / Targnąc śmiał świadek kłamliwy.

6 Za dobre mi zle oddaia / Na me gárdło zaśiadaia : Choćiażem ia / Rządzy to powie / Grąsował myśl swa o ich zdrowie : Wór nošac z potęstem wśilnie / Modliłem sie za nie pilnie : Tak wiec sobie na bliźego / Brat żaluie brata swego.

7 Taką po matce żalobą / W iakiey była ma ośsobą : A oni sie na mie schodzili / Z niebezpieściami mego sie cieszyli : Strycie sie mnie nąśkarpali /

Alle 7

Alc y iawnie ściypali : Oprocz moiey minie win-
ności / Trąpią bez wstętkiey litości.

Ż iadu sie na mie pułali / Żebami cieśko
grzytali / A dwornie ze mnie przeganiáli / Aby
ie za to niaidali. Dotąd Pánie nie obaczył
Dotąd mie wspomóc nie raczył : Dufie moie /
swęy miłości / Odeym od tych lwow wście-
łości.

A ia cie bede wystawiać / A w Zborze świe-
ych wyznawać : A w poyśrzedku ludu wielkie-
go / Pokazęć wdzięczność serca swęgo. Tylko
niech sie nie rąduia że mnie / co mie przesładuią /
Boe do mnie winy nie maia / Niechże na sie nie
neugaią.

10. W mowie ich niemasz pokoju / Myśla zaw-
dy o rozboiu / Żeby wtrącić w bogiego / Żeby po-
ruśzyć spokojnego : Do vsu rozdarli geby / Wy-
żeczrywoszy na mie zeby / Mowiąc : że iuz egła-
dali / Ciego dawno požadali.

11. Widziż Pánie krzywdę moie / Nie mileżze iá-
ko o swoje : Nie stoyże odemnie z daleka / Wáder
strapionego człowieka : Powstań na sad sprá-
wiedliwy / Osadz kto praw / á kto krzywy : Nie
cież przetkatey zazdrości / Przyznay me spráwie-
dliwosci.

12. Niechay nie mowia w swęy myśli / Czyście
táć nań / to nam k myśli : Niechay tey nie odno-
ża chluby / Żeby mie przywiedli do zguby. Niech
sie rácey żapałaią / Co moiey zguby skutaią Bo-

P S A L M T

day sami lekkość mieli/ Wtóra mie przyoble
cieli.

13 A ci day weseli byli/ A torzy cnoćie mey życzy
li/ Niech mówią/ Chwała wiecznemu/ A tor
pokoy studze swoiemu Sprawuie z Bcyrcy miło
ści: Przetoż iezyk moy z wdzięczności/ Twe
sprawiedliwości Panie/ Stawie nigdy nie prze
stanie.

P S A L M 36.

Dixit iniustus vt delinquat in semet.

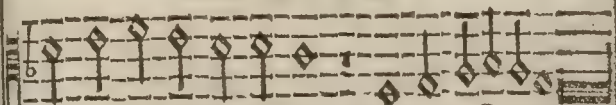
Porna złość bezbożnego/ Jest m
Wiec w niey sobie pochtebuie/ A w

pewnym świadkiem tego/ że sie Boga nie boi. R
tym sie nadziwił nie czuie/ że pomsta nad nim stoi.

Żdrady pełne iego mowy/ Rep. Dla zlepżenia
Słuchac niechce rady zdrowey/

swoie: Dwufem w nocy śmie myśli bawić/ W iá

kiep

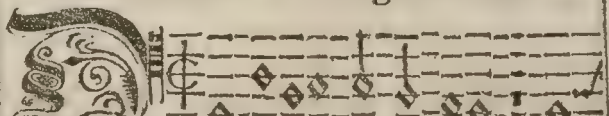

 kiej niecnoćie dzień strawić / Oprocz wstydu wżel
 Ckiego.

2 Twę świętey Panie litości / Pełne niebios
 wysokość / Prawda aż pod obłoki / Rep. A two-
 ie sprawiedliwość / Przenośa gor wysokość /
 Sad iak przepaść głęboki : Ludziey zwierz opo-
 truieś / Re. O Panie toć nas miłueś ! Pod twymi
 nam skrzydłami Szynność demu swego darwaś /
 Tamże nas też y napawaś Szrodek twych rosto-
 ścią.

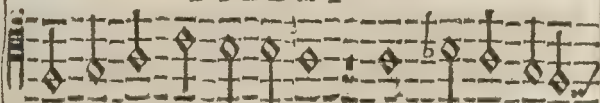
3 O ciebie żywota zdroie / Także oświecenie
 swoje Mamy w naszej ciemności / Rep. Niechże
 tedy co sie znaia / Twoie łaskie zawżdy maia /
 Cieś ie w ich niewinności : Niech mie nie depce
 nogami / Rep. Niech zły nie tyła rękami / Na mo-
 ie oszukańie / Rączey niech za swoje złości / Opę-
 dnie w twoiey srogości / Tak że wiecey nie
 wstanie.

P S A L M 37.

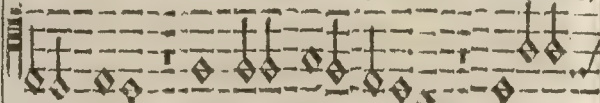
Noli æmulari in malignantibus.

 La złośnikow sie nie wzruszay / Za-
 zdrości

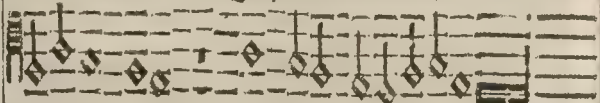
PSALMY

zdrości w sobie nie choway / Przeciw tym którzy

złości broią / A Boga się nie boją: Bo iak ścia

no pretko vschna / Jak trawa zielona wroiedna.

2 Vsfay w Pánu á czyni dobrze / Zpi ná ziemi
żyw sie w prawdzie / Kochay sie w Pánu á onci
da / To czego two serce żada : Spuść ná Pána
twoie spráwy / Vsfay w nim / á on ie odpráwi.

3 A wywiedzie iako światłość / Sam Pan
twoie spráwiedliwość / A sády tákże spráwi two-
ie / W podobieństwo południowe / Spuść sie ná
Pána cierpliwie / A miey w nim swa nádziecie
chciwie.

4 Nie wzruszay sie przeciw temu / Ze sie Bże-
ści we wšem : temu / A przeciw człowieku jadne-
mu / Brzydliwości czyniacemu / Prześtań gnie-
wu pusć gorliwość / Nie wzruszay sie / byś miał
czynić złość.

5 Abowiem wszyscy złośnicy / Nátychmiast
bada wyćie : i Ziemię w dziedzictwo otrzymáia /

Ci kro

Ci ktorzy Pána czekaia. Potrway mało: a wnet
ztego / Nie będzie wyżrzył w miejscu iego. ***

6 Ale zaś ludzie pokorni / Bada dziedzić ię
na ziemi / A radować się w wielkim beda Pokoiu /
ktory osieda / Zmęsła zły przeciw prawemu /
Zębami zgrzytá przeciw iemu.

7 Ale Pan śmieie się z niego / Bo widzi przy-
ście dnia ztego / Dobyli żli mieczá swojego / Tłá v-
padet ubogiego / A tuż też swoy náciagneli / By-
nędzne w sprawách ich niścizyli.

8 Lecz ich miecz serce ich przyedzie / A tuż też ich
złaman będzie. Lepsza trochá sprawiedliwego /
Tłiz bogaci wá niebożnego / Stárte beda rámio-
ná ztych / Pan zaś podeprze sprawiedliwych.

9 Pan zna czasy wssch niewinnych / Tłá wieki
trwa dziedzićtwo ich / Nie vznaia wstydú żadne-
go / Żá czásu niešťczęśliwego : Owszem beda ná-
lyceni / Czásu głodnego wyżywieni.

10 Bowiem pogina złošnicy / A nieprzyiaciele
Páńscy / Jáko w dymie bárańia tłustość / Ták
znišćcieie wšytłá ich złość. Pożycza zły á nie wra-
ca: Práwy zaś dáie / y wypłaca. ***

11 Błogosławieni od niego / Otrzymáia ziemię
iego / Ci zaś co przezeń są przekleci / Bada ná wie-
ki wycieci. Spráwuie Pan postępkí swoych / A
spodoba mu się drogá ich.

12 Gdy wpádnie nie štucze się / Pan go reka
swá podeprze. Bylem młodym iużem się stárzał /
Spráwiedliwegom nie widział Opušćzonego /

P S A L M Y

ni iego Potomstwa chleba żebrzącego.

13 Każdy dzień dawa/ rozdawa / Błogosławione dziatki ma. Czyń dobrze a przestań od złości/ A będziesz mieszkał na wieki; Bo Pan/miluje sad zawsze/ Nie opuszcza swych miłych nigdy.

14 Owszem zawsze sam strzeże swych / Wykorzenia potomstwo złych; Sprawiedliwi ziemię osiągną/ A wiecznie w niej mieszkać będą. Mądrość wsta sprawiedliwych/ Myśla/ aśad mowi ięzyk ich.

* * *

15 Zakon Boży jest w sercu ich/ Ani się potkną nogi ich. Sprawiedliwego złośliw pátrzy/ Jákoby go zabił skutas/ Nie da go Pan w ręce iego; Choć go osadza/ nie straci go.

16 Czekaj Pána drog iego strzeż/ Wywyższy cie/ a tak wezmiesz; Ziemię w dziedzicwo/ y ogladaś/ Wyciecie złych / ktore sam znaś. Jam człeká widział możnego/ Ják drzewo Cedru w pioski iego;

17 Ale tak marnie zaginał; Że potym ani nie stynał. Przypatrz się zaś człeku szczyremu/ Także też y niewinnemu; Że koniec takiego człeka / Jest sława trwająca do wieka.

18 A zaś wespółek przestępcy/ Bada rosproszeni wszyscy; A beda wykorzenione tych/ Ośtátki ludzi złośliwych: Wybawienie zaśie przydzie/ A wszystkie sprawiedliwe ludzje.

19 Od Pána ktory jest moc ich/ Czasu wciśkow wśfelakich; A będzie ie podpomagał Pan/ Wy-

wie

wie ie y wybawi sam/ Od niezbóžnych ie zácho-
wa/Ze w nim ufáli: to rzecz pewna.

P S A L M 38.

Domine, ne in furore tuo arguas me.

W

Anie nie w popedliwości/swoey ostro-

ści/Przeciwno mnie powstaway: Ani mie w swoey

furowości / dla mych złości/ Tia karanie pada-

Cway.

2 Zutykły strzaly twoie/W serce moje/ A traa-
pia mie zálością: A od twoiey możney ręki/Cieš-
kie meki Cierpie z wielką teštnością:

3 Dla twego gniewu strášnego / Nic cáiego
W ćiele mym nie zostawa: Aóściam moim dla
mych złości/Wšeteczności/Pokoju nie dostawa.

4 Stáneta mi náđ głowa złość/A niepráwość/
Jáko náciešše brzemie: Przetož ná ráturnek wo-
lam/Bo nie zdolam/ Wtloczy mie petonie w zie-
mie.

PSALMY

- 5 Rany mi się odnowiły / Wzrosły / Zataione
 plugaństwa: Znowu chora moja dusza / Leczyć
 muszę / Z wielkiego swego głupstwa. ***
- 6 Chodzę wstytek poturzony / W zemdlony / W
 wielkiej swojej cięskości: A stąd frąsunku smu-
 nego / Dnia każdego / Wzywam bez mierności.
- 7 Wewnątrz wszystko wygorzało / Noie ciała /
 Boleści mych jest wiele: Czuje to że już zdrowego
 Ni jednego Czonka nie maś w mym ciele:
- 8 Nizerniem wstytek znędzony / Pokruszony / Ze
 się ruszyć nie mogę: Ryczeć muszę w swej cięsko-
 ści / A w żalości / Bo czuję w sercu trwogę.
- 9 Aleć zawsze i równa tobie / W mej osobie /
 Jest żadość moja / Boże: Tobieć me rzewne pła-
 kanie / A wzdychanie / Taienne być nie może.
- 10 Trwożliwe bårzo myślenia / A watpienia /
 Na serce następuią: Aż y oczy w tym zemdleuię /
 W boleuię / Wzroku utracę czuie.
- 11 Bliscy moi mej cięskości / Bez litości / Z dala
 się przypatrzali: A krwoni mnie moi mili Opuści-
 li / Jakoby mnie nie znali. ***
- 12 A tym czasem zli w chytrności / W skrytey
 złości / Czynili o mnie radę: Jakoby mnie włowili /
 A zabili / O tym zmyślali zdrada.
- 13 Cożem tu sobie począć miał / A tom został
 Wt mnemu podobny: A tory straciwoży styżenie /
 A morwienie / Do spraw jest nie sposobny.
- 14 Ich się na mnie buntowania / A zmarwiania /
 Ja by namniey nie boie: Ale iak zwyczaj głuche-
 go /

go/ A memego/ Jąko słup wryty stoie.

15 Boć ia z twego zlitowania/ Rátowania/
Panie moy oczekiwam: Ty mi sie łaskawie sta-
wił Ty wybawił/ Nádzieie tey wzywam.

16 Tylko mehay sie złośnicy/ Przeciwnicy/ Ná-
demna nie ráduia: A ze mnie sie pośmiewania/
Przeganiania/ Niech przyczyn nie náyduia. ***

17 Ponieważ y opocz tego/ Dycia swego/ Je-
stem bliski skończenia: Kiedy w ciestkicy swey bo-
leści/ A teskności/ Nie czuie nic wlienia.

18 Znam to/ że za swoje złości/ Niepráwości/
Słuszne karanie nosze: Ale iż mie grzech moy nie-
czy/ Cieszo dreczy/ Olituy sie mnie prośe.

19 Boć nieprzyiaciele moi/ W mocy swoiey/
Duże mi przypierają: A máia mie w mienawiści/
Ludzie wszyscy/ Choc przyczyny nie máia.

20 Słym mi dobre oddawają/ Gdy mi táia: A
dla tego ich mierze: Ze sie strzegac wśhelkiey zło-
ści/ Niezbożności/ Cnoty sie mocno dźierze.

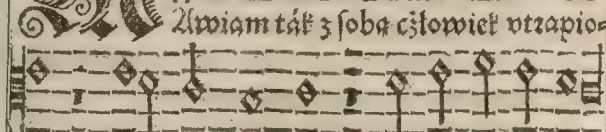
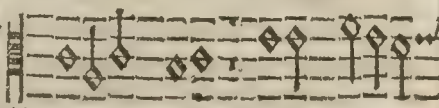
21 Panie tak opuśczonego/ Sługi swego/ Ty
sam nie rácz opuścić: Ani mie z swoiey opieki/
Aż ná wieki/ Nie rácz nadznego pusić.

22 Owszem w ten to moy frásunek/ Day rátu-
nek/ A niechciey omieszkować: Boś ty Panie
mym zbawieniem/ Pocięśeniem/ Bywał/ y ra-
czyś bywać.

P S A L M 39.

Dixi, custodiam vias tuas.

PSALMT

ny : Bede strzeżł drog twych trudnych na wśse
(Strony.

2 Abym iezyk swoy od grzechu zachował / Tłā
tym muntuku beda go hamował.

3 Milcże iako głuch to mając na pieczy ; Abym
nie mieřał ze złym dobrey rzeczy.

4 Wściągając wřt swych gdy widze złořnikā /
Co mie ťromotnie chce zelżyć nedźnikā.

5 Groży ťie bol moy ťerce we mnie pała / Myśl
tāt cieżkiemu ogniewi nie zdola.

6 Owa nałonic w tākim vtrapieniu / Tłie mo-
głem zdzierzeć iezykā w milczeniu /

7 Mowiacz dayże mi wiedzieć to moy Pānie /
Rychłoli moie ťkończenie ťie ťstanie.

8 A toćbym temu nigdy był nie wierzył / Żeř
tylko na piadź dni moie zāmierzyl.

9 Owa im wiecey rozmyřlam ťam z ťobā / Wi-
dze żywot moy nićjemny przed toba.

10 Zāprawde cżłowiek nie ieř nic innego ; Tyl-
ko prożny cżen tu zā wieku ťwego.

11 Gdyż nie inaczej iako obraz chodźi / Burzac
ťie pro-

ťie pro-
12
funt ra-
13 Cż-
tylko ie-
14 M-
Ahalo-
15 Ż-
to ťam-
16 V-
vřtawo-
17 W-
Tedy ť-
18 T-
Gdyż-
19 M-
vřtu tw-
20 T-
Gdyżer-
21 M-
wřřcy-
22 D-
Ze ťie n-
23 P-
to w m-

Ex

sie prozno a nic nie zaszkodzi.

12 A choc nawiecey bogactwa nązbiera/Sze-
funk rak obcych to po nim pozjra.

13 Czegoz ia tedy daley czekam Panie/W tobiec
tylko iest me wszystko wspanie.

14 Wybawze ty mnie od wssch moich zlosci/
A skalonym mie nie day k zelzywosci.

15 Ztym zamiena wsta y pomilczec musze/ Bo
to sam sprawil Panie iac tak tusze.

16 Olsyz karania/y tak wielkiej maki/Bo iuz
wstawam przed gniewem twej razi.

17 Wszak gdy ty karzesz/ dla zlosci czlowieka;
Tedy sie tak z nim obchodzisz z daleka:

18 Niszczac iako mol w nim wszystko zacnosc;
Gdyz y sam czlowiek iest z szczyrey prozności.

19 Wysluchayze iuz prosby moie Panie / A do
wsu twych przyimi me wotanie.

20 Nie milczze tez mych / a przyim ie do siebie/
Gdyzem oto iest gosciem tu w ciebie.

21 Niezstaiac tylko do czasu trotkiego/Jako y
wszyscy za wieku pierwszego.

22 Daye mi wychnac moy Panie na chwile/
Ze sie wzdy w zalu swym trocha posila.

23 Pierwey niz zeyde/ nizli mie nie stanie: Bo
to w mocy swej masz sam o moy Panie.

P S A L M 40.

Expectans expectavi Dominum.

P S A L M Y

Orądem czekał Páńskiey lutości/ Aż

się do wstąwiczego/ Ozwat wolania moiego/ A

wyciągnął mnie w swey wszechmocności/ I trzęsąc

wice smrodliwej/ A kłuże brzydliwej. Nawet y

to sprawił/ Że na twardey skale/ Wytwarcił

całe/ Mogi me postawił.

2 Tymci wstał moje do śpiewania/ Raczyl kłaska-

wie pobudzić / Abym y inſze mógł kładzić / Do

serdecznego w Pánu duszania. Bo ſe:śliwie ten

zywie/ Kto w nim dusza prawdziwie: I pyśnym

nie prze-

nie przestawa/ Ani sie za tymi/ Co są kłamiwymi/ Nigdy nie wdawa.

3 Panie tak cudow twoich iest wiele/ Ze coby ie swoia mowa Mial ogarnac/ albo glowa/ Nie mąsz żadnego/ moge rzec śmiecie. A ia nie zdotam temu: Cożci dać Panu memu? Nie dbasz o Ofiary/ Ktore za swe złości Dalbym twej miłości: Niedbasz o te dary.

4 Dla tegoś użył moje stworzył/ Żebym zawżdy naświerżego Pilnie słuchał słowa twego: A ia/ coś w Piśmie o mnie polozył/ Rzekłem: Oto twej woli/ I dać sie powoli/ Tęc v mnie w pochaniu: A twoy zakon święty/ Do serca przyięty/ W wielkim śanowaniu. * * *

5 Stawie wszędzie sprawiedliwość twoię/ Gdzie nawierżę zgromadzania/ A napotym bez wstania. Stawie mam wola/ znaś w tym chęć moię/ I prawda zbawienie twoię/ Wznaję wsta moię. Jęś błogosławiony Tęch to wszyscy czuie/ Sobie cie śmakuie/ Na wsze światą strony.

6 O Panie w swoięj wielkiey litości/ Opatruiy mnie sam wszędzie/ Day/ że przy mnie zawżdy będzie Straż świętey prawdy twej y miłości. Bomi niezliczonymi Ściśnion przypadki złymi/ Nie tak włosów wiele Na głowie nąyduie/ Ję to wiele czuie Ciężkości w mym cieie.

7 Rącz się do mnie moy Panie skłonić/ Rącz nie ratunkim pocieszyć/ Rącz z pomsta pretko przyspieszyć/ Na te/ co śmieci na me zle gonić:

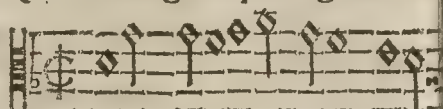
Tęchay

PSALMT

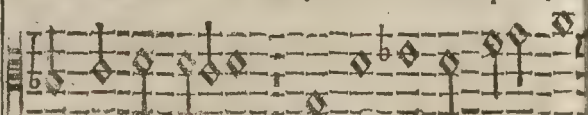
Tiechay sie iawnie wstydzaj/ Co mie nie rád
widza/ Boday hanbe mieli/ Co w nieścześnie mo
im/ Morwia w sercu swoim: Tegofmyć też chćiel
8 A ci niech dobrych dni wywaja/ A torzy s
na cie pytaia/ Co cie zbawieniem swym znaia
Tiechay cześc twoie wdzięcznie wyznaja. Bie
dny sja syn cztowieczy: Lecz mie Pan ma na pie
czy. Proste duszy moiey (Wszakęs ty moy Pan
Jest iey wspomaganie) Przybadz w tascę swoiey

PSALM 41.

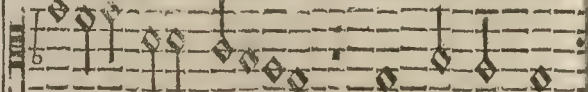
Beatus, qui intelligit super egenum.

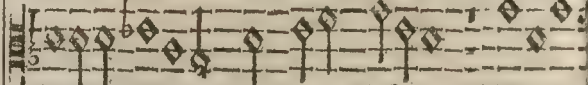
To ma baczenie nad utrapionym

Ten błogosławionym Szczęśliwym y ten kto y

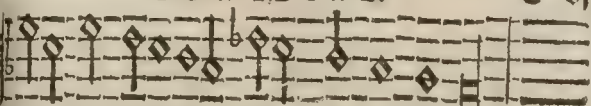

bogiemu/ Zrozumie każdemu: Przykre Pan ch

le iego ciężkości/ Odmienia w radości/ A ci o

medz

Medzy tu wragaia/ Zánbe zá to máia.

Pan mu wzyeja w iego niemocy/ Swoey swie-
 ey pomocy: A testliwego niemoc lezenia/ W
 browie mu odmienia. Przetoż y ia w swoey wiel-
 eey cięskości/ Żadam tweoy miłości/ Dayże ty
 browie sam moiey duży/ Ktora grzech moy sudy.

A wszyscy moi nieprzyiaciele/ Storzecza mi
 miele/ Mowiac: O by rychto śmiercia zginat:
 Wiecey nie stynat. A iesli kiedy mie nawiedzali/
 Eedy chęć zmyslali: Chodzili tylko coby wlorwie/
 eby o mnie mowic.

Nowiny sobie te rozsylali/ Na mie sie zmá-
 piáli: Co poczne wszystko złe wytladaia/ Z mych
 ied rostkoy máia/ Mowiac: Za iegoć to niepra-
 wości/ W takowey cięskości/ Na iego gárdlo
 mierć następuje/ Już mu nie folguie.

Alz y ten com go umilował/ Za brata śaco-
 wał/ Ktoremum duszał/co chleb moy iadal/ Prze-
 w mnie zasiadał. Ty sie nademna zmiluy moy
 anie/ A day mi powstanie: Day sie zli taka
 laca cięszyli/ Jaka zasłuzyli.

W tym ia doznawam miłości twoiey/ Prze-
 w duży swoiey/ Ze złośnik ze mnie sie nie radue-
 / Ani tryumfuie. Wiec mie y chowasz w swoey
 spieczności/ Na wszystkie wieczności: Bądź
 chwata Izraelski Panie/ Poki wiek cw stanie.

PSAŁTERZA
DAWIDOWEGO
CZĘŚĆ WTORA.

PSALM 42.

Quemadmodum desiderat ceruus.

Rozwie iak buyny Jelen czasu
z wielką chucią pożąda źródła ch

racego/Rep Tymże kstałem wielce pragnie
dzacego;

śa moiá k tobie Pánie.

2 Pragnie duszá ma Bogá/ Bogá żywiacego
Rep. Al z silney żadliwosci cieka czasu tego;
tych sie napátrzał twoiey / Pánie moy twa
wesoley.

3 Ták w dzień iáko y w nocy gdy mi to moro
no/ Rep. Kedyż iest on to Bog twoy? w pl
mie przywodziłono/ Ktory áczem zá pokarm m

W

Wszaksem ciebie nie zapomniat.

4 Bawiem w nawietzym smutku tem iedna rzecz
stosz miat/ Rep. Sem pomniat na on poczet/ Kto-
rym doprowadzat z weselem do domu twego/
Tymze ciebie ducha mego.

5 Mowiac nie frasuy sie wždy we mnie duszo
moia. Rep. Wolay śmieie do Pána / onci twa
nádzieia/ A ia mu uczynie dzieki/ Gdy wstrome me
frasunki.

6 Toć Pánie moy dusze ma nawiecey rozrze-
wnia/ Rep. Ze tak wielka niewczasność od nie-
przyiaciot ma. A wszakze ia wždy pocieszam/
Choć tu za Jordanem mieszkam.

7 Tak sie teraz stoczyly na mnie wsze kłopoty /
Rep. Jak sie z шумem zbiegáia wielkich dżdżow
potoki; A wszakze ia na to nic nie dbam / Zwla-
szczá je to z twoiey woley mam.

8 Myślac o tym każdy czas/ je mie wždy pocie-
szy/ Rep. Pan Bog moy w którym wśam/ w
dzień dla swey dobroci / A ia w nocy piosnki me-
mu/ Dam z prośba Bogu żywemu.

9 Wotáiac tak do niego / iak do mocney skály:
Rep. Przeczies Pánie zapomniat/ mnie tak czas
niemáły/ Przecz tak dlugo w tey żalosci/ Trwam
dla niebożnikow zlosci.

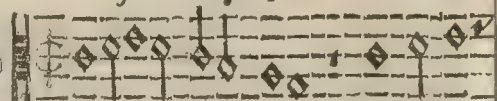
10 Bobych snadź latwoiey wytrwat od mieczá
bránienie/ Rep. Nizli nieprzyacielski żart/ y ra-
ganie: Gdy mowia do slugi twego / A gdzieś
masz Boga swoiogo?

Wszakse

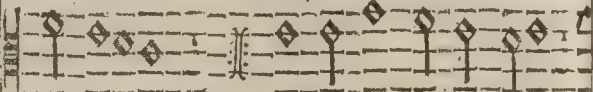
P S A L M Y

II Wszakże sie vždy nie frásuy we mnie dusze
moia/ Rep. Wolay śmieie do Pána onci twa ná
dzieia/ Aia mu uczynie dzieki/ Gdy wstrome m
frásunki.

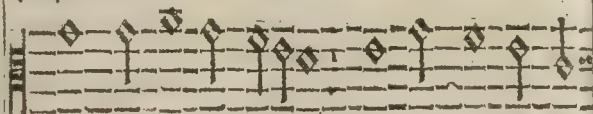
Psalm tenje 42.

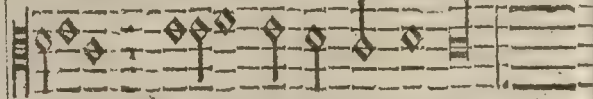
Uko Jeleni szuka zdroia/ W cieſkim v
Tak cie Boze dusza moia/ Zada w swym

mordowaniu/ Rep. Pragnie cie Boga swego
zfrásowaniu/

W mocy zawždy żywego/ Mowiac: Rychłol

moiego/ Ogladam Pána wdziecznego?

2 Cieſtko płaciac bez przestania/ Lzami karmi
swa dusze/ Re. Gdy brzydkiego wragania/ Gdy
twoy Bog? ſluchac muſze. Wygnan od Dom
twego/ Mnie przed tym codziennego/ Z wielk
wielu ich radoſcia/ Teraz ſchnac muſze żaloſcia

A czemu

Re
omble
ry/ Ze m
czynieni
tuy Boze
4 Ciel
Jordan
wam/ T
paſci w
ſieſt ſr
5 Wi
tracay
porazic
ratuieſ
I wiec
6 Re
przebac
jemu w
Kiedy
go: Gd
7 A c
omble
ry/ Ze m
czynieni
przytom

Iudic

3 Czemuż tak wždy bez miary Duszko moia
omdlewał? Rep. Bądź w Bogu tey całej wiary/
Je mu w rychle zaśpiewał; I oddał dzieł-
czynienie / Za iego wybawienie: Tylko rychło ra-
tuy Boże / Duszą daley trwać nie może.

4 Ciebieś sobie przypominam / Tu w kráimie
Jordańskiey: Rep. Z gory Mizar ciebie wysta-
wam / Na pustyni Zermónskiey / Gdy twych prze-
pásce wiry / Za soba sie zmurcily / Ach z bukiem
śleleś frogi / Czynił we mnie wielkie trwogi. ***

5 Wiedc twe stráśne nawálności / O mie sie o-
tracáły: Rep. Duchy twey popedliwości Dmac/
porazić mie chciáły: Aleć mie z swey litości / Po-
ratuieś w trudności: Za cóc będą chwale dawali
I wiecznie ciebie wyznawali.

6 Kżek Bogu skále swoiey: Czemuż mie
przebaczył? Rep. Czemuś mie z cięskości moiey
ziemu wyrwać nie raczył: Práwieć mie zabiiáia /
Kiedy mi wragaia / Mowiac niemal dnia káżde-
go: Gdzież iest Bog coś vsal w niego?

7 Czemuż wždy tak bez miary / Duszko moia
omdlewał? Rep. Bądź w Pánu tey całej wiary/
Je mu w rychle zaśpiewał; I oddał dzieł-
czynienie / Za iego wybawienie: Weselac sie z
przytomności / Oblicza iego miłości.

P S A L M 43.

Iudica me Deus, & discerne causam.

G

Boże

PSALM

Boże mój / Sędzia sprawiedliwy / Racz

świe mojej sprawy podać / Przeciwno złych potwa

rzy żywej / Zwłasczą tego co zjadł chciwy / Mnie

chce w swoje sieci poić / Racz mnie możnie o

ciąć.

2 Boże mój nadzieia ma w tobie / Czemużś
mnie wždy odrzucił ? Patrzaj w iakiey chodzę ja
tobie / Ostawie ja nosząc na sobie / Iż się nieprzy
iaciel rzucił na mnie / y zasmucił.

3 Raczże mnie prawda swej światłości / A teraz
oświecić Panie / Że mnie wprowadzi w swej ia
sności / Na gore twej świetobliwości / Gdzie
raczyś mieć swe mieszkanie / A odpoczywanie.

4 Abym tam do Ołtarza twego / Z ofiarami

przyita

DAWIDOWE.

Cix

przystępował / A ciebie Boga wszechmocnego / A
weseła dawca szczodrego / Na Arse w dzieciźnie
wyznawał / A chwalec oddawał.

5 Duszko moia czemu w żalosci Truchleiac masz
sie frąsować? Wzywaj w Bogu tey duszności / Ze
cie on sam w twoiey trudności (Ża co mu bedziesz
dziękować) Kaczy poratować.

PSALM 44.

Deus auribus nostris audiuius.

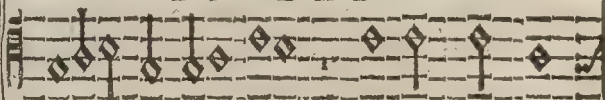
Anie w wysymy swe stychali Gyco-

wie nam to powiadali / Coś ty sprąwował dziw-

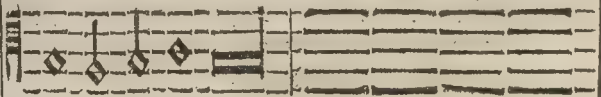
nego / Ża ich wieku dawnieyszego : Jąkos ty Po-

gąnskie plemie / Ręka swa strąśnie stad wygładził

PSALMT

A namięs te święta ziemia/ Jeszcze w przodkach

naszych nąsądzil.

2 Nie przez miecz swoy tego dowiedli/ Ze te śliczne kraie osiedli/ Ani za swoim ramięm/ Ciebie sie tym wybawieniem: Ale ie tu wyprowadziła Prawica twa/ y moźne ramię z twarza twa/co im świeciła: A to iest łaska twoy znamię.

3 Tyś Boże Krolew mym dostojnym/ Tyś łaska Jakobowi hoynym: Ty masz na swoim baczniu/ Wierne swe w ich wdreczeniu: Przy tobie nieprzyiaciele Swoie wszytkie snadnie zetrzemy/ A te ktorzy hardzi śmieie W imieniu twoim podepcemy.

4 Bomi nigdy nie wsał swemu Łukowi/ Chociaż naytęższemu/ Ani ostremu mieczowi/ Zeby mię odiał gwałtowi: Tyś nas z utrapienia zawaśse Potężnie sam Boże wybawiał/ Tyś nieprzyacioly naszą G wielkie lekkości przyprawił.

5 Co kiedy sobie wspominaamy/ Winnać za to cieść oddawamy; A co dzień będziem oddawać/ Imię twe sławne wyznawać: Aleć nas teraz nie baczysz/ Oblicza naszą pohąmbiając/ A hetmianie

nam

nam nie raczyſz / Pomocy żadney nie dawając.

6 A coż za dziw że wpadamy ? Ze ſromotnie tył podawamy ? A ci co nas w nienawiſci Młcia / lupia z nas korzyſci / A własneſmy one owce / I lą rzeż haniebna odlażone : Bo nas kárpa iáto kto chce / Miedzy pogániſtwo roſproſhone.

7 Nie drogoſ lud ſwoy oſzacował / A tanieſ go bárzo ſtargował : Nie podnioſteſ ceny iego / Jáby towaru zbytego : Daleſ nas do wielkiej wzgárdy Saſiádom náſzym niezyčliwym : Jáczym nieprzyiaćiel bárdy / Przeſzydza ſłowem wſczypliwym.

8 Przypowieſciaſmy ſie wſzem oſtáli : Wzgárdychmy ſie od wſzech nábráli / Gdzie nas záyżrza / trzeſa głowa / ſromocac nas brzydka mowa : Co gdy bywa dnia káždego / Haniebnie ſie wſtydzić muſiemy / Ze dla wſtydu / wzroku ſwego A ná ludzie podnieſć nie ſmiemy.

9 A coż gdy w tákiej nieprawoſci Wzywáia y okrutnoſci : Trwożac nas ſwoymi groźbámi / Wzucáia ſie y rękámi. W takim cieſkim wniżeniu Wzażemy cie zábaczyli ? Wzażemy w ſwoym ſumnieniu Przymierza twego wſtapili ? ***

10 Sercá ſie náſze nie cofáły Od ciebie / w ktorym ſie kocháły : Nawet też y náſze nogi / Nie wſtapily z twej drogi : Ażeſmy byli zamknieni Miedzy ſmokámi okrutnymi / Prawie zerwad ogárnieni / Cmámi przeſtráchow ſmiertelnymi.

11 Jeſliżeſmy cie zábaczyli / Imieniu twemu

PSALM T

nie służyli? Jeśli białwanom wzywali? Przed
nimi ręce składali? Zali przed tobą Panie Strzy-
te być mogą takie rzeczy? Gdyż y serc naszych
wzdychanie Masz y siebie na dobrej pieczy.

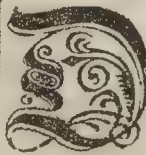
12 Dla ciebieć/dla ciebie samego Zabiłaię nas
dnia każdego/ A twoie sługi niewinne Rzeza ię
to owce inne: Ockniże się iuż nasz Panie/ A zetrzy-
ten sen z oczu swoich/ Wspołoy swe rozgniewanie/
Nie odrzucay wiecznie sług twoich.

13 Czemuż wždy twarz swoje ukrywaś? Przecz
iako byś zapomniat zbywaś Okrutnego wtrapia-
nia Naszego/ y wciśnienia? Serce w nieśćżęściu
zniśczęjawszy/ W prochu się y w popiele wala/
Ciało boleścią zemdlawszy/ Samo na się ziemię
obala.

14 Wstań Panie nam ku pomocy/ W twej
wśzechmocney dusamy mocy: A dla twych wie-
cznych litości/ Wybaw nas z wszytkich ciężkości
Myslny lud twoy/ a tyś Bog nasz/ Do ciebie się
my uciekamy: A iż nasze potrzeby znaś/ Opátrz
nas w nich Boże żądamy.

PSALM 45.

Erucltauit cor meum verbum bonum.

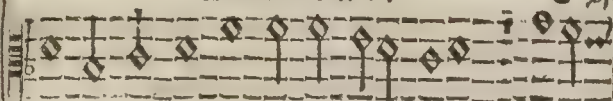

Uch mój budzi się i opowiedzieć

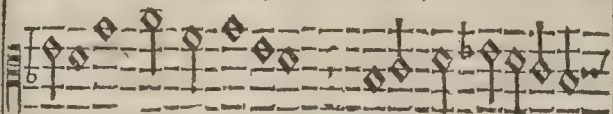
Dzisiaj.

DAWIDOWE.

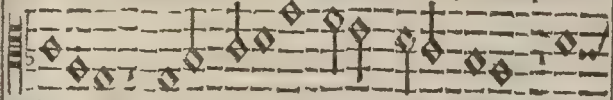
T xj

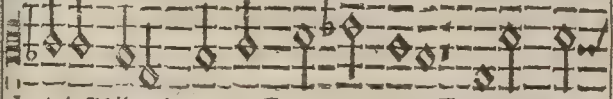
Dzieie Krolewskie / y rym o nich skladać : Będa

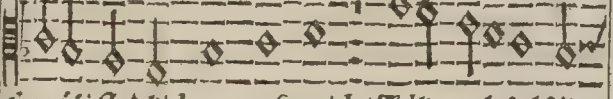
me wargi o nich spiewaly / Będa y rece pretko

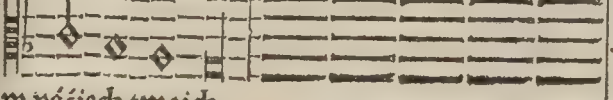
pisaly. Swoia nroda wszytkie ludzkie syny/Prze-

chodził Krolu/nie iest żaden inny/Takiey wdzie-

czności słodkich mow swoich/ Jaka položyl Bog

w wściech twoich.

2 Przypasze miecz swoy zacny Bohatyrze/Miecz
chwały swoiey/co sie zdobi szczyrze : Z tymże iako
Krol wsiadź na koń śmiele / Tym groźni niecheta
ne nieprzyjaciele : Ostrzegay prawdy y sprawie-

P S A L M T

dlivości/ Bronże niewinnych w ich cney niewinności. Dokązuy meśtwą prąwica swoią/ Niechay sie dziwow twych wszyscy boią.

3 Wszak masz na wpor nieprzyjaciół twoich/ Nie mylnie ostrze bąciownych strzał swoich: Są tychci strąchem pądna przed tobą/ A wyznąia cie Pánem nád sobą. Mąiestat Boże twoy nád wieki trwály / Mąiestat ktory nápełniony chwály/ A scepter twych rządow/ y pánowania/ Scepter iest twych sądow/ y prostowania.

4 Umiłowałeś sprąwiedliwość świętą/ Masz w nienawiści bezbożność przekletą/ Stądzę Bog twoy/ Boże przed inszymi/ Dąłci rądość z wczęstni ki twymi: Wdziączne wonności puszczą bątą twoią/ Kiedy wychodzisz z swoiego pókoia/ Wyrobionego z stonowey kóści/ W którym używáš swoich wczęsności. * * *

5 Tąm masz y córki rodu Krolowskiego/ Stroyą nie ubráne kóstem skąrbu twego: Tąm w skczyrym złoćie po swej prąwicy/ Mieyscą postąpiš Oblubienicy: Sluchay Krolowno/ wważay z pilnością/ Jąką cie wczęcił Krol twoy dostoynością: Zápamiętayże narodu swego / Nie testni wiacey w dom Dycą twego.

6 A Krol twoy będzie wiecey cie śąnował/ A z twej piękności bąrzey cie miłował: A iż iest mążem y Pánem twoim/ Czyn mu wczęciwość wko nem swoim: Do ciebie Tyrskie córki z dąry swymi/ Poydą y inszy/ z kleynoty drogimi: A ty cnot pełną/

pełną/wę wstyd rumiana/ A w droga ślata ślicznie ubrana.

7 Będzieś do Arola przyniesioną swego/ Do Oblubieńca Kochania lubego : Zaprowadza cie pánienki twoie/ Z krewnemi twymi w iego pozłoiel A on wynidzie naprzeciwko tobie/ Z wielką radością witając cie sobie : A sprawi zátym sławne wesele/ Na którym będzie wciechy wiele.

8 Ogladaś w rychle (da Bog) syny swoje/ Co cie wcieśa za rodzice twoie: Ogladaś syny/ Ktorzy na ziemi Kieżety słynać beda wielkimi : A iatwe imie każdemu człowieku Wspominać bede/ od wieku do wieku : A wszyscy ludzie ciebie wyznają/ Aż na wiek wieków sławac przynają.

P S A L M 46.

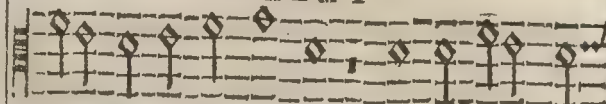
Deus noster refugium & virtus.

Bóg nasz/ w każdej naszej potrzebie /

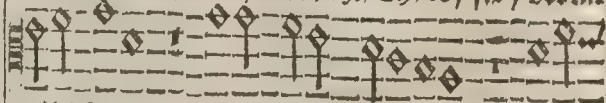
Sprawił nam wcieczkę do siebie : On na każdy

nasz strasunek/ Napewniey jest ratunek. Nie le-

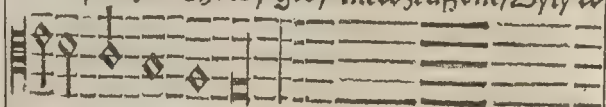
PSALM

łaymy: sie w żadney trwodze/Choćby sie y świat

walił srodze: Choćby gory niewzruszone/Wyły w

morze przemiesione.

1 Choćiażby y morze wylało / A strąsnięby ze
wślad huczało / Opołoby sie pādaly / A najwyższe
gory chwiały : Przecie między tymi trwogami /
Wdzięczney swey rzeki otnogami / Weseli Bog
Miasto swoje / W którym ma śliczne pokoie.

3 Nigdy porużone nie bywa / Bo w nim za-
wždy Pan przemieszkwa / A od samego świtania
Dawa mu swe ratowania : Niech sie świat iak
chce furjuie / Niech chytrze narody buntuie : Spo-
ro Pan słowo wypuści / Ziemia sie zaraz rospuści.

4 Pan Zastępów po nas iest / ani Procz niego
nikt nam nie hetmani : Bog Jakobow z nami
wśedzie / Tenże walczyć za nas będzie : Podźcie /
obaczcie sprawy Pāńskie / Mężne rzady iego Zeta-
māńskie / Jako z ziemię wykorzenil / Moc złośni-
ków wśczęt wyplenil :

5 Po wśytkim świecie zniost precz woyny / Po-

kruszywszy

kruszywszy łut niepokorny: Potłukł y bromie oz-
gromne/ Popalił wozy wojenne/ Mowiac: Już
woynie pokoy daycie/ A mnie Bogiem swoim po-
naycie: Jamci Pan naywyższy w ziemi/ Wla-
dam narody wszytkimi.

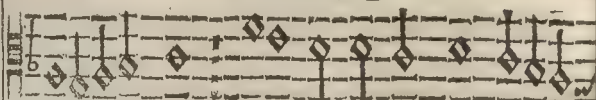
6 Owa Pan zastępow nasz/ ani Procz niego
ukł nam nie hetmáni: Bog Jącobow z nami
wszedzie/ Tenże za nas walczyć będzie: Bog nasz
w káżdey naszej potrzebie/ Spráwił nam wciecz-
kę do siebie/ On ná káždy nasz strásunek/ Taper-
nieyszy iest ráturnek.

P S A L M 47.

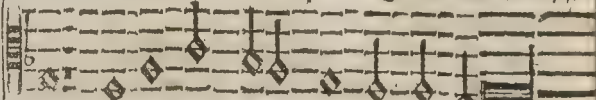
Omnes gentes plaudite manibus.

AUdy wszyscy spótem/ wderzmy czołtem
Ależemyż rękami/ Chwalmyż pieśniami/ Pána
woiego/ Bogá wielkiego: Bo iest nasz Zetman/
Niedy

PSALMY

X iedyny Pan. I Niemáš proškego/ Ni możnięske

go Wszytek świat czuie/ Ze Pan kroluie.

2 Czua Poganie/ Ze ten Pan ná nie/ Nas lud
swoy wśádzil / Gdy nas w prowadził/ Wedlug
swoiego Słowa świętego/ W te kraie tedy Do
stárti wśedy/ Dawšy ná te wlość/ Dziedzicžno
wieczność Ludowi swemu/ Włochánemu.

3 Wiec żeby z námi Nizerakámi/ Z láska po
stapil/ Ná gora wstapil / Z wesolym piemem/
Głošnym trábieniem: Tuž tedy społem/ Vderza
my czołem/ Psálmy śpiewáiac/ Z serc wykrzyká
iac/ Ku chwale swego/ Krolá moźnego.

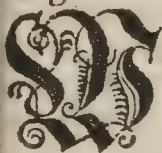
4 A wy wiec głowy Nadre/ niech mow
Wám przed inšymi Stawa prostšymi/ Wysta
wiać Pána/ Ktorego sámá Wśechmocność bu
dzi Wśech stanow ludzi/ Służyć sámemu/ Abrahámowemu/ Bogu wiecznemu/ Nieśmiertelnemu.

5 On swoich šczytem/ On nieprzebitem Wśech
kraíow murem/ Ktore on šnurem/ Monárchom
rozdał / Aby chwale miał Tuž tedy społem/
Vderzmy czołem/ Psálmy śpiewáiac/ Z serc wy
krzykáiac/ Ku chwale swego/ Krolá wiecznego.

PSALM

P S A L M 48.

Magnus Dominus et laudabilis nimis.

Jelki Pan niewysłowiony / Rep.
 Stawny na wsze świata strony /

Lecz na gorze swej pojęgany / Rep. Syon gor
 Wsch na stawnięszy jest wznany /

wysokich świat / Co stynie na wszytek świat / Put
 nocnymi swymi boki / Dobi świat iako byroki / na

nim miasto zbudowane / Wielkiego krola wroch
 (ne

2 Tamże Bog na swe pokoie / Rep. A wierni
 też w Bogu swoje : Bo czasu swej wielkiej tru-
 dności / Rep. Tam wyrobia bezpieczeńści. Arc-

PSALMY

towie sie znowili/ By miasto obtoczyli: Ale sko-
 ro ie wyjrzeli/ Dziwuiac sie/ Strachem drzeli/ 2
 niedoczekawszy trwogi/ Oderzeli pretko w nogi
 3 Jaki na matke gdy rodzi/ Rep. Takiż bol na
 nie przychodzi/ Jak na morzu wiatr okraty/ Rep.
 Rzucaż ie w mocy nie wiecy: O czymesmy stycha-
 li/ Tośmy y ogladali/ Ze Pan zawždy bronil swe-
 go i Miasta niezwyćzonego: Miasta/ w którym
 by mu chwala Od mieszczan sie iego dziala. ***
 4 Na toś ie bowiem wystawil/ Re. Byś w nim
 moc swa wieczna zjawil: Tuć w naswietlonym
 twoim Kościele/ Rep. Rozważamy twoich
 spraw wiele: Jako twoe imie Boże/ Po świećie
 słynac moze/ A nie maś czasu żadnego/ Od two-
 iej chwały prożnego: Bo reką twą przeciw zło-
 ści/ Przestrzega sprawiedliwości.
 5 Tuż wierzchy Syonstkiey gory/ Rep. Tuż
 wy Izraelstkie cory/ I wyrokow Pańskich sie ra-
 dycie/ Rep. W koto miasto obeydźcie/ A wieżo-
 w nim policzcie: Patrźcie co w nim za obrona/
 Czym ta gorą ozdobiona/ Tak żebyście dziećiom
 o tym/ Słusna sprawa dali potym.
 6 Boć ten Pan Bog/ iest Pan Bog nasz/ Rep.
 A nim będzie na wleczny czas: Ten wodzem na-
 szym zawždy będzie/ Rep. Poki nam iedno życie
 zbedzie. A przetoż mu dufaymy/ Swa radość w
 nim sładaymy: Gdyż nam tey swoiey miłości/
 Życy w takowey hoyności/ Wzycy y przy skona-
 niu/ A w onym wiecznym mieştaniu.

PSALM

P S A L M 49.

Audite hæc omnes gentes, auribus.

Słuchajcież te o narodowie / Co wam

działnego leżył / moy powie : Słuchaj chudźino /

Słuchaj y Panie / Przygodzić się to we rozstanku /

stanie : Uczyc was będzie dzielney mądrości / Be-

do rozprawał o roztropności : Do przypowieści

sam wchą naloże / Tajemnice iey przy arsie wyłoży.

2 Czemu się mam bać złych dni na świecieć / C

których się złym coś w głowie plecie / Czemu nie-

szczęściu

PSALMY

szczęścia / żeby nog moich Nie wplatało w sieć złości swoich : Niech dusza kto chce swej majątności / A w iey nadzieie żywie w hardości / Nikt rodzono go nie odkupi brata / Kiedy mu Pan Bog każe z tego świata.

3 Drogi na okup żywot człowieka / Chcieć go zapłacić głupie to rzeczy : Nie może nikt żyć / nie umierać / Stać się musi w proch się wracać : Pod iednym prawem / niech o tym wiedza / Nadrzy y głupi w śmierci siedzą : Amaietność ich y wszystko zebranie / Pewnie że przyjdzie obcym w rozszarpańie.

4 Tym więc zawodzą swoje mniemania / Tufac że wieczne ich budowania : Przetoż kosztowne zamki stawiają / Przewiśli swymi ie nazywają : Ale tey stawy nie długo będzie / Bo śmierć w też stopy ściga ich wszędzie : Kownego szczęścia z innymi wuśza / A iedną drogą z bydlaty iść musi.

* * *

5 Ale głupiego ktoż wynicuje : Przecie swe sobie sprawy smakuie / A dzieci jego toż zalecają / Tegoż się po nim mocno trzymają / Przetoż do piekła beda wtargnieni / Od śmierci srogiej żywo pokłnieni : Cnotliwi zaśie beda ziemią władać / A owi musza wszystkiego postradać.

6 Już ich harda myśl wszystką wstanie / W ciemnościach się im mieszkac dostanie : Lecz Bog swych wiernych dusze wybawi z piekła : a z soba chwaly nabawi. Nie boy się tedy nic bogatego

Człowiek

Człowieka/ w świeckiej sławie hárdego. Bóg
nahárdzły wŝytkiego odbieży / Aliego sławá do
grobu z nim wobieży :

7 Niech sobie iáť chce tu pochlebuic / Niech ten
y inŝym/ żywót cukruie : Żá Gocy swoymi wedro-
wác musi/ Tám gđsie ciemności wiecznych wku-
si : Owa choć człowiek w szczęściu optywa/ Cho-
ćiaż y sławy świata używa / Jesli rozumem rza-
dźcie sie nie bedzie / Rowno z bydłery w zginieniu
zásiedzie.

P S A L M 50.

Deus Deorum Dominus locutus est.

M

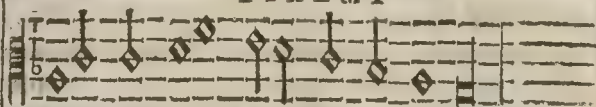
Ożny Pan wola ná wŝytku ziemie

Ná wŝytko ludzkie pod słońcem plemie / Z Gio-

ná swego náślicznieyŝego / Błáŝkiem przeraża o-

czy káżdego : Dnoż inż idzie/ idzie Bóg prawdziwy

PSALMT

Sluchac go musi kazdy czlowiek zywy.

2 Przed twarza iego ogien trawiacy / Okolo niego wicher krecacy : Nieba y ziemie przed sie przyzwowie / Przy nich swe prawa ludzicom opowie : Rzecz / zgromadzcie moie poswiecone / Co zemna maia przymierze ztwardzone.

3 A tu niebiosa Boga samego / Przyznaja Sedzia sprawiedliwego : Sluchay Izrael / Sluchay ludu moy / Przed toba swiadcza zemci ia Bog twoy : Nie bede cie stad karat ani winit / Zebyś mi ofiar powinnych nie czynil :

4 Nie wezme z domu twoiego wołu / Ani kozlęcia z twego okolu / Moy zwierz jest wszytek w lesiach chowany / A co na gorach nie oglastany / Znam wszystkie ptaki w skatách sie legace / Moie sa bydla doma sie mnozace. * * *

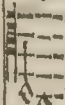
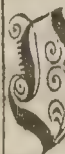
5 Bedeli chciat iesc / nie rzeka tobie : Moia jest ziemia / y co ma w sobie. Alzaz ia iadam iuche wolowa ? Alzaz tez y krew pijam kozlowa ? Czesluy ty Boga ofiarami chwal / A iszczac sluby / pozkaj mu sie staly.

6 Wzywaj mie w zly czas / ia dzwigne ciebie / A ty mnie bedziesz wazyl w siebie. Ztego zas potkal Bog tymi slowy : Jako smiesz wspomniec moie umowy / Jako Przymierze : poniewaz karaniem Pogardzasz Panskim y napominaniem.

Gdzie

8 Gd
wazyt
twoie k
goranie
Arwan
8 Si
motnie
mowil
Ale pr
o nie w
9 W
Boga
was be
sci, Ten
wiem

Mise

losierd

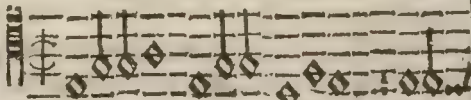
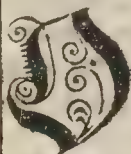
8 Gdzie bowiem zayrzeć złodzieia możesz/ To-
warystwa mu zaraz pomożesz: I cudzołowniki
twoie kumanie/ Bluznierstwie wst twoich jest ble-
gotanie / Język przeklęty napełniony zdrady /
Arwawe rozsiewa między bracia zwały.

8 Siadaś obmawiać bliźniego swego / Gro-
motnie brata żyć rodzzonego: A jem nic o to nie
mowił tobie/ Stądeś mie sądził podobnym sobie:
Aleć przed oczy wystawie twe złości/ Karząc cie
o nie w swej sprawiedliwości.

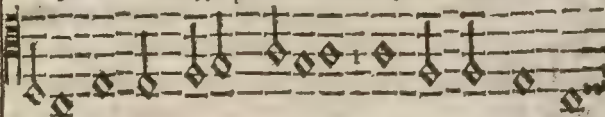
9 Uwajaycieś to ludzie nadeści/ Co w was na
Boga niemasz pamięci / Wym zaś nie porwał
was bez litości: Kto mi ofiarę czyni wdzięczno-
ści, Ten ci mie weźci: A kto pokutuje/ Ten mie zbá-
wieniem swym zawzdy weźmie.

P S A L M 51.

Miserere mei Deus secundum mag.

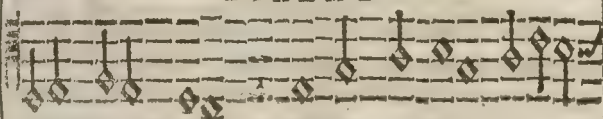

Róćże sie nade mną zmiłować/ A mi-

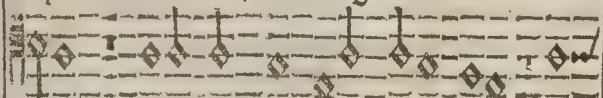

łosierdzie mi swoje okazać / A zglądzić wszystkie

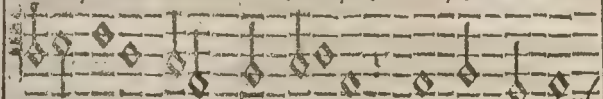
PSALM T

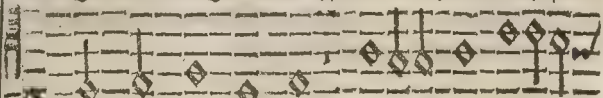
nieprawości moje / Według wielkości miłości

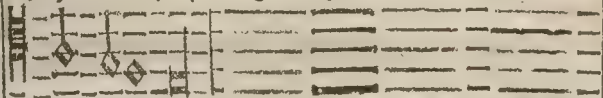
twojej. Wielce mnie rączęs omyle z mojej złości / Tak

że od grzechu mego mnie oczyści: Wszakże ty sam

jest Pan mój / y Bog mój; Alia też do ciebie wo-

łam. Sługą twój.

2 Abowiem nieprawości moje znam / A grzech
mój oto zarósł przed sobą mam. Tobiem / tobie
Panie samemu zgrzeszyłem / Złem przed oczyma twy-
mi uczyniłem. A tak chociaż mnie ty karacie będziesz /
Przed sąd prawiym się y czystym okażesz / Chocia-
by cie kto sądził z srogości: Gdyż to już zaśluszyły
moje złości.

We zło-

3 W
grzech
choć
pokala
wszem
mowa
ktorey
4 P
ścion
wybie
ia. D
te ktor
swoie
zgląd
5 E
chą pr
odrzu
świer
Pode
prze
tobie
6 W
kęs ty
śpien
wości
rzyć /
bym o
lonych
7 T

3 We złościć o moy Pánie poczet był / A w grzechu w żywocie mátki żywion był; Wsá rze ty choćia tak zepsowanego / Wielkościá grzechow pokalanego / Nie raczytes od siebie odrzucić; Owszemś mądrościá raczył opátrzyć: Abych wymowići nie nálażł nigdy / Przeciw práwodzię w ktorey sie kochaś zawždy.

4 Pokropiś mie Izopem z lutości / A bede oczyszcion od niepráwości. Omyeś mie á nad śnieg wybieleie / Od grzechow prze ktore práwie młodie. Daś słyśeć wesele / y rádości; A poćieśa sie te ktoreś stárl kóści; Od grzechow mych twarz swoie odwróciś; A wszytkie moje złości ty sam zgládziś.

5 Serce czyste moy Boże stworz we mnie / Ducha práwego odnow w pośrzedku mnie; A nie odrzucay od oblicza twego; Ani odeymuy Ducha świętego. Przywróć swego zbáwienia rádości / Podeprzy mie dawśy Ducha wolności. Bede przestępce náuczal drog twych / A náwróci sie k tobie wiele grześnych.

6 Wybaw mie Boże od trwíe przelania / Wsá kęś ty iest Bog moiego zbáwienia; A będzie wyśpierywał one wszytkie / Jezyk moy spráwiedliwości wielkie. Wárgi moje Pánie rácz otwórzyc / A wsta me twa chwale beda sławie. Dabym ofiáre / w niey sie nie kochaś; A dárow palonych to wiem nie żadaś.

7 Tęć są ofiáry Boga nášego / Oddać iemu

PSALM T

duchą skruszonego/ Sercą pokornego/ wniżonego/
Rzecz pewna/ że Bog nie wzgardzi iego. Czynię
Panie Syonowi dobrze/ Dobuduy murów w Je
ruzalem wnetze: A ták sie rosfochaś w ofiarách
tych/ Co wynida z serca ſczyrego wiernych: Ták
żec wlożá cielce ná oltarzách twych.

PSALM 52.

Quid gloriaris in malitia.

Notá Psálmu tego 52. iáko 86. Táktoń
Panie ku mnie ic.

Rzeczże sie mocarzu chlubisz
z złości? Boże miłosierdzie trwa w
wieczności. Rep. Jezyt twoy broi
złości zdradliwie/ Jáko ostrá brzyta
wá bázgo chciwie/ Wiecey sie rosfoszuieś w złym
Aniż w którym wczynku dobrym/ A wiecey mo
wić kłamliwie/ Tizli twierdzić ktora rzecz pra
wdziwie.

2. Niliuieś wſzytkie ſłowa ſzkodliwe/ A powie
ści wſzelákie zdradliwe: Rep. Altoż cie Bog zni
ſczy áż do ſczátka/ Nie zoſtáwi w domu twym
potomka: A wytkorzeni cie pewnie/ Z ziemie ży
wacych nie omylnie. Widzac práwi beda ſie bać
A beda ſie też záwždy z tego ſmiać.

3. Mowiac: otoż maś człowieká tego/ Co nie
kłádl ſil ſwych ná Boga ſwego: Rep. Ale w
ſwych wielkich bogáctwach wſal/ A w złoſciách
zwytklych

3 wytkłych zawždy się znacniał. Ależ ja jest w domu Pańskim/ Podobny oliwom zielonym; Bo mam w miłosierdziu Bożym / Wspanie swoje na wieki/wiecznym.

4 Będzie cie moy Panie wiecznie chwalił / Za dobroć twą ktorąś mi uczynił; Rep. A będzie miał nadzieję skąteczną/ W imieniu twoim iście prze-
spieczną; Abowiemci imię twoje/ Ciebie szanuje serce moje: Bo przed oblicznością twoich/Dobre jest wśch służebników wiernych.

P S A L M 53.

Dixit insipiens in corde suo. non est.

Ná te Note, iako Psálm 14.

Nie jest mowa w sercu głupiego/ Nie maści Boga: Wierc cnota zginęła/ Nie świecie/ a nieprawość gore wzięta/ Nowina wyrzec sprawiedliwego/ A dobrego.

2 Poyrzał z Niebieskiey Pan wysokość/ Byłoby wždy czym brząknąć na ziemi/ A iestli rozum z synami ludzkiemi: Miałiby Boga kto w rzeczywistości/ Spowinności?

3 Aleć się wszyscy chwycili złego/ Nie maści kto by miał na Boga baczenie/ Aby boiaźnia jego swe sumnienie rzadził; nie wyrzał Pan y iednego Cnotliwego.

4 A nie wznają swych nieprawości/ Cisnąc

P S A L M T

Pánstie y pożyraiac wierne/ Nátýkáiac swe tá-
komstwo niemierne: Nie wtorzaff sie Bogu w
żałości: Ża swe złości.

5 Lecz przyjdzie ná nie takowa trwoga/ Że
choćia strachu nie będzie żadnego/ Przecie sie be-
da lekáć ciemá swego: A tam poczuia/ co iest od
Boga Pomsta frogá.

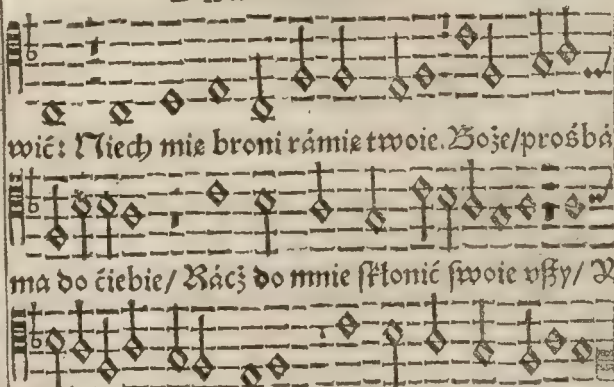
6 Bo Pan potrze ich przekleste kóści/ A będa zca-
wşad wstydem ogárnieni/ Jáko ci ktorzy v Bos-
ga wzgárdzeni/ Iż żádawali wiernym przykro-
ści/ Bez winności.

7 O by z Syonu przyşło zbáwienie Ludowi
twemu z więzienia cięskiego/ Toćby Izrael z mi-
łosierdzia twego/ A Jácob wielkie miał pocie-
szenie/ W nieśkończenie.

P S A L M 54.

Deus in nomine tuo saluum me.

Dzie moy/ przez imie swoie/ Rácżże mie
trudności wybáwić/ Rácż sie o krzywdę má żásta-
wić:

ma do ciebie/ Rącz do mnie skłonić swoje uszy/ A
dać ratunek mojej duszy/ W teraźniejszej iey po-
Czciebie.

2 Boć zdrowia mego szukaia/ Sły niewierny
narod Pogański/ W okrutności swojej Tyrani-
skiej/ Ci co Bogiem pogardzaia. Aleć mie Pan
swoim zowie/ Rátując mie rękami swymi/ Prze-
stawa zawsze przy mnie z tymi/ Co łaskawo
ná me zdrowie.

3 Onoż Pan co mie wybawi/ Ktory wszystko
to zle obali/ Na te ktorzy mie podstrzegáli: Tak
obiecay tak sprawi. Za co mu ofiary szczodre/
Bede ia z weselem oddawał: Bede imie iego
wyznawał/ Ktore ná wieki iest dobre.

4 Bo mie ze wszystkich trudności/ Pan moy mie
łóściami wybawił/ A nád tymi pomsta zostawił/
Co mi wyrzadzáli złości. A mam to od ciebie Pa-
ná/ Ze me oko ná wszystkie/ śmieie Poyrzy/ swo-
ie mie.

PSALM

ie nieprzyiaciele : Za coć niech cześć będzie dana.

PSALM 55.

Exaudi Deus orationem meam.

Boże słyżz moje żadości / Nie kryj prze-

demna swey litości : Racz na moje biedę y kłanie /

Okiem pozjrzyć dobrotliwym / A uchem swym

miłościwym Słyżz me testliwe nárzekanie.

2 Násłuchamci sie tego wiele / Jako mie klna
nieprzyiaciele : Widze z iaka niewstydlivosti /
Wszystko złe na mie zmarwiaia / A gardła mego
skutania / Zapaleni ku mnie wściekłości.

3 Z czego serce moje boleie / A od strachu śmier-
ci truchleie : Rowna mi sie ciężkiey chorobie /
Kiedy nie widze ratunku / W trwodze moiej y

frąsunku

si ąsunku : Ták je też musze mówić sobie :

4 O bym miał strzydła gołębice / Pretkożbym
ia zbyt tej testnice / Anibym tu ia więcej siedział /
Lećiałbym na lepsze wczasy / W puszczu między
głuche lasy / tām gdzieby o mnie nikt niewiedział.

5 A przyspieszałbym wciekając / Wiatr ten z wi-
chrem precz omiatając. Wytrąć złe ludzkie miły Pa-
nie / Niech się zamięsza ich rada / Bo w ich mie-
ście gwałt a zdrada : Lepsze niż kto maig mie-
skanie.

6 A te w nich / co zechca / broia / We dnie w nocy
na murach stoia : Na rynku wciąż z nieprawo-
ścią / Wszytko co chca to przewodza : Wlicami się
zaws wiodza : Przekłeta obłuda z chytrością.

7 A nie tákby mnie to bolało / Kiedyby mnie to
potykało Od nieprzyjaciela iawnego / Ktore mu-
by snadniey wledez / Snadnieyby się go y wstrzedz /
Nizeli zdrajce domowego.

8 Alles ty ciotowiecze mnie rowny / Stał mi się
nieprzyjaciel główny : Mój wodz / Ktoregom się
ia radzał / Z którym się za ręce wadzał / Zą stot
swoy z sobą sadzał / Z którymem y do Zboru cha-
dzał.

9 Niechcie ie śmierć podławi marnie / Niechcie
żywo piekło zągarnie : Bo w ich mieszkaniu w ka-
żdego / Tylko nieprawość przebywa / Lec; dusz ą
ma Boga wzywa / Ten mnie zbawi wszytkiego
złego.

10 W wieczor / y rano / y w południe / Modla się
Bogu

P S A L M T

Bogu nie obludnie/ Alz mie wyslysy y wybawi Du-
 ſze moie od zlych ludzi/ Astore złość ná woynę bu-
 dzi/ A pokoy mi przed nimi spráwi.

11 Bog mocny po wszytkie wieczności/ On w-
 slysy moie żadości: A owi iáko zástuzyli/ Nie wy-
 da od niego káźni/ Bo nigdy w Božey bórážni o
 zlepſzeniu ſwoym nie myſlili.

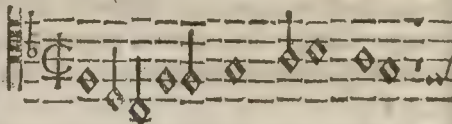
12 Myſl złoſniká/ tylko o boiu/ Niechce z ni-
 kim mieſzć w pokoju/ Przymierza nigdy nie do-
 trzyma: A choć ſłowá ma pieſzczone/ Jáko má-
 ſto roſpuſzczone/ Przecie mu ſerce krew rozdyma.

13 Słowá iego ták cicho plyná/ Jáko olej gdy
 go leia rymná: Lecz iáko gołe miecze ſkrodza. Ty-
 ſia ná Páná ſpuſć wſzedzie/ On podpora twoia
 bedzie/ Dobrzy przy nim beſpiecznie chodza.

14 A te co tu broili złoſci/ Powpycha ſam Pan
 w doł żáłoſci: A polowice wieku ſwego Nie do-
 ciekáia głownicy/ Ani chytrzy obludnicy: Já-
 Boże duſam w cie ſámego.

P S A L M 56.

Miserere mei Deus, quoniam.

Rzez ſwé o Boże moy zmiłowánte

Ráč

DAWIDOWE.

D 4

Dauid
poyne bu

On va
/ Nie wy
dajm O

chczę nie
py nie do
Jako ma
rozdyma.
o leży gdy
odza. Ty
ora twoja
dza.

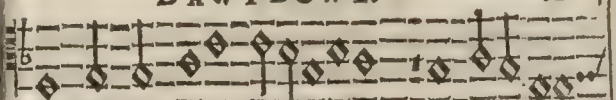
Sam Pan
Nie do
nicy: Jac

m.

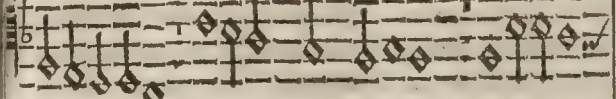
0 0 7

owanie /

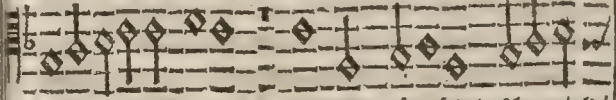
Racz

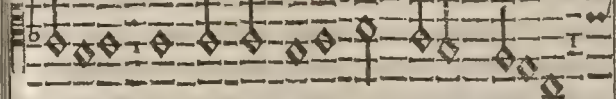
Racz mi dać swoje porátowanie / Tę z tego czełk

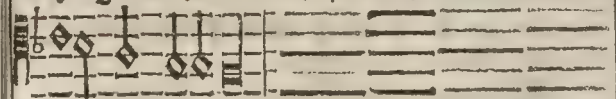
osłotowanie / Ktory mie dnia każdego / A z tymi co

mu pomagają tego / Szuka zatracić człowieka

medznego: Lecz ja na każdy czas strachu moiego /

Wsam je dostois.

2 W tobie Boże sławie prawde twoje / Ktoey
wierzac / cieże dusze swoje / Umić sie strachom lu-
dzkich nie boie : A w natrudniejszy chwili Rá-
dziby mie w czym iako wstowili / A żeby na mie co
z tego zmyślili / Czymby mie przed wszystkimi ob-
winili / Przyczyny szukaia.

3 Tę toć z soba tájnie zasiałai / O tymże sie
z soba naradzai / A na ma dusze zewstád cychai /
W swey

PSALMY

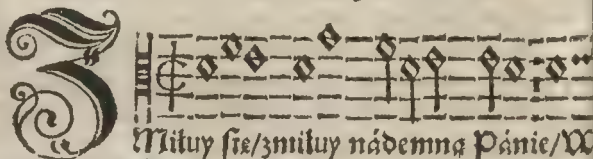
W swej wściekłej okrutności : Za co ie 17 Boże
bez wsey litości / Rozgromiś w srogiej swej spr
wiedliwości / A iak tego ich godne nieprawo
ści / Będą strosowane. * * *

4 Moie zaś wcieczki zachowane / Masz / by
wszystkie do wiadra zebrane / Tawet w reiestrach
swych zapisane / Nie wszystkie kłopotania. Przeto
sromotne wyjrze wietania Swych nieprzyjaciół
w dzień mego wołania. A iż Pan Bóg jest ze
mna bez przestania / Przy nim się ostoie.

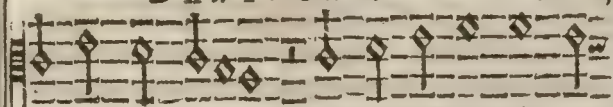
5 W tobie Boże stawie prawdę twoją / A torey
wierząc / ciebie duszę swoją. A nie się strachow lu
dzkich nie boie. Przetoż comci ślubował / Wypela
niwszy / wdzięcznić będę dziękował / Ześ duszę
moją od śmierci zachował / Abym przed tobą dro
gi swe prostował / Świątostą żywota.

PSALM 57.

Miserere mei Deus, miserere.

Miluy się / zmiłuy nademną Panie / W
tobie duża ma kładzie duszanie / A niechce w tobie
prześćać

prześćać swey dufności/ Aż ia pod strzydła w od-

poczywanie Do siebie przyimiesz/ y zbawiś trud-
(ności.

2 Wzywac ia bede Boga moznego/ On mi ra-
zyczy ratunku swego: Posle mi z nieba tego co
wybawi/ A dusze wyrwie z rak okrutnego/ A
iego ku mnie zlosc w hanbie zostawi.

3 Bog wszechmogacy/ perwienem tego/ Posle
mi z nieba posla wdziecznego/ Poydzie przedemna
iego lasta swieta/ W niey bezpieczenstwa perwie-
nem swego/ A zemna poydzie iego prawda wzieta

4 Mieczkamci miedzy frogimi lwami/ Co prze-
grazia y pozogami: Zeby podobne ostrym strza-
lam maia: Skadem wielkimi ziety trwogami/
Jezykem gorzey niz mieczem wcinania.

5 Boze/ Chwale swa wznies nad obloki/ Niech
ia swiat wyrzy iako szeroi/ Sieci swe na mie ze-
wzjad zastawili: Po stronach moie zawarli boki/
Maluczko dusze mey nie wtowili.

6 A zeby wpad moy ogladali/ Dot na mie byli
nagotowali: Alec to Pan Bog z swey sprawies-
dlivosti Sprawil/ ze sami wien pompadali: A
ia zas sobie buiam na wolności.

Czym

PSALM

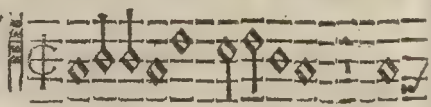
7 Czym serce moje wwešelone/ Cále do tego iest
rozniecone/ Aby cie Boga za twoie litości/ A to
na cząsy nie zamierzone/ W Pieśniach chwaliło
z uprzejmej wdzięczności

8 Powstań ięzyku moy do śpiewania / Pow-
stań y Lutnio z Arsa do grania/ Zabawcie głos
swoy Bożymi chwałami/ Zaraz zacząwszy ie od
świtania/ Bo go chce sławić między narodami.

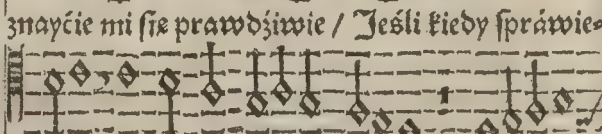
9 Dobroć twa Pánie w niebie przestála/ Pra-
wda z obłokow sámych wyizrátał/ Boże chwa-
le swa wznies nad obłoki/ Aby ia wśytká ziemiá
poznála/ Kiedy ia wyzry świat iáko byroki.

PSALM 58.

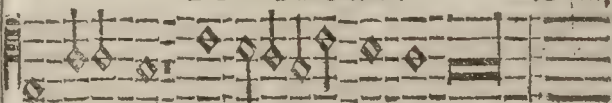
Si verè vtique iustitiam loquimini.

M **Wco sie Ráda być mienicie / Przy-**

 znaycie mi sie prawdziwie / Jesli kiedy spráwie-

 dlowie/ Ták iáko przystoi/ sadzicie/ Znácieli sie

śmiertel-

śmiertelnymi/ A synami być ludźmi.

2 Lecz się widze w złości kochacie/ A miasto
sprawiedliwości/ Gwałtem frogiey okrutności/
Za Prawo przywde wdawacie: Rownie iako in-
sze ludzi/ Złość was przyrodzona budzi.

3 A rymesście się nam wydali/ Ze rądzi kłam-
stwo mawiacie/ Jako weże iad puszczacie/ Coście
go w się dawno nábrali: Ani chcecie słuchac
mowy/ Co dodaie rady zdrowey.

4 W czymesście podobni do Zmie / Ktora gdy
czarownik swymi Zaktina słowy perwnymi/ Ona
swe vszy w ziemie kryje/ Aby nie słuchac kłnacego
A one czaruiacego.

5 Ale im ty tak uczyni Panie / Potlucz ich wste-
teczne geby/ A zwytracay frogie zeby/ Tak że za-
dnego nie zostanie: Zaktay Lwow frogie pascze-
ki/ Niech twym nie škodza ná wieki.

6 Niech się iako woda rozpłyna/ Woda ná zie-
mie rozłana: A iako strzala zlamana Niechay
márnie wszyscy pogina: A iako ślimak od słońca
Tak niech zniszczeia do końca.

7 Niech się tak ze wszystkimi sstanie/ Ják z pło-
dem niedonożonym / Ná słońcu nie osużonym:
Niech takie wezma dokonanie/ Ják Glog za mło-
du spalony/ A wichrem wykorzeniony.

8 A więcej się sprawiedliwy / Widzac pomste

PSALMY

nad zlym wſzedzie / W ktorego krwi brodzie be-
dzie. Owa zawsze żyſt ma cnotliwy Przecie cno-
cie ieſt zapłatą / Przecie Bóg ieſt Sędzia ſwiata.

PSALM 59.

Eripe me de inimicis meis Deus.

W

Anie nieprzyjaćiom moim / Odeyrn

mie w miłowieczu ſwoim: Niech ci co ſie wywoz

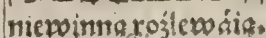
kaia. Nad mie / Pán. m mie ſw; m znáia. Wyrwiże

mie z mocy złoſnikow / Nie wſtądz'iwych iáwno-

grzeſnikow / Ktorzy ná cie nie niedbaia / Krew

niewinn

24

3 Boże Izraelskie Kochanie / Wstań a pątrz co-
czynia Poganie / W srogiey swey sprawiedliwo-
ści / Starz ich niehamowane złości: A ni bądź mi-
łosćiw nad nimi / Gdyż tak w grzechach są upor-
nymi. W wieczor po mieście biegają / A iak psi
głodni pachają.

4 Dęby imida słowia krwawe / Jędownite /
iak mieczie prawe. Tak sie chytrzy sobie zdadza /
Ze nikt nie wie o cym radza : Lec ty Panie co
wszystko widziś. Z nich / y z rad sie ich nabydziś.
Choc sie na mie wszyscy zniosą / Sam wstyd tylko
stać odniosą.

5 Bowiemy kiedy mi będą silni/ Będzieciebie
trzymał pilniey: Niechaycie co racza broia/ Ja cię
znam wcieczka swoia. Ty sam roszytkie moje cieś-
kości/ Wprzedsz ratunkiem litości: A sprawiś
to że ogladam/ Pomsta nad złym/ Ktorey za-
dam.

* * *

6 Nie wytracayże ich wŹŹŹat Pánie / By nie
 3 2 poŹŹla

PSALMY

posła w zapamiętanie Ludziom twoją sprawi-
dliwość/ Ktora karześ ich brzydlivość: Tylko
ie rękami moźnymi Draz/ a rozsroś po wszystkiey
ziemi. Dawno na to zasłużyli/ Aby rozsrośzeni
byli.

7 Za bluźnierstwa y kłamstwa żywe/ Za häre-
dość y przysięgi krzywe/ Wymiszcie ie: niechay
świat czuie/ Ze Bog Jąkobow pānuie. W wie-
czor po wlicach ciekāia/ Jāk psi ktorzy ieść co nie
māia: Ale nie nie wgoniwośy/ Spāc iść musza
głodni bywośy.

8 A ia o twoiey wszechmocności/ Zāspiewam
z serdeczney wdzięczności: Wnet sporātku kāske
twoie/ Wyznam być wcieczke swoia. Boże moy y
wcieczko moia/ Obrońco moy y pewna zbroia/ O
tobie moy iezyk wszechdzie/ Pieśni wdzięczne spie-
wāć bedzie.

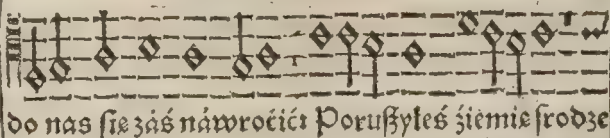
PSALM 60.

Deus repulisti nos, et destruxisti.

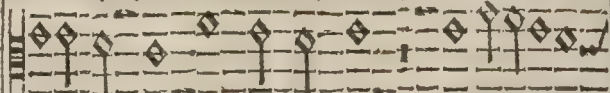

Oże ktorys nas odrzucił/ A w gniewie
swoim porzucił/ Rāćzcie sie w gniewie okroćcie/ A

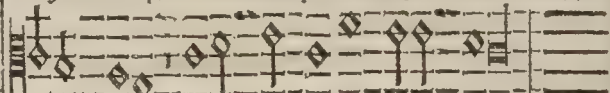
do nas

do nas się zaś nawróć: Poruśyles ziemię srodze

Rozsiadła się w wielkiej trwodze: Nie wleczyli

się sam Boże/ I trudnąć się wcale ostatec może.

2 Postapiles ostrze z nami/ Dajesz nam pieśń
strach z łzami: Chorągiew twoja nasza/ Ci co
w bojaźni twej trwali: Bądźcie y nam miłośni-
cy/ Pokaż się nam w słowie wierny/ Wędrzy na
swoy lud utrapiony/ A przyimi go do swej obrony.

3 Mówił Pan z Syonu swego/ Czym więcej
mnie smutnego: Na moy dzień przyjdzie Sychi-
na/ Także Sukotska kraina/ Galaad jest wła-
sność moja/ A Manassefowa zbroja: Ephraim
moc mojej głowy/ A Judas prawodawca
zdrowy.

4 A hardzi Moabezytowie/ Bieda mi iak kłosa-
wie: Idumeycyt mie zaś zzuwać będzie/ y
w bory obuwac/ Lecz y filistinczytowie/ A inby
Cudzoziemcowie: Wszyscy ci beda mi sluzyli/ Co
mi nieprzyiacielmi byli.

5 Kto mie w miasto nie dobyte/ Kto w kraie

P S A L M T

W dom obfite/ Zaprowadzi fluge twego: Nikt
oproc ciebie samego: Ktorego gniewo na sie zna-
my/ A wodzem woysk swych nie mamy. Za czym
tak od ciebie wzgardzeni/ Lekcesmy v wsszech po-
wazeni.

6 Już nam też pomoż z trudności/ A wroc
nam dawne wolności: Proznać nadzieia w
człowiecze/ Bo gdzie gwałt/ rada wiecze. Lecz
kto w tobie dufa Boże/ Ten sie meżnie potkac
może: Bo ty zdepcesz przed nami śmieie/ Wslyt-
cie nasze nieprzyiaciele.

P S A L M 61.

Exaudi Deus orationem meam.

Dze wślyśz me wołanie/ A wzdychāniet

Na cie samego wołam/ Z ostatniego kraiu świā-

ta/ Krzycząc rātā/ Bo sam sobie nie zdołam.

2 Rātęjże mie w moiey testności/ Z swey miłos-
ści/

ści/Postawić na swej stęle: Wskazę mię ty swą
możnością/ Przed złych złością/ Zawszy zachę-
wał w ciele.

3 A teraz mieszkać przy tobie/ Tusze sobie/ W
świątych namiotach twoich: Dayże mi tam wlec
zawszy/ W trwodze każdej/ Pod cieniem strzy-
del twoich.

4 Boś ty modlitwami moimi/ Ależ lichymi/
Nie gardził nigdy Panie: Ty co drżącym na twe
imie/ Zarwałś ziemię/ W dziedzicinę używanie.

5 Wyćzje Królowi swemu Wybranemu/ Dlu-
gich lat y opieki: Day/ że nad wszystkie narody/
Wiel swoy mlody W prowadzi w długie wieki.

6 Niechay przed oczyma twymi/ Łaskawymi/
Trwa aż na wieki wieczne A twa dobrotliwość
świeta. Prawda wzietą/ Niech go strzeżę be-
spiecznie.

7 Tam wolen będąc trudności/ I powinności/
Ktorey części śpiewać zasięde/ A to comci obieco-
wał/ A ślubował/ Każdy dzień płacić beda.

P S A L M 62.

Nonne Deo subiecta erit anima.

Ná flara note.

Nali duszą moją słusznie Pánu swemu/
Rep. Nie ma być podrzuconą w postu-
szeństwo iemu/ Gdyż on iest moim zbá-
wieniem á moim prawym Bogiem/ I

PSALMY

wzruszon nie moge być żadnym strachem frogim.

2 Jakoż wy sprzeciwicy wždy te śmiałość macie? Rep. Jż sie na mie człowiek złościwie targacie? Jako ściana pochyla a w polu przepadała / Tak mie chcecie zaniścić swoia złością ziadła:

3 A ia w frogim pragnieniu wiode nadzyny swoy wiek; Rep. Widzac iż mie pokrycie przesładnie człowiek / Osty mie pięknie chwali a sercem przeklina / Niemiając iż na pieczy Pan moy tego nie ma.

4 Ale ty duszo moia bądź posłuszną Pána / Re. Abowiem ta ciepłiwosc mmie od niego dana ; Gdyż on sam iest mym Bogiem a opiekąnikiem / Nic sie zle nie moze ostac nademną nadzmiem.

5 A tak moia nadzieia y moje kochanie / Rep. Ni w kim niechay nie bedzie iedno w moim Pánie; A wszyscy wciśnieni ciśńcie sie do niego / Kładac niewinne serce przed możnością iego.

6 Abowiem on takowych zawnždy Bogiem bedzie / Rep. A złościwi wpadać przed nim musza wszedzie / Nieprawdziwy w ięzyku y w swej káżdey spráwie / Ktory na wśsem zdradliwie obchodzi sie práwie.

7 Ale wy wierni Pánscy nie dufaycie w złości / Rep. W drapieżtwie ni w bogactwie / ni w zadoney chytróści ; A iesli co przypádmie od swiátá zacnego / Nigdy nie przykladaycie k temu sercá swego.

8 Abowiem co raz iest rzekl / zmienić sie nie moze / Rep.

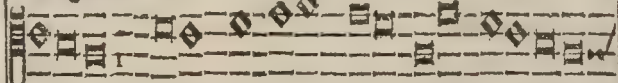
3a/ Rep. Jż on będąc tak moźnym zmiłować się
może/ Al wedle spraw każdego odpłaca prawdzi-
wie / Ktory w Boſtwie od wiekow y ná wieki
żywie.

P S A L M 63.

Deus Deus meus, ad te de luce.

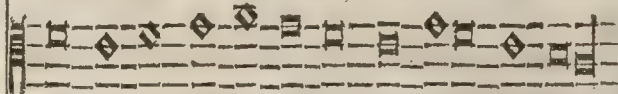
Dże/Boże Pánie moy / od wſtánia

moiego/Prágne cie duffá moia iáko Pána ſweo/

Tákże w tym błednym ſwiećcie y nedzney me ciáło

Záwdy twa ſwieta chwale rádobę widziáło.

2 Bo ná tey nedzney ziemi práwey ſpuſtoſzáley/
Widziſz iáko używam cieſkóſci niemáley / Zá-
ſzedłem w błedne drogi w rozliczne przygody/
Nie mogąc nigdziey náleſć zdroiu żywey wody.

3 Jákoż kiedym cie widziál w twym ſwietych

PSALM

kościel/ Kiedy sie okazało moimności twych wiele/
Tamci niedzine oko me twa chwale widziało /
Stąd mi wielkich radości w duszy przybywało.

4 Bowiem miłosierdzie twe nād winną mąci-
ce / Bownie może vsmierzyć mnie taką testnice/
Gdy ręce swe podniosę do imienia twego/ Chwa-
lac cie przez wszytel czas żywota moiego.

5 Bo ty wielką hojnością nāpełniłś mą duszę/
Żā co ja ciebie niedzink wiecznie chwalić muszę/
Nā łozku y w powstaniu ciebie wspominać / A
iżes moy obrońcā zāwždy wystawiać.

6 A pod cieniem skrzydeł twych wszytkā rostkoss
moia/ Abowiem mie zākryłā možna rękā twoiā ;
A prożno sie staraia co mie przeslāduiā / Gdyż
moie niedzina dusze w twej opiece czuia.

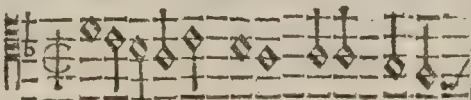
7 Bowiem ni sāmī zwiedza kiedy w piekło wpā-
dnā ; A gdy ie miecz pośieciez āni tego zgadnā ; A
zwierzetā ich kōści beda nāspceni : A co w Pānu
dusāia/ beda wybāwieni.

8 A Krol sie rozrādnie wiecznie z Bogā swe-
go/ A ci co sie sprāwuiā w imie świete iego / A
złōściwym zātkānā być musi pāszczekā : Bo tak
zāwždy bywało od wszytkiego wiekā.

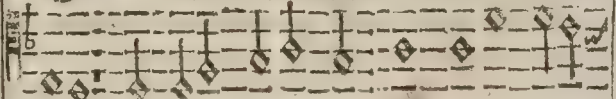
PSALM 64.

Exaudi Deus orationem meam.

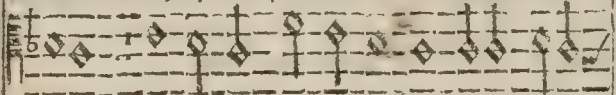
Wszyst

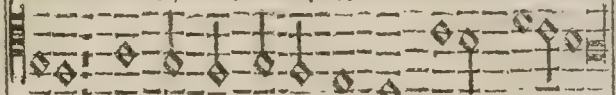
Słysz moy miły Pánie nędzne prosby

moie / A niechay wždy ná tym znam miłosierdzie

twoie : A z strachu nieprzyaciół wyrwi ducha

mego: Boś ty mnie záwsze bronit bráctwá złości

Cwogo.

2 Ktorzy záwždy złościwie swe spráwy spráa
wuiá; A iáko ostre miecze ięzyki swe kuia: Nácia
gáia strzelby swe w káždy fałszywości / By zbo
rzyli wiernego w iego niewinności.

3 Pokrycie náń strzeláiac słowy fałszywymi/
Chcac go márníe rłowic sídlámi chytrymi. A ża
den sie tych swych spraw ták márných nie wstý
dži / Mniemáiaciż tego Bog / áni cżłowiek widzi.

4 O cudzych káždych spráwách pilnie sie pytá
iac; A swych ná żadney pieczy nigdy nie miewáiac
Jedno wzniowšy myśl wzgóre ná wšem dżiwoy

brojia

PSALMY

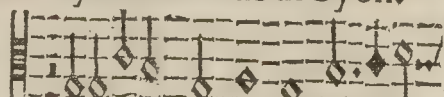
broia; Ani ludzi sie wstydzą / ani Boga boia.

5 Aleć takie ich strzelby wspaniałe obracają / A
izyki fałszywe marnie im wstają / Ze ci co na to pą-
trza prawić sie wstydną / Widząc tak marnie
sprawy czasem sie lekają.

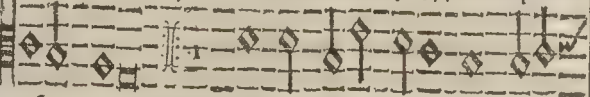
6 Te sprawy Pańskie dziwne na wspaniałym wyzna-
wają / A iego tym postępkiem wždy zrozumie-
ją; I sie w nim sprawiedliwy zawždy rozradu-
ie / A każdy go wznawia kto w sobie wstyd czuie.

PSALM 65.

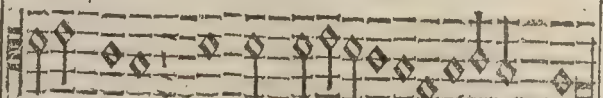
Te decet hymnus Deus in Syon.

Obie chwala moy Panie w niedzi-
nym / Ta wspaniałe przystoi wposlu-

duchu moim / Rep. A ty z łaski wysłuchaj niedz-
nieniu swoim.

prośba moia / A day innym narodom znać te ni-
ciłość swoje.

2 Bo sie słowa złościwe przeciw mnie zmocni-
ły; Rep.

ty; Rep. Teby nie; gdyby sie twoe łaski otworzyły:
Bo to błogosławiony kim sie ty opiekasz/ A iż mu
w swym przybytku przemieszkać dopuszczasz.

3 Bowiem ten każdy bywa hoynie nasycony/
Rep. Ktory bywa w twych wiernych poczet po-
liczony. Przyimi nas miły Pánie/ tyś nasze zbá-
wienie; A innego takiego y w końcu świata nie.

4 Ktory gor wysokości w swej mocy sprawu-
ieś/ Rep. A frogie morskie wody iáć chceś zá-
wściągnieś; Ták iż co patrza ná to srodze sie le-
kaia/ Ktorzy ráno y w wieczor twoie cudá znáia.

5 Tákżec ty w łasce swoiey ziemi opátruieś/
Rep. A rozliczne hoyności nam ná niey sprawu-
ieś/ Poiać ia zawsze rosa miłosierdzia swego;
By wydáta swoy owoc dla człeka niedznego.

6 Rzeki swoie nápełniaś żywemi wodámi/ Re.
Aby sie świat ochładzał ich wilgotnościami/
Skąd ziemiá musi podać rozliczne żywności/ A-
by sie dżiała chwala twej świętey miłości.

7 A gdy ty záś pożegnaś/ roku poczetego/ Rep.
Musza pola zaktwitnąć/ z zwoyczáiu swiego; A
mieysca puste musza podać swe hoyności; Ták iż
bedzie wśytkiego ná wśem w obfitości.

8 Każde zwierze welna swa przyodżiano be-
dzie; Rep. Skąd sie niedznemu człeku mnoży dobro
wśędzie; A też znáiac te hoynosc do ciebie wolá-
ia / A twoie wieczna chwale ná wśem wysta-
wiaia.

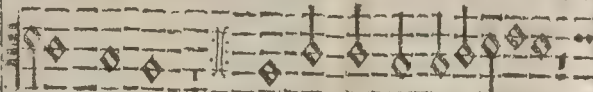
Psálm tenże 65.

Tá Syc

PSALMT

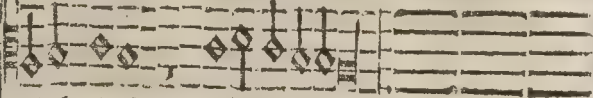
A Syonie sie odprátcuie Służbá
Támżeć Boże kto co słubuię Odda-

Boża rzadnie: Rep. Tamże też y nasze modlenia
wa porzadnie/

Przyimuięś z wdzięcznością: Tamże do ciebie

pokolenia Jda z ochotnością.

2 Brzydliwec zewszad nieprawości/ Nas opá-
nowáły/ Rep. Lecz ie tám głádzisz z swey miło-
ści/ By nie potępiáły: Przetoż kto od ciebie sámę-
go Jest záprowódzony/ Mieszkáć w sieniách na-
miotu twego/ Jest błogostáwiony.

3 W domu twym wšytkiego dobrego Mamy
do sytości: Rep. Cieśa nas Kóściółá twoiego
Zbáwienne światości: Z támtad dawáś wyro-
ki frogie Ná złyeh potępienie: Z támtad też ślęś
nowiny drogic Swoim ná zbáwienie.

4 Z tad wszędy póki ziemie sstaie Wšyscy w cie-
dusáia/

dusáia/ Z
ie wzy
kości V
tworzył
Ty ś
wálnosc
Krociś
káia/ W
káia Sw
6 Od á
iu/ Rep. 6
dy rozbo
zácynáia
czor zám
7 Ty b
ziemie: K
dzáioty p
W tym b
ności/ V
8 Ty z
trzebáć
Z wyfoi
niu Wš
wności/
9 Dár
dy oply
Ozdo bio
yś Z sw
firość m

dufaia/ Rep. A nadálſze zamorſkie kraie Ta cie-
bie wzglad maia : Boſ ty ſtwierdził gor wy-
ſokoſci Wſzechmocnoſcia ſwoia / A w ktorſ ie
ſtworzył perwnoſci/ Nie odmiennie ſtoie.

5 Ty ſmierzyſ ſzum morza ſrogiego I iego na-
wálnoſciai Rep. Ty burdy narodu wſcieklego
Krociſ ſwa moſnoſcia : Twoichci ſie cudow le-
kaia/ Widzac cie groznego/ Ci co áz ná kraiu mieſz
kaia Swiatá ſerokiego. * * *

6 Od ciebie ludzie wzywáia Wdziecznego poko-
iu/ Rep. Swobodnie żyiac/ nie niedbaia Ta ſtrá-
chy rozboiu : Roboty ſwoie z ochotnoſcia Ráno
zaczynaia/ Ale ie nie z mnieyſza radoſcia W wie-
czor zamykaia.

7 Ty błogoſławiſ ſwa miłoſcia A nawiędzaſ
ziemie/ Rep. Ty ſuche rozwiłzaſ wilgoſcia Pro-
dzaiow plemia/ Aby w nieprzebráney hoynoſci/
W tym błogoſławieniu / Dawáło doſtátek żyw-
noſci/ Wſytkiemu ſtworzeniu.

8 Ty záſchle polewaſ zagony / Práwie iáko
trzeba/ Rep. Ty ſpuſzczaſ deſd/ nie przepłácony
I wyſokiego nieba : Aby ták w twoim poſegná-
niu Wſelákie naſienie/ Wſelkiemu ciálu tu ży-
wnoſci/ Míało rozkrzewienie.

9 Dárow twoich hoyna ſzczodroſcia Rok ka-
zdy oplywa/ Rep. A iáko korona/ wdzięcznoſcia/
Wzdobiony bywa : Bo gdziekolwiek ſtopę polo-
żyſ I ſwey Boſkiey miłoſci/ Wſzedzie wielka ob-
ſitoſć mnożyſ Roſkoſney tluſtoſci.

Twoiey

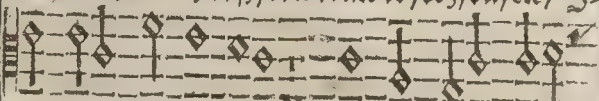
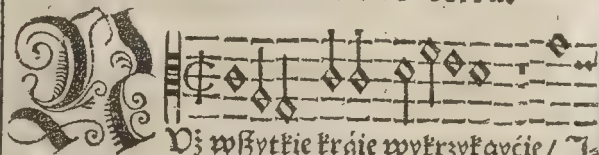
P S A L M T

Io Twoiey dobroci zażywaia X strážne pu-
stynie/Rep. Pągorki dżiw że nie plaśaia W ták-
wey przyczynie. Szczodroblwość twoia równie
ny Stády nápełnila; Szczodroblwość twa y
doliny Zbożem polożyła.

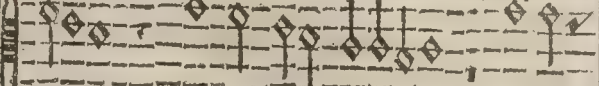
II Wszytko z twego wdárowania Wsela na-
żywa/Rep. Wszytko láśka twa do śpiewania
Pobudżono bywa. Owa z twoiey szczodroblwo-
ści Wszytko sie radnie: X za to cie chwalić/ z
wdzięczności/ Wimmym sie być czuie.

P S A L M 66.

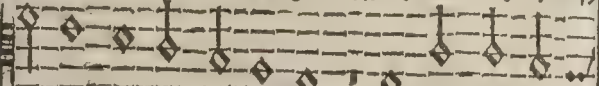
Iubilate Deo omnis terra.

mie Páńskie wyznawáiac: Tá cześ Bóstka pieśni

śpiewaycie/ Chwale iego rozszerzáiac. Rzeczcież

Bogu: Jákos strážliwy We wszytkich swych

správách/

świe puz
W tate
a rownie
c tpa y

Desela na
diewania
roblimo
owalic/3

a.

rycie/3

pa piceni

Bzeczcieß

h swych
orawach

D
G

me/ 3

Jasno
-

Niech

wa/ 2

2
twy
od w

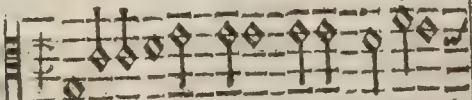
obias
wkel

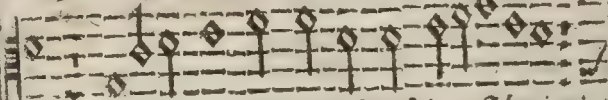
3 r

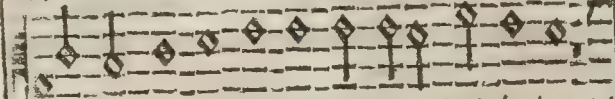
P S A L M 67.

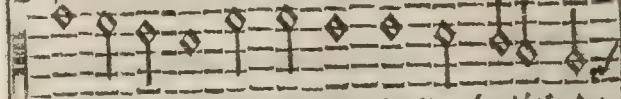
Deus misereatur nostri, &c.

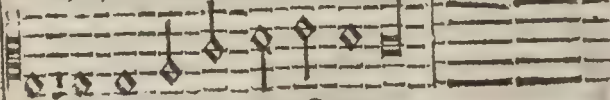

 Raz Boże nad nami swoje zmiłowań

 me/ Jesli nam też pocieszne swe błogosławienie/

 Jasność oną twarzy twej która końca nie ma/

 Niechaj tu nam nasz Panie zawsze światło da-

 wa/ A niech nigdy nie ustawa.

2. Żeby tu na ziemi mogły być poznane/ Od
 twych wiernych drogi twe/ dobrze torowane/ A
 od wśęgo narodu tego tu ziemskiego/ Skutek
 objaśnienie zbawienia twoiego/ A dziś y czas
 wśękiego.

3. Niechże tobie chwala da / o Boże łaskawo/

PSALM T

Lud twoy naprzod wybrány/ y inne narody/ Kładąc sie z weselem/ że ty sądzić raczyś/ Lud twoy w sprawiedliwości/ A tak go prowadziś/ Że żadnego nie utraciś.

4 Niechże o Boże lud twoy/ da słusne chwalenie/ I inny wżytek narod/ częśc y wystawienie/ A nam też niech da ziemią żywność czasu swego/ Bo to łączno uczyni z winowiania twego/ Jako Pána wszechmocnego.

5 Raczże nam błogosławić/ y racz nas przeznaczyć/ Boże nasz miłościwy/ racz też swa łaska dać/ Aby sie ciebie bali wszyscy co mieszkają/ Na kraiu światá tego/ á ciebie wyznają/ A Pánem swym wyznają.

Psalm tenże 67. Na Starą Note.

Błogosław nam nasz Pánie z miłosierdzia twego/ Rep. Oświeć i wszyscy światłością oblicza swego/ Abyśmy tu na ziemi znali drogi twoie/ Okaż nam tu przed ludźmi miłosierdzie swoje.
2 Niechay cię wystawiają wszyscy narodowie/ Rep. A z tad sie rozradują y niewiernikowie/ Kiedy ty swoje wierne w łasce będziesz rządził/ Strzegąc aby na stronę żaden nie zablądził.
3 Wystawiajcieś już Pána wystawiajcieś ludzie/ Rep. Bo widziacie że z ziemi wam pożytek idzie/ Ty nas błogosław Pánie / á twe światło

imie

imie / Tliech po wſſytkich narodziech z wielkim
ſtrachem ſynie.

Pſalm tenże. 67.

Ná te Note idko Pſalm. 33.

Tuż ſpráwiedliwi záſpiewaycie / ier
Smituy ſie nád námi Pánie/ Rácž nam
nedznym błogóſławić : Twey twarzy iá-
ſnoſć niech zoſtanie Przy nas/ rácz to z
láſki ſpráwić. Tliech droge twa znamy/ Z chwa-
la twa wyznamy/ Zeſ ſwych obroná : Tliech o
twym zbáwieniu/ W káždym pokoleniu / Wie
wſelka ſtroná.

2 Tliechay cie ſławnie wyſławiaia Wſyſcy ná-
ſwiećcie ſtanowie/ Tliechay cie w Pieſniách wy-
znawia Wſyſcy ziemſcy narodowie : Bo ty nie
poſtáwnie Sadziſz/ ále práwnie/ W ſpráwiedli-
woſci : A władaſz ná ziemi Narody wſytkimi/
W ſwoiey moſznoſci.

3 Tliechci wſytek ſwiát chwale dáie/ Tliech
cie ſlawi bez przeſtánia/ A ziemiá teſ ſwe wrodz-
ie Tliech da z twego poſegnánia. Błogóſław náſ
Pánie/ Swe nam poſegnánie Łoyne dawiaac :
Tliechje grozy twoiey/ Wſytek ſia ſwiát boi/
Pánem cie znáiac.

P S A L M 68.

Exſurgat Deus, & diſſipentur.

Ná te Note, idko Pſalm 36.

Uporna złoſć bezbożnego/ ieſt mi ier.

Anie za twoim powstaniem
Twarzy srogiey ukazaniem/ Wszy-
scy nieprzyjaciele/ Rep. Coż to wie-
dzieć iak pierzchali/ A sromotnie tyl
podali/ Co cie wzgardzali śmiecie.

Nazbytci byli zhardzieli/ Rep. Ale nagle wyni-
szeli: Iako wiac dym niszczcie. Wszyscy przed Bo-
skim imieniem Tuszeli: iak przed plomieniem
Wost rozgrzany topnieie.

2 Ale zaśie sprawiedliwi/ Ludzie dobrzy y cno-
tliwi/ Barzo sie radowali: Rep. Sami w Bogu
wykrzykaiac/ W nim wesela żaywaiac/ A inſzych
pobudzali. Spiewaycie Bogu/ spiewaycie/ Re.
Imie iego wynaszaycie: Imie pełne zacności:
Bog co dotąd na pustyniach Mieszał w wytar-
nych tortynach/ Bog sławy y wieczności.

3 Idzie do Miasta świętego/ Do mieſzkania
roſkoſznego/ On ieſt wſzytkich paſtunem: Rep.
Wſzyſcy ſie z niego raduycie/ Oycem ſierot go-
miánuycie: On ieſt wdow opiekunem. On nie-
plodnym plodnoſć daie/ Rep. On ie rozradza w
rodzaię/ Wrodzaię niezliczone: Okowy z wie-
ziow zdeymuie/ A na ſporne zachowuie Cieſkło-
ſci nieſkończone.

4 Kiedys przed ludem ſwym chodzil Boze/ y
ones sam wodzil Puſzczami ogromnymi/ Rep.
Ziemie grunty ſtraſnie drzaly/ A niebioſa zaś
topniały/ Przed oczyma twoimi: A gora Syon
ſie chwiała/ Rep. Kiedy ſtraſna twarz widziála

Boga

Boga Izraelskiego: Alles skrapiał deszczem / Bo
 drym / A napawał w szym dobrym / Grunt dzie
 dzictwa swego.

5 Aby za twoją wprawą / Cie był sie lud twoy
 potrawą / Wdzięczney bázro sytości: Rep. Tę
 sobie odpoczywają / Tu opatrzenie swe mają / Z
 twojej Boże / Szczęsności. Za tym twym błogo
 sławieństwem / Rep. Des nas dąrował zwycię
 stwem / Dziękujac ci serdecznie / Panny Tryumf
 zączynając / W kole wdzięczny opiewając / Chwa
 lity cię społecznie:

6 Krolowie z woyski pierzchają / A sromotnie
 wietają; Bo potkac sie nie śmieli: Rep. A ci co
 domą zostali / Lupow sie wielkich nabrali; Cho
 ciaż wietac mieli Dotades o Izraelu / Rep. Pod
 dan był cieśkości wielu / Kiedyc zli nalegali / Sta
 des sie był sstał mierziony / A tak brudno vmurzo
 ny / Jak co w piecu legali.

7 Lecz iuz ślicznieysze masz lice / Tęli piora go
 lebice / A tore srebrny blask mają; Rep. A od kto
 rych też wiec byie / A zloty blask cząsem biie / Gdy
 w powietrzu latają. Bo iak pręko wsechnoga
 cy / Rep. Wygnal precz naród skodzący / Z dzie
 dzictwa nam danego / Wszęto sie światem ob
 lato / Jak gora Salmon zbielato / Pelną śniegu
 iasnego.

8 Tu acz iest gora wysoka / Bązan / w pagorki
 beroka / A z gorami inżymi / Rep. Co az w obłoki
 siegają / Wielka wśedzie stawa mają / Wyniosło

PSALM T

ściami swymi: Lecż ich Pan nie wpodobal/ Rep.
Alle sąma te to obrat/ Do swoiego mieřtánia: / Tá
tey chce Pan odpoczywac / / Tá tey y z námi prze-
bywac / / Tá wieci bez przestánia.

9 Wozow Pánstich stoi cínami/ A Aniołow ty-
śiacami/ Pan zaś sřzod miedzy nimi: Rep. Tak
wiec ná Synáycu stawal/ Ziedysie nam widziec
dawal/ W swoiey staroney swiatyni: Wstapites
ná wysokořci / Rep. Nábrales wieźniow w mo-
źnořci/ S korzyściami wielkimi: A rozdales lu-
dziom dáry/ / Nie máiac w hoyności miary: Bos
Pan miedzy wřystkimi.

10 A zwoiowawřy wporne Przy nas/ co znař
z soba zforne / Miłościá swa zostawast: Rep.
Niechżec sie dzieia chwalenia: Iż nam dárow
swych zbáwienia/ Káźdego dnia dodawast. Tyś
Bog mocny / tyś Bog wieczny/ Rep. Sam nas
zbáwić dostáteczny / Ty gwałt naywierřy zmo-
żest/ Ty sam ze wřelátiey trwogi/ Ty y z gárdlá
śmierci frogiey Snádniey nas wyrwac mo-
żest.

11 Pan porázi sroga rána / Jesłize nań gdy
powřtána/ Wřytkie swe przeciwniki: Rep. A toż
káźdemu wćyni/ A to mu sie iedno przewini/ Wy-
trácić chce grzeřniki. Bo co niegdy Pan spráwo-
wat/ Rep. Ze lud swoy w Bázan záchował/ A w
morřkiey glibokořci / To ieřćze myřli spráwo-
wac / Jáko to raczył ślubowac / Nieřtáncom
świetych wlořci.

Wřat

12 W
krew n
błiti: K
Ba raka
lic Boż
pánic/
ká spier
sie rádo
13 Pa
bliwie/
stawcie
nem go
Alle joh
ctimi.
Neph
14 p
kiem w
Pánic d
/forceje
ludu sw
Stow
dary Z
cami tr
15 A
fala/ E
zebrána
jes Pan
we/ R
wac ob

12 Wszak wieście/żeście w czasiech tych/Leiac
 krewo nieprzyjaciół swych / Nogami w niey bro-
 dzili: Rep. Wiec y ich ściernwem obfitym/ A waa-
 ska reka pobitym/ Żeście swe psy karmili. Widzie-
 lić Boże Poganie / Rep. Twoie Krolewstwie sta-
 panie/ Gdyśmy tryumfowali: Wprzód ślā muzy-
 kā śpiewając/ A druga za nimi grając / Wszyscy
 się radowali.

13 Pánienki zátym wczciwe Pieśni bārzo oso-
 bliwe/ Glosēm zgodnym śpiewáły: Rep. Błogo-
 sławcie zbawiciela/ Coście possli z Izraelá/ Pá-
 nem go swym znáły. Tu Beniamin acz máły; Re.
 Ale żołnierz z nie^o śmiały/ Śnącznięszy przed wszy-
 tkimi. Tu są Judskie Szabulońskie/ Tu Kiszeta
 Neftalińskie/ A z Paniety inšymi. ***

14 Pan iest swym pobudka w boiu/ On pośi-
 kiem w niepokoiu; Nigdy nas nie przebaczył. Re.
 Pánie day w tym utwierdzenie/ Day y szczęśliwe
 skończenie/ Coś w nas sam zacząć raczył: Pośilay
 ludu swojego/ Rep. Z Kościółá twego świętego/
 Słowy twymi świętymi: Niechci tam niośa swe
 dary Krolowie/ czyniąc ofiary / Z nami chwal-
 cami twymi.

15 A tym zaś co się wspináia/ Zbroi y siłę du-
 ścia/ Staw się srogo strąśliwy/ Rep. Niechay
 zebrána drużyna/ Niechay y każdy hárđziná Wie-
 żeś Pan sprawiedliwy. Okroć serca Pogan mści-
 we/ Rep. Takarm woyny boiu chciwe/ By się
 wiec obaczywszy / Tobie czołem wderzyli/ A w

P S A L M T

Strukách srebro nošili/ Głowy swe wniżywszy.
 16 Tobie Egipscy Pánowie/ Tobie czarni Mur-
 rzymowie/ Niechay dary dawáia/ Rep. Niechay
 y wszystkie Krolestwa/ Znáiac twoie dobrodziej-
 stwa/ Ku czci twoicy śpiewáia: Tobie co siedziš
 ná niebie/ Rep. Ktore dawnošć ma od ciebie/
 Tobie niech sie kłaniáia: Ná ktorego to głos sro-
 gi/ Wšytká ziemiá pełná trwogi/ K ci co go stu-
 cháia.

17 Temuž moc wšelka przyznaycie / A chwale
 wdzięczną oddaycie/ Š iego ku wam dobroćit Re.
 Pánci to náder wysoi / Wzniost chwale swa
 ná obłoki/ A niht go nie okroci. Grožnýš w swej
 światnicy Pánie/ Rep. Atož sie przed tobą ošta-
 nieš/ Nápełnił twoy strách wšedzie: Ty serce da-
 waš y síly / Izráelowi coć miły; Niechjeć za to
 czešć bédzie.

P S A L M 69.

Salvum me fac Deus, quoniam.

Ná te note, idko Psalm 51. O Kácžje sie náde. 2c.

N Atuy mie ty sam wšechmo-
 cny Bože / Boć mie iuž práwie zále-
 wáia wody/ Lgnacego w błocie nie-
 šťastney przygody/ A porátowác mie
 niht nie može: Powodž gwałtowna iuž mie por-
 wála/ Južem oniemiał rátnku wołáiac/ Juž y
 moc oczu wšytká wštála/ Do ciebie w niebo o po-
 moc pátrzáiac.

Ná gło-

2 Na głowie tyle swej nie nąduie Włosow/
ile tych co mie w nienawiści Młaiac/3 mey škody
szukáia korzysci: Żeby za moia winá/ nie czuie/
Wzieli nádemną moc/ co ma dusze Trapiá: A ty
wieś że bez moiej winy. Nicem nie wydart/á płá-
ćć musze: Śmýśláia ná mie rozliczne przyczyny.

3 Nieprzeliczonych Zastepow Pánie/ Day że
sie za mie nigdy nie wstydáia/Ci wśhyscy co sie ná
cie ogladáia: Niechay co máia w tobie dufanie/
Dla mnie sie nigdy nie zapaláia: Boć wragáma
Boże żáłostnego/ Dla ciebie wśhysy moie słucháia/
Przecie y wstydu wżywam cięśkiego. * * *

4 Stalem sie bráciej swej nieznaíomy/ Syno-
wie mátki mey nie znaia swego Bratá/ ále mie
máia za obcego/ Żem sie gorlił o Dom twoy zel-
żony A iż wzgárde twa/ y pohánbienie/ Z ferca
swoiego wboleniem nosze/ Świadczac postem
swym plácz y trapienie/ Śmiech tylko z wstydem
od nich stad odnośe.

5 A iesli mie zás pláczac widáli/ Przypowieść
żaraz ze mnie wczynili/ O mnie sie w branách śie-
dzac ná mówili/ Przy kuflu o mnie Pieśni
składáli: A ia tu co mam czynić inśzego? Przed
toba ferce ia swoje wylewam/ Dla miłosierdzia
wśhysł mie swego/ Gdyż sie od ciebie ratunku spo-
dziewam.

6 Wyrwi mie z błotá moich cięśkości/ Nie do-
puśczay mi w nim mármie żáginac/ Nieprzyació-
ły day mi wśhyskie mináć Wyrwi mie z stráśnych

wod

PSALMT

wod gębokości/ Niechay mi gwałtem dusze me
smetney z twych rękų bystra powodź nie wydzie
ra: Niechay mie ani wir kołokrątny W bezdenne
przepaść nigdy nie zawięra.

7 Wysłuchayże mie z łaski swey Pánie/ Rácz
oczymá miłosierdzia swego/ Złitowánia niezá
mierzonego/ Wesóło porzrzec ná me wolánie/ Z
twarzy swoiey pełney miłości/ Nie kryj odemni
służebniká twego: Wgárnayć mie zewsząd cie
bkości / Przyspiesz z ráttunkiem do vtrapió
nego.

8 Przybliż sie/ przybliż ku moiey duszy/ Spraw
żywotowi memu wybáwienie/ Nieprzyaciółom
mym nápoháńbienie: Okup iá/ że sie wiecey nie
susz/ Bacz iáko hárdzie mi vragáia z vščypti/
słydzac ze mnie miedzy soba/ Znáiomć dobrze co
to dziaáia/ Bo mnie trapiacy wšyscy sa przed
toba.

9 Jużci ná poly mie zámordowal/ Nie vřoiomy
żal serca moiego/ A nikogo ták nie widze dobre
go/ Coby mie iáki kes požátowal: A owšem ie
stęże miásto ciešenia/ Żli ludzie/ gorzka mie żółcia
řarmili/ A nie máiac nic ná mie baczenia/ W
prágnieniu moim octem mie poili.

10 Niechże dobrych dni zá to nie máia / Nie
chay im kóscia chleb ich w gárdle stánie: A řkad
póciechy řukáia wiece Pánie / Tám niechay sme
tek řkad odnářáia: Wykol im oczy niech nie pá
trzáia/ Niech sie nábióra řráchów ciemney ne

cy; Poraż ie w krzyże / niech wpadaia / Niech w
biodrach swoich nie maia nic mocy. * * *

II Popedliwość swa wyleyże na nie / Niechay
ie ściga rozniewanie twoie / Niechay ich dwo-
ry y pyśne pokoie Popustofieia / y ich mieśkanie:
Bowiem od ciebie mnie ubitego / Nie lutość ciwie
oni dobiiaia : A chociaż widza iuż zranionego /
Okrutnych mi ran wiecey przydawia.

12 Pátrz iáko z grzechu w grzech wpadaia :
Niechże nie maia twej sprawiedliwości / S Krag
ie żywiacych wymaż bez litości ; Niech z cnotli-
wymy działu nie maia : Ale ia áczem niedziak zbo-
láty ; Kiedy mie Pánie wybawiś z trudności /
Każe wstam swym áby śpiewały / Na chwale
wielkiey twej Boskiej litości.

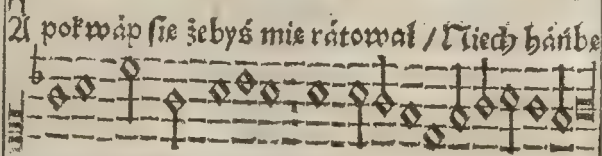
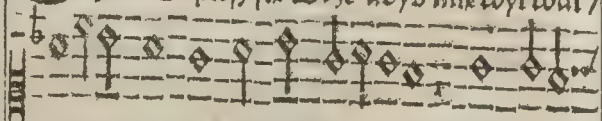
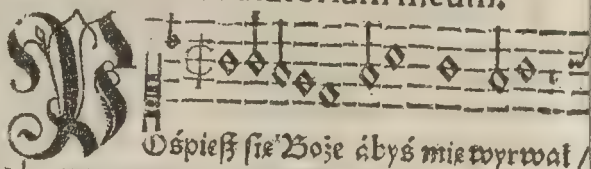
13 Co wiem że będzie wdzięcznięśa tobie / Ni-
gli woł tłusty / rogami bodacy / A niżli ćielec kopy-
tem grzebacy : A tedy dobrze potuśa sobie / Ni-
żerni ludzie ciebie prágacy : Widzac cie / á tyś
prośbami ubogich Nie bywał nigdy pogardzą-
ciacy ; Owszemes pomniał na swe w petách sro-
gich.

14 Niebo y ziemia / y co w was żywie / Daycie
część Pánu : bo Pan opátruie Syon / A Iudzie
miasta sam buduje. Tám lud dziedziczy Páński
orawdziwie ; Támże spokojnie y Boży słudzy / We
spot z potomstwem swym / przemieśkwaia ; Tám
y co Pána miluia drudzy / Póciechy wielkie y rá-
dość swa maia.

PSALMT

PSALM 70.

Deus in adiutorium meum.

Czyhali.

2. A niechaj podadzą tył z lekkością / Ci którzy mi złe życza swoja chcieli / Ciebie by się na zad z hanił wrocili / Ci co mi wiec Rhey / Rhey mówili.

3. Ciebie się radują y wesela ci / Ktorzy ciebie Panie szukają wszyscy / Ciebie mówią / Bog nasz niech będzie z nami / Ci co mi uis ratunek twój zają wzdry.

4. Ale ja niedziwny y utrapiony / Spieś się Boże abych był ratowany. Tyś pomoc ma / wyrwanie me Panie / Przeto nie mieśkaj / boć mi się złe sta nie.

Teże.

n.

pyrwat /

h hantbe

noie dusze

cyhaia.

Li ktorzy

ma zad z

hey mo-

cy ciebie

Bog naff

twoy za-

sta Boze

yrwanie

zle oftao

Cenze

12 O
piece tr
tu mia
13 T
sam po
Nieprz
14 P
to stuf
twoicy
15 T
wot m
sywota

D

Nau

S

ści / V
twoie
2 Go
radosci
sprawie
Sam o
gich W
3 A3

12 Odtąd do stáročci moiey/ Niech bede w o-
piecie twoiey; Abych y innym obiauiat/ Jákaś ty
ku mnie lutość miał.

13 Tys mie byl Pánie zásmucil/ Alles mie zá-
sam pocieszył/ Wyrwales mie z tey przepáści/
Nieprzyacielskicy chytrósci.

14 Przeto tobie moia duffá/ Bedzie spiewać iá-
ko stufá/ Jezyk tákież wárgi moie/ Nie wstánu w
twoiey chwale.

15 Tobie poruczam Boze moy/ Duffe ciáto y ży-
wot moy/ Spráwuy ty mnie stuge swego/ Alz do
żywota wiecznego.

P S A L M 72.

Deus iudicium tuum Regi da.

Nátek; note, iáko Psálm 65. Ná Syonie sie.

Alyze o Boze náš krolowi ro-
zszadek swoiemu / A spráwiedliwóść
swa synowi iego Krolowstiemu /
Niechay lud twoy w spráwiedliwo-
ści / Wstáwicznie sadzi / Niech Pány y w bogie
twoie Jednym práwem rzadzi.

2 Gory niechay pokoy rozplódza Ludziom do
rádósci / Niech págortki obfitóść zrodza Dla
spráwiedliwósci. Bo on wšytkich ludzi w bogich
Sam obronica bedzie / On wciſki Tyránnowi sro-
gich Wšeczat wyniſzczy wšedzie.

3 A za niego bedzie bez kónca Služba Boža

P S A L M T

świtać / Al do kad miesiąca y słońca / Będzie beda
świtać : Pan ná kray sobie poświęcony Ląc
będzie swe dary / Jáko deszcz ná suche zagony :
Gdy páda bez miary.

4 Za czasow pánowania iego / Zákwićna cne-
tliwi / Ná wieczsiech potoiu wodziczego Będa
dlugo żywi. Alon od morza aż do morza Będzie
rostrzawiał / Gdzie wschodzi y zachodzi zorza / On
będzie pánował.

5 Poganie beda wpadali Przed nim ná kolana
Uporni proch beda lizali / Onaiac go za Pánat
Arrolowie co morzem władaia Poniósł mu dary
A ci co ná wyspách mieszkaią / Dádza swe o-
fiary.

6 Arabscy y Seba Arrolowie / Kłaniać mu sie
beda / Al wšyscy wobec narodowie Do posług
przybeda : On wšysky wkrzywzonego Kzewliwie
wołanie : On ná ratunek wpádłego Predziuchno
powstanie.

7 Wšytkim strapionym dla frásunku Będzie
miłosiernym / Strzegac ich dusze / w swym ratun-
ku Pokaze sie wiernym : Od zdrady y gwałtu
káždego Nędzne odeymuie : Albowiem on y na-
chudszego / Krew drogo kácuie.

8 Za czym mu też Pan z swey miłości Przedlu-
ży żywota : A da że będzie miał w hojności A-
rabskiego zlotá : Wšyscy za zdrowie Krolá swe-
go Będa sie modlili : Wšyscy beda postępowali
go A błogosławili.

W ten

9 W ten czas z górści ziarn taki wśedzie Drodzay powstanie / Ze chrzest iego tak sumieć będzie / Jak sum na Libanie. Po krolestwach twiennacey młodzi / Koscicey do staroy / Taki dostatek wiek on zrodzi / Jaki ziemia trawy.

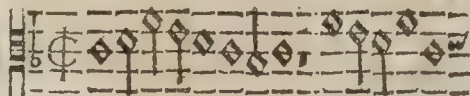
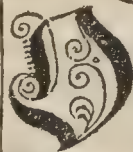
10 A imie Krola tego / wiecine / Będzie zostawato / Poki iedno światło stonieczne Swiat ten będzie grzało : W nim wszyscy szczęścia zażywając / Będa sie cieszyli / Onego też szczęśliwym znając / Będa go stawili.

11 Bądźcie chwala Boze prawdziwy / Izraelski Boze. Ty sam na świecie czynisz dziwy / Jakiż nikt nie moze / Imie twej zacney wielmożności / Niechay zabrzmi wśedzie : Niechay chwala twoiey litości Swiat napelnion będzie.

PSALTERZA DAWIDOWEGO CZĘŚĆ TRZECIA.

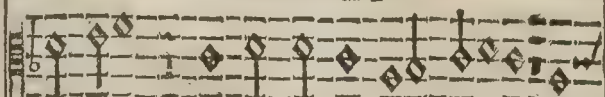
PSALM 73.

Quam bonus Israel DEUS.

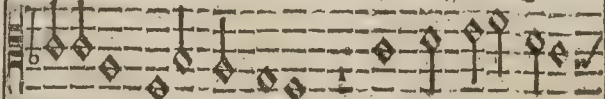

Jak Bog w tásce dobry / A Izraelowi Boze.

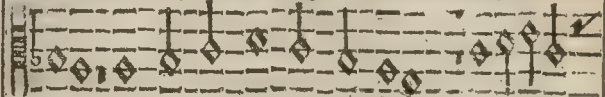
PSALMT

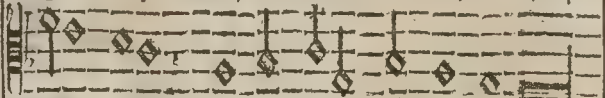
wi Bczodry: Wszetkim/ktorzy serca Bczrego/ O

chraniaia czasu wstetkiego. Jednat nadsne moie

nogi/ Juz prawie swankowac miaty/ A wstapic

mocno chciaty/ Z twoiey Boze prostey drogi.

2 Patrzac iako Bczescie sluzy/ A wszystko po my-
sli pluzy/ Ludziom szalonym y zlosliwym/ Kto-
rym sie sztal zazdrostciwym: Ze wolni beda-
cieszkości/ Tedy tu zadney nie znaiia/ Zdrowie y
dostatki maia/ Sywiac zawzdy w bezpiecności.

3 Co to robic nie wiedza/ W proznowaniu
sobie siedza: Przydzili na nie co ciezsze/ Maia
sie obroci do czego: A przetoż sie w hardosc stro-
ia/ Jak w kleynoty nappysniesty: Szary ich naye-
ozdobniesty: Kiedy komu co sie zbroia.

4 W rostkach lezac potyli/ Tak je ledwie co
patrzyli: A na to sie cale chowali/ Aby co iedno-
chca pachali: Bliznie swoje obciazaiia Pysnym

swym

swym roztążowaniem / A gwałtownym wciśnię-
ciem Wielkie bezprawie działają. ***

5 Ciemność w nich żadney bojaźni / Ci Boskiey /
ni ludzkiey kazi : Niebem y ziemią poruszą /
Gdy złość ięzyków rozpuszczają : Zaczynamy w wie-
lu dobrych ludzi / Kiełch wody / Który piła / Kie-
dy ie żli ludzie biał / Ta żalofna mowa budzi :

6 Alboć Bog tego nie widzi / Alboć sie wiec y
nie brzydzi / Złosciami ludu bezbożnego / Przeciwno
to sobie występnego : Patrz iako bezpiecznie sie-
dzą / Al choć o Bogu niedbają / Szczęścia zerwają
wzywają / O żadney nędzy nie wiedzą !

7 Prożnom sie y ia frąsował / Bym serce czyste
zachował / Prożnom strzegac sie nieprawości / W-
mymał rece w niewinności. Nie było y dnia ie-
dnego / Zeby mie przesładowanie / Albo niešťcze-
sne karanie / Nie utrapilo nędznego.

8 Lecz serce gdy tak myśliło / Czułem / bez grze-
chu nie było : Bo toć iest w wierze swey kwana-
tować / Twym wiernym wżgardę pokazywać. A
chcąc myśl na czym postawić / Dziwnem sobie
rzeczy myślił / To y owo w głowie kreślił / Jed-
nakem sie nie mogli sprawić.

9 Aż wśledzły w twoie świątnice / Zrozumia-
łem tajemnice : Koniec niebożnikow wyzwaroszy
A tego sie tam dowiedziawoszy : Ze żli niešťczne
swe nogi / W śliskim gruncie postawili : Przetoż / o
czym nie myśleli / Upadną w upadek frogi. ***

10 Przedzey á niż w ocmgnienu / Przychodzą

PSALMT

ku spustoſeniu : Bo iáko iedno rychto Pámie /
Swoie stráchy sam puſciſz ná nie / A ich ſámych /
y ich mienia / Szczátu ná ſwiećie nie ſtanie / A
przyida w zápámietanie / Jáť ſen z pierwoſzego
ocknienia.

11 Czego / á niź myſł poiełá / Silá troſť z frá-
ſunkiem wzięłá : A imem był w wiéſzym myſle-
niu / Tymem był y w wiéſzym wąpieniu ; Ták /
żem ſłuſznie policzony Mogł być / przed oczymá
twoymi / Nie dzy by dlaty ſproſnymi / Bedac ták
żle wyćwiczony.

12 Lecz wiedzac o tobie w niebie / Niechciátem
ſie puſcić ciebie : A tyſ mie teź w tey biedzie mo-
iey / Nie wypuſcił z práwice ſwoiey : Jużſe mie
wiedz po ſwych drogách Z oycowſkiey ſwoiey mi-
łoſci / A weź mie do ſwey ſławnoſci / Po rozlicz-
nych moich twogách.

13 Jáť w Niebie nie mam inſzego / Oprocz cie-
bie Boga ſwego ; Ty jeſ ſam teź y tu ná ziemi /
Grunt / między póćiechámi memi / Gdy duch moy
y ciáło mdleie : Jęſ ſtálá má ná wieki / A nie
ſpuſzczáſz mie z opieki / W tobie ſkładam ſwe ná-
dzieie.

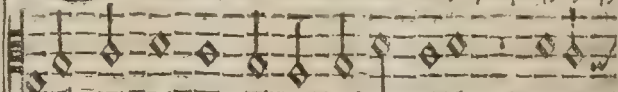
14 Bo ktorzy cie odſtepuia / Znác że zginiemie
miluiá : A ktorzy cudzym Bogom ſłužia / Tá ſwo-
ie ſie zbáwienie dłužia. Lecz ia przy tobie zoſtánę /
Ciebie Bogiem ſwym znáiac / W tobie ſtátecnie
duſáiac. Spraw twoych ſławić nieprzeſtánę.

P S A L M 74.

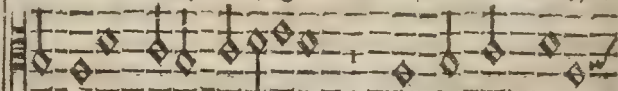
Vt quid Deus repulisti in finem?

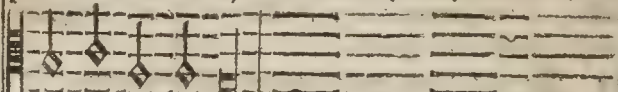
Czemuż na wieki nas wzdry opuśczaś

Boże? Czemu sie daś gniewowi swemu Grozyć/

przeciwko ludu wybranemu? Czemuż nas wilkom

karpac dopuśczaś?

2 Wspomni na ludu swego zebranie / Ktores-
ty sobie sam drogo okupił: Patrz iako złośliw-
dziedziectwo twoe złupił / Gore Syońska / gdzie twoe
mieszkanie.

3 Przyspiesz co rychley nie myślac wiele / A
wytrać srodze wszystkie bezbożniki / Co z nie lepsze-
mi swymi pomocniki / Naczynili skąd w twoim
Kościele.

4 Bo gdzieśmy pierwey słow twoych słuchali / Słu-
chamy teraz huk przemieźłego: Tam roztoczy-

PSALM

wšy proporce brzydkiego Błtwochwalstwa /
część twą podeptali.

5 Nie przepuszczajia ni budowaniu / W który-
memy twą służbę sprawowali / Jákoby w lesie
drew w nim narábali / Myśląc o iego wšyczet zea-
psowaniu.

6 Subtelne Domu twego rzezania / Obuchem
sprośnie potłukli y mloty : Wšytkie po ściánách
kostrowne roboty / Psuia żalósnie bez pamiętania.

7 Ach y ogieńci iuz záložyli W swiatnicy /
gdzie twe bywáło mieszkánie / Twego imienia iuz
przybytek Pánie / Do gruntu práwie w niwecz
znišćzyli.

8 Ná coś sie byli pyšnie znowili / Nowiac :
wytráemy wšytkie do iednego : A tak namioty
Boga wšechmocnego / Wšytkie w tey ziemi
ogniem spalili.

* * *

9 To zla / choragwi swych nie widziemy / Już
wiecey ani Prorokow nie znamy / Od kogoby sie
dowiedzieć nie mamy / Długoli sie tak trapić be-
dziemy ?

10 O Boże / doślad vcho twe będzie Stucháć
zlych ludzi tobie wragania ? Nieprzyiaciel twoy
także bez przestánia / Będzie sromocik imia twe
wšedzier

11 Coż to że od nas tak długo stroniš ? A w rea-
ce / swoje nie porwieš złošników ? Przecż práwie-
ca swa nas swych miłóšników / Wyciągnawšy
ia możnie nie bronisz ?

Wšakes

12 Wszakęs ty nasz Król ięście z dawności/
Któryś nas sobie tak był umiłowat / że sie też
wszytek świat temu dziwował/ Kiedys nas dziw-
gał w naszej cięskości.

13 Gdzie ież nie byto drogęs wkazał / W po-
środku morza dną grunt osuszywszy/ A smokom
hárde głowy pokruszywszy / Wodamęs sie ziać
ná nie roskazał.

14 Tyś stął y głowę Wielorybowi/ Gdy lud
twey pojrzeć chcąc okrutnie gonit : Tyś woystá
iego strážliwie rozgromił/ A podał ná tęp swe-
mu ludowi.

15 Nád przyrodzenie swe z twárdey stály Zdro-
ie plynęły ná twe roskazanie : A ięścieś słowá y
nie wyrzekł Pánie/ A rzeki wielkie oschnąć mu-
siały.

16 Twoie wszechmocność y czasy czuia/ Bo kie-
dy ty chcesz noc ciemna przychodzi/ Zá twoia wo-
la y dzień iáśny wschodzi/ Wtaz sie y Miesiac z
Słońcem sprawuia.

17 Tyś bázro mądrze/ wszytkiego świata Lu-
dziom ná ziemi gránicę postawił : Tyś pożytecz-
ną też odmianę sprawił z przykrymi mroz y cie-
plego lata.

18 To czyniac przecie pámieta y Pánie / Jáko
cie hárdsie ścypiac sromócili/ Jáko y twoie J-
mie lżąc bluźnili / Żli y niewierni/ brzydcy Po-
ganie.

19 Bestiam frogim do rozdrápiania Synogárd

PSALMY

lice swoiey nie wydaway/ Lecz przy stadku swym
obrona swa staway: Pokaz mu w niedzy swe
zmiłowania.

20 Weyzrzył na swoje przymierze Pánie: Bo
coż świat: iedno stok wżytkiego złego. Rat ká
zdy pełen mierzadu sprosnego/ Wśedzie dla gwał
tow świrk/narzekańie.

21 Nie day wpádyłm nośie na sobie Wśtydu/
ponieważ do ciebie wolaia: Tlieh sie raduia y
lástka twa znaia/ Za ktora beda dziekować tobie.

22 O Pánie ráczże też iuz wždy powstác / We
źmi sie za ták iáwne krzywdy swoje/ Bacz że ká
dy dzień bluźnia imie twoie Sprośni bluźnierze
mojeś im sprośtác.

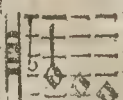
23 Nie wypuszczayże z swoiey pámixci / Jákie
okrzyki/iátie też y słowa Wśketečne náder/ pufa
czáká ich mowá / Tlieh ták wiecey nie beda ná
deci.

PSALM 76.

Confitebimur tibi Deus, confitebimur

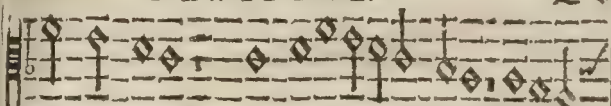
Práwować sie tobie bedziem á nikomu
Oprocz ciebie Pánu swemu/á Imieniu

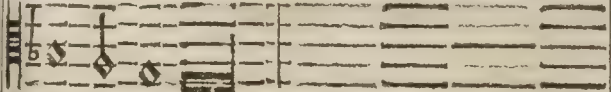
imieniu/ Rep Wyznawáiac spráwy twoie y ony
wi twemu/

DAWIDOWE.

B v

wielkie dziwy/ Atoż okazać racysz tak iako

Bog prawdziwy.

2 Abowiem ty w oney swoiey Hostiey dziwney
możności/ Rep. Nie tylko grzech/ ale sadzisz wszy-
tkie sprawiedliwości; Ziemią przed możliwością
twoją/ iako rość sie rozplynie / A wszdy nigdy za-
two sprawą y żaden z niej nie zginie.

3 Ty wołasz nązłościwego aby przestał swej
złości/ Rep. A w oney nadejmyśli swych prze-
wrotnych chciwości; Gdyż pod wszytkim słońcā
biegiem/ niemāß Boga takiego / Atożby tak
przestrzegawał sadu swego wiernego.

4 Ten kogo chce umie podnieść y umie też po-
tłoczyć/ Rep. A ten kres przez iego wolej iście
trudno przeskoczyć. Dzierży w ręce kielich winā/
ktorym poi wiernego / A drożdżami natrze gęba
niemiernikā każdego.

5 A tak ja moy miły Pānie/ muszę ciebie wyzna-
wać/ Rep. A gdyżes Bog przodkow nāszych / z
nimi wiecznie wystawiaćs Wzgārdziwszy hārda
myśl grzesznych z pokornymi zostawć / A twā
chwałę bez przestanku aż na wieki rozstawiać.

PSALMY

Psalm tenże 75.

Głebie Pánie wyznamy/Wyznamy z

choćnością/A zserdeczna wdzięcznością/ Jż blisk

siebie mamy Imia two/ będziemy chwalić/ Cud

two będziemy sławić.

2 A ia więc sprawiedliwy Sad odpr áwowa
bede/ Gdy Máiestat osieda: Bedac też swym ży
ciliwy/ Stwierdza słupy zachwiane/ A pogodza
poddane.

3 Rzekł ludziom słonym/ Już więcej nie sł
leyćcie/ Ale się zlepścić chćiećcie. Zárdzie zaś wy
niesionym: Nie wznóście rogow hárdzie/ Mo
wiac Bogu ku wzgárdzie.

4 Ciemność sławy nádzieie/ Od tad gdzie słoń
wśchodzi/ Albo y gdzie zachodzi/ Tli ślad Aqui

lon wieie

on wiecie : Bog sam zniży iednego / A wznosi
iás drugiego.

Bo ma Bog w ręce swoiey Kubeł winá
przykrego / I drożdżami mieřanego / Którym nie
mácznie poi Wřzytkie niespráwiedliwe / W grze
hách wřetecznie żywe.

A iá zászé dziekuiać Bogu Izraelskiemu /
Záspiewam ku czci iemu / Kogow zlym przyłá-
nuiać / Kogi cnotliwych wředzie / Lářka ma
wznosić bedzie.

P S A L M 76.

Notus in Iudæa Deus.

Ná te Note, iáko Psálm 30. Pánie mořbede cie. 76.

Iudskiej ziemi Bogá znáia Jáko-
wey iest wielmořności / W Izrae-
lu pewność máia O iego świato-
bliwořci Bo Salem iest iego ko-
hánie / A Syon zász iego mieřkanie.

Tám pokruřył wřzytkie zbroie / Luki / tarcie /
ořtre miecze / Wřpoкоїł wřzytkie boie / Którym
trudná kto wćieje. Swiádkámi twey stawy Łe-
máni / Swiežo ná gorách zwoiowani.

Ná lup sie twoim dostáli / Zásnawřy sen nie
ockniony : Choć sie ná wojne wybráli / Nie mieli
ak do obrony : Bo stráchem / Bože / twoiey grozy
Ořpione sá konie y wozy.

Strářnys

PSALMY

4 Strąśnys ty Pan w groźie swoiey / Zwłaf
cją tym co hárde baczyś : Atoż sie przed tobą o
stoi / Kiedy sie rozgniewać raczyś : Tā twe Pá
nie z niebá wyroki / Milczac / drzy świat / iáte
šyroki.

5 A coż gdy ná sad powstawaf / Wiernym swo
im ku obronie : Tām wiec iáwnie znác to da
waf / Że złych hárdość iuż ná zgonie / Twoiá t
cieść / złych zápalczywość / Z ich gniewu rości
twa pocźciwość.

6 Słuky czynćie Pánu swemu / Ale ie y odda
waycie : Dary swe temu strąśnemu / Coście prz
nim / przynašaycie : On bowiem żywot odeymu
ie Arolom / którym strąśnie Pánuie.

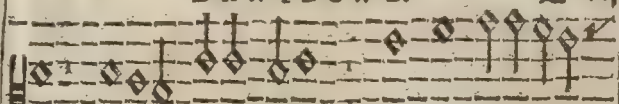
PSALM 77.

Voce mea ad Dominum clamaui.

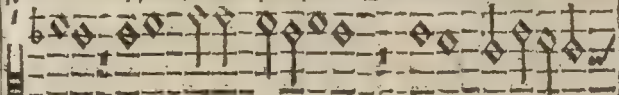

Cieſtki czas fráſunku mego / Wyy

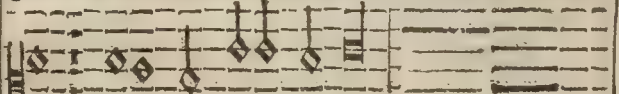
walem Bogá ſwoie / Głos ſwoy do niego wzno

Fac/ O wysłuchanie prośbac: Im mi bierzciey dole-

gáto/ A sił moich vbywáto/ Wicem iego pomo-

cy/ Szukał we dnie y w nocy.

2 Ale duszá vtrapióna/ Nie mogła być vcieśko-
na/ Iż Pan pomoc odwrócał/ Jákoby męza-
baczał: A choć duch moy ledwo wzdychał/ Je-
zyk wołaniem vsychał/ Nie vstałem w cięskłości/
Wzywác iego miłości.

3 W takim cięskim z frásowánim/ Prożnom
mýślił y o spánim: Ják zábity leżałem/ Morwíc
iuz nie vmiálem. Alż w mýśli mey rozstárgnieniu/
Ná pámiéc przysłiy sumnieniu Czásy Páńskiey
miłości/ Gdy wryrywał z trudności.

4 Támem przypominał sobie / Jákóm kiedyś
spiewał tobie/ Boże káśke twa znáiac/ Ażá nieć
chwale dáiac/ A to z serdeczney wdzięczności/ Co
rozmyśláiac w tájności/ Tymem sercá swóiego/
Pośilał z truchlátého.

Mowiac

P S A L M T

5 Mowiac/ zaż Pan moy obrońcá Porzucił ciá
iuz do końcá / Czyli zapomniat swego/ Miłosier-
dzia wielkiego? Zaż Páńskiey iego opieki/ Ná-
ruszyć co moga wieki? Czy obietnice iego/ Usta-
pia z mieyscá swego? ***

6 Zaż zapámietat litości/ Ktorá dawat w ob-
fityści? Czyli to zmiłowanie Jego/ co rozgnie-
wanie? Rzekłem sie wiecey nie bać/ Choćby y
śmierć tuż miała stać/ Práwiciac. naywyższego
Prátko rátuie swego.

7 Ażebym wždy mogł przysć k sobie/ Wspomni-
natem/ iáko tobie Nie trudne było Pánie Wier-
nych twych wspomaganie. Twoich cudow mo-
żne dzieło/ Myśli moje spokoito: Bom w nich
twą wpatrowat Noc/ Ktorás swe ráutowat.

8 O Pánie twoich spráw chwala/ Poki ciebie/
będzie stala/ Żaden nigdziey nie moze Wyrownac
tobie Boże/ Sameś ty w prawdzie moiny Pan/
Taki / od wśch cudow vznam: Bo pokazuieś
mocy/ Dodáiac swym pomocy.

9 Tyś moca r. mienia swego/ Wybáwil z iárgi-
má cieśkiego/ Potomstwo Jákobowe / Ták je y
Jozefowe: Twoie moc poczuły wody / A strá-
chem iey drżały brody: Przepásić przepásić chciá-
ły/ Zy ná cie nie pátrzały.

10 Niebo za twym poruśzeniem/ Strách czynio-
to swym trzesieniem / Jáłby sie wálic miáto /
Stráśnie sie náder chwiało. Po nim strzelbá
twoa huczáta / Wśytkie stráchem nápełniáta/ O-

gnie

gnie swe
11. Tu
widziáta
bywála
Prowád
Kosłofn
12. Pi
pozbył w
Jákby n
cierpliw
nádzieje

Atten

M

do náuk

ślád m

gnie swe wypuszczając / Cały świat oświecając.

11. Tuż y ziemią środze drżać / Kiedy cie idac
widziat / Przez morze swego Boga / Gdzie nie
bywała droga. W ten czas kiedy wiernych rzeszę
Prowadzoną od Mojżesza W pasze / y od Arona
Rostrosne wwiezioną.

12. Przetoż yia swych cięskości / Choćbym nie
pozbył w rychłości : Czemu bym źle miał tuffić /
Jakby mie Bog miał struszyć : Poczekam go w
cierpliwości / A on mie z moich trudności Nad
nádzieie wybawi / A na swobodzie stawi.

P S A L M 78.

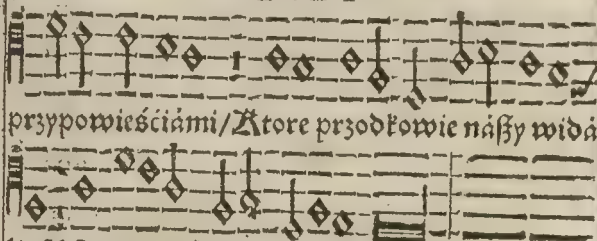
Attendite popule meus Legem meam.

Vdu moy wważ pilnie słowa moje / A

do nauk mych nátkon vszy swoje / O dziwnych rze-

czach mówić bede z wami / O tajemnicach pod

PSALM T

li/ A swoim ie synom powiádali.

2 Od nich słykałszy za pierwszą to mamy/ Prze-
toż to dobrze w pamięci chowamy / Abyśmy sie
tymy sami rzadzili/ A swoim potomkom toż pozos-
stawili. O dziwnych sprawách Pánstich rozma-
wiać/ A síle iego wszędzie rozstawiać.

3 Prawem to wiecznym podał Jákobowi/
Przymierzem stwierdził to Izraelowi: Aby Oy-
cowie synom powiedali / A ci zaś także swoim
zwiąstawili: Potomnym wielom to podawiając
Zadnego z dziećmi tym nie milając.

4 Aby nądzieie swa w Bogu sładali / Jego
spraw dziwnych nie zapominali: Przykazani iego
strzegac zawždy pilnie/ A za Oyey isć strzegac
wsilnie/ Ktorzy narodem wpornym byli / A za w-
ždy z Bogiem swoim wprzek chodzili. ***

5 Jáko potomstwo Ephraimá cnego / Swiá-
dome łuku/ choć serca wielkiego / Jedną w poz-
trebie tył z hánba podali / Nie potkawszy sie
wszystcy zúčieráli: Borem przymierze Boże
zgwalcili/ A w zakonie Pánstím nie chodzili.

6 Zapamiętawszy Pána Boga swego / A sta-
wnych

wnych dziwow wielmożnych spraw iego/ Astore
ocjom ich kiedyś pokazywał / Kiedy przed nimi
cudow dokazywał W ziemi Egipskiej w polu
Soańskim / Przypátrowáli sie dziwom Pána
skim.

7 Morze ná poly moca swa rozśádził/ Przez nie
suchucíko swoje przeprowádził/ Wody z obu stron
ták iáko mur staty. Ná dzień w obłoku Pan Bog
wieczney chwaly Przed nimi chodzil/ á zás w nim
w nocy Stupem ogniстым świecił w swej mocy.

8 Ażeby lud swoy w prágnieniu nápoil/ Skále
ná puszczý nápoły rozdwoił/ A ták wypuścił z ká-
mienią twárdego/ Strumienie/iáko ze źródlá ży-
wego : Skąd tuż obfite wody linály / Szumem
iák rzeki iákie płynály. ***

9 Ale sie y ztad nie xpámietáli/ Ani swych grze-
chow przecie poprzestáli/ Vpornie drażniac Bo-
gá bez przestánia/ Przeciwo ko niemu czynili szem-
ránia : Nápieráiac sie do swej sytości/ Pokármu
náiesć/ wedlug lubości.

10 Ażáż (mowili) on temu podola? Ażáż ná
puščý stol zgotowác zdola? Bo choćiaż wody
wywiodł z twárdey skály/ Ták że strumienie iák
rzeki wesbrály / Bedzieli też mogli chleb nágoto-
wác/ Albo y niesem nas opátrowác?

11 To wstyżawşy/bárzo sie obráził/ A ná Já-
kobá Pan wşyřet gniem zráził / Wielkim zape-
dem ku Izráelowi Ruřon/y przeciwo swoiemu tr-
dowi : Przeto że cále w nim nie dusáli / Ani ná

mocy iego przestawali.

12 Abowiem on był obłokom rozkazał / A drzwi do niebá wszytkie pootwarzał / Aby lud iego nie dze nie wznawał / Mianne im z niebá do pokármu dawał : A przecie ná głod nárzekać śmieli / Choć niebieskiego chlebá dość mieli. ***

13 Człowiek śmiertelny z Anioły zasiadał / (Rzecz niesłychana) Kiedy chleb ich iadał / Ktoręgo im Bog dawał do sytości / A gdy im przyszedł do obrzydliwości / Rozpuscił Zury z skárbu swego / Pobudził wiatru południowego.

14 A to z wiatrem miasa rozlicznego / Dostał wielki ptástwá strzydlástego / Takie zamieci ná polách bywaia / Jak wiele piasku brzegi morskie máia / Prosto w namioty do nich leciało W okół obozu wszedzie pádało.

15 A tak sie miasa w swej požadliwości / Wszyscy náiedli práwie do sytości / Bog też ktoremu tak wagać śmieli / Sprawił moca swa ze dostałtek mieli : Lecz ieszcze máto gárdło ich miało / Ieżcie im mięso w gabie ich tkwiało.

16 Kiedy Bog srogim gniewem zápalony / Rzućit sie z káznia ná on lud mierziony / Ludzie przedmiesz / Ludzie znákomici / Lud Izraelski náagle sa pobici. Nie pomogło to / przecie grzeszyli / A cudom Páńskim nie wwierzyli. ***

17 Wiec też niebezpieczeństwem Bog niszczyl ich látá / A przed czásem ie stracał z tego świata : A oni widzac sie w niebezpieczeństwie / Ze ie mordował

w strá

w strasnym okrucienstwie / Dopiero niedzi Pao
na szukali / A do niego sie y nawracali.

18 Wspomniawszy sobie ze Bog zbawicielem /
Naywyszy bywat ich wspomozycielem. A tenze
y dzis niedznych nie przebaczy / Lecz ie z ciestkosc
wszystkich wyrwac raczy / Alec obtudnie wszystko
zmyslali / Chcac zdradzic Boga / vsty klamali.

19 Nie byli z Bogiem serca wprzemego / Ani
wiernymi strzedz Przymierza iego: Jednak on
przebie z dawney swey milosci / Chociaż niego-
dnym odpuszczal ich zlosci: A mogac na nie ostrze
nastapic / Gniewu slusznego raczył vstapic.

20 Pamietat zawzdy ze sa krewkie ciato / Ze
przyrodzenie ich sie zepsowalo / Ze wiatru rowni
precz odchodzacemu / A iuz sie wiecey nie wraca-
iacemu: Alez go na puszczy czesto drażnili / A do
zatosci tez przywodzili.

21 Bedac karani nie sie nie zlepšali / Do swych
nalogow zawzdy sie wracali: Doswiadczac
smieli Pana Boga swego / Ograniczajac site
nayswieatszego: Zapamietali ze ie wybawil / A
na swobodzie z niewoli stawil.

22 Kiedy w Egipcie na polu Soanskim Cu-
da sprawowal w imieniu swym Panskim: Kie-
dy im naprzod wody poginely / Zdroie y rzeki
krewia zywa plynely: Miedzy wodami pic co nie
mieli / Schnac od pragnienia wielkiego mdleli.

23 Przepuscil na nie gwałt gadu przykrego /
Muchy y mszyce jarły z nich kazdego: Alz im y ja-

P S A L M Y

by biedy przydawały / Gdy się w ich gmachach
mierzione czosgwały / Chrzastę z kłancz z bożą
pożarły / Wszystkie ich praca wniwecz potarły.

24 Grądy potłukły pyśne ich winnice / Drzewa
figowe / y wszystkie ściepnice : Na polach stada
grom srogi popalił / Lecz wszystko to zle od swoich
oddalił. Owa wszystek gniew swoiey srogosci /
Wylał Pan na nie w zapalczywości.

25 Srogimi zerwał plagami strapieni / Od
niewidomych duchow odrzucił / Przesławor
czynił Bog swemu gniewowi / Żywot ich dając
ostrenu mieczowi : Na wszystkichimi się zła śmierć
rozyla / Zarówno z bydlem ludzie dawila.

26 Plod pierworodny ile go zastala / W całym
Egipcie wszystek zmordowala : Młodz wytraco-
na z rodu Chammowego / Śmierć nie żywila z nich
y nayduższego : Ale Pan zial lud swoy iak owce /
Wybiwszy wszystkie ich przesładowce.

27 Prowadził ie sam puszczami srogimi / Soba
ie samym czynił bezpiecnymi : Zaprowadził ie
w swoiey miłości / Na kray dziedzictwa swey
światobliwosci / Gdzie gora iego rokoszna sta-
la / Atorey prawica iego dostala.

28 Przed ich obliczem wygnal przecz pogany /
A na ich miejscu poczynił ie Pany / Podzielił wszyst-
kie ich między swe wlosci / Prawo dziedzicney
dawszy osiadlosci : Wszak znowu przecie Boga
gniewali / Zakonu iego nie przestrzegali.

29 Głupim rozumem swoim się sprawuiac / A

przod-

przodków swoich złości naśladowiac : Cofneli się
wzad/ iako lud zdradliwy/ Jeli się służby biał-
wánów brzydliwy : Czym náder znówu Boga
zdráznili/ A z pomsta froga ná się wzbudžili. ***
30 Bopobaczywszy ich nieślachetności/ Prze-
ciwońo nim się zapalił w frogości : Lud Izrae-
lski porzucił do końca/ A miejsce Sylo choć mu był
obroncą/ Choć przed tym było iego kochaniem/
Ná ziemi bárzo wdzięcznym mieszkaniem.

31 Nieprzyjaciółom znak swej przytomności/
Arte świadectwa swojey wszechmocności/ Do-
reku podał/ a lud swoy wybrány Podał ná miecze
by był zmordowany : Tak się gniew iego ná nie-
rospalił/ Że od dziedzictwa chęć swą oddalił.

32 Mitódz co rzeźwieyszą ogniem popalono/ Pá-
mienki wszytkie też zesromocońo / Wiec y Kaptan-
now nie wśánowano/ Okrutnie mieczem wszyt-
kie wysćinano : A wdow nie stało coby płakały
Nieżon/ a pogrzeb im sprawowały.

33 Ociucił się Pan ze snu obudzony / Krzyknął
iako Mocarz winem wraczony : Żądał cięski raz
nieprzyjacielowi / Podał go ná śmiech wszytkie-
mu wiekowi. Ale potomkom Efraimowym/ Nie
zlecił władze/ ni Jozefowym. ***

34 Lecz pokolenie Judskie obrat sobie/ A gore
Syon swej świętey osobie Umitowawszy/ ślicz-
ne budowania Ná niey postawił swojego miesz-
kania/ Ktore trwać mają ná wieczne lata/ A po-
kad będzie y tego świata.

PSALMT

35 Włec wziął od stada człowieka prostego/
Dawida/sługe swego powolnego: Aby co przed-
tym za owcami chodził/ Dziedzictwo iego Izra-
elskie wodził: Ten ie z pilnością pász y sprawo-
wał/ Al w swym przedzie wiare zachował.

PSALM 79.

Deus venerunt gentes.

B Anie Boże wszechmogacy toć sroga

moc wzięli/ Pogańi co w twe światie dziedzictwo

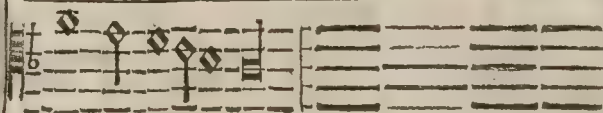
wtargnali/ Swym bóstwochwalstwem kościół

twój święty zmażali/ Ono twe światie miasto

ślad z ziemią zrownał/ Al prawnie straż ogrodna

3 niego

3 niego
2 Str
lug w
światy
woda/
stoda/
przygo
3 Ju
stali/
mi mie
troy P
ogien s
cic na m
4 Ro
znai/
Atorzy
srodze s
sce y pa
5 Tli
głości/
miłości
ley wpr
wiedzie
być.
6 W

3 niego wdziałali.

2 Składli na pokarm ptáctwu trupy twych
skug wziętych/ Dali bestyam ziemskim ciała ludzi
światych/ Rozłali srodze krew ich prąwie iako
wode/ W okrag miasta świętego czyniac wielką
śłode/ Nie był ktoby im czynił pogrzeb w ich
przygodę.

3 Jużechmy w wszech sąsiad zbánbieniem sie
słtali/ A prąwie wśytkim w pośmiej co zná-
mi mieśkáli/ A iuż tak do końca będzie gniew
twoy Pánie/ Niech sie popedliwość twa iako
ogień słtanie/ A rácz swa sroga pomste iuż obro-
ćić ná nie.

4 Rozżerz gniew ná Pogány ktorzy cie nie
znáia/ A ná ty co imienia twego nie wyzywáia.
Ktorzy on wierny naród Jákobow pozarli/ A
srodze sie do końca iuż náń tak wparli/ Aby miey-
sce y pámięć iego wiecznie słarli.

5 Nie rácz Pánie wspominać náśzych starych
złóści/ Ale owśem iakoś zwykt z swey Bóstiey
miłóści/ Rácz nas z miłosierdziem swym co rych-
ley wprzeździć / A w bogie nędzniki łáśka swa ná-
wiedzić / Bo oprócz łáski twoiey złeć o nas musi
być.

6 Wspomoż nas Pánie Boże zbáwienia náśze-

P S A L M T

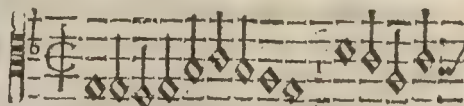
go/ A rącz okazać możność imienia twoiego/ Rącz
nas nedyne wybawić z tak wielkicy strgości/ 2
dla imienia twego odpuść nasze złości; Boś ty
jest Pan nasz nad pány w swey Boskiej możności
7 Tłechże wszytki narody twa możność pozná-
ia/ By nie rzekli niewierni: Gdzież ci Boga máia
Rącz pomścić krwie niewinney slug twoich nad
nimi/ A wysłuchay nas nedyne ktorzy cie prosimy
Wejm nas w moc iak dzieci swe póki nie zemi-
rzemy.

8 Rącz Pánie tym złośnikom siednioráto plá-
cić/ Ktorzy chcieli twe wierne do gruntu wytrá-
cić/ A rącz ie wszytki srodze możnością twa stro-
cić/ To pohánbienie nasze rącz ná nie obrocić; Bo
chca Pánie chwale twa iuż práwie potłoczyć.

9 A tak my Pánie lud twoy pástwiśt twych o-
wieczki/ Tie mamy oprocz ciebie nigdziey swey ra-
cieczki/ A iż w twoiey obronie wfanie swe mamy;
Przeto po wszech narodziech ciebie wyznawamy;
A iuż ná wielki wieczne tobie cześć działamy.

P S A L M 80.

Qui regis Israël, intende.

Israelski nasz Pasterzu/ A wodzu Jo-

zefow

ego/Racz
gości/2
Bos ty
możności
śc poznaj
ga maia
poich n: d
prosimy
nie zema

esow w Przymierzu / A tory na Cherubach sia
daś/ A tory w szym światem wladas/ W szym

nas swymi w szym/ A oświeć swymi oczyma.
2 Bądź przy swoim Izraimie / Racz być przy
Beniaminie/ Manasses a nie miłaiac/ Swo
im go być pamiętaiac: Chciejże ruszyć swoicy mo
cy/ A przybądź nam ku pomocy.

3 Przywroc nas Panie w mocy twoiey / Do
miłości twoey łaski twoiey/ A twarza twoiey świeca
łości/ Oświeć nas w naszej ciemności: Tedy
zbądź w utrapienia / Z twego wdzięcznego
wyzyszenia.

4 Wszystkich zastępow moźny Panie / A pokij
twoie rozgniewanie/ Nie daj słuchać Ludu twoe
go/ Do ciebie wołaiącego: Karmisz nas chlebem
i tami/ A naprawisz gorzkościami.

5 Przepuściles na nas sąsiady/ A tory z nami
żukaią zwady/ Despekty nam wyrządzaią/ Jako
blaznow przeżydzaią: Panie okaz się w swia
łości/ A pozbedziem wnet żalości.

Twoyć

PSALMT

6 Twoyci to szcep Ludu twoiego / Coś go
Egiptu okrutnego / Przeniosł w ten kraj poje-
nany / Wgnawłszy przed nim pogány / Włości
iego rozpostrzenił / By się zewsząd rozkorzenił.

7 Cieniem swoim barzo wysokie Okrzył gor-
nader szyrokie / Al buyne gąlezi iego / Wysze drze-
wá Cedrowego: Latorostki zaśie z niego / Zási-
gly brzegu morskiego.

8 Czemużes płot iego rozgrodził: Żeby mu kt-
iedno chce skodził. Patrząy co w Winnicy two-
iey / Wieprz lesny / wieprz srogi broi: Jużci i-
zwierz powoiował / Już ia do szcetu zepował.

9 O Pánie ciebieć nam potrzeba / Kacź kied-
ná nas poyżrzyć z nieba / Szmituy się nád swa win-
nica / Coś ia szcepil swa prawica / Al to dla Sy-
ná swoiego / Przez cie tobie zmocnionego.

10 Bacz że ia ogniem wypalono / A korzeń
gruntu wykopano / Gimie wskytka w twej srogo-
ści: Słagniś rękę z wysokości / Do Syná twe-
go milego / Mocą twą vmocnionego:

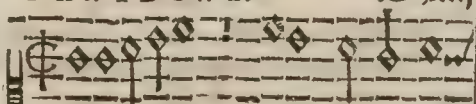
11 Day że cie nie odstepuiemy / Zachoway nas
że wždy żywiemy: Abyśmy cie wyznawali / Imie-
niá twego wyzywáli: Pánie okaż się w światło-
ści / Al pozbedziem wszech cięskłości.

PSALM 81.

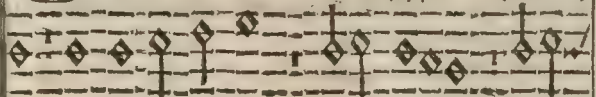
Exultate Deo adiutori nostro.

3 wiel.

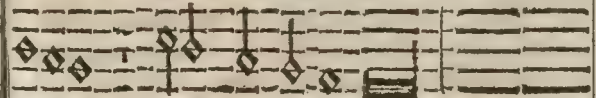
S

Wielką radością Wszyscy zaśpieway

ie / Z sercą wdzięcznością / Bogu możnemu / Jako

owemu / Głosem wykrzykaycie.

Pieśni začniście Głosu wesolego / A w bebnym
iycie / Psälmy śpiewając / Na Arfach grając / Au
ści Pana swego.

W Mieściecá nowie / By nie było tayne / Tich
ie záporwie Z miedzi trąbami / Ze miedzy námi /
Jest święto zwyczajne.

Sam to Ludowi / By sie tym spráwował / A
Jozefowi Bog postanowił / Gdy z nimi mówił /
Z práwem wárował.

Na ten czas / Kiedy Egipt trapić raczył / A
as zaś z biedy Ludzi zuchwałych / Niezrozumia
ch / Wyrwać nie przebaczył. ***

Jam Człek Bog) spráwił / Zem z iázmá cie
kiego Grzbiet twoy wybáwił / A twoie rece Od
alem mace / Cieżaru srogiego.

PSALMT

7 Bo gdyś mie wzywał W oney swej cięskości / Jam wnet przybywał W gromu osobie / Tę dając tobie Wyrządzać przykrości.

8 Doświadczałem cie Przez wod niedostatek Pokazałeś sie Jęś lud uporny / A temu niesform / A w wierze niestatek.

9 Słuchay ludu moy / Przed toba oświadczy / Wszytek umysł swoy / Bedzieśli mego Głosu słowem tego Chciał słuchać / obaczyć.

10 Boga żadnego Cudzego nie mieway / Procz mnie samego: A mnie słuchajac / We mnie duszajac / Tę cie cęci / y mnie wzyway.

11 Jam Jam iest twoy Pan / Bog wiecznej istności / Jam cie przywiódł sam W ten kraj obfity / A znamienity / Z Egiptskiej cięskości. ***

12 Otworz usta swe / A wyrzekni słowo: Dozna serce twe / A ze wszystkiego Złotyńść dobrego / Nieć będzie gotowo.

13 Lecz nie słuchali Choć są ludem moim: An przestali Tę mnie swym Panie / Com sie brał za nie / Jaki za ludem swoim.

14 Przetom ie puścił / Zadzom po ich woli / Wszytkim rospuścił: Tęch gdy mna gąrdzą / O sobie rądzą / Bedac na swej woli.

15 O gdyby byli / W posłuszeństwie stali / A gdyby żyli Według praw moich / Ani z drog swoich / Zwozić sie nie dali.

16 W rychleżbym ia był Wszytkie ich okrocił / A przed nim zbit Nieprzyjacioly / A miec

(w)

woy goly / Ta nie był obrocił.

17 A choć ku wżgardzie / Ta Páná niedbáiac /
Nawiaia hárdzie / Wnet by wstáli / Láski sukáli /
Pánu sie klániáac.

18 A zášie moi / Mieszkáiac bezpiecznie / Poti
świat stoi / Z zboż obfitości / Miodu słodkości /
Oylyby wiecznie.

P S A L M 82.

Deus stetit in Synagoga Deorum.

Ná te Note, iáko Psalm 71.

W tobie Pánie nádziecie mam / zc.

Wzebraniu Bogow Bog siedzi / A w
pośrodku Bogi sadzi / A długoż
złość sadzić chcecie / Osobom złym
folguiecie.

2 Niedznią z sierotą sadzicie / Sprawiedliwość
takim czynicie / Wyrwiecie niedznych w bogich / Wy-
drzycie z ręką niebożnych.

3 Nierozumiecie ni widzą / Bo w ciemnościach
wielkich chodzą / Za sady ich niebożnymi / Roz-
ruchy są po całej ziemi.

4 Jam rzekł / iestęście Bogowie / A naywyż-
szego synowie / Wszakże iak ludzie zemrzecie / Iak
jedno z kiazat pądmiecie.

5 Porostan Boże tyś jest nasz Pan / Abyś już
sadził ziemię sam / Albowiem opamięsz ty / Dziej-
nictwem wszystkich narody.

Tenże

PSALM

Tenże Psalm 82. Na te Notę iako Psalm. 46.

Bog nasz w każdej naszej potrzebie ić.

B An Bog stanał między Bogami/ Sądzi wieczny między Sędziami/ A sądy ich rozsądzać/ Na niesłuszne się gniewając/ Mowi: Jakoż się nie boicie/ Gdy niesprawiedliwie sędziecie? A pokisz pałczyć przez spary Na złe będziecie/ za dary?

2 Miejsce swoich pilnie przestrzegajcie/ Na nich powinność swoją konajcie: Sądźcie prawem sprawiedliwie/ Nie z afektu sędząc krzywie. Gwałt y bezprawie cierpiącego Bronicie/ y osieroconego: Wydzierajcie z rąk złośliwych/ Nie winność ludzi cnotliwych.

3 Aleć mi widzę nie słuchając/ A co mówię nie uważając: Droga ich wszytką zaciemiona/ Ziemia y gruntu poruszona. Ale mi mało posłuchajcie/ A więcej hardziej nie dumajcie: Uczem was nazwał Bogami/ A Najwyższego synami:

4 Jednak to wszyscy wiedzieć macie/ Że przecie śmierć dokonacie: Rownie iako najbliższemu/ Tak umrzeć y z was każdemu. Wstańże ty sam sądzić świat Boże/ Sądów twych nikt zganić nie może/ Twec są wszytkie ziemskie kráie/ A wszytkie na nich rodzące.

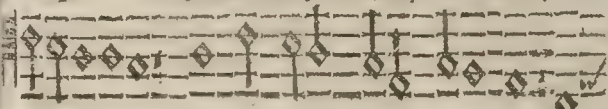
PSALM 83.

Deus, qui similis erit tibi.

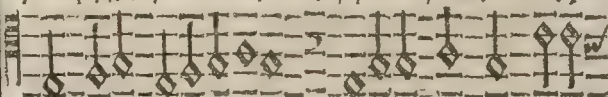
O Boże

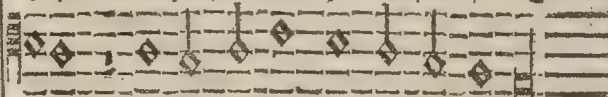
Boże nie bądź milczący / Nie bądź iak-

by niestykający / Nie tak dłużej swojej możności / Pa-

trząj iako nieprzyjaciele / Potrzasaia swą głowa

śmiele Przeciw Hostey twej wielbności.

2 Nigdy nie byli wściekleyšy / Ani w radách
swych chytrzeyšy: Śmierć okrutna obmyślawá-
iac / Tym nád którymi ty sam czuieš / Ktore ná-
łonie swym piástuieš / Przeciw nim pyšnie tak
mawiaiac :

3 Zy nuž wszyscy ná to plemie / Co nam záprza-
tnelo ziemie / Oderzmy iuž / á nie mieštkaymy / Z-
mienia tego nam brzydkiego / Pokolenia Izrael-
skiego / A pámiatki nie zostáwiaamy.

4 Náporządci sie spiłneli / Buntem y przysiega
spieli / Dumeyczył z Izmaelitami / Moábczycy /
Agareńczycy / Przeciw tobie powstałi wszyscy :

PSALMY

23 y Gabel z Amomitami.

5 Znimi y Mamaluchowie / Z Tyrem y Filistynowie : Wszyscy ci z soba sie spitneli. A Asur potomkom Lotowym / Do tey potrzeby byl gotowym / Gdy iednym obozem ciagneli.

6 Lecz ty Boze postap z nimi / Jako y z Madyanskimi / Jako z Syzara y z Jabinem. Ktorzy to w Endor pod miecz dani / A w ziemie iako gnoy wdeptani / Przy rzece Cyzon nad strumieniem.

7 Tlacz przyssedi Zebach z Zorebem / Albo y Salmiana z Zebem / A ci niech przyida z woyskimi : Bo az nazbyt hardzie mowili / Zeby twoy tray odjedzicyli / Wladaiac przybytkami twymi.

8 Boze niech sie mocia swoia / Jak perz po powietrzu roia : Jak kola z gory rospuszczone / Niechay przed toba ucietaia / Jako gdy pozarem bywaia / Lasy na gorach pustoszone.

9 Pusć po nich wider swoy srogi / Zeby nakarmieni trwogi / Co z soba czynic niewiedzieli : Tlaspeln twarzy ich pohanbienia / Zeby wzdy swiatego imienia Twego Panie skutac musieli.

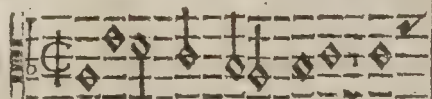
10 Niech wstydem z trwoga strapieni / Beda wiecznie wygladzeni : Niechayze to wszyscy poznai / Ześ ty sam sprawiedliwie nazwan / A nieba y ziemie slawny Pan / A wyzszego nad cie nie maia.

PSALM 84.

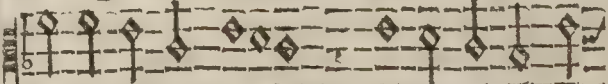
Quam dilecta tabernacula tua.

Mojny

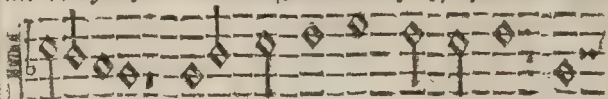
M

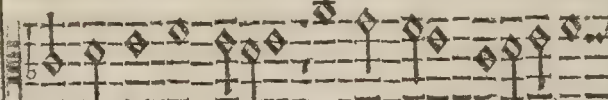
Ojny wszech Zastepow Panie/O

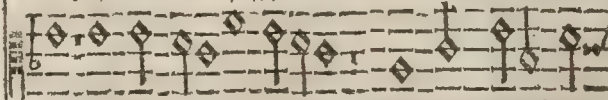
iań wdzieczne twe miastanie/Przybytkow two

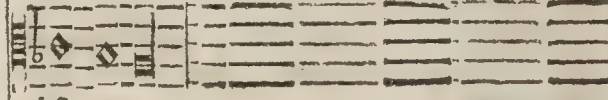
ich pokoie/Tych ia pragnac/dziwo ze duszy/ Testa

ność zbytńia nie usuffy/Bo tam czuie roztrofy swo

ie: Duch y ciało do żywego Wzdycha Pána Bo

ga swego.

2 Wroble y Jaskolki mają Domy swe/ w ktor-
 rych miastania/ Gdzie mają y dziatkom zchowac-
 nie: Jam tylko tak nieszczęśliwy/ Ze mi sie w
 twym Boże żywy Przybytku miastac niedostā-

PSALM

nie. O błogoż tym co mieszkańcy W domu twym/
tobie częśc dają.

3 Szczęśliwi co się zmocnili Przez cie/ y sercá
nabyli/ By twymi chodzili ścieżkami: W niedzy
y w pragnieniu trwając/ Ani się też odtracając
I najwięszymi trudnościami/ By im wód z zie-
mie dobywać/ Albo y dżdża oczekiwac.

4 Nic się tego nie lekają/ Jedni drugie wbiegá-
ją/ Na Syon do Boga możnego. Możny wśch
zastępów Pánie/ Ciebie znam prośb mych wysłu-
chanie. Takłonie do nich wchá swego/ Boże Já-
kobow/ moy Boże/ Ktoż mnie procz ciebie wspo-
może?

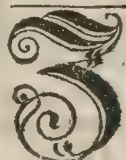
5 Tarczo każdego wiernego/ Obacz pomagán-
cá swego. Lepiej w domu twym ieden dzień żyć/
Niżli gdzie indziej w światá Tráwić y nadluzkie
lata: Wole w ciebie Odźwiernym być/ Niżli mie-
ścić w poyśrzodku złych/ Choć w pałacách na-
pyśnionych.

6 Bo Pan iest nam miasto stonć/ On nape-
wnieysz obronć: On łaska y sława śafuie/ A
tym co chodzą w śczyrości/ Odziela dobr swych
w hojności/ Bo on śczyrość záwždy miluie:
Szczęśliwy to każdy Pánie/ Kto kładzie w to-
bie dufanie.

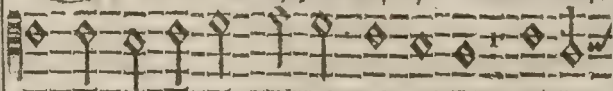
PSALM 85.

Benedixisti Domine terram tuam.

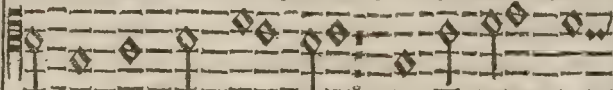
Żdawnás

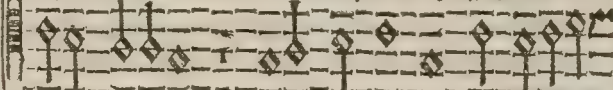
Dawnaś ty Pánie swym miłościwy/

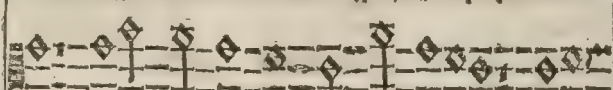
Tys rod Jákobow wyrwiodł z więzienia: Bywa

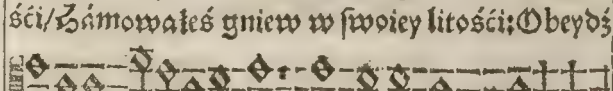
śles grzesznym Pan lutościwy / Odpuszczając im

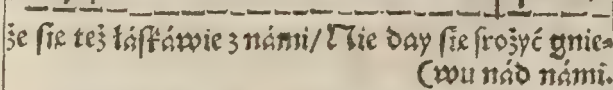
wielkie zgrzeszenia / A miś rospuszczał popadliwo-

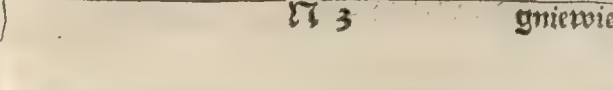
ści / Zamowaleś gniew w swojej litości: Obejdź

że się też łaskawie z nami / Nie day się srożyć gniew

2 Aż na wielki nas utrapionych W swym

gniewie

P S A L M T

gniewie Pánie zabaczył? Alż obzywić niedza
zmorzonych/ Tákże wciešyć smetnych nie raczył?
Czuemyć my to żeś obrażony/ A ku gniewowi
przez nas wzbudzony: Lecz śety nam rácz wo
lášce obiaćwić/ A ze wšytkiego złego wybawić.
3 Tłech co Pan mowi/ posłucham tego: To że
od niego będziemy mieli Pokoy / y hoyność wše
go dobrego: Byśmy sie iedno náwroćić chcieli.
Bo blisko siebie zbáwienie máia/ Atoży tu w
Pánstiey boiaźni trwáia. A idzie też čás/ że Pán
ska chwałá Bedzie w tey ziemi z námi miešćalá.
4 Tedy sie wiára zšedšy z miłostí / Nadoba
nie w ziemi tey przywitáia/ A pokoy sie też z sprá
wiedliwością I niebá przyšedšy z áś rošćocháia/
A da nam Pan náš wiele dobre^o/ Da wrodzáie
z plodu ziemskiego: W spráwiedliwości rzadu
strzedz będzie/ Tám gđzie sie kółwiek obroci wše
dziej.

P S A L M 86.

Inclina Domine aurem tuam.

Ná Hlára Note.

Akón Pánie ku mnie rcho twoie/
Wysłuchay játošne prošby moie;
Rep. Abowiem niedzny y utrapiiony/
Jestem práwie zewšad opušćzony.
Rácz być strožem dušše moiey; Wšákem ia w o
piece twoiey / A wyswobodź sluga swego/ Boże
moy w tobie wšáigcego.

Ráč/

2 Rącz mi być moy Panie miłościwy/ A tobie
wołam zároveň takim żywy. Rep. Rozwiel mie
Boże moy w radości/ A tobie wołam głosem
mym w żałości; Gdyż cie wiem być Bogą tego/
Tak barzo miłosiernego/ Przyimiś prosby slugi
swego/ Boże moy k tobie wołaiącego.

3 Wszyscy ludzie zbieżą się do tego/ Słyszac cie
być Pána tak dobrego; Rep. A toremu nigdy się
Bogą żadnego/ Niemáś nigdy w niczym podo-
bnego: Abowiem twe światie sprawy/ Świádo-
cja iżes ty Bog prawy/ Wiedziś mie na drogi
swoie/ Boże moy á rozwiel serce moje.

4 Abowiem iście z sercá prawego/ Musze wy-
znać możność Bosstwa twego; Rep. Bowiemes
ty z miłosierdzia swego/ Wydarles mie z piekła
gorącego; Bo możności światá tego ogarnęły
mnie niedznego/ Cieśko czyniac duszy moiey/ Boże
moy ktora iest w opiece twoiey.

5 Lecż ty iżes iest Bog miłościwy/ Na wśsem
możny á dziwnie prawdziwy: Rep. Weyrzy na
mie niedzniká swiego/ A wyzwól mie z wszelad na-
padłego; A okaż znák mocy twoiey/ Pomoż na-
dżney duszy moiey/ Aby się ci zároveň dziłi/ Boże
moy co się tobie sprzeciwili.

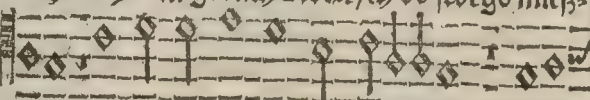
P S A L M 87.

Fundamenta eius in montibus.

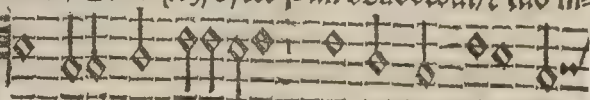
PSALM T

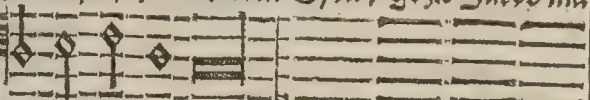
A gorách áswietych do swego mieř-

řania/Sobie przybytek Pan ubudował/Nád in-

ře miářtá/ y vmilował Syon / gďšie Jákob ma-

swe przebywánia.

2 O starwne miářto piéknie wředźie řymieř /
Egypť (mowi Pan) y Babilone/ Miedzy swo-
imi swoia wspomiona: A ty dopieroeř w starwie
řwey nie zginieř.

3 Bo y Tyrčřycy y Filistynowie/ A Murzyno-
wie beda mowali/ Ze sie w tym mieřćie wřyscy
zrodřili/ A przy tobie řie řáźdy z nich opowie.

4 A o Syonie beda powiedáli/Ten řie tám zro-
dřil/ ten y wychował/ A Pan naywřyšřy řam ie
řbudował: Beda to miářto wřyscy wystawiali.

5 Aleć řámemu przydźie tobie Pánie Spisáć
narody/y poráďowáć/Co řie z Syonu máia miá-

nowáć

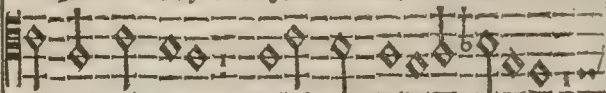
nować: Sławić cię bede ia pot i mie sstanie.

P S A L M 88.

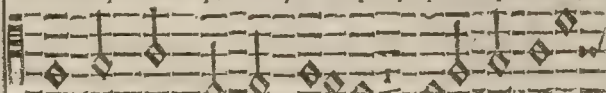
Domine Deus salutis meæ.

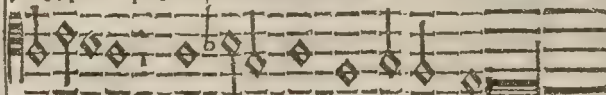
Boże me^o zbawienia/ Ta cię wołam

wednie y w nocy/ Abyś mi przybył ku pomocy :

Przypuść przed się me modlenia/ Taktożę wch

łaskawego/ Do cieśkiego wołania mego.

2 Niezmiernieć zemstał cieśkości Tak dusze
moje przepelnily/ Żywot moy do grobu zchylily :
Ze kto widzi me żalości/ Nie rzecze o mnie nic in-
szego/ Jedno żem obraz umarłego.

3 Leże iako vmorzony/ A nie moze dać rady so-
bie/ Rownie iak ow co leży w grobie/ Żem od cie-
bie opuścżony. Podobienem zamordowanym/
Z oczu ludzkich w grob pochowanym.

PSALM T

4 Wrzuciłeś mie w odchłań froga / W prze-
pásć ciemną bårzo strąśliwą / Gdzie sie gniewu
twego testliwa / Bez przestánia / męczy trwoga.
Nawiodłeś ná mie nawálności / W swoiey fro-
giey zápalczywości.

5 Jeszczęś mi też y to spráwił / Zes mie mym
przyaciółom wszytkim Uczynił wzgąrdzonym
y brzydkiem / A w tákąś mie cięśnią wpráwił / W
ktorey ia cierpieć wiele złego / Nie nájdzie z niey
wyscicia swego.

6 Wypłynęły oczy moje Plączęm / lecz ia przecie
do ciebie Rece ściagam / wabiąc do siebie : Alż
będzieś cudá swoje Umártym pokázował ? Czyli
Zmártli wstáwšy beda cie czcili ?

7 Czyli beda wyznawali Dobrotliwość twoie
umártli ? Albo ci ktorzy śmierć pożarli / Cudá twoie
wystawiali ? Czyli ten / prawdy twoiey Pánie /
Co już zgnil / uczyni wyznanie ?

8 Żaż sie moga przypátrywać Dziwom twym
co ocu nie máia ? Alci co nie niepamiętáia /
Spráwiedliwość wspamiętywać ? Uczem tedy
godzien káránia / Jednáć cie wyzywam bez wstá-
nia.

9 Ciemuż mie odrzućć raczyś ? Ciemu twarz
swa przedemną kryieś ? Ciemu bez miłosierdzia
biłeś ? Czy / je już gine / nie baczyś ? Bacz jeć już
vmieram w tey trwodze / Ták mi zewsząd do-
muieś srodze.

10 W twey frogiey zápalczywości / Porodzi ná
mie

nieprze-
Jako mo-
mie nie

Miser

Wac bed-
zasieda :

ley dufno

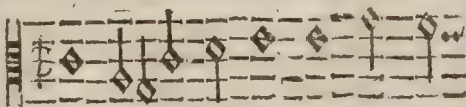
Wnieblo

nimi vtr

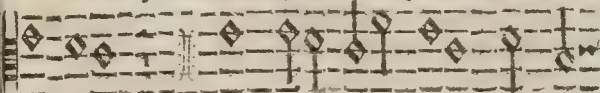
mie przyptynety / Ze wskađ mie strasznie ogarnety /
 Jako morskie nawalności / Dla ciebie krewni
 mnie nie znają / A znaiomi o mie nie dbają.

P S A L M 89.

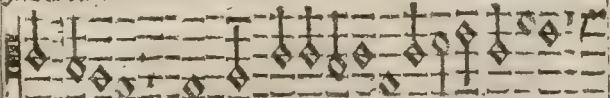
Misericordias Domini in æternum.

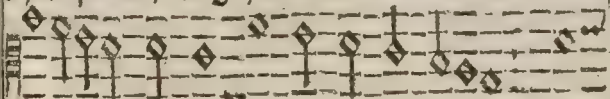
Dobrociach Pańskich wiecznie śpie-
 Perwność słowa iego wystawiać

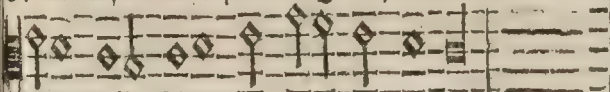
wać beda / Rep. Bom o nim bywał zawsze tej cze-
 ścisłede :

tey dufności / Ze gdy co obiecuie / Isci to zmiłosci.

A niebiosą wiara słowa iego wysławiają : Bo

nimi utwierdzone odmiány nie znają.

Rzekł

PSALMT

2 Kżetł Bog/Obiecalem memu wybranemu
przysięgi/Dawidowi słudze wiernemu: Ję po
ti nadluzey wiekow będzie stawac/ Plemia ni
ma y iego stolicą wstawac: Przetoż dziwny
spraw twoich niebios/ o Panie/ Al prawdy two
iey/ świętych Zbor/ czynią wyznanie.

3 Bo któż iest na niebie/ coby zrownal z toba
Albo któż z mocarzow zrowna swą osobą? Wszy
tkimś straszny co iedno w kół ciebie stoia/ Al cie
bie sie mocarze nawietży boia. Panie zastepow
gdzie moc coby z twą zrownala? Ciebie prawda
iako płaszcż serwszad przyodziała. * * *

4 Ty sam morzu możnie pyśnemu panuieś Ty
y nawalnościám iego roztązuieś Tyś Egiptczyk
rodze plaga swa wstronił/ A nieprzyaciotyś
swe/ tyś wszytkie roztgromił. Twec iest niebo/ y
ziemia iak żyrońa tobie/ A tajeż/ z tymże wszytkim
co iedno ma w sobie.

5 Tyś stworzył południe/ tyś stworzył pulno
cy/ Tabor y Hermon twej pamiętnie są mocy:
Możne iest twoie ramię/ wysoka prawica/ Sad
twey y sprawiedliwość są twoia stolicą: Praw
dą z miłością twoie oczy poprzedzają/ Ludzie to
są szczęśliwi/ co głos tręb twoych znają.

6 Ci twarzy twej Panie światłem oświeceni/
W ciemnościach nie beda nigdy zachwyceni. W
imieniu twoim świętym beda sie cieszyli: Boś ty
stawiał mieszczą ich/ ty ie z swej miłości/ Dźwigasz
na dostojenstwa/ do wielkiej godności.

Panie

Panćci jest tarcz naszą / Która sie Bęczyemy /
 Światym Izraelskim Krola swego wiemy.
 Dowiedziales w widzeniu swemu Prorokowi;
 Taznaczyłem ia Krola iuz swemu ludowi / Da-
 widá sluge mego do tego obrałem / A oleiem o-
 nego swiatym pomázalem.

Temu sercá bede y síly dodowal / A przy nim
 w potrzebie káżdey bede stawal: Nie náciész sie
 aden nieprzyiaciel iego / Lub zdráda / lub y gwał-
 tem chciałby drzeć co z niego: Nieprzyiacioly ie-
 go ia przed nim wygládze / Wszytkie iemu nie-
 chetne ia z swiátá sprowadze. ***

Prawdą go z litością moią nie odstapi / Wiel-
 kiey starwy w moim imieniu dostapi: Poloże re-
 kę iego ná morzu szerokim / A druga ná rzek wiel-
 kich strumieniu głębokim: On mie będzie wyzna-
 wal záwždy Oycem swoim / Rzeczę z Tys stála /
 Bogiem / y zbawieniem moim.

A ia pierworodzictwá prawo mu zostawie /
 A wyżskey nád wszytkie Krole go postawie: W
 láscie moiey ná wieki nie rzyna odmiány / W Przy-
 mierzu poslubionym będzie zachowány: Potomek
 w domu iego nigdy nie zaginie / Ani stolicá; potę-
 dzień zá dniem popłynie.

Gdzieby dzieci iego prawem mym wzgardzi-
 ly / A w przykazaniuby moim nie chodziły: Onie
 káżni nie wyda zá swe wsteteczności / A odniosá za-
 plátę godną swoich złości: Ale iemu zachowam
 miłosierdzie swoje / Ani go oszukaia kiedy skłó-
 moie.

Dotrzymaj

P S A L M Y

12 Dotrzymam mu przymierza / á com ślubo-
wał / Bez odmiány státecnie bede mu chował /
Razem ia Dawidowi ná státeczność swoje / Stu-
dze wiernemu przysiągl / y przy tym je stoie / Poto-
mę nie wstanie w domu iego sławnym / Ani má-
iestat iego / póki śládem dawnym

13 Słońce swa iásnością po wśem świecie
wśedzie / A z nim Miesiac świecac / ludziom słu-
żyć będzie / Teraz się obruszył Pánie przeciw nie-
mu / Jáwna nieláska słudze okázuieś swemu / Wy-
wrociles Przymierze / zepchnales koronę z głowy
iego / odiales wśeláką obronę.

14 Mury / bášty leża / zewśad go tárgaia / Ze-
wśad go śromoca / zewśad wrağaia / Nieprzyia-
cioly iego nádeńś wystáwił / A ludzje zázdro-
ściwe rádościś nábráwił / Przytepiłś miecz iego
á w swojey potrzebie / Obrońce nie miał ani po-
mocniká z ciebie.

15 Stawá wśytká iego y świetność zácmio-
na / Stolicá przewážna z gruntu wywrocona / O-
króciłś lat iego kwitnacey mlodości / Oczu pod-
nieść nie może / pelen zelizywości. Będzieś wždy
kiedy koniec twey nielásce Pánie ? A kiedy wždy
twey srogi gniew przeciw mnie wstanie ? ***

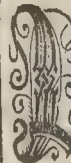
16 Wpomiń je ná świecie krótko mego wieká
Żalibys ty próżno stworzyć miał cłowieká ? Ze-
by y ten lichy czas w troskách miał položyc / Bo
króć śmierci mógł zniknac / álbo zmartwych ożyć
Gdzie teraz ono twoie miłosierdzie dawne ?

Gdzie

Gdzie Pa
17 Z
A wrağa
zanádze
iáciele :
zánicowi
la twoia

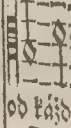
P S
D

Do

wśytki

od kájd

DAWIDOWE.

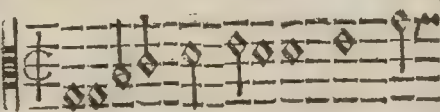
17

Gdzie Pánie zwykła dobroć y Przymierze sławne
 17 Z Dawidem zawarłeś ty skłóń oczu swoich/
 A wroganiu slug przypátruy się twoich: Pełne
 zánadrze mam śnupet/którymi żyli ł łas nieprzy-
 iaciele: Lecż też nie przepuścili Twemu Pomá-
 záncowi. Bądźżeć chwała Pánie; Alák iest wo-
 la twoia/ták się niechay stánie.

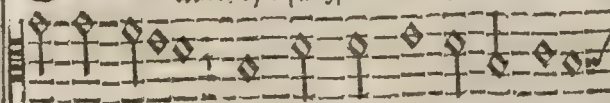
PSALTERZA
 DAWIDOWEGO
 CZĘŚĆ CZWARTA.

PSALM 90.

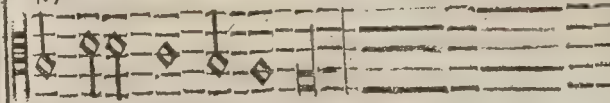
Domine refugium factus es no.

Anie tyś się zstał ucieczką nam nád-

wszystki narody/ Boś nas sam zachował raczył

od káżdey zley przygody.

Pierwey

PSALM

2 Pierwey niżli gory. były/ á niżli iest świat stworzon / Tyś od wiekow moźny Boże náde-
wszytkim przelożon.

3 Ty ktory wniwecz obracaś człowieka śmiera-
telnego/ A mowiś do synow ludzkich odwróćcie
sie od złego.

4 Boriem v ciebie tysiąc lat práwie iest iák
dzień ieden/ Ktory krociuchno przeminie/ iák czło-
wieku pierwszy sen.

5 Ná wsęm tu czasy te náśe/ ták nam rychlo
mijaia: Jáko rzeczy ktore ludzie sobie zá nic
miewaia.

6 Z poránku sie iáko trawka ná mály czas zie-
lenia/ A pod wieczor w grube siano przedziuchno
sie odmienia:

7 Ták ciechmy w frogim gniewie twym ne-
dźmiczkowie wstáli / W wielkiej popedliwosci
twey stráśliwie zfrárowáli.

8 Skladles przed obliczem twoim náśe wsze-
tecjne zlosci/ W iasności twey dziwnies prze-
żzał náśe nedzne strylosci.

9 Abowiem wszytki dni náśe w gniewie two-
im zwatlały/ Jáko lekka páieczyna ták sie mára-
nie rozchwiały.

10 Snadź nawiecey siedmdziesiat lat tego ne-
dźnego wieku / Przedluży sie tu ná świecie mi-
zernemu człowieku.

11 A gdy ósmdziesiat lat przejdzie / nád to co
wiecey będzie / Już tám boleść / już tám pra-

ca/

ca/ zgarnie się ku nam wstędzie.

12 Abowiem pretki iest bieg nasz/ iak to y sami znamy/ A nigdzie pewnego miejsca tu na świecie nie mamy.

13 Ktoż ma znać moc gniewu twego wstędnocny Panie Boże/ A ktoż przed strachem srogosci tu go rozliczyć może.

14 Naucz nas sam iak dni naszych liczba tu wie dzieć mamy/ Day zrostropnym sercem chodźcie w nich/ gdyż ie krotkie znamy.

15 Obroć się o Panie nasz wždy kiedy k nam łaskawie/ A slugi twoe rącz podpomoc w takiey ich krotkiey sprawie.

16 Rączże ty nas sam napełnić miłosierdzia swojego/ A rozrąduiem się w tobie tu iuż czasu każdego.

17 Tych dni trapienia naszego rącz łaskawie vkroć/ Smutne lata ktore mamy rącz w weselu obroć.

18 Rącz weyźrzyć na slugi twoie/ y na moźne twoe sprawy/ A wywieść wszystkie syny ich z trudności/ iak Bog prawy.

19 Tich iasność twoa Panie Boże iuż zostanie nad nami Slugami twymi wolasnymi/ y naszymi działkami.

20 Tyle nam lat nyc strawić/ w wesoley swey radości/ Iechmy ich iuż strawili w niezmierney swey żalości.

21 Bądź też na nas Panie zawsze z swey do broci

PSALM

broci łaskawy / Rzadz / y zdarz swą świętą łaską
rąk naszych w skutki sprawy.

PSALM 91.

Qui habitat in adiutorio altissimi.

To mieszka w obronie najwyższego /

w cieniu Boga wszechmogącego /

Noga to ja przed

kązdy smiele mówić /

A też to za rzecz napew-

niejsza twierdzić /

O Panu nadziei bastie moiej /

O Bogu mym w którym ufam zawždy.

2 Ze on ciebie wyrwie z siatek łowczych /

A odzaráży ludzi niebożnych : Skrzydlami cie swymi

nakryje wiecznie / Pod którymi ty będziesz żył beś-

piecznie.

pieczmie.
dziec iak
3. Nie
ty w dsi
ności d
cego / C
prawie
4. Tol
oko two
dzie zle
A to je
wziat z
5. Ni
dzie pla
polecił
gli w n
ich / Ze
6. Ty
mi y sm
wyrwa
Wzyw
dym od
7. Ze n
iak swe
świecie
Tec rze
li słudz

piecźnie. Prawda iego zdawna zaślubiona/ Będzie iak tarcza dobrze sprawiona.

3 Nie będziesz sie nocnego strachu bał/ Ti strzały w dzień lataiącey leżał/ Od powietrza w ciemności chodzącego/ Także y w południe pustoszącego/ Choć ich tysiąc przy twym boku legnie/ Po prawicy dziesięć tysięcy pądnie.

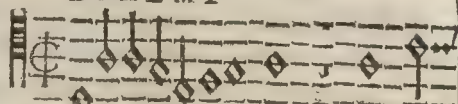
4 Tobie przedsię ten iad nie zaszkodzi/ Gwoszczem oko twoie to obaczy/ Jako Pan złym ludziom będzie źle płacił/ A iako grzeszne będzie srogo trącił/ A to żeś Pana miał nadzieia twa/ Tey wyższegoś wziął za obronę swą.

5 Nie potka cie nic z frąsunku ztego/ Nie poydzie plagą do domu twego: Bo Aniolom swym polecił cie pilnie/ By cie w drogach twych strzegli w noc y we dnie/ Bada cie nosić na rękach swoich/ Żebyś o kámiień nie zbil nog twoich.

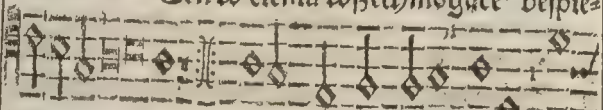
6 Ty Lwa y Bazylišká podepceś/ Lwie nogami y smoká też zetrześ. Że mie miluie (mowi Pan) wyrwego/ Jz poznał imie moje zaśzczyca go/ Wzywac mie będzie/ ia go wysłucham/ W każdym wdręczeniu/ z nim bede sam.

7 Że wszy trudności wybawis iego/ A wielbie iak swego milego. Dam długie zdrowie iemu na świecie tym/ A zbawienie me pokaze mu potym. Tec rzeczy slubuje Pan każdemu/ A to y go chwała li słudze wiernemu.

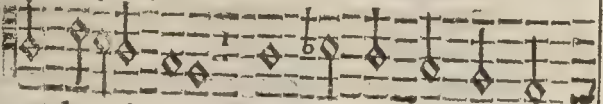
PSALMY

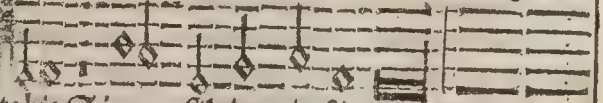
To opieki Najwyższego / W strazy
Ten w cieniu wszechmogace^o bezpie-

iego używa/Rep. Przetoż y ia mówię sobie: Tyś
cznie odpoczywa.

ma obronę Panie, Tyś twierdza/ tyś Bog/ ia w

tobie Sámym składam duszenie.

2 Bo mnie on z sióła łowczego / Ktorego sie ia
boię/Rep. Wyrwie/ y z żarząliwego Powietrza/
przez moc swoje. Da mi pod strzydłami swo-
mi Wlecz zawsze bezpiecznie: Jak tarcza mie
prawdziwymi Słowy strzedz będzie wiecznie.

3 Przetoż mnie nie nieżarząwoża Trwogi nocy
strąśliwych/Re. Ani/co sie we dnie sroża Strza-
ły przygod škodliwych: Ani sie powietrza boię/
Co sie z mierzkiem przechodzi. Żarzące płacu do-
stoję/Co w południe wiec škodzi.

4 Tłuch ich choć kilka tysięcy / Wedla mnie
strąśnie

strąśnie
wiecey:
dac zach
okrutni
mi.

5 Po
Rep. A
dusność
cie żarę
szczęście

6 Ani
gach w
bys kie
Będzie
mu plen

7 Pr
wybaw
we jego
Wnet g
ności/k

strasznie leże/ Rep. Niech z drugiey strony choć
wiecey: Nanie ten iad nie dosięże. Wrosem ia be-
dąc zachowan/ Wyjrze oczyma swymi/ Jako sie
okrutnie mści Pan Nád wszytkimi grzeszny-
mi.

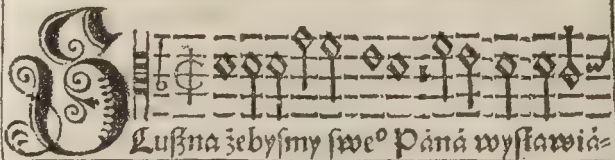
5 Ponieważ tedy samego Pána wcieczkę moie/
Rep. Kładziesz za obrońcę swego/ Miałac w nim
dusność swoje/ Nie tknieć sie ciebie nic złego/ Ani
cież zadręsić: Dom też nigdy przeciwnego Twoy
szczęścia nie poczuie.

6 Aniolom cie swym pilnować Kazał na dro-
gach twoich/ Rep. Alz y na retu piastować/ A-
bys kiedy nog swoich Nie obraził na kamieniu:
Bedziesz po źmiałach chodził/ Bedziesz frog Lwie-
mu plemieniu/ Smokci nie bedzie szkodził.

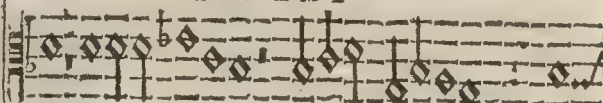
7 Przeto iż mie umiłował/ (Rzekł Bog) ia go
wybawie Rep. Alz mie szczyrze szanował/ Sław-
wę jego wystawie: Zawolali mie w cięskłości/
Wnet go wyrwe z kłopotá/ A nabawie go zace-
ności/ Przedłuże mu żywota.

P S A L M 92.

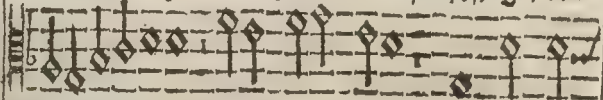
Bonum est confiteri Domino.

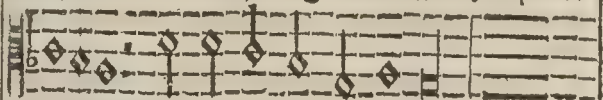
PSALMY

li/ A tu cześć śpiewali Imienia najwyższego/ Rá-

no opowiadając Łaskę jego świętą/ A zaś praw-

de wzięta A w wieczor wyznawając.

2 Wynosząc pod niebiosy Regalem/ Cytrami/
Zarzą y Lutniami/ A rozumnymi głosy: Boś mi
Panie radości W sprawach swych nabawił: A
toś we mnie sprawił/ Bym cie chwalił z możliwości

3 O jak wielka szerokość Wszystkich spraw
twych Panie/ Kogoż na to stanie Śmierzyć lub
też głębokość Myśli: Których głupiego Nie po-
muie serce: Ni ich uważać chce Myśl człek a by-
dłacego.

4 Widząc na co grzesznicy/ Ależ zielono rostaia
A kwiat rozwiaia / Przechodzą niemal wszyscy:
Bo koniec ich radości/ Wieczne zatracenie. Ty
sam nieskończenie Trwasz Panie na wieczno-
ści.

5 Oto iak przeciwnicy Twoi Panie gina/ Wszy-
scy się rozwina / Nie wiedzieć gdzie złościcy: A
mnie łaska gotowa Daieś y chęć swoje Wynos-

szac

szac m
6 Da
Za cze
że nie
długi
7 A
A roz
to w
widy/
zielony
8 T
cierst
wocor
lepsy
szym n

D
A

maśw

Mac moc moie / Jąto Jednorózcowa.

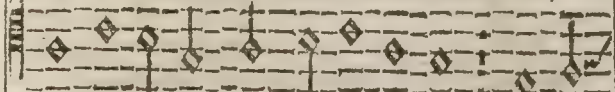
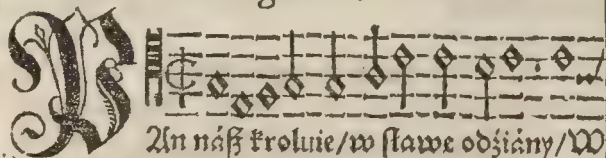
6 Dales mi pomazanie Swietym oleiem twym;
Za czym ia okiem swym Zalosne dokonanie Wy-
zrze nieprzyaciol swych: O ich wyniszczeniu/ Nie
dluzi czas temu/ Przyidzie wieść do uszu mych.

7 A ten co dufa w Panie / Zieleniec sie bedzie/
W rozrastac wshedzie/ Jak Cedry na Libanie: Bo
kto w Panskim wshedziepiony Domu/ Kwitnac za-
wzdy/ Jak Palma w czas kazdy/ Bedzie sliecznie
zielony.

8 Takze y nasza starosc / Trwajac w swej
cierstwości/ Nie straci plodności/ Przynoszac o-
wocow dosc/ By byl opowiedany ze wshch na-
lepsz sam Bog/co go za tarcz mam/ W niewczym
złym nie uznany.

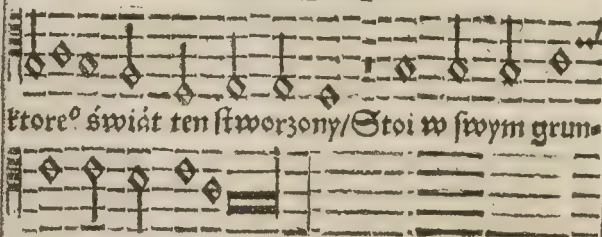
P S A L M 95.

Dominus regnauit, decorem.

mestwo y w dzielność zanie wbrány: Pan/ prze-

PSALMY

ktore^o świat ten stworzony/ Stoi w swym grun-

cie nieporuszony.

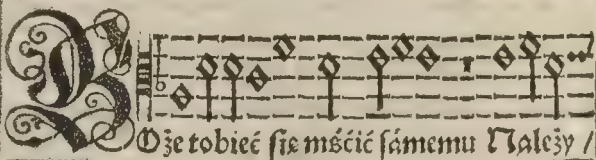
2 Miałestat iego bez odmienności/ Tak iako on sam trwa od wieczności. Uciech sie rzeki iak chce nadymać/ Uciech huczą/ z brzegow niech wylewają :

3 Uciech sie y morze iako chce burzy/ Uciech sie aż w niebo nawalność kurzy : Groźniejszy morza y nawalności / Jest y możniejszy Bog z wysokości.

4 Świadectwo twoie chybić nie może/ Cokolwiek rzeczeńs sstanie sie Boże : Dom twoy ozdobion światobliwością/ Ktora pospółu chodzi z wiecznością.

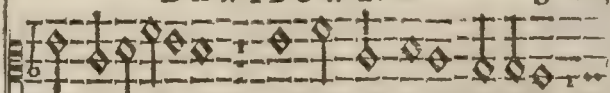
PSALM 94.

Deus ultionum Domine.

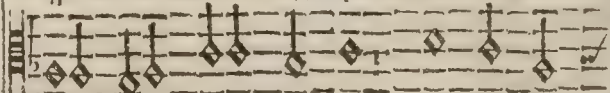

Oże tobieć sie mścić samemu Należy /

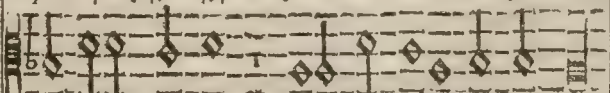
iak

iać sprawiedliwe^o : Rączę się zemścić skutecznie/

Ty co sadziś wszystkie ziemie / Rączę w pomście

swę pyśne plemię zetrzeć y wyniszczyć wiecznie.

2 Dokąd będą hardzie kazali? Dokąd Panie/
ludzie zuchwali/W wielkiej swej niewstydlivo-
ści/ Niecnoty wszelkie pachając/ Na twoje sądy
niedbając/ Chłubić się będą ze złości?

3 Srodze się na lud twój targają / Gwałtem
dziedzictwo twoje karpają/ Nie przepuszczą ni Go-
ściowi/ Nędzne wdowoy wdostając / A sieroty
wkrzywając Bez wstydu z nich każdy mówi:

4 Nie mać Pan Bog światą na pieczy/ Ni on
wważa ludzkich rzeczy/ Nie widzi on z nas za-
dnego. O głupcy coż to działacie / Czemuż wzdzy-
nie uważacie? Czy nie chcecie baczyć tego?

5 Kto dał uszy y oczy/temu Jak być głuchym/
y ślepy samemu? Kto ludzkie karze zle sprawy/
Srodze się o nie gniewając Plagi na nie dopu-
szcżając/ Jako wam ma być łaskawy? ***

6 Ten który dawa inšym wszedzie Rozum : y

PSALM

iażoż wždy sam będzie Bez rozumu/ bez mądro-
ści : Owšem on sam nasze sprawy / Nastężył
myśli zabawy/ Widzi ścyrę być marność.

7 Szczęśliwy to jest człowiek Panie/ Co w
twoj siole wziął wychowanie/ A w twoym zakła-
nie ćwiczony : Taki w trwodze pospolitey Nie-
wa pokoy znamięnity/ Alz ży w dol będzie we-
pchniony.

8 Bówiem Pan swoich nie opuści/ Ani ich też
śarpac dopuści : Jz oni dziedzictwem iego. Je-
śże sprawiedliwe sady Wroca się/ y dobre rza-
dy/ Co więcej cnotliwego.

9 Ktoż był tak łaskawy y na mie : Żeby się był
miał wiać za mie/ Przeciwno złości ztych ludzi :
By był Pan nie dał pomocy/ Wsnałbym był wie-
czney nocy Snem/ co go niikt nie obudzi.

10 Jeśli mi nogá szwankowała / Wnet mie
twoia łaska wspierała : Jeśli mie gdy utrapity
Panie / smętne myśli moje / Zaraz zaś poćiechy
twoie Dusze moje ochłodziły.

11 Przed tronem twoym miejsca nie maia/ Co
inše gwałtem wciśaia/ Nie strzegac sprawiedli-
wości/ Co na dobre praktykuia/ Nie winne ludzic
śkazyia Na śmierć/ bez wątkiey litości.

12 Lecż Pan jest moy zamek y skála/ W nim du-
ża ma zawždy ufala/ Naden nie lepszego nie
maś. Ten zle za ich nieprawości / Wyglądzi w
swoiey frogości/ Wyglądzi ie wieczny Bog nasz.

P S A L M 95.

Venite exultemus Domino.

S

Szedź się spótem Pánu śpiewaymy /

Opóce się zbawienia nášego ráduymy / Wprzędzą

iąc z wychwalaniem obliczność iego / Pieniem

zgodliwym ślawimy samego.

2 Abowiem Pan náš iest ci Bóg możny / Wielkiy nád wśytki Bógi Krol bázno mocny / W kto rego są reku kázde strytości ziemskie / Tákże wśech gor wysokości wśytkie.

3 Jego iest morze bo ie on stworzył; I wśytkie te; ziemie on sam swa moca spráwił; Przetoż spótem kórzac się przed bytnością iego / Wpadáiac chwalmy Páná swego.

4 On ci bowiem iest Pánem kázdego / My zaś wśyscy ludem pástwiś wybornych iego; A ták

stado

PSALMY

Radko owieczek iego własney ręki / Gdybym go
słuchali bez odwłoki.

5 A nie zadržali serca swego / Obyczaiem
ludu na puszczy wpornego; Gdzie przodkowie wá-
szy (mowi Pan) mna kusili/ Ale też mych wczyn-
kow doznali.

6 Dla ktorey przyczyny lat czterdzieści/ Dzier-
żalem on lud wporny z gniewem na puszczy/ Tak
żem też mowił/ lud tento na sercu błądzi; Bo drog
moich y cudow nie widzi.

7 Których wpor/ złość/ y zaślepienie/ Przywio-
dło mnie prawie w wielkie rozgniewanie/ Żem też
przysiągł: Ci nie wnida w odpoczywanie/ Zie-
mie oney wprzód im obiecany.

8 Których przykładem strzeżmy się tego/ Wym-
śle nie używali wezwania naszego. Nie odrta-
dajmyż tego co może być teraz; Ale czynmy co ka-
że Pan zaraz.

9 A on też swej odwłoki przestanie/ A tu nam
zgode da y spokojne mieszkánie; A zaśie po dokoń-
czeniu żywota tego / Przyimie nas do krolestwa
swoiego.

Tenże Psálm. Ná te Note, iáko Psálm 23.

Pan moy Pásterz/ zc.

Wodźmy z ochota / Pánu chwale daj-
my/ A káste iego wieczná wyznawaj-
my/ Stawmy się przed nim zbawca
wszech trudności / Száfárczm zdro-
wia

wia

wia/ y trwałych radości: Spieśćmy sie k niemu/
 śpieśćmy sie z dziećmi / A z wodziącym serca
 dzwiekim/ y Pieśniami.

2 Pan to iest wielki/ Arol niezwyćiezony/ Tąd
 inſze wſytki Bogi przełożony: W iego ſa reku
 ziemſkie głębokości/ A niedostępne gorne wyſo-
 kości/ Jego iest morze/ y on ie ſam ſprawił/ A
 wſytkorodną ziemię on poſtawił.

3 Podźmy ſciągnąć ſy rece ſwe do Pana / A
 nie mieſzkaymy wpaść na kolana / Przed Maie-
 ſtatem iego wielmożności / To iest naſz tworcą/
 to iest Pan lietości / A my lud iego o ktorych on
 wcześnie/ Zawszy przemyſła/ y ktore ſam paſie.

4 Dziſ ięſli w wſy ſwoie wſtyſycie/ Taſwieto-
 bliwſzy glos iego pomniacie / Sercą przytożyć nie
 ſwych Oycow wzorem/ Ktorzy mia ſczyrem na
 puſzczy wporem/ Słuchać niechcieli/ Ale doſwiad-
 czali Możności moiey/ a też iey doznali.

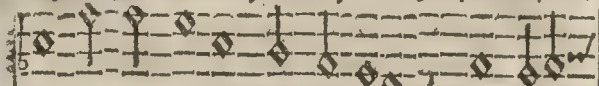
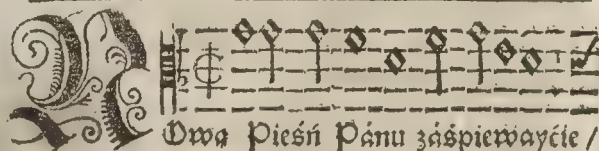
5 Przez lat czterdzieſci ten mie lud ſraſował/
 Ktoremum ia też tak długo ſolgował: Żem rzekł
 na koniec: Ci ludzie ſkalcia / Ani wważyć moich
 ſłow umieia/ Przetom też przyſiaęł gniewem za-
 palony / Ze ich miał minąć pokoy namięniony.

P S A L M 96.

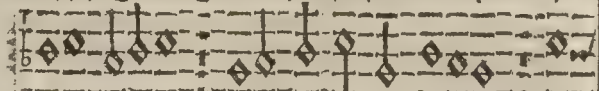
Cantate Domino canticum nouum.

Nowa

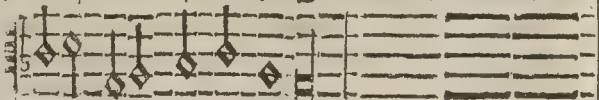
PSALMT

Wszyscy go wzgore wynasłaycie : Spiewaycie

Pánu swoiemu / Ku czci Imieniu swietemu / Zbá

wienie iego rozgłaskaycie.

2 Niechay będzie między Pogany W chwale swej z dziwnych spraw uznány / Niechay Bog náš nazacniemy / Nad wszytkie Bogi godniemy / Będzie z boiaźnią szanowany.

3 Bo coż są Pogańscy Bogowie / Jedno brzydliwi bóstwa nowie : Ale Pan niebo z gwiazdami Własnymi stworzył rękami / A one swoia chwala zowie.

4 Plamiot iego śliczny zacnością / Wielka jest ozdoba możnością : Przetoż mu wszyscy przyznaycie Cześć a chwale mu oddaycie. Z wprzemy serca waszych wdzięcznością. ***

5 Przyszay

5 Przyznaycie władzę Bogu swemu/ A chwale
imienu swietemu/ Dary mu z soba przyniescie/
Bez mieśkánia wnieść przyspieszcie/ Do sieni do-
mu Boga swego.

6 Boskiey iego światobliwości/ Pokłony czyni-
cie w ucziwości : Oblicza się iego boycie / W
postuśenstwie iego stoycie/ Po wszystkiey świata
herokości.

7 Niechay ten głos wszytek świat czuie/ Ze
nász naywyższy Pan Kroluie: Wszytkim światem
sprawnie rządzi / Wszytkie sprawiedliwie sędzi/
A będzie się wielmożnie sprawuie.

8 Niech się z tego niebo raduie / Niech też rą-
dość y ziemią czuie : Niech płasć w te to czasy/
Morze/ polá/ wszystkie lasy / A cokolwiek się w
nich náyduie.

9 Jużci w drodze Pan Bog prawdziwy/ Bli-
skoć już Sędzia sprawiedliwy : Sprawiedliwie
sądzić będzie / W rządzić prawdy iego wszedzie
Trwać musi wszelki naród żywy.

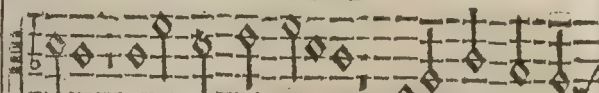
P S A L M 97.

Dominus regnauit, exultet terra.

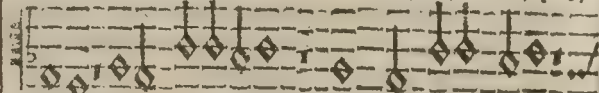

Tech/ gdyż Pan Kroluie/ Ziemią się rą-
duie:

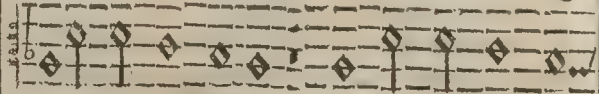
P S A L M T

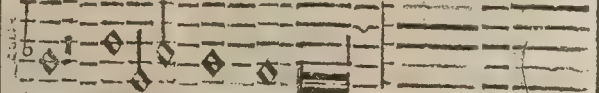
duie: Niech y wszystkie krainy/ Ciebie sie z tey przy-

czyny. Oblok kolo niego/ Cmy wychodza z niego:

A na strasnym sadzie / W sprawniedliwym rza-

dzie/ Zalozon Tron iego.

2 Ogień przed nim chodzi/ Ktory wszystkim skro-
dzi/ Co na Pana nie dbaia/ Jemu sie sprzeciwia-
ia: Byskawice iego / Kray swiata wszystkimgo
Tagle oswiecaia: Na co gdy patrzaiia Ludzie/
Strach ich iego.

3 Jak most w goracości/ Tak te w przytom-
ności Pańskiej wierzchy gor taja: Bo go swym
Panem znaiia. Niebios wysokości/ W sprawniedli-
wości Jego wyświadczaia/ Wszystkich nauczaia
Bożkiej znaiomości. ***

4 Niechay zawstydzeni Beda / ci Szaleni/ Co
część obrazom daia / Z nich sie przechwalaia.
Pánu część dawaycie/ Pánu sie klaniajcie/ Wszy-

(cy)

scy Ani
trzyacie
Já
ekie cor
Bos Pa
nad w
hey iest
6 W
cie w o
Strach
Strze
Smern
7 Pa
Nasial
ści. Ci
Pana r
Pokiś
Cant
r
do zna
straszn
fregie.

scy Aniołowie! Czego gdy się dowie Syon/ aż pa-
trzącie!

7 Jaki się wraduią; Gdy ten głos usłują Wszy-
tkie corti Syonskie / Patrząc na sady Pańskie.
Boś Pan niezmierzony / I nigdy nieskończony: Tyś
nad wszystkie ziemie / Nad Anielskie plemię Wy-
wyższy jest wzniesiony.

6 Wy co na tym świecie Panną miłujecie / Miec-
cie w obrzydliwości / Grzechy y wszelkie złości /
Strachow się nie bojąc / Przy swym Panu stojąc:
Strzeże Pan cnotliwych / Broni od złośliwych /
Smetne serca koiąc.

7 Pan sprawiedliwemu / I sercu ściszremu /
Własną w swojej światłości / Bardzo wiele rado-
ści. Cieśćcie się cnotliwi / I wy sprawiedliwi /
Panną wspominając / Wdzięcznie wystawiając /
Potęście tu żywi.

P S A L M 98.

Cantate Domino Canticum nouum.

Náte Note, idko Psálm 66.

Tuz wszystkie kráie wykrzykaycie / zé.

S Aśpiwajcie Panu Psálm nowy / Co
sam ramięiem swym dźwiy / Dáiac
swym rátunek gotowy / Czyni iáko
Bog prawdziwy. Podał wśem Pan
do znáomości Swoie wybáwienie drogich Jego
stráśney sprawiedliwości / Doznało pogaństwo
srogie.

P S A L M Y

2 Wspomniat iako iest miłosiernym Przeciwo ko
ludowi swemu/ Stadze sie stawit w slowie wier
nym Ludowi Izraelstkiemu: Widza wszytkie
swiata konczyny Zbawienie Boga naszego. Prze
toz go za tat stawne czyny / Chwalcie wszelkiey
czci godnego.

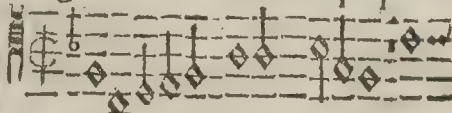
3 Arzyczac glosm wszyscy spiewaycie/ A Pa
nu ku uczciwosci/ Na Cytrach y na Lutniach
gracycie/ Na znak wielkiey swey radości: Bzycie
w bebny/ trabcie trabami / Niechay sie wszytko
raduie: Niechay morze zagrymi walamy / Niech
wszytek swiat radość czuie.

4 Niechay przed Pánstka oblicznością Rzeki
wesolo plasaia/ Niechay go z wielka ochotnością
Wszytkie gory przywitaa: Wdrodzc iuz Se
dzia sprawiedliwy/ Sprawiedliwie sadzić bedzie
Trwac musi wszelki naród żywy/ Wzadzie pra
wdy iego wszedzie.

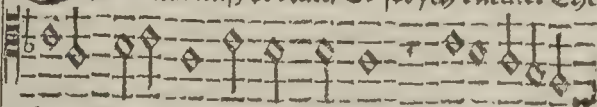
P S A L M 99.

Dominus regnavit, irascentur populi.

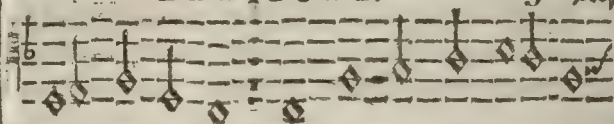
W

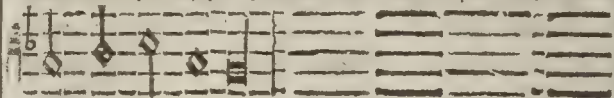
Annasz krolue/Co swych ratuie: Che

ruby wlada/Bo na nich siada. Niech sie porusz
narod

Narod nayduższy: Przed nim niech sie boi/ Zie-

mią skazy swoiey.

2 Krol nazacnieyszy/ Krol namożnieyszy Nie-
dzy wszystkimi Krolimi ziemskimi Siadł na Szo-
nie/ Wzłotey Koronie: Imię iego święte/
Wiech jest y nas wziete.

3 Oty wielmożny/ A krolu grożny/ Miluiac
jady/ Stánowił rzady W sprawiedliwosci/ Nie
lubiąc złości: Jawný dowód tego/ W ludu
tym/ wszystkiego.

4 Takim go znaiac/ Przed nim kłak aiac/ Boga
swoiego/ Czcicie samego: Przed iego Thronem/
Moyżesz z Aronem Ofiary palili/ A tak mu slu-
żyli.

5 Tak y z infymy/ Pánu wiernymi/ Sámuel
stawal/ Aby oddawal/ Swoie żadości: Wiec
gdy w cięskłości Na Pána woláli/ Zaráz rá-
tunk bráli.

6 Z stupá dziwnego/ Obłokowego/ Co w po-
wietrzu stal/ Bog z Oycy mawiał Z tymi co iego
Słowa świętego Pilnie przestrzegali/ A Zakon
trzymáli.

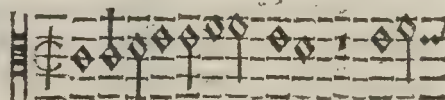
PSALM

7 Tyś ie nasz Pánie/ Ná ich wotanie/ Zawszdy
rátował: Tyś im folgował/ W swey srogości/
Karzac ich złości/ Ze nie pogineli/ Choć zapłata
wzięli.

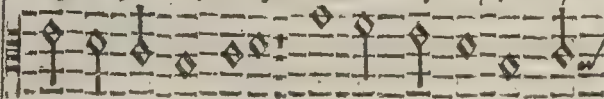
8 Przetoż samego Boga nášego/ Czczac wy-
naszaycie: Przed nim kłękaycie/ Ná gorze tego/
Pána swietego: Náści to Krol/ náš Pan/
Ze wszech naswieszy sam.

PSALM 100.

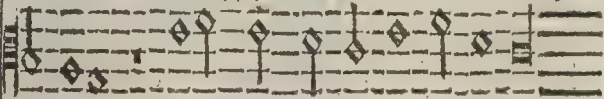
Iubilate Deo omnis terra.

Uż teraz narodowie ziemscy Dajcie

chwale Pánu wszyscy/ Slawiac z radością Pá-

ná swego/ Chéiwie przed oblicznością iego.

2 Znając iż Pan iest Bogiem wáśmym/ Bo on
was stworzył słowem swym/ A nie porada z nas
żadnego/ A torzysmy lud y owce iego.

3 Przetoż własnemi drzwiami iego/ Wszedysz
do przy-

do przy-
X imi-
4 B-
wsem-
Każd-

ziemi c-

Podję-

2 O-

perwini-

iego p-

3 A-

dziać-

was t-

4 C-

go wi-

cie/cze-

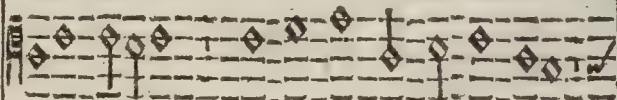
do przybytku iego/ Czyniecie dzieki Pánu swoiemu/
Imieniu iego świętemu.

4 Baczac iáko to iest Pan dobry / A iák tu
wšsem miłosierny/ Pełniac záwždy gdy co obieca/
Káždemu co go z wiára wzywa.

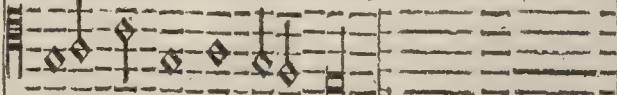
Tenże Psálm 100.

W cšci Pánu zátrzyknicie / Ktorzy po

ziemi chodźcie : Słuźcie mu z wielką radością /

Podźcie przedeń z ochotnością.

2 On sam iest Bog/że żywiemy/ On to sprawił
perwie nie my: Myšmy lud iego wybrány / Ná
iego pašách schowány.

3 A przetoż to wważáiac/ Do Košciolá sie scha
dzáiac / Słuźcież tám Pánu swoiemu/ Pánu ná
was łáskáwemu.

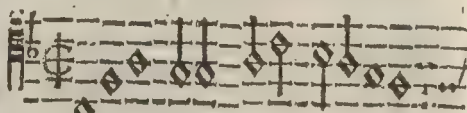
4 Chwala serdeczney wdzięczności/ Czyniecie ie
go wielebności/ Imie iego wynášaycie/ Chwal
cie/ cšćicie/ wyznawaycie.

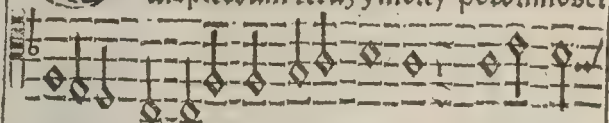
PSALM T

5 Pan to bowiem miłosierny/ Pan w obietni-
cach swych wierny: Łaska iego jest stałeczna/ A
prawda słow iego wieczna.

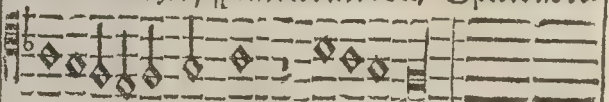
P S A L M IOI.

Misericordiam & iudicium canta.

S
Aspiervam teraz z moiey powinności

O miłosierdziu y sprawiedliwości/ Spiewać to-

bie bede Pánu memu/ Nie innemu.

2 Pilnować bede gościncá prąwego / Aż mie
nawiedzisz z miłosierdzia twego/ Rządzić dom
swoy bede w niewinności/ A w szczystości.

3 Bowiem złościwey rzeczy nie rad widze/ Lu-
dzi przewrotnych sprawám sie brzydze. Nie przy-
stawam (bo mam to ná pieczy) ku zley rzeczy.

4 Serce zdrádlive od dworu moiego / Musi
odstąpić Nie znam sie do tego/ Co pilnuie wśfel-
kiej niepráwosci/ Arom żalosci.

Ja

5 Ja żadna miara nie zfolguie temu/Co czei wo-
łaćza pokatnie bliźniemu. Ja nie ścierpie cielek
zuchwałego/Ti hárdego.

6 Bada rad widział pobożne ná ziemi / Ci przy-
mnie będa/ci sługami mieni/Ktorzy prawey dro-
gi sie trzymają/W prawdzie trwają.

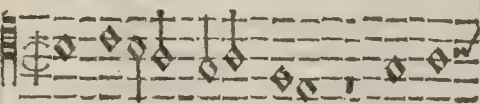
7 Obludny człowiek/y sercá chytręgo /Nie bee-
dzie przyiet do domu moiego. Nie ostoi sie prze-
demna żadny/Klamcá zdrádný.

8 Z ziemie wytráce złośniká wśfelkiego/Bez o-
mieszkánia /y z miásta Páńskiego / Wykorzenie
wszystki nieprawości/Błedy/złości.

P S A L M 102.

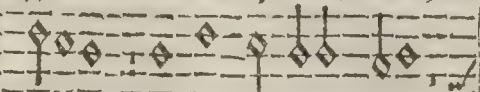
Domine exaudi orationem meam.

G

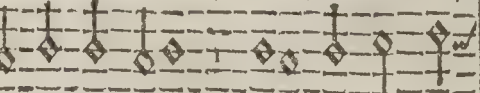
Lyś modlitwę moie Pánie / Niech cie

A

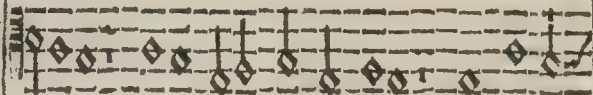
dojdzie me wołanie: Nie kryj w cięskości moiey/

A

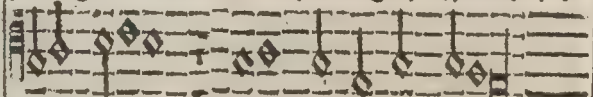

Przedemna twarzy swoiey: Ráczey do mnie stra-

PSALMT

pionego / Taktón vchá lástáwego / Przybadź rych-

to ná ráturnek / Słyś y obacz moy frásunek.

2 Boć iáko dym vleciáły / Látá moje zúciékáły /
W ciésktyey mey doległóści / Wygorzáły me kó-
ści: Ták wwiédło serce moje / Jáko trawá w le-
sne znoie / Już y chlebá iéść nie moge / Czuiac ná
sie zewóšad trwoge.

3 Z wstáwiczego wzdychániá / Zálósnego ná-
rzekániá / Stórá má pokurczóna / Do kóści przy-
súšóna: Podobnym Pelikánowi / A nocnemu Pú-
haczowi / A tory w smérney swoiey chwili / Ná
púšczy wíec rzewnie kwiłi.

4 Nárzekám iáko wrobl máły / Gdy go stáre
odleciáły / Ti ía odpocýnnieníá / Nie máíac / ni wy-
tchnieníá: Lecź sámie nieprzyáciéle / Co mne šká-
páíá zbyť śmieie / Wóściékle przećiwó mnie powstá-
íac / Ná má biédę przysięgáíac. * * *

5 A ía sie kármie zá stólem Swym / miásto chle-
bá / popiótem: Me káždodziénne trunki / Lzy zmie-
škáne z frásunki: A to z rozniewániá twego /
Przećiwó mnie zápalónego: Wo áczem był powy-
škony / Ale m sie óstát odrzucony.

6 Chodze by cién pochylony / Zásićciem Stóńcá

vtopiony:

utopiony: Wsłta zemna ma sławą / Jak posieć
na trawą. Ale twoja bytność Panie! / Aż na wiek
wielbów zostanie / Pamiętka twej wielmożności /
W narodziech trwa na wieczności.

7 Ty powstałszy czasu swego / Wlituieś się
wiernego Syonu / co kochaniem Jest twoim i
miejscem: Tęgoć teraz pożądaną Czas jest /
przez cie obwołany: Rączę się tedy zmiłować / A
swoich wiernych ratować.

8 Niechaj słudźnicy twoi / Żążywa pociechy
swojej / I rumow Syon stawiać / Pustki w nim
osadzać: Aby się narody bały / Imienia twoje-
go chwali: A Królowie twej moźności / Ałania-
li się z wężliwością.

9 Patrząc iako Pan buduje Syon / Który swym
mianuje / Sławę mu przywrócić / A także na-
czyniwszy: Poyrzał na płac Ludu swego / Od-
wótych opuszczonego: A nie wzgardził modli-
twami / Ani lichymi sługami. ***

10 Co niech będzie zapisano / W potomny wiek
zachowano / Żeby to wszyscy znali / A pilnie wwa-
żali / Jedni drugim podawiać / A po sobie zosta-
wiać / Na cześć Pana najwyższego / A na wie-
czną chwałę jego.

11 Który poyrzał z wysokości / I thronu swej
świetobliwości / Poyrzał Pan z nieba swego /
Na dol kraju ziemskiego: Słyszał więziow na-
rzekanie / Widział ich na śmierć skazanie / A z
więzienia je wybawił / A na wolności postawił.

PSALMT

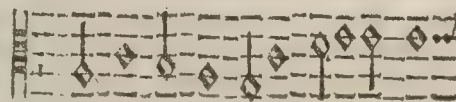
12 Aby imie wielmożnego/ Syon stawil / Páa
ná swego / A Jerozolimczycy By go chwaili
wszystcy: W ten czas kiedy przetożeni s ludem bea
da zgromadzeni/ Osiary Bogu sprawować/ Slu
żby mu swe ofiarować. * * *

13 Ależ w tej drodze moje siły Utrapieniem sta
nám dlili / Gdy Pan straca moiego Sywota tu
biednego. Jednak wołam: Nnie człowieka/ Nie
bierz stad Pánie w pulwięk / Ty co zawždy od
wieczności/ Trwasz bez wszelkiej odmienności:

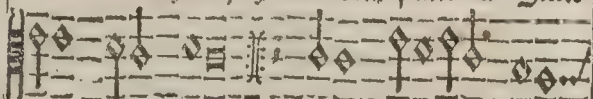
14 Tyś ziemię sam ugruntował / Niebo ręká
swą zbudował: Lecz to zginie/ w całosci Sam
ty trwasz na wieczności. A przyjdzie zwiotśceć
wszystkiemu/ Jáko odzieniu stáremu: Sameś w
lata nieśkończony/ Bierz swe do wieczney obrony.

PSALM 103.

Benedic anima mea Domino.

Chwal duso ma Páná mego ze wszyst-
żekuy z radością śmitemu Imie-

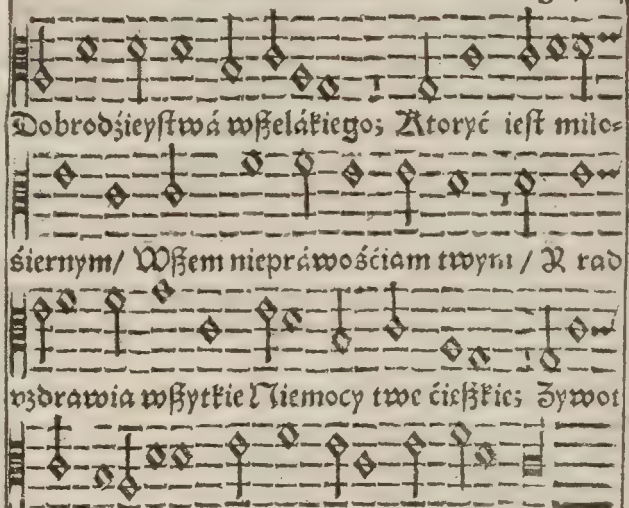

Piego sercá swego; Re. Niechciey zapomináć iego
niu iego swietemu.

Dobro-

DAWIDOWE.

F xvij.

twoy wykupie/ Z zátrocenia wybawie.

2 Ktoryć ie tak koronuie/ Miłosierdziem przy-
práwue: Rep. Żadza twa dobrym nápełnia/
Miłodość twa z Orła odnawia; Pan iest Sedzia
spráwiedliwym/ Atemu Pánem miłosćiwym/
Wśem ktorzy krzywda ćierpia / Od złych gdy ie
trapia. Ktory Moizeszowi/ y Izraelowi/ Drogi
swe rózował/ A wola swa opowiedał.

3 Jest nam Pánem miłosćiwym Nádz złości
násza ćierpliwym. Rep. Nie wiecznie sie będzie
gniewał/ Ani wiecznie odpowiedał. Nie czynić
nam podług złości/ Ani podług nieprawości; Ják
niebo piękne stworzył/ Nádz ziemia przetożył; Ták
sie hoynie zlutował/ Miłosierdzie swe dał; Tym

ktory

PSALMY

ktorzy sie go boia/ A za grzechy pokutuią.

4 Ják iest daleki od siebie/ Wschod od zachodu na niebie. Rep. Tákci dalekie uczynili; A wszystkie od nas oddalili/ Nasze złości/ nieprawości/ Z samey ściznyre łaskowości. Ják Ociec rad miłuię Synow swych lutiue; Ták sie też Pan złutował/ Miłość swą okazał/ Tym ktorzy sie go boia/ A o łaskę iego stoia.

5 Boć on sam zna naszą krewkość/ A wszystkie nasze nędze; Rep. Pámietáiąc záwždy ná to / Żesmy proch a ściznyre błoto; Człowiekci iest iáko siano/ Ktore posiekuią ráno/ Z krasa kwiecia polnego/ Wnet zginie dzień iego; Gdy wiátr mocny wderzy/ A wiátr sie nie odzierzy/ Wiecey nie pozna swego/ Żaden kwiat mieysca pierwszego.

6 Ale miłosierdzie Páńskie/ Toć trwa od wieku na wieki / Rep. Náđ tymi co sie go boia/ Za grzechy pokute czynia. A trwa sprawiedliwość iego/ Do pokolenia trzeciego / Náđ synmi synow dobrych/ Ludzi wszystkich zbojnych/ Co przymierze trzymáia/ A przed soba máia; Przykazanie chowaia/ Ná nie záwždy pámietáia.

7 Pan na niebie wbudował/ Stolec mocny przygotował/ Rep. Ná którym będzie krolował/ Náđ wśemi ludźmi pánował. Błogostawcie Pána wśhyscy / Aniolowie iego świeci / Mocni bezdac w mocy/ A także w statości/ Ku wypełnieniu wśhogo Rozkazania iego/ By go ludzie słucháli/ Stulkim záwždy wypełniáli.

Dobro

8 Dobro
iego w
Paná sw
kazania
Ktorzyś
Náđ kro
Chwałę
9 Chw
stworze
ta tego/
napierw
(Chwał
Duchem
była pier

Be
Nota
S
tna chw
odziała.
3 Tys
Náđ nin
4 Chw
gnione:

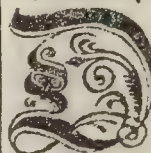
8 Dobro rzec będzie Panu wszystkim / Wy mocarstwa
iego wielkie / Rep. Wszyscy słudźnicy iego / Ják
Pána swego miłego / Co wola iego czynicie / A ro-
kazania pełnicie. Chwalcież wszyscy bezpiecznie /
Aktorzyście w królestwie / Arola tego wielkiego /
Lád królmi wyższego / A wy rycerstwo iego
Chwalcie Zetmána swiego.

9 Chwalcieś stworzyciela swego Wy wszystkie
stworzenia iego / Rep. W każdym miejscu świę-
ta tego / Wśhago panowania iego: A ty duszo ma
napierwey / Chwal Pána swego nabożniey.
(Chwała Panu nášemu Oycu niebieskiemu / Z
Duchem iego Synowi Lás Zbawicielowi / Ják
była pierwey / ninie / Wiecznie nigdy nie zaginie.)

P S A L M 104.

Benedic anima mea Domino.

Notá iáko, Cięgo chceś po nas Pánie / zc.

Wśo śpieway Pánu pieśń; Onieo-
gárniony / Niebá y ziemie sprawco /
wielceś w wielbiony.

2 Ciebie obeśtá w kóło częś y świe-
tna chwálá; Ciebie iáśność iáko płaszcż ozdoby
odziátá.

3 Tyś niebo iáko namiot rozbił reka swoia;
Lád nim wody zá twoim rozrządzeniem stoia.

4 Chmury twoy woz / twoe konie wiátry nieści-
gnione: Duchy / postáncy; słudzy / gromy zápalone.

PSALMT

- 5 Twym rozumem tak miernie ziemia vsádzona;
 że na wieki nie będzie nigdy poruszona.
 6 Na tey / iáko powłoka przepásći leżały / A
 gory niezmierzone wody zakrywały.
 7 Ale skoroś rzeki stowo / á mebo zágrzmiáto /
 Wody spády / á morze ná dot vćiekáto.
 8 Stáły tu gorze pósty / polá rościagnione / Ca
 pánowáły mieyscá przez cie náznáczone.
 9 Zámierzyles kres perony morzu / że wieczy-
 mi Czáy wezbráć nie moze / ani skródzić ziemi.
 10 Ty w skále wkázuiesz droge zdroiom nowym
 Ktore posítek niosa rzekám kryształowym.
 11 Tu sie wśhelki zwierz chłodzi / ktory w polu
 żyje / Tu łos mieszkániec lesny wprágniomy piie.
 12 Támże pracy mieszkáia / á w krzakách zielo-
 nych / Nie przestáia powtarzáć pieśni ulubionych
 13 Ty z pálacow twych świętych oycze ulubio-
 ny / Spuszczasz ná nistá ziemie dežd; nieprzepłá-
 cony.
 14 A oná nieprzebráney láski twoiey syta /
 Wśhytkiego wśhytkim stárczy / stád trawá obfita
 15 Bydlu tu pożywieniu : stád ziola ogrodne /
 A wśhelki rodzaj zboża; stád wino lágodne.
 16 Dobrey myśli nácymiesz : stád chleb ktory sná-
 dnie Sile twierdzi : stád oley po ktorym twarz
 głádnie.
 17 Táj wilgotność y lásy żywi niezmierzone / A
 Cedry ná Libanie twa reka szcepione.
 18 Tám wroble gniazdá niosa : Jodlá Kocia-

nowi

nowi/Sarnom gorą mięstkąnie/statą krolikowi.

19 Tyś na znak czasu sprawił bledną twarz
Mieściczną / Ty niepowściągniętego Słońca
lampie wdzieczną

20 Prowadziś do zachodu / w tym nocne cmy
wstaia/ W ten czas lesne bestye wszystkie sie ru-
saią.

21 Lwietą ryczą potarmu żadaiać od ciebie :
Storo zaś iasna zorzą żakwitnie na niebie

22 Zwierz do iasniń wchodzi/ ludzie następuią/
Na roboty/gdzie także do mroku pracią.

23 Zaczne są twoie sprawy y wielkiej mądrości
Pełna iest wszelka ziemia twej szciodroblowości:

24 Pełne Panie y wody : kto wyliczyć może
Wszystkie rybie rodzaie/ktore żywi morze ?

25 Tam żagle m rospuszczonym okręty biegają/
Tam swe igrzyska srodzy Wielorybi maia.

26 Wszystko to co iest w morzu/ wszystko co na
ziemi/ A co siecze powietrze piory pierzchliwa-
mi :

27 Oczy ku tobie wznosi/ktory siedziś w nie-
bie/ Rozżekawa żwytkę żywności od ciebie:

28 Kiedy rękę otworzyś wszyscy nasyćeni / A
kiedy twarz odwróciś/ wszyscy żasmuceni.

29 Jeśli im ducha weźmiesz/w proch sie wnet
obroca; Jeśli im ducha natchnięś / na świat się
zaś wroca.

30 Wieczna iest Pańska chwala/a on z tak ma-
dre°/Nie przestanie się kochać nigdy żcynu swe°.

Pan

PSALMY

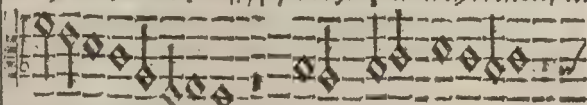
31 Pan/ktory kiedy poyrzysz/ziemią drzy: Pan/
ktory Kiedy reka gor dotknie/dymem poyda gory
32 Dotąd mi tedy mego żywota dostanie/Głos
moy Panie y lutnia śpiewać nie przestanie.
33 Tylko tobie niech wdzięczne beda pieśni mo
ie: Bom ia wszystko polozył w nich wesele swoje.
34 Boday wszyscy złośliwi zagubieni byli/Tak
żeby sie na wieki już nie poprawili.
35 A ty o duszo moia day cześć Panu swemu;
Daycie wszyscy narody winną chwałę iemu.

PSALM 105.

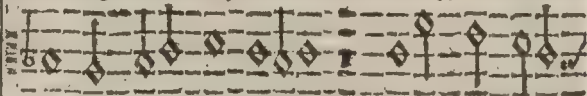
Confitemini Domino & inuocate.

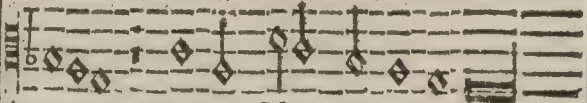
Dz wszyscy ludzie Pana chwalcie/ A

Imię jego obwołaycie: Głosście między narodami

Chwałę jego y z sprawami: Pieśni mu ku czci

śpiewaycie/ O nim z soba rozmawiajcie.

Wassa

2 Wstać chwala sa iego sprawy/ Im.e iego
dodaie stawy: W nim prawdziwa radość ma-
cie/ A torzy go z serca szukacie i Przetoy sil y twa-
rzy iego Szukaycie czasu wszelkiego.

3 Luda iego sobie wspomnicie/ A sady na ba-
czeniu mieycie/ O potomstwo Abrahimowe/ O
wy dzieci Jakubowe/ Wierni Panscy sluzebnicy/
A iego wybrani wszyscy.

4 Tlasci to Pan/ iego wyroki Wiazza w sztet
swiat iak syroki: Wieczna pamiec iest v niego/
Przymierza nam stwierdzonego i Trzyma slowo
przysieczone/ Wszem narodom weczynione.

5 Co obiecal Abrahamowi/ Co przysialt Iz-
akowi/ O czym rozmawial z Jakubem/ A co mu
byl przysiet slubem: W tym sie pokazal state-
czny/ Nie odmienny na czas wieczny.

6 Rzekl/ Ze sie to koniecznie stanie/ Dam wam
w dziedziczne wywianie Wszytki Kananeyska
ziemia/ Osiadzie ia wasze plemia: Choc tam w
malym poczcie byli/ A iako goscie w niej zyli.

7 Sam y tam sie przeprowadzaiac/ Pewnego
mieszkania nie maiac: Jednak ich Pan zawrzydy
bronil/ A Tyrany dla nich gromil: Wybrany
(rzekl) pokoy daycie/ Prorokow mych nie ty-
kaycie.

8 Potym gdy glod na one kraie Przepuscil/
przez nie vrodzale/ Postal iednego przed niemi/
W niewola Egiptskiej ziemi/ Jozeph'a meza za-
cnego/ Od braciey zaprzadanego.

PSALM T

9 Tam iego nogi okowano/ A w cieſkim wi-
zieniu chowano/ Aże do czasu onego/ Od Boga
naznaczonego: Gdy go Pan ſłowem doſwiada-
czył/ Státieczność iego wybaczył.

10 Zátymże go Krol puſcić kazał/ A wielka mu
láſtkę pokazał/ Uczynił go Pánem ſwego Dworu
y Cárſtwa wſzytkiego: Tak áby ná iego zdanie/
Kiażetá bráły karanie.

11 Rády wſzytkie nie czyniły/ W czymby ſie
go nie dolożyły: Ná ten czas w Egipſka ziemia
Weſtło Izráelskie plemię: A mieſkał w oney kras-
inie/ Jákob w Chánowey dziedzinie.

12 Tamże ſie bárzo rozrodzili/ Ze też ſaſiádom
ſtráſni byli: Tychci ſercá Pan odmienił/ Niecho-
tne ku ſwoym uczynił/ Tak że o tym ſpot rádzili/
Jákoby ie wytráćili.

13 Alž áż czasem ſwoie poſtańce / Poſtał Pan
miedzy te poháńce/ Mójſzeſá y z Ááronem/ Stu-
ga ſobie wlubionem: Ci cudá wielkie czynili/
Kray on ſtráchu nákarmili.

14 Co iedno rzekł Pan wnet ſie ſſtáto / A nie
mu ſie nie ſprzeciwiało: Poſtał im ſtráſne ciem-
ności/ Odiawſzy wdzieczne ſwiatłoſci: Wody
ſie w krew z odmieniały / Ryby wſzytkie wyſzdy-
chały:

15 Zíemie ſie tam záby rodziły/ Po gmáchach
Krolowſkich chodziły: A iec ná Pánſcie przyka-
zanie / Gwałt gádziny przypádná nie/ Przykre
wſzy ſtády laráły/ Wſzytek on kray okrywały.

Wiaſto

16 Miałto dżdża spadł grad kāmienisty / Z o-
nym gradem wichler ognisty : W cym winnice
spustożaly / Sady wshytie opadały : Chrząszcz y
kārāncza przypadła / Ostatek zboża wyiadła.

17 Nakoniec plod pierworodzony Wszech o ie-
dne noc wyglądzony : Dopiero ubogacony Sre-
brem/zlotem/ lud puszcżony : A Egipt rad że po-
zbyli Tych co sie dla nich trapili. ***

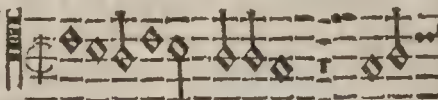
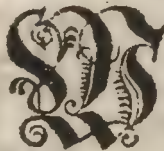
18 W dzień ie Pan obłokiem okrywał/ W nocy
żas Ogień przy nich mierwał : Prąstwą im dał
gdy prosili/ Chlebem sie z nieba karmili : Im t
woli wody sie z skały Po puszcży iak rzeki laly.

19 Bowiem słow swych Pan nie przebaczył /
Co Abrahāmowi ślubić raczył : Cieszkciey ie niewo-
li zbawil/ Pieśni wesolych nábawil : Kráie im
dał w używanie/ Atore trzymáli Poganie.

20 Dał prace Poganow używać/ Nád to dzie-
dziejnym prawem trzymać : Aby wstáwy chowa-
li/ A prawo Pániskich przestrzegáli : Oddawaiac
chwale swemu/ Dobrodziejowi wiecznemu.

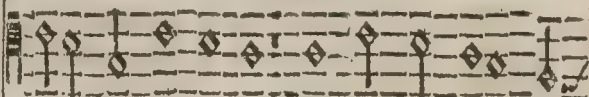
P S A L M 106.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

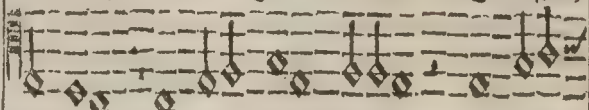

Jelbićie Páná dobrego / W miło-

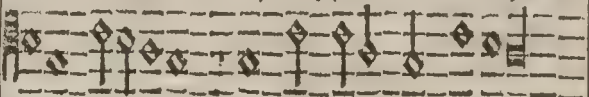
PSALM T

sierdżiu swy wiecznego: Bo ktoż moc iego wszech

mocności Wyprawi słowy statecznie: A chwale

iego wielbności Ato wypowie dostatecznie.

2 Szczęśliwi/ co pobożności Przestrzegają w niewinności: Pomni Panie nam w swej dawney Chęci/ktoraś pokazywał Ludowi swemu/ kiedyś w sławney Swojej pomocy ich ratował.

3 Wybrał mnie/że między twymi Od wieczności wybranymi/Twoich Panie dobrą żywić/ Wiecznie się będą radował/ W dziedzictwie twym z nimi mieszkać/ Z chwałami tobie dziękował.

4 Zgrzeszyli naszycy Oycowie/ A my z nimi ich synowie: Sprośnimy wszyscy wystąpi/ Plodząc wszelkie nieprawości. Bo chociaż Oycowie patrzyli/ Ta sprawa twoja wszechmocności/

5 Wszakże ich nie uważali/ A owszem zapamiętali: Bo wnet v morza czerwonego/ Szemrząc on Lud cie frąsował: Aleś ie dla imienia twego/ A woli sławie swojej zachował.

Bo iak

6 Bo iak suk twoy wyslyſało Morze / wnet sie suchym stało: Poyśrzedkiem przepaści strasliwych Przez cie byli prowadzeni / A od nieprzyjaciół złośliwych Moźnie z ruku wybawieni.

7 Tak nieprzyjacielskiej złości Odiawſzy swe / y w ścisłości / Zalałeś te / co Lud gonili / Żaden z nich nie został żywy : Tam słowu twemu uwierzyli / Wyznawając żeś prawdziwy. ***

8 Aleć po niedługiej chwili / Spraw tych twoich zabaczyli / Opieta twoja pogardzając / Łałości cię żądali / A mocy twojej przymawiając / Bez wstydu cie doświadczali.

9 Dał im pokarm za żadością / Lecz im stanął w gardle koscia. Znowu poruſzeni zazdrością / Wstali przeciw Mojżeszowi / A zemrali z wielką hardością / Naprzeciwko Aronowi.

10 Tam Abiron y z Dathánem / Zostali sie w piekle samem : A te wszystkie co przy nich stali / Srogi ogień spalił z nieba. Oniż przed tym cielesca wiali / Klećć przed nim y Orebą.

11 Tak zmienili Boska sławę / Do wolu co iada trawę / Boga swiego przyprowadzły / Tak y zbawiciela swego / Mocy nie raz iego doznawſzy / Zapomnieli łaskawego. ***

12 Cudow Pańskich zapomnieli / Co ie w Egipcie widzieli / Nad morzem y w Chánowej wości / Skąd ie raczył wyprowadzić : Przeco w swojej zapalczywości / Rzekł ie był wszystkie wygładzić

13 A peronichy to był sprawił / By sie był za nie

P S A L M Y

nie stawit / I Ioyżesz / Sługá iego wybrány / Ktory
sie modlitł za niemi / A Páná co byl rozniewány /
Wiał modlitwami swemi.

14 Lecz sie y ták nie zlepšyli / Ziemia święta po
gárdzili / Słowa Pánstkiego nie słucháiac / W po
deyżzenie sobie bráli / A posłuchác sie go zbraniá
iac / W namjećiech swoich šemráli.

15 Etąd Pan ná ich wytrácenie / Wzniost rękę
w poprzyśięzenie / Że ie ná puśczy wytrácić chciał
A między grube Pogány / Że potomstwo ich roz
prošyć miał / Żedac cieštko rozniewány. ***

16 A niż sie tu popráwili / Ż Bálphegorem sie
zbrócili / Jedli brzydkie ofiáry iego : Czym znorwu
Páná zdráznili / A plagi od rozniewánego Sro
gie ná sie obroćili.

17 Aż Phineás rozgorlony / Niczem mścił sie
trzymody oney : Tám dopiero plagá wstátá. Żá
czym iego gorliwošći / Ná wielki policzona chwá
tá / A u iego spráwiedliwošći.

18 Šnorwu gdy w Merybie byli / Páná do gniew
wu wzbudzili / Moyżeszá Żetmáná świętego W
nielášte Pánstka wpráwili : Ktory obráził
Bogá swego / Uicopátrznie przemówili.

19 Wic ni Pogan wytráćili / Jáko roszkázanie
wzięli : A owšsem sie z nimi miešćiac / Ich sie żło
šćiam przyuczyli / A bálwochwałstwo pomagá
iac / Gniwo Pánstki ná sie wzburzyli.

20 Náwet sie tego wáżyli / Że ná ofiáre palili
Diabłom dzieci płodu swego / Krew niewinna

wyle-

wylewali/ Dla białwanow Kananejkiego Tlarodu ie mordowali.

21 Tak sie ona ziemia święta Mordy ich stała przekleta/ Kiedy sie wśhelka brzydliwością/ Bez boiaźni plugawili/ Służąc białwanom/ Śczerą złością/ Z nimi y cudzolożyli.

22 Przetoż sie Pan zapaliwszy/ Lud swoy sobie obrzydźiwszy/ Wydał wszystkie w ręce Poganom/ Tak że sie klaniać musieli Srogim y nieznanym Pánom/ A którzy ie ciężko trapili. ***

23 Okrutnie ie wśistáli/ Jáko chcieli náchyláli: A chociaż ich Pan porátował/ Oni znówu ná kiet wzięli/ Zapomniawszy że ie zachował/ Głebiey w złościách swych toneli.

24 A Pan przecie w swej litości/ Pátrząiac ná ich ciężkości/ Wysłuchawał ie w ich wołaniu: A iż ná przymierze bacił/ W wielkim swoim wlitowaniu/ Zátorwać ich záwždy raczył:

25 A dał/ że ich żalowali Ci co w więzieniu trzymáli. O raczyś y nas wspomóc Pánie/ Ze iármá Pogan zbedziemy/ Zá czym my twoiego wyznánie Imienia czynić bedziemy.

26 Niechay sie Pan w Izraelu Od nas y od innych wielu Bedzie chwalon w swej dostojności A teraz/ y potem záwždy: Tá co z serdeczney swej wdzięczności/ Rzekni głosem/ Amen/ Ráždy.

PSALM T

PSAŁTERZA DAWIDOWEGO CZĘŚĆ PIĄTA.

PSALM 107.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Gwałt Pánu dawaycie Śá iego do-

broci/ Których wieczność/ przypnaycie/ Żadna

nie okroci. A ci wierz litości Páńskie niech wyzna-

waia/ Co przezeń z cięskłości Swoych wybáwienie
máia.

2 Ci ktore on swej mocy/ Ode słońcá wschodu/
Od południá/ z północy/ Zebrat/ od zachodu. Ci
co ná

co na pustyniach Błaząc miejsca szukałi/ Leż
go w onych ziemiach/ Sobie nie nąydowali.

3 To głodu/ to ciężkiego Pragnienia doznali/
A z frąsunku wielkiego Prawie rstawali: A
oney swej ciężkości/ Zaraz iak zawołali. Od Pa
ná z miłości Wybawienie swe bráli.

4 Drogami ie prostymi Onje sam prowadził
A w rosofzney ie ziemi Onje sam posadził. Ci nie
chay dziękuią Pánu z iego litości/ Ci niech wżem
zwiąstuią Cudá iego możności.

5 Przeto że on prągnących Dufse chłodzić raczy
Tenje w głodzie łaknących Nigdy nie przebaczy
A ci co w ciemnościach Na śmierć sroga siedzie
li/ Otrzyi w testnościach/ Cieżyć sie czym nie mieli.

6 Bowiem odmienić śmieli Słowa Boga swe
go/ A wstuchac niechcieli Rady naywyższego: A
przeroz ich hárde Serca vnizac raczył/ A zaś ká
rki twárde Schylac potrzeba baczył.

7 Jednak w swoiey ciężkości/ Skoro zawoła
li/ Z wielkiey Páńskiey litości Wybawienie brá
li: Bo ie on z ciemności Potężnie sam wybawiał/
Sokow ná wolności Wybawiwszy ie stáwiał.

8 Ci niech Pánu dziękuią Za iego litości/ Ci nie
chay wżem zwiąstuią Páńskie wśchmocności:
Bo on wrotá kruszy Żelázne w twárdey brannie/
Prog z miedzi naduższy Snádniuchno on wyta
mie.

9 Xowi też śaleni/ Co dla nieprawości Wy
wáia utrapieni/ A dla swoich złości/ Co myślić

P S A L M T

w chorobie Ta potrawy nie moga / A co prawnie
w grobie Staneli iedna noga :

10 A ci w swoiey ciezkosci Skoro zawolali / Z
wielkiej Panskiej litosci Wybawienie brali :
Sam ie Pan yzdrawia Słowem swey wszech-
mocności Sam moźnie wybawia Z dotu niebe-
spieczności.

11 Ci niech Panu dziekuia Za iego litosci / Ci nie-
chay wsem zwiastuia Panskie wszechmocności /
Dzieki ofiaruiac / Jego swietey miłosci : Wsz-
dzie wyspiertuiac / Sprawy iego moźności.***

12 Takze ci co pod nieby Przez morze jegluia / A
ktorys swe potrzeby Ptawem odprawuia / Ci po-
wiedziec moga / O Panskiej wielmoźności / Wi-
dzac nie raz z trwoga Luda na glebości.

13 Na twoie slowo / Boze / Wstaia popedliwe
Wiatry a oto morze Tancuie gniewliwe / Okret
pod obloki Waly raz wyrzucia / Raz ie w grunt
gleboki / Jak do piekła spuszczaia.

14 Zeglarze bladna w mece / Serce ziat strach
frogi / Zapamietaly rece Co czynic od trwogi :
Jakby sie popili / Wskyscy sie zataczaia / Rozumu
pozbyli / Siebie nie pamietiaia.

15 A ci w swoiey ciezkosci Skoro zawolali / Z
wielkiej Panskiej litosci Ratunek swoy brali :
Stanal wiatr y waly / A zeglarze ozyli / A do
portu caly Okret swoy przyplawili.

16 Ci niech Panu dziekuia Za iego litosci / Ci
niechay wsem zwiastuia Panskie wszechmo-
ności.

ności. Y
Zbor be-
da stare-
17 On
strumien-
grunty p-
la nie ve-
18 Goy-
mieni / 2
ni. Tam
dzi / A ter-
sady.
19 Tam
pozytki z-
Panska
bytel w-
20 Tys-
lo Od z-
To iedm-
trostam
21 Na
sieli / Ch-
nie smie-
kojyt z n-
mozyt.
22 Na
Ale czo-
ma co m-
zac lito-

ności. Niech go wystawiaia / Gdzie nawietſzy
Zbor będzie : Niech go wychwalaia / Gdzie ra-
dą ſtarcow ſiedzie.

17 On rzeki y nawietſze Jako chce hãmuie / On
ſtrumienie napretſze Jako chce kieruie ; On y
grunty płodne / Prze ludzkie nieprawoſci / W po-
lã nie wrodne Obraca w ſwey ſrogonoſci.

18 Gdy zaś chce / Sucha ziemie W piękna rzeka
mieni / A wygorzałe plemie Rozwilſza z ſtrumie-
ni. Tãż lud zgłodzony Kupaſi Pan prowã-
dzi / A ten opãtrzony Chlebem lud / w miãsto ſie
ſãdzi.

19 Tã polã oſiewaia / Winnice kopãia / A
pożytki zbieraia / Zoynoſć wielkã maia : Lãſka
Pãſka w wielki Narod ſie rozrodzili / Z tey do-
bytek wſelki Prãdziuchno rozmnożyli.

20 Tyś im wmeſnił lãſki ſwey / A ich bãrzo ma-
ło Od zãpãlczynoſci twey Ledwo co zoſtało :
To iedni niedzami Oſtãli ſie porãzeni / A drudzy
troſtkami Od ciebie okroceni.

21 Tã Pãny przyſtã wzgãrdã / Ze ſie kryć mu-
ſieli / Choć w nich bytã myſl hãrda / S lãſã wyiſc
nie ſmieli : Ale w bogiego W przypadku Pan zã-
tożył S miłoſierdzia ſwego / W narod wielki roz-
mnożył.

22 Tã co pãtrzac cnotliwy W ſercu ſie rãduie /
Ale cãlowiek złoſliwy / Zãnbe ſtał wczuie Ato
ma co mãdroſci / Ten co wważãc będzie / Wync-
ſzac lietoſci Pãnã ſwoiego wſkãdzie.

Paratum cor meum.

Notá iáko Psalm 60. Boże któryś nas odrzucił

Gotowem z serca prawego / Chwalić cie Boże samego : Gotowem ci na cześć Pánie / Spiewać wesole śpiewanie : Wznieś się Arfo moia / A powstań z swego pokoia : Zaczni na cześć Pánstwa swe grania / Sáraż od pierwszego świtania.

2 Chwalić cie beda moy Pánie / Kedy nawieścił Zbor stanie : Chwalić beda tymi swymi / Nie dzy narody wszytkimi. Dobroć twa w niebo przestala / Prawda z obłoki zroniała : Wznieś chwale swo : nád niebá Boże / Tylkoć moc twa nam pomoc moze.

3 Nowi Pan z Syoná swego / Czym wciekły mnie smutnego : Ná moy dział przyjdzie Sychar / Także Sukotska kraina : Galaad jest własność moia / A Manassebowá zbroia : A Ephraim moc moiey głowy / A Judas prawodawca zdrowy.

4 Moab zaś w przeciwnym rzędzie / Vniotac w gniachu mym będzie : Idumeyscyk mie zaś zburzac będzie / y w boty obuwac : Lecż y Filistyncyktowie A inšy cudzoziemcowie : Wšyscy mi już beda służyli / Co mi nieprzyiacielmi byli.

5 Kto mie w miasto niedobyte / Kto w kráie Edon obfite / Zaprowadzi sluga twego : Tylkoć oprocż

oprocż cie
my / A m
tát od cie
wajeni.
6 Jui
dawne w
cie / Do g
bie rfa B
zdepceš p
przytacieł

Deu
Náie N

D

postrzyły /
2 Wob
przeczym
já serdecz
nimi Já
Lecz n
bma odda
niech bo
niech prz

oprocź ciebie samego. Ktorego gniew na sie znamy/ A wiodzem wojsk swych nie mam? Za czym tak od ciebie wzgardzeni/ Lekcesmy v wsech powazeni.

6 Juz nam tez pomoz z trudnosci/ A wroc nam dawne wolnosci: Proznac nadzieia w ciłowiescie/ Bo gdzie gwałt/ rada vcieczci: Lecz kto w tobie wsa Boze/ Ten sie majnie potkac moie: Bo ty zdepcesz przed nami smiele Wszytkie nasze nieprzyiaciele.

P S A L M 109.

Deus laudem meam ne tacueris.

Ná te Notę takę Psálm 1. Błogosławiony on
mąż káždy/ ić.

Dze ktorys iest chwala moia/ Dziwi sie do mnie zlaszka swoja: Boć wsta ludzi niecnolliwych / Tápelnione bedac kłamstw żywych/ Przeciwo sie mnie gostrzyły/ Aby mie w czym wlowily.

2 W ohyde mie wsem podawiaia/ Choć ná mie przyczyny nie maia/ A to za moie zyczliwosci/ A za serdeczne wprzemości: Bom sie ia modlit za nimi Tak za przyiaciolmi swymi.

3 Lecz mi zlym dobre odpłacaia/ A miłość wasnia oddawiaia: Niechże im też Tyran pánuie/ Niech bokow ich nie odstepuie: Nieprzyiaciel niech przykrości Oddawa im za ich zlosci.

Niechay

PSALMT

4 Niechay przed sadem obwiniony Zawszy zostawa naganiiony. Niech mu własne iego obro-
ny Szkodza v prawa z káždyey strony: Niech iego
świat nie iest dlugi/Po nim wrząd weź kto drug
5 Dzieci niech w sieroctwie zostána/A z mátká
swa Wdowa ztostána: Niechay ná świecie tu-
lakami/Niechay beda y zebakami/Gdzie sie przy-
tulic nie máiac/Kesá chleba vpraszaiac.

6 Niech lichwiarz szarpa iego staték/Niech mu
obcy wydrze ostátek: Niech go nikt z ludzi nie za-
luie/Niech nedze iego nie lituie: Niech nád sie-
rotami iego Nie ma baczenia żadnego.

7 Niech z nim zgina y iego dzieci/Niech o nich
pámieć precz vleć: Niech Pan grzech Oycá iego
pomni/ Niechay y mátczyne złość wspomni:
Niech przed Pánem zawszy stoia/ Z nieścieszna
pámiećia swoia.

8 Przeto że zapomniat litości Nád biednym w-
zywác w cięskości: Owszem przesládował nedz-
nego / Trapiąc iuż przed tym strapionego: A i
przeklectwo mituie/Niechże go nie odstepuie.

9 Błogosławieństwo go mierziáło / Bodayże
go wiecznie miáło: Kochał sie iáko w płaszczy-
iákim/W złości y w przeklectwie wśhelákim:Dla-
tegoż iáko tuł w kości / Wpilo sie w iego wna-
tržności.

10 Niechże go iuż ten płaszcż okrywa / Niechże
tego pásá wzywa: Tec zapłáte v Páná máia/ Co
mi przytkości wyrządzaia. Lecż ty o Pámie Boże

moy/ Przy mnie łaskawie zawždy stoy.

11 Prze imie swe y swych litości/ Bron mie/ wy
rwi z niebezpieczności: Bomci ia chudzi na zne-
dzony/ Na sercu swym ciężko zraniony/ Mieysca
perwonego nie mając/ Rownie iak cięń wcielać.

12 Rownie iako szarańcza lecie/ Tak mie pla-
żaia na tym świecie: Siły mie wszystkie odbie-
gaia/ Jz posilku z potraw nie mają: A ciato wy-
schło z tłustości/ A pozbyło swej czerstwości.

13 Żaden sie mnie nie wlituie/ Wrohem sie z na-
dziej mey raduie: A iesli mie kiedy widaią/ Tedy
głowa za mna kiwaią: Ratuy mie ty sam moy
Panie/ Przez swe dżiwne zlitowanie.

14 Tak aby to wszyscy poznali/ A twej racie to
przypisali/ Żeś mie ty moy Pan nie przebaczył/
Wrohem nieścześnieiu odiać raczył: Jch mie kła-
twą nie wśusy/ Ty błogosław moiej duszy.

15 Niech sie iako racza buntuią/ Tylko hąba
swo stad wczuią: One wstyd w oczy ich kłóc be-
dzie/ A sluga twoy cięży sie wśedzie. Niech sie
moi przeciwnicy/ Wstydem okrywaią wszyscy:

16 A moy iezyk wystawiać bedzie Pána przede
wszystkimi wśedzie/ Jako tego/ co z niedzym za-
wždy Stawiać raczy w potrzebie każdey/ Odey-
muiac w bogiego z rąk Tyrana srogiego.

P S A L M 110.

Dixit Dominus Domino meo.

Rzekł

PSALMY

Rzekł Pan Panu memu: vsiadź na

mojej prawicy / Alz podnożkiem nogom twoim,

Przeciwniki twe wrzuce: Bo sceptrum mocy

twojej/wypuści Pan z Syonu/Wpośrzed twoich

nieprzyjaciół/Xu ich opánowaniu.

2 Posłuszny lud będzie/ tobie onego czasu twoy

Świecny w pobożności swietey; Gdy będziesz

zbiierał huf twoy: A rozrodzenie twe z miodu

z wywota będzie/ Rownie iako ranna rosa/ Wskyt-

ka ziemię osiedzie.

3 Nie zmienne Pan przysiągł/nie będzie iemu

żal

śal iego: Jjes ty iest sam na wieki / Ośiarowni-
kiem iego / Tłā kżtate podobieństwa / onego co
przed tym był / Melchisedechā Kāpiānā / co w
sprāwiedliwosci żył.

3 Onje Pan co stoi / po prāwicy mocy two-
icy / Potrże wśystrze Arole w on dzień popedli-
wosci swoiey. Będzie sad z narody / Niezścā tru-
py nāpełni / Głowe / co sie wynosiłā nād ziemiā
środze śtumi: Rep. Pić będzie z strumienia w
drodze / A śtad głowe wywyśsy.

Tenje Psālm 110.

W

Oczciwśsy Pan swa chwata Pānā

mego: Rzekł do niego: Siadź po mey prāwicy / Aż

położę nieprzyaciela twego / Tłog twych podnoż-

kiem w twey stolicy.

PSALMY

2 Z Syoná ná sviát wšytek rozciągnie Pan
Moc Pánowania mojných rámion twych/ Aie-
dy do ciebie w te słowá rzecze sam: Pánuy w po-
środku nieprzyjaciół swych.

3 W dzień Tryumfu twego przy tobie Pánie/
Z ofiárámi cnot y pobożności/ Lud twoy chet-
wie w Kościele twym stánie/ Plod twoy y rosa
twoiey młodości.

4 Przysiągl Pan/ tego nie zganiwszy sobie/
Tys wedle Melchisedechowego Porządku Ká-
plan wieczny/ Pan przy tobie Lamiąc Krole mo-
cá gniemwu swego.

5 Sąd rozciągnie/ trupow náściele wśedzie/
Od iego reku Kigie poleże/ Z koleie wode w dro-
dze pic będzie/ A przetoż niebá głowá dosięże.

PSALM III.

Confitebor tibi Domine in toto.

Ná te Note, iáko Psálm 24. Krag ziemie
y ze wšytkimi/ ić.

Główa Pána swiego Wychwalać
z serca cátego/ W zgromádzieniu lu-
dzi cnotliwych: Bo spráwy iego
wielebne/ Ucynki wšytki chwale-
bne/ y wśech ludzi Panu żyćliwych

2 Peten Pan w spráwach zacności/ A w swe-
iey spráwiedliwości Trwa wiekuiſty y niezmi-
ny. W cudách swoich słynąc będzie/ Jáko sviát

Herofi

Heroki wśedzie/ Ten Pan dobry y miłosierny.

3 Dawał pokarm ludu swemu X siebie sie bo-
iącemu / Na swe Przymierze pamiatając : Noc
swa Ludowi obiawił / X co kiedy przez nie sprá-
wił/ Wtości Pogánow mu dawałac.

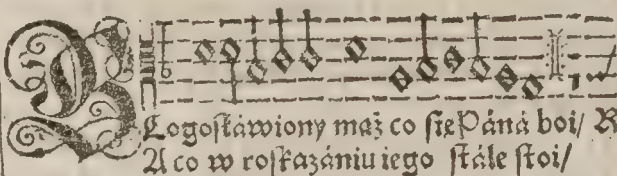
4 Spráw y rák iego prawdziwe/ Sady wśy-
tkie sprawiedliwe / Przykazania bez odmiemo-
ściu Wśytkie aż ná wieki trwáia/ Bo peryny fun-
dament máia/ Prawdy słow Pánstich y śczer-
ści.

5 Gdy lud z niewoley wybáwił/ Przymierze z
nim wieczne spráwił/ A to regoby łamac nie śmie-
li: Ale żeby świątobliwe Imię iego/ y stráśliwe/
Na wieki między sobą mieli.

6 Tóć przystoi ná mądrego/ Bąc sie Pána Bo-
gá swego/ Boc to iest rozum bąc sie Bogá : Tóć
do wśytkich ścieszliwości/ To y do wieczney śla-
wności/ Káżdemu naperonieyssa drogá.

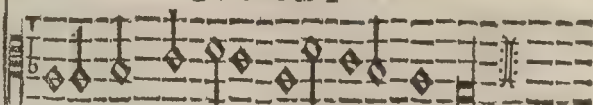
P S A L M 112.

Beatus vir, qui timet Dominum.

Łogostawiony mąż co sie Pána boi/ R
A co w rozkazaniu iego stále stoi/

PSALMY

Możny tu na ziemi będzie narod iego/ Rep.
Bo Pan błogosławi potomstwu wiernego.

2 W domu iego zawsze bogactwa pocztliwość
Rep. Na wieki trwać będzie iego sprawiedli-
wość/ Weśła światłość wiernych y w srogię
ciemności/ Rep. Ktora sprawiedliwy Pan im
dał z miłości.

3 Wdzięcznyś to masz co sie nad drugim zmitu-
ie/ Rep. A który niedziatkom dobrą swę ślaśnie/
Ten gdy przyjdzie przed sąd z obmową swą wśka-
dzie/ Rep. A na wieki wieczne poruszon nie będzie.

4 Ten w pamiętce wieczney będzie sprawiedli-
wy/ Rep. A od złych posuchow nie będzie trwo-
żliwy: A choćby przypało nań co nie trefnego/
Re. Przecie go Pan wymie śnádnie ze wszystkiego.

5 Gotowe iest serce iego w Panu wśać/ Rep.
Ani też żaden strach nań nie może przypaść: Prze-
to iż ma iego w sobie utwierdzenie/ Rep. Wiec
y sprzeciwnicy przyszli mu wzgardzenie.

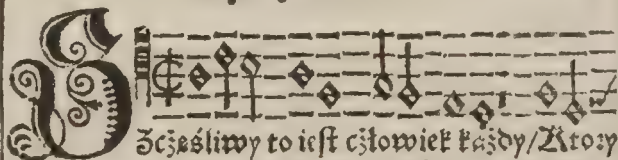
6 Rozdawa ubogim wszystko z swey hojności/
Rep. Jakże niema wiecznie trwać w sprawiedli-
wości/ Zaprawdę moc iego wywyższy sie w chwa-
le: Rep. Gdyż tak przy Panu swym zawsze w-
trwał stale.

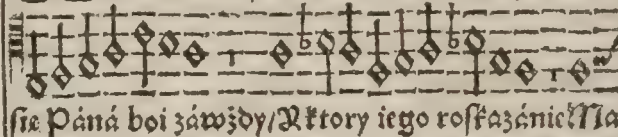
7 A grzeszny widząc to w srogi sie gniew w-
zruszy/ Rep. Zgrzytać zębami ślaśnie sie w du-

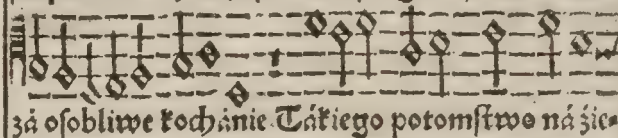
ky/

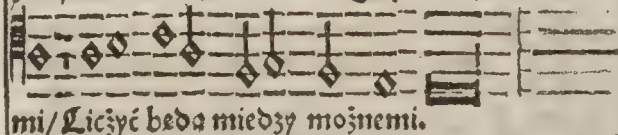
Hy/ A iednak taka chuc tych grzesnikow zginie/
Rep. Bo ich wieczna pomsta na wieki nie minie.

Tenże Psalm 112.

Szczesliwy to iest ciowiek kazdy/ Ktory

sie Pana boi zawždy/ Ktory iego rozkazanie/ Na

za osobliwe kochanie. Takiego potomstwo na wie-

mi/ Liczyć beda miedzy możnemi.

2 Plemie z dobrych ludzi splodzone / Trwa na
wieki błogosławione / Dom iego pelen majątno-
ści/ Trwa wiecznie w swej sprawiedliwości :
Niechay ciemność iaka chce wstanie/ Cnotliwym
światta zawždy sstanie.

3 Dla tego je sa miłośierni / A w tym co komu
rzeka wierni : Dobry każdy z chęcia rad dawca
Potrzebnemu/ y pożyczawa : A sprawy swoje tak
miarkuie/ Ze w nich powinność odprawuie.

PSALMY

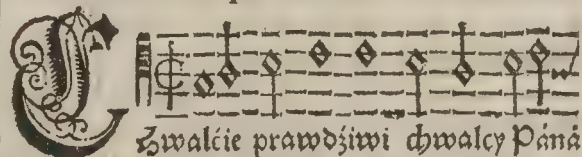
4 Wier też nieścześnie z żadney strony Na
wieki nie będzie wzruszony / Bo człowieka sprawa
wiedliwego Pamiętka trwa czasu wiecznego :
Ani go żył izyż zatrwoży / Bo bezpieczen w na-
dziei Bożej.

5 Na to że zgina (kaze śmieie) Wsystcy iego
nieprzyiaciele : Sieiac ściodrze w bogim darowa /
Przetoż też na wieki zostawa Starwa iego sprawa
wiedliwości / Rog wyniesiony iego zacności.

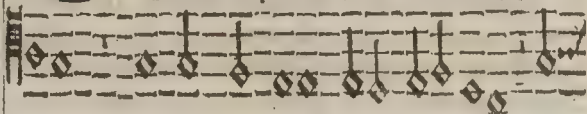
6 Na co gdy żli ludzie patrzaia / Dziw że sie
gniewem nie pukaa : Dgrzytaia zebami z zazdro-
ści / A od teyże schna w nich y kości. Alec zamysł
wszystkich złych ludzi / Opadek ich nad nimi budzi.

PSALM 113.

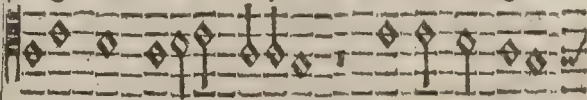
Laudate pueri Dominum.

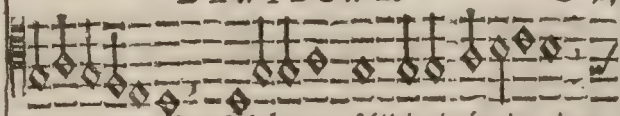
Zwalcie prawdziwi chwalecy Pana

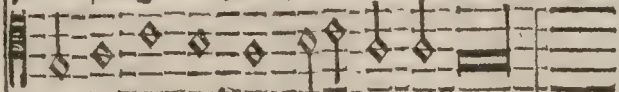
swego / Chwalcie też dżiatki imie świete iego : Bo

wiemci to każdemu przystoi / Atory sie kolwiek
Pana

Páná swego boi / Jżeby on czcił imię święte iego /

Odychmiał aż do czasu wiecznego.

2 Od wschodu słońca aż do zachodu iego / We
wszech krainach narodu każdego / Ma być czczo-
no imię Páná tego / Który przewyższa człowieka
każdego; Ktorego też / Ma iestatu na wieki / Nie
ogarnie ten okrag niebieski.

3 Ktoż wždy ze wschłáskiego narodu / Może sie
przyrownąć temu to Bogu ? Który to na wyso-
kości mieřka / A wszystko przed się on sam w swej
mocy ma / Patrząc na podłość wřęgo stworze-
nia / Ktore tu na ziemi y w niebie ma.

4 Wydzwigáiac z prochu niedostátniego / Tak-
że y z gnoiu człowieka nędznego ; By go między
Kiażety posádził / Na stolcu swych wybránych po-
stánowił : Czyniac też y z nieplodney mátki plo-
dną / A w dziateczách swoich bázro boyną.

P S A L M 114.

In exitu Israël de Ægypto.

PSALM

G

Gy Izrael z Egiptu wychodził / Rep.

W dom się tej Jakobow prowadził /

Od narodu postroennego / Tam był Juda iego

poświęceniem / A Izrael zaś opánowaniem / Pá-

ná y Boga swiego.

2 Morze gdy takie sprawy widziáto / Re. Przed onym to ludem wcieliáto : A Jordan się náząd wrocili : Gory skakáły iáko iágniátká : A págorki zaś iáko kozłátká : Moca to Bog swoia sprawił.

3 A coż ci morze iż tak wcieliáß : Rep. Jordanie czemu się náząd wracaß : A wam gory co się dzie ie : Ze tak skaciecie iáko iágniátká : A págorki zaś iáko kozłátká : Nie z was się to pierwsze dzieie.

4 Lecj Pánás przed bytnościá ktorego / Rep. Przed twarzą Boga Jakobowego / Wßytká ziemia zádrzec musi. On odmienienia opoki w Jezio-

rá / A

rá/ A żrządła wodne czyni z trzemienia : Bo co
on chce sstać sie musi.

P S A L M 115.

Non nobis Domine non nobis.

Nota idk Psálmu prześlego 114. Gdy Izra-
el z Egiptu wychodził / ić.

NJe nam daway/nie namś ále twemu
Rep. Day Pánie cześć imieniu świe-
temu : Dla lutości y prawdy twej.
A także mówić Pogańi beda: Gdzieś
ci teraz Boga swego máia : Pewnie to rzeka z
złości swej.

2 Lecż zaprawda Bog náś iest ná niebie/ Rep.
A wszystko co chce czyni sam z siebie : A pogańscy
nie nie moga/ A torych z srebrá/ złotá sa bálwá-
ny/ Ludzkimi rękemá zrobieni/ A sobie nie nie po-
moga.

3 Osta máia lecz nimi nie mówia : Rep. Co-
czy máia ále nie pátrzaia; Máia vszy á nie slyśa;
Wonię nie czuia choć nozdrze máia; Rece máia
nie sie nie tykaia; Slepí/ głuszy / y niemi sa.

4 Máia nogi á nie chodza nimi/ Rep. Ani wo-
láiá gárdly swoimi. A tak niech to potka wśzego
Izeby sie on podobny sstał tym / A tóre vrobił
bálwánom swoimi/ A co w nich vsa każdego.

5 Ale Izraél niech w Pánu vsa/ Rep. Bo iego
ratunkim y tarcza ma. Tymże posobem dem za-

PSALMT

cny/ Aaronow niechay w Pánu vsa/ Bo iego rá-
tunkiem y tarczą ma/ On go broni ná čás wieczny

6 Wsyzcy ci co sie Pána boia/ Rep. Niechayże
w Pánu swoim vsaia; On rátunkiem y tarczą im.
Pomnié ná nas Pan błogostáwíac nam/ Izrae-
lowi dobrorzeczy sam/ A synom Aaronowym.

7 Będzie Pan błogostáwíł te wszyskie/ Rep. Co
sie go boia mále y wielkie : Náđ to Pan przyda
wiecey wam / Przyda Synom wászym; bo od
niego / Szczęśliwi iestescie času wszego/ On
spráwíł niebo zemie sam.

8 Niebo niebo Pan sobie sam obral/ Rep. Zie-
mie synom człowieczym dárowal. Nie będą cie
Pánie chwalić Vmárli: nie będą iście y ci/ Co w
milczemiu zostawiaia wszyscy/ Ciebie o Pánie nář-
stawíć.

9 Ale my wszyscy ktorzy żywiemy/ Rep. Pána
swego wychwalać będziemy/ Błogostáwíac za-
wsze iego/ Od tego času aż y ná wieki/ Niechay
chwali Pána człowiek wszelki / Káždy czas ży-
worá swego.

PSALM 116.

Dilexi, quoniam exaudiuit Dominus.

Náte Note iáko Psálm 74. Ciemuż ná wieki/íc.

Rocham sie w Pánu/ Ktory prośb mo-
ich Wysłucháć raczył glos bárzo te-
skliwy : Za czym go bede pokim iedno
żywy / Z dufaniem wyzwał w cięř-

łosciach

kościach swoich.

2 Ziemi mie były śmierci boleści / A ogárnely
testnice grobowe / A niź minely iedne / ażci nowe
Tłástepowały męzi bez wieści.

3 Jednáł wzywáiac Páná swóiego / A mowiac
Pánie wybaw duškę moie: Pán miłóścierny pom-
niac tásťe swóie Żaráz mie wyrwał z wóśłetięgo
złęgo.

4 Tákci záwóždy Pán ścżyrych rátuie / A mnie
rátował bárzo zmedzonego: Wroc sie duško ma-
do wczásu swóiego / Kiedy cie ták ten twoy Pán
mituie.

5 On cie od śmierci śrogiey záchował / Pláćz
twoy utulił / nogi od wpađu wstrzymał: zá co-
mu inšym ku przykłádu Będa potim żyw / słužac
dziękował. * * *

6 Wwierzyłem mu com y wyznawał / Aćz mi
inż zewśad práwie duško było / Jednáł y w ten
czás serce me mowilo: Bóg á nie cziłowięk pra-
wde záchował.

7 Czymże sie ja wóždy wypláće swóemu Pánu zá
iego przeciwo mnie litości? Kubek zbáwienienia z
serdeczney wdzięczności Weźme / y oddam chwa-
ły sámemu.

8 A com ślubował będąc w cieśkóści / To iśćć
będę w poyśrzód ludu ięgo: Mowiac / iże śmierć
káždego świętego / Jest droga w eczách Pán-
skiey miłóści.

9 Mnieś wóśem ná przykład Pánie wystáwił /

Bo

PSALM

Bo áczem ze wŝech ŝlug twoich naniŝy / A nie
wo'nice twoicy syn naniŝy / Przecias mie z per
ŝmierci wybawił.

10 Za co ia tobie z ŝercá wdzięcznoŝci Oŝlar
chwaty beda oŝlarował / Oddam y ŝluby com
ie ŝlubował / Przy twego ŝboru cney przytomno
ŝci.

11 Twa ŝwiata chwala nápełnić mamy Sie
ni Przybytkow w poyŝród Jeruzalem / Kiedy
tluŝtoŝci oŝlar ŝwych zápalem / A Zálleluia gdy
záŝpiwamy.

PSALM 117.

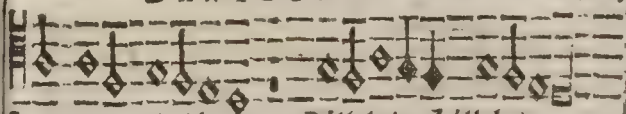
Laudate Dominum omnes gentes.

S Alleluia. Chwalcie Pána Boga

wŝechmocnego / Narodowie wŝyscy ŝwiata te

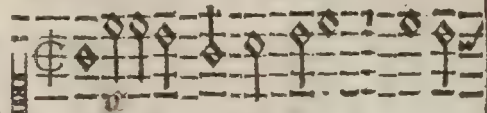
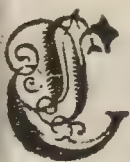
go / A wielbićcie imie ŝwiata iego / Ludzie wŝy

scy

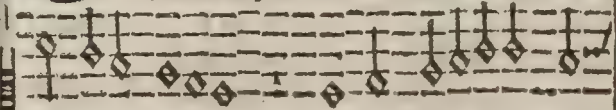

scy stanu roffelkiego. Zalleluia Zalleluia.
 2 Zalleluia. Abowiem sie nád nami ziawitá/
 Miłość Pánsta y wielce zmocnitá/ Zmocnitá sie
 swiata prawda iego/ A kędzie trwac do czasu
 roffelkiego. Zalleluia Zalleluia.

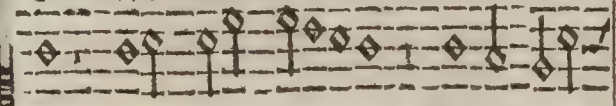
Psalm tenże 117.

Zwalcie Pána narodowie/ Chwalcie

go wšyscy stanowie: Boriem miłosierdzie ie-

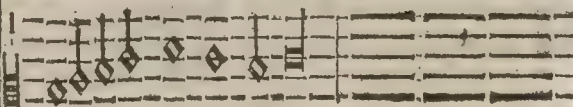
go/ Szerze swiata syrokiego/ A na trwalość

iego wiary/ Wieczność nie może wziąć miary:

Alleluia

PSALMT

Zálleluia/ Zálleluia.

PSALM 118.

Confitemini Domino, quoniam.

*Ná 1e Note idko Psalm 66. Tuz wŝykcie
kráie wykrzykaycie / c.*

Głóść z chwałą Pánu oddawaycie/ Bie-
iego dobroć státeczná: Litości ieg
przysnawaycie/ Ise bez końca test wi-
czná. Izráel niechay to wyznánie V-
czyni z sercá wdzięczności / Że dobrotlivości v-
tym Pánie/ Poty póki y wieczności.
2 Aronow dom niech to wyznánie Że wŝelát
ochotności/ Vczyni/ o tym swoim Pánie/ Że do-
bry równo z wiecznością: Toż niechay wŝys-
wyznawáia/ Co sie boia Pána swego/ Że dobro-
ci ieg zrownáia Zdawności wieku wiecznego
3 Doznałem iá sam w swej osobie / Tey Pán-
skiej dobrotlivości/ Gdy ná prosbe má dáł/ Że
sobie Wytchnął w ciestkiej swej ciestkości: A
przy mnie moy Pan być raczy/ Závždy czá-
wŝelátiego/ Przetoż po mnie niht nie doświad-
czy: Bym sie báł cielek ktorego. * * *

4 Máiac Pána swego po sobie/ A te co mi po-
magá

magaię: Lekce waza oczy me obie/ Co mie w
nienawiści maię. Lepiej dusić Pánu swoiemu/
A niżeli człowiekowi Lepiej się y oddać samemu/
Niż nawietżemu Krolowi.

5 Zgubić mie myślę wocemgnienu/ Narodowie
mie oblegli: Ale ia w Páńskim imieniu Porá-
ził/ że wszyscy legli: Często mie práwie oblegáli/
Oblegáli w swej wściekłości/ Ale też záwždy
przegráwali W imię Páńskiey wielmożności.

6 Rownie iáť pšcżoly mie osiedli/ Lecź iáť ciera-
nie zátłumieni: Pierwey niż swoiego dowiedli/
W imię Páńskie poráżeni. Zpretkás o człowieczę
złóśliwy Táciéráť ná vpádek moy: Lecź Pan rá-
townik nie wátpliwy / Dáť mi ná cie ráćunek
swoy.

7 Pan iest síla żywotá mego/ O nim moy rym
moie pienie: On czásu wciřtu wřelkiego / Jest
moie perwne zbáwienie: O czym wesolo wyřpie-
wuie Káždy dom spráwiedliwego; Jí raka Páń-
ska dóřázuie Nęřtwá/broniác niewinnego.***

8 Wymiořta iest práwica Páńřka / Nieźnie się
záwždy spráwuie Práwica iego iest Zęrmáńřka/
Tákomu nie wřtepuie: Przetoź nie umre ná złóřć
złemu/ Ale żywác/bede swego/ Narodowi y ná-
dálżemu/Slawit spráwy wielmożnego.

9 Srogimci mie byť Pan káraniem Zwoley
swoiey záfřsowáť / Ale mie zá swym zmiłowá-
niem Przecię od śmierci záchowáť: Przetoź mi
drzwi spráwiedliwóřci Otwórzcie/ ábym wiel-

řiemu

PSALMT

tiemu Dzieki oddał za uczynności Dobrodziejstwa swoimemu.

10. Drzwi to są Pana Boga mego / Którymi wierni wchadzaia: Gdzie wedle powołania swego Prawa iego przestrzegaia: Tuć go y ia myśle wystawiać / Bo wysłyszał me krwilenie: Gdzie mi się wszytkim wyiawiać Je^o nademna zbawienie. **

11. Kamień który od rzemieśników Niedbałych był pogardzony / Ten z sława Bozych miłośników W narożny kąt iest włożony: Sprawa się to Pana samego Wszechmocna odprawowała / Aby na to patrząc każdego Serce się zadziwowało.

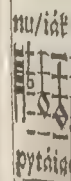
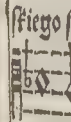
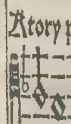
12. Dzień ten to iestci dzień radości / Który Pan uczynić raczył / Słusna by z serdeczney wdzięczności Weni się każdy ciężyć baczył: O Panie zachoway prośimy / We wszem dobrym Krola swego / Niech się wszyscy z iego cieszymy Powodzenia szczęśliwego.

13. Błogosławiony który idzie W naswietłym Pańskim imieniu / Z nim niech wam wszytko dobro przyjdzie W Pańskim obłogosławieniu: Pańskim światłem swojej żywłości Rozświecił ciemności nasze / Za co niechay iego miłości Pala się cafiary zawże.

14. Tyś iest Bog moy / Ciebie samego Ja sławnie będę wystawiał: Tyś iest Bog moy / Ciebie iednego Zawszy ia będę wystawiał. Cześć chwale Panu oddawaycie / Bo iego dobroć sławetna /

Litości

Litości
wieczna

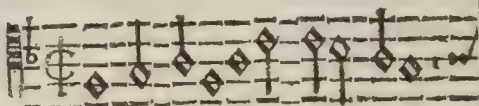
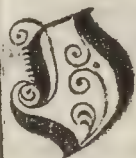

Litości iego przyznawaycie / Ję bez końca iest
wieczna.

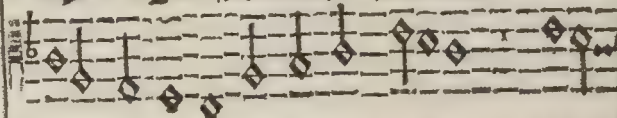
P S A L M 119.

Beati immaculati in via.

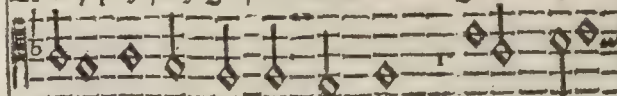
N Aleph.

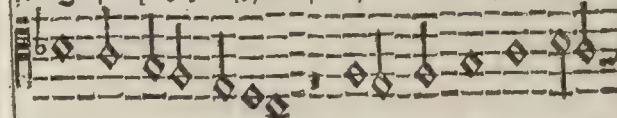
Jak błogosławy iest każdy człowiek /

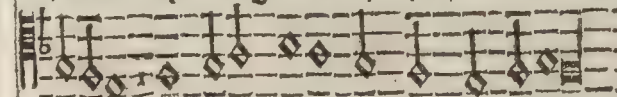
Który przestrzega sumnienia dobrego / A Pán-

skiego się przez wszystkie swoy wiek Trzyma za o-

nu / iak toru pewnego : Ciałym się sercem záwždy

pytając Po swoim Pánie / y w nim się kochając.

G

Takiemu

PSALM

2 Takiemu przyjdzie ostrzedz się snadnie Wszelkich błędów / y wszelkich złości: A bez trudności takiemu pądnie / Drogami chodzić cney sprawnie / wiedliwości. Twoiec to Panie iest roztazanie / Aby pamiętał każdy człowiek na nie.

3 Obyżem y ja nie wstepował z gościnną swiętych praw y ustaw twoich / Peronie / że gdybym pilnie ie chował / A strzegł ze wszystkich mocy y sił swoich / Mogłbym się nie bać ani potknienia / Ani iakiegokolwiek pohánbienia.

4 Owszembył na część y chwale twoie Ciebie swiego Pana wyspielowat: A w twym zakonie duszębym swoje Cwiczeniem pilnym vsilnie wprawował: Będę strzegł Panie Statutu twego / Tylko mnie też strzeż z miłosierdzia swego.

□ Beth.

1 Alko się ostrzedz młodzieniec może Drogi nie-
Dperwney / y żywora zlego: Tak: kiedy będzie
przestrzegac Boże Swiętych praw twoich / y
słow głosu twego: Cętym swym sercem szukam
cie Panie / Day że nie bładzę / przez twe przykazanie.

2 Głęboko w sercu w rymśle swoim Składam
ja zawždy twoie swięte słowa / Wiechac abyś ty
żywołem moim Obrąson być miał / albo twoją
mową: Tylko mnie Panie błogostawiony / Wprawa-
wuy w ten Zakon swoy nie naganiomy.

3 Prawa co wyszły z ust twej miłości / Wszel-

kie a

kie á wŝykŝie/wŝpominam z wŝyŝechnoŝciá : Bo
nie mam nád nie wietŝey rádoŝci Nád póciechá-
mi/ te moia rádoŝciá : Niechay ŝie inŝy w ŝár-
biech kochaia/Nád me kochanie/lepŝe^o nie máia.
4 Stad napilnieyŝe o przykázaniu Twoim/ieŝt
záwŝdy me przemyŝlawanie : A w twoich ŝwiá-
tych drog przelŝtrzeganiu / Poŝladam ŝwoie na-
wietŝe kochanie : Státut twoy w mnie w nadroŝ-
ŝey cenie / Słowa nie przyida nigdy w zápom-
nienie.

A Gimel.

Pokaŝ w tym táŝe mnie ŝtudze ŝwemu/Abym
do ŝmierci wola ŝwa poddawał Tobie/y ŝto
wu ŝwieremu twemu / A w tym pókim żyw ni-
gdy nie wŝtawał : Rządŝ oczy moie áby pátrzyły
Ná cuda/które ruce twe czynily.

2 Czásu moiego pielgrzymowania / A póki mie
maŝ w tey tu ŝmiertelnoŝci/Nie kryi przedemna
ŝwoiego zdania/ Oczyń to z ŝwoiey przeciw mnie
litoŝci/ Schne bowiem prágnać Zákonu twego/
Jŝ w nim kochanie mam czásu wŝelkiego.

3 Ty ktory pyŝne ludŝie nádeŝe Wytracaŝ w
ŝrogiey ŝwey ŝpráwiedliwoŝci/ A tym co ŝobie
twe ŝłowo ŝwiere ŝbyt leŝko waŝa/ nie czyniŝ li-
toŝci. Odeym mie wŝgárdŝie y pohánbieniu /
Wieŝ żeć twoych ŝwiádectwo ŝtrzege w ŝwym ŝu-
mmieniu.

4 Kiedy Kiazetá ŝpótem záŝiedli Rządŝić prze-
ciw mnie/w táyney ŝwoiey rádŝie/Myŝląc konie-

PSALMT

cynie żeby dowiedli/Co sobie rzekli o mym złym na
zdrądzie: Jam w ten czas myślił o twym Zako-
nie/W którego radzie dufam y obronie.

7 Daleth.

SWśa ma mdele w wielkiej testności / A do
ziemie sie już prawie gotuje / Rącz ją wzdros-
wić z swoiey miłości Słowem swym światym
w którym żywot czuie: Wśakes ty zawždy me
wyliczanie Potrzeb słychywał/ucż mie drog swych
Panie.

2 Day zrozumiewam twe drogi święte/ Dro-
gi mándatorw twych nie nágánione: Day że roze-
myślam cudá twe wzięte/Cudá możnościá two-
ia ucżynione i Sywot moy táie w wielkim frásun-
ku/ Według słow swoich wżycz mi ráunku.

3 Nie day mi błądzić fałszu drogámi / Ale mi
obíaw prosta droga swoie: Te niechay depce swy
mi nogámi/ Ta niechay zawždy cieśke dusze moie:
Tam sobie obrat od swey młodości/ A tey prze-
strzegam podług swey możności.

4 Przy twych wyrokách stoie ia Panie/ A stać
mam wola/áz do śmierci swoiey: Tylko cia pro-
śke niech nie zostánie Posromocenie ná osobie mo-
iey: A ia twych wstaw przestrzegáć bede / Kiedy
to spráwiś że trost wśech pozbeda.

7 He.

Naucz mie Panie drogi praw swoich/ Nie-
chay ostrzegam twego przykazania: Niech we-
dlus

blug wstaw rządze się twoich / Alz do żywota mo-
iego skonania : Niech tajemnice Zakonu twego
Rozumiem / y pełnia z serca całego.

2 Niechay nie błądząc idę bezpiecznie / Pewnym
gościńcem przykazania twego / Ktore y teraz / y
potym wiecznie Jest wkończeniem sumnienia mo-
iego : Skłoń tylko umysł mój do praw twoich /
Aby ich szukał / nie pożytków swoich.

3 Odwróć oczy me by nie patrzały Na światła
tego obtudne marność : Kaczej smysłem day /
żeby chodziły Drogami świętey twej sprawiedli-
wości : Ziść słowo swoje mnie słudze swemu /
Ktory rad służy tobie Panu memu.

4 Odeym mie wzgardzie y pohąnbieniu / Kto-
rego się ja lekam z dusze zawždy : Bo prawda kto-
res dał ku pełnieniu / Być sprawiedliwe / musi
wyznać każdy. Bacz iakie do twych wstaw testno-
ści We mnie: day żywe w twej sprawiedliwości.

7 Vau.

Al Gdy ja znam twoie nād soba Od wieku sta-
wne miłosierdzie / Panie / A gdy zbawienie
nād swą osobą Według twej świętey obietnice /
stanie / Odpowiem śmieie obmowcy swemu /
Iż ja zawždy duszam słowu twemu.

2 Niedopuszczayże aby z ust moich Odchodzić
miało słowo twoe prawdziwe / A zwiastczā iż ja
w narwetkach swoich Pocięchach Klade prawda
twoie żywe / A obiecuieć przestrzegać twego / Na

PSALMY

wieki wiecine/ Zakonu swietego.

3 Obiecuie te/ że bez przestania Gościńcem twoim prostym bede chodzil: Bo twego szukaia przykazania/ A iakobym mu we wszystkim dogodzil. O twych świadectwach świadczyc ia Panie Przed Krolmi bede: Bo mie nie wstydzai nie.

4 Miec to rostoszy nad rostoskami Zakon twoy swiety/ y twe rozkazania: Te y pociecha nad przeciachami/ Te serca mego nawietrze kochania: Te w raku nosze / bo ie szamnie / Alec y w myśli swey one piastuje.

T Zain.

WSpomni cos Przyrzekl studze swoiemu/ Stowem swym Boskim/ Stowem nieomylnym: Pokaz na oko iawnie kazdemu/ I zes obietnic swoich isceem silnym/ Tac iest wciecha w mey trwodze kazdey/ Ze mie stowo twe obzywi w niey zadowol.

2 Ale ludzie hardzie kiedy to widza / Ze sie ia trzymam Zakonu twoiego/ Ze mnie sie o to iawnie nasydza/ Czyniac igryskia z nabozenstwa mego. Ja pamietaiac na sady twoie Od wiekow/ w ten czas ciebie serce swoje.

3 A gdy nawiecey burzac sie wstala W swoiey przeciwno mnie popedliwosci/ Ci co o zakon twoy nie niedbaia/ Porzucaiac go z swey lekomyślnosci/ Ja sobie o twych wstawach spiewam / A z nich y w cudzey ziemi rostosk niewam.

Imienia

3 Imienia twego rozpominania / A o pultnocy
czynić nie przestawam : Także y twego (wieś)
przykazania Przestrzegać pilnie nigdy nie wsta-
wam. Bo to iest moje przednie kochanie / Cho-
wać z pilnością twoie przykazanie.

¶ Cheth,

Anie tyś moy dział / y dobre mienie / Przetoż
strzedz tego mam wola z pilnością / Według
słow twoich rzadzić sumnienie / A w nich zostas-
wać z wielką stątecznością : Tylko cie proszę z
sercá całego / Bądź mi miłościw / według słowa
swego.

2 Żebym prosto szedł / á nie zablądził / Często sie
z swymi drogami rachuję / O tym myśl moia /
był wola rzadził / Podług twych świadectw /
w których prawdę czuję. Ide kwapiąc sie bez o-
mieszkania / Ostrzegać pilnie twego przykazania.

3 Oblupili mie y splundrowáli Bzeża niezbo-
żnych sercá okrutnego : Lecż myśli swoich nie
dekazáli / Żebym zapemniał zakonu twoiego : A
o pultnocy stawieć z wdzięcznością Wstawam prą-
wá twe / z ich sprawiedliwością.

4 Z takimi ludźmi tylko przestawam / Co przed
oczymá boiażń twoie máią : Takim do siebie iść
práwo dawam / Co przykazania twego ostrzegá-
ia. Twoiey dobroci pełne iest Pánie Ziemiá /
niech wmiem twoie przykazanie.

Thet.

Nieś dobrego mnie słudze swemu Pokazał
Panie/ż obietnice swoiey : Cwiczę me sobie
niechay prawemu Dam rozumowi mieysce w
głowie moiey : Niech w znaiomości twoiey
wzrost bierze/ Albowiem słowam twoim mocno
wierze.

2 Jeszcze y mówić nie umiał Panie/ Kiedym
od drogi twej świętey pobłądził : Lecż się już sta-
ram/ná twoie zdanie Aby się umysł moy ná po-
stym rzadził : Dobryś ty záwždy y miłostíwy /
Naucz me znáć woli swej prawdziwey.

3 Pyśni przeciw mnie kłamstwa zmyślaia/ A-
le ia twego ze wszytką pilnością Strzeżę Zakonu
co on niedbaia Sercá otyłe/ iáko sáblem/ złością.
Aleć ia (ty wieś) twe przykazanie/ Já osobliwie
mam swoje kochanie.

4 Dobrześ uczynił / żeś w utrapienie Unię-
iác me podał duszę moia / Abys otworzył moje
sumnienie/ Uczac iáko mam pełnić wolá twoie.
Ważnieysza y mnie praw twych prostotá/ Ná-
wszytkie stárby y srebrá y zlotá.

Iod.

Ręce me twoie wykształtowały / Niechay się
tedy rozumem spráwuie : Niechay y Zakon
twój doskonały Znáuki twoiey w sercu swym po-
czuie : Co widzac ci co się siebie boia / Ucieśa się
tym/ żeś nádzieia moia.

Spráwie-

2 Sprawiedliwys ty w sądziech swych Panie/
 A w karaniu swym nie jestes nieprawys Zarobi-
 lem ia na twoe karanie/ Ale mi iuz w nim ukaz sie
 łaskawy: Bym sie wciełzył/ podług twoiego Sto-
 wu/ ktoreś rzekł do slugi swojego.

3 Ukaz nade mną miłosierdzie swe/ A ia żyć be-
 de: Boć sobie smakuie Tienaganione przykaza-
 nie twoe/ A nade wszystko wiecey ie miłuię: Tich
 sie zli wstydzę co mie bez winy Trapię: Ja
 twych wważam spraw przyczyny.

4 Bodayże sie mnie wszyscy trzymáli/ Co sie ich
 kółwień ciebie Pana boia: A co świadectwá two-
 ie poználi/ A w posłuszeństwie onych zawždy sto-
 ia: Ja całym sercem postanowienia Twoe cho-
 wąc chce/ bez swego zawstydzienia.

3 Caph.

SChnie we mnie duszą zbytnia testnością Do
 twego Panie drogiego zbawienia/ Ale y cze-
 ka z całą dusznością/ Coś ieć obiecał słowem swy-
 m/ ziszczenia/ A oczy pragnę słowá twoiego/ Schna-
 morwiąc: Kiedyz wciełzyłś smatnego?

2 Rownie tak skora schnie zawieszona W go-
 racym dynie/ iako ia w testności: A wszakoż w
 mnie nie zapomniona Prawdą Zakonu twoy
 światobliwości. Długoż slugá twoy w takiej
 cięskłości Bedzie? Kiedyz sie wždy zemściłś złych
 złości?

3 Pyśni naśmierocy Zakonu twego Doly po-

PSALMT

demna zdradliwe kopaia: Alec to przyidzie / ze
czasu swego Twe przykazania / prawda byc wy-
znania / Nieustannie Panie mnie przesladuia /
Niechze to / jes ty iest zemna / wezuia.

4 Omaloc mie iuz byli nie ziedli / Tloczac mie
w ziemie prawie bez przestania: Lecz przecie my-
sli swych nie dowiedli / Bom nie opuscil twego
przykazania: O dobrodzieiu bron dusze moiey /
Abym strzegł swiadectwo swietey mowoy twoiey.

Lamed.

1 Al wieki slowa twego / o Panie / Nie przebie-
rze sie w twym niebieskim domu: Wszystkie
narody prawda przestanie / Trwalosc iey wiec-
na / nie tajna nikomu: Mocno iuz stala / nie tylk o
byla / Kiedy moc twoia ziemie stanowila.

2 Nawet w swej rezie wszystko stworzenie Sto-
iac / iak dawno do dnia dzisieyszego / Prawdy
twoy stale / czyni stwierdzenie: Gdyby mie pra-
wo Zakonu twoiego W moich ciezkosciach cie-
szyc nie mialo / Dawnoby dusze w nich bylo nie
stalo.

3 Przetoż potki mie naydluzey stanie / Nie zapo-
mieram twego przykazania: Albowiem przez nie
mam otrzymanie Zywota mego / z twego zmiro-
wania: Twoyciem ia / przeto zachoway swego /
Pomniac ze strzege przykazania twego.

4 Toć mysl zlosnikow / to ich staranie / Zeby
zgladzili mnie wlozuchnego: Alec ia swiadectwo

tych

twoich przykazanie Rozmyślam sobie czasu wstę-
lątego/ Bo widzę wszystko ma dokonanie / Sa-
mo go nie ma twoie przykazanie.

Mem.

Toż ia bázro z serca miłuię Zakon twoy świę-
ty/ y twoie wstawy/ W nich rozmyślaiąc na-
prożnuję : Bo mi dawaia twe wśhem rozum prá-
wo/ Nád wszystkie moje nieprzyiaciele/ I n. mu ia
zawždy wszędzie stane śmieie.

2 Te mie nád wszystkie y mistrze moje. Uczeń-
stwym czynia/ swymi naukami : Wiac dla tego i
świadectwa twoie Wstawnie bawie swoimi my-
śłami. Przechodzę w rozum stárce szedziwe; Be-
strzege twych praw/ ktore sprawiedliwe.

3 Nie wiedzcie mie ścieśka do zlego/ Abym
miał puścić za mia drogi swoje : Trzymam się bo
wiem gościńca twego Zakonu/ w którym świe-
te słowo twoie : Od sadow twoich nie odstepuję/
Bo iż w nich daciez zdrowa ráda/ czuję.

4 O iak wdzięczne twe krasomowności/ Nád
wszystkę słodkość miodu nastodszego! Nie czuję w
wściech wietšej słodkości/ Nád słodkość ktora
idzie z słowa twego : W twym ia zakonie rozum
moy widzę/ Dla tegoż drogi błędu nie nawidzę.

Nun.

Panie słowo twej wielbności/ Jest nogam
moim pochodnia świecaca/ Jest iasna świe-
ca w moiej ciemności/ Droga mie twoia bęspie-
cznie

P S A L M T

cynie wiodąca : Rzekłem (co ziszcze) rzadzić się
tzwymi Prawy świętymi y sprawiedliwymi.

2 Widziśz mię Panie utrapionego / A niemáš
prawie miary mey cięzkości / Rácze mię według
słowa swiego żywo zostawić z swej wielkiej li-
tości : Nie wzgardzay proszę vsz mych ofiary /
Ale mię naucz według swych praw wiary.

3 Widziśz to w iakiey niebezpieczności Tędną
jest duszá moia zostawioná / A przecie w mnie
twey wielmożności Prawdą zakonu nie jest zá-
pomnioná : Bo chocia možny chciał mię potępić /
Nie dowiodł tego / bym cie miał odstepić.

4 Napewnięszć to me ośiadłości / Świade-
ctwa twoie y twe przykazania : Te sercá mego
wielkie radosci / Po tych ia czynię testliwe wzdy-
chania : Na tym umysł moy / żyć wedla twoich
Wstaw / dokąd mię sstawa y dni moich.

U Samech.

W Am w nienawiści takie sumnienia / Co obo-
ietnie nabożeństwo stroia / Lecz twoie świę-
te postanowienia Miluie / y te co się ciebie boia :
Obroncas ty moy y stroż pokoia / W twym sto-
wie wszystko jest nadzieia moia.

2 Precz źli odemnie / niech ia Pańskiego W
światobliwości strzega przykazania : A ty o Pa-
nie podług swego Słowa / wspieray mię do me-
go skonania / Niech żywe nigdy nie zawstydzony /
Jż w cie dufając twej czekam obrony.

Wesprz

3 Wespzy mie Pánie swoia miłością/ Abym się
 cieszył twym świętym zbawieniem / A żebym za-
 wszy z wielką pilnością Patrzył za twoich praw
 postanowieniem: Podepc przestępce statutu swe-
 go: Zdrayce są bowiem serca obludnego.

4 Co pospolicie śmiećiam działając/ To ty wdzi-
 ałś ludziom niepobożnym/ Wyglądajś z ziemie te
 co niedbając Na twoy sąd/ Który mnie czyni ostro-
 żnym. Drży na mnie ciało strachem twym Pánie/
 Bo ktoż na sądzie twoim się ostanie?

Y Ain.

Rostok to moja przestrzegać sadu/ Nie odste-
 puiać w nim sprawiedliwości: Nie poda-
 wayże mie do nierządu Ludziom okrutnym / Lu-
 dziom pełnym złości: Stuga swojego rącz ostro-
 bodzie/ Nie day hardemu nademną przewodzić.

2 Oczy me niemal już wzrok straciły Twego
 zbawienia pilnie wyglądać/ A żeby słowa twej
 się spełniły Sprawiedliwości / z radością czeka-
 iaci Postap z swym stuga podług litości / Naucz
 go ustaw swej sprawiedliwości.

3 Tobieć ja służę Pánie samemu/ Nauczże stuga
 swego rostopności: Niechayże umiem świade-
 ctwu twemu Poddaność czynić/ w wielkiej po-
 wolności. Jużci czas Pánie/ byś dożył tego/
 Jaka jest wżgarda Zakonu twoiego.

4 Dla tegoć ja twoy Zakon miluie Nád wśyt-
 kie światá nadrozsze kleynoty / Przykazania twe
 drożey sącuie Nád wyplawiony dobrze trusfec

złoty:

PSALMY

złoty: Zakon twoy sznurem / według którego Szadze co prosto a co zaś krzywego.

D Phe.

Słowne są twoie świadectwa Panie / W których jest wola objawiona twoja: A dla tegoż ich strzedz nie przestanie / I wprzemy chęć nieszczęśliwą moją: Oświeca słowo twoie ślepego / A mądrym czyni człowieka głupiego.

2 Jestem iako owca bez owcy / I bezduszny na siłach / I zwykły czerstwości / Serdecznie pragnie sobie wytchnienia: Tak i ja pragnę twej sprawiedliwości / Wyrzyjże na mnie z łaski swojej / Aż torey wiadomi co są w lasce twojej.

3 Wyuczy myśli me aby biegały drogami słowami twoiego świętego / A niedaj aby pánować miły Nade mną złości / czyniąc mię winnego. Odejm mię krzywdzie ludzi Tyránstich / Abym przestrzegał twych mándatów Pánstich.

4 Sługom twym / rączę mię wdzięczną światłością Oświecić / swego oblicza wdzięcznego: Rączę i nauczyć z wielką pilnością / Przestrzegać ustaw zakonów twoiego: Strumieniem cieką bież z oczu moich / Gdy widzę w ludziach wzgardę ustaw twoich.

Y Zade.

Wszystkiches ty Panie sprawach swych / Sprawiedliwości jest nienaganiomy / Wiec w

w kcyro-

w ścisłości swietych sądów twoich Nie jesteś
słusznie nigdy obwiniony i coś ie roztazał/sa spra-
wiedliwe Świadcetwa twoie/ y nader praw-
dziwe.

2 Gniwam się z dusze/ a w gorliwości/ To-
pniecie wszystko widząc co się dzieie i Prześladow-
ca mój twoiey możności Zapamiętawszy/ z słow
się twoich śmieie. Lecz że słowa twe w ogniu
plawione/ Stad nade wszystko ia miluie one.

3 Niemasz liższego nad mnie mój Panie/ A coby
tak był od wszystkich wzgardzony : A wszystko
świete twe przykazanie/ A Zakon w mnie twoy
nie zapomniony: Prawda Zakonu twego státecz-
na/ A sprawiedliwość/sprawiedliwość wieczna.

4 Kiedy myśl moie wstrąsowania/ A niezliczone
troski utrapily / Tedy na ten czas twe przykaza-
nia Same ia tylko skutecznie cieszyły: Świadeci w
twoich wieczney sprawiedliwości/ Abym długo
żył/ wez mie roztropności.

7 Koph.

N Słysz mie Panie/ usłysz łaskawy / Do ciebie
wołam z wymysłu całego/ Abym Zakonu twee-
go ustawy Chował/ po wszystkie dni żywota me-
go. Proszącego cie zachoway Panie / Abym pa-
mietal na twe przykazanie.

2 Upzedzam (idąc przed cie) świtanie / Abym
cie swoim obudził wołaniem : A w twoim
słowie swoje dufanie Zawszy ia kładę z wielkim
swym

PSALM T

swym kochaniem: Wprzeczaj się straż y oczy moje/
Rozmyślaj sobie święte słowo twoie.

3 O Panie podług swoiey litości/Słysz żałosny
głos wołania moiego/A podług swoiey sprawie-
dlivosti/ Zachowajże mnie tu jeszcze żywego: Żli-
tuż nademną co mnie skutają/ A torzy twoy Zakon
z daleką mąją.

4 Błisko ty zawsze swych wiernych Panie/
Nie odstepujac ich w czasy teśliwe: Wiec y Za-
kon twoy y przykazanie/ Jest y prawdziwe/ jest y
sprawiedliwe: Dawnoć ja to wiem/ że twe w-
chwały Tak fundowane/ aby wiecznie stały.

7. Resch.

Wyrzy na cięskłość mego strapienia / Wy-
barwże mnie z niego / bo się wpasć boję: Wieś-
iało ja praw twych stánowienia/ Nie zapomina-
m y tym samym stoję: Broń sam męj sprawy/ odeym-
mie złemu/ Niech żywe/ bo ja wierzę słowu twe^o.

2 Nieśczęścia na się zawsze czekają Ludzie
niezbożni dalecy zbawienia: Bówiem się nigdy
też nie pytaia/ Jakie wyrokow twych są stáno-
wienia: Miłosierdzia twe wielkie są Panie/
Według sadow twych niech się zemna stánie.

3 Wieleć jest Panie nieprzyjaciół mych / A to-
rzy mnie cięsko zewsząd przesładują / Lecż zmyśli
moi: z drogi świadectw twych/ Na żadną stronę
nigdy nie zstepuj: Patrząc na zł^o/ bázro się brzy-
dze/ Gdy go stroniącym od twoich słow widzę.

Prośba

4 Pro-
kazania
iey mi-
Xtofto-
aby tu

Pcy-
ce pobo-
wółte-
nim sw-
2 Li-
klamst-
zās ser-
rym p-
chwała-
być wy-
3 A-
pokoiu
zliczne
Panie
ich spu-
4 B-
twych
ich spr-
twych
nam so-

4 Proszę moy Pánie miew nábáczności/ Że przy-
kazania twoie ia miłuię: Niechże też za to z two-
iey miłości Pierwey niż umre pociecha uczuie.
Kosztowne słowo twe/ bo prawdziwe/ Wieczne/
ładny twoie/ bo sprawiedliwe.

Schin.

U Bziesładuię mię Kiazetá możne/ A bez przy-
czyny trapię niewinnego: Ale ia máiac ser-
ce pobożne/ Boię się ciebie/ y słowa twoiego/ Lád-
wółetá korzyść drożęj szacuję Słowo twe/ iż w
nim swoje radość czuie.

2 Nie wiem by mię co bázyley mierziáło Nád-
klamstwo/ ktorym się iáko żyw brzydźe/ Lecz się
zás serce me wócháło/ W zakonie twoim/ w kto-
rym prawdę widzę. Siedmiokróć każdy dzień
chwata oddawam Sądóm twym/ ktore słusne
być uznawam.

3 A torzy twoy zakon Pánie miłuię/ Wszyscy
pokoju w sercach używáią: A choć zgorśzenia ró-
zliczne czuie/ Przecie ie pięknie z dáletá miłáią: O
Pánie czekám zbawienia twego/ Ani praw two-
ich spuszcze z serca swego.

4 Bo w tym nawietże moje kochánie / Abym
twych świadectw nawiascey pilnował/ A w swo-
ich sprawách bez wstawánia Według wyroków
twych żyć wśilował: Wieś iáko zawżdy poczy-
nam sobie/ Bo drogi moje nie tájne są tobie.

τ Tau.

Niech sie przybliży moje wotanie Przed mi-
sciwą twarz oblicza twego / A według sto-
wá swiego Pánie / Dawšy mi rozum / uczyn mie
madrego : Niech iest má prośbá wazna v ciebie /
A iákos przyrzekt ráuty mie w potrzebie.

2 Tedy to vznaš / że wárgi moje Nie przestána
cie stawic swego Pána / Bos mi obiawił vstáwy
swoie / Atorych obelżyć nie moze nágána : Stos-
wo twe śpiewać moy izykt bedzie / Spráwiedli-
wym ie wyznawáiac wšedzie.

3 Przybadz mi proše rekámi swymi / A w ták
zley toni ráuty mie sam Pánie : Gdyžem ia sobie
miedzy wšytkimi Obrat zá roštož twoie przyka-
zanie : Prágneć ia twego prágne zbáwienia / Za-
kon twoy roštož iest mego sumnienia.

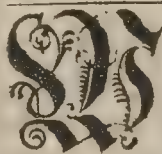
4 Niechayze iešče dušá má żywie / Aby cie Pá-
ná swiego chwalił : Ráćže ia sadem swym
spráwiedliwie Wespzeć / ábowiem cierpi trzyw-
dy siłá : Bładze iák owcá / Šukay mie swego Šlu-
gi / niech strzege przykazania twego.

PSALM 120.

Ad Dominum cum tribularer clamaui.

Ná Stára Note.

W każdym

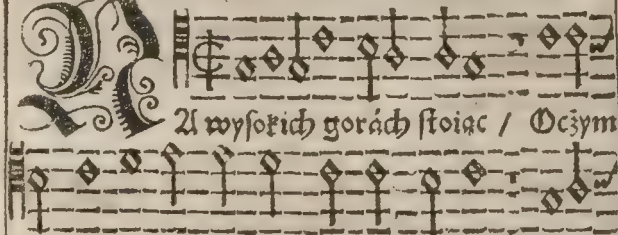
Każdym wcišku moim wołałem do
Pána/Re. A prosba moja záwždy
była wysłuchána. A dziś cie tymże
sercem proszę Pána mego/ Rep. O-
broń mie od potwarzy ięzyká zdrádnego.

2 Co swym kłamstwem pożyłciješ ięzyku wosce-
teciny/ Rep. Jedno ludzka nienawiść/ á gniew
Boży wieczny? Słowa twoie sa strzały iádem
nápoione/Rep. Smiertelnym/ słowa twoie wa-
głem rozpalone.

3 Niedzy zboycy/niestetyš/ iest mieškanie mo-
ie/ Rep. Niedzy ludem nieludzkim / trawie láta
swoie. Mnie mił pokoj / á oni w zwádzie sie ko-
cháiš; Rep. A gdy zgoda wspomione mieczoro
pomykáš.

P S A L M 121.

Leuau i oculos meos ad montes.

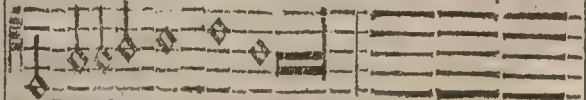

swę podnosił/ L á wšem strony pátrzył/ Škáždey

PSALMY

sia z nich spodziewając/ Tak w dzień iako y w noc

cy/ Tliciałowey pomocy.

2 Od Pana me wspomozienie/ Atory niebo sprá-
wil/ A ziemię sam stworzył. Nie da nog twych w
poruszenie; Bo sie nie wzdrzemie ten Pan/ Atory
ciebie strzeże sam.

3 Oro Izraelu stroż twoy / Co nie będzie drze-
mał/ Ani też będzie spał. Pan stroż twoy/ Pan o-
brońca twoy/ On wstawnie stoi/ Po prawey
rece twoiey.

4 Słońce cie w dzień nie wpali / Ani w nocy
Zasieje/ Będzie mógł zaszkodzić. Pan stroż twoy
ciebie wyzwoli; Strzedz będzie twoiey dusze/ Od
wszego złego zawiśe.

5 Wyścicia twego y zwrocenia/ Myśli twych y
spráwy/ Jako stroż twoy prawy/ Tłigdy aż do
słończenia; Nie puści z swey opieki Pan / Strzec
będzie na wieki.

PSALM 122.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt.

Ná te Noze, iako Psálm 63. Boże/ Boże
Pánie moy od wstánia moiego/ ić.

Kocham

Kocham sie w tych/ktorzy mie tak na-
pominają: Podź do domu Bożego;
gdy sami iść mają. W twych bra-
mach Jeruzalem stana nasze nogi /
Rządnie pobudowane nawiedzimy progi.

2 Gdzie Pańskie pokolenia gromada wstępu-
ją / I roztazania Pańskiego tamże mu dziełcia.
Tam są postanowione stolice sądowe/ Od Boga
ustawione rzady Dawidowe.

3 Dżycie Jerozolimie pokoiu świętego/ Boć sie
dobrze powodzi miłośnikom iego; Boday pokoy
przebywał między twymi murami/ Niech nieprzyja-
ciel w domiach twych nie czyni dziury.

4 Dla bratów y przyiacioli w tobie miłych mo-
ich / Bede radził o dobrach Jeruzalem twoich;
Dla domu Pana Boga naszego wiecznego/ Beda
szukał pokoiu Jeruzalem twego.

P S A L M 123.

Ad te leuau i oculos meos.

Notá tego Psálmu, iáko Piosnki 2. Poobiedney,

Panie Boże wszechmogący/ ić.

Ku tobie Boże wszechmocny / Ku to-
bie wznosim swe oczy/ Ktory swoje
mieszkanie ma/ Na niebie/ á wśakże
patrzą na nas.

2 Jak ktorym kstatem wśaia/ A też obrony cze-
kaia

PSALM T

Káia/ Oczy skugi wśelátiego/ Żrat Pána swego
własnego/ Namilśego:

3 Ják też y oczy dziewki cney/ Żratu swoiey mi-
ley Pániey/ Obrony sie spodziwáia/ A wśność w
nich pokładáia/ A miewáia:

4 Tym też sposobem nář Pánie / A nářych o-
czu wznoszenie / Bywa do ciebie sáмого / Byś
wspomogł czáśu wśelkiego/ Ż nas káżdego.

5 Ráćże sie z námi lářáwie / Obchodźć nář
mily Pánie; Bówiemesmyć iuż syći tey/ Tielářti
nieprzyacielskiej/ Wářzo ćieřkiey.

6 A duřá iuż syćá wśego/ Od czáśu práwie da-
wonego/ Pořmiewáia od máietnych / A wřgář-
dzienia też od innych/ Ludzi pyřnych.

PSALM 124.

Nisi Dominus ipse fuisset nobis.

Ná řárę nota.

Czáśu tey nářey pokuřy/ by Pan Bog
nie był z námi/ Řep. Ták Izráel wy-
znáć muří z swoimi owiećřkami : Ny
wbodzy á řtrapieni/ Od wiela ludzi w-
řgárdzeni/ Bylibysmy řtrwożeni.

2 Ták sie ná nas nářádźili/ Ż wporu á ze złoći/
Řep. Nyřł wřřte řwa nářádźili/ Ż wielkiej po-
oedliwoći/ A řnadź by te możnoć mieli/ Bywo-
by nas pořřzeć ććieli/ Byřmy rářem řginieli.

3 A řtorem řřtatiem gdy zbiora Ż wielkiego
dźdźia

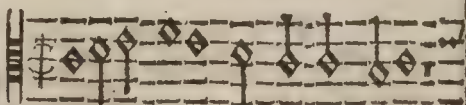
dziś potoki / Rep. Silnym gwałtem zerwał
zbiórą Wnet zaráżem potopy / W powódź co się
wielec nawinie / Tak się sędzi ich myślenie / Ta na-
stę zatrącenie.

4 Bogu słuszną chwałą ma być Tej łaski a z
miłości / Rep. Sec on nas nie da drapieżyc Ich
wielkiej okrutności / Duszą naszą iako ptasiek /
Wyrwikłata się z ich siatek / A buia na wolności.

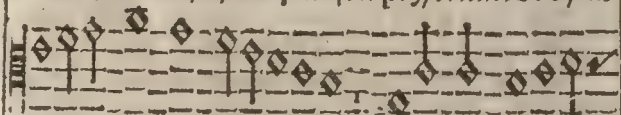
5 Szyli się im pomieściły / Którymi bli k nam
srodze / Rep. Już się siodła potargaly / A myśmy
na swobodzie / A w Imie twoje miły Panie / Co rza-
dził wszystko stworzenie / Już mamy wspomozę-
nie.

Tenże Psalm 124.

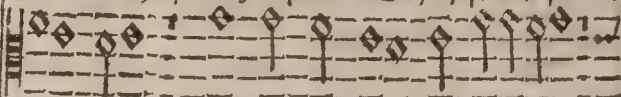
G

Dyby nie Páńska przytomność byłas

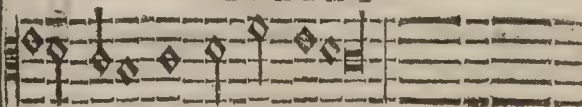
Izrael niechay teraz to powie: Gdyby się nie starał

o ich zdrowie / Tak się zlych była złość rozprozła

Alby

PSALM T

Alby żadnego z nich nie żywiła.

2 Na ten czas w gniewie swym rozpaleni /
Żywoby byli wszystkich pożarli / Tak się uż byli
na to wparli: Powodźiachmy ich już zatopieni /
Już do dna mieli być pograżeni.

3 Alle chwała bądź Bogu wiecznem: / Że z mi-
łosierdzia swego darowego / Nie dał nas na łup
człowieka złego / Owszem nas odiał z zębów stro-
giemu Przeciwnikowi na nas wściektemu.

4 Jako ptak duszą naszą łowcowi i obierzy
zdradnych się wywikłala / Kiedy zdradliwe si-
dła stargala: Dufamyż tedy Zbawicielowi /
Tieba y ziemie Stworzycielowi.

PSALM 125.

Qui confidunt in Domino.

Notacja Psalms 20. Niech cie Pan słyży. 12.

Alko gora Syon wiecznie trwa / i mieya
scia sie nie rusza: Tak trwac beda co nst-
ia w swym Panu mysla prawa: Tak
tez Jeruzalem gorami Obrońne iest mo-
cnymi: Tak iest Pan w okrag ludu swego / Od
raz do dnia wiecznego.

2 Nie dlugo zli beda panowac / Sceptrum ich
nie ma trwac / Lad czastka ludzi sprawiedliwych

Au

Ku opánowaniu ich; Iżeby sie snać nie zgoršyli/
Baki swey nie ściagneli/ Ludzie spráwiedliwi ku
złości/ Dla Pánów niebožności.

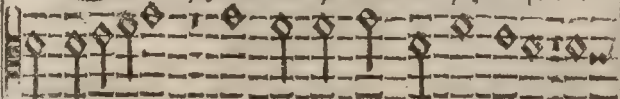
3 O Pánie czyńże dobrze dobrym/ Ludziom w
sercu práwym; Wšák tych co sie w próžność wdá-
wáia/ Przewrotność džiálaia/ Pušciš za tymi
co niepráwość Broia y wšelka złość: A ták nád
Izráelem pokoy Uczyniš; bo iest lud twoy.

P S A L M 126.

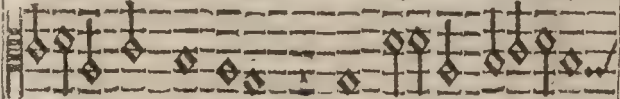
In conuertendo Dñus captiuitatem.

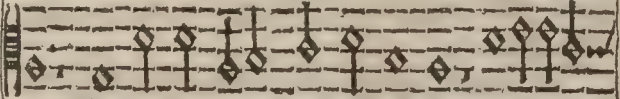
Dy z okrutney Babilony Pánšti lud

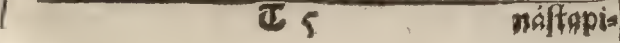
był wyzwolony / Człowiekowi sie ták zdáło/ Já-
ko

by mu sie śnić miáło: Tám dopiero y nárzeka-
ł

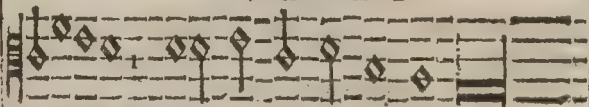
nie; Tám y plácz wstał/ y wzdychánie/ A rádošci

¶ 5

nástapi-

P S A L M Y

nastapity Tā to mieysce / y śmiech mity.

2 Tām Pogānin ządrościwy / Żnāk (powie-
da) niewatpliwý Okazał Bog światu wżemu /
Że iest tāsław ludu temu. Lāsławci iest Pan lu-
du swemu / Żo to okazał światu wżemu / Ż okow-
cieśkich nas wybāwit / A nā swobodzie postāwit.

3 A ci Pānie co zostāli Day aby tām nie mieś-
kāliti Alle bli tāt śpieśnym biegiem / Jāko stru-
mien pełnym brzegiem. Ato śiat w płāczu / ten
żnie w radości / A nās zaśiewek był w gorzkości /
Alle zdārzył Pan / Że y my Ż weselem snopy nośimy

P S A L M 127.

Nisi Dominus ædificauerit.

Nā słāw nore.

Żśli sam Pan domu nie zbuduie / Rep.
Prożno człowiek o nim sie frāsuie: Jesli
sam Pan miāstkā strzedż nie bedzie / Pro-
żno cżuie straż po murzech wśkedzie.

2 Prożno z domu przede dniem wychodziś / Re.
Prożno mrokiem ostātnim przychodziś / Tlie zā-
robiś āni pożywienia / Rep. Tlie bedzieli z niebā
wspomożenia.

3 Alle komu Pan iest miłościwy / Rep. Dāie mu
sen ociom poząd'iwý / Dāie dziatek iak pśczol
wǳie-

wǳie-
nie m
4 Tlie
rakāch
przy o
tliwi s
5 S
swoy s
goy prz
cā dost

Bea

chodzie

2 A ty
ich ma/
sie powi
3 Dom
winna /
ciāfu w

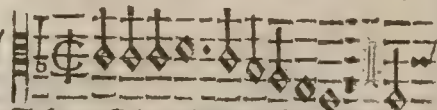
wdzięczne roie: Rep. Toć iest Pánie przęgnąć
nie twoie.

4 Nie ták srogie/ nie ták są stráśliwe/ Rep. A
rekách męstich strzały popędliwe / Jáko kiedy
przy oycowskiej głowie/ Rep. Zastáwia się cno-
tliwi synowie.

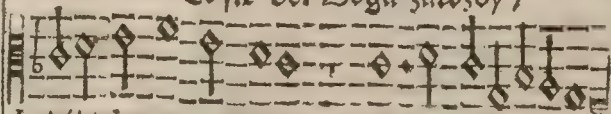
5 Szczęśliwy ten między szczęśliwemi/ Rep. Co
swoy sądak strzałami takiemi / Obwárował
gdy przed sądem stánie/ Rep. A prąwá mu y ser-
cá dostánie.

P S A L M 128.

Beati omnes qui timent Dominū.

Melce iest szczęśliwy każdy/ Rep. A
Co się boi Bogá zawždy /

chodzi też w drogá h iego / Każdy czas żywota
(swoego).

2 A tylko tego pożywa/ Co z wyrobku rąk swo-
ich ma/ Szczęśliwy już taki będzie/ A dobrze mu
się powiedzie.

3 Żoná iego będzie płodna/ Rownie ták mąciá
winna / Każdy kąt domu swóiego / Wchędzi
czasu wssiego.

Synaczkę

PSALMT

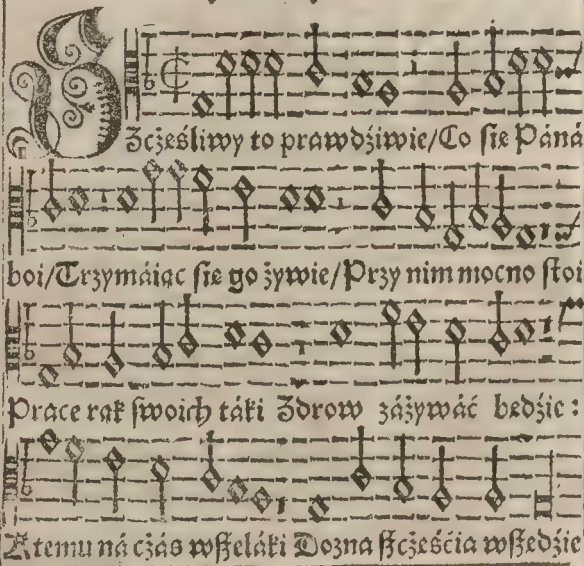
4 Synaczkowic takze iego/ Według porzadku
prawego/ O stolu stana rzećiwie/ Ják roszczki
w buyney oliwie.

5 Otoż tak Pan wśchmogacy/ Zawszy błogo-
stawić raczy/ Meżá który sie go boi/ Przy nim
zawsze mocnie stoi.

6 Niechżeć Pan Bog błogostawi/ Z Syoná á
niech cie żywi/ A ogladaś dobrá wśytkie/ Ślós-
chetne Jerozolimskie/

7 Jeruzalem niebieskiego/ We wśch dniach
żywota twego/ Wyżrzyśz też syny twych synow/
A temu pokoy Izraelow.

Pśálm tenże 128.

Ścieśliwy to prawdziwie/ Co sie Pána
boi/ Trzymájac sie go żywie/ Przy nim mocno stoi
Prace rat swoich taki Zdrow zázymać będzie:
A temu ná czas wśheláki Dozna ścieścia wśchdzie

- 2 W dom mu pożytki żoná Tákowe przywodzi
 Jakie krzak winny groná / Gdy ie hoynie zrodzi:
 Ośiedzieli zá stolem / Dzieci przy nim wśzedzie/
 Jak oliweczki kotem Stána w swoim rzedzie.
- 3 Tákowec nágotował Pan błogosławienie
 Temu/coby zachował Temu posłuszeństwo:
 Niechże Pan błogosławi z swiego Syoná /
 Wśsem cie dobrym nabawi Niech iego obroná.
- 4 Bys zá swego żywota Synow swoich syny
 Wyżzał / á bez kłopotá Stuchal tey nowiny: Ze
 Izraél z dawnego Już wydycha boiu / A używa
 wdzięcznego W ziemi swej pokoju.

P S A L M 129.

Sæpe expugnauerunt me.

Notá iáko Pieśń 2. Ná wśłápienie Páńskie.

Káduymy sie wśfyscy zc.

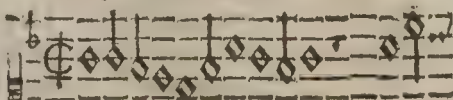
Często mie iuż z dawná dobywano /
 Często ná mie srodze śturmowano /
 Ták iż chocia mi zewśład dobito / A
 wždy mie do gruntu nie dobyto.

- 2 Oracze po mym grzbiecie oráli / Długie ná
 zbyt zagony działáli / Lecż Pan porwał ich tegie
 postronki / Już da Bog beda krotke zagonki.
- 3 Zámiebnie sie wśtecż obrocié musze / Co sie o
 zle Syonowi kusa / Atorych zwiednie / srogosć /
 krasá / sławá / Jak ná dachu niedorosta trawá.
- 4 Z tey gársći nic nie łápáia żenicy / Ani snopká ná

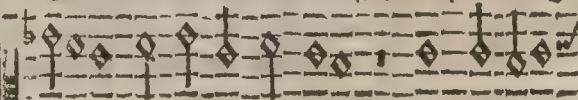
P S A L M T

wiąza młodzieńcy/ani rzeka tamtedy idący/ Niech
wam szczęści Pan Bog wszechmogący.

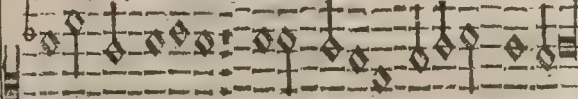
Tenże Psalm 129.

D młodości nas ieſzcze trapili/ Moga

to Pańscy powiedzieć wybrani: Lecz tak że prze-

ie nas nie pożyli/ Ili á okrutni niewierni Pogani
2 Ciemnościernieć grzbiet nasz orali/ Ciemny-
trwánymi cięſzkimi plagami: Gledem nieznoś-
nym nas mordowali/ Dwoiſtymi w grob wpi-
raćiac pracami.

3 Alſie Pan wiecżney ſpráwiedliwoſci O wy-
brány ſwoy lud meżnie zaſtáwił/ Alſlutkiſzy pęta
w ſwoiey ſrogoſci/ Nieprzyiacielſkiey nas niewo-
l zbáwił.

4 Boday zgineli ci/co ie ſlawá W ocy ich kole
Syonu Pańſkiego: Boday wwiędli/iák wwiędnie
trawá/ A tora wroſła w wierch muru twárde°.

Trawá

5 Trawa ktora to nie doczekała/ Alby od kopy
poległa siekacę / Ale przed czasem zniszczyć mu-
siała Ogniem zbytecznym Planety gorące.

6 A ktora raki nie napełniła Zencowi w pracy
swojej ochotnemu/ Ani też ramię nie obciążyla
Toszarzowi nieupracowanemu.

7 Wiec y ci ktorzy tedy miłali/ Błogosławień-
stwa Pana Boga swego Robotnikom tym nie
winowali / Ani mówili; Bog zdarz do wszyst-
kiego.

P S A L M 130.

De profundis clamaui. &c.

Ná stárá noté.

S Głębokości grzechow moich / Wo-
łam k tobie miły Pánie / Rep. Wyslu-
chaj moje wołanie / Pokładam w to-
bie ufanie / Skłoń uszy miłosierne
twoje / Pomni ná obietnice swoje / Słysz płaczi-
we próśby moje.

2 Będzieśli miał ná baczności / Łasze wśelákie
krewkości / Rep. Jesli wedle sprawiedliwości /
Będzieśli sádził náše złości: Tedyć sie nie zostoi za-
den / Ktoryby był zbawienia pewien / Káždy po-
tępienia winien.

3 Alés ty iest miłosierne W obietnicách twoich
wierny / Rep. Przeto w tobie nie wątpiemy / Ale
łáski twej żádamy. Duffá moia Pána czeka / Ta

iego

PSALM T

iego słowie dosyć ma/ **N**ia wszelki czas iego wy-
wa.

4 Przeto iest wszystko nadszicia/ **W** Pánu wse-
go Izraela/ Rep. Wszelki co zna sz zbawiciela/
Nas wszystkich odkupiciela/ Jegoż wyzwoy nie-
chciey nic warpić: Boć on gotow wszystkich sam
zbawić/ Przeto nas raczył odkupić.

Psalm tenże. Notá iego iáko Psálmu 4.

Wzywam cie Boże świadku / r.

Niezmierney swey ciężkości / **N**ia
cie Pána swego Wolatem z glibo-
kości Upadku moiego: Pánie głos
moy rzewliwy Przyimi w uszy swo-
ie/ Racz mi być miłościwy **N**ia modlitwy moie.

2 Jesli nas z nieprawości Karac będziesz Pá-
nie! Atoż przed twoiey srogosci Sadem sie osta-
nie! Alcs sklonniejszy zawždy **N**am do odpuszcza-
nia/ Aby cie chwalił każdy Za twe zmiłowania.

3 A iż tak łaska iego Grzesznym iest gotowa/
Ogladam sie ná niego/ A ná iego słowa: A z
wiesz go zadością Duszą ma pożada/ A niż straz
co z tęsknością Switania wyglada.

4 Niechże sie co chce dzieie / Izraelu w Pánie
Kładź zawždy swe nadszicie/ Oznasz zmiłowanie:
Pan Izraela swego Jest wykupicielem/ Onże y
grzechow iego Sam iest zglądziacielem.

PSALM

P S A L M 131.

Domine non est exaltatum.

Nota tego Psálmu, iáko Psálm 3. Pánie iák
ich wiele iest / 16.

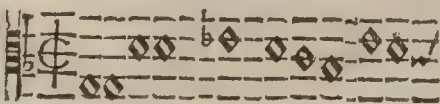
Nanie kiedy cis o co w swej potrzebie
proszę / Rep. Wieśż żeć sercá y oczu
hárdziej nie podnoszę / O rzeczy się wy
sokie ná świeczie nie kuszę / Lecż tu to-
bie pokornie dźwigam nędzną duszę.

2 Ják dziećcie niewie nigdziey iedno do má-
cierze / Rep. Po swe wszystkie potrzeby / Od tey
wszystko bierze / Ták ja też twe dzieciátko / nie-
wiem krom do ciebie / Oycze moy mátko moia /
ktory mieszkasz w niebie.

3 Przeto też ty strapiiony miły Izráelu / Rep.
Wsay w Bogu iedynym nie w omylnych wielu :
Boć ná tym żaden wierny nigdy nie wtráci : Gdyż
Pan swym działóm hoynie / tu y w niebie pláci.

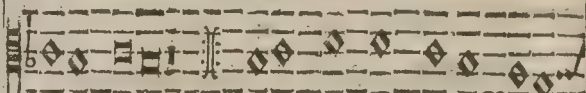
P S A L M 132.

Memento Domine Dauid. &c.

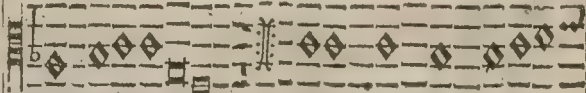

Spomni Pánie ná Dawida służe
A ná wszystkie dla twej chwały wtrá-

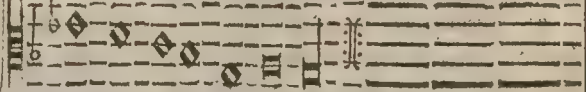
PSALM

bniká swego/Rep. Ktory przysiągł tobie Bogu/
pienia iego/ Nie poyde ia ná swoy pokoy

tak Jakóbowemu/Rep. Ani dam spáć oczom swo-
mu/ Królewskiemu/ Alz gdy nayde miejsce Pa-

ni/ ni drzemać powiekam/ Rep.
nu/ czego testniac czekam.

2 Wnidzcie w ten gmach z twoia strzynia/ náš
niebieski Królu/ Rep. Bócieśmy ie już náleżli mie-
dzy lasy w polu/ Niechay obloka sprawiedliwość
Ostrowsnicy / Rep. A niechci wyprzyskacia
twoi miłośnicy/ My też ná twoim podnożku be-
dziem nisko kłekać/ Rep. Jedno wiecey Dawido-
wi nie day w duszy stekać.

3 Przysiągł Pan/ nie zawiedzie Dawida sługi
swego/Rep. Jz miał wsadzić ná máiestat owoc
ciála iego. A bedali twoie dziatki strzec przymie-
rza mego/Rep. Beda siedzieć ná twym stolcu bez
końca żadnego / Bo sobie Pan obrat Syon ná
wodzićne miešťkanie / Rep. Tu ma swe wieczne
pokóie/ tu wieczne kochanie.

Ja.

4 Ja sam bede blagostawil w porośedniey żywności/Rep. Ja nakarmie lud ubogi chlebem do sytości/Vbiore w zbawienie wśtyki me Ośirowniki/Rep. Droście Rog twoy Dawidzie/ićsne twe świeczniki/Rozkwitnie sie twa Królewska Korona chwalebnie/Rep. A twoie nieprzyiacioly ia zmiszczę haniebnie.

P S A L M 153.

Ecce quam bonum & quam iucundum

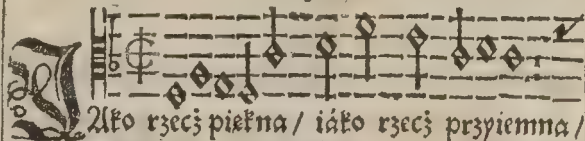

Głoko ciek wdziecznie woniaacy / Na
 glowe Aaronowi splywiaacy / Z oney zacney bro
 dy iego / Aż też y ná podolek Bat iego / Tak iest
 rzecz miła / dobra y wdzieczna Gdy zgodnie mie
 skaia bracia.

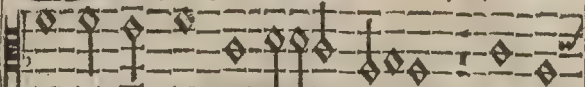
PSALM

2. Jest też iestże takowa miłość brácka/ Já-
ko ona chłodna rosá Hermonśka / Co ná gory
Syon spada/ odwilża ziemię y owoc dáwa/ Bo
gdzie miłość tam Pan błogostáwi/ Dyrwot wie-
czny takim spráwi.

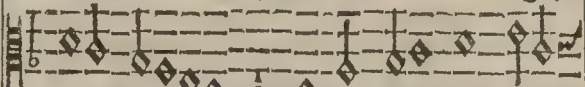
Psalm tenże 133.

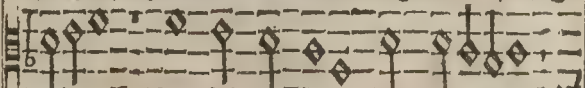
Áko rzecz piękna / iáko rzecz przyiemna /

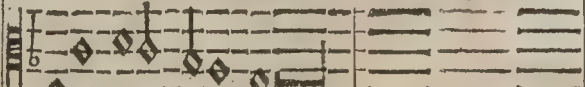
Pátrzac gdzie miłość pánuie wzaiemna : A gdzie

w śczyrey wprzemości / Brácia zgodliwi strzega

iedności : Tak wdzięczny olej iest Bálsamowy /

Ciekac z głowy Aronowey.

2. Ciekac po brodzie Káplana Bożego/ Wo-
nia swa zlewa śliczny kray łat iego : Tak wdzię-

cine tro

czne krople Hermonſkiey Roſy / pádając ná
wierzch Syoński : Tám iáſka ſwa / y wieczne
zbáwienie / Rozdawa Páńſkie przeżyrenie.

P S A L M 134.

Ecce nunc Benedicite Domino.

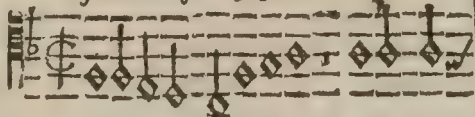
Notá tego Pſálmu iáko, Pożegnay nas Bo-
że Oyczy / ie.

D Toż teraz dobrozeczćcie / Pánu wſſyſcy
chwale dayćie / Studzy Páńſcy ſlawia-
cy go / Stoiąc wſtawnym domu tego.

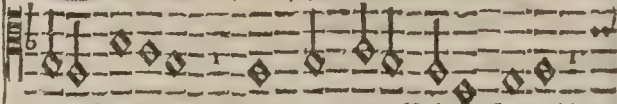
2 Podnieſćcie wáſze ku temu / Rec-
mieyſcu naſwietſzemu / Błogoſławiąc Páná tego
Káždy czás żywotá ſwego.

3 Niechayżec Pan błogoſławi z Syonu / y
niech cie zbáwi / A tory ſtworzył niebo / ziemię /
ſławne czyniąc ſwoie imię.

Pſálm tenże 134.

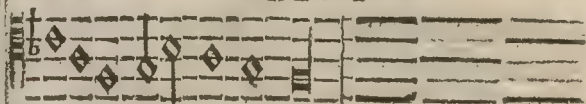

A nuż Páńſcy ſłuźebnicy; Domu Páná

ſkiego ſtrażnicy / Dniem y nocą Páná chwalcie /

PSALMT

Imienia iego wyzywajcie.

2 Rece swe w światobliwości / Wnoście do iego miłości : Pána swego błogosławcie / Chwała iego myśl swa bawcie.

3 A Pan który wszystko sprawił / Będzie wam też błogosławił : Będzie z Syoná swiego Łatná was wiele dobrego.

PSALM 135.

Laudate nomen Domini.

Notá iáko Psálmu 107. Chwale Pánu dawajcie/ ić.

S Alleluia. Wielbićie imię Pána swego / Wszyscy wierni coście tu służebnicy iego/ Wszyscy co stoicie w domu Pána swiego / W tak zacnych pátacach Boga miłosiernego.

2 Chwalcież Boga boć on Pan iest dobry każdemu / Spiewajcie imieniu iego wśem namilskemu : Obrat Pan Jakóbá słuzebniká wiernego/ A Izraelá wziął za dziedzicá własnego.

3 Jaciem już tego doznał / iż wielki iest ten Pan/ Pan nasz nad inśemi Bogi/ gore zwierzochność ma sam : On niebo swa mocą sprawił ziemie y morze/ A wszystko to co chciał/ y głębokości tákże.

On zżie

4 On z ziemi obłot wznosi / a grom w deży obraca / A wiątry też z swych skarbów on to sam wypuszcza / On pierworodzięństwo w Egipcie pomordował / A w bydłach y w ludziach / siła swoje okazał.

5 Puścił w pośrodek Egiptu wielkie cuda znaki / Których doznał Faraó / y słuzebnik wśfelki. Tenże to Pan zabił / wielkie mnostwo Poganów : Onże pobit innych iście dość zacnych Krolów :

6 Schon Amoreyskiego / y Og Bazaństiego / A wśytkie też krolestwa ludu Chananńskiego : A dał wśytkę ziemię / ich własciwą swojemu / Za dziedzictwo wieczne / Ludu Izraelskiemu.

7 O Pánie náš / Imię twoe wieczyste zawśe trwać : O Boże náš pamięć twa / końca nigdy nie zna. Ty Pánie sadziś swoy lud iście spráwie-
dliwie : A z slugami swemi / obchodziś sie łaskawie.

8 Pogańskie bóstwaństwa ze srebrá ze zlotá / falesni są Bogowie / ludzkich rąk robotá : W stámi nie mówią / oczy máia / nie widzą / W wśtách nie máia tchu / y wśy má nie styka.

9 Niech im podobni beda ci co ich działáia / A inni wśyscy w obec / co też w nich dusáia. A ty Izraelu y z Aronowymi Potomkami Pána chwalcie głosy zgodnymi.

10 A ty domie Lewiego / sław też Pána swego : Wśelki co sie go boiś / chwal z serca prá-

PSALMY

wego: Bowiem słusznie chwalon ma być Pan
na Syonie/ Co mieszka w niebieskiej swojej Je-
rozolimie.

PSALM 136.

Confitemini Domino, quoniam bo.

Chwalcie Pana dobrego / Naczymia

chwały iego: Bowiem iego lutości/ Brownywa-

is wieczności.

2 Chwalcie Boga wielkiego/ Wszelkich Bo-
gow wyższego: Bo łaski swej podacie W wszys-
kie wieki y kraie.

3 Chwalcie Pana nad Pany Ludu iego wy-
brany: Abowiem miłosierny/ A swym na wieki
wierny.

4 Tego co sam dziwnymi Słynie cudami
swymi/ Chwalcie: bo łaska iego Znacza wieku-
każdego.

5 Tego / co w swej mądrości Stawil nie-
bieskie

bieście
Cieja iego
6

Bo hoj-
ści.

7
na niebi-

dobroci
8

nem byl
co czuje

9
nad noc-

ney dob-
10

wszystki
bedzie

11
Bo on

12
zbroion-

nie osta-
13

ca Bosk-
wieczno-

14
iego: Y

stutecz-
15

bieście włości / Chwalcie : bo wszyscy święci
Czują iego wieczne chęci.

6 A co ziemie głęboka Odkrył woda głęboka :
Bo hojnym jest w lutości / Poki stawa wieczno-
ści.

7 Tego / który sam z siebie Wielkie światła
na niebie Sprawił / chwalcie : bo wieczny / A w
dobroci stateczny.

8 Słońce / by w dzień świeciło / A iego Pá-
nem było : Chwalcie : bo w dobroć wielki Pan /
co czuje wiek wszelki.

9 Miesiąc zaś by z gwiazdami Pánował
nád nocami : Chwalcie Pána dobrego / Z wiecz-
ney dobroci iego.

10 Tego co zbil Egipskie Pierworodzeństwa
wszystkie : Bo chęć iego koniecznie Trwa / y trwać
będzie wiecznie.

11 Co wyrwał Izraelá z rąku nieprzyaciela ;
Bo on z wieczną káżdemu Gotow łaską wierne.

12 Wywiodł swe niezmierzona Ręka / w moc re-
zbroiona : Bo pokci wiekow stawa / W lutości
nie wstawa.

13 Tego co odchłanił morzka Rozciął swą mo-
cą Boską : Bo grunt Pánstkiej lutości Záłożony w
wieczności.

14 Szrodkiem prowadząc swego Izraelá mi-
łego : Bo w miłosierdziu wieczny / A w pomocy
stateczny.

15 Lecz Fáraóná z ludem Zátopił w morzu

PSALMY

cudem: Bo srogi Bog złośnemu/Wiecznie dobry
dobremu.

16 Co puszczami prowadził Lud / o którym
sam rądził: Bo łaski jego wielkości Nie ogarnie
wieczności.

17 A co potął Tyrany/By nie byli ich Pányt
A jego Bostich chęci Wiek nie wydrze z pamięci.

18 Pobit Króle waleczne/ Czyniąc swoje be-
pieczne: Bo sam nad wszystkie Pány W lutości
nieprzebrány.

19 Schoną wprzód możnego / Królá Amos-
reyskiego: Bo wiem wiecznymi laty W miłosier-
dzie bogaty.

20 Potymy Bázánstkiego Ogá / Królá pyś-
nego: Bo w siłę nieśkończony/ W dobroć nie po-
mierzony.

21 A dał pyśne ich włości W dziedziczne o-
siadłości: Bo miłosierdzie jego Nie ma końca
żadnego.

22 Swemu Izraelowi / Wielkiemu Kochán-
kowi: Bo Pan ná wielki rádzi Dobrze o swej
czeládzi.

23 Co nas y w utrapieniu Ma ná Pánstkim
baczeniu: Bo jego okazále Miłosierdzie/w wiek
trwále.

24 Nieprzyacielskiej złości Odiał nas z swej
miłości: Szad miłosiernym slynie/Choćá wszy-
tko pomine.

25 Ten y ciálu wśelkiemu Żywność dawa-
łacznego

łacznemu
wiecznos

26 C
niebios
i pełno b

S
Notat

C

la náfeg
gnáli /

2 M
cie / Pie
A myśm
śpiwac
Bego /

3 O
cie prze
ciey pr
zwytleg
stal / Je

4 T
ieby to

łaczniemu: Bowiem iego lutości Przechodzą kres
wieczności.

26 Chwalcieś Boga moznego / Wsztych
niebios wyższego: Bo łaski iego wśzędzie / Na wie
ki pełno będzie.

P S A L M 137.

Super flumina Babylonis.

Notá tego Psálmu, iáko Psálm 13. Iáktże dłu
go moy Pánie nadznego/ zé.

Dysmy v rzet Babilonskich siedzieli/
I płaczemesmy tam Syon wspomina
nali / Zawiesiwoszy na wierzbách
śrzód niego/ Wsztykie Zářfy wesa
la nášego / Tam nam ci co nas w niewola zá
gnáli / Na Zářfách sobie grác roztázowali.

2 Mowiac do nas: nuż nam też zaśpiewa
cie / Piosnki Syonskie / y na Zářfách graycie /
A mysmy im tak odpowiedzieli: A iáko bysmy tu
śpiewać mieli / Piosneczki swe Pána Boga náš
zego/ W ziemi mieśkając v ludu obcego.

3 O Jeruzálem Jeruzálem mile / Wiechby
cie przepomnieć miał teyto chwile / Niechby rá
czej prawicá ma swego/ Zapomniała już gránia
zwykłego/ Niechby do podniebienia iezyk przy
stał/ Jesliby ia tu ciebie zapomniat.

4 Niechayby mie tu moy Pánie potkátó/ Jesli
zeby to v mnie mieysce miáto: Abych miał miec

ktore

PSALMY

które inſe weſeie / Przetładać nād Jeruzalem mia-
te. O Pānie wſpomniſz nā ſyny Edomſkie / Co
wołali: miāſto Jeroſolimſkie

5 Zburzcie ie / zburzcie aż do gruntu iego. Ale
le doczekajſz zburzenia ſwoiego / Coko Babilon-
ſka nieomylnie: Bo ſzczęſliwy ieſt on każdy perva-
nie / Coć odda według wczynku twoiego / Pom-
ſte coſ nam czyniła z gniewu ſwego.

6 Błogoſławieństwo będzie miał ten każdy /
W Izraełſkiego narodu zawždy / Który poima-
wſzy y portucze / Nā mocney kāmieniſtey opoce /
Dziatceſki twoie Babilonie ſrogi / Gdy cie Bog
poddā pod ſwych wiernych nogi.

Psalm Tenże 137. y nā tej Note.

Siedzac po brzegach Babilonſkiey wody /
Piękne Syonſkie wſpominaiac grody /
Rzewnoſmy płakać wſhyscy musi / Nā
wierzbach Lutnie ſwe powieſili: Ale Pohā-
ſtwo dbāiac nā to mato / Pioſnki Syonſkie ſpie-
wac nam kazało.

2 Lecz gdzie podobna / aby Pieſni Pānſkich
Glos miał być ſłyſzan w krainach Poganſkich :
Gdzie cie zapomnie kraino ſwieta / Tlieh rekā
moia grāć zapāmieta : Tlieh iezyk wſchnie / ieſli
cie nie wſpomni / Jeſli w poczatku weſela prze-
pomni.

3 Pāmietay Pānie co nam wyrzadzali Eli
Edomczycy / iak nā nas wołali: Zagubcie ten lud

ā miā

o miasto spalcie / Mury z samego gruntu rozwal-
cie. Pamiataj wściekła srogość ich nad nami:
Niech iey od ciebie doznawają sami.

4 A ty Babilon ochraniaj swej głowy / A
ciebieć czeka wpadek gotowy: Szczęśliwy który
odmierzy złości / Coś nimi trapił nas bez litości:
Szczęśliwy który odmierzy y winy / Twoie o ska-
le roztracając syny.

P S A L M 138.

Confitebor tibi Domine.

Notá tego Psálmu iáko Psálm 5. Posłuchaj
Panie słow moich / 16.

Serce moje ciebie Panie / Nie przestá-
nie wyznawać wśchdziej: Rep. A przed
Krolmi cie wystawiać / A wystawiać
w Pieśniach swych będzie. Z uczi-
wością w twym kościele / Wyznam śmiele Imie
twoe wzietej: Wyznam że iest miłosierne / W pra-
wodzie wiernie / Słowo twoe święte.

2 Bos ty imienia swoiego Nasświetzłego Nie
zelył słowem / Rep. Zlem dość westchnał w
swym frásunku / Do ráunku stałes gotowem:
Przetoz cie Panie wystawiać / A wystawiać Be-
da Krolowie: Stuchając co im dobrego / A mi-
tego / Słowo twoe powie.

3 Beda twa / Pána wielkiego A sławnego /

Moc

P S A L M I

Moc wystawiali/ Rep. Bieda y o drogach twoich w Pieśniach swoich Głośno śpiewali: Jakiż to że ty będąc Pánem Zawołanem / Z swey wysokości/ Na dol tu poglądać raczysz / Wszystko baczysz Na tey niskości.

4 Chociaż na mnie co przypádnie/ Ty mnie sładnie Sam porátujesz: Rep. Z mych mie nieprzyjaciół mocy/ W swey pomocy/ Ty zachowujesz Przedsięwzięcie moje Pánie / Na twe zdanie / Puszczam bezpiecznie: Niech sie wnikwecz nie obraca Twoja praca / Day z łaski wiecznie.

P S A L M 139.

Domine probasti me, & cognouisti me.

Nota tego Psálmuiáko Psalm 30. Pánie moy
będę cie sławił / zc.

Nobie wszechmogący Boże Skryć sie we mnie nic nie może: Lub ia siedze / lub ia stoje / Znaś y z daleka myśl moie: Chod moy / odpoczywając nie moie / Wszystko to widza oczy twoie.

2 Jeszcze nie przemówił słowa / A ty już wiesz co za mowa Z ust mych Pánie wynieść miał. Twą ręką uformowałaś Stan iaki jest cięła moiego / Skora zerwać przywleczonego.

3 Twę tak dziwnę sprawę Boże / Dość zgnać rozum nie może: Kiedyż zmilne Ducha two-

go : Kedy oblicza strąśnego : Jesli do nieba /
 iestes w niebie : Alec y piekło nie bez ciebie.

4 Chocbym też wziął rąnney żorze Skrzydła /
 y leciał za morze / A tam mie wymacaś śnądnie /
 A tam reką twą dopadnie. Jeslibym też tak my-
 ślit sobie W ciemnych gdzie nocach wlec tobie /

5 Zmyslibym : Noc naciemniejszy A ciebie /
 nad dzień iasniesz : Cma y nagestsz ciemno-
 ści Swieca twoiey opatrności. Nawet y na to
 patrzył wzrok twoy / Jaki w matce był początek
 moy.

6 Ten zwiasek ciała naszego / Cud iest rozu-
 mu twoiego : Dziwnes twoie czyny Boze / Ża-
 przec tego nikt nie moze. Żadnac kostka taina
 nie była / Gdy mna ieszcz matką chodziła.

7 Gdzien rost kunsztownie wiazany / Niko-
 mu nie ogladany : Tyś napierwsza brele ciała / A
 w iaki kształt wymiś miała Widział : A tyś y w
 księgach swoich Wypisał postepet dni moich. **

8 O Pánie toć známienite Sprawy twoie /
 y obfite / Śnądniey piaset porachuie / A niż myśl
 twa wyspieguie : Abowiem myśl twa myśli
 moiey / A za naglesza przepaść stoi.

9 Jesli wytrącić maż wola Pánie / Słych lu-
 dzi swawola / Nowiac : precz odemnie wysocy
 Idźcie / mejoboyce brzydcy : Iac sie nie Kocham
 w złośnikach / Woli twej świętey przestępni-
 kach.

10 Bo ażaz sis ia nie brzydze Tymi / co ie ied-

no wi-

PSALMY

no widze/ Ze cie w nienawiści maia / Przeciw
tobie przedstawia? Ach brzydzę/ y potem na zie-
mi/ Przyiążni nie powiodę z nimi.

II. Boże doświadczę flugi swego / Przeszrzy-
go wnatrz w myślach iego; Śmacay serca y su-
mnienia / Żeć droga zlych do zginienia Nie ide
przeciw woli twoiey: Prowadz mie ty Panie po
swoiey.

PSALM 140.

Eripe me Domine ab homine malo.

Notá Psálmu tego 140. iáko Psálm 100.

Tuż teraz narodowie ziemscy/ ić.

Panie z twey wielkiey litości Odeym
mie niecnoliwemu/ Odeym od wście-
kley okrutności Człowiekowi okrut-
nemu.

2 Atory ná mie to raz zdrádlíwie W tájney
rádziejé práktykuie; To zaś drugi raz zapálczywie
Woytká przeciw mnie slykuie.

3 Podobien ostrymi zębami Jádowitemu
wężowi/ A chowaiac iad pod wargami Podo-
bien iest Pádálcowi.

4 Panie ratu tákich złośników Kacź mie z
láski swey wchowác/ A k woli myśli okrutników/
Togam mym nie day sřwántowác.

5 Boć hárdziejé ná mie zgotowáli Wtáione
sídká swoie/ Wszytkie śiećmi pozástawiali Dro-
gi/ ná zginienie moie.

Alleluia

6 Alelujja o tobie Pánie Rzekł : Jhesu
Bóg mój mocen. Oślyszcie prośb moich wołanie/
A bądź mi w zły czas pomocen.

7 Ciebie ja Pána swego zawżdy znam mo-
ca zbawienia swego/ Tyś mie w potrzebie moiej
káždey Vniośt zdrowoy y całego.

8 Nie dopuszczayże o mój Pánie Cieścić sie
w swej dumie zlemu : Niechay niecnotliwe sta-
ranie Nie idzie k myśli hárdemu.

9 Niech iádem škodliwej swej mowy Sca-
miś sie pozaráżáia : Niech wagle spadły ná ich
głowy Wskurác im nie dopuszczáia.

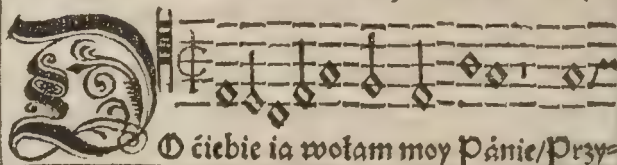
10 Cłowiek zły geby y kłamiwej/ Niech sie
nie meeni ná ziemi/ Niechay káždy niespráwie-
dliwy Speta sie złościami swemi.

11 Wiem to pewno/ że sie Pan iymie Já krzy-
wde wtrąpionego : Wiem że sie y bronić pode-
mie Chudżiny gwałt cierpiacego.

12 A beda ludzie spráwiedliwi Imie Páńskie
wystawiali : Beda y dobrzy á cnotliwi W obli-
cze Páńskie pátrzáli.

P S A L M 141.

Domine clamaui ad te, exaudi me.

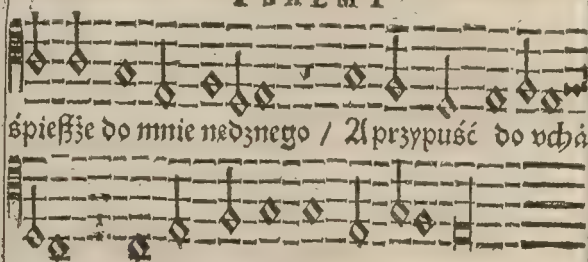

O ciebie ja wołam mój Pánie/Przy-

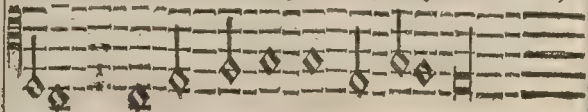
X

spiejkze

PSALMY

śpiejże do mnie nędznego / Alprzypuść do uchą

swego Głos moy testliwy / y wołanie.

2 Przyimże odemnie wyzwanie / Jako na-
wonnicyś dary / Miasto wieczornej ofiary/
Przyimi moich reku składanie.

3 Racz Panie z swey wielkiej litości Jezyt
moy zápieczatować : Racz pod strażą osta cho-
wac/Ze nie zabacza przystoności.

4 Nie dayże się sercu moiemu Ża złym do zle-
go wnośić/Nie day się w pychę podnośić/A wo-
li szczęściu łagodzacemu.

5 Milśceć mi dobrego karanie / Niż gdy mi
zły pochlebuie/Wółsamem rzekomo smaruie : Mil-
śce choć ostre strofowanie.

6 A owšem o to proszę Páná/Żeby złość lu-
dzi złośliwych/ W grzechach swoich nierozstydli-
wych/ Widomie była pokarana.

7 Sędziowie ich mnie śpicgowáli/ W ská-
łach lochy wpátruiac/ Wstępy me przewiaduiac :
Choć rádom mym suśżność przyználi.

8 Ták ziemię plugiem rozsypuią/ Ják się we
mnie moje kości/Poddane zemśńad cięśkości/ Wd-
stráchu śmierci rozstepuią.

Aleć

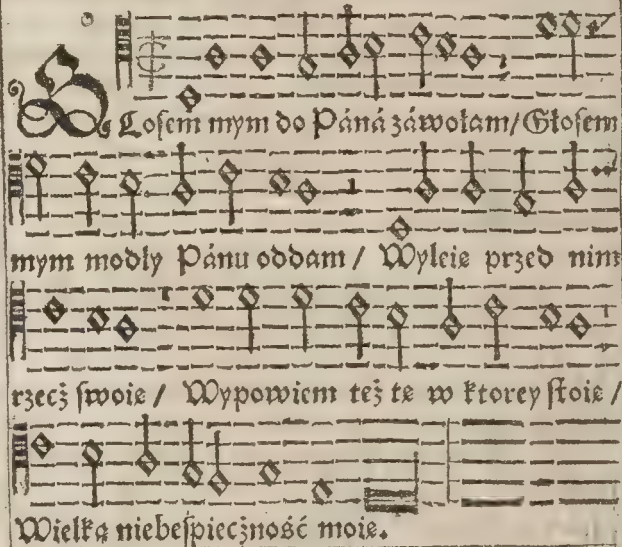
9 Allec o moy Pánie do ciebie Oczy me zawn-
zdy wzgląd maia/ Ciebie wtieczka swa znaia: Tlic
pchayze dusze mey od siebie.

10 Wybaroże mie z sidel zdradliwych Chy-
trze ná mie zástawionych: Wybaro z sieci roz-
rzuconych Ná mie/od ludzi niecnolirwych.

11 Tlicz sie zli sami wplataia W siatkách
wlasney swey chytrości: Amnie widzac ná wol-
ności/ Tliczay sie w fercách swych putáia.

P S A L M 142.

Voce mea ad Dominum clamaui.

Glosen mym do Pána zawnolam/ Glosen
mym modly Pánu oddam/ Wyleie przed nim
rzecz swoie / Wypowiem też te w ktorey stoie /
Wielka niebezpieczność moie.

PSALM

2 Bo chociaż duch mój we mnie wstał / Tyś przedsię wzię ścieżki moje znał / Wiedziałeś też y o wszystkich ścieżkach na mie rozszykowanych / W drodze od nieprzyjaciół mych.

3 Wyzrzyjś iedno na prawa stronę / A obacz iestliż mam obronę / A uciekać niemająś tedy / Bo nieprzyjaciół pełno wszędy / Taki nie dba na me potrzeby.

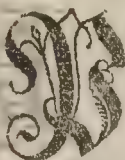
4 Przetoż cie o Panie mój wyzywam / Ciebie samego wyznawam / Prawdziwa moja ucieczka / Nadziewa y pomocą wszytką / Wziemi żywionych częścią.

5 Niey baczność na moje wołanie / A na me od wszech opuszczenie / Od tych co mie przesławia / A co sie przeciw mnie buntują / Wyrwiboc mie już zduszeja.

6 Wymieidź ciemnice dusze moje / Abych wyznawał chwałę twoją / Żeby też radość mogli brać / Pobożni / y tobie dziękować / Ślaski ktora miracyjś dąć.

Psalm Tenię, Notę iego iako Psalm 100.

Zużęci Panu zażyczyć / c.

W Aną wolam / Paną proszę / Recz swe k memu wynoszę : Przed nim krzywde swa przekładam / Jemu zaś swoy opowiadam.

2 Ledwie mi już ducha sstanie / Ale tobie

mocny

mocny Pánie Swiádomo/ że bez winności Cier-
pie takie doległości.

3 Po drogách gdzie mie wiáda / Sišla ná
mie zástáwiaia: Poyrzę w lewo álbo w prawo/
Nie stáwi sie nikt ląstawo.

4 Jesli wéiec memáš kedy / Nieprzyiaćiot
pelno wšedy: A nikt siez tym nie opowie / Zeby
ląstaw ná me zdrowie.

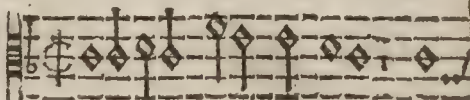
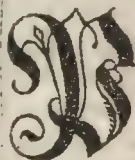
5 Do ciebie ia Boże żywy Vćiekam sie nie-
ščeszliwy: Tys nádzieia/ tys ná ziemi Dział moy
miedzy żywiami.

6 Przyimi w wšy moy pláč frogi / Bo mie
zewšad ziety trwogi: Wyrwi mie z ręki ciešćie-
mu Nieprzyiaćielowi memu.

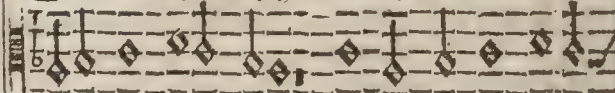
7 Zbaw więzienia dusze moie / Abym wy-
znał ląstę twoie: Vżię dobrzy rádości/ Z twej
przeciwko mnie litości.

P S A L M 143.

Domine exaudi orationem meam.

Ostuchay Pánie mey modlitwy/ Ku

prošbie mey vchá twego/ Taktoń á stuchay nedz-

P S A L M Y

nego/Dla wiary y prawości swey/ A nie wchodz
 w sad z sluga swoim/ Tikt przed toba nie iest pra
 wym/ Bo y dusze mego żywota/ Nieprzyiaciel prze
 śladuie/ Do ziemie tka y wprawnuie/ W ciemno
 ści/iak pomarle z światá.

2 Ach duch sie moy we mnie zatrwodził/ y stru
 chlalo moje serce/ Ale ie wždy cieksze iekcsze / Po
 mniam ná wiek co przedtym był. Sprawy twe
 z sobá rozmyślam/ Uczynki rat twych wspomi
 nam/ Kce moje do ciebie wznosze nádto iekcsze
 y dusze mam / Rownie iako ziemie vschla: By
 chlo Pánie wysluchay proste.

3. Jużci we mnie duch moy wstał / Nie kriy
 a wazzy swey odemnie/ Bo w grob wstepuicym

perwie

perwie
 no Pá
 sluga t
 A i j du
 proste/
 4 W
 moy nie
 brodze
 iey sprá
 ści/ A
 przená
 W háte

T
 S
 ie/ Sh
 2 N
 sie jader
 ności: z
 ściw 3
 3 O
 wiedna
 ciemny
 by zabit
 4 A
 ie nie sty

perwie / Wnetcibym sie podobnym sstał. Rá-
no Pánie uslyš glos moy / Wszak w tobie usam
slugá twoy / Ukaz drogę w ktoreybym chodzil.
A iż dusze k tobie podnosze / Wyrwiże mie ciebie
prosze / Od nieprzyjaciół bych nie zblądził.

4 Wolej twoiey náucz mie pelnić / Tyś Bog
moy niechże mie wiedzie / Duch twoy w prostey
drodze. Prze imie twoe rácz mie żywić / Dla two-
iey spráwiedliwosci / wywiedz dusze ma z cięsko-
sci / A dla swoiey dobroci rosprosz / wszyskie
przenásładowniki / Dusze moiey sprzeciwniki /
Wszakom slugá twoy / a tyś stroż moy.

Tenże Psálm. Notá iego iáko Psálm 142.

Glosem mym do Pána zawolam / ié.

S Pánie uslyš prosby moie / A nátkón ku
mnie uszy swoje : Dla prawdy swey w
mey cięskosci / Ukaz mi miłosierdzie two-
ie / Slyš mie w swey spráwiedliwosci.

2 Nie wstepuy w prawo z sluga swoim / Boć
sie żaden przed sądem twoim / Nie ostoi w niewin-
ności : Ráczey bądź nieprawościom moim / Miło-
ściu z swoiey litości.

3 Oto źli trapia moie dusze / A ia y z swymi
wiednać musze : Dla nieprzyjaciół nkrtyty W-
ciennych sie iástiniách nie rusze / Rownie iáko-
by zabity.

4 A duch moy w tákowey cięskosci / Dziw-
ze sie nie stydnie od żalosci : Stąd ná cie pátrzac stro-

PSALMY

giego / Zowad sie lekaiac wścietłości Nieprzy-
iaciela swiego.

5 Niek wspomniat na czasy one / Zdawna
wybrany pocieszone / W ktorych es cuda spra-
wowat / Abyś był swoje poświęcone W cale y
zdrowo zachował.

6 Przetoż race do ciebie wyznosze / Zmiluyze
sie nadenma prosze : Ciebie czeka utrapiona
Dusza / (ktora zaledwie nosze) Jak dżdża zie-
mia upalona.

7 Pośpiejże / a uslysz mie Panie / Boć mi sil
y Duchu nie sstanie : Pochwili mie beda w zie-
mi (Nie bedzieli twe zmiłowanie) Szukać mie
dzy umarlami.

8 Niech te rano slyszę nowine / Ze tobie du-
faiac nie zgine : Naucz mie znać drogi twoie /
Niechay ztego zdaleka mine / Wszak znaś szczy-
re serce moje.

9 Panie od nieprzyiacioli frogich Wyrwi mie /
boć twierdza ubogich : Naucz mie żyć w slowie
swoim / Naucz mie swych wyrokow drogich /
Boś ty sam iest Bogiem moim.

10 Duch twoy dobry niech mie sprawuie /
Niech drogi me wszytkie prostuie : Panie dla
Imienia swego / Day ze dusza moja wezuie Zba-
wienie swe ode ztego.

11 A dla swoiey sprawiedliwosci Rozwiaż
mie od wszech mych trudności : Zniszczę w sro-
gim gniewie swoim Wszytkie / co mi czynia przy-
rości /

Prości / Pomniac jem ia sluga twoim.

P S A L M 144.

. Benedictus Dominus Deus.

Ná te Note iáko Pieśń 3. O Ministrách.
Komu miło zbáwienie / rć.

Błogosławiony Pan Bog co rece me
ćwiczysz / Ku boiu / á ná wśhem tu zwo-
ćiestwá mi życysz / Ktory moźne pálce
me ku walce gotuje / A moc sprze-
ciwników mych moca swa zholduje.

2 On iest miłosierdziem mym á wćieczką mo-
ia / Pod ktorego obrona iego wierni stoia ; On
sam moy wybáwiciel / sprawcá / y obrońcá / Przy-
ktorym z wfaniem swym iuż wytrwam do końca.

3 Pánie coż iest niedzny czełk co onim pie-
cza maś / A syn cztowiczysz co go tak zacnie wy-
wyżaś ; Gdyż ten czełk iest podobnym wśelá-
kiey próżności / A dni iego przechodzą iák nocne
ciemności.

4 Nákłon Pánie niebá twe á rácz iuż k nam
zstąpić : Dotkni gor á beda sie wielkim dymem
kurzyć : Spuść gromy twe / á rospuść twoie sprze-
ciwniki ; Rospuść strzaly frogości ná ty twe
gniewniki.

5 Wyciągni rękę twoie Pánie z wysokości /
A wyrwi mie z frogich wod y z ich nawáłności :

PSALMT

3 moźnych rąk cudzych synow rącz mie sam wy-
bawić / Al boyność iasfi twoiey rącz nade mną
ziawić.

6 Bo ci wsty swoimi mowali proźności / Re-
ce ich były pełne zdrady á chytróści / Kłamstwo
á fałsz ięzyk ich záwždy wyprawował / Ná rozla-
nie krwie rece swe każdy gotował.

7 Boże moy nową piosnkę tobie beda śpiewat /
Ku twey chwale wesele swoje beda mierwat / Ná
rozlicznych przyprawách beda cie wystawiat /
Ná wdzięcznym instrumentie ku cści twey przy-
grawat.

8 Który dawaś zbawienie Krolom w ich
moźności / A ná wśhem tu wywyższasz ston ich y
zacności : Tyś wyzwolił Dawida słuzebniká
twego / 3 mocy nieprzyacielskiej od mieczá sre-
giego.

9 3 reki synow postronnych rącz mie ty sam
wydrzeć / Których wsta nie moga nic wiacey po-
wiedzieć / Jedno fałsz á proźności / też rece ich sro-
gie / Sa prettkie ku łupiestwu drac ludzi ubogie.

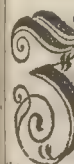
10 Ci iż w wielkich bogáctwiech wstáwicznie
żyli / Wiec wsty wśbetečnymi tym śmieley mowa-
li : Oto iáś latoróski w swojey zieloności / Tak
sie nam rozrodzili synowie w młodości.

11 Obory / gumná náše sa pełne wśytkiego /
Ná wśhem mamy obfitóść pożywienia swego /
Owce náše tak płodne á obfitujące / Oto w wli-
cách nášych ich chodza tysiące.

Wolę

12 V
dletá w
czuemy
swoych m
13 C
li / Mon
li. Ano
dnie Pa
14 A
ny / Co
strony /
cá / Zác
tonicá.

E

Ciebie o

wieczne i

12 Woty nasze są tłuste nie nie zachorząle/ Wy-
dletą wszystkie zdrowe tak wielkie iak małe: Nie
czuiemy niniejszym niedostatkowi swego/ W olicach
swych nie słyszym wołania żadnego.

13 Co widząc ludzie w nich tak są to mniemają/
li/ Mowiąc: to lud szczęśliwy/ iż bogactwo znają.
Ano to wszystko ięszce są krótkie roztoszy/ Sna-
dnie Pan Bog gdy raczy wnirzec to rozproszy.

14 Aleć to iest tu na całym lud błogostawio-
ny/ Co go sam Pan Bog strzeże możnie z każdej
strony/ A któremu on sam iest Bog możny obroń-
cą/ Zachowując ie w łasce swej wieczney bez-
końcą.

PSALM 145.

Exaltabo te Deus meus Rex.

S Chwała wywyższąć bede sługą twoy /

Tobie o Boże wieczny Królu moy / A na wieki

wieczne imieniu twemu Dobrzezyczę bede wielce

świato-

PSALMY

światemu/ Każdy dzieńci bede dobrorzeczy/ I ia

wiek wiekom imia twe bede cził: Wielkie iest y

bárzo chwalebny Pan náš/ A wielkości iego po-

iecia niemáß.

2 Narod narodowi opowiedác/ Spráwy twej
moc bedzie oznáymiac / Ozdobność chwały wiel
możności twoiej/ Dziwne rzeczy rospomniaw my
śli moiej / Moc stráßnych spraw twych bede
powiádác/ A ia zacności twoie bede kázác/ Pá-
mieć wielkiej dobroci twej wyznáia / A sprá-
wiedliwość twoie rozwołáia.

3 Miłosierny iest Pan y lástáwy/ Nierychly
ku gniewu/ dobrotliwy. Dobry iest Pan wšytki-
m / á miłość iego Jest nád wšytkimi wciyna-
kami iego: Wšytkie cie twe spráwy Pánie stá-
wia/ A świáci cie twoi błogostáwia / Chwale

krole-

krolestwo
wšyſcy
4 By
he kroleſt
leſtwo r
potomny
piera Pa
Oczy wſz
w ſwoy o
5 On
ce karmia
Pan we
ſpráw od
Pan táł
wybrány
Ci co go
6 Cy
ichy ſtrę
ry go m
ſtáia.
wiedác k
dobrorze
wieczneg

La
Notá

Krolestwa twego oznaymiaia/ A o mocy twoiey
wszyscy gadaia.

4 By mocy twoe ludzjom powiadali/ A chwa
le Krolestwa twego czcili/ Krolestwo twoe kro
lestwo wszystkich wiekow/ A panowanie twoe
potomnych czasow. Wszech upadaiacych pod
piera Pan/ A tych co iuz upadli wynosi sam.
Oczy wszystkich w tobie Panie vsaia/ A pokarm
w swoy czas od ciebie miewaia. ***

5 Otwarzasz raka twa y nasycasz/ Wsze zywia
ce karmia ktora dawasz. Sprawiedliwy iest
Pan we wszech drogach swych/ A miłosierny w
sprawach swoich wszystkich. Bliski barzo iest
Pan tal'm wszystkim/ Co go z wiara wyzwaia
wybranim: Mowcie iscie iz go bliziuczko maia/
Ci co go wszyscy prawdziwie wyzwaia.

6 Czyni wola boiacych sie iego/ Slucha glosu
ich y strzeze wszego. Strzeze Pan wszystkich kto
rzy go miluja/ A potraci tych co w zlosci mie
skaia. Wsta moje y iezyk moy/ Pansta Opo
wiedac bedzie chwale wielka/ A wszelkie ciało
dobrorzeczye iego/ Bedzie mnie swiate do dnia
wiecznego.

P S A L M 146.

Lauda anima mea Dominum.

Nota Psalmu tego 146. iakto Psalm 128.

Szczesliwy to prawdziwie/ie.

Chwal

Głowa duszo moja Pána: Pána iście
chwalić Ja bede pożywy/ śpiewa-
jąc go sławić. A wy też wszyscy inſzy
nádzieie nie mieycie / W tych co zbá-
wić nie moga/w Xiążetách/ w człowiecze.

2 Bo człowiek ſkoro umrze/ Ziemia ciało po-
żrze/ A myśli wszystkie iego/ wſtana zaráżę. Lecz
kto czeka pomocy / y nádzieie miewa / W Bórze
Jákoba cnego / błogóſławion bywa.

3 Od Boga który ſtworzył niebo/ ziemię/ mo-
rze/ A to wszystko co w nich ieſt / á prawdy ſam
ſtrzeże/ Sad czyniac wdrażonym/ chleb dawa-
łáknacym / Dawa Pan wolnoſć więziom
niemola cierpiacym. ***

4 Pan ſam oczy otwiera/ Słępych y podpie-
ra/ Tych ktorzy wpadáia / á prawych obiera /
Miłoſć im okázuiać / ſtrzeże też przychodniow /
Wywyżſzając sieroty / Nie zániedbawa wdow.

5 Onże złoſliwe ludzic z gruntu wykorzenia /
Pan Bog który królestwo ſwoie wieczyſte ma /
Pan Bog twoy o Syonie / wieczny w tym cie-
iſci: A toremu wyſpiewaymy / Zálleluia wszyscy.

P S A L M 147.

Laudate Dominum, quoniam.

Notá tego Pſálmu, iáko Pioſnká 2. o wniebowſta-
pieniu Páńskim, Káduymy ſie / ié.

Daway

Dawajcie chwale Pánu nášemu: Bo
rzecz słuszną wdzięcznie śpiewać i
mus; Błędne zbiera / wpádle buduię/
Sercá leczy/rány zárwiezuia.

2 Pan sam wšytki gwiazdy poráchowal /
A káżdą własným imieniem názwal. Wielki Pan
náš y wielkiej możności / Niepoiety / niezmierney
mądrości.

3 Pan podnosi człeká pokornego; A zás z zię-
miá równa niezbożnego; Przeto chwale Pánu
Bogu dajcie / Ná serdecznych Ařfách mu zá-
graycie.

4 Który deždž z obłoków ziemi dáwa; Aby
roślá po wšech gorách trawá. On dáie pokarm
wšytkim bydlatom / A krzyczácy do niego kru-
czetom.

5 Nie kocha się Pan w kónskiej dujności; Nie
kocha się w męstich nog prętkości; Wšlwie te
ktorzy się go boia / A w lásce iego nádziele máia.

6 Chwalie Jeruzalem Pána swego / Chwal
Syonie Boga wšechmocnego: Bo on zamki w
tweych bram hártuie; Dziatki twoie śczęści y piá-
stuię.

7 Z iego dárú pokoy w twej gránicy: Ná
twey pokarm dáł tłustość pšenicy. Gdy da zię-
mi słowne rostkazanie / Wšytko z trząstiem zárá-
zem się sřtanie.

8 Białý śnieg á sřzon iák popiół miece;

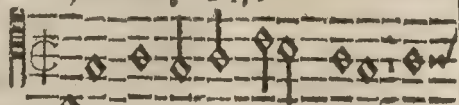
Przed

PSALMT

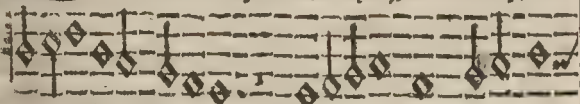
Przed grądem y mrozem ktoż uciecże: A Pan sko-
ro słowo wiatrom rzecze / Z zimnych lodow cie-
pla woda ciecie.

9 Obiąwił swe słowo Jakobowi / A prawda
swoje Izraelowi: Nie uczył tak narodu żadne-
go / Coby wiedział wszystkie śady iego.

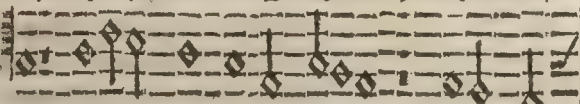
Psalm tenże 147.

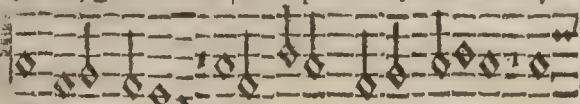
Zwalcie Pana / bo słusznie iemu Pieśń

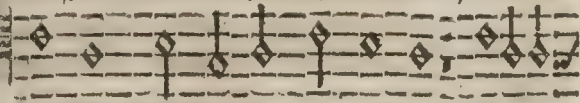
wesoła służy samemu: Jeruzalem Pan znowu sa-

dzi / Wypnane tam swoje prowadzi. Smetne sera-

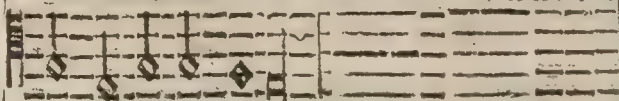

ca cieśćac leknie / Rány wiążac boleść wymnie: On

wszystkich gwiazd liczbę ma w głowie / A każda

(swym)

swym imieniem zowie.

2 Bog nasz jest Pan wielkiej możności / Nie
wiemy w swojej mądrości : On pokorne na gore
sady / Zerde na dol z hánba zprowadza : Pá-
nu dzięki czyniac śpiewaycie / A na wdziacnych
Zaryach mu graycie : Atery z burze ziemie
dźdżem chłodzi / Trawa buyna po gorach rodzi.

3 Atery żywiość dawa zwierzetom / A co nań
wolaia kruczatom : Nie patrza on na bystrość ko-
ni / Li oká za szermierzem skłoni : W tych sie
kocha co mu statecznie służy / a nań każą bezpie-
cznie. Jeruzalem chwal Pána swego / A ty Syn
on Boga wiecznego :

4 Atery z miedzi brany twe kował / Synom
twym dobr wiele zgotował : Pokoim twe w-
stał gránice / Tłustością cie karmiac pszenice :
Aterego gdy ziemia wyroki słyszy / pełni ie bez
odwołki. Świat by welna śniegiem odziewa /
Szron iak popioł po nim rozsiewa.

5 Lod miece iak blachy łupáne / Zimno iego
kemuż wytrwáne? Rzeczje słowo á lody táia / Wie-
nie wiatr á wody wzbieráia. Ten wyroki swe
Jakobowi Dat y sady Izraelowi : Zádneý ziemi
Pan sie nie stáwił Tak iak stáwie / ni prawo swych
ziáwił.

PSALM T

PSALM 148.

Laudate Dominum de cœlis.

Dochy prożne śmierelności / Daycie

cieść na wysokościach / Pánu ze wszech na wyższemu /

Pánu niewychwalonemu : A wszyscy Aniolowie

iego / A wszystkie woyska wyznaycie go. Słońce y

foto Niebiesczne / Wyznaycie go gwiazdy w dziec

(ne

2 Ciebie pięknie zaśklepione / Wody w górze
zawieszane / Winna chwata na światłemu / Day
cie imieniu Pańskiemu : Onći wyrzekł swe świe
te słowo / A świat stanął zaraz gotowo : A

wieczno

wieczno
nsta
3 A
gorach
Atozy
goracy
tic duch
4 C
drzewa
odjani
lozeni
cyposo
5 A
rości
godzien
nieś nie
my igo
podany

Can

M

wieczności wszystko sprawił/ Nie zmieni się co
wstał.

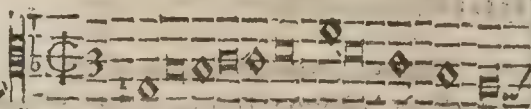
3 A wy Pana chwalić macie Smocy / co w
gorach mieszkaćie : A wielorybowie z wami /
A którzy grają pod wodami: Pára / także ogień
gorący / A grad / y śnieg z nieba płynący: A preda-
kie duchy wichrowe / Na Pańskie słowa gotowe.

4 Gory y pola zniżone / Drzewa płodne /
drzewa płonne : Zwierzęta / bydło / robacy / A
odżiani pierzem ptacy : Arolowie : wszyscy prze-
łożeni / Na sady ludzkie wysadzeni / Wolne Rze-
czypospolite / A Aśiażeta znamięniete.

5 A ty kwitnaca młodości / A ty dojrząca sta-
rości / Dawcie Panu cześć społecznie : On sam
godzien chwały wiecznie. Jego sława wyśka-
ieść nieba / On nam iako Pan dał co trzeba : A
my jego lud wybrany / Spiewamy mu Psalm
podany.

P S A L M 149.

Cantate Domino canticum nouum.

W Owa piosnka Panu wierni zaśpieway-
A w zebraniu świętych iemu chwała, day

PSALMY

cie Rep. Wesel sie Izrael w Panu co cie stworzył
cie.

Wy corki z Syonu co was Pan rozmnozył / A kre-

śla zasnęło nad wami przelot.

2 Chwalcie imię jego w Zborze swym na bo-
żnie / Rep. Bicie mu z weselem y na głosnym
bębnie: W rozlicznych przyprawach weselcie się
jemu: Bo bardzo to miło Panu tak możnemu /
Pomoc ku zbawieniu ludu strapienemu.

3 Rozradz się też w chwale święci jego / A
z weselem nawiedz do przybytku jego / W ra-
dostach swych radości Bożich pełno mając / Ostre-
miećże w reku ku boiu trzymając: A wszakoż w
obronie Pańskiej wznosić mając.

4 Już można sprawa Zetmiana takiego / Re.
Snadnie pomsta wczyna z poganstwem srogiego /
Wszystkie narody straszliwie zburzą / Arole
ich w otowę srogie popetrzą / Rycerstwo ich
zbroyne w moc swą poimają.

A gdy

5 A gdy to Pogaństwo zholduia tak możnie /
 Repe. Uczynia nad nami sad spisany groźnie.
 A tąc będzie chwala wszystkim światym iego /
 A tć zzwyciężyli sprzeczomkã swego / Za moźnym
 ratunkiem Pána wszechmocnego.

Psalm Tenże 149.

Jeśń nowa Pánu zaśpiwawycie /

Wszyscy go wespół wystawiaycie: Wzgromádze

niu Ludu wiernego / Niechay brzmi chwala iego

Rozwiesel sie Izraelu / W Bogu swoim stworzy

cielut Cieściesz sie y wy w swym Pánie / Syonscy

Mieścżanie

PSALM T

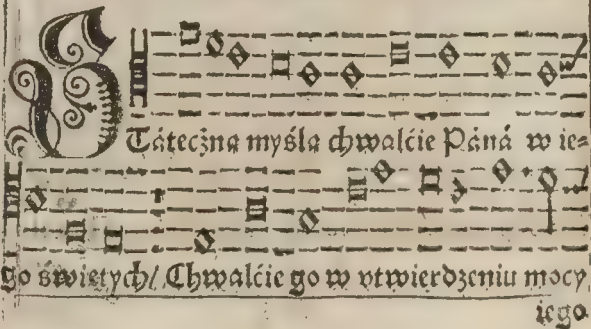
2 Imię iego święte wyznaycie/ Przy bełniech
na piśszczakach graycie: Chwalcie go węża-
nymi cytrami/ Chwalcie go y pieśniami: Bo-
wiem Pan lud swoy miłuić / Wszelkim dobrym
opátuić / Na gotował mu zbawienie / W iego
otrapienie.

3 Wierni sie ciesście w swej zacności / W
swych pokoiach żyćie w radości: Chwalcie go
miecż w reku trzymając / A im pochutniwając /
Na pomstę pogańskiej złości / A ztłumienie ich
bárdości: Na Krolow ich zholdowanie / A
Książat zimanie.

4 Abyście według piśanego Práva/ od Bo-
ga wydanego/ Pohance niewierne sadzili: Krzy-
wody sie swej zemściłi: I czegoby chwala wiec-
nemu Bogu rosta/ a wiernemu Ludu iego sta-
wa wieczna / A radość bezpieczna.

PSALM KO.

Laudate Dominum in sanctis eius.

Tateczna myśla chwalcie Pána w ie-
go świętych/ Chwalcie go w utwierdzeniu mocy
iego

iego wsietych.

2 Uczyńcie wieczna chwała tu iego możności/
Chwalcie go według iego tak hojney wielkości.

3 W głosu wdzięcznych trab Boga swego/
wychwalaycie/ Na przyprawach weselnych ie-
mu przygrawaycie.

4 Chwalcie go w huczne bębny / w strony / y
w orgány / Wyznawając iż to iest Pan nād
wszemi Pány.

5 Chwalcie go na cymbalech / ktore głośno
brzęczy/ Niech na wszech instrumentiech Pána
dobrobrzęcza.

6 Teraz już niech wszelki duch co na świecie
żywie/ Stanie przed Pánem swoim z chwałą
swą prawdziwie.

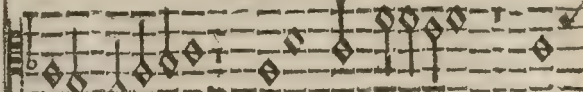
7 A już wszyscy społecznie zeznają go Pánem /
Który wiecznie króluie na wiek wiekom /
Amen.

Tenże Psálm 150.

Chwalcież namożniejszyego / Chwal-
cie

PSALMY.

ćieſz y naſwieſzego / Z iego ſwietobliwomości / Z ie
 go dżiwney moſności / Pełney czei wielbności:
 Z przedżiwnych mocy iego / Chwalcie Pána wiel
 kiego / Chwalcieſz go w prąwey wdzięczności.

2 Ogromnymi bebnami / Arzylkowemi traba
 mi / Wdzięcznymi lutniami : Przyjemnymi Cy
 trami / Chwalcie Pána nawyſſzego / Niech ſtora
 ty y regaly / Pełny głos noſa chwały / Monara
 chy wſzechmogacego.

3 Niechay y Symphonaly / Nie przeſtawiaia
 chwały : Z Cymbaly reſkoſnymi / Z pieſniami
 ſerdecznymi : Owa Pána nawyſſzego Wſelka
 rzecſz ſtóra żywie / Niech częſć mnożę chwalnie
 Chwalcie wielki Tworca ſwego.

PSALMOW DAWIDOWYCH KONIEC.

REGISTR PSALMOW

Dla prędszego znalezienia.

A.

Alleluia. Chwalcie Pána Boga/ G 14

Alleluia. Wielbicie imię Pána swego/ G 15

B.

Bede chwalił Pána czasu woszego/ B 17

Bede ia Pána swiego wychwalał/ G 9

Bede cie z sercá miłował moy Pánie/ A 18

Błogostawiony on maż każdy/ A 1

Błogostawiony on maż co sia Pána boi/ G 9

Błogostawiony P. Bog co race moie/ J 4

Błogostaw nam náš Pánie z miłosie. D 14

Bog nás w każdej spráwie/ C 12

Boże moy Boże czemuż opuścił/ B 3

Boże moy sedzia spráwiedliwy/ C 9

Boże moy przez imię swoje/ C 20

Boże ktorys nas odrzucił/ D 6

Boże wyslyś me wołanie/ D 7

Boże/Boże Pánie moy od wstánia/ D 8

Boże przybadź mi z pomocą/ D 19

Boże tobiec sie mścić sámemu/ F 8

Boże ktorys iest chwala/ G 6

C.

Chwal duszo ma Pána mego/ F 17

Chwal duszo moia Pána. Pána iscie J 7

Chwalcie Pána dobrego/ B 16

Chwalcie Pána narodemie/ G 13

Chwalcie

R E G E S T R

Chwalcie prawdziwi chwalcę Pana/	G	11
Chwalcie Pana bo słusznie/	J	8
Chwalcie namożnicyzgo/	J	11
Ciebie Panie wyznamy/	J	6
Ciebie Panie zawždy bedzie/	Z	10
Czasu tey nășey pokusy/	B	7
Ciemuż stoisz z dalek a năș Panie/	A	11
Ciemuż na wielki nas wıdy opuśczaś/	E	3
Cieś chwale Pănu oddaycie/	G	15
Cieſto mie iuz zdawna dobywano.	B	10
D.		
Dawaycie chwale Pănu nășemu/	J	7
Dayze o Boze năș Krolowi/	D	20
Dla czego ſiez zgrzytaniem zbiegają	A	2
Dla złoſnikow ſie nie wzruſzay	B	20
Do ciebie Panie ducha mego/	B	8
Do ciebie ia wolam moy Panie/	B	11
Do ciebie ia wolam moy Panie/	B	20
Dotądem czekał Pănſkiey litoſci/	C	5
Duch mie moy budzi/	C	11
Duchy prozne ſmiertelnoſci/	J	10
Duſzo ſpieway Pănu pieſń/	J	18
E.		
Ey nuż Potentatorowie/	B	11
Ey nuż Pănſcy ſłuſebnicy/	B	14
G.		
Gdyby nie Pănſka przytomnoſć/	B	7
Gdy Iſraël z Egiptu wychodził/	G	12
Gdyſmy wrzel Băbilonſkich	B	17

Gloſem

Gloſem
Gorom
Jako iel
Jako go
Jako ole
Jako rze
Jeſli ſan
Jali du
Kocham
Kocham
Krag ju
Krolu m
Kto ma
Kto mie
Kto opie
Ku tobi
Ludu m
Mawia
Mojny
Mojny
Nagorâ
Naktion
Na Sy
Na wy

PSALMOW

Głosm mym do Pána zawolam/

Gotowem z serca prawego/

I.

Jako ielen szuka zdroj/

Jako gora Syon/

Jako oleiek wdziecnie/

Jako rzecz piekna/ y jako przyiemna/

Jeśli sam Pan domu nie zbuduje/

Żali dusza moja słusnie Panu

K.

Kocham sie w tych którzy mie /

Kocham sie w Panu który prośb

Krag ziemie y ze wszystkimi/

Krolu niebieski zdrowie dusze moicy/

Ato ma baczenie n/ ad utrapionym/

Ato mieřka w obronie naywyřszego /

Ato opieki naywyřszego/

Au tobie Boze wszechmocny/

I.

Ludu moy rważ pilnie słowa moie/

M.

Mawiam tak z soba człowiek utra:

Mojny Pan wola na wszystkie ziemie/

Mojny wszech zastepow P/ anie/

N.

N/ agorach swietych do swego mieř:

N/ aklon P/ anie ku mnie rcha twego/

N/ a Syonie sie odprawuie/

N/ a wysokich gorach stoiac/

J 1

G 6

C 8

B 8

B 13

B 14

B 9

D 7

B 6

G 13

B 7

B 10

C 6

S 5

S 6

B 6

E 8

C 4

C 16

E 17

E 20

E 19

D 11

B 5

N/ eba

G 11
J 8
J 11
J 6
A 10
B 7
A 11
E 3
G 15
B 10
J 7
D 20
A 2
B 20
B 8
B 11
B 20
C 5
C 11
J 10
J 18
B 11
B 14
B 7
G 12
B 17
Glosm

REGESTR

Nie baw w moim rządzic /
 Niech cie Pan słyſzy /
 Niech gdyż Pan kroluie / ziemią ſia
 Nie karz w zapalczywości Pánie /
 Nie nam daway / nie nam
 Nie rącz w popedliwości Pánie /
 Nowa pieśń zaśpiewaycie /
 Nowa pioſnka Pánu wierni /
 Nuż ſprawiedliwi zaśpiewaycie /
 Nuż teraz narodowie ziemscy /
 Nuż wſzyſcy ludźie Páná chwalcie /
 Nuż wſzyſcy ſpołem / oderzmy czołem /
 Nuż wſzytkie kráie wykrzykaycie /

A 20 Droż tera
 B 10 Zmiluy
 F 11
 A 12 Pan swi
 G 12 Pan moy
 A 7 Pan moy
 F 11 Pan Bog
 J 9 Pan náſz
 B 16 Pan náſz
 F 14 Pánu ía
 F 20 Páná wo
 C 13 Pánie ía
 D 12 Pánie k
 Pánie p
 Pánie tr

O.

O Boże nie bądź milczący /
 O Boże moiego zbawienia /
 O Boże ſłyſz moje żadoſci /
 Od młodoſci nas ieſzcze trapili /
 O dobrociách Pánſkich wiecznie
 O iáć ieſt chwalebne náſz Pánie /
 O iáć Bog w táſce dobry /
 O iáć ſzczęſliwy ieſt każdy człowiek /
 O Izráelski náſz páſterzu /
 O który mieſzkaſz ná wyſokim niebie /
 Oraz Boże nád námi /
 O Pánie z twej wielkiej liroſci /
 O Pánie wſłyſz proſby moje
 O ráćże ſie nádenng zmilow² /

E 16 Pánie m
 E 20 Pánie k
 D 1 Pánie n
 B 11 Pánie x
 F 1 Pánie z
 A 9 Pánie B
 E 1 Pánie ty
 G 16 Pánie n
 E 13 Pánie k
 A 16 Pánie z
 D 13 Pánſka
 B 20 Pieśń n
 J 3 Pocieſ
 C 17 Podzim

Oroż

PSALMOW.

A 10	Otoż teraz błogosławcie	A 14
B 10	O zmiłuy się nad nami Pánie	D 14
F 11	P.	
A 6	Pán światłość ma/ zbáwienie me/	B 9
G 12	Pán moy pászterz czego mi niedostawa/	B 5
A 7	Pán moy ktory zározdy mnie sam/	B 6
F 11	Pán Bog stánał między Bogámi/	E 16
J 9	Pán náš kroluie w starwie odziany	F 7
B 16	Pán náš kroluie/co swych rátuie/	F 13
F 14	Pánu ia vsam/ czemuż mi/	A 12
F 20	Pána wolam/Pána proszę/	J 2
C 13	Pánie iák ich wiele iest ktory	A 4
D 12	Pánie ktorego imie nastawnieysze	A 9
	Pánie pomóż mey słusności/	A 17
	Pánie twoy się krol ráduie/	B 2
E 16	Pánie moy bede cie stawil/	B 12
E 20	Pánie stáń zemna w potrzebie	B 18
D 1	Pánie nie w popedliwości/	C 2
B 11	Pánie w wysłsmy swe słyseli/	C 9
F 1	Pánie zá twoim porwstaniem	D 15
A 9	Pánie Boże wszechmogacy	E 12
E 1	Pánie tyś się sstał wcięcza	F 3
G 16	Pánie nieprzyiaciolom moim/	D 5
E 13	Pánie kiedy cieś co w swej potrzebie/	B 12
A 16	Pánie z twej wielkiej litości/	B 20
D 13	Pánsta iest wšystka ziemiá	B 6
B 20	Pieśń nowa Pánu zaśpiewaycie/	J 10
J 3	Pocziwšy Pán swa chwala/	G 8
C 17	Podźmy z ochota Pánu chwala daymy	F 10
Otoż		Postu.

REGISTR

Posłuchaj Pánie słow moich/	A	5	Ustysz mo
Posłuchaj Pánie mey modlitwy	J	2	
Pospiesz się Boże abyś mie wyrwał	D	19	W ciebie i
Przećże się mocarzu/	C	19	Wiece i
Przez swe o Boże zmiłowanie/	D	2	Wielbicie
Przybądź Pánie a spraw nam	A	14	Wielki P
R.			
Rátuy mie ty sam wszechmocny Boże/	D	17	W Jud
Kornie iak bujny ielen/	C	7	W kąd
Rzekł Pan Pánu memu/	G	8	W nie
S.			
Sadź mie Pánie/ a ryzyż	B	9	W tobie
Serce moje ciebie Pánie	B	18	W tobie
Siedząc po brzegách Babiloniskiey wody	B	18	W co
Sluchaycieśz tego o Narodowie/	C	15	W zebra
Stużna żebyśmy swego Páná/	F	6	Wyznan
Slyśz modlitwę moie Pánie/	F	15	
Sprawować się tobie bede/	E	5	W iak
Strateczna myśla chwalcie/	J	10	W tro
Szczęścia pewnego ten człowiek nżywa/	B	15	W ch
Szczęśliwy to jest człowiek każdy/	G	10	W ś
Szczęśliwy to prawdziwie co się Páná	B	10	W ś
T.			
Taka iest mowa w sercu głupiego/	A	15 y C	19
Tobie chwata moy Pánie w niedznym	D	10	W d
Tobie wszechmogący Boże/	B	19	W d
Twey Pánie w sam wielkności/	B	13	W d
V.			
Wporna złość bezbożnego/	B	20	W d
			Ustysz

P S A L M O W.

U 5	Wysłł moy mily Pánie nędzne próśby/	D 9
J 2	W.	
D 19	W cieżki czas frásunku mego/	E 7
C 19	Wielece iest szczęśliwy kázd/	S 9
D 2	Wielbicie Pána dobrego/	G 1
U 14	Wielki Pan niewystawiony/	C 14
	W Judstey ziemi Boga znáta/	E 6
D 17	W kázdym wóistku moim/wolałem	S 5
C 7	W niezmierney swey cieżkości/	S 12
G 8	Wspomni Pánie Dawida/	S 12
	W tobie Pánie nádzieia mam/	D 19
B 9	W tobie Pánie nádzieia moia/	U 8
S 18	Wy co sie ráda być mienicie/	D 4
S 18	W zebrańniu Bogow Bog siedzi/	E 15
C 15	Wzywam cie Boże świadku moiey	U 4
S 6	Y.	
S 15	W iakże dlugo moy Pánie nędznego/	U 14
E 5	W kóž będzie przemieniawał ?	U 16
J 10	Z.	
/ B 15	Záchoway mie o sprawco niebieskiego	U 3
G 10	Záspiwawcie Pánu Psálm nowy/	S 12
S 10	Zásłiewam teraz z moiey pow.ności /	S 15
	Z chęcia wywyższyć bede/	S 5
Sy C 19	Zdawnás ty Pánie swym miłosćiw/	E 18
D 10	Zdziwić sie nie moge/	U 3
S 19	Zglebości grzechow moich /	S 11
B 13	Zmiluy sie/ zmiluy nádemna Pánie/	D 3
	Zśledź sie społem Pánu śpiwawmy/	S 9
B 10	Z wielka radością wśy,cy zaśpiwawmy	E 14
U 17		

Koniec Reg-Stru.

* * *

Regeſtr Artykułow przednieyſzych
wiały S. Chryſciāńskię, potwierdzenie
przynoſzący z Pſalmow.

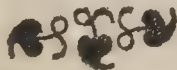
- O Bogu w Trocy S. iednym. Pſalm 2. 33. 51. 95.
 97. 102. 110. 143.
- O Naturze Boſkiej y człowieczy w Pańu Chryſtusie/
 Pſalm 2. 95. 97. 110. O Króleſtwie iego / Pſalm 2.
 72. 89. 93. 96. 97. 98. 99. Poſrzedniczwie / Pſalm 2. 132.
 Kapłaſtwie / Pſalm 110.
- O ſtworzeniu wſech rzeczy y przedziwnęy w nich opatrz-
 noſci Bożej / Pſalm 8. 33. 104. 107. 136.
- O Anielech / 34. 35. 68. 91. 103. 104. 148.
- O ſtworzeniu człowieka / Pſalm 8. Wpadku iego y ſkazy/
 Pſalm 5. 14. O grzechu pierworodnym / 14. 51. 53.
- O ſprawiedliwieniu albo odpuſzczeniu grzechow / 14.
 Bożej / a poiednaniu człowieka z Bogiem / przez Po-
 ſrzednika iednego P. Chryſtuſa / Pſalm 6. 25. 32. 51. 130.
- O dobrych uczynkach / znakach ſprawiedliwienia / Pſal.
 1. 35. 24. 84.
- O rożności mądroſci ſwiata / od mądroſci Boſkiej w Œa,
 ko ię y Ewāgeliey żamēnionęy Pſalm 19.
- O rożności ſtarego y nowego Teſtamentu / Pſalm 110.
- O Koſciele S. co / iaki / y gdzie ieſt / Œe on jawiſzy ma
 Boga / Pſalm 24. 27. 84. 87. 89. 92. O iego rozmnożeniu
 po oſtżenim / zburzeniu Jeruzalem / 21. 108.
- O poſłacie albo nawroceniu ſie do Boga / 32. 38. 42. 102.
- O Krzyżu y przyćwie nade / y ku czemu przywodzą /
 Pſalm 38. 44. 90. 119.
- O krotkoſci żywota ludzkiego / Pſalm 39. 49. 89. 90. 102.
 103. 146.
- O miertci zbawienney wierzących / Pſalm 116.
- O oczpiſzczeniu z grzechow wſpętych we trwi Pańa
 Chryſtuſowey / Pſalm 11.
- * *

✻ ✻ ✻
CZWARTA CZĘŚĆ

KATECHIZMV
CHRZESCIAN-
SKIEGO,
ZBOROW WIELKIEGO
XIĘSTWA LITEWSKIEGO,

*W Ktorey są PIEŚNI & Mo-
dlitwami.*

1. O PRZYKAZANIU BOZYM.
2. O WYZNANIU WIARY.
3. O MODLITWIE PANSKIEY.
4. O SAKRAMENTACH.

Colof: 3. 7. 16. 17.

Słowo Chrystusowe niechay mie-
ska w was obficie/ z wszelaką mądro-
ścią ucząc/ y społecznie sami siebie na-
pominając/ przez Psalmy / Pieśni / y
śpiewania duchowne / z łaską śpie-
wając w sercu waszym Panu. A co-
kolwiek uczynicie mowa albo skut-
kiem/ czynicie w imię Chrystusowo /
dziękując Bogu y Oycu przezem.

PIERWSZA CZĘŚĆ PIEŚNI
KATECHIZMU
CHZESCIANSKIEGO,
O Przykazaniu Bożym.

PIEŚN I.

Wzmietażmy Chrześciane / Ze nam

dał Bog na chowanie Dziesięcioro Przykazanie /

Na dwu tablicach pisane.

3 Pierwsze jest; Nie miew innego / Boga o-
procz mnie samego. Wtore obrazu żadnego / Nie
czyn / ani chwał onego.

3. Trzecie; Imienia Bożego / Nie bierz däre-
mno świętego; Bowiem on nie skarąnego / Ni-
gdy nie puści takiego.

4. Czwarte; Siódmy Niedzielný dzień / Pa-
mietaj abyś świecił weń. To czworo pierwszey

PIESNI NA

tablice/ Boga sie tylko dotyczy.

5 Piate; Masz Oycá / Mátkę cżćić / Chceśli
dlugo ná świecie żyć. Szostę; Nie morduy bli-
źniego / Nie żyć mu nic škodliwego.

6 Siódme; Grzechu nieczystego Strzeż sie cżá-
su wśclákiego. Ósmę; Nie krádmí / nie zdrádzay.
Dziwiátę; Fałszu nie mawiaj.

7 Dziesiatę; Z sercá twóiego / Nie żaday co
ieśt bliźniego / Sóny / sżugi / wólu iego / Ni żad-
ney włáśności iego.

8 Wtóra tablicá má w sobie: Cósmy winni
sámi sobie: Jáko w żwierćiedle své złości / Tu
widzim / y powinności.

9 Krotkie ogárnienie tego / Mamy Żákonu
Bożego / V Máttheusá powtórzóné / Przez
Christá w Nowym Żáconie:

10 Miluy Páná Bógá twóego / Że wśytkiego
sercá swóego: Bliźniego jáko sám siebie; Chceśli
bys wíecznie żył w niebie.

II * Ráczysz nam dáć miły Pánie / Skrucha
y grzechów wznánie / Abyśmy pobożnie żyli / Twó
świétą wólą pełnili.

PIESN 2.

Notá iey jáko Psalm 100. Tuż teraz
narodowie / ic.

Wowil Pan Bóg wśytkie te słowá: Jam
ieśt Pan Bóg twój Jehowá / Com cie
wyrwiodł z ziemié Egipskiej / Z domu
miewóley bárzo cięskiej.

2 Nie mney

2 Nie miew przedemna cudzych Bogow. Nie
działay sobie obrazow ; Ani podobienstwa żada-
nego/ Na niebie wzgore badacego ;

3 Ani rzeczy ktore sa nisko / Na ziemi/w wo-
dach gleboko ; Nie bedziesz sie im nigdy klaniał/
Ich chwalił/ albo części wyrzadzał.

4 Jam iest bowiem Pan Bog twoy mocny/
Ktemu zawisny w miłości/Mszczac sie zgrzesze-
nia Oycowskiego/ Az do pokolenia czwartego/

5 W syniech ktorzy mnie nienawidza ; A oká-
zuie miłość swoá / Nad tysiącami mnie miłui-
cych/ A mandatorow moich strzegacych.

6 Nie weźmiesz imienia świętego / Na pro-
żność Boga twoiego : Bo nie pusił nieskarane-
go/ Pan Bog człowieka takiego.

7 Pamiętay Niedzielný siódmy dzień/ Abyś
światobliwie żył weń/ Sześć dni rob / y skoncz
swe roboty/W siódmy odpoczn ; bo iest święty.

8 Żadnego weń uczyńku nie czyn/ Ty/ Corká
twoá/ ani twoy Syn/ Slugá twoy/ani służebni-
cá/ Bydło/ ani iesli masz gościá.

9 Bowiem Pan Bog w sześci dniach stwo-
rzył Niebo/ ziemię/ morze spráwił / A to cokol-
wiek w nich iest wszystko/A odpocznal dnia sió-
dmego :

10. Dlatego błogosławić raczył ; Dzień sió-
dmy y on poświęcił/By go w tym każdy náślado-
wał/ W sześć robił/ w siódmy odpoczywał.

11 Częci Oycá twego/y Matkę twoá/Byś dłu-

PIESNI NA

go żył za tąstą ma/ Na ziemi/ktora ia tobie dam/
Pan Bog twoy co sie o cie staram.

12 Nie zabieysz żadnego cieleka. Nie popelnisz
cudzołóstwa. Nie bedziesz kradt. Nie bedziesz
mowil/ Przeciw Bliźniemu fałsu świadczył.

13. Nie poządaj bliźniego twego Domu/ani
żony iego/ Slugi / dziewczki/ wolu niostá / Ani
żadnego iego dobrá.

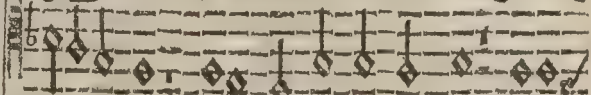
14 Mowil Pan Bog wszytkie te słowa; Jam
iest Pan Bog twoy Jehowá/ Com cie wywiodł
z Ziemi Egipskiej/ z domu niewoley bárzo cie-
skiej.

15 * Ráczysz nam dáć / náš mily Pánie /
Strucha / y grzechow wznánie; Abyśmy tu po-
bojnie żyli/ A twa święta wola pełnili.

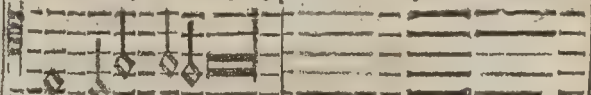
PIESN 3.

Amietay wśelki człowiecze/ Czego Bog

po tobie chce/ Abys z pilnością chował / Co on

Sam tobie przykazał.

2 Dziesięcioro przykazanie / Na dwu tablicach dane / Czyńże coć w nim rozkazał; A strzeż się czegoż zakazał.

3 W pierwszym przykazaniu tobie; Żebyś nie szukał sobie / Władcy Boga innego; Ale byś chwalił samego.

4 W wtórym; Obrząz żadnego / Kęś uczynionego / Na kształt rzeczy wśfelakich; Tak ziemskich / iak y niebieskich.

5 W trzecim; Imienia Bożego / Chceśli wyść kżni iego / W rzeczach próżnych nie miąnuj; Ale go z pilnością ślanuj.

6 W Czwartym; Abyś odpoczywał / W dzień siódmy / iak rozkazał / Od wszystkich prac cielesnych; Abyś mu służył w duchownych.

7 To Czworo z pierwszey tablice / Daje nam znać obficie; Cośmy powinni swemu / Stworzycielowi miłemu.

8 W piątym kaze rodzice czcić: Abyś tu dłużej mogł żyć. W Szóstym zakazał srogo / Zabijać człowieka wśzego.

9. W Siódmym broni cudzołóstwa. W Osmym zaśie złodzieystwa. W Dziewiatym / Sądowego zakazał świadectwa wśzego.

10 W Dziesiątym zakazał żadać / Co raczył bliźniemu dać / Dony / y co innego: Przestań na tym co masz swego.

11 Te Sześć są drugiey tablice / Uczą co się dotyce / Wśzech nas co tu mieszkamy; Jak się

PIESNI NA

spotem rządzić mamy.

12 Miluymyś naprzód z prawego Sercá Bo-
gá samego; A potym zaś bliźniego / Tak iak
siebie samego.

13 * Boże przez twoie litości / Wycę świe-
tey miłości / Ze my nad wszystko ciebie / Bliźnie
miluiem iak siebie.

14 A w tatey z wiary miłości / Prowadz k
doskonłości; Day Swietych obcowanie W nie-
śmiertelney chwale Panie.

PSALMY O PRZYKAZANIACH BOŻYCH.

Obiátnienie pierwszego Przykazania, Psalm 81.

Obiátnienie wtorego Przykazania, Psalm 106. 115.

Innych przykazań Summáruś; Psalm 15.

O Pożytkách rozmyślenia y zachowania przykaza-
nia Bożego. Psalm 1. 119.

MODLITWA O zachowanie Przykazania Bożego.

BOże iedyny Zakonodawco
nás, ponieważ wola twoia iest
abyśmy Przykazanie twoie
zachowali: Prosiemy cie, o martwiś
pożądliwość zła w ciebie naszym przez
Duchá.

Duchá twego świętego, y stworz w nas
 serce czyste, abyśmy to, czego ty chceś
 w Zakonie swoim świętym światobli-
 wie zachowali. Tego zaś, czego sie
 nad Zakon twój z krewkości dopuś-
 czamy, Z miłosierdzia swego nie po-
 czytay za grzech nam ku potępieniu:
 Dla Syná twiego Jezusá Chrystusá
 zakonu za nas wypełnienia, y
 przekleństwa przez śmierć
 • Joga iego zniesie-
 nia. Amen.

PIESNI O

WTORA CZĘŚĆ PIEŚNI
KATECHIZMU
CHRZESCIANSKIEGO

O WYZNANIU WIARY S.
Chrześciáńskiego.

I. PIESN O WIERZE.

Sam Skład Apostolski.

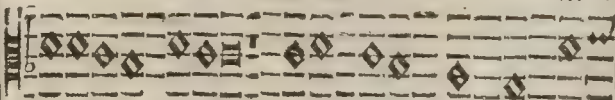
Wierze w iedne^o Boga / Oycá wŝech

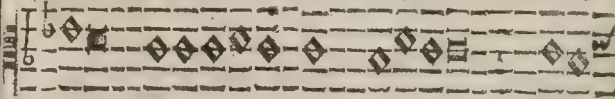
mogace^o / stworzyciela niebá y ziemié. Wierze w

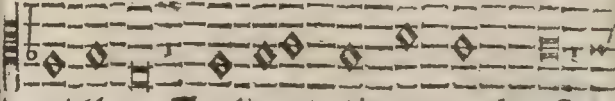
Jezu Chrystusa / Syná iego iedynego / Pána náŝe

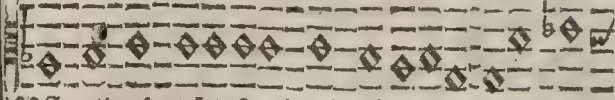
go / Który ŝe pecał z Duchá ŝwíetego / Urodził

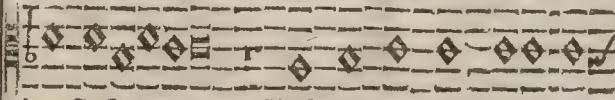
ŝia z Má-

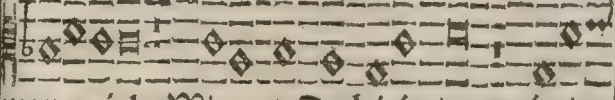

 sie z Maryey dziewice/ vmaczon pod Pontskim Pi

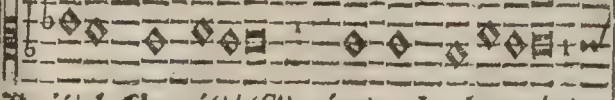

 latem/ wkrzyżowan/ vmarl/ y pogrzebion: Wstąpił

 do pieklow. Trzeciego dnia zmartwych wstał.

 Wstąpił na niebiosá/ siedzi na prawicy Bogá oycza

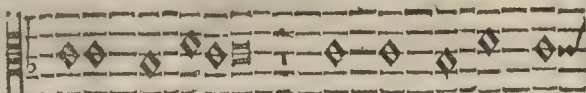

 wśchmogacego i tamtad przyjdzie sadzić ży-

 we y zmarłe. Wierze w Duchá swietego i swiety

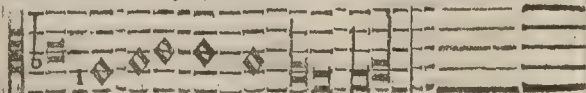

 Kościół Chrześcijański i swietych obcowanie:

grzechow

PIEŚNI O

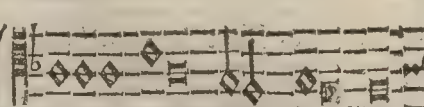

Grzechow odpuszczenie: Ciała zmarłych wsta-

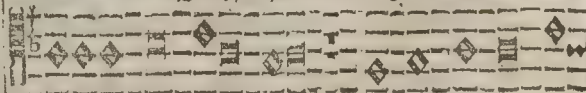

nie: Żywoć wieczny / Amen.

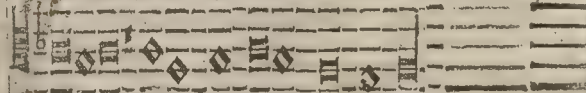
2. PIESN O WIERZE.

Wierzymy w iednego Boga / Stwo-

rzyciela wſzytkiego świata / Ktory ſie zwąc O-

cem kazał / Aby go każdy miłował.

2 Imię ieſt mu wſzechmogacy / Krol nād krol-
mi kroluiacy: Tegoż Oycem ſwym zowiemy: O-
tym z piſmā dobrze wiemy.

3 Wierzymy też w Synā iego / Jeſu Chriſta
łaskāwego / Pānem go nāſzym ſtaroiemy: Nā-
tym ſie nie nie mylemy.

4 Ktory

4 Który się poczał z świętego Ducha / Boga prawdziwego : Bóg prawy y człowiek isty / Narodził się z Panny czystey.

5 Tey Pannie imię Maria / Z łaski Bożej namilowana : W czystości wieczney została : Nigdy meża nie wznęła.

6 Wierzymy iż Chrystus nasz Pan / Pod Pontyjskim Piłatem vmeczony / Pan chwały ukrzyżowany / I vmarli prze nasze winy.

7. Pogrzebiony jest : Zstąpił do piekła : I wstał zmartwych trzeciego dnia : To dla usprawiedliwienia / Wszęgo ludzkiego plemienia.

8 Wierzymy iż wstąpił do nieba / Siedzi na prawicy u Boga Oycy swego wszechmocnego : Tam mamy przyczynę z niego.

9 Z tamtego miejsca świętego / Przyjdzie Pan sędzić każdego / Żywego y umarłego : Wszyścy staniem przed sąd jego.

10 Wierzymy w Ducha świętego / Od Oycy pochodzącego / I od Syna : tak dźmierzymy : Wielką z tad pociechę mamy.

11 Wierzymy być Zbor Chrześcijański / Od Chrystusa zebrany z łaski : W którym świętych obcowanie / Łaski Bożej używanie.

12 Wierzymy iż grzechy nasze / Odpuszcza nam Bóg w tym tu czasie : Gdy z wiara o to prosimy : Od Pana to z łaski mamy.

13 Wierzymy iż toż nasze ciało / Na sąd wstanie : Zásie cało / W nim na Pana patrzyć będziemy /

Gdy ku

PIESNI O

Gdy tu sadu iego przypdziem.

14 Wierzymy iż żywot wieczny / Będziemy mieć on bezpieczny ; Który nam nasz Pan obiecał / Gdy nas za dziatki sposabiał.

15 Amen / Amen już śpiewamy / A Pána Boga żadamy : Bysmy w tej Wierze stonali : Day to nam nasz Panie miły.

3 PIESN O Wierze.

Ná Párę Note.

MWierzymy w iednego Boga / Stworzyciela wszege swiata ; Iż on naszym Oycem został / Nas so-
bie za dziatki obrał. Ten nas na wszelki czas widzi / Ciało dusze on sam żywi / Słych
wszystkich nas przygod broni ; Od czartá / y od pokus chroni ; Nie spi / stára sie o nas ; Strzeże
sam y pilno czuje : Bo ten swoje wierne miłuje.

2 My wierzymy w Syná Bożego / W Jezú Chrístá / Pána swego : Ten z Oycem z wiekow
kroluje / Moca / czciá z nim porównuie. Z cysstey Panny sie narodził : Duch swiety w żywocie sprawił. Na krzyżu tu za wierne wiśiał / Baránek
nie winny wcierpiał : Umarł Pogrzebion : Zmaro-
twychwstał : W niebo wstał / siadł na prawi-
cy : Na sad iego staniemy wszyscy.

3 My wierzymy w Duchá swietego / Z Oy-
cem z Synem iedynego / Który smatne serca nasze /

Enoty

Tnoty nabawia/cieſzy zawſze : Koſciot chrzeſci-
 ński zbiera/ Broni/ w iednoſć ten nas zwiera :
 Grzechow tu odpuſt obiecuię: Ten ſmierć zmár-
 twychroſtaniem zepſuie: Po tey tu czeſney niedzy/
 Œywot wieczny ſprawi/ A da je z nim żyć będzie
 każdy.

4 PIESN O Wierze.

Sámo Symbolum pierwſze Niceiſkie wydane od
 318. Biskupow przećiw Ariuſowi około Roku 324.
 Spolecznie z Symbolum Conſtantiнопolskim pier-
 wſzym wydanym przećiw Macedoniufowi y Pneuma-
 tychom około Roku 380.

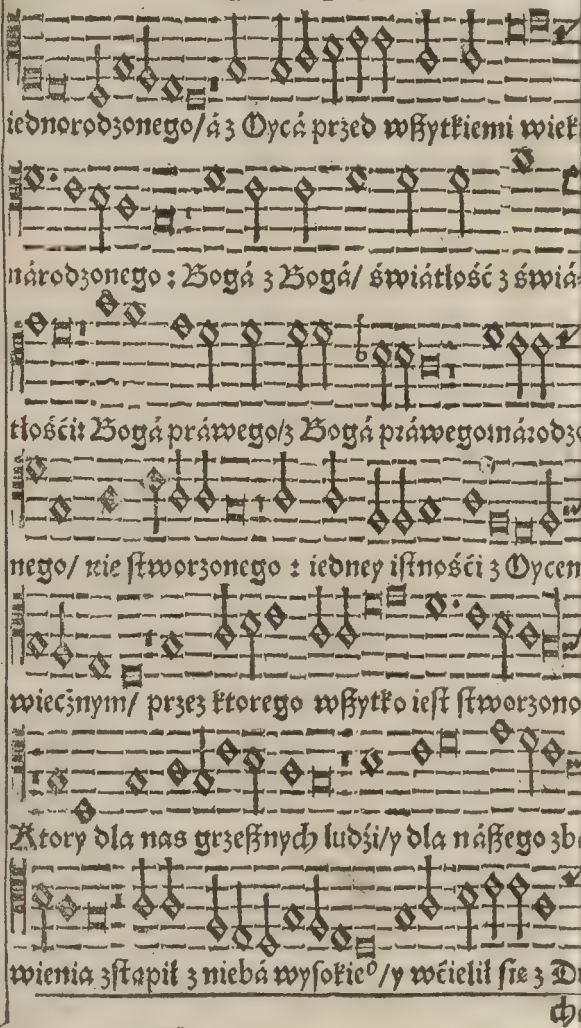
Terzyny w iednego Boga / Oycá

Œwiechmogacego / Stworzyciela niebá y ziemię / y

wſzech rzeczy widomych y teſ niewidomych. A w

iednego Pána náſzego Jeſu Chriſtá Syná Boſe^o

PIESNI O

iednorodzonego/á z Oycá przed wšytkiemí wíek
 naróðzonego : Bogá z Bogá/ swíatłość z swíat
 łości Bogá práwego/ Bogá práwego naróðzo
 nego/ nie stworzonego : iedney íśności z Oycem
 wíiecznym/ przez ktorego wšytko íeś stworzono
 Który dla nas grzešnych ludží/ y dla nášego zb
 wieníá zstapíł z niebá wyśokíe^o/ y wócielíł síe z D

WIERZE.

A viii

cha święte^o / z Maryey narodził się z cney Panny /
 y zstał się człowiekiem. Dla nas też jest y ukrzy-
 żowan pod Pontskim Piłatem / vmeczon y pogrze-
 bion: A wstał z martwych dnia trzeciego / podług
 świętych Pism: A wstał na niebiosá / siedzi na
 prawicy Oycá wszechmogącego I támtąd zás
 przyjdzie z wielką sławą sadzić w sytke żywe / y

P I E S N I O

 zmárle: iegoż krolestwo nie będzie końca Wierza

 w Duchá świętego / Pána á obywiciela swego:

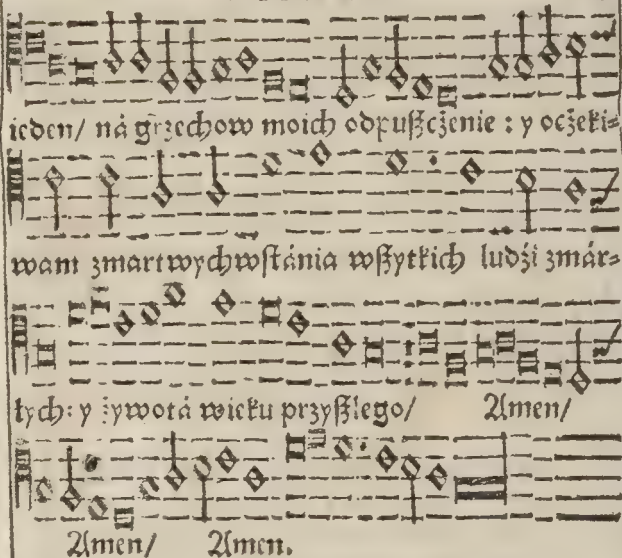
 Który od Oycá y od Syná z wieków pochodzi. Kto

 ry z Oycem y z Synem wespół chwalon y wiel-

 lion od wiernych bywa: Który mowil przez Pro-

 roki. Jeden być święty Kościel Chrześcijański po

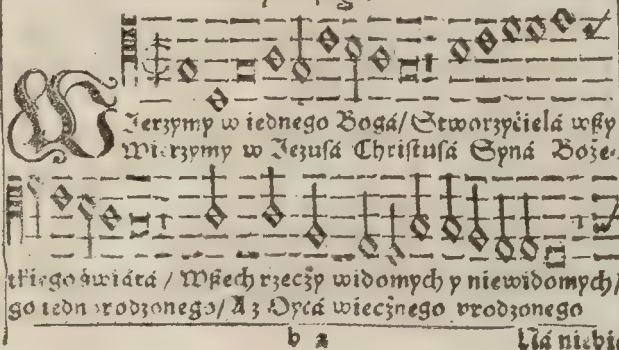
 wśechny y Apostołski: Wyznam też być ch z eſt
 ieden/

ieden/ na grzechow moich odpuszczenie: y oczeki-
 wam zmartwychwstania wszystkich ludzi zmar-
 tych: y żywota wieku przyszlego/ Amen/
 Amen/ Amen.

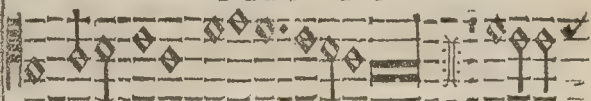
5. PIESN O WIERZE

Z tegoż Symbolum Niceńskiego, y Konstanty-
 nopskiego.

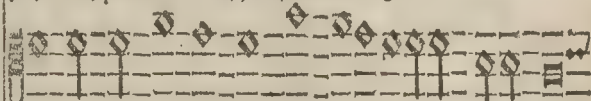

Wierzymy w iednego Boga/ Stworzyciela wszy-
 Wierzymy w Jezusa Christusa Syna Boze-
 go iedn rodzonego/ Az Ojca wiecznego rodzonego
 z niego swiata/ Wszech rzeczy widomych y niewidomych/
 b a lla niebie

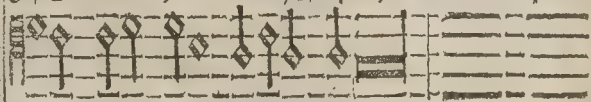
PIESNI O'

Na niebie wzgore y ną ziemi bedacych. Rep. Boga z Bo
Przed wspettimi wieli/zawse bedacego.

ga/Zwiatłosc z swiatłosci/Zstapil z nieba ną te niskości

Bpimy byli przezet zbawieni wssysey.

2 Z Mąrey sláchetney Panny/ Uároczil sie
człowiek y Bog prawy : A z swoiey wielkiey mi-
łości/ Ucierpiat dla nas nędze y wielkie boleści.

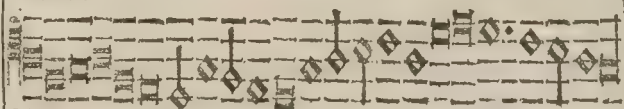
Rep. Pod Pontskim Pilatem krzyżowan/ O-
márt/ potym y w grobie pochowan ; Wstát
z martwych trzeciego dnia/ Ták iáko o tym swiá-
dczyły swiete Pismá.

Wstapil wzgore ną niebiosá/ Siedzi ną prá-
wicy v Oycá/ Z támtąd przyjdzie sadzić wsszego
człowieká.

3 Wierzymy y w Duchá swietego/ Pána ob-
zywiciacego/ Ktory od Oycá y od Syná pocho-
dzi : Ktorego z Oycem y z Synem chwalemy
wssysey. Rep. Ktory mowil przez Proroki : A
iedyny Kósciot Apóstolski : Wyznamy też y
ieden

ieden krzest/ktory na odpuszczenie grzechow wsta-
wion iest.

W oczekiwamy wstreszenia/ od umartych nas
wszech powstania / W żywota wiecznego otrzy-
mania.

Amen/ Amen/ Amen/ Amen.

PSALMY o wierze świętey Chrześciani-
skiej, ktora wszystkie zwyższa
pokusy.

● Psalm 76. 77. 121. 125.

MODLITWA o Stateczną
WIARE.

WSzechmogacy Pánie Boże náš
iedyny, iż od ciebie wszelki dar
tek y dar doskonały iest; Pro-
simy cie, dayże nam wiare mocną ser-
deczną, żywą, ktora moglibysmy sie
ze wszystkimi sprawami naszymi tobie
podozać, odpuszczenie grzechow y
żywot wieczny otrzymać. A dawşy
nam one; nie dopuszczayże, abyśmy ia
mie=

WYZNANIE

mieli utrącać, lecz utwierdzay y pomnażay nas w niej, aż do skonania naszego, Przez Jezusa Chrystusa Páná Zbawiciela naszego, Amen.

WYZNANIE WIARY ATHANAZIUSZA ŚWIĘTEGO OKOŁO ROKU 340.

Ktokolwiek chce być zbawiony, Potrzebą naprzed, aby w wierze Kátholickiej był umocniony. Ktorey kto nie zachowa zupełney a nienaruszoney; bez wszelkiej wątpliwości na wieki będzie zatracón. A WIARA KATHOLICKA NASTYM NALEŻY:

Abychmy iednemu Bogu w Trocy (Cto iest w Trzech Osobách) á TROCY w iedności pokłon czynili. Ani person mieszać, ani istności nie rozdzielając.

Abowiem inśa iest personá OYCA, inśa SYNA, inśa DUCHA S. Ale Oycá, y Syná, y DUCHÁ ŚWIĘTEGO, iedno iest Bóstwo, równa chwala, Spółweciny mając stat.

Íaki Oćiec, íaki Syn, íaki Duch S. Nieśtworzón Oćiec, nieśtworzóny Syn, nieśtworzóny Duch S. Niezmierny Oćiec, Niezmierny Syn, Niezmierny Duch S. Wiekuiśty Oćiec, wiekuiśty Syn, wiekuiśty Duch Świsty.

A wsákoż nie trzey są wiekuiści, ále ieden wiekuiśty. Íakoż też, nie trzey nieśtworzóni, y nie trzey niezmierni: ále ieden nieśtworzóny, y niezmierny.

Tak też

Tak też wszechmocny Ociec, wszechmocny Syn, wszechmocny Duch święty: A przecie nie trzey wszechmocni, ale ieden wszechmocny.

Także Ociec Bogiem, Syn Bogiem, Duch święty Bogiem: Wszakże nie trzey Bogowie; ale ieden iest Bog.

Tymże sposobem Ociec Pánem, Syn Pánem, Duch święty Pánem: A przecie nie trzey Pánowie; ale ieden iest Pan.

Bo iako każda osobná persone Bogiem, y Pánem, i obdawioney Chrześcianom prawdy, wyznawic musimy: tak od trzech Bogów, albo Pánów miánowania, powszechna wiara bywamy odwiedzieni.

Ociec od żadnego spráwiony nie iest, ani stworzony, ani wrodzony.

Syn od Oycá samego iest nie spráwiony, ani stworzony, ale wrodzony.

Duch święty od Oycá, y od Syná nie spráwiony, ani stworzony, ani wrodzony; ale pochodzący.

Ieden tedy iest Ociec, nie trzey Oycow: ieden Syn nie trzey Synow: ieden Duch święty, nie trzey Duchow: i święci.

A w tej Troycy niemáś nic pierwszego, ani poledniejszego: niemáś nic wieiszego, ani mnieyszego: ale wszystkie trzy personsy społwieczne są, y społrowne. Tak ię we wszystkim. (Iako wyższy powiedziano) y iedność w Troycy, y Troyca w iedności ma być chwalone.

Kto tedy chce zbawienia dostáć, tak ma o Troycy świętey wierzyć.

Ale potrzebna iest też dla zbawienia wiecznego, á

WYZNANIE

by też wciele nie Pána nášego Ieżusa Chrystusa wier nie wierzył. Ieśť tedy práwa wiara, ábyśmy wierzy li y też wyznawali: iże Pan náš Ieżus Chrystus, Syn Boży, ieśť Bog y człowiek. Bog w iśtności Oycowej, przed wieki wrodzony: á człowiek: i iśtności Mátki ná świecie národzony. Doskonały Bog, y doskonały człowiek, i dusze rozumney, y i ciała człowiec'iego bedący. Rowny Oycu według Bośtwa, á mnieyszy niżeli Ociec, według człowieczeństwa. Ktory áćkolwiek Bog ieśť y człowiek, nie dwáy przećie; ále ieden ieśť Chrystus: Ieden nie odmieniając Bośtwa w ciało, ále przýziawszy człowieczeństwo ku Bogu. Zgoła ieden, nie pomie ścáníem iśtności: ále iednością persony. Abowiem iáko duśá rozumna, y ciało, ieden ieśť człowiek: tak Bog y człowiek, ieden ieśť Chrystus.

Ktory vmeczon ieśť dla zbáwieníá nášego, i stápił do piekłow, trzeciego dnia i marwýchwstał. Wstá pił ná niebiosá, siedzi ná práwicy Boga Oycá w Sechmo gącego: i támtáď ma przýść sádzić żywe y umárte. Ná ktorego przýście, wszyscy ludz'e i marwých pow stána, w cielech swoich: á oddáďa liczbe i vcýnkow swoich własných. I ci ktorzy dobrze cýnili, poyda do żywota wiec'inego: á ktorzy źle żyli, do ognia wiekuisteo.

 TAC IEST WIARA KATHOLICKA: ktorey kto wiernie y státec'nie trzymáć nie bedzie, iádná miára zbáwion nie bedzie.

WYZNA

WYZ
wsta
ci

P

Słowo B
nápísano
mech be

2 le
ści glaci
Stus i w
wespolek

3 le
la po zię
rym ięś
też powa
stało pi
bedzie.

4 le
wá, ktor
Ewáńge
wia sie o
dnák i t
wá Boże

WYZNANIE WIART SYNODY PO-
wszechnego Ephestkiego pierwszego / przeciw
Nestoryuszowi Zeretytowi / uczynione.
Okolo Roku 468. od 200.
Biskupow.

Nesli kto nie wyznawa Bogá byc prawdziwie
Emánuelem, y dla tego; Bogárodzicá Swietey
Pánny, (porodziła ábowiem podlug ciála;
Słowo Boże, które sie stało ciálem, podlug czego iest
nápisano, Słowo Ciálem sie stało) Przekleństwem
niech będzie.

2 Iesli kto nie wyznawa, iż i ciálem podlug istno-
ści złączone iest Bogá Oycá Słowo, á i ieden iest Chri-
stus z własnym ciálem; to iest: iż tenże iest Bogiem
wespolek y Ciałowiekciem, Przekleństwem niech będzie.

3 Iesli kto w iednym Christusie substancie rodzie-
la po ziednoczeniu, samym ich związaniem złączając, á
tym ieszcze które podlug godności ciála dzieie sie, álbo
też poważności y mocy, á nie raczey żeściem które sie
stało przez iednotę przyrodzoną, Przekleństwem niech
będzie.

4 Iesli kto w personách dwu álbo postáciech te sło-
wá, które w Apostolskich pismiech zamykają sie, y w
Ewángelickich, rodziela; álbo które o Christusie mo-
wią sie od Swietych, álbo od niego samego; niektóre ie-
dnák i tych, iákoby Ciałowiekowi, któryby oprócz Sło-
wá Bożego miał sie ściągęguć rozumieć, przywłaszczając:

WYZNANIE

4 one zaś iako należące Bogu, samemu Bogu Oycu Słowu przysadzał, Przekleństwem niech będzie.

5 Jeśli by sie kto wazył mówić, iż Chrystus iest θεολόγος, to iest, Bogonośca, a nie raczej by go być Bogiem prawdziwie, mawiał, iako Syna przez naturę, podług którego SŁOWO ciałem stało sie, y stało sie uczestnikiem, równie iako y my ciała y krwi, Przekleństwem niech będzie.

6 Jeśli kto mówi, Bogiem być y Pánem Chrystusowym Słowo Bogu Oycu, a nie raczej czego samego wyznawa Bogiem wespół y człowiekiem, dla tego, że Słowo ciałem sie stało, podług Pism, Przekleństwem niech będzie.

7 Jeśli kto iako człowieka, Iezusa zaś sprawcę Bogu Słowa mówić być ratowanego, y jednorodzonego Chwały, iako innemu oprócz niego będącemu, oddawa, Przekleństwem niech będzie.

8 Jeśli kto wazy sie mówić, iż przywziety człowiek spotchwalony ma być z Bogiem Słowem, y spółwielbiony y spółnazywany Bogiem, iako drugi z drugim (bo spółsyllabą przydania to wymaga wyrozumienie) a nie raczej jednym pokłonem wielbi Emmánuela, y rednemu uczestwość oddawa, podług którego słowo sie stało ciałem, Przekleństwem niech będzie.

9 Jeśli kto jednego Pána Iezusa Chrystusa w wielbionym powiada być od Ducha świętego, tak iakoby on cudzey mocy przez niego używał, y od niego miał wzięć skuteczność przeciw duchom nieczystym, y moc przed ludźmi Boskich cudów czynienia: a nie raczej wyzna-

wa wla-

wa wla/
wykonał
IO
stał sie
bowie sfa
gu y Oyc
tem naby
stało, y c
oprocj on
bo kto mo
re, a nie
ry, który
będzie.
II
nacy m
iako by d
godność,
raczej ob
zko obry
12
go ciałem
tego c
vn

wa własnego tego Ducha, przez którego Boskie cudá wykonał, Przekleństwem niech będzie.

IO Iż Biskupem y Apostołem wyznania naszego stał się Chrystus, Boskie pismo wspomina; Ofiarował a-bow:ć samego siebie za nas na wonność wdzięczną Bogu y Oycu; jeśli tedy kto mówi, iż Biskupem y Apostołem naszym stał się nie samó Boże Słowo, gdy się ciałem stało, y ciałowiekim według nas ludzi; ale iak by innym oprócz enego osobiwie ciałowiekim z Niewiadzy: Albo kto mówi, że za siebie ofiarował samego siebie ofiarę, a nie raczej za nas samych (bo niepotrzebował ofiary, który z goda grzechu nie znał) Przekleństwem niech będzie.

II Jeśli kto nie wyznawa, ciała Páńskiego obżywiałym być, y własnym samego Słowa Boga Oycy; lecz iakoby drugiego oprócz niego, przyłączonego temuż prze; godność, albo iako Boskie mǎjącego mieszkánie, a nie raczej obżywiałym być, że się stało własne Słowa w sytko obżyć mócącego, Niech będzie przekleństwem.

12 Jeśli kto nie wyznawa Słowa Bożego vmęczonego ciałem, y wkrzyżowanego ciałem, y śmierci dozna; lego ciałem, y które się pierwotnym stało z umarłych, podług cżego zywotem reśt, y obżyćwicielem iako Bog, Niech będzie przekleństwem.

W I Z N A N I E

W I Z N A N I E W I A R Y S Y N O D U

Powszechnego Chalcedonskiego przeciw Nestoriuszowi y Eutychezowi Heretykom wydane około Roku 488. od 630.

Biskupom.

Wtedy świętych Ojców naśladować, iednego y tegoż wyznawamy Syna, Pána nášego Iezusa Chrystusa, y zgodnie ucżemy wszyscy: iż doskonałym iest w Bosstwie, y tenże doskonałym iest w człowieczeństwie: prawdziwym Bogiem, y prawdziwym człowiekiem, tymże i dusze rozumney y z ciałą: Spółistnym Oycu podług Bosstwa, y Spółistnym nam podług człowieczeństwa, we wszystkich nam podobnym, wy iawszy grzech: przed wieki iednak wrodzonym i Oycu podług Bosstwa; ale ostatnich dni, dla nas, y dla nášego Zbawienia, z Máryey Pánny y Bogarodzicielki, podług człowieczeństwa iednym y tymże Iezusem Chrystusem, Synem Bożym, Pánem y iednorodzonym, w dwu naturach, niezmieszanie, nieprzemiennie, nierozdzielnie, y nierozdzielnie obitwionym: żadną miarą rożnice natur dla iedności nie zniosy; ale bążeiy oboiey natury (w iednej personie, y podstate i chodzącey) własności zachowawsy: nie żeby sie miał w dwie osoby rozdzielać, albo rozrywać; ale żeby był iednym, y tymże Synem iednorodzonym, Bog słowem, y Pánem naszym Iezusem Chrystusem: iako o nim niegdy Prorocy prorokowali, y sam nas Christus nauczył, y skład Ojców S. nam podał.

A te

A te
Kłódną
rych, od
obitwiona
Chryści
odofius, a
Kłódną
Tripe

O
PR

Not

Y
m
m
go jada
i dla
obronić
nie / No
Bodliwie
3 Jezu

A teć to są Symbola przez które wiara S. Chrześcijańska Bóg wyraża Kátholicka tak iest podług Pism świętych, od Głównych czterech Synodow y Athanásiusa obidnioma y opisana; że też y oni Cesarzowie pierwsi Chrześcijańscy, Gratianus, Valentinianus, y Theodosius, te wynawiających za Bóg wyraża Chrześcijańskie Kátholiki rokazali mieć, a odrzucające, za Heretyki. Tripartita Historia lib. 9. c. 7.

P I E S N I
O T R O Y C Y
P R A Z E N A S W I E T S Z E Y.

I. P I E Ś N.

Notá iey iako, Ráczysz nas dziś wspomóc
Panie/ zc.

NWzweśto światło słoneczne / My przez
Modlitwy społeczne / Stusna byśmy Pa-
nu swemu / Bogu w Trojcy iedynemu /
Nabożnie chwale wzdawali / O pomoc
iego żądali.

I Dla nasświetzey twoiey chwały / Jáko
obronića łaskawy / Rácz nas dziś sługi swe bro-
nić / Mocna ręka swa ochronić / Od wšzego nam
środliwego / Od wšech pokus czarta złego.

3 Jezyk nasz raczysz hamować / A tu cści swo-
iey sprá.

P I E S N I O

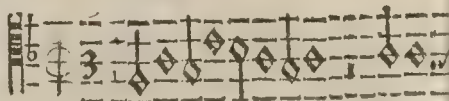
iey spráwować : By snadź co z przyczyny iego/
Nie prosto zgorzliwego : Záchoway też w státc-
czności Wzrost/by nie pátrzał márności.

4 Wszystkie serdeczne wnetrzności Oczysć sam
od zlych chciwości ; Broń nas spresney wśtete-
czności ; Spraw niech niszczcie w mierności / Jes-
dzenia/picia sřronnego / Buyność ciała swowola-
nego.

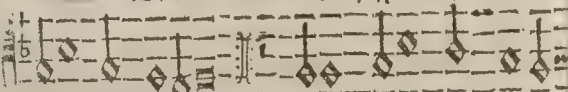
5 A skoro iedno dzień przydzie / A nocna cie-
mność nádeydzie / Wysmy w świetey wstrzymá-
łości / (Daj to Boże y w trzeźwości) Tobie część
chwale wydawali / A ták wesoło śpiewáli :

6. Bogu Dycu wśzechmocnemu / A Synowi
iedynemu / Także świetemu Duchowi / Łuź ná-
szych ciężycielowi / Niechay beda zárwżę dziełi /
A część y chwala ná wieki.

2 P I E S N.

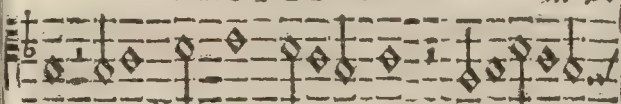

Zwała Bogu z wysokości / A dzie-
wla ie° wielmożney spráwy / Bo nan-

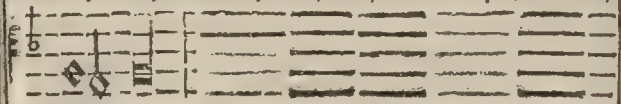

ki iego miłości / Rep. Dobra wola Bog ma
żadna rzecz nieškodzi.

nam

nam/ Pokoy wieczny uczynił sam/ Nieprzyjacioty

potlumil.

2 O nasz wieczny Boże Dycze/ Kroluacy w
niebie wiecznie/ Rep. Stawimy cie y chwalemy/
Dla wielce sławney mocy twej : Bo niezmierzona
moc twoia/ Stąd naszą wielką obronę/ Od
ciebie wiecznego Pána.

3 O Jezu Chryste/ iedyny Synu Dycá niebies-
kiego/ Rep Tyś nas stráconych z wiecznego Wy-
ciagnął gniewu Bożego. Bórántu Boży/ náš
Panie/ Przyim prosby nasze łaskawie : Zmiłuy
się nad nami Panie.

4 O Duchu nasświetszy Panie/ Zśmiuconych
pocieszenie/ Rep. Oddal od nas ciártá złego/
Mocá Bośtwá wszechmocnego : Rátuyże nas
czásu wśhego/ A wybaw z smutku káżdego/ Cze-
snego y też wiecznego.

3 P I E S N.

Anie náš studnico dobroci/ Dycze kes
porzát-

PIEŚNI O

początku Od ciebieć wszystko dobro pochodzi/ Zmi

luy się nad nami.

Repet. Panie nasz studnico/ ię.

Repet. Panie nasz studnico/ ię.

Chryście iedyny/3 Bogá Oycá wrodzony: Cie-

bie 3 Panny narodzonego/ Swiátu potrzebnego/

Opowiadáli Prorocy/ Zmiluy się nad nami.

Repet. Chryście iedyny/ ię.

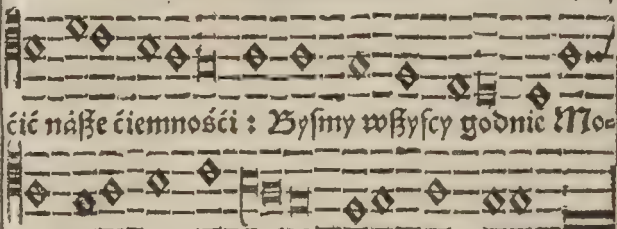
Repet. Chryste iedyny/ ię.

Duchu swiety/ ogniu niebieski/ Rącz oświe

cić

TROJCY PRZENAS:

21 xvj

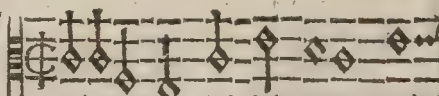
ćie nasze ciemności: Byśmy wszyscy godnie Mo-

gli ciębie chwalić zgodnie / Śmiluy się nad nami.

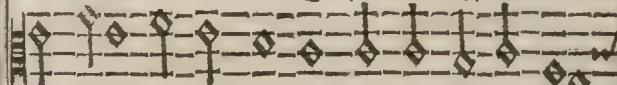
Rep. Duchu święty ogniu / ić.

Rep. Duchu święty ogniu / ić.

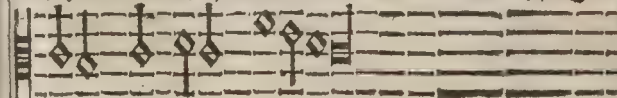
4 P I E S N.

Szechmogacy Stworzycielu / Cie-

ba / ziemie moźny Krolu / Nád cię moźniejszyego /

niemáß / nie będzie / ani było.

2 Trzeches osób w iednym Bostwie Dziwnies
moźny w swym Krolestwie: Przez cię / wsse
stworzono / A wszytko dobro nam spráwiono.

3 Bez poczatku w swej istności / Wielces dzi-

c

wony

P I E S N I O

wony w swej iasności: Wiecznie sam kroluiesz /
Wszystkie rzeczy moźnie sprawuiesz.

4 Niebo/ziemia/ y też morze/ Ciebie wyzna-
wa nasz Boże / W wielkich twoich siłach/ Ato-
res zjawil we wszech żywiołach.

5 Wszystko niebo Plánetámi/ Oświeciłś y
gwiazdami; Rzásy roznymi/ Sprawuiesz pio-
runy y gromy.

6 Anioły duchy czystemi / Osądziłś niebo
swemi; By ná cie patrzáli / A w chwale się
twoj radowáli.

7 Z ziemię też dźwoniś sprawil/ Cłowiekás
ná niey postáwil; By cie posłuszny byt / Wedle
woley twojey się rzadził.

8 Ateus iá pięknie ozdobil/ By tu ná niey
ku cści twoj żył/ Lásy y gorámi / Z rozlicznemi
ich okrasámi.

9 Niezmierna Mądrością Boska / Nápełni-
łś przepáść morśka/ Dźwoniemi rybámi/ Zew-
szad plynacemi rzekámi.

10 Wszystko powietrzem nápełnil / Rozlicz-
neś w nim ptástwo sprawil / By go zázywál
cślek/ Dziękuiąc ci po wszystkim swoj wiek.

11 Co má w sobie przepáść morśka / Albo
też śzerokość ziemśka/ Wszystko ku pożytku/ Da-
łś ludzkiemu pokoleniu.

12 Nád toś go ięścje wywyższył / Pod moc
iego wszystko podbil; By nád tym pánowál /
Ciebie náde wszystko miłował.

13 Wszak

13 Wszakże nad wszystko stworzenie / Nadz-
meyszego na tym świecie / Niemasz nad człowie-
ka : Przysła nań za grzech pomstą wielką.

14 Bo nie został w niewinności ; Gdy rzu-
chał Diabły złości : Doznał naruszenia / Dą-
row z nim stworzonych strácenia.

15 Drostosznego Káiu wygnan / A w rozli-
czne między podan ; Doczesne na świecie / A wie-
czne potym to żywocie.

16 W czym ratunku ni pomocy / Nie było z za-
dnego mocy : Bo w to utrapienie / Przysła wsze
ludzkie pokolenie.

17 A wszakoz ty Boże Oycze / Weyrzates na
we stworzenie / Niechcac by zginęło ; Ale w
wsey chwale wiecznie żyło :

18 Jesteś Syná swojego / Jedyne go y
własnego / Tu na te niskości / By krwá swa o-
mył nasze złości.

19 Który będąc w naszym cieie / Cierpiał dla
grzeszników wiele / A nabył onego Dziedzierwa
przez grzech stráconego.

20 Synu Oycá niebieskiego / Sprawco swo-
rzenia wszelkiego / Lutość twoią wielką ; Jes-
przyśłed na świat dla człowieka.

21 Tu na świecie przebywając / Ludzkie zbá-
wienie sprawując / Zakoneś wypełnił : Potym
śmierć okrutnąś podstepił.

22 Takesz z Czartowstey wybawił / Mocy /
y grzechow pozbawił / Wszystkich w cie wierza-

PIESNI O

cych: A za złości pokutniacych.

23 Trzeciego dnia potym powstał z martwych/ byś iawnie okazał/ Twe dosć uczynienie/ A przez nie vsprawniedliwienie.

24 W niebieśkaś wstąpił stolica/ Osiadł oy cowska prawnice/ Tam orędownikiem Jesteś; bos naszym pośrednikiem.

25 Zesłaś nam z wysokości/ Z swej Boskiej kcyrey miłości/ Duchą nasświetłego/ Pocięszy ciela wszech prawnego.

26 A teraz go wszytkim dawasz Żoynie/ kto re za wierne masz. O nasświetły Panie/ Łaską twą niech w tym nie wstanie.

27 Bysmy sie tu wspot cięszyli/ A tam tã wieści chwalili/ Ciebie Páná swego; Ják zbawia ciela iedyneho.

28 Duchu swięty rącz nas ciężyć: Myśli/ w czynkow sprawca być: Gdyżes wszechmogacy Bog/ wszytko we wszech sprawuacy:

29 Bysmy światobliwie żyli/ Oycá y Syná chwalili/ Wspot z tobą Pánem: Ná to mo wimy wszyscy: Amen.

5. PIĘŚN Przed Kazaniem.

Notá iey, iáko, Smiluy sie Boże nád námi.

Prosim cie Oycze niebieśki/ Rączże nam zawnždy wzywać twej swiętej łaski. A rącz nas od grzechow wchowác/ A w łasce swoiey zachowác: Boże Oycze day.

Prosim

2 Prosim cie też Synu Boży / Różżę nam
sawosze wżycząc słowa swiego: Bychmy ie do-
brze zrozumieli/ W tobie nadzieie postładali: Sy-
nu Boży day.

3 Prosim cie też Duchu święty / z Bogiem
Oycem/ y też z Synem w Troycy iedyny/ Praw-
dziwey wiary byś nauczył/ Podług wolej swe-
iey rządził: Duchu święty day.

6. PIEŚN Po Kazaniu,

Ná stárá note.

W Ożegnay nas Boże Oycze / Mocą
twoy świętey práwice. Jezu Chryste
Zbawicielu / Okaż nád námi łáске
swa.

2 Duchu święty rácz nas ciešyć / Myśli ná-
šych rácz sprawca być. Day Boże w Troycy ie-
dyny/ Byśmy tento dzień strawili:

3 W twoiey łásce á w miłosći / W miłosier-
dziu w pobożności: Záchoway nas wšeho grze-
chu/ Nie day dyablu z nas pośmiechu.

4 Day myślic o ostatnim dniu / Day pámie-
tác o skonaniu. A gdy sie tu zwrociš Pámie/ Sa-
džic żywe y też zmárte.

5 Postaw nas ná swey práwicy/ Ráč nas v-
znác zá swe syny. Amen/ Amen/ Boże day to/ By
sie to w nas wypoetnilo / Coby ku czci twoiey by-
to.

7. P I E Ś N.

Ná Starą Notę.

O Ojcze przy słowie twym / Rącz
nas zachować prawdziwym : Ná-
wroc wszystkie Heretyki / Syna twego
przeciwniki.

2 O Chryste Pánie nád Pány / Obron swoje
Chrześciany: Okaż moc swej Boskiej ręki / Tych
cie ztąd chwala ná wieki.

3 Duchu święty rącz nas cieścić : A iednością
wiary złączyć : A czasu ostatecznego / Domieść
żywota wiecznego.

8. P I E Ś N Po Kazaniu.

Z Augusty y Ambroży: S. Hymnu wzięta.

Nota iey, iako, Wesoło śpiewamy / Boga
Oycę chwalmy.

Boga cie chwalimy / Pánem wyzna-
wamy / TRORO przenaswiatła :
Czci cie wszelka ziemia / Także y to mo-
rze / Chwale wdawa tobie.

2 Anieli / Możności / Archanieli y sily / Thro-
nowie y Pánstwa / Cherubiny y Księstwa / y Se-
raphin tobie / mowiacy śpiewają :

3 Święty / święty / święty Pan Bog nád za-
stępy : Pełne sa niebiosá / y ziemiá twej sławy:

Tys sam

TROYCY PRZENAS: A XVIII

Tys sam błogostawiony Pan Bog nasz na wieki.

4 Zbor cie Apostolski / A poczet Prorocki / Zastęp Niezennicki / A ten okrag ziemski / Wszystko cie wyznawa / A lud Chrześcijański.

5 Oycá niebieskiego / Niezmiernie dobrego / Wielbi każda duszá / Jáko ná to słusza : Gdyż dal Syná swego / Dla zbawienia nášego.

6 Tys Arol Chwały Chryste / Syn wiecznego Oycá / Uchac nas sam wykupić / Kaczyłeś sie wócielić ; A żywotem Pánienskim niechciales sie brzydzić.

7 Skończyłeś zwycięstwo / Z starles śmierci żadło / Otworzyłeś niebo wiernym żadającym : Ná prawicy siedzisz / w sławie Bogá Oycá.

8 Je przydziesz wierzymy / Sądzić spráwiedliwie ; Kacż pomoc prosimy / Wszem swym dobiroliwie / Ktoży w cie duszá / Z miłości czełáia.

9 Kacżże nas policzyć / W liczbę swietych włozyć / Ty y w tey sławności. Pánie rącz nas zbawić ; także y pożegnać / Dziedzictwo swe nam dać.

10 Duchu swiety Boże / Bez ciebie nie może / Nikt zbawiennie wierzyć / Ni światobliwie żyć : Owa co dobrego / Przez cie Pána swego

11 Mieć tylko możemy : Dayże nam prosimy ; By zbawiennie wierzyć / Zbożnie mogliśmy żyć ; A potym Pána swego Ná wiek wiekorochwalić.

12 O błogostawieni wszyscy / co cie chwala
TROYCO przenaświatła / A tobie cześć wzdá-

P I E S N I O

ia ; Przed światem sie nie wstydzac/ Smiele
wyznawajac/

13 Oycá niebieskiego/ Niezmiernie dobrego /
y Syná mądrego/ y Duchá świętego/ Wiernych
ciekychciela Przedobrotliwego/

14 Mowiąc : Święty / Święty Pan Bog
nád zastępy ; Pełne są niebiosá/ y ziemiá twej
chwały ; Jesteś błogosławiony Pan Bog náš
ná wieki.

9. P I E Ś N Po Kazaniu.

Ná stárá note.

Krolowi nád wśemi Krolmi / á
Pánu nád Pány/ Który on sam nie-
śmiertelność ma/ Jemuż bądź część
y chwałá wieczná :

2 Bogu Oycu/ y Synowi / y Duchu święte-
mu/ Niechay będzie wieczná część/ chwałá/ iáko
Bogu wśechmogacemu/ Amen.

PSALMY O TROJCY Przenaświetszey.

Psaln 2. 33. 45. 67. 101. 110.

MODLITWA DO TROYCE S.

Badż tobie część y chwałá Bo-
że Oycze, żeś nas stworzył, á
stworzenie swoje rządzisz, opá-
trujesz,

truięś, we wszystkim dobrym dopomagasz.
Zachowaj nas prosimy cie, przy łasce
swojej Oycowskiej na wieki wieków;
Amen.

Badź tobie cześć y chwała Pánie
Jezu Chryste Synu Bogá żywego;
żeś nas wykupił, y za grzechy nasze
Bogu Oycu dosyć uczynił, przez śmierć
swoję. Rácz o nas prosimy cie pracą
y staranie mieć, iáko Pan y Pasterz
nam gd Oycá dány: á sam nas wspoma-
gay, y godne czyn, ku łasce Oycá two-
iego: Amen.

Badź tobie cześć y chwała Boże Du-
chu święty, któryś serca nasze po-
święcił, y ku poznaniu imienia Boże-
go sřprawić raczył. Rácz serca nasze
rzadzić y sřprawować mocą y łaską
swoją: ku wszystkim dobremu rácz pobu-
dzać: ciemności nasze y nieumiejetno-
ści rácz oświecać, ku stałości rácz
mocne czynić, w wierze y w nabożeń-
stwie Chrześcijańskim rácz nas utwier-

P I E Ś N I

*dząć, y we wszystkich smutkach naszych
rąć nas sam z awżdy cieszyć. Amen.
Boże Oycze y Synu y Duchu S, Boże
w Troycy iedyny, zmiłuy się nad
nami grzesznymi, Amen.*

P I E Ś N I
O S Y N V B O Z Y M

NA A D W E N T;

To jest;

O W C I E L E N I V S Y N A
B O Z E G O.

I. P I E Ś N Adwentowa.

Nota iey iako, Pieśń 3. O Troycy świętej.

Panie nasz studnico/ ię.

*Dzmi nasz Oycze miłościwy / Boże
wszechmogacy / Tobie my grzeszni
dziękujemy: Zmiłuy się nad nami.*

*Rep. Jes dla nas Syna na-
miłnego / Z nieba wysokiego / Zesłał dla zbawie-
nia naszego: Zmiłuy się nad nami.*

Rep. Studnicą ty wielkiej dobroci: Rátuy

w dole.

W doległości / A przywiedź ku wieczney radości:
Śmituy się nad nami.

2 Chryste iedyny / z nieba do nas posłany /
Ś darowa nam z Ojcy obiecany : Dla nas wszystkich
grzesznych / Raczyłeś się z łaski wcielić / Śmituy się nad nami.

Rep. Cłowiek zaśluzyl / za grzechy ktore czynił /
Śmierć / piekło / wieczne potępienie Tyś sprawił
zbawienie / Przez ono twoje święte wcielenie
Śmituy się nad nami.

Rep. O Jezu nasłwietny / Synu Boży wszechmogący /
Daj nam byśmy przez twoje wcielenie / Śmierci wieczney
uśli / Potym w Aroilestwie z toba żyli: Śmituy się nad nami.

3 Wszechmocny nasz miły Panie / Tyś nammię
nie omieścił / Gdyś już nas zbawić miał: Prośbys
świątych twoich wysłuchał: Śmituy się nad nami.

Rep. Jużci się twoja łaska zjawiła / Nas zbawienia
nabawiła / Ktorego Prorocy / Nam ie opowiadać
żądali: Śmituy się nad nami.

Rep. Dziękujemyć wszyscy tobie / Jes nas
raczył przyiac k sobie / Dla Syna twoiego / W
żywoćie Panny wcielonego: Śmituy się nad nami.

(* Pieśni na wtora Niedziela Adwentowa /
patrz o Sadnym dniu / Pieśń 2.
Jezus Christus wiecznie żywy.)

2 PIEŚN Adwentowa.

Nástępnote.

Naszo śpiewaymy / Bogá Oycá
chwalmy: Ze nam Syná swego / Ze
dnorodzonego / Dał ná wykupienie /
Prze ludzkie zbáwienie.

2 O przyściu Christowym / Czworo pismo
o nim: Pierwsze / w ciáto iego: Wier / w ser-
ce wiernego: Trzecie / przy skonaniu: Czwarte /
tu sadzeniu.

3 Pierwsze przyście iego: Jest przodkiem dla
tego: By poselstwo sprawił: Wesele nam zia-
wił: Do pokuty wołał / Wiele ich wzdrażiał.

4 Ták mówiąc wczł sam: Przykład moy da-
ie wam: Ták iákom ja czynił / Wolam Oycá pe-
nił: Tákże y wy czynicie / Wola Oycá pełńcie.

5 Wolam Oycá konał / Grzesznych k sobie wo-
łał: Proroctwa nie wzruszył / Bówiem cierpieć ra-
czył. Ták lud swoy wykupił / Czartá z mocy złupił.

6 Wtore przyście iego / W serce wierzącego.
Przez swe święte słowo / Wchodzi do grzesznego:
Co pokuta czyni / Jego słowu wierzy.

7 O tym sam powiedział / R obietnice dał:
Gdzie sie w náuce mey / Zeyda dwa / álbo trzy /
Jam iest miedzy nimi / Przebywając z nimi:

8 Nie opuścziac ich / Do mnie wołających:
Ale chca być z nimi / Każdey ich godziny / Wsęgo
odręczenia / Aże do skonania.

Trzecie

9 Trzecie przyście iego / W czas śmierci ká-
zdego: Przetoż nam czuć kazał/ Obżarstwa zaka-
zał: Bowiem niewie człowiek/ W który śmierć
przyjdzie wiek.

10 Przeto się wiarujemy / A nie obciążamy/
Serc naszych obżarstwem/ Ani też pijaństwem;
Koskossy przestąpmy/ Pána w tym słuchamy.

11 Czwarte przyście będzie / Gdy tu sądzić
przyjdzie. Tam będzie dziwny dzień/ Gdy wsta-
niem z grobow wien: Tamby się rad zły skrył /
By przed Pánem nie był.

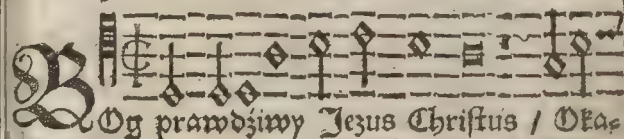
12 Wszyscy Aniołowie / Christowi posłowie/
Na sąd z Pánem przyjdą/ Wielkie cudá będą:
Niż ná jądzie siedzie/ Ziemiá się trząść będzie.

13 Dzień tym strąśny będzie / Dzień smutku y
niedze/ Co się Pána przeli / Za nim iść niechcieli/
Świátu w tym folgować/ Ludzi náśladować.

14 Przetoż się przyprawmy / Wszęch złości
przestąpmy: Tak Pána czekamy; Na Modli-
twách trwamy/ A w pokutowaniu/ W świe-
tych obcowaniu.

15 * Kącje spráwić Pánie/ W nas pokutowa-
nie; Żebychmy tak żyli / A ciebie widzieli / Pána
łaskawego/ Na dzień przyścia twego.

3. PIEŚN Adwentowa.

zał nam

PIESNI

pieć / Ażnami sie społem złączyć.

2 Chcąc być ludzkim zbawicielem / Bóstwo złączył z naszym ciałem / Za sprawą Ducha świętego : Dla wykupienia naszego.

3 Słowo ciałem się tu stało / Panny czystej nie wzruszyło : Jściec to nad rozum ludzki / Bo to sprawił nasz bieg zwykły.

4 Bo gdy Panna wierzyla : Moc najwyższego zaćmiła. Wyzwał Bog na iey zniżenie i Duch święty sprawił wcielenie.

5 Wyśzedł od Oycy wiecznego / Przyśedł w miłość świata tego : Przywziął nasze ciało z Panny ; Dla naszej dusznej obrony.

6 Wyśedł z żywota czystego / Jął z pałacu Królewskiego : Jął olbrzym tu boiowaniu / Przyśedł i naszemu zbawieniu.

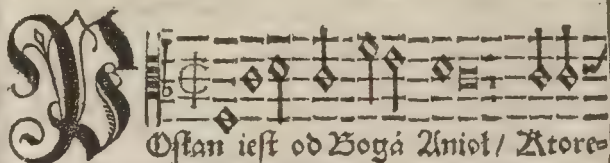
7 Z zwyciężył Czartá złego : Śmierć / piekło / wszystkie moc iego : A to / czym był świat zaraził / Aby z nim wiecznie stracon był.

8 * Któryś rowny Oycu swemu / Pomógł przyrodzeniu mdlemu i Wlecz sam nasze krewkości / Podług niezmiernej miłości.

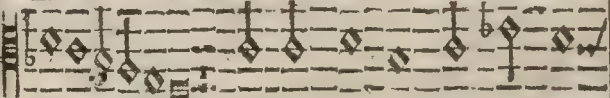
© Jesu

9 O Jezu Chryste z lutości / Któryś się po-
czął w czystości / Błogosław nam ; Obróń zle-
go ; Domieść Królestwa wiecznego.

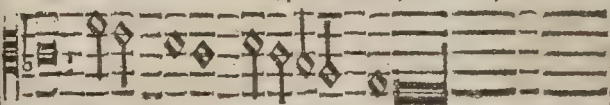
4. PIESN Adwentowa.

Ostan iesel od Boga Aniol / Ktore-

mu imie Gabriel ; O czym Łukasz święty świád-

czy / Aby temu wierzył każdy.

2 Do krainy Galilejskiej / Gdzie iesel miasto
Nazaretskie / W którym to Marya Panna / Jo-
sephowi poślubioná.

3 I wszedł do niej z tym poselstwem / Bedac
Bogu w tym posłusznym : Który / niź poselstwo
sprawił / Tymi ia słowy pozdrowił :

4 Zdrowá bądź / umiłowaná / Z łaski naya-
wyższego Pána : Synowi cie swemu obrat / By
w twym żywocie miejsce miał.

5 Panna slyšac pozdrowienie / Miała to za

podzie

PIEŚNI

podziwienie; Jákowyby to posel był / Który o-
ne ták pozdrowił:

6 Nie boy się / rzekł Anioł do niej: To za pe-
wne poselstwo mies: Bądź z tego dárú wesolá;
Boś táste Bóža náłázła.

7 Poczniesz Syná yporodziś; Imie mu Je-
zus polożysz: A ten będzie ták królował / Tígdý
końcá nie będzie miał.

8 Já spráwa Duchá świętego / Poczniesz ty
Syná Bóżego: Moc naywyższego to spráwi / Je-
on to sam w tobie zámi.

9 Abyś w tym nic nie wátpiłá; Oto Zelzbie-
tá poczętá / Práwie już w swoiey stárości; Smu-
tná będąc z nieplodności.

10 Miesiąc hosty jest Zelzbiecie / Jáko pocze-
tá w żywocie: Bo v Páná wśchmocnego / Nie
jest nic niepodobnego.

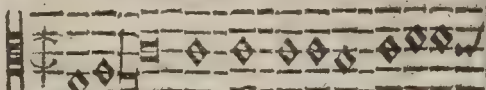
11 Pánná zátym pozwołiłá / Pánu się swemu
poddálá: Otom ja jest slugá iego; Zstáń się po-
dlug słowá twego.

12 Tánże w iey świętym żywocie / Tád zwy-
czay było poczęcie: Bog się z cztowieczeństwem
złaczył; Pánnie Pánienstwo zostáwił.

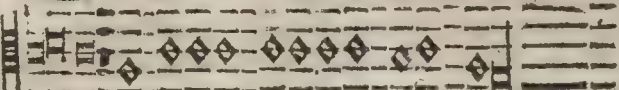
13 * O Chryste dla nas wcielony / W ży-
wocie Máryey Pánný / Ráczże nam grzechy od-
puścić / Rádości wieczney domieszczyć.

5. PIESN Adwentowa.

Chwale-

Zwalebny jest Bog narodu Izrael-

skiego; Iż uczynił odkupienie ludu swego.

2 Podniosł upadłą moc zbawienia naszego :
W domu Dawida sługi wiernego swego.

3 Tak iako to obiecał / przez usta świętych/
Proroków swoich od wieku zawsze wziętych.

4 I nas miał wybawić od nieprzyjaciół na-
szych Ktorzy nas trapiłi ciążow wśelących.

5 A chcąc żyć nad Dycy miłosierdzia swego/
Nie zapomniat Testamentu nasświetłego.

6 Przysięge Abrahámowi oycu naszemu / Wy-
ścił / dawszy to już ludowi swojemu.

7 Bysmy będac z rat nieprzyjaciół wybawie-
ni / Mogli mu służyć niczym nieustraszeni /

8 W pobożności / w sprawiedliwości przed
nim chodząc ; Przez wszystkie dni nasze żywot
świety wiodąc.

9 Ty dziecko będziesz zwan Prorokiem naye-
wyższego ; Porydziesz przed Panem / gotując dro-
gi jego.

10 Oznajmujac o zbawieniu ludowi jego / A
odpuśczeniu grzechow / z dobroci jego.

Przez

PIESNI NA

11 Przez niezmierne miłosierdzie Boga naszego/ Który zstąpił dla nas/ z nieba wysokiego.

12 Aby oświecił tych/co w ciemnościach siedzieli/ A tych którzy także w cieniu śmierci byli.

13 Sprawując nogi nasze czasu wstęplakiego/ Ku drogom zbawionym pokoju wiecznego.

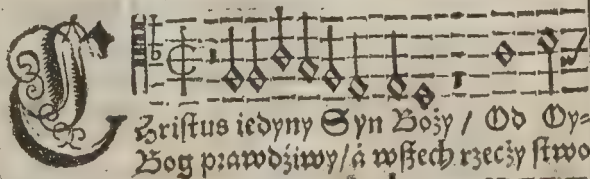
14 * Bądźże wieczna chwala Bogu Ojcu naszemu/ Synowi jego/ y Duchowi świętemu/

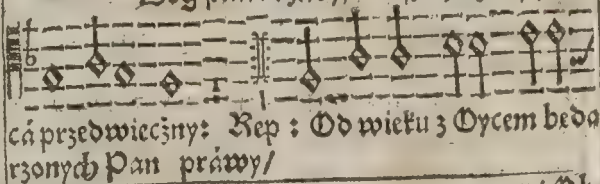
15 Takż iako wstał wiecznie/ była odwieczność: Niechay będzie wiecznie jego wielmożności.

6. PIESN Adwentowa.

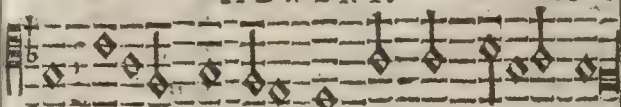
Boga cie chwalimy Panem/ i c. i c. *Patrę o*
Troycy świętej w Pieśniach. *Pieśń 8. Może*
być też śpiewana po Kazaniu.

7. PIESN Adwentowa.

 Chrystus iedyny Syn Boży / Od Ojca
Bog prawdziwy / a wszech rzeczy stwo

 ca przedwieczny: Rep: Od wieku z Ojcem będą
rzonych Pan prawy/

cy/ Obr.

cy/ Obroncá wszechmogacy ná sviát tu zstapié
Craczyl.

2 Dla nas sie sstał Człowiekiem/ z Panny sie
narodził. Rep. A iey Pánieńskiey czystości
ni wczym nie zaszkodził/ Noc swoje Boska w tym
ziawit; Ze sobie ciáło spráwił/ Wy nas z grze-
chu zbáwił.

3 Jeszcze sam Bog Ociec w Ráiu/ o tym prze-
powiedział. Rep. Iz Syn iego namileyshy/ ná ten
sviát zstapié miał; Gdy do wozá onego/ Kto-
ry człowieká pierwszego Zwiódshy/ wwiódł do
złego/

4 Mowil: jes człowieká zdrádził; Będzieś
sie z nim wádził. Rep. Wiecznymu czásy/ bowiem
ia nieprzyjaźń vsádził/ Miedzy toba á nasie-
niem/ Niewieścim iey plemieniem: To zetrze
glowę tobie.

5 Przez inne potym Proroki/ Syná swego
wziáwił. Rep. Ze miał ná sviát przysć/ áby
tu wsze grzeszniki zbáwił; Smiercią swá z grze-
chu wykupił/ z potepienia wybáwił/ Zbawie-
niem obdárzył.

6 Bo po upadku człowieczym/ żaden sie nie o-
brał/ Rep. Ani Aniol/ ani człowiek/ coby go
rátował; Alz sie nam ná ten sviát ziáwił/ Co z
dawná obiecán był/ Który grzeszne zbáwił.

P I E S N I

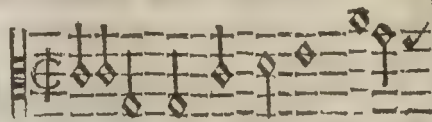
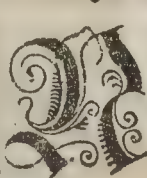
7 Tenże sam potym obiecał; Ocz prosić ba-
dziecie/ Rep. Boga Oycę w imię moje/wszyst-
ko otrzymacie: Wola/ podście tu mnie wszyscy/
W grzechach swych obciążeni/ Byscie wolni byli.

8 O rączę nam Chryste Panie/ te łaskę twoje
dać/ Rep. Abyśmy tu w tej krewkości/ przy-
wierze mogli trwać: A niech twoje święte sto-
wa/ Gdyż ty naszą głowę/nam będa pociecha.

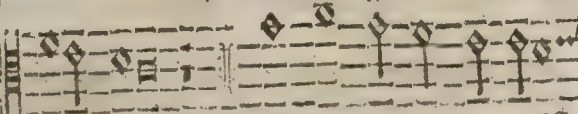
9 Kościagmi już krolestwo twe nasławierze
nad nami: Rep: Aby twoa święta łaska/ za-
wsze była z nami. A niech my twoje owieczki/nie
mamy inney wciezki/ Nad cie Pána swego.

10 A gdy przyjdzieś na ten to świat/ w wiel-
kiej wielmożności/ Rep. A w tym doświade-
czyś każdego wiary y stałości; Day byśmy twoy
głos słyskli; Podścież już moi mili/ Na wiecz-
ne radości.

8. P I E S N Adwentowa.

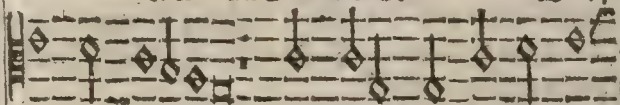

Wz wszyscy Chrześciance/ zaśpie-
Kozpamiętając spolem Christo-

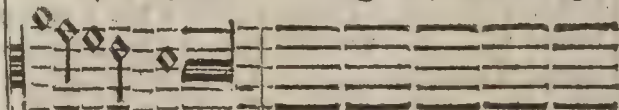

waymy nimie. Rep. W którym miłość narodziła
wo wcielecie; nam

nam

nam iest ukazana / Od Boga wszechmocnego /

a naszego Pana.

2 Bo sie wielce slizowal / nad wszystkimi nami /
 Rep. Widzac a ono Szatan panuie nad nami.
 Ktorzysmy przez Adama pierwszego zgrzeszyli ;
 Przez wtorego Adama z grzechu wybawieni.

3 To co Pan Bog od wieku w swej radzie na-
 tozyl / Rep. Postawily tu ku Pannie / to nam
 iscie ziawil : Gdy postal przez Aniola / do niey
 z wysokości ; Aby iey ziawil nowe na swiecie ra-
 dosci.

4 Przyszedly Aniol ku niey / pieknie ia po-
 zdrowil ; Rep. A poselstwo od Boga tymi slo-
 wy sprawil : Badz pozdrowiona Panno z łaski
 ulubiona ; Tyś miedzy niewiastami / iest błogo-
 sławiona.

5 Panna sie wielce temu poselstwu zdziwila
 Rep. Bo takiego poselstwa nigdy nie slychala : A
 Aniol rzekl ; iz sie to moca Boska stanie : Bo
 wszechmocności iego / nie iest zamierzenie.

6 Plod swiety w twym żywocie bedzie zwan
 Syn Bozy / Rep. Na ktorego Bog Ociec moc

PIESNI NA

á część swą włoży : By ná stolcu Dawida sam
wiecznie trólował : Lud vspráwiedliwiając w
sobie poświecował.

7 Ták Pánná wwierzywszy / wnetki przyzwo-
lita / Rep: Aby Mátká została / ták zacnego
Syná : A z swej wielkiej pokory ták odpowie-
działa / Do Anioła co przeseł to poselsstwo miałá :

8 Otom ja iest pokorna słuźebnicá iego : Re.
Ostań mi sie posle wierny / według słowa twee-
go. A ták w iey czystym cieie / raczył sie Pan
wcielić / Który nas z śmierci wieczney miał zno-
wu ożywić.

9 Tám Bogu wstąpiło práwo przyrodzone :
Rep. Pánnie zostało Pániństwo nienaruszone :
Moc Boża to zámila co nie má początku : Bog
słowo sstał sie ciátem / w tym dziwnym porządku.

10 Przetoż to już perwie wiedz wśelkie pokó-
lenie : Rep. Iż sie Bog sstał człowiekiem prze-
ludzkie zbawienie. Ná świecie z ludźmi będąc /
tu w pokorze mieszkał : Stráconych dárow ná-
szych / zás znówu nábýwał.

11 * Chwálmyś Boga wiecznego / społecz-
nie śpiewając : Rep. A w swym sercu rado-
śnie chwale mu wzdawając / I ták kosztó-
wnego dáru / Syná wcielonego :

Bądź ná wieki chwalebne imię
świète iego.

9. PIEŚN Adwentowa.
Która iest Máriey Pánny. Luc: 1.
Nota iey, iáko Psálmu 5. Posłuchay Pán
nie słow moich. 26.

Sercá práwie ochotnego / Wielbi
duśko ma Páná swego. Rep. A Duch
sie moy rozrádował: Iż mie Bog zbá
wieniem dárował: A iż weyżzał ná
mie wdzięcznie/ Sluge swa ták podla łaskáwies
Przeto ziemscy narodowie/ Wszyscy mie szczęśli
wa názowia.

2 Iż on Pan mój wszechmogący / A mnie z
łaski swey miłuiący / Rep. Oprocz wszey god
ności moiey / Wielce mie uczył z łaski swoiey.
Lecz nie dżiw; gdyż imię iego Święte iest zawa
żdy czasu wszego: A trwa miłosierdzie iego /
W narodziech boiacych sie iego.

3 On sam pokazał moc swoie (Kámieniem
swym) pod ktora stoie / Rep. Rosprosył wy
niosłych hárdosć / Myśli sercá ich / zła niezbo
żosć: Mocarze ich z stolic zrzucił / A podle wy
wyiżył y uczył. Nápétnił dobrym łáknacé / Wy
puścił czężo obśtuniacé.

4 Przyiał wdzięcznie powolnego / Izráelá slu
ge swoiego: Rep. Aby to pokazał wiernym;
Iż on iest Pánem miłosiernym: A iż nie przepo
mniał swego / Slubu Wycom ucżynionego / A

P I E S N I A

bramowi z domem iego/ Życząc mu szczęścia
wiecznego.

10 PIEŚN TĄŻ Máriae Panny.

Nota iey iako; Wszchemogacy stworzycielu.

Duszo moja Pána swego/ Wielbi cza-
su wśhelátiego: Duch moy sie radu-
ie/ W Bogu zbawienia dostępuje.

2 Bo weyżrzał ná wniżenie/ Po-
korney swej sluzebnice: Żąd mie zwąc szczęś-
wa/ Wszytkie narody wiecznie beda.

3 Ten mi możne rzeczy spráwił/ Niewymowa-
ne cudá ziawił: Możnym bedac słynie/ A świe-
te záwśe iego imia.

4 A miłosierdzie onego/ Do narodu wśhelátie-
go/ Rościagnie sie wśhedzie; Atory sie go ica-
dno bać bedzie.

5 Ten możny rczynek spráwił/ W tym moc
swa Boska obiawił; J; pyśne rozproszył/ Nysł
ich hárdá wniwecz obrocił.

6 Ten też zepchnął z Thronow możne/ Ná-
ich mieysce dał pokorne: Ná armii láknące/ A
bogáte opuścił lácznie.

7 Izráela sluga swego/ Przyiał z lástki swej
dla tego; Aby to okazał; J; obietnic swych nie
zapomniał.

8 Toć sam Oycom obiecał był/ Abrahámo-

wi zán

wi zán/ul
Syná sw
9 *
niech bed
stat dla z

W
Ktora lub
epiewána
nych

W
2

nie/ Rác

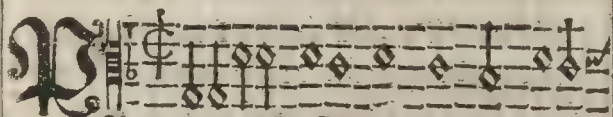
2 Żeb
cieść y ch
3 A f
Gdyś na
4 Ab
gośmy z r

wi zaś lubił / A potemstwo jego; Ze miał postać
Syna swiego.

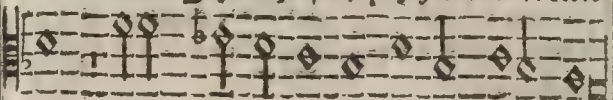
9 * Bogu Oycu wszechmocnemu / Chwała
niech będzie samemu; Iż nam Syna swego ze-
stał dla zbawienia naszego.

II. PIESN Adwentowa.

Która lubo przed Kazaniem, lubo po Kazaniu może być
śpiewana, Słowo, wcielenie, odmiennysy czasów in-
nych, w Słowo, Zmłówanie, albo i we nara-
dzenie, &c. &c.

Anie Jezu Chryste / przez twoje wcielenie

nie! Rączyś nam dać prośim Bożkie przeżegná-
Cnie.

2 Zebyśmy sie Ciebie tak rozmilowali / Tobie
część y chwale samemu wzdarwali.

3 A potym żywocie przyimi nas ku sobie :
Gdyż nasza nadzieia / położona w tobie.

4 Abyśmy cie już tam prawie oglądali / Cze-
gosmy z radością tu oczekawali.

P I E S N I O

PSALMY O ADWENCIE,

Albo

O Wcieleniu Syná Bożego.

Psalm 72. 85. 89. 132.

MODLITWA Adwentowa.

WSzechmogacy Boże Oycze, ktorzyś chciał aby Słowo ono Syn iednorodzony twoy za sprawą Ducha świętego, wziął ciążo z Panny błogosławionej Máryey: day nam prosimy pokornie, ktorzy temu wierzymy, zstać się uczestnikami pożytku tego iedgo z ciałem naszym złączenia. Przez tegoż Páná nášego Jezusá Chrystusá, Amen.

P I E S N I

O NARODZENIV SY-

NA BOŻEGO,

według ciąża

1. P I E Ś N.

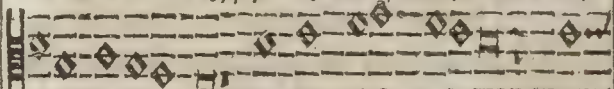
Anie náš studnico dobroci / Oycze bez po-
czatku / ić. Pátrz o Troycy S. Pieśń 3.

2 P I E Ś N

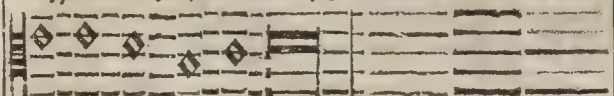
2. P I E Ś N.

Szyscy ludzie weselcie się: Boć Syn

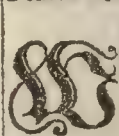
Boży narodził się / Który z dawna obiecan / Dzia

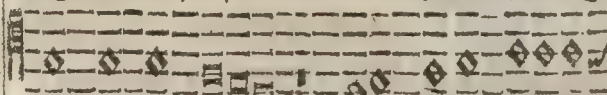
ł się nam już jest zesłan.

Rep. Narodził się dziś w Bethleem / Mieście
stawnym Dawidowym / Za Augusta Cesarza /
Tę świętą wieść zorzę.

Rep. Panna nam go porodziła / A w pielusz-
ki wwinęła: Powinny w żłob włożyć / Tłuszczo
Zbawiciela.

Stayni się nam narodził / Choć iego

świat wszytek ten był / A wždy nie miał kedyby

Odpoczę-

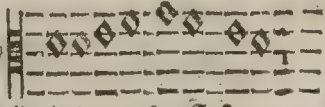
P I E S N I O

odpoczywał.

Rep. Do Egiptu uciekał / Gdy go Herod za-
bić kazał: Nledze cierpiał / By grzeszne z Bogiem
ziednał.

Rep. W Bethleem mieyscá nie miał: A tymci
to znáć iuż dawał: Jáko studzy mieli być iego w
nędzy.

W

Acet.

Jako wier-
sz pierwszy.

Odśpiewamy; wszyscy temu / Synowi ná-
rodzonemu / Atory sie dziś narodził / Nas smetne
wweśelił.

Rep. Spiewamy; iuż z Aniolámi / A ze wszy-
tkimi wiernymi / Pánu temu wiecznemu / Dla nas
narodzonemu.

Rep. Anieli go obiórwili / A w Bethleem wka-
záli: Przetoż go przywitamy / Pieśni wdzięczne
spiewamy.

3. P I E Ś N.

Náśtár a note.

Szwalmyś wszyscy z weselem stwo-
rzciciela swego / Rep. Bo prze náŝe
zbawienie zjśtat Syná swego / Dzie-
cie sie narodziło / Proroctwo sie

spełniło

spełniło /
dzenie !
cienstwo
2 Nie
Rep. Pr
go! K
Stworz
Prze to
3 Za
Rep. An
wcielić n
temu iest
tka Boza
skiego
4 Gd
sta / Rep
miasta /
wskiego
porodził
cznego.
5 A
Rep. W
miasta
Syna / 3
ielskie / 2
sności.
9 Pa
Rep. Co
la: A w

spełniło/ W jego narodzeniu. Dziwne to narode-
dzenie! Bo się stało złączenie/ Bożstwa z ciałowicie-
czeństwem.

2 Niesłychane wcielenie to Syna Bożego?
Rep. Przedziwne narodzenie/ Króla Anielskie-
go! Radość się Anieli/ Śpiewający wesiele/
Stworzycielu swemu: Bo ludzkie pokolenie/
Przez to swe narodzenie/ Wdławił czartu złemu.

3 Złaził powiedział: iż się narodzić miał:
Rep. Anioł Pannie zwiastował: że się w niej
wcielić miał. Szczęśliwa jest ta Panna; Jż
temu jest obrana/ Z Królewskiego rodu; By ma-
tka Boża była/ Króla nam porodziła/ Z niebie-
skiego Dworu.

4 Gdy był świat popisowan z dekretu Augu-
sta/ Rep. Szła Panna y z Józefem do tego to-
miasta/ Bethleem nazwanego/ Powiatu Judy-
jskiego: Gdy tam w ten czas była/ Syna nam
porodziła/ Z dawną obiczanego/ Od Dławi-
czego.

5 A gdy go porodziła/ y w swe ręce wzięła/
Rep. W pieiustki go powiła/ iakie w ten czas
miała: W iaslech go położyła/ Tego zasnę-
Syna/ z nieba postanego; Gdzie są dwoje An-
ielskie/ A śpiewanie roztosne; bez wszelkiej uc-
sności.

9 Patrzą iaka to pokorą/ tak zasnę Króla/
Rep. Co go w niebie Anieli bez przestanku chwa-
la: A wszdy tu w stajni leżał/ Ten co nam wszy-
spełniło

P I E S N I O

tko ziednat/ Młodrość Oycá swego: Potym przez śmierć grzech zgładził/ Z niego nas wyswobodził/ radości nabawił.

7 Anioł sławny pasterzom nad stádem czuicym/ Rep. Onym w nocy zwiástował/ Arolá niebieſkiego/ W iáſliſkich leżacego/ W pieluſtki powitego/ Páná wſzego ſwiátá ; Dla rodzaíu ludzkiego / Wcáſu nie máiąc ſwego / ná tym naszym ſwiećcie.

8 Chwala Bogu ná niebie / Anieli ſpiewáli : Rep. Pokoy ludziom ná ſwiećcie wdzieczny zwiástowali. Gwiazda ſie wſtazała/ Młodcom/ iáſno ſwiećciła/ Nad zwoyczą gwiazd inſzych ; Ato była znák tego/ Przycia Syná Bożego ; Dla zbawienia náſzego.

9 Młodcy iá obaczywſzy z kwápieniem iecháli/ Rep. Jí ſie ten Pan národził/ zdawná obiecány : Gwiazda ie wprzedała/ Ato im znák dawáta/ áz do tego mieyſcá/ Gdzie ſie ten Pan národził / Atoy nas wyswobodził ; Z wiecznego przeklectwa.

10 Potym weſpołek weſli do domu onego : Rep. Táń dzieciatko náleſli/ y máłuchne iego. Wnet támpřed nim wpaďſzy/ Chwala mu wczyniwſzy/ iáto Pánu ſwemu ; Stárby ſwe otworzywſzy / iemu ie dárowáli ; Potym precz odcháli.

11 Pátrzymyſz iuż wſyſcy pilno ná Syná Bożego/ Rep. Játo ſie tu on zniżył/ mogąc być bez tego.

go. Wy

9. Wystrzegaymyſz ſie pychy / A pokory ſie uczy
 y od Pána ſwoiego: Bo nam przykłađ zoſtaje
 bit / Jáko tu on ſam czynił / By każdy z nas tak
 był.

12 * Chriſte Xrolu niebieſki od Oycá poſtány;
 Rep. A prze náſze zbawienie národzony z Pánną /
 Rácz nam pokoy ſpoſobić / od Antichriſtá bro-
 nić: Páſterzu ſwey trzody / Wypádj precz iego
 pſeđy / A prawda rozmnoży wſeđy: Náſz mocny
 obrońco.

4. P I E Ś N.

Ná ſłárá Noie.

Alſtał nam iuż czaſ weſoły: Ze ſie
 nam z czyſtey Pánną národził Syn
 Boży: Przezeń ſie wſzem wierzą-
 cym zbawienie mnoży.

2 Ktoremu ſłońce y mieſiąc / A wſzytkie gwia-
 zdy niebieſkie ſłużą ná czaſy ſwe: A czynią roſtá-
 zanie ku iego chwale.

3 Chwalimy go z takiey miłoſci / W bráter-
 ſkiey náſzey iednoſci / ſerdeczną wdzięcznoſcią:
 Jż náſ raczył obdárzyć ſwoią ſzczodroſcią.

4 Bo ſie nam w nim okazała Miłoſć / Która
 też nie była takowa ſłychána: Jż dał Oáiec nie-
 bieſki nam ſwego Syná.

5 A któryż to człowiek ſłyſzał / By náſ tak
 Pan Bog miłował / że Syna ſwego dał! Tegoż
 dla náſ poniżył / ſługa uczynił.

P I E Ś N I O

6 O dziwnaż to łaska iego / Ze nam dał Bog Syna swego! Czegośmy niegodni: Przetoż mu za to wszyscy chwale wdawamy.

7 Ten widząc ludzkie zgrzeszenie / A też wielkie zawiódzenie / idąc w zatrącenie / A od chwały niebieskiej / precz oddalenie :

8 Ktorego żadną światą moc / Ani Anielska pomoc / nie mogła ratować ; Przetoż się sam nad nami raczył zmiłować.

9 A wejrzał na nas łaskawie / Dał Syna Etey naprawie; aby nas ratował : Dla tegoż go tak znizył / Sługa uczynił.

10 Ten też z niezmiernęj miłości / Podstąpił tu cięskłości / rozliczne trudności : Jż co A am za- służył / na sobie znośił.

11 Przetoż się raczył narodzić / A na świecie widzian być; aby nas wykupił / Z grzechu / śmierci / y piekła / wiecznie wybawił.

12 A przetoż my tu na ziemi / Cześć / chwale iemu wdawamy ; ze wszystkimi Aniołmi / Bez przestania go chwalać / wdzięcznie śpiewając.

13 * Dziękujemy miłości iego: Jż od diabła ztego wyrwał nas w swej mocy: Abyśmy mu służyli we dnie y w nocy.

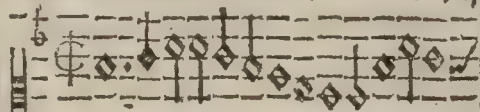
14 Bądź chwała Oycu wiecznemu / Stworzycielowi naszemu / Bogu wszechmocnemu / Ktoremu nam dał swojego Syna miłego.

Ś. P I E Ś N.

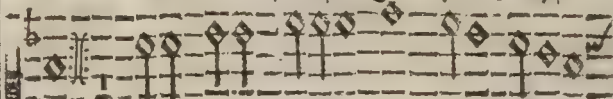
Oycę

NARODZENIV PANSK.

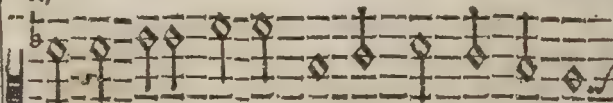
B xij

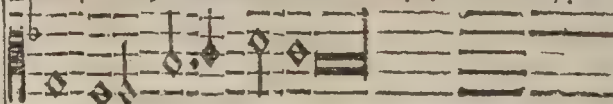
Dea niebieskiego pochwalmy z miłoa
Ze nam Syna swego zeslat z wysoko-

ści. Rep. Czcia sobie rownego / A bärzo milego /
ści/

Jenż sie w Pannie wcielił: Gdy sie czas wypet-

nił/ Tedy sie narodził.

2 Jego narodenie tu w wielkiej niśkości/
Rep. Nie wielom na świecie było w znaiomości;
Swięci Prorokowie/ A wielcy krolowie/ Chcie-
li wedle ciatá/ Widzieć zbawiciela/ Swego cie-
scyela.

3 Wszakże im nie dane żadze wypełnienie/ Re.
Innym zachowano Chrystá narodenie. Anioł
sie rżazat Pasterzom rozkazat: Do Bethleem idź-
cie/ Narodzone dziecie/ W iáslecákach naydziecie.

c

Dyca

PIESNIO

4 Dycą w niebiesiech ma/ władnie po wśhem
świecie; Rep. Matkę na ziemi ma/ to słachetne
dziecie. W pokorze raczył przysć / Śmierć wie-
czna dla nas zgryść. Ato chce przysć do niebą/
Zá tym iść potrzeba/ A który zstąpił z niebą.

5 Na świecie mieszkając/ wszystkie grzeszne
cieśzyli Rep. Chore uzdrawiając/ martwe sto-
wem wskrzesił. Cudá wielkie czynił; Gdyż pra-
wym Bogiem był: Po tych miał poznán być /
A który na świat miał przysć/ Grzeszne wyswo-
bodzić.

6 Wszyscy go żądali z wielką ochotnością/ R.
Kładcy go poznali swoia wpornością: A którzy go
przyieli/ Noc od niego wzięli; Czarńa zwyciężyli;
Świat ten opuścili; A za nim chodzili.

7 A którzy go za dobroć/ serdecznie miłowali; Re.
Ci go skutkiem samym/ chętnie naśladowali; Miałac
to od niego / Z zasłużenia jego: Zá nie oredue/
Grzechy z nich zdeymuie/ Łaską daruie.

8 * Przez twe narodzenie raczyś nam dąro-
wać Rep. W dobrym pomnożenie/ z tego się wiá-
rować: Byśmy w cnotách żyli / W pokorze cho-
dzili/ Ciebie nie gniewáli / Wiernie pracowáli /
Łaski twej doználi.

9 Coś w nas raczył sprawić/ Z swej łaski
miłości/ Rep. Chćieyże nam to zdąryć ku wiec-
ney radości: Światłem nas swym oświeć/ W
sercach ie nam roznieć: Nie dopuśćżay złości/ Ani
cielesności/ Zgąsić twej iasności.

Day

NARODZENIV PANSK.

B ruf

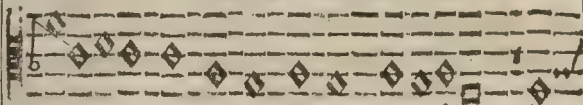
IO Day nam wcieſzenie w Wiebieſkiej radoſ-
ſci; Rep. Wieczne pomieſzanie / Gdzie niemaſz
żałoſci; Gdzie cie wſyſcy ſwieci Aniolowie
chwala; Wiech cie z nimi chwalim/ nigdy nieprze-
ſtaiać/ Rzecmy wſyſcy/ Amen.

P I E S N 6.

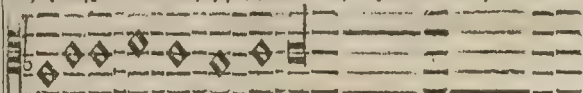

Jeruzalem miasto Króla wielkiego/ We-
selże ſie dnia dziśieyſzego; Spieway nowe pieśni
Pánu ſwemu / Bogu Oycu wſzechmogacemu/
Który Syna ſwego/ iedynego/ Namiliſzego/ Ze-
ſłał ná te niſtoſci/ Aby nas zbawił złoſci. Ráduy

PIESNI O

my sie społem wszyscy Anioły śpiewający; Chwa

ła Bogu na wysokości.

2 Słowo które Adam w Raju usłyszał/ W on
czas/ gdy Pan węża przeklinał: Aby głowa jego
świate plemię/ Potłoczyło żeńskie nasienie/ Wy
pełniło się to w domu zacnym Dawidowym: Gdy
porodziła Syna Maria święta Panna. Ráduy
my sie społem wszyscy z Anioły śpiewający :
Chwała Bogu na wysokości.

3 Wieczne słowo Boga Dycá wiecznego /
Ktore zawsze było y niego; Przez ktore to niebo/
y ziemia stworzył / A nam wieczna bytność swa
zdał; Już się ciałem prawdziwie stało y wy
niśczyło siebie samo/ przyiawszy na się kształt
służebniká. Rádujmy sie społem wszyscy z Anioły
śpiewający: Chwała Bogu na wysokości.

4 Ten którego niebo/ziemia y morze/w bytno
ści ogarnąć nie może/ W stáymy w tobie podłym
położen był / Gdy się z czystey Panny narodził :
Nie rostydzil się ten Krol wieczney chwały má
ci swoiey/ Pierśiami być karmiony/ będąc stwo
rzcycielem iey. Rádujmy sie społem wszyscy/ z An
ioły śpiewający; Chwała Bogu na wysokości.

5 O prze-

NARODZENIV PANSK. B xliij

5 O przedziwna miłość Oycá wiecznego/Boga stworzyciela naszego: Jż to przeżył z łaski swej od wieká/ Aby wpádłego człowieka/ Przez Syná swojego/ Namilżego wcielonego/ z grzechow śmierci wybawił: A za dziatki sposobił. Rádujemy się wszyscy spotem z Anioły śpiewający: Chwała Bogu na wysokości.

7. P I E Ś N.

Gdy się Chrystus narodził/ Anioły roz-

weselił: Z radością mu śpiewáli/ Bogu cześć/

chwale dali; Pánná Syná poczeła/ Chrystusa

porodziła/ Czysta pánna zostála.

2 W Bethleem się narodził/ Ztorego wszyscy świat był: Do żłobu był włożony/ Pan wieczniści chwały: Mária go powiła/ W pieluski obwinetá/ Obwinawszy karmila.

P I E Ś N I O

3 Anieli objawili / Pasterzom te nowiny: Do
Bethleem bieżeli; Tam Jezusa znaleźli: Tłum
by go chwalił / A Bogu dziękowali / I Jezusa
poznali.

4 My go też poznawaymy / Z radością przy-
witaymy; Nie brzydzmy się nagiego / A tak na
bożuchnego: Dla nasci to uczynił / Że się on tak
narodził / A Bóstwo z ciałem złączył.

5 Dla ciebie to udział / Abyś się go niewsty-
dał: Przystap & niemu nie boj się: Dla grze-
chow nie strachaj się: Bo to u niego nabydzieć /
I grzechów twych pozbedzieć / A ku zbawie-
niu przyjdzieć.

6 * O narodzony Chryste / Zbawie nas proś-
my cie: Przez narodzenie twoie / Przyimi nas
w łaskę swoją: Boś się dla nas narodził / W ży-
wocie Panny wcielił / Byś nam zbawicielem
był.

7 Przetoż my już z Aniołmi / Bogu cześć chwa-
le daymy / Bogu na wysokości; Że nam dał z
swojej miłości / Syna swego własnego / W Bo-
stwie sobie równego / Dla zbawienia naszego.

8 P I E S N

Na flara Note.

Wz my dziatki zaśpiewaymy zwese-
lem; Że Pan Christus jest naszym
zbawicielem.

2 Który się nam na tym świecie
narodził /

NARODZENIV PANSK.

B xv

narodził/ A tym serca ludzi wiernych ochłodził.

3 O czym z dawna Prorocy powiedali; Przy
ście iego od wieku zwiastowali.

4 Iże Pánientka syna począc miała / Ato-
by meza nigdy nie vznála.

5 Tego syna Emmánuel zwác miano; Pan
Bog známi/ To imia wyłożono.

6 Boviem przez iego świate Narodzenie /
Spráwione iest wšhem ludziom odkupienie;

7 I Bogiem Oycem nas wšsŧkich ziedno-
czenie; A wiecznego żywota przywrocenie.

8 * Bądźcie iemu chwała ná wysokoŧci/ I tey
láŧŧi/ y niewymowney miłoŧci

9 A nam tu ná ziemi w tey śmiertelnoŧci/ Po
toy dobrej woley/ y teŧ ziednoŧci.

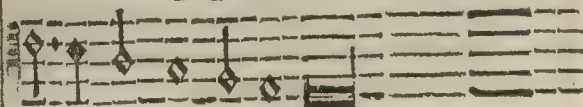
9. P I E S N.

Rozpominie każdy dziś/ dobroć Pána
ŧwego; Żeć on Syná namilŧego Zeŧtał dla ciebie

wpádłego; Byś przez iego wykupienie / Mogł ca-
łóŧ świat

świeć /

P I E S N I O

sięgnąć wieczne zbawienie.

2 Żywota narodzić się raczył Pánieńskiego /
Za sprawą Ducha świętego / Ofrom złączenia
mężczyńskiego : Miał na wśm prawdziwe
ciąto / Ofrom tego że grzechu nie miało.

3 A chociaż zakonowi niwczym nie przewinił ;
Jednak wśemu dosyć czynił / Co w nim iedno
Pan Bog przykazał : Jako to naprzód pokazał :
Gdy się w osmy dzień obrzezać dał.

4 A te wszystkie w tym swoim ciełe sprawy /
Dla naszey czynił naprawy : By to co nem nie
możno było / Przezeń się już wypełniło / Nas z
wieczney nędzy wybawiło.

5 Bo każdy cielek w swym ciełe grzechem za-
rążonym / Pod srogim Pańskim zakonom / Wy-
trwać nie mógł : A z swey krewości / czyniąc ro-
zmaite złości / Gwałcił wola Boskiej zwierzch-
ności.

6 A tak onym srogim przeklectwom był podda-
ny / Ktore na te są wydane : Co Zakon Boski
przestąpili. A iż wszyscy tacy byli / Wiekuista
śmierć zasłużyli.

7 Ale Pan Bog lituiąc wpadku naszego / Ra-
czył zeskść Syna swego ; Aby zakonnej powin-
ności / Uczynił za wszystkie dosyć / A zglądził na-
sę wszystkie złości.

8 Przyiat

8 Przyiał ná sie przeklectwo cżłowiek á grze-
 sznego / A ták upewnil kázdego / Weń práwie z
 serca wierzacego : Ze mu swoje zástuzenie / Przy-
 wlaščy ná wieczne zbawienie.

9 Pocięśnać to nowiná iście iest kázdemu /
 Prze sprosny grzech trošliwemu : Ze ták śnádna
 drogá spráwioná / Jest nam przez samego Pá-
 ná / Wynieść z srogiey mocy Szátána.

10 Wychodźmyś iuż co rychley / á śpieśmy sie
 k niemu / Ku Pánu ták táśkawemu / Przyimieć
 on nas k swey chwale wdziacznie / A postanowi
 bezpiecznie : Byśmy z nim żyli w niebie wiecznie

JO P I E Ś N ták przed Kazánien iáko y po Kazaniu.

Ná Stárga Note.

Vż teraz wšyscy śpiewaymy / A Pánu
 swoiemu dziekuymy : Ze nam przez swe-
 go Syná miłego / Dał wybáwienie od
 Diabła złego. Rep. Zászpiewaymyś
 mu iuż wdziacznie / Chwalmyś go wšyscy serdec-
 znie / Dla zmiłowania y wykupienia : Ktore
 mamy z iego dárowania. Jemu przystuśza śpie-
 wać z Anioły w radości : Chwała záwŹse ná
 wysokości.

2 Chryste Pánie náś iedyny / Bogu Ocy Sy-
 nu miły / Tobie my niedzni / chwale darwamy /
 Ze wšemi twoiemi wybranemi : Rep. Bo przez

P I E S N I O

cie świat iest wczynion / A przez cie ciotowiek od-
kupion / Ktorego żywiś / A zachowywaś; Bo w
swoey mocy niebo / y ziemię maś. Tobie przysłusza
śpiewać z Anioły w radości: Chwała zawsze
na wysokości.

II P I E S N.

Po Ewangeliey *Ł. 12. Pieśni Trzeciey o naro-*
dzeniu Páńskim. Chryste Arolu Tłie-
bieſki od Oycá poſłany. 1c.

PSALMY NA NARODZENIE Páńskie.

Psálm 2. 19. 93. 97. 98. 99. 110.
136. 145.

MODLITWA Czáſu Pámiatki Národzenia Páńskiego.

WSzechmogacy Boże Oycze, kto-
ryś iednorodzonego Syná twego
dał nam. aby náſze náture przywziął. a
z czysteý Pánný ſie národził; Spraw-
prosimy, abyſmy będąc odrodzeni, y
działkami twoimi ſtawſzy ſie przez
przyſpoſobienie y łáſkę twoię, twoim
Duchem *ś.* ná każdy dzień odna-

wia

NARODZENIV PANSK.

B rolfi

wiali sie: Przez tegoż Syná twego namilsego, á Páná násego Jezusá Chrístusá, Amen.

N Á D Z I E N
MŁODZIANKOW.

P I E S N.

Jedy Krol Herod Krolowat / Nád

Zydy pánowat / W ten čás sie Chrustus narodził:

Uby lud swoy wierny wyswobodził.

2 Tegoż ci medrcy szukáli / O nim sie pytáli:
Kdo do Jeruzalem przyšli / Ktali by go támże nálešli:

3 !Nowiac: gdzie iest národzony / Żydowski
Krol nowy? Widzieli chmy gwiazde iego / Kto
ra nas teraz wiedzie do niego.

4 Przy-

P I E S N I O

4 Przyśliſmy ſie iemu modlić/ A onego chwa-
lić: Bo wiemy iż ieſt wieczny Pan / Który ſie ra-
czył tak obiawić nam.

5 Gdy to Krol Herod wſpyſzał/ Iż tak ieſt/ zro-
zumiał/ Zleknał ſie y ſmęcił bärzo/ A z nim Jeru-
zalem wſzytko miäſto.

6 Tedy zebrałſzy Biſkupy / y Licemierniki/
Badaiąc ſie od nich pytał: Gdzie ſie ten to Chri-
ſtus národzić miał.

7 Rzekli: Iż w Bethleem mieſcie / Wiedzą to
Krolu iſcie: Tämci ſie Chriſtus národził / Já-
ko tym Prorok Micheaſz morwił.

8 Wziawſzy Krol Medrce oſobnie/Pytał ich
taiemnie: Iżeby mu powiedzieli / Kiedy oni te
gwiazde widzieli.

9 A gdy ſie od nich dowiedziat/ Wnetki ie-
deſtat/ Do Bethleem/ by pytałis Pilnie tego dzie-
ciatka ſzukiáli.

10 A rzekł im: gdy ie naydziecie / Wiedzenie
mi daycie: Ja też do niego przyiäde / A wſzego
dobrá winſzować bede.

11 Gdy od Krola wyiecháli/ Gwiazde wnet
wyjrżeli: Świecąc onym nád nimi ſłäz Aż prze-
wie nád tym domem ſtänälä.

12 A gdy tám do domu weſli/ Dzieciatko ná-
leżlis Pánä Jezusa milego / A z nim też Märya
mätka iego.

13 Täm ná ſwe kolänä pádli/ Jemu ſie mo-
dlili: I ſkärbow ſwoych wyiawſzy däry / Złoto

Kądzi-

Kądżido/Mirre mu dali.

14 A Bog im te nauke dał / We snie ie nápo-
mniał; By Heroda omineli; A droga inſza/ nie
a iecháli.

15 Gdy to Arol Herod uſtyſzał / Bårzo ſie
rozgniewał; Do Bethleem záraz poſtał/ Działki
nierwinne mordowác kazał.

16 Tamci było záſmucenie / Głoſne nárzeka-
nie/Obogich y ſmetnych mátek; Gdy plátáły ſwo-
ch miłych działek.

17 * Proſimy cie Chriſte Pánie / Rácż dáć
miłowánie: Spraw w nas wiárę/ ſerce tákie/
Ku tobie ci Medrcy mieli iákcie.

18 Abyſmyć práwie wierzyli/ A ciebie ſzukáli
Zalázſzy cie w twoim ſłowie / Dayje nam być
ſobą wiecznie w niebie.

PSALM ną ten dzień.

Pſalm 2. 8.

MODLITWA dnia Młodziankow.

BOże wszechmogacy, ktorego
dnia dzisieyszego chwale nie-
winni męczennicy nie mówiąc
ecz umierając wyználi; racz proſie-
ny cie, wszytko w nas wystepkow złe
umorzyć

PIEŚNI

Umorzyć, aby wiare twoie, która ie-
zyk mowi, też Żywot obyczajmi świe-
tymi wyznawał: Przez Páná ná-
šego Jezusá Christusá, Amen.

NA NOWE LATO.

To jest, wdzień obrzezania Pańskiego.

I. P I E S N.

Ná Stára Note.

W Ochwalmiż wszyscy społem Páná
Bogá z tegoż Rep. Że ná święt zstá-
raczył Syná iedyneho: Tegoż Pá-
ná Márya w Bethleem porodziła /
Jezusá milego: A w pieluski powiła / A do żłobu
włożyła / Arolá niebieskiego.

2 Byli w oney kráinie Pásterze pásacy / Rep.
A stánat Anioł przy nich / ták do nich mowiacy:
Wesele wam obiawiam / Narodził się Christus
Pan: To známie weźmiecie: Że w Dawidowym
mieście / W żłobie leżące dziecię / Powite nay-
dziecie.

3 Nagleż onym Aniołem / y niebieskie rzesze /
Rep. I niewymownym weselem wespół zebra-
wszy się / Páná Bogá chwality / A ták głosem mo-
wity: Bądźcie wieczna chwala Bogu ná wysoko-
ści / Ludziom w ziemskiej niskości / Pokoy dobrej
woley.

Medrey

4 Medrey też ná wschod słońcá / gdy gwiaz-
 e wyrzeli / Rep. Przyšli do Jeruzalem / o nim
 e pytáli : Potym do Bethleem šli / Tam dzie-
 iatko nálešli / Modlili sie iemu : Dálic mu też y
 oczte / Šloto / Kádžido / Mirhe / Krolowi wie-
 šnemu.

5 Jáko bylo w Zakonie žydom przykazano /
 Rep. By każde osmego dnia dziećie obrzezano /
 Jego też obrzezáli / Jezus mu imie dáli : Boć náš
 est žbáwiciel. Dla tegoć sie národził / Aby nas
 wyswobodził / Wierny odkupiciel.

6 A gdy go do Kościotá stáwili Božego ; R.
 Špráwiedliwy Symeon wziáł ná łokcie iego ;
 Chwalať Boga rzekł iáwnie : Juž puść w poko-
 a Pánie / Služebníká swego / Abowiem ogláda-
 / Oczy moje widziáły / žbáwiciela swego.

7 * Chryste Krolu niebieski / od Dycá postá-
 y : Rep. A prze náše žbáwienie / dla nas obrze-
 ány / Rácz nam pokoy sposobić / Od Antychristá
 ronic ; Pásterzu twej trzody / Wypadź precz iá-
 so błedy / A prawda rozmnož wšedy / Náš moe-
 y obrońco.

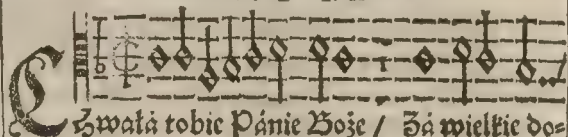
2. P I E Ś N.

Bo spomniže každý dziś / dobroć Pána swego /
 ě. Pátržo Národzeniu Syná Božego Pieśń 9.

3. P I E Ś N.

Chwalať

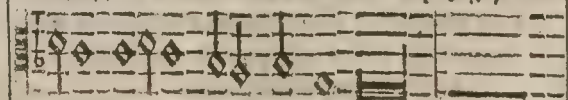
PIEŚNI NA

Zwała tobie Pánie Boże / Ża wielkie do-

brodziejstwa twe ; Żeś nas w ten przeszły Rok

żywił / A mocna ręka swa bronił.

2 Prośim cie też Roku tego / Broń nas ode
wszego złego / Zdrowie y Pokoy rącz nam dąć /
Ku swej świętey chwale chować.

3 Rącz sercá nasze odnowić / Ku świętym sprá
wom pobudzić : Aby w nich Roku nowego / Nie
było nic obłudnego.

4 Day abyśmy się odnowili : To iest / ze słych
dobrzy byli : Poprzestawşy pierwszych złości /
Tobie służyli w czystości.

5 Niechay będzie nasze serce / Duchowi twoiea
mu mieysce : Aby w nim zawşse przebywał / We-
dlug twej wolej spráwował.

6 Błogosławże Páństwu temu : Day ratunek
ludu swemu : Day miłość y święta zgoda / I lu-
dem przeciwnym vгода.

7 Od niezgodnych ludzi buntow / Broń Ro-
dóciła twego gruntow. Odbliay Szatáńskie śis-

ly / Nie

ly / Nie da
8 Zgro
wykretnie
chować /
9 Nie
twego sta
wość / Da
10 Str
my swe
cy / Od m
11 Prz
y zgodna
ma / Ta p
12 Jy
w duchow
Słowo p
13 Nie
wodziwie
nie zniſzcz
14 By
swoich w
to przez d
15 Day
iebnego :
ciot się nie
16 Bro
nego tweg
Ode wsze

ly/ Nie day burzyć twoiey chwały.

8 Zgrom swowolnych ludzi dumi/ Wśmierz
wykretne rozumy: Nie day słowem twym wie-
chrować/ Rozmaitych Sekt budować.

9 Niech nie będzie zamieszanie/ Królestwa
twego stąganie. Pohamuy bystrych pierzchli-
wość/ Day zgodę/ zetrzy nieśworność.

10 Strzeż Panie tey to Korony/ Nie odey-
muy swej obrony: Bądź strożem we dnie y w no-
cy/ Od nieprzyacielskiej mocy.

11 Przelożonym dobra sprawa/ Day mądrość
y zgodna råde: Niech powimność swa władza
ma/ Na podarki niech nic nie dba.

12 Tyś Król: day Różnodyje: Obłecz ie
w duchowną zbroię: Aby trzody pilnowali/
Słowo prawdy rozszerzali.

13 Niech będą pilni strożowie/ Ewangeliey
wodzowie: Jákoby sie nie stągatali/ A potym też
nie zniszczali.

14 By potomstwu zostawili/ Ják od Oycoro
swoich wzięli/ Wszystkie te korony sławne: Wejdy
to przez dobroć dawną.

15 Day im Panie Duchą swego/ By byli sercá
jednego: Społecznie sie śkanowali: Nieprzyja-
ciół sie nie bali.

16 Broń od głodu/ mieczá/ moru/ Powstęcha-
nego twego Zboru: Zachoway nas Roku tego/
Ode wšęgo Chryste ztego.

PIESNI

4. PIEŚN

Notá iey idko: Nuz my dziatki zaśpieway
my z weselem/ ić.

DObie bądź Pámie chwala twego
świata / Zes nam dać doczekac
Nowego lata.

2 Day abyśmy sie wszyscy odnos
wili: Grzech opuścivszy / W niewinności żyli.

3 Wyćz pokoiu / Wyćz światey zgody: Tliech
sie nas boia Pogańskie narody.

4 A ty nas niechćiey odstepować Pámie: Ale
nam owšem dopomagay ná nie.

5 Łaska twa światá / niech iuz będzie známi:
Boć nic dobrego nie uczynim sami.

6 Mnoż w nas nádzieie / Przysporz prawey
wiary: Tliech rozeznamy prawdziwe twe dary.

7 Błogosław Pámie ziemi z swey szczodrości:
Tliechay nam doda dostatę żywności.

8 Uchway głodu y powietrza złego: Day
wszytko dobre z miłosierdzia swego.

5. PIEŚN.

Litania/ Ktorey parrz w Pieśniach, o Pokucie,
na koncu.

PSALM T.

Psalm I. 44. 45. 78. 90. 118. 143.

MODLI-

MODLITWA Na dzień Nowego
Lata.

Wszchemogacy Boże Oycze, kto
rys iednorodzonego Syna two-
go, ciała obrzeskę cierpieć, y
zakonowi poddanym chciał mieć, dla
nas grzesznych ludzi: day prosimy, aby
serca nasze, prawym y duchownym o-
brzezaniem, tak byly obrzezane; aby
umartwiwszy ziemskie, y cielesne po-
zadliwości, bylismy we wszystkim wolecy
twoiey Boskiey postuśnymi: Przez
tegoż Syna twoiego namilszego a Pa-
nā naszego Jezusa Chrystusa, Amen.

NA DZIEN

MEDR COW/

Albo

Według pospolitey mowy,

TRZECH KROŁOW

PIESNI.

I. Pochwalmy wszyscy spolem / zc. Pieśń I.
Nowego Lata.

PIESNI

2. Kiedy Krol Herod krolował / i. Pieśń I.
o Młodziankách.

PSALMY.

Psalm I. 19. 36. 37. 72. III.

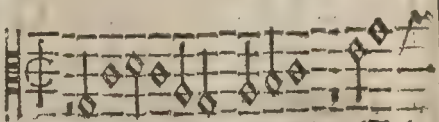
MODLITWA ná dzień Mędrcom.

WSzechmogacy Boże Oycze, ktorýś iednorodzonego Syná twego Pogánom zá powodem gwiazdy obia-
nić raczył, użyć z łaski swey, aby-
śmy, ktorzy cie już z wiary znamy,
twey Boskiej swiátłości po tym ży-
woćie záżywali: Przez tegoż Pána
naszego Jezusá Chrístusá, Amen.

PIESNI

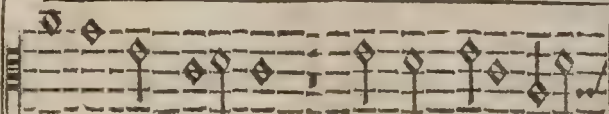
O MECE PANSKIEY.

I. P I E S N.

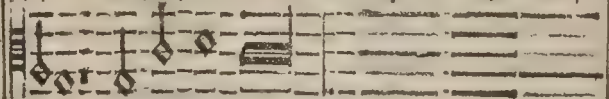

Sawicie!u Chryste náš Pánie / Ale-

pszy nád

pszy nąd wŝe stworzenie / Day nam vznać łáŝe

twoie / Z łáŝti ŝwoiey.

2 Bóć wielka ieŝt łáŝtá twoiá k nam / Kto-
raŝ hynie vkaŝal nam / Wŝiawŝy náŝe przyro-
dzenie / Z ŝwey miłoŝci.

3 Vciekałeŝ przed złym Herodem / A byleŝ
kuŝy z łym Diáblem / Nie zvoliteŝ iego złoŝci
Z ŝwey miłoŝci.

4 A ŝpodobáło ŝie teŝ tobie / Przebywać w
medzy w chudobie / W głoďdzie / w czúciu / w prá-
cách wielkich ; Z ŝwey miłoŝci.

5 Pracaŝ wielka w drogách ŝwych znaŝal /
Dobrzeŝ nam czynić nie przeŝtal ; Czyniac dobrze
z łym / y dobrým ; Z ŝwey miłoŝci.

6 Słowoŝ kaŝal / y cudáŝ czynił / Zákonieŝ
wŝytek wypełnił ; A wŝdy ŝie ŝli ŝprzeciwiłi /
Twrey miłoŝci.

7 Twoie ŝwieta prawda gániłi / Przed ŝedzi-
mi ná cie ŝkárzyli : Mowili fałŝywie przeciw /
Twrey miłoŝci.

8 Wydáneŝ był / zdráďzon y vplwan ; Gro-
goŝ bićzowan / poŝmierwan : Nie miał ŝaden

PIEŚNI O

w ucziwości/ Twęj miłości.

9 Schowaneś w grob/ y do piekła wszedł :
Trzeciego dnia z grobuś wyszedł. Wykupiles swo-
ie wierne/ Z swej miłości.

10 Day abyśmy prawdyżwie znali / Coś dla
nas czynił/ wazyli/ A dobrodziejstwo wdzięczni
byli/ Twęj miłości.

11 Różnie nas też wszystkich pocieszać/ Proś-
by nasze wysłuchiwać. Day co jest podług wolej
twęj/ Z swej miłości.

12 Chryste iak się podoba tobie / Różnie nas
sprawować sobie; Żebyśmy dośli radości/ Z
twęj miłości.

13 Gdy przyjdzieś sadzić sprawiedliwie/ Tam
się ukazujeś straszliwie/ Tym którzy nie byli wdzię-
czni/ Twęj miłości.

14 Ktore odkazujeś precz od siebie/ Biada im
będzie przez ciebie. Szczęśliwi ktore ty przy-
miesz/ A swej miłości.

15 Bada na cie zawsze patrzyli / A na wiek
wieków chwalili/ Maąc wszystkiego w hojno-
ści/ Z twęj miłości.

16 Tobie Chryste Paniu naszemu/ Od Boga
Oycą danemu/ Cześć/ chwale/wzdarwamy wшы-
scy/ Twęj miłości.

2. PIEŚN.

Na Starą notę.

Iesus

Jezus Christus syn Boży/ Mądrość Wy-
ca swego/ Racił tu wiele cierpieć w cie-
le dla grzesznego. W niedziele przed swa-
meką/ Pan nasz srodze płakał: Przychoǳiła wiel-
kanoc śmierci na sie czekał.

2 Wyšli k niemu przed miasto/ cześć mu uczy-
nili; Tisli minał trzeci dzień/ inak sie zmienili.
Odseǳł Judaś Skariot Pana swego przedal/ Za
trzydzieści srebników/ Sydom go złym wydał.

3 We czwartek po wieczery w ogrodzie z swy-
mi był; Bogu Oycu sie modlił/ by kielich oddalił.
Potrzykroć oto prosił/ by go racił odiać: Na
iego wola spuścił/ a krewawie sie pocił.

4 Przypadli nań żołnierze iakoby na złego:
Judaś pocałowaniem zdradził Pana swego.
A gdy sie nań rzucili/ poczał go Piotr bronić/
Młachowi ucho rcił/ Pan sie nie kazał mścić.

5 Do Biskupow go wiedli/ Po swej wolej
mieli: Cała noc z nim nie spali/ Biiac iako chcie-
li; Twarz naswietłła wplwali; Ocy zawiąza-
li; Policzki mu dawaiac/ Gadać mu kazali.

6 Potym Piotr z strachem wielkim/ gdy uo-
gnią stanał/ Pierwey niż kur zaśpiewał/ Trzy-
kroć sie go zaprzat. Na dzień pierwszy godziny
Wiedzion do Pilata: Salszywie nań skarzyli/
Starszy y Kijeta.

7 Niechciał go Pilat sadzić/ widzac go bez wi-
ny: Rzekli/ badz ta krew na nas y na nasze Sy-
ny. Zatem go Pilat wydał bicjować nagiego/

Nie zostawiono na nim członka nie zbitego.

8 Cierniem koronowanie Pan raczył podsta-
pić: Rozliczne pośmiewanie; potym y na śmierć
iść. Czasu kłosey godziny; krzyżem z miastą wie-
dzion: Z wielkim posromoceniem / tym krzyżem
obciążon.

9 Mieyskie panie płakały; iż cierpiał bez winy.
Rzekł im: nie płaczcie na mie / ale na swe syny.
Był tak bardo strapiiony; że iść z krzyżem nie mogli
Symon był przyniewolon by mu go nieść pomógł

10 Na krzyżu go rozbili: Gorzki napoy dali:
O suknią los miotano; Jaki Prorokowano. Ja-
nowi poruczoną matką miłą jego: Która on
wziął zarazem do domu swego.

11 O dziewiaty godziny Chrystus wołał He-
li; Z czego się zaślepili Żydzi naśmiewali; He-
li szła ten woła / aby go ratował / Wszak dobrze
oglądamy / Wiedzieli go tu miał.

12 Zarwołał głosem wielkim / do Oycy w bo-
lesściach. By czemus mie opuścił w tak wielkich
cierpieniach. Za nieprzyjaciół swe / Oycy swe-
go prosił: A skłoniwszy swą głowę / duszę swą
wypuścił.

13 Gdy nasz miły Zbawiciel na krzyżu był ra-
mami / Słońce się też zaciemilo: Ociec gniew oka-
zał / Za takie okrucieństwa które nad nim wi-
dział. W ten też czas z grobow świętych powo-
stało wiele ciał.

14 Zastona się przerwała / skały się padały /

Tierwinney

M
Tierwinney
sie ziem
też Rorm
15 Za
luic sm
ieden 3 jo
woda wy
16 Ta
nia: Wo
chryzemia
Pilata:
świata.
17 Ag
Od naly
Grob str
ciała iego
18 Ba
Pan spr
sam nic n
mira / a n
watpliw
19 *
sie rozsta
przyjac.
Racz nas
swego.

Nierwinney śmierci iego wielce litowały. A gdy
sie ziemia trzęsła/iakowy tam strach był! Potym
też Kormistrz wyznał; J; Synem Bożym był.

15 Za takowymi dziwy ludzie sie wznieli/ Za
lując śmierci iego/ Bogu chwale dali. Potym
ieden z żołnierzow bok otworzył iemu / Arco z
woda wypłynęła/ k zbawieniu naszemu.

16 Tam wycięli światości naszego zbawie-
nia; Woda y krewia poświęcił wody wiernych
chrzczenia. Ziet był z krzyża k wieczoru/ dany od
Płata; Gdy iuż był za nas umarł / Odkupiciel
świata.

17 A gdy iuż iego ciało do grobu włożono /
Od nailych przyacielow Mirha pomazano.
Grob stroża osadzono: pieczęć przyciśniono; By
ciała iego z grobu wnoocy nie strądziono.

18 Baczmyż iuż Chrześciane / co nam ten
Pan sprawił: Bo wszystko dla nas cierpiał /
sam nic nie przewinił. Szczęśliwi ktorzy z nim
mra / a maia zmartwychwstać: Bo bez wszy
watpliwości/ beda z nim krolować.

19 * Gdy bedziem mieli pomrzeć / a z ciałem
sie rozstać/ Rącz Panie nasze dusze w ręce swoje
przyjąć. Chryste dla wmaczenia żywota twoiego/
Rącz nas przypieść po śmierci do Złolestwa
swego.

3 P I E S N.

Ná Slápa notę.

Gzwaliśmy Boga Wszechmocnego /
Który dał Syna swiego. Rep. Na
okrutne vmaczenie / Skąd mamy wy-
bawienie : Bo wieczna śmierć już
zwyciężył / Grzech / Świat / Diabła poraził.

2 Gdy Adam w Raju postawion był / Wnet
go tam Diabeł zdrądził. Rep. Z właskienia iabł-
ką w śmierć wypadł / Z dobrego wszysto wypadł.
Miłosćiwý nasz zbawiciel / Z tegoć go on sam o-
czyścił.

3 Tak przeciwnik swa chytroscia zwiodyt czo-
wieka pierwszego Rep. Tak Pan Chrystus
swa Nadroscia przywiodyt do Oycy swego ;
Wszysto nam przez smierc swa przywrocił ; Co
był Adam przez grzech stracił :

4 Bo cierpiał dla ty przyczyny / Aby za nasze
winy ; Bogu Oycu dość uczynił : Rep. Gdyż
sam nic nie przewinił : Bo żadnym grzechem nie
jest zmazany Jezus Chrystus nasz miły Pan.

5 Od wieczności był obiecany rząd tego wyku-
pienia / Rep. Aby grzeszny nic nie wątpił / że
dostąpi zbawienia : Bo lekarstwo ma gotowe /
W Męci Zbawicielowey.

6 Takt nam bylo trzeba tego / aby za nas wciér
 piał / Re. Słuchając Oycá swóiego / ná drzewie
 Krzyża wiśiał: Miał ták żywót nam náprawić /
 Moc diabelską wywrócić.

7 Wit okrunie strapien srodze / z Miasta most

krzyż na sobie: Rep. By na wieki był pomocen
człowiecze grzeszny tobie: Twarz jego się odmie-
niła/ Wszystka we krwi oplotneta.

8 Ostra włócznia bok przekłoty od żołnierza
jednego: Krew a woda wypłynęła z jego ciała
świe: ego/ Ku omyciu naszych złości/ A wszelá-
kich nieprawości.

9 Przetoż tedy Pána swego/ wielbiemy przez
przeżłania: Rep. Który z vmeczenia swego na
bawił nas zbawienia: Śmierć swa śmierć
wieczna zglądził/ A wierne swe wyswobodził

10 * Chwała Dycu niebieskiemu/ Pánu mi-
łościwemu: Rep. Że tu nam Syna swiego/
Zbawiciela naszego/ Posłał na świat k wykupie-
niu/ Swym wybranym ku zbawieniu.

11 Ten się nad nami zmiłował/ A drogę pra-
wy wskazał: Rep. Z błędów cieślích nas sam
wyrwał/ Gdyż tego żaden nie mógł: Śmierć
swa śmierć naszą zglądził: Aby z nim każdy
wiecznie żył.

4. PIESN.

Ná stárá note.

Udrość Dycá wszechmocnego/ Chri-
stus on wieczny Syn jego/ Przyśledł
w niśćność świata tego/ Według
pisma Prorockiego.

2 W wielkiej pokorze w cichości: Nie lituiac
y trudno-

P I E S N I O

y trudności/ Dla narodu człowieczego; Widząc wielki upad iego.

3 Aż oney Boskiej miłości/ Przyjął nasze nasze złości/ Podział mek dobrowolną/ Prze nasze krewkość swowolną.

4 O gdyby to kto obaczył/ Co ten Pan weźmiął raczył; Iż dla człowieka nadznego/ Nie litował się samego.

5 Był na krzyżu zawieszony/ Wszetk światu krwawia kropiony/ Wolał z wielkiego pragnienia/ Niedznemu ciału zbawienia.

6 A my nic nie bacząc tego/ Dobrodziejstwa Pania swego/ Wolemy światu folgować/ Jego złych spraw naśladować.

7 Tak nas bardo rozbuiło/ W grzechu nasze marne ciało/ Ktore swowolnie kochamy; Że tey łaski nie niedbamy.

8 Ano Pan swe święte ciało/ Dał aby za nas cierpiało; Życząc nam miejsca onego/ Przez Adama straconego.

9 A tak wszechmogacy Panie/ Róż dając łaski swej wznanie; Bychmy cie prawie poznali/ Wolej twej naśladowali.

10 Róż nas przez swą frogę mek / Przyjął pod swą mocną rękę; Boć o nas że z każdej strony; Nie bedzieli twej obrony.

II Żewszad nieprzyjaciół dośięć: A gdzież nam swe ruce wznosić? Jedno ku tobie nasz Panie: Gdyż w tobie nasze wspanie.

O Dyczo

12 * O
być miłości
Przyimi w
13 Bo r
twey obr
Róż obpu

M
M

14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

anie/Rep.
rany.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

12 * O Oycze nasz dobrotliwy/ Różajże nam
być miłościwy : Nas marnotratne Dziateczki/
Przyimi w łaske nieboraczki:

13 Bo wielceciechmy zgrzeszyli/ Maiestat
twoy obrażili : Wszakże z swej Boskiej miłości/
Różaj odpuszczyć nasze złości.

S. P I E S N.

M Ozymyslaymy dziś wierni Chrześcia-
Jako Pan Christus cierpiał dla nas

anie/Rep. Od poimania/Tie miał odpocznienia/
rany.

Uz dośkonania.

2 Naprzod w Ogroycu wziął pocałowanie/
Rep. To Judasz zdrayca dal był Żydom znamię:
Oto żydowie mego mistrza macie; Tegoż imaycie.

2 Wnet sie rzucili/ iako psi okrutni : Rep. A-

postolowie od niego uciekli : Tam z wielkim hura-

mem wiedzion do Annasza/ Poćiedza nasza.

Pierwszy

O Oycze

P I E S N I O

4 Pierwszey godziny przed Pilatem stanął/
Rep. Nieprawniedliwie od Żydow oskarżon. Ro-
kazał Pilat aby był biczowan/ Należ niebieści
Pan.

5 Arzykneli wszyscy/o godzinie trzeciej/ Rep.
Niechcemy daley swoiey krzywdy cierpieć: Nie-
chay na krzyżu swoy żywot poloży/ Ten to syn
Boży.

6 Z ostrego ciernia koronę wzięli/ Rep. Należ
jemu Panu na głowę włożyli: Pośmiewając się
przed nim się kłaniali/ A zolem go zwali.

7 Szedł z Arzyżem z miasta Pan Boszey go-
diny/ Rep. Żydowie z niego odzienie złożyli: Po-
tym go na krzyż okrutnie przybili: Ociekła poili.

8 Oycu się modlił za swe krzyżownicy: Rep.
Odpuść im oycze: A bacz te nadzmi: Ktorzy nie
wiedzą co mi wyrządzają/ Bo mi nie znają.

9 Matkę pod krzyżem stoiącą obaczył/ Rep.
Janowi onę w opiekę porucił: Oto niewiasto
mała syna swego/ Dzierżę się jego.

10 Wziął Apostoł matkę Pana swego/ Rep.
Szedł z nią od krzyża do domu swego: Jako
syn własny onę opatruiąc/ A w smutku ciężac.

11. Poleciał Duchą Bogu Oycu w ręce/ Rep.
Wolając umarł: zacił się słońce/ Ziemia się
trzęsła dziewiętej godziny: Nie bez przyczyny.

12 Co widząc on lud/ zstąpił się nabożnym/ Rep.
A Setnik wyznał być go Synem Bożym/ Ciął
umarł

umarych
dąty.

13 Należ
Być było z
ich prosby
raczył.

14 Ciał
wan/ Rep.
Pan. Pan
patrzał.

15 Należ
nabożnym
w grob osł
16 W

Dzielnac
czył tak ok
17. *

Wysłuchay
odpuścić n

6. P I

Notatny id

Wzrost
Medznic
icy przenosi
zaboway

vmárlych z grobow też wstawáły : Widzieć sie dáły.

13 Nikodem z Jozefem uczynili prosby / Rep. By ciało z krzyża bezpiecznie zdiac mogli : Pilat ich prosby w niczym nie przebaczył : Jż tak Bog raczył.

14 Czasow nieſpornych / byl z krzyża zdeymowan / Rep. Przez ſwoie ſlugi / wſzego ſtworzenia Pan. Pánie też ſwiete tam z dáleka ſtaly / Na to pátrzały.

15 Maſciámi iego ciało pomázáli : Rep. Aż nabożeńſtwem w Syndon wwineli : Wlożyli ie w grob oſtátniej godziny : Plác uczynili.

16 Wważaymyż to wſyscy Chreſcíanie / Re. Dziekuiac Pánu za nadroſſe rány : Jż za nas raczył tak okrutnie cierpieć / Chcąc nas ſobie mieć.

17. * O Pánie Jeżu Boże wſzechmogacy / Wyſłuchay lud twoy k tobie wotáiacy : Rácź nam odpuſcić náſze wſytkie złoſci : Przyim do radoſci.

6. P I E Ś N, Albo po Ewángelicy,
Albo po Kazaniu.

Notá iey iáko, Przez twe ſłowá poſlubione / c.

Jeżu Chriſte wſzechmogacy / Proſimy cie my Śmedznicy : Day ſie nam zſtác uczeſtniki ſwoicy przenaſwietſzey meki : Przy ſłowie twym nas zachoway : Po śmierci wieczny żywot day.

PIESNI O

7. PIESŃ, także po Ewangeliey
S. albo po Kazaniu.

Nota iey iako : Jezus Christus Syn Bo-
ży mądrość Oycá swego/ić.

P Rzez twą mekę niewinna/ Chryste Synu Bo-
ży/ Ciebie prosim pokornie / nas grzesznych
wspomoży: Byśmy z grzechow powstałi/ świeca
tobliwie żyli/ A twej meki y śmierci zároveň wdzie-
czni byli.

8. PIESŃ, po Kazaniu.

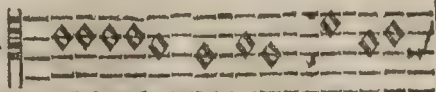
G Dy będziemy mieli pomrzeć / ić. 4. oślśni
Pieśni 2. o Mece Páńskiey.

9. PIESŃ, także po Kazaniu.
Ná Hara Note.

N Adrożśa Krwia swoia odkupiłś nas Pá-
nie; A zaś tam przywodziś ślad wypadł A-
dam łamiac twe święte przykazanie. Rep. A
gdy przyjdzieś sędzić świat czasu oślätniego/ Nie
rącz nas oddaląc z twoimi świętymi odpoczywa-
nia wiecznego. Gdzie tobie śpiewać będziemy :
Zalleluia.

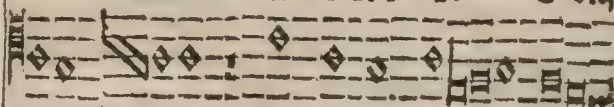
10. PIESŃ, Wieczorna.

A

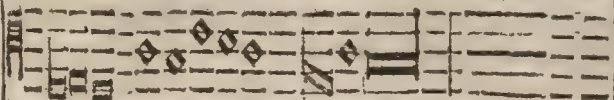

Amietay ná nas Pánie / Wśkátęsmy

t. xcic

twoie stworzenie: Kaci światle oblicze two-

ie / A nie m d:is obrócić łaski wie.

2 Opuść nam winy nasze / Którymi gniewa-
my zawżę / Dobroć y wielmożność twoja: Oka-
że nam łaskę swoją.

3 Pomni na śmierć Syna swego / Jezusa Pá-
nā nāszego / Który nas śmiercią zastąpił / Ō gnie-
wu twóbiego wykupił.

4 Nie day nas na potępienie; Dusz nāszych ná
zatrácenie; Gdyż mamy zastępcę swego / Chrystu-
sá Syna twoiego.

5 Ten za grzech dosięvczynił / Ktorego sie był
dopuscił / Adam nieposłuszeństwem swym / Kto-
rym nam piekło zasluzyl.

6 Wszak nam to twoy Syn powiedział; Jz
śmierć wieczna zwyciężyć miał; Z toba też nas
Oycem ziednać / A potym żywot dārować.

7 My temu mocnie wierzymy / Śmierci sie już
nie boimy / Ani grzechu / ani diabła; Bo wiem już
ich moc upadła.

8 Jest za nami Kycerz mocny / Jezus Chrystus
Pan waleczny / Który to wszystko zwyciężył / Moc
ich podnożkiem położył.

PIESNI NA

9 * Chwata bądź Oycu wiecznemu/ Syno-
wi jego milemu/ Także Duchowi świętemu/ Bo-
gu w Trocy iedynemu

10 Tęchmy są wybawieni/ Z rąk Diabelskich
wyzwoleni; Z grzechów cieśkich rozgrzeszeni /
A do niebá przypuszczeni.

PSALM T.

Psalm 16. 22. 40. 53. 56. 57. 69. 88.

MODLITWA CZAŚLU MĘKI PAŃSKIEY.

WSzechmocny Boże oycze, Racz
weyżrzeć prosimy cie okiem mi-
łosiernym ná lud twoy, zá który
Pan náš Iezus Christus Syn twoy na-
milszy nie zbrániał się w rece grzeszni-
kom być wydánym, y okrutná śmier-
cią ná krzyżu zamordoványm. Day
to, ábychmy weń mocnie wierząc,
śmierci się nie bali, á pokus sátáńskich
wśli. Przez tegoż Syná twego milego,
á Páná nášego iedynego Jezusa
Christusa, zá nas wkrzyżo-
wánego. Amen.

PIESNI

P I E S N I
NA KWIETNA NIE-
DZIELE.

I. P I E S N.

Głowa y chwala bądź tobie Arolu

Chryste wykupicielu. Tobie dziatki w Kościele

chwale dają/ Zbawienia żądający Zbawże nas.

Złoty Izraelski Arol / z Dawidowego

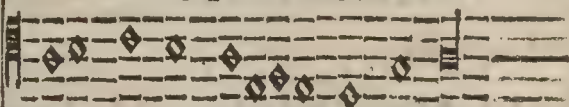
połolenia / Któryś już i nam w imie Pańskie

zdarował

g 2

PIESNI

PIESNI NA

3dawna od nas żadający Król. przyśledł.

3 Wszystek zastęp niebieski/ Chwali cie Pánie zbor Apostolski/ Także y śmiertelny człowiek/ Wystawiać cie będzie przez wszystkie swoy wiek.

4 Lud Izraelski przeciw tobie / Z palmami wyszedł był na drogę : / My tobie Królujeccmu / Nabożnie ku ciebie śpiewamy śe memu.

5 Onie się podobali : Przyimiś też nabożeństwo nasze. Miłościwy /dobrośliwy / / Śmiły się dzisiaj nad nami grzesznymi.

6 Dzisiaj cie ze ciebie przyieli / A w Piatek cie w trzyżowali : / Nie rączże na nas dopuścić / Abyśmy te łaskę twoą mieli wżgardzać.

7 Rozgi przed toba stáli : Potym się z ciebie nasmiewali : O Pánie rącz na nas wężrzec / A nie day się nam prawdy twoiey zaprzec.

8 Szaty swe przed cie stáli : Potym twoie z ciebie zdzierali : Rącz z nas zdiac odzienie złości / A day nam chodzie w żywota nowości :

9 Królem cie przywitáli : Potym się ku tobie nie ználi : Nie rączże na nas dopuścić / Abyśmy ciebie mieli zapominać.

10 Lud cie ten błogosławił : A potym cie osrutnie zhańbił : Day byśmy cie zawsze ználi / A przy tobie samym śtatecznie trwali.

11 Byśmy w tobie ufali / Nadzieie krom ciebie nie

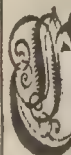
bie nie m
ciebie m

12 B

Pánie m

my : A

my.

2 Bo

orednich

wodzie :

3 W

wyżnaw

wiem pr

4 A

nie mys

stowu tr

5 Ro

lestwo t

trwemu :

6 A

na wiek

napraw

7 C

bie nie mieli: Boś ty ieſt naſze zbawienie / Od
ciebie mamy grzechów odpuszczenie.

12 Bądź cieſć chwala tobie; Boś ty ſam ieſt
Pánem ná niebie. Tobieć ja ſuſſnie wydawam
my: Borym cię Bogiem Izraelskim zna-
my.

2 P I E S N.

Notá iey iáko xpierwſzey.

Grziste Xrolu niebieſſi / Ty z námi
mieſzkaſz z ſwoiey káſſi. Przez ſprá-
wá Duchá ſwietego / Wchodziſz w
ſerce do cztowick á grzeſznego.

2 Bo ty nas záſtepuieſz / Tam w niebie zá nas
oreduieſz: Tyś ieſt zá grzechy zapláta / oſtára
wodziem: / przed Oycem ſwym wainá.

3 W y ciebie Xrolem znamy / Zbawiciélem byé
wyznamamy: Ciebie cztimy y chwalamy: Albo-
woiem przez cię wykupienie mamy.

4 A miáſto látoroſli / Scielemy ſwe nabo-
zne myſli: W ſercá cię teſz przymuiemy; Gdy
ſłowu twemu ſwietemu wierzymy.

5 Rozmnoſz z miłoſci ſwoiey / W ludziách kro-
leſtwo káſſi twoiey: Rácz dáć wolnoſć ſłowu
twemu; Day by wſzyſcy byli poſłuſzni iemu.

6 Xroluyże ſam nad námi: A rácz mieſzkać
ná wieki z námi: Wytráć náuki Szátáńſkie; A
nápraw w prawdzie wſzytkie ſercá ludzkie.

7 Niechże cię ſwemi głoſy / Chwalemy tu

P I E S N I N A

przez wszystkie czasy : Day byśmy cię godnie czcili / A tam po śmierci wiecznie z tobą żyli.

P S A L M.

Z Psalmu 118. od 4. 12. Dzień ten to jest ci dzień radości. aż do końca.

MODLITWA na Niedzielę
Kwietną.

X Szechmocny á wiekuisty Bo-
że Oycze , któryś ludzkiemu
narodowi też ku násladowá-
niu pokory przykładu Zbáwiciela ná-
šego , á Krolá Syon'skiego , wbożuchno
wprowadzić chciałeś do Jeruzálem ;
Spraw w nas prosimy iego pokory ná-
śladowanie : Zebysmy też iego wy-
wyższenia uczestnikami swego czasu
byli: Przez tegoż Páná y Krolá ná-
šego iedyneho , ná niebie y ná
ziemi wselka władza má-
iącego. Amen.

P I E Ś N I
N A W I E L K I
C Z W A R T E K.

1. P I E Ś N.

Ale k nam woła sam Syn Boży/ ić. Patrzą
Pokucie, Piesń siódma.

2. P I E Ś N.

Notá iey, iakoz Mądrość Oycá wszech-
mocnego. ić.

Jezus Christus náš mily Pan/ Przyszedł
ná świat ukazał nam/ Wiele dobrá zwołał
szczá dusznych/ Wzywając k wieczney rás-
dości.

2 Widząc dni swych dokonczenie/ Zás do
Oycá nawrocenie/ Milował swych co ná świe-
cie/ Mieszkáli z nim w tym żywocie.

3 Gdy potym z nimi wieczerzał/ Ktore on był
k temu wybrał/ Skończywszy figura dawna /
Tamże poczał służbę nowa.

4 Wstawy od stołu nogi mył/ Ktory Mi-
strzem y Pánem był: Nie wstydzil sie czynić tego;
Dejąc pokory káżdego.

5 Tym umywaniem pozwierzhnym/ Świá-
doctwem

P I E S N I N A

dectwem prawie widomym / Ta pamięć przy-
wiodł omycie / W pierwszym zbawieniu / Ducho-
wne.

6 Panie tyś się ł nogom skłaniał / Któryś z
niebą do nas posłał. Coś ta woda wierzchnia
znaczył; Coś nam krwia święta twa sprawił.

7 Gdy przyszedł nog myć Piotrowi / Tam się
zniżył z swej pokory : Piotr mu nog swych rmyć
zbrał / Bo tajemnice nie wiedział.

8 Ktoemu Pan odpowiedział : Co ja czynię
gdybyś wiedział; Tedybyś tego nie zbrał : Al-
le bądźcieś potym wiedział.

9 Rzekł Piotr niechce byś nogi mył / Wlecz nie
niechce byś to czynił. Ale mu Pan odpowiedział;
Jż omycia potrzebował.

10 Bo ieślibyś cie nie omył / Wcześnikiem
byś też nie był; Krolestwa mego wiecznego / Był-
byś odłączon od niego.

11 Bądźmyś tedy posłusznymi / A na wszystko
porwolnymi / Co nam ten Pan rozkazuje / Ato
zbawienie swe miłuje.

12 Złazs się Piotr wnet mu rzecze; Nie tyle
fo nogi y ręce : Ale y głowę ma obmyć; Jedno
mie w swym Krolestwie mieć.

13 Pan rzekł; Ato jedno iest czystym / A w
wierze prawdziwey istym / Nie potrzeba mu in-
szego; Jedno omyć nogi iego.

14 * Day nam Panie czystymi być; Słowem
twoim rącz oczyścić; Byśmy serce czyste
mieli

meli / A
15 By
wywaś
Day nam

Ato
Mon

lenniko
pokaza
grzecho
żywoći
sam we
chą sw
Re: d by
Niebie
rącz san
świąteg
NA
Tej f

mieli/ A żywota poprawili.

15 By nasza myśl była w niebie: Bo nas tam
wyzwał do siebie. A po tym pielgrzymowaniu /
Daj nam przysć tu odpocznieniu.

PSALM 41.

Ato ma bacznie nad utrapionym/ ię.

MODLITWA W Wielki Czwartek.

 Panie Jezu Chryste, któryś z
niezmierney swojej Pokory
dnia niegdy dziśieyszego z wo-
lennikom swoim nogi umywał, toż
pokaż, iż kogo ty sam nie umyjesz z
grzechów, ten z toba nie ma części w
życioie wiecznym: Prosimy cię, racz
sam we krwi swojej umyć przez "Du-
chą świętego nieprawości wszystkie nasz-
e: a byśmy z atym godni byli wnieść do
Niebieskiej twoiej świątlice. Co
racz sam uczynić dla imienia, twoiego
świętego, Amen.

NA WIELKI PIĄTEK.

Tej Pieśni które o Mece Pańskiej są położo-
ne, y Modlitwa.

P I E S N I N A

NA WIELKĄ SOBOTĘ

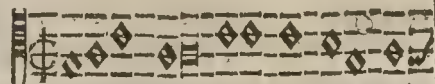
Tej Pieśni, y 3 Modlitwa. **PSALM 3.**

Zdźwić się nie mogę / 1c. y Psalm 16.

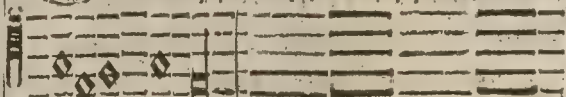
Oktory miekkaś na wysokim / 1c.

NA ZMARTWYCH
WSTANIE PANSKIE.

I. PIEŚN.

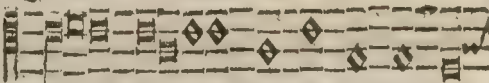
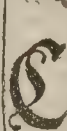
Miluy się Boże / Złutuy się Oycze nasz

działkami swemi.

Rep. Rátuy nas Pánie / Wspomoż nas Pánie
boć w tobie ufamy.

Rep. Wysłuchay Pánie / przyimiż Pánie /
teraz sługi twoie.

Zriszże tyś nasze zmartwychwstanie /

Żywota

Żywota naszego naprawienie.

Rep. Jezu tyś sam nasze zbawienie/Grzechom
naszych wszystkich odpuszczenie :

Rep. Prosim nasz dobrotliwy Panie/Żmilituy
sie/nstysz nasze wołanie.

Dychu świąty rącz być z nami/ A właday

naszymi wszystkimi sprawami.

Rep. Oddal od serc naszych ciemność/ A day
słowa swego zupełna znaiomość.

Dychu świąty rączże w nas zawię prze-

bywać/ A w sercach naszych wiara y zgoda sprę-
(wować.

2. P I E S N.

Na starą.

P I E S N I A

Ná Stára Notę.

M Adujemy się Chrześciance / Czynieć
wesołe śpiewanie / Ta Chrystowo
zmarłych chwałanie / Alleluia.

2 Bo ten który za nas umarł / Z
reki Szatanstkiej nas wydał / A wszytką moc jego
potarł / Alleluia.

3 Krolestwem nas swym obdarzył / Wszytkie-
go dobrą nadarzył / Gdy zmarłych chwałanie
swe zjawił / Alleluia.

4 To naprzód Anioł powiedział / Maryam
gdy w grobie siedział / Aby to już każdy wiedział.
Alleluia.

5 Mowiac : Że już zmarłych chwał Pan
Christus / który tu pochowany : Owo miejsce /
gdzie leżał sam. Alleluia.

6 Opowiedzcież Uczniom jego ; Że wyrz-
zmarłych chwałatego / W Galilei Pána swego /
Alleluia.

7 Toż też żołnierze zeznali / Który w grobu le-
żeli ; Gdy do miasta przybieżeli / Alleluia.

8 Choć ie Króla przenieśli / Pieniadzmi które
im dali / By tego nie powiadał / Alleluia.

9 Wszakże się to rozstawiło / Za pierwszą rzecz
wszytkim było / A Biskupy omyliło / Alleluia.

10 Wesołmyś się wszyscy z tego / Zwycięstwa
tárzo sławnego / Christusa Pána naszego / Allel.

11 Bosmy z nim spotem ożyli / Z śmierci w kto-
reieśmy

reieśmy byli

12 Jego

wiedliwiec

13 A ta

wszystkiego

łazy. Alle

14 * Pr

Day nam u

masz w mo

15 Bez

trzebuemy

C

cięstwo otr

to śmierci

nad nami.

reiesmy byli/ Użesmy sie narodzi. Alleluia.

12 Jegosmy śmiercią zbawieni/ Wiara uspra-
wiedliwieni/ A za dobre policzeni. Alleluia.

13 A tak w nim samym vsaymy; Przesen-
wskazytego żadaymy/ Inszych przyczyn nie ku-
raymy. Alleluia.

14 * Przez two Chryste zmartwych wstanie/
Daj nam iuz z grzechow powstanie; Bo ty nas
masz w mocy Panie. Alleluia.

15 Bez ciebie nic nie możemy; Łaski twej po-
trzebuemy; Do Dycia przez cie wolamy. Alleluia.

3. P I E S N.

C

Christus Pan zmartwychwstał/ Swo

ciestwo otrzymał Bo zburzył śmierć sroga/ Swo

ia śmiercią droga. Alleluia. Smiluy sie Panie

nad nami.

Swalczył

PIESNI NA

2 Zwałczył cięrtą zlego/ A stął głowę iego:
Człowiek grzesznego Wydął z mocy iego. Alle-
luia. Zmituy sie Panie nād nami.

3 Wiecznie grzech porąził/ A moc iego stąził:
Żywot nāś nāprawił: To z łaski swej sprawił:
Alleluia. Zmituy sie Panie nād nami.

4 O Chryste nāś Panie/ Przez twe zmartwych
wstanie; Day nā z grzechow powstāć/ Łaski two-
iej dostać: Alleluia. Zmituy sie Panie nād nami.

5 A po tym kłopotie/ Day w wiecznym żywota-
cie; Widzieć Oycā swego/ Bogā wszechmocne-
go. Alleluia. Zmituy sie Panie nād nami.

4 P I E Ś N.

Nā Stara Note.

Szfel sie teyto chwile ludzkie pokole-
nie; Staw z pamiatka mile/ Chri-
stowo wstreszeniet: Bowiem gdy
zmartwychwstał/ Jāt Pan wszech-
mogacy/ wieczny nam żywot dał.

2 Adamow rod wykupił z ciemnego więzienia
Gdy chciwie podstał cięskie vmazzenia: Śmierć
wieczna przewalczył; Gdy śmierć przekrutna
dla nas podiać raczył.

3 Nocna ciemność oświecił/ Światłem wcie-
sionym/ Gdy z śmierci ocucił/ Bedac iuz wstresze-
sionym. Mocarzą pyłnego/ Mocą swą zwycie-
żył/ A wziął korzyść iego.

4 A potym w niebo wstał/ do Oycā swoje-
go: Tāt

2M
go: Tāt
Tamie b
Duchem
5 Przyc
wybranych
zbojnych
pliwosć
6 Tam
ostateczny
plata k
wofylcy
7 Proś
ciela; Jen
By z Oyc
niemy/ R
8 Bych
Wiego B
sey rzec
Boze wiec

miat 30

go: Tak swym wiernym droge wkrasat do niego.
 Tamże badac rzadzi Sercá swoich wiernych/ A
 Duchem swym żywi.

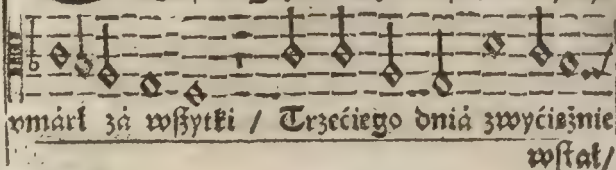
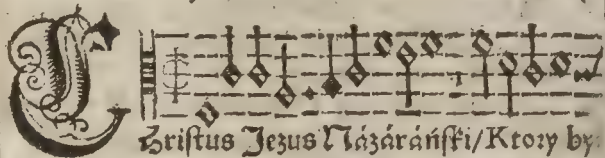
5 Przyczyniaiac się zawždy / za Zbor swych
 wybranych/ Ktorzy krzywdę cierpią od ludzi nie-
 zbożnych: Proszac Oycá swego; By mu dał ciera-
 pliwość; Do dnia ostatniego.

6 I támtąd wiec potym przyjdzie W on dzień
 ostateczny: Aby według spraw swych/ Wziat za-
 płátę każdy: Dobrzy w wielbieme; A złi zaśie
 wszyscy/ Wiecznie pohánbienie.

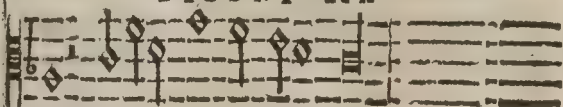
7 Prosimyż tego sławnego Christá Zbawie-
 cielá; Jenż nam okrutnego zmógł nieprzyacielá;
 By z Oycem raczył dać / Gdy zmartwychwsta-
 niemy/ A z sobą przebywać.

8 Bychmy chwale z Anioły iemuż oddawali/
 W iego Boskie lice pospolu pátrzáli. Amen wszy-
 scy rzecimy: Ráczysz to nam wszem dać / Christe
 Boże wieczny.

5 PIEŚN.

P I E S N I N A

wstał/ A ciało w wielbione wziął.

2 Jego sławne zmartwychwstanie/ Z wdzięcznością rozpamiętujemy: Alleluia / wysławiamy my/ Niemu się już radujemy.

3 On jest pierwowzorem zmartwychwstaniem/ Wszystkich wiernych pocieszeniem: Bo wstał w ciele wielbionym / Duchownym y nieśmiertelnym.

4 Abowiem nasz tak stuszał; Aby jego światła cie światło widziało naruszenia/ A w tej tu ziemi skazania.

5 On nas z śmierci wyzwolił/ W nadziei żywa odrodził: Abyśmy z tej śmiertelności/ Szli tam za nim do radości.

6 Ależ teraz ciała śmiertelne / W ziemi chowają nie cudne: Wstając z grobowu zbawienia/ A wiecznemu oświeceniu.

7 Kiedy już tam żadne tkanie/ Nie będzie y narzekanie: Bo się w nich żywoty wstają/ W swojej niewymownej chwale.

8 Ktożby za swym Panem idąc / A krzyż za nim z płacem mścisł/ Przeciwności wielkie cierpiąc/ A w pewnej nadziei trwając;

9 Praca tu na sobie mając / W krzyżu / w wszystkich smutkach trwając; Przyjdą ci ku ocaleniu/ A ku wiecznemu zbawieniu.

Już nie

ZM

10 Już
pragnienie
żywych/ A

11 O
postoi w li
Piśac tak

12 Aby
Christus z
wszystkich
pracach.

13 Bo
swo praw
ney/ A kr

14 Bo
z nim ży
Też z nim

15 Ma
mieymy pr
iac w swoi

16 Bo
się zgotow
Gdzie w d

17 D
targnat z
zwołał swi

18 Bo
swoicy dob
z soba aż na

19 * B

10 Już nie beda wiecey łącznić / Goracą
pragnienia cierpieć; Przyida k studnicom wod
żywych/ A Boskich rostkossy pełnych.

11 O tym wstrześseniu radosnym/ Nowi A-
postol w liście swym/ Swemu Tymotheuszowi/
Piżac tak tymi to słowy:

12 Abyś to na pamięci miał; Jż Pan twoy
Christus zmartwychwstał: Tym sie cieś we
wszystkich smutkach/ W wciśkach swych / y też
pracach.

13 Boiuy iako Rycerz dobry/ Slugą Christusa
soto prawdziwy/ Pracuiac w trzodzie żywizo-
ney/ A krwia iego odkupionej.

14 Bo iesli my z nim pomrzemy/ Społem też
z nim ożywiemy: A iesli co z nim cierpiemy;
Też z nim krolować bedziemy.

15 Máiac to iuz na pamięci/ Już sie k dobrej
miejmy pracy. Obfituy każdy w miłości/ Trwá-
iac w swoiey powinności.

16 Bo tak tu zbawienia swego/ W Christu-
sie zgotowanego/ Doydziemy sławy niebieskiej;
Gdzie wdziaczące glosy Anielskie.

17 Dziękuymyż Oycu naszemu: Jż nas po-
tárgnal k Synu swemu: Bo w iego prawym
życiastwie/ Mamy nadzieie złozenie.

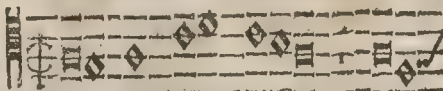
18 Bo on przez sławę swej mocy/ Uczyni to z
swoiey dobroci/ Przywiedzie nas ku sławności/
Z soba aż na wysokość.

19 * Rzeczymyż wszyscy; Alleluia: Bądź tobie
wieczna

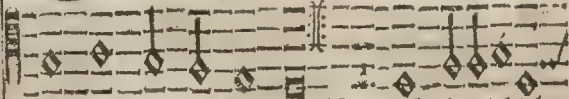
P I E S N I N A

wieczna cześć chwała / Żywiciestwo / moc / y wie-
lebnosc / Za twoie k nam wielka miłość.

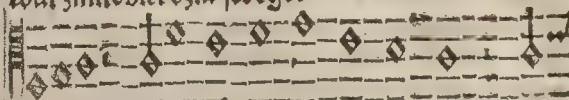
6. P I E Ś N.

Christus Syn Boga żywego / Powstał
Ludzi z przekleństwa wiecznego Wyr-

zmarłych dnia trzeciego. Rep. Kjażę p. kielne
wał zmiłosierdzia swego.

poraził Grzechy / y wieczna śmierć zglądził / Dba-

wienie ludzkie naprawił. Alleluia.

2 Bądźmyś wszyscy wdzięczni tego / Dobro-
dzieystwa tak zacnego / Rep. Jemuż z serdeczney
radości / Zaśpiewamy wspolecności : Jezu
Christe Synu Boży / Niech się twoa cześć chwala
mnoży / Od wieków na wieki. Amen / Alleluia.

3 Sprawże przez twoe zmarłychwstanie / Z
grzechow

Z N
grzechow
to jest na
Jestechmy
ni / Z do
4 Gnie
narodu lu
vbłagan /
rąku nie
Badać ieg
5 Odb
twale p
casy / dar
wdziwe
Od Apost
6 W
naszego /
nas do k
wolić. K
my wszy
Wysto

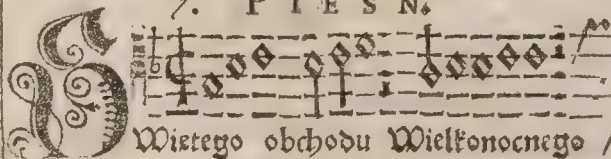
grzechow nasz?ch w nas powstanie: Rep. Gdyż
to jest nasze wstanie: Ze przez twoje krwie wyłanie/
Jestechmy z nich oczyszczeni / A za święte policze-
ni / A do niebá przeniesieni: Alleluia.

4 Gniem Bogá Dycá wiecznego / Prze grzech
narodu ludzkiego / Rep. Nie mogli być pierwey
wblagan / Alés ty zań ofiarowan: Chryste Bó-
ranku niewinny / Tyś zapłacił nasze winy /
Będąc iego Syn iedyny. Alleluia.

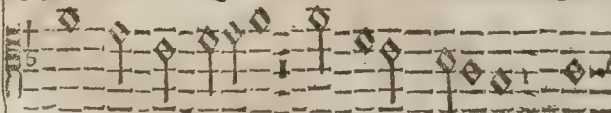
5 Obchodźmyż dni wielkonocne / Lecż nie z
krwásem przewrotności: Rep. Ale obchodźmy te
czasy / Śawósze z przáśniki śczyrości. Toć jest pra-
wodziwe świecenie / Wielkieynocy obchodzenie /
Od Apostolow podane. Alleluia.

6 W ktore czasy wważając / Uczynność Páná
naszego / Rep. Służmy mu dziekując z tego / Ze
nas do królestwa swego / Raczył łaskáwie po-
wotác. Ktore aby nam raczył dáć / Záspieway-
my wszyscy: Amen / Alleluia.

7. P I E S N.

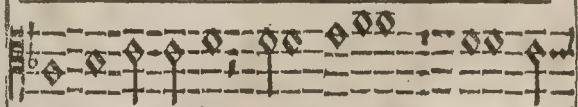

Wierzego obchodu Wielkonocnego /

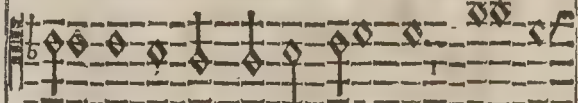

Wszystko stworzenie chwał Syná Bożego: Kto-

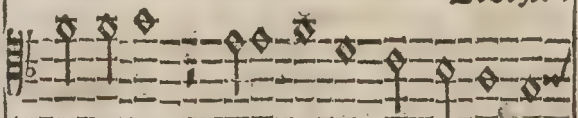
P I E S N I N A

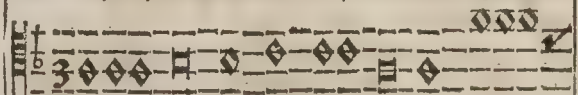
ry w wielki Piątek za nas wcierpiał/ Aby nas w

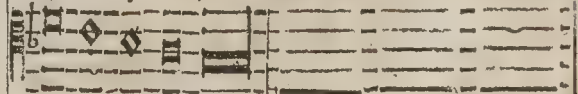
swoim królestwie wiekiuistym miał. Otoż już
Dobrzeć o

zmarłych wstał/ iako sam przedtym powiadał/
nas rądził; swą śmiercią naszą śmierć zglądził:

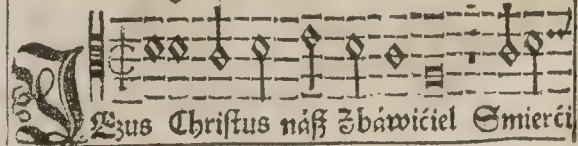

Aby nas przez swą niewinną karkę do chwaly

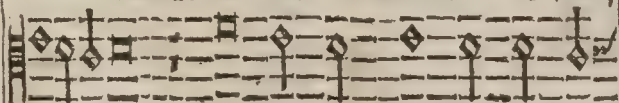
swęj doprowadził.

8. P I E Ś N.

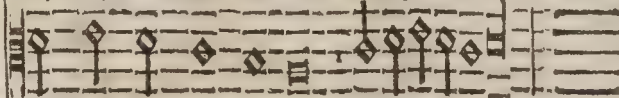

Żus Christus nasz Zbawiciel Śmierci

ZMARTWYCH. PANSK. C xviij

zwycięzciel. Już z martwych powstał / Wezła

stąpił / Piekło zholdował. Alleluia.

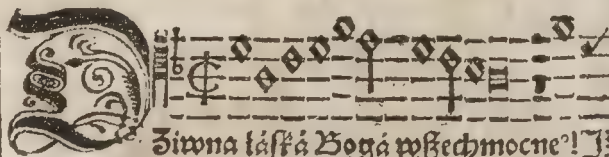
2 Nie mając grzechu własnego / Podiał się
naszego: Nasz Oycem zgodził / Łaską nam ie-
go dogodził. Alleluia.

3 Śmierć / Świat / Piekło się go boi / A nie-
bo nim stoi : Śnądnie ratuje / Kogo sobie ścis-
rym łmie. Alleluia.

4 Przetoż zwycięzcy naszemu / Królowi wie-
cznemu / Chwale wdawamy Sercem / wsty-
żać się mamy. Alleluia.

5 Chryste nasz ciałem zmartwiony / Duchem
obżywiony / Jaki Pan iedyny Day żywot / zgląd-
dziwszy winy. Alleluia.

9. P I E Ś N.

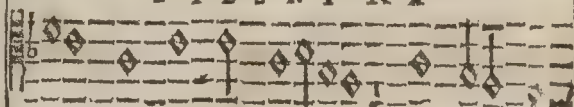
Siwna łaska Boga wszechmocne! J

b 3

dal

Smierci

P I E S N I N A

dał na śmierć Syna iedynego / Dla naszych zło-

ści / Czyniac dosyć swej sprawiedliwości.

2 Bo każdy czeł z swego przyrodzenia / Wi-
mien śmierci / winien potępienia : Tym go Bog
skaral / Gdy sie Adam czartowi wwieść dał.

3 Trał myśl / wola / inne wszystkie sily / Tak
sie barzo na wśem potażily ; Iż z swej słomno-
ści / Ciagna żawose ku wśelakiej złości.

4 Tak mizerne ludzkie pokolenie / Przez Za-
konu Pańskiego zgwalcenie / Smierć zasłużyło /
A czartowi w moc podane było.

5 Ale Pan z miłosierdzia wielkiego / Vział
sie stworzenia swego / A z tej litości dał ratu-
nek wpadłym w krewkości.

6 Zesłał na świat Syna iedynego / Ten wy-
pełnił wszystkie zakon iego / Za nasze grzechy ; Wy-
nas wszystkie przywiódł do swej chwały.

7 Stało sie już słusne nagrodzenie / Za wśela-
kiele nasze przewinienie : Arcw światu iego / Da-
myła grzech człowiek każdego.

8 Kto wen wierzy / a z serca prawego / Vsta-
wiecznie pragnie łaski iego / Swe zasłużenie / przy-
właśczy mu na wieczne zbawienie.

Choć

ZM

9 Choć

dzie za p

Christus n

10 Pod

raczył z w

A gotow

11 Za

za nim z w

ruie mu p

12 Św

cze go w c

kości / W

13 Ar

przeć / to

Przymied

14 *

Przez chw

smi tak ży

byli.

Nam na p

9 Choćia wielkim grzechem obciążony / Be-
dzie za prawnego policzony / Przed sądem Bożym;
Chryſtus na ſie winy iego włożył.

10 Podziękuy myż Pánu z wyſokoſci : Że nas
raczył z wielkiej ſwey miłoſci / Atemu powołać;
A gotow ieſt ſwa święta taſtę dać.

11 Káżdy kto za takim powołaniem / Idzie
za nim z zupełnym wſaniem / Swo zaſłużenie / Dá-
ruie mu Pan / y odkupienie.

12 Zwłokſzy z niego Adámá ſtárego / Obla-
cże go w cłowieká nowego ; W wierze / w mi-
łoſci / W wierdżi go / y w świętey ſtałoſci.

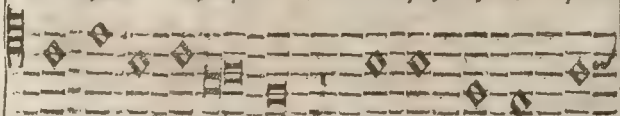
13 Arzyjem martwiac iego buyne ciało / Wy-
przećiwko Pánu nie buiało : I tey ſmiertelnoſci
Przywiedzie go do wieczney radoſci.

14 * Dayże nam to wſzechmogący Pánie /
Przez chwalebne twoie zmartwychwſtanie / Wy-
ſmy tak żyli / Potym z toba w twym Króleſtwie
byli.

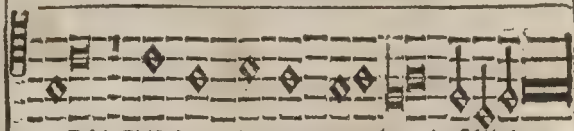
10. P I E S N.

Zriſtus zmartwychwſtał ieſt /

Nam na przykład dan ieſt / Iż mamy zmartwych

powstać / Z Pánem Bogiem królować. Alleluia

2 Leżał trzy dni w grobie / I dał przebić so-
bie Bok / rance / nódze obie / Na zbawienie tobie.
Alleluia.

3 Wiec Mária poszły / Drogie mąści niosły /
Chciały Chrysta pomazać / Jemu cześć y chwale
dać. Alleluia.

4 Gdy na drodze były / Tą z sobą mówily :
Jest tam kámién niemáły / A któż go nam odwá-
li. Alleluia.

5 Gdy nad grobem stały / Kzegl im Anioł
biały : Nieboycie się siostrzyce / Wyżrzyćie Bo-
że lice. Alleluia.

6 Jezusa szukacie / Tu go nie náydziecie /
Wstał z martwych tu go nie / Jedno iego o-
dzienie. Alleluia.

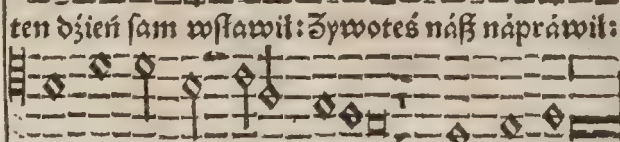
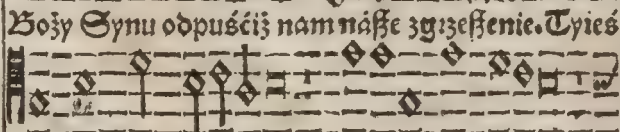
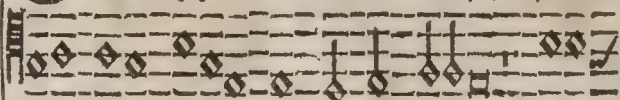
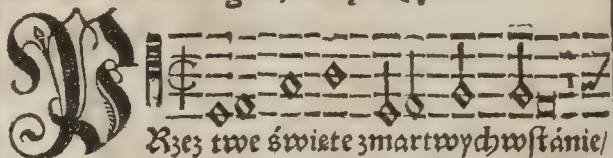
7 Jezus Nazaráński / Pan Bog Chrześciań-
ski / Okazał w tym swoje moc / Wstał z mar-
twych na Wielkanoc. Alleluia.

8 Bądźmyś wszyscy weseli / Jáko w niebie
Anieli / Czegośmy požądali / Tegośmy docze-
kali. Alleluia.

9 Wierzym żeś wstał iście / Z martwych Je-
zu Chryste : Przetoż k tobie wolamy / Śmilyż się
nad námi. Alleluia.

II. P I E Ś N.

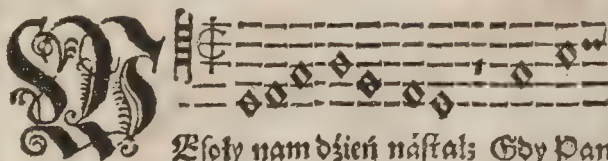
Po Ewangeliey álbo po Kazaniu.

Cwił.

12 P I E S N.

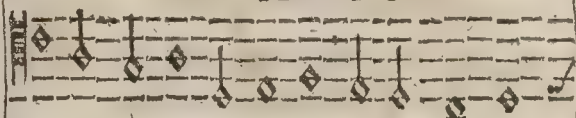
Po Ewangeliey álbo po Kazaniu.

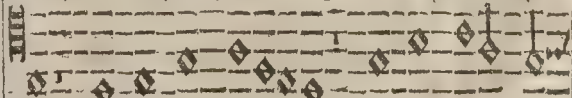
b 5

Chri-

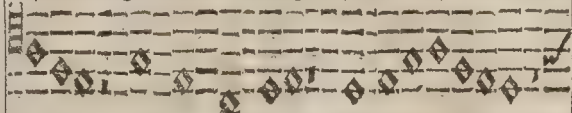
PIESNI O

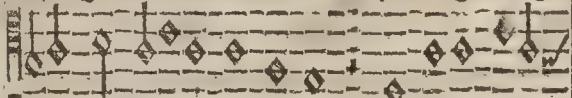
Christus zwyciężył trzeciego dnia zmarłych

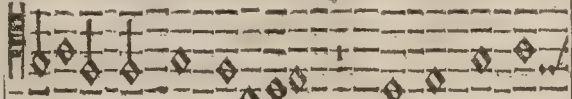
wstał. Tego dnia wesołego/ Prośmyś króla nie-

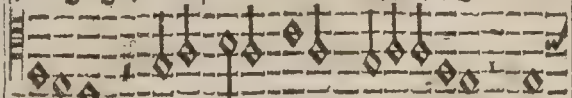
biesiego/ by nas uchował/ Od piekła gorącego/

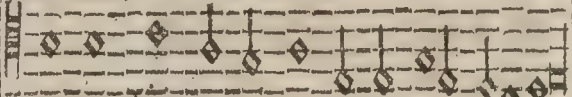
Aby nas domościł wiecznego/ Królestwa wiec-

znego gdzie on sam króluie. Byśmy z grzechow

powstali/ Pana Jezusa Chrysta naśladowali/ Po-

nym z nim w wieczney radości na wielki królowali

ZM

P

Psalm 2

95. 96

Mo

W Sze
Ni

na Jedn

przystęp

skich rac

twychw

Day nar

laski iego

twychw

królowa

Syná tw

d liwie

go. Am

NA W

PI

Notá idko: f

PSALMY Wielkonocne.

Psalms 2. 3. 8 16. 24. 30. 45. 68. 93.
95. 96. 104. 114. 115. 117. 118. 135.

MODLITWA Wielkonocna.

W Szechmogacy Boże Oycze náš
Niebieski, któryś nam przez Sy-
nā Jednorodzonego twego śprawił
przystęp do onych wiecznych niebie-
skich radości, zwyciężywszy zmar-
twychwstaniem iego śmierć wieczną:
Daj nam abyśmy wierząc weń, tey
łaski iego wdzięczni byli, a po zmar-
twychwstaniu naszym z tobą wiecznie
krolowali. Przez Jezusa Chrystusa
Syna twego namilszego, dla usprawi-
dliwienia nášego zmartwychwstaje-
go. Amen.

NA W NIEBOWSTA-
PIENIE PANSKIE.

I. PIESN.

Nota idko: Przez twe światie zmartwychwstanie.

Przez

PIESNIO

Wzecz twoe święte Wniebowstapie-
nie/ Boży Synu rączył nam dać
błogosławienie. Na prawicy w
Oycą swego / Bądź przyczyną lu-
du twego / W tobie rścającego.

Alleluia.

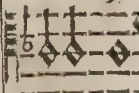
2 Rączył Zbor swoy święty rozmnożyć: Prze-
ciwniki iego wśhykie z stolice złożyć/ Ani ch Bę-
tan z swoymi slugami/ Nie przewodzi nad nami/
Niedzyni owieczkami. Alleluia.

3 A czasu ostatcznego/ Gdy zaś znou na
świat zstapił/ sadzić każdego / Day byśmy na
twoiey prawicy Stawieni byli wśhyscy / Jako
twoi służebnicy. Alleluia.

2. P I E Ś N.

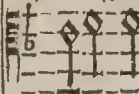

Wzecz twoe święte Wniebowstapie-
nie/ Boży Synu rączył nam dać
błogosławienie. Na prawicy w
Oycą swego / Bądź przyczyną lu-
du twego / W tobie rścającego.

Wzecz twoe święte Wniebowstapie-
nie/ Boży Synu rączył nam dać
błogosławienie. Na prawicy w
Oycą swego / Bądź przyczyną lu-
du twego / W tobie rścającego.

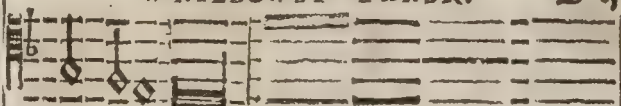
Czyniac społem wesole śpiewanie / O sławnym

Wzecz twoe święte Wniebowstapie-
nie/ Boży Synu rączył nam dać
błogosławienie. Na prawicy w
Oycą swego / Bądź przyczyną lu-
du twego / W tobie rścającego.

Pąskim Wniebowstapieniu/ A o naszym wśpr-

wiedliwie.

wiedliwieniu.

2 Pan Chrystus gdy iuż z martwych wstać raczył/ A swa śmiercią śmierć wieczną przewalczył/ Czerdżiesięć tu dni raczył przebywać: Dla Apostołow to raczył działać.

3 Bo temu wszyscy wierzyć niechcieli/ Zwłaa ścża Thomasz który nie był z nimi/ Aby Pan Chrystus moźnie zmartwychwstał/ Tak iako im był przedtym obiecał.

4 Potym gdy weń wszyscy wwierzyli/ Iż zmartwychwstał iak Syn Boży prawy/ Kazał im po wszystkich świecie chodzić: A Ewangeliey światey uczyć.

5 Aby to co od niego słyżeli/ Wszystkim ludziom tu opowiedali; Kazać im wszystkim Ewangelia Świeta/ y też nowinę wesola.

6 Potym im też to rozkazać raczył; Aby każdy któryby wwierzył/ Był też ochrzcżon w imie święte iego/ W imie Oycy y Duchy świętego.

7 Ktoby wwierzył/ a tak był ochrzcżon/ Ten to niech wie że iuż będzie zbawion. Ale Ktoby zaś niechciał wwierzyć: Ten iuż niech wie/ iż pokapion ma być.

8 Kazał iść między wszystkie narody/ Aby ludzi uczyli pokuty: Powiadać grzechow odpuszczenie/

Hezienie/

P I E S N I O

Ścieżenie/ Wieczny żywot/ y duszne zbawienie.

9 Potym gdy Pan do nieba wstępował /
Swe Zwolewniki w smutku pocieszał: A rzał
im w Jeruzalem czekać / Aż im miał Duchá
świątego zesłać.

10 Bo im to już był przedtym obiecał; Gdy
się od nich na swą śmierć gotował / Mowiąc:
ześle wam Duchá świątego/ Duchá prawdy od
Oycá swego.

11 Potym gdy Pan te rozmowa skończył/ Wnet
go obłok od oczu ich zakrył/ Wstąpił w niebo do
swych chwały świątey/ Gdzie Aniołowi są wielkie
zastępy.

12 Tamże siadł w Oycá na prawicy: Aedy
nań przez wiare patrza wszyscy: A nas też tam
już wszystkich posadził/ Ktorzy wierzym/ iż on w
nas á my w nim.

13 W ten czas zwolewnicy śmetni byli: Iż już
Pan cielesnie nie był z nimi: Bo za nim w nie-
bo pilnie patrzyli/ Aż ie potym Anieli częstyli/

14 Mowiąc: Wy Mężowie Galileyscy/ Cze-
muś tak w niebo patrzyćcie wszyscy: Ten Pan
Chrystus który w niebo wstąpił/ Już nie przydzie/
aż świat będzie sadził.

15 A my gdyż też to już pewnie wiemy: Iż
Pan nie iest tu cielesnie z nami; Niechciejmyż
go wieccy szukać w chlebie; Gdyż to wiemy / iż
iest pewnie w niebie.

16 Tamże go wszyscy wiara szukamy/ W nie-
bie/ gdzie

bie/ gdzie
rad ma prz
się już nikor
17 * K
Żebyś sam
zesłać Duch
ra prawdy
18 Żeby
chwały two
tu zawsze
nie żyli.

Notá iey

Alleluia/Al
3 Wszy
Alw Panu
4 Jezus
Przyjdzie s
5 Znam
Gdy do nie
6 Już g
Jako o tym
7 Bawie

bie/ gdzie go w Kredzie wyznawamy; Jż ztám-
tad ma przyść nas wſzytkich ſadzić; Nie daymyż
ſie iuż nikomu zwodzić.

17 * Pánie Chriſte/ktoryś w niebo wſtąpił;
Żebyś ſam za námi przyczynią był; Kacźże nam
zeſłać Duchá ſwiętego / Duchá prawdy Dokto-
rą prąwego.

18 Żeby tu nas wſzech ná ſwiećcie rządził/ A
chwały twej prawdziwey náuczył: Żebyśmy cie
tu zámwždy chwálili / A po ſmierci z toba wiecz-
nie żyli.

3. P I E Ś Ń.

Nota iey iako, Kádujemy ſie Chreſćcianie/
czyniac weſole ſpiewanie ic.

Stąpił Pan Chriſtus dnia tego/
Alleluia/ Alle. Krol do niebá wy-
ſokiego/ Alleluia.

2 Kówney cźci z Oycem będący
Alleluia/Alle. Tá iego wſiadł prąwicy/Alleluia.

3 Wſzyſcy wierni to obacźcie/ Alleluia/Alle.
A w Pánu ſwym ſie weſelcie/ Alleluia.

4 Jezus Pan co od nas wzięty/Alleluia/Alle.
Przydzie ſwiát ſadzić z Dáſtępy/ Alleluia.

5 Z námi ſie ciátem rozłaczył/ Alleluia/Alle.
Gdy do niebá wſtąpić raczył/ Alleluia.

6 Już go tu ciátem nie mamy/Alleluia/ Alle.
Jáko o tym z piſmá wiemy / Alleluia.

7 Bowiemy w nim do niebá wſtąpił/ Alleluia/
Alle.

P I E S N I O

By przyczyńca v Gycá był / Alleluia.

8 Miejsce nam w niebie zgotował/ Alle. All.
A Ducha swietego zeslat/ Alleluia.

9 Tego czasu wesolego/ Alleluia/ Alle.
Chwalmyż Boga wszechmocnego/ Alleluia.

10 Przez Wniebowstąpienie twoie/ Alle. All.
Daj nam Chryste łaskę swoie/ Alleluia.

4. P I E Ś N.

Nota iey iako, Wesel sie tey to chwile ludz
kie pokolenie ic.

Elduy sie teraz wszystko ludzkie pokolenie/
Staw z pamiatka mile/Christow. wysta-
pienie/Do swey wieczney chwaly/ Gdzie
jest wielka radość/Sywot wiecznie staly.

2. Ko gdyż iuż w Niebo wstąpił do Oycá swo-
iego/ Tak swym wiernym droge/ wskázal do nie-
go. Támże będąc rzadzi/ Sercá swoich wiernych
X Duchem swym żywi.

3 Przyczynia sie też zawżdy za Zbor swych
wybranych/ Atory przynode cierpi/ od ludzi nie-
zbożnych/ Prośbac Oycą swego / Wymu dać ciero-
pliwosć/ Alz do dnia sadnego.

4 Strątnadzie potym przypdzie w on dzień ośta-
teczny / Aby według spraw swych wziął zapłatę
każdy / Dobrzy w wielbienie / A źli zaśie w osyfy /
Wieczne potępienie.

Wyciągnij nas na nas nasz Królu z nieba wy-
sokiego!

sofiego/

sokiego /
swoego. Do
go rąc; na

5.
Notá

Wortes nā
zbāwits; E

6.

Adro
ic.

Psalms
od

MODL

Best of the best

sokiego / Nie rącz nas oddalac od Krolestwa
swego. Day z soba krolowac / A Duchá swięte-
go rącz nam tu dąrowac.

5. PIEŚN, po Ewangeliey.

Notá iey iáko, Przez twe swięte zmar-
twychwstanie / ic.

Przez twe swięte Wniebowstąpienie /
Boży Synu odpusćciś nam náše zgrze-
szenie. Tyś ten dzień sam wystawił; Ży-
wotem náš naprawił; Śmierci wieczney nas
zbawił; Swas moc zjawił.

6. PIEŚN, po Kazaniu.

Aldroźba krwia swoia odkupiłes nas Pánie/
ic. Patrż o Mace Páńskiej Pietń 9.

P S A L M Y.

Pśalm 19. 24. 45. 47. 48. 68. 110. 118.
od 1. 12. aż do końca. 148. 149.

MODLITWA dnia Wniebowstąpie-
nia Páńskiego.

BOże Oycze Krolu chwały, kto-
ryś Syná twęgo Iezusá Chrystu
śá z wielkím Triumfem nád

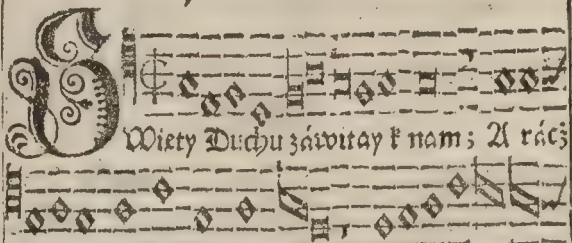
Krole-

PIEŚNI NA

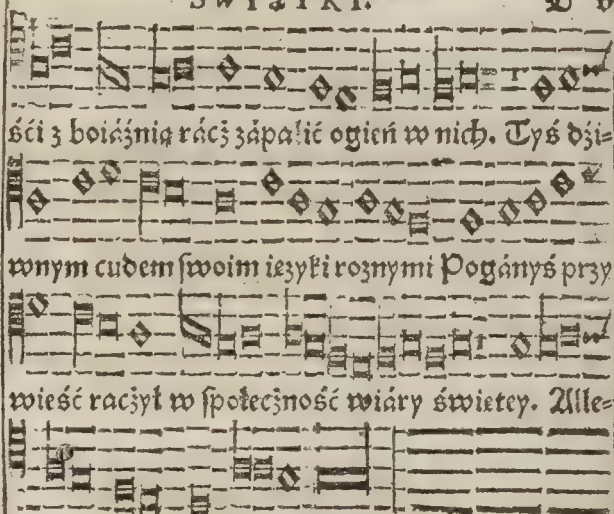
Krolestwem niebieskim swoim wywyż-
szyl: Prosimy, nie zostawiajże nas sie-
rotami; ale pošli nam Duchá swietego
Pocieszycielá, któryby nas cieszył; á iże-
by nas wzniósł do oney chwaly, do kto-
rey Pan á zbawiciel náš Iezus Chri-
stus pierwszy w naszym cieie wstąpił
mocą swoją Boską. Ktory z toba ży-
wie y kroluie iáko Bog prawný ná wie-
ki wieczne, Amen.

NA SWIATKI.
PIEŚNI O
DVCHV SWIETYM.

I. PIESN.

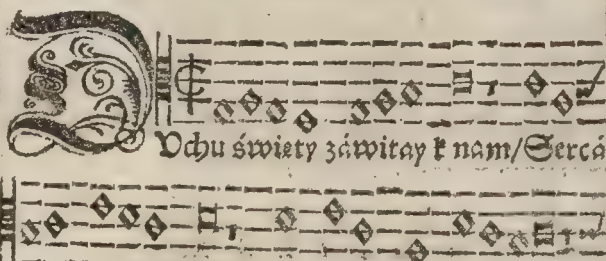
Świety Duchu zawińaj ł nam; A rącz-
nąpetnić serca swoich wiernych; A swoiey miłos-
ści z

ści z boiǳnią rǳć zǳapałic ogień w nich. Tyś dzi-
wnym cudem swoim ięzyki roznymi Pogányś przy-
wieść raczył w społēcność wiary świętey. Alle-

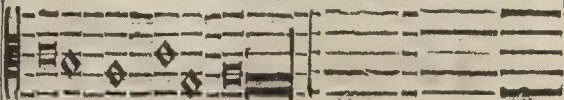
luia / Alleluia.

2. P I E Ś N.

Duchu świętey zǳwitay ł nam / Serca
nasze nǳwiedzi sam; Twa łaska ie rǳć nǳpełnił;

PIESNI NA

Ktoś ty raczył stworzyć.

2 Cieszyć ciem cie zowiemi; Żeś Bog prawy
dobrze wiemy. Ty lekarstwo dałeś duszom / W
restliwosci cieszyć sam.

3 Oświeć ciemne smysły nasze: Day woley
swoy zrozumienie: Serce nasze rącz potwierdzić /
Wedle woley twej rzadzić.

4 Tyś sprawcą darów niebieskich / Do zbaw
wienia nam służących: Swoe święte słowo obja
wiaś: Ty izytkami władaś.

5 Chytrosci Diabley rącz zbawić: Pokay y
miłość rącz rzadzić: Bychmy za toba wodzem
śli / Wśhelkley sie złości strzegli.

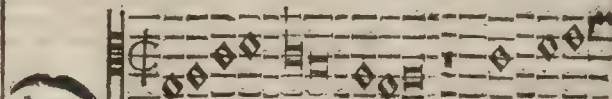
6 Okaz Oycą niebieskiego / Jezu Christa Syna
iego / A siebie Duchą świętego; W Trojcy Bo
gą iednego.

7 Mieszkay zároveň w sercach naszych / Poćie
śay nas w smutkach wśhelkich: Byśmy sie śmier
ci nie bali / A przy słowie twym stali.

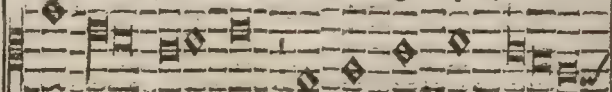
8 Cześć bądź Bogu Oycu z Synem / Takież
rownie z Duchem świętym / W iedności iednego
Bostwa / Zawszy na wieki / Amen.

3. P I E Ś N.

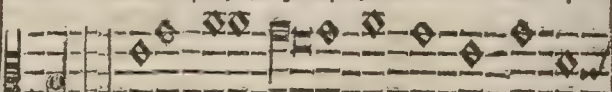
Ducha

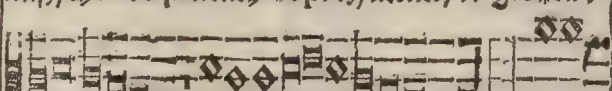
S Duchu święty żarłotay k nam / A z niebios
Przydź k nam oycze ubogich / przydź k nam

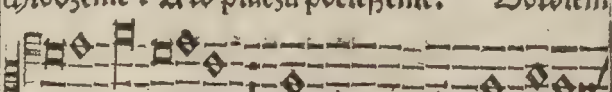
rącz spuścić nam / Światłości twej pro-
dawco darów swych / Przydź k nam świeco serc

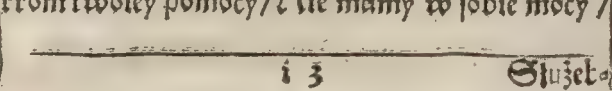
mienie. Cieszył ciu wyborny / Gościu wdzięczny
naszych. W pracach odpoczynienie / w gorącu os

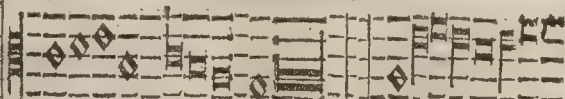
serc naszych / Wdzieczna ochłodo naszą. O do-
chłodzenie : A w płaczu pocieszenie. Borem

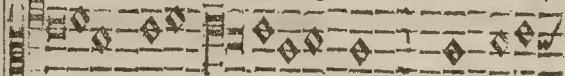
stojna światłości / Z serca wypadź ciemności /
from twojej pomocy / Nie mamy w sobie mocy /

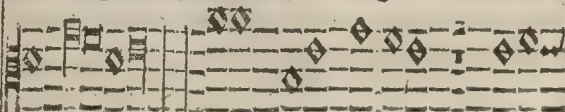
P I E S N I N A

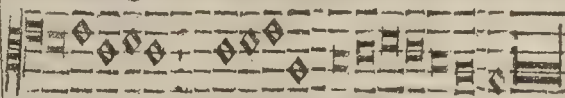
Służebnikow swych wiernych. Omy co iest
Niemaż w nas nic prawnego. Nałkon co iest

sposnego; Pokrop co iest zeschlego: Vzdrow co
twardego; Zagrzey co iest zimnego: Nawroc co

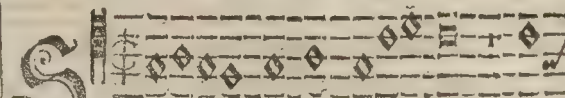

iest rannego: Day to o co zadamy/ Ktorzy w
iest bladnego. Cnotliwe zachowanie/ Chrześcia

tobie vsamy/ Dary łaski twej światey:
ańskie skonanie/ Potym wieczne zbawienie. Amē.

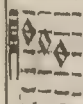
4. P I E Ś N.

Wlezy Duchu raczyż zawitać k nam/ A
wiernych

wiernych

niebieska

Boska sw

2 Tyś

Dobroren

woda żyw

Światło

3 Ty

Tyś iest

moc praw

nych/ A n

4 Ośw

Wlezy mi

mdle ciała

Chrystow

5 Niep

naśke swoy

sciey mocy

tko zle zw

6 Pro

wiernych swych rącz nawiedzić sam: Napełn ie

niebieśta miłością; Któryś stworzył serce y myśl/

Bośta swa wszechmocnością.

2 Tyś jest cieścycielem wiernych nāzwan/ A
Doktorem prawy mianowan/ Studnicą prawa/
woda żywa / Ogniem/ wnetrznym pomazaniem/
Światłością przenaświatła.

3 Ty jesteś Bogiem wiecznie prawdziwym/
Tyś jest Oycowstkim zaślubieniem; Tyś jest sam
moc prawice Bożej; Tyś nādźcią wszytkich wier
nych/ A wnetrzne oświecenie.

4 Oświeć światło ciemnym zmysłom naszym.
Wley miłość wnetrznością serdecnym; A
mdle ciało nasze pośilay: W wierze prawdziwey
Christowej/ Swa mocą nas upewniay.

5 Nieprzyiaciele nasze odganiay / A w sercā
nasze swoy pośey day: Tębyśmy też z trwey Bo
skiej mocy/ Mogli w wierze staćmi być/ A wszy
tko złe zwyciężyć.

6 Prośim day nam Oycā prawdziwie znać /

P I E Ś N I N A

A Syna namilszego też poznać / A siebie cieszyć cie-
łá Duchá ; W trzech osobách iedynego wśzechmo-
gącego Boga.

7 Napełniliśmy tak Boskim poznaniem / Dá-
ruy nas nabożeństwem prawym : A day nam w
zaśludze Chrystowey trwać / Nauci iego prze-
strzegać / A wiecznie z nim krolorać.

8 Day byśmy ciebie Boga naszego / Czcili po-
dlug słowa twoiego : A z twej dobrotliwej łęzo-
drości / Dochodzili zarówno dárów z niebieskiej
wysokości.

9 * Dayże nam też y w dziśieyszey sprawie /
Duchu cieszyć cię łaskawy ; Abyśmy ciesz / chwale
wzdarwali / Chwalać ciebie aż na wieki z cwoie-
mi wybranymi.

10 Bądź wieczna chwala Oycu / y Synu / A to-
bie Duchowi świętemu / Za wszystko coś dał z swej
miłości. W czym rącz nas ty sam pomnażać / A
przywiesić z swej radości. Amen.

S. P I E Ś N.

Po Ewangeliey albo po Kazaniu.

Przez twe święte Duchá zesłanie / Boży
Synu odpuść nam nasze zgrzešenje. Ty-
ś ten dzień sam wystawił / Żywot nasz
naprawił / Śmierć wieczney nas zbawił /
Swoą moc ziawił.

PSAL=

PSALMY Świąteczne.

Psalm 45. 46. 48. 69. 114. 138. 143.

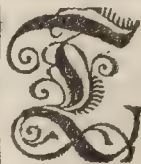
MODLITWA Świąteczna.

W Szechmogacy Boże Oycze, którzyś
Duchem swym świętym, sercá
Apoštolskie, y wśsytkich swych wier-
nych oświecił, y wolej swej świętey
rozumienie dáć raczył: Dayże nam
też przez tegoż Duchá twego święte-
go práwe rozumienie, y ziego pocieše-
nia w smutkách nášych wśelákich roz-
weselenie: Przez Zaslugi Zbáwiciela
nášego Iezusá Chrístusa, Który z tobá
żywie y kroluie, w iedności tegoż Du-
chá świętego, ná wieki wiekow, Am.

6. P I E Ś N

Ná Poniedziałek Świąteczny.

Nota iey, iáko: Day nam Pánie miłościá,
wy/ pókoy/ zc.

Ze Pan Bog świat vmiłował/ Ze
dla niego nie litował/ Poślác tu
swego miłego/ Syná iednorodzone.

2 Káždy który weń wwierzy / iuż

PIESNIO

nie może zginąć nigdy; Owszem jest tego bezpie-
czny / Ze otrzyma żywot wieczny.

3 Bo go nie dla tego posłał / Aby ten świat
potępić miał: Ale aby go zachował / A w łasce
swojej sprawował.

4 Wszelki tedy co wierzy weń / Już każdy zbaw-
wienia pewien: Ale kto weń nie wierzy / Pe-
wnie w potępienie zmierzy.

5 A toć prawe potępienie / A wszech niewier-
nych zginienie; Iż nie poznali światłości / A to-
ra przyszli w te niskości.

6 Gdyż ludzie sercá krnąbrnego / Wola ciem-
ność światá tego: A zawsze złe sprawy mają;
Przetoż o światłość nie dbają.

7 Bo ten co wszystko złe broi / Bardzo się swia-
tłości boi / A dziwnie iey nienawidzi / Gdyż w
niej swe złe sprawy widzi.

8 Lecż ten co prawdę miłuje / Według niej
żywot sprawuje; Temuć nie światłość nie sko-
dźi / Rad zawsze do niej przychodzi.

9 Już są jasne sprawy iego / Od Boga wszech-
mogącego / Ktore w nim sprawować raczy / A
nigdy go nie przebaczy.

10 A tak się w tym obaczamy / Prawey swia-
tłości szukamy: Poznawiać w niej swe złości /
Nie chcemyli byż w ciemności.

II * Różnie w nas sprawić nasz Pánie / Jasney
wey prawdy poznanie: Day bychmy w niej sta-
le trwali / Zbawienie twe otrzymáli

Przez

K
12 Przez
jedynego;
nas każdego

OKO

1.
Z Egiptu ro

S

milennu / R
cjonemus

S

Spolecznie

2 Ktora
Rep. Wyb
solodzil: W
A w niej p
wodzajnego

12 Przez Syna twego miłego / Pośrednika
jedynego; A toregoś tu nam dać raczył; By z
nas każdego oświecił.

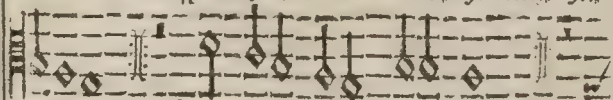
OKOSCIELE SWIE- TYM.

1. PIEŚN. o Kościele.

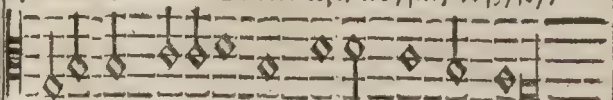
Z Eżaiaszá rozdziału 5. y Ieremiaśá rozdziału 2. y 12.

Śpiewam Panu me' mnie ze wśech
A społeczna krewnością ze mna zla-

miłemu/ Rep. O iego staroney winnicy: Rep.
czonemus Godno iest/ abyśmy wszyscy/

Společnie zaśpiewáli/ Jemu chwale dali.

2 A to on z láski swoiey tak plotem ogrodił/
Rep. Wybrałszy z niey kámenie/ hoynie iá ro-
spłodził: W pośrzed niey wieje postawił/ Rep.
A w niey piękna práse sprawił: Owocu z niey
wdzięcznego/ Czekat czasu swego.

Przez

A chciat

P I E S N I O

3 A chciał aby mu wdzięczne iągody rodziła/
Rep: Ale ona cierpiacie / y przykre pusiła. Prze-
toż Jerolimczycy / Rep. A meżowie Judscy
włoscy / Rozsadźcie te roznice / Nie y tey winnice.

4 A cożem ja z winnicą ta daley czynić miał /
Rep. Wszytko w niey naprawiwszy / bierzom się
w niey kochać: A zawiodym już czekał tego; Rep.
Aby z niey czasu słuśnego / wdzięczne iągody ro-
sły; Aleć z niey zle poszły.

5 A teraz wam pokaze co z nią bida czynić /
Rep. Gdyż z tey zley winnice mey niechciał owoc
wymiścić A tak iey ploty rozgrodze / Rep. Gdyż
moge tam iey zaszkodzić; A będzie rozrzucony /
Iey plot z każdej strony.

6 Wyżrycie co się w rychle iey buyności ssta-
nie. Rep. Jakie iey będzie mieć frogie podeptają
nie. Albowiem ja tak rozniosę: Rep. Wszytek iey
korzeń rozprosze; Bo iey nie okopają; Tak
iey zaniędbaia.

7 A zrosta na niey ciernie / y ostre ieżyny. Re.
A nie kaze obłokom puszczać dżdża y krzyny: By
wilgotności nie miała; Rep. Gdyż się tak nie-
plodna stąta / Nie podając żadnego Owocu go-
dnego.

8 Albowiem ta Winnica wśech zastępowo Pa-
na / Rep. Z ludu Izraelskiego iest zacnie zebrana:
A mąż z narodu Judzkiego / Rep. Był
wdzięcznym kochaniem iego; Ktoremu długo cze-
kał; By się szczerze wznał.)

A dżie

9 A dżiw
zadu; Rep
niacy sadu
Plac / krzyk
zadawac / O
10 Przeto
Rep. Poloz
Bychmy się
w sprawie
Wdzięcznie tr
2.

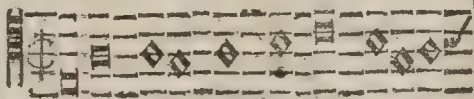
am sprawie
wzwybawie
slawego: Tr

9 A dziwnie mu folgował / czekać w nim
 rzadu: Rep. Aleć on w złościach leżał / nie czy-
 niący sadu: A miasto sprawiedliwości / Rep.
 Placz / krzyk / a wielkie cięskosci / Ubogim zwykt
 żadać / O Pána nic niedbać.

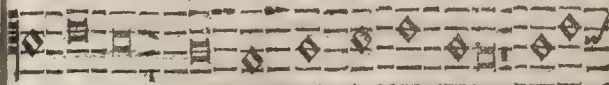
10 Przetoż go Pan odrzucił od oblicza swego:
 Rep. Położył go na przykład tu oczom każdego:
 Bychmy się też strzegli złości: Rep. A żyli
 w sprawiedliwości / A chwale Pána swego /
 Wiecznie trwającego.

2. PIEŚN o Kościele ś.

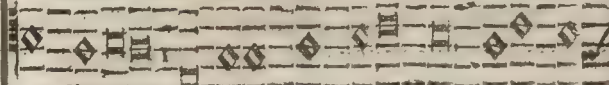
Wzięta z Psalmu 12.

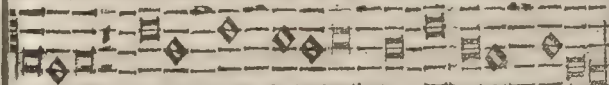
Nasz wszechmocny Panie / rączę to

am sprawić / W tym srogim zaburzeniu / rączę nas

uż wybawić: Albowiem jest pełen świat fałszu zło-

śliwego: Trudno dziś na nim znaleźć / człowieka

(Świętego.)

P I E S N I O

2 A hyscy Synowie ludscy prawdę porzucili;
Bo się błędnym naukom swoim przyuczyli. A
żdy już tedy może / z wymysłu swojego / Pro-
nych baśni snów swoich / naucza bliźniego.

3 Bo serca ich są frogim błędem napełnione :
Az oney obfitości rsta ich zmanione : Zdradli-
wym izykiem swym fałsz opowiadają ; A pro-
staczkowie na wszem / w tym im wiara dają.

4 Rozprosz Pánie te rsta zdrada napełnione /
Izyki wielomowne / fałszem zaráżone : Stłum
wszystkie którzy sobie wsłetecznie mówili : Już
my izyki nasze będziemy wielbili :

5 Bo mocne rsta nasze / Wszak to sami zna-
my. Ażaj my już nad sobą tedy Pána kłamiy ?
Ale Pan Bog widząc ich takie wsłeteczności /
Rzekł : Już ja powstane sam / w swej Boskiej
możności

6 Bo widzę płacz ubogich / a wielkie ciężko-
ści / Jako są zawiedzieni w swojej niewinności.
A już im postanowienie na wszem inakšy rząd / Od-
rzuciwszy od nich precz / ludzi emylnych ład.

7 Różnie to rychło sprawić nasz wszech moca-
ny Pánie : Bo w ten czas w zbawieniu twym
będziem mieć wśanie. Abowiem umowy twe są
wszdy Pánie czyste ; Jak srebro wyplawione z
sa przeźrocyste.

8 Róż przy twej świetej prawdzie chować
nas społecznie / A strzedz po wszech narodziech
twoich wiernych wiecznie : Gdyż wśawnie zło-

śnicy

śnicy okolo
na nasze

9 Wiec

śności /

śności ;

śce chować

śam opánor

W

50

nasz / A zbro-
cias / Widz

pryściel m

50

wyrodzona

śnicy około nas trązą / A zdradliwe sidła swe
na nasze złe wiążą.

9 Wiergdyżes miły Pánie według swej mo-
żności / Rozmnożył syny ludzkie w tej ziemskiej
mistości; Różne małe swe stádko wiernych w łá-
sce chować: Ják mocny Pan rózż wiecznie nas
sam opánować.

3. PIEŚN.

Z Psálmu 46.

Będnie mocny grunt iest Pan Bog
Bronić on nas w niebezpiečny

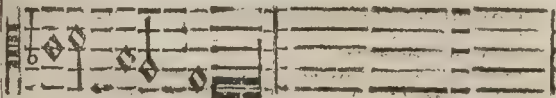
náš / A zbrojá mocna broniąca nas / Rep. Túc-
czás / Widzac vtrápienie wšytkich nas.

przyciáciel náš dušny / Ten o nas myśli: Temuc

wrodzona iest złość / sálsz y chytrość / Ták ziemi

nie iest

PIESNI O

nie iest iemu równość.

2 Tlic tu nie przemoże moc naszą / Bowiem
przeciw iemu iest mąta / Rep. Walczyć za nami
wśzechmocny Pan / Który Bogu Oycu iest mił
sam. Pytašli który to iest? Jezus Christus Pan/
Bog zaślepów zbawiciel náš iedyny / Obrońca y
stroż chrześciański.

3 By też ten świat pełen Czartow był / A nas
wśtych poźrec wraǳił: Re. Jedną sie go nie
nie lekamy: Gdyż pomoc pewna z niebą mamy.
Tlicz Kijaże świata tego / Grozi nam frog: Tlic
n emoże / bo mocno osadzone / A potapia go sto-
wo Boże.

4 Bożego słowa nikt nie zwalczy: Ale przed
nim wstąpić musi / Rep. Bo z nami sam Bog stoi
w polu / Pośilając wśtych w tym boiu: Jeslić
żywot twoy biera / Done / mąietność / Puść z do-
bra wola: Zysku w tym nie maia / Arolestwoć
wieczne w tym gotuia.

5 * Prośiemy cie Boże wśzechmocny / Gdyżes
ty iest Pan náš walczyn: Rep. Wyrwi nas z rąk
nieprzyiacielskich / Także od Prorokow falesnych.
Tlicz wiedza białwochwalcy / y niezbożnicy / Że
ty nas swoje maś dziatki na pieczy. Ta to / Amen /
iuz rzcemy wśtycy.

4. PIEŚN.
Z Psálmu 8.

A Ch Pánie Boże/Który rządzisz Zbozem
A w nimes obrat ná wieki miestánie

swoim/Prowadzisz go iáko owieczki/y jest ludem
swoie: Aby tu było ná wieki chwalone imie

twoim/Rep. Okaż moc swoje/á przydź żebyś nas
twoier

wybáwił; Boć sie okrutny iuż nád námi nieprzy-

iaciel zmocnił.

2 Ach miły Pánie rácz weyjrzec ná nas stra-

pione/ Ráczże okazać nád námi twe świete zmi-

lowanie/Rep. Dopomożysz nam/ żebyśmy sie ná-

wrocili

P I E S N I O

wrocili: I grzechow powstały / za nie śczyra
połute czynili. Bądź nam miłościw a odpuść
nam nasze zgrzeszenie / Ktorymesmy zasłużyli to
twoie karanie.

3 Ach Pánie Boże iak długo ná nas sie gniewa-
wasz: A modlitwy ludu twoiego czemu nie wy-
słuchasz! Rep. Tak armieś nas chlebem płaczu /
y żalości / Tak awasz nas łzami frąsiku / y wiel-
kiej cięskości. Boże wszechmocny zmikuy sie / day
nam pocieszenie: Nieprzyjaciolom naszym wśpy-
tkim day upamiętanie.

4 Ach tá winnica ktoraś sam przeniósł z Egi-
ptu / A rozszerzył korzenie iej z swego Tefta-
mentu: Rep. A wyrzuciłes z niej moca swia po-
gány: Aby w niej wierni / ná ich mieyscu byli
wkorzeni: Tak pełnią ziemię z błogosławień-
stwá twoiego / A zmocnią sie bázro mocno w
ludu cudzego.

5 Ach tá winnica potym ciernia námnożyła /
A od oney hojney płodności / bázro odstąpiła: Re.
Te odrzuciwszy / y zaśieś inna nasádził / A rwa
Syná swego Jezu Chrystá ony y poświęcił: U-
stawiłes krolestwo aby sie rozmnożyło / Ktoreby
zawśze moc kráństa ná świecie tłumilo.

6 Ach miły Pánie toś plot tej winnice skąził /
Ktorys tak mocnie od początku z pilnością postá-
wił: Rep. Dla tegoż ia wśyscy ktorzy ida targá-
ia / Ses ia opuścił z obrony swej to ná oko znáta.
Werwał sie do mey wieprz z wielką okrutnością;

Ten

Ten tárga

7 Ach

siemy / W

piemy / Kie

Ktora plu

Kacze prz

pustofyć :

bledom ve

8 Zapa

rzuciona w

Ach náš m

Owoce d

Od oblicza

nie bódzieli

9 Wey

Ktoregos

iego / Rep.

nád námi:

wyznawa

cie nabojn

pry twoie

10 A w

Będziemy

Rep. A n

Chcemy si

go. O Bo

námi: W

wśyscy rze

Ten targa/ depce/psuie/każi bez wśhelkiey litości.

7 Ach Boże nasz wszechmogacy/ ciebie pro-
siemy/ Weyrzysz na te wciśki nasze/ ktore tu cier-
piemy/ Rep. Zatrąć miły Panie te bestia okrutna/
Atoż plugawci te winnice swa nauka omylna.
Raczej przyiać Zbor swoy w opiekę/ nie day go
pustoszyc: Slutuy sie nad nami racz koniec tym
bledom uczynić.

8 Zapalona jest ta winnica/ y wycięta/ Roz-
zucona wśhytka iey pierwsza krasa/ y odieta. Re.
Ach nasz miły Panie/ iako przed tym kwitnęła/
Owoce dać / latorośle wszedzie rozpuszczają!
Od oblicza twego stusnie za złości skarana: A
nie będzieni złutowania twego/ jest stracona.

9 Weyrzysz o Panie na Syna twego miłego/
Ktoregoś wydał dla zbawienia Kościoła swo-
iego/ Rep. Dla tegoż odpusć/ racz sie zmiłowac
nad nami; Wśhakes nasz Ociec miłosierwy/ iako
wyznamamy: Nie day zaginać nagle/ prosimy
cie nabożnie: Zachoway nas swą mocną ręką/
przy twoiej obronie.

10 A wybawieni z wdreczenia tak cięskiego/
Bedziemy chwalić imię święte maiestatu twego/
Rep. A nie odstapiemy iuż od słowá twoiego;
Chcemy sie zlepśyc/ ciebie słuchac Pasterza nasze-
go. O Boże wszechmogacy wkaz także swa nad
nami; Wybaw nas z mocy okrutnikow/ Amen/
wszyscy rzecznym.

5. P I E S N. z Psalmu 84.

Ná Stará Note.

Jak są mile twe przybytki Pánie / A
iś wdzięczne w nich przemieszkawa-
nie / W których imię twoie sławne.

2 A nim z wielkiej chuci duszā mo-
iś pragnie / Aby miała w nich swoje mieszkanie /
A społeczne obcowanie.

3 Strapione serce / y to moje ciało / Pragnie
aby w twym domu mieszkało; A w nim zawždy
przebywało.

4 Bom iuż w nim nálażł wciśne mieszkánie;
Jak wrobliczek wdzięczne gniazdko swoje /
Gdzieby miał słaść dziatki swoje.

5 Bo tu przebywaś Boże wszechmogący /
Dary dawaś / wszech obżywiający / Wiernym
i tobie wolającym.

6 Do twego domu wierni się zhadzają / Jak
tu gniazdom ptacy się zlatają; Gdzie imię twoe
wystawiają.

7 W nim sobie służą i rodzeniu nowemu / W
nim się rodzą i szczyremu wierzeniu; Z twego Du-
chā náświeższego.

8 Tuć twe Oltarze moy wszechmocny Pánie;
Arolu moy tuć jest moje kochanie / A z wiernymi
obcowanie.

9 Błogosławieni którzy tu mieszkaia / A ná
wielki

wielki w d
sławiaia
10 Cień
dość máia
dole płacze
11 Za c
wszystkich
nym Syon
12 Bo
Wskáś 2
nas w obr
13 Rá
Ta własn
odwraenie
14 Bo
mieszkać;
bywać / A
15 'S
Aby w do
twe świat
16 Gd
pelniaś /
3 láski sw
17 Bo
stym / Wo
nym / An
18 Day
swoich; 2
tych / Gd

wieki w domu twoim trwają / Imię twoje wy-
stawiają.

10 Cię wysławiają/imię twoje stawiać ; Rá-
dość mają wespół cię ciesząc / A w smutnym pa-
dole płacząc.

11 Za co im da Pan tu dobrozręczenie / A we
wszystkich cnotach pomnożenie / Przy swoim wier-
nym Syonie.

12 Boże wszechmocny usłysz prosby moje :
Wszakże Bog nasz/nakłoń ucho swoje / A weźm
nas w obronę twoją.

13 Raczże sam weyjrzyć nasz łaskawy Panie/
Na własnego Syna zastrużenie ; Co nam sprawił
odkupienie.

14 Boć miłszy jest dzień w twoich przybytkach
mieszkać ; Niż tysiąc dni w złych Źborzech prze-
bywać / A z nimi także obcować.

15 Szczęśliwy jest ten kogoś ty sam obrał/
Aby w domu twym świętym przebywał / Imię
twoje święte wystawiał.

16 Gdzie wszystkie wierne wśmem dobrym na-
pełniaś / Swoje dary z hojnością im dawaś / A
z łaski swej świętej zbawiaś.

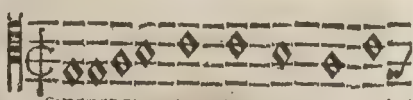
17 Boś też ty jest sam Słońcem przeczysz-
łym / Wodzem pierwszym wszystkim swym wybra-
nym / A mocnym obrońcą wiernym.

18 Dayże nam mieszkać w tych przybytkach
swoich ; A day chodzić do twoich Źborow świę-
tych / Gdzie jest obcowanie wiernych.

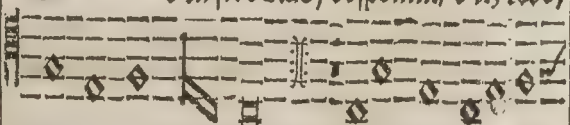
P I E S N I O

19 Jbychmy cie tam na wieki chwalili / Ze
wszystkimi twymi wybranymi : Potym z toba
wiecznie żyli.

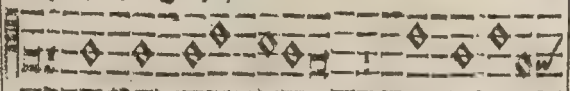
6. P I E S N.

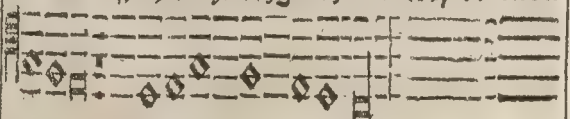
Owstań Panie / już powstań / A ná-
ná swe sluby rospomni / I tiż twoy

wiezb ty lud swoy sam: Rep. Obacz nas opuśczo
sad przysidzie groźny:

ne / Od wssch ludzi wzgardzone. My do ciebie

wołamy / Pomocy twej żadamy.

2 Prawda twa bázro w cieśni / prze złosłiwie
zwodniłi: Rep. Zbor też twoy wciśniony / w Báb-
bilonie strapiony: Zmituy sie / á zlutuy sie Páste-
rzu náš iedyńy: Oślyż wiernych stekanie / A day

im

im wybar
3 Wey
przetlety.
wami ob
mu sa w n
nit / Lár
4 Ch
stawił: I
wy swoje
Tá cie P
By sie mł
5 Bo
służba wi
stwy D
náš Pám
rocy pisał
6 Oba
zang: Rep
unice káse
tánska m
maš imie
7 Kác
sowo sw
Mistrza
Bábilona
pobudzali
8 Day
przyleli:
błędny od

im wybawienie.

3 Weyrzysz już na Zbor święty/ Niedzy złymi
przeklaty. Rep. Ten Antychryst utrapil/ Osta-
wami obciążył: Stowo/ słudy/ światości/ Cie-
mu są w nienawiści: Prawde wszystkie przemie-
nił/ Lärwe z wierzchu zostawił.

4 Chwała twoja odmienił/ Atoż ty sam o-
stał: Rep. Stowo twoje zmieważył/ Osta-
wy swoje wiracił: Sakramenta z odmieniał/
Na cie Páná nie pomniat/ Atoż tego zakazał
By się nikt nie domyślał.

5 Bo kto pierwszy Zbor twój znał/ Naukę/
służbę widział: Rep. Niemáš mu podobień-
stwa/ Dla złego nabożeństwa. Rácze weyrzec
náš Pánie; Przyjšťoć już wypełnienie/ Co Pro-
rocy pisali/ A wierne przestrzegali.

6 Obacz te Matjontę swa/ Antikristem zma-
żana: Rep. Rác wspomnieć na sluby swe Obie-
tnice tášťawe: Boć niemáš kto by cie był/ A Bě-
táňska moc zburzył. Jedno ty Pánie mocny/ Co
maš imie wšechmocny.

7 Rácze wzbudzić slugi swe / Dznými
stowo święte: Rep. Day im Duchá świętego/
Mistrza nayprawdziwszego: By w srzodku
Bábilona/ Mowili twoie słowa; Lud wynieść
pobudzali: By grzechu/ pomsty wšli.

8 Day Arolom serce táťie/ By twe stowo
przyieli: Rep. By złych kóściol wzgárdžili/ Jak
błedny odrucili. Rácze im dać náš Pánie/ A kte-
r

P I E S N I O

ski swoiey wznanie ; Aby cie też poznali / Imię
two wystawiali.

9 By zaś twoy Kościół święty / Przyszedł w
swoie dostojność : Rep. Aby w nim słudzy by-
li / A prawdy nauczali : Aby oblubienicą twą
przez cie odnowiona / Żążywając słow twoich /
Potym była zbawiona.

10 Różje już nas wysłuchac / Poćieszenie
nam swe dać : Rep. Różje nas sam wybawić /
A sprzeciwniki stłumić. Day to za naszych cza-
sow / Na prośbę naszych głosow ; Byśmy tu w
prawdzie żyli / Ciebie wiecznie chwaili.

7. P I E S N .

Ná słárę Note.

Kzyczym k tobie wieczny miły Panie /
O łaskawe wysłuchanie ; Weyrzyż
na swoje stworzenie / A day w rychle
wspomożenie.

2 Młc się pod straż twoie uciekamy / W tych
trudnościach / Ktore mamy : Bo wszystkie ślatań-
skie siły / Gwałtem się na nas wzburzyły.

3 A prawie ze wszelakiey strony / Potrzebu-
iem twej obrony : Ktorey gdy mieć nie będzie-
my / Wszyscy razem poginiemy.

4 O wieczny Boże Opcze prawdziwy / Wśa-
kś ty Pan lutościwy / Prosim cie twoie sieroty /
Wskrom te nasze kłopoty.

Musim

5 Musim to znąc jesmy przewinili / Każn o-
krutna zaśluszyli: Bo czynim rozliczne złości / Prze-
ciw twoy sprawiedliwości.

6 Wszakże iednak to usanie mamy; Ze łaskę
twoą otrzymamy: Gdy twego miłego Syna / Za-
daje za nami przyczyna.

7 Bo dla tego krew swa święta przelał; Wy-
srogi gniew twoy wblagał; Nas wiecznie z toba
ziednoczył / Ku łasce pierwszey przywrócił.

8 Aliało pośrednik nasz iedyny / Pokrywając
nasze winy / Chce przez swoje zasłużenie; By-
smy mieli wybawienie.

9 A wypełnił nas swym obietcanim / W Pie-
śmie świętym napisanym; Co przezeń żądać be-
dziemy / Ze to wszystko odzierzemy.

10 Przetoż każdy bez wšzego wątpienia / O-
czekaway pocieszenia: Gdy swe oczy w niebo
wznosił / W pokorze w cichości prosił.

11 Weyrzył na to / wieczny miły Panie / Sy-
na twego obietanie; A w tak wielkie zamieszá-
nie / Młey nad nami zlutowanie.

12 Jaks miał nad młodzieńcy onymi / W
Babilonie sługi swymi; Ktorzy do ognia wrzu-
ceni / Nie byli nic wškodzeni.

13 W poszrod piecá z Aniołem chodzili / Wšce-
chmocność twoie wielbili; Żes przez dziwo oká-
zać raczył / Jaks sług swych nie przebaczył.

14 Także też do Lwicy iamy wrzucony / Dá-
niel Błogosławiony / Widział znak niepospolity /

PIESNI O

Wszemu światu znamięnity.

15 Arzycząc k tobie Pánu Bogu swemu/ Po-
mocnikowi prawnemu/ Był przespieczon Prorok
świety / Miedzy frogimi zwierzety.

16 * Tymże kstatem nas sieroty swoje/ Sa-
choway w te niepokoię ; Byśmy pod twą strażą
żyli/ Ciebie przespiecznie chwalili.

17 Rącz potłumić wszystkie sprzeciwniki i ich
wszystkimi służebniki/ Niech znaia twoi wybrani ;
Jeś ty Pan nad wszeimi Pány.

18 My w tobie pewne ufanie mamy ; Je to
wszystko otrzymamy. Amen niech się już tak sta-
nie : Wysłuchay nas miły Pánie.

S. P I E Ś N.

Ná Stára Note.

Wz się godzi serce swe ku Bogu podno-
ścić. Rep. A na obrona jego bezpiecznie
się puścić/ W tym terażniejszy ścisnie-
niu/ W ciężkim pokuśnieniu/ Nie maiać
sami z siebie mocy k wybawieniu.

2 Przetoż k niemu wołaymy w swej uniżono-
ści/ Rep. A wstáwnie żadaymy jego przytom-
ności: Wierząc/ iż nie opuści nas. Boże ná wy-
sokości/ rącz sam walczyć za nas.

3 Bo siła nieprzyiaciel już powstawa wzgo-
ra: Rep. Nam trzodzie twoiey groża / wiódac
swoie spore: Chcacy nas z świata wygładzić/ A
do kóna

do kóna i
gruntu i
4 Bo
trzeba: A
obronić:
chłubić:
swoje miec
5 Ty w
ści; Rep.
swoiey Bo
nas przyt
nie o tásce
6 O Bo
mi/ Rep.
nad nami.
drość nieb
przyiaciel
7 Boć i
brány; i
swoim sw
dawać/ A
te im dác
8 Powy
mogacy:
3 swoiey s
3bojnik; 2
nego/ frog
9 Podn
Rep. Day

do końca / kazać ; Twoje zbawienne prawde do
gruntu wywrocić.

4 Bo niechca temu wierzyć ; Żesny twoja
trzoda : Rep. Ani na to pomyśleć ; Żes ty nasz
obronca : Ale też to śmiać mówić / A z tego się
chłubić ; Że nad nami moc swą mogą zwycię-
stwo mieć.

5 Ty wiesz / iż nas obrat / niebieskiej rado-
ści ; Rep. Ż błedow / z grzechow wybawit / z
swoiey Boskiej mocy : W Zbor święty twoy
nas przylaczył ; Ktoremuś slugi dał ; Przez
nie o łasce swoiey nas wszystkich wperniał.

6 O Boże wszechmogacy / bądźże zawsze z na-
mi / Rep. A we dnie / y też w nocy / dźierz. rękę
nad nami. Okaz w nas twoje moc Boską / y Ma-
drość niebieską ; Żasremay pychę / spora / moc nie-
przyacielską.

7 Boć już ręce ściągają przeciw twym wy-
bránym ; Rep. A bardo one trapią / Tyrán-
stwem swym srogim : Nie rączę nas im w moc
dawać / A hańbić dopuszczając / A imię swoje świę-
te im dąć posromać.

8 Powstańże w swoiey mocy / Boże wszech-
mogacy : Rep. Sluchay naszych żadości /
z swoiey świętey gory : Przestrasż wszystkie nie-
zbojniki / Błedu miłośniki / Ludu twego wier-
nego / srogie przeciwniki.

9 Podmes swoje prawice / nam ku pocieszeniu /
Rep. Day okrutnikom w lice / ku ich żasnucceniu :

Żetrzyż

P I E S N I O

Zetrzyście y ich Tyráństwo / Jakiż y Okrucieństwo: Day nam teraz ściśnionym / swe Boskie zwycięstwo.

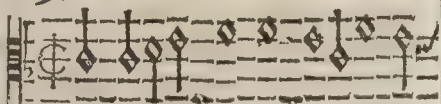
10 Bądźcie prawica naša przeciw ich frogosci / Rep. Teraz / y też w każdy czas / z swoiey wszechmocności. Day niech przespiecznie mieścimy; A tobie służymy / Będąc w twym opatrzaniu / Z tego się cieszymy.

11 Nie boiać się siły / niezliczonych ludzi / Re. Atorzy nas swym tyránstwem wszędy ogarneli: Mamy ciebie przytomnego / Króla niebieskiego / Co we wszystkim zastawiaś każdego wiernego.

12 Dayże nam statymi być Boże wszechmocy: Rep. Wasza droga przechodzić przy nas nieprzyjaciół: Bo jest Pánie twoje zbawienie / A wyswobodzenie / Tu w Zborze twym / y w niebie / wieczne pozegnanie.

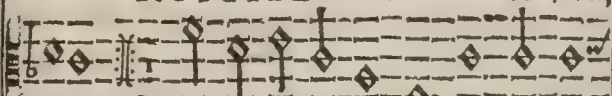
13 O rączę to uczynić dla Syna swiego. Re. Day szczęśliwie dostąpić Królestwa wiecznego / A tobie tam chwałę rozdawać / Wiecznie rozkoszować; Święty / Święty / z Anioły / aż na wieki śpiewać.

9. P I E Ś N.

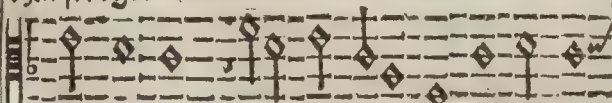

Wszechmocny Boże stworzenia wszeł
Węzrzyś na nas grzeszne z miłosier-

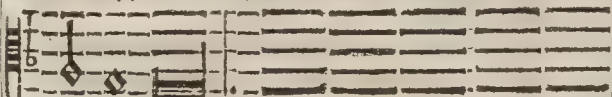
kiego /

kiego/ Rep. Boć wielki fałsz / y błąd wszedy na
dzia swego:

świat wyszedł: Wszakże temu dobrze/ co ku pra-

wodzie przyszedł.

2 Patrząy na to każdy / iak fałsz z każdej stro-
ny. Repe. Puśćwśy Pogaństwo / patrz na
Chrześciana. Kto Christa wyznawa/ Od złych
nieprzyjaźni ma : Samiż go sadzą złym / y też po-
tepionym.

3 Wszakże to nie dziwne ; iż sie to tak dzieie :
Rep. Nie każdy prawdziwa / raczy sie z niey
śmiej. Nie w świeckiej mądrości / Przysć ku
znaiomości ; Ale pokornemu/ Sprostą wierzące.

4 Prostaczkom zaślubił Pan siebie obiać :
Rep. A już to wypełnił/ raczywśy sie ziawić.
Śwoda siebie sami mądrzy / y uczeni ; Co dziw-
nie widruia/ Pánu wierzyć niechca.

5 Boć ten skarb iest skryty/ Christus prawda
wieczna. Rep. A iásnie odkryta náuka falecz-
na. Pierwśy on Zbor świąty/ Wielce obnázony :

Kto go

PIESNI O

Kto go nąśladuie/ Bywa znieważony.

6 Prawiebysmy wszyscy bezrozumni byli/ Re.
Gdyby miałac wolność / w niewola sie wdali.
Niy przeciw summeniu Wierzac iego stewu/ Nic
czynić nie śniemy; Boga sie bojemy.

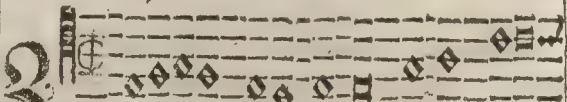
7 Antychrystowych błędow nie trzymamy:
Rep. Ku zbawienney prawdzie / wola zawo-
dzący; Chcąc ią każdej chwile / Z Pi. mą trzy-
mąć mile; W którym iest nauka / Z Chrysto-
wego Ducha.

8 * O wszechmocny Panie Boże od wieczności/
Rep. Niy k tobie wolamy w swej wielkiej cie-
skości: Dla ciebie cierpiemy/ pomocy badamy.
Drażże bronić nas/ W ten niebespieczny čas.

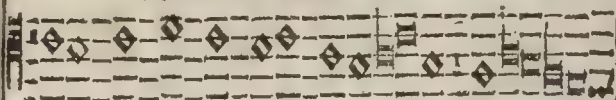
9 Daruj nas stałością / niech nami nie scho-
dzi; Rep. Nad światem zwycięstwem: co z cię-
bie pochodzi: W pancerz prawey wiary / Oblecz
nas z łaski twej/ Byśmy mogli statecznie Zaroske
wytrwać przy niey.

10 Bądźże wieczna Chwała wszechmogacy
Boże: Rep. Jis nas nieprzyiaciel przewalczyć
nie może: Bo walczysz za nami Swymi działecz-
kami. Bądźże chwalon z tego / Przez Sym-
woiego.

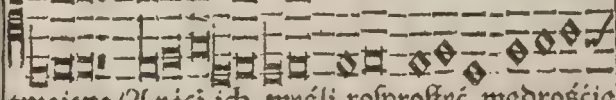
10. PIEŚN.

3 Trzy mocna ręka swoja / wieczny Boże /
wsyrtie

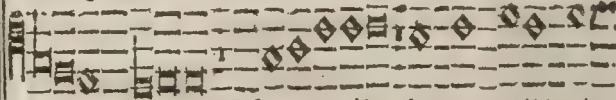
1
wsyrtie gw
twoiego/2
Bostwa tw
nym nie vfa
sam walczy
o Kościoła
Psalm 2
45. 46. 4
mych w R
Ktore vk
y tr
Psalm 43

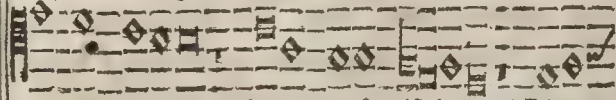
wszystkie gwałtowne siły nieprzyjaciół Kościoła

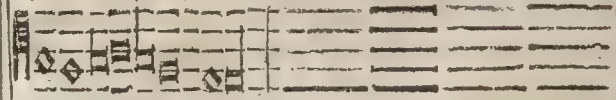
twoiego/ Al racz ich myśli rosproszyć mądrością

Bostwa twego/ Aby poznali/ iż my w nikim in-

nym nie ufamy/ iedno w tobie Panie nasz/ktory

sam walczysz za nami.

P S A L M Y.

O Kościoła Bożego vtrapieniu y pocieszeniu.

Pśalm 2. 3. 4. 5. 8. 16. 23. 24. 37. 42. 44. 45. 46. 48. 65. 71. 89. 124. 129. 149. Patrzących w Rejestrzech Pśalmowych o Kościele.

P S A L M Y.

Ktore wskazują w samym Bogu być wśność y trwałość Kościoła Bożego.

Pśalm 4. 37. 91. 113. 115. 118. 125. 130. 146. 147.

Przećiw

P I E S N I O

Przećiw Apostatom Psálm. 55. Przećiw
obłudnym Iudasom Psálm 109. Przećiw
prześladowcom y wygubićielom kościoła
Bożego Psálm 28. 44. 54. 61. 74. 79. 80. 137.
Za społeczność kościoła Bożego dziękczy-
nienie Psálm 26. 27. 42. 61. 63. 65. 84. 92.

MODLITWA za Kościół w szitek.

BOże miłosierny, Oycze nasz
niebieski, racz strzedz Kościół
lá twoiego miłosierdziem swo-
im wiecznym, aby od wszech niebe-
szpieczeństw, y przeciwnieństw za two-
ią obroną będąc wolnym, a czuąc rá-
tunek twej láski, od wszelkich škodli-
wych rzeczy był odwiedziony, do zbá-
wiennych zaś był obrocony, ku służbie
wieczney imieniowi twemu świe-
temu w wszystkie swe sprawy obra-
cając. Przez Páná nášego
Jezusá Chrystusá,
Amen.

O ŚWIĘTYCH
BOŻYCH.

A Naprzód szczególnie

O Błogosławionej Máriey Pánnie.

1. P I E Ś N.

Tuż wszyscy Chrześciance / ić. Pátrę Adwent-
wey Pieśni 8.

2. P I E Ś N.

Ż sercá prawnie ochotnego. ić. Pátrę tamże
Pieśni 9.

3. P I E Ś N.

Dużo moiá Páná swego. Pátrę tamże Pieśni 10.
y innych.

P S A L M Y.

Pśálmy obiadniające Máriey Pánnny świętęy Pieśni,
(Magnificat, Wielbi dużo moiá Lucę I.)
Te ś.

Pśálm 33. 34. 132. 146.

P I E S N I O

MODLITWA czasu pamiatki Błogo-
sławioney Máriej Panny.

 Y cze náš niebieski, któryś z o-
sobliwej láski swoiey obrał bło-
gosławioną Márią Pannę matką po-
dług ciała Synowi swoiemu Jezusowi
Christusowi: dayże nam też z tey lá-
ski swoiey, áby przez przyięcie słowá
twoiego swietego w sercá nasze, y iego
záchowanie uczynkiem w wierze pra-
wdziwej, byliśmy tobie y Synowi
twojemu milemu Jezusowi Christusowi
miłymi, tak; iáko on nas opewniał sam
mowiac: Ktokolwiek czyni wolá Oy-
cá moiego, tenčí ieść brátem, y siostrą,
y matka moia: A potym z toba w
chwale wiecznéj żyli. Przez tegoż
Syná twoiego milego, á Táná nášego
Jezusá Christusá, Amen.

POTYM WOBEC
O SWIETYCH INNYCH
WSZYTEK BOŻYCH.

P I E S N

SWI

my: Boga

tych ie: A

2 Násł

zności pełn

ich: Tak

ludzi zych

3 Swi

świata ni

Wszyste n

cina rado

4 Byli

cuiac: Gd

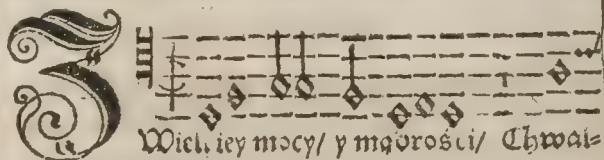
zapłata /

5 Kedy

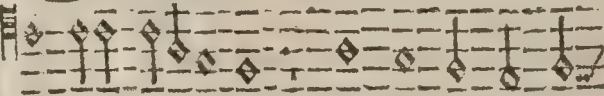
nedza /

miłość /

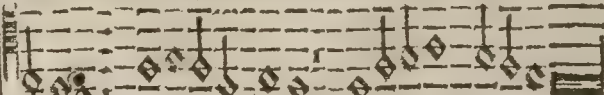
1. P I E S N,

Wiel. iey mocy/ y mądrości/ Chwal-

my: Boga z wysokości: Chwalmy: go też z świe-

tych ie: / A którzy mocą iego / Zwycięzyli czartą złe.

2 Naśladowymyż żywotow ich / A cnot pobo-

żności pełnych: Chodźmy na świecie w tropach

ich: Tak weźmiemy onych. Strzeżmy się zątym

ludzi złych.

3 Świeci aż na świecie byli: Wždy według

świata nie żyli: Bo wzgardzili iego miłość /

Wszystk maiać chciwość / Tam tedy jest wie-

cjna radość.

4 Byli tu iako nie będąc / O on sie żywot pra-

cuiac: Gdzie bez srebra y bez złota / Żoyna iest

zapłata / Wiernym wiecznego żywota.

5 Kedy ani mol ani rdza / Ani też iuż żadna

niechęć / Nie będzie też ani żalność / Jedno wielka

miłość / Wiecznie nieskonczona radość.

PIEŚNIO

6 Których pycha nie wniosta/ W prawey wie-
rze trwali z prostą; We wszystkim dobrym pra-
cuiac/ Światu nie folguiac/ Ciało duchowi pod-
daiać.

7 Świecką chwałą nie wniosta/ Cieszkosc za-
dna nie odwiodła/ Od miłowania Bożego/ Rod-
woley iego/ Biorąc posilenie z niego.

8 Ciała nie związała miłość/ Ani iego żadna
chciwość; Reka się też powściągała/ Cudzego
nie brała; Gniew/ zazdrość/ miejsca nie miała.

9 Wzgárdzili świeckie marności/ Byli w zgo-
dzie/ y w miłości/ Staraiać się o zbawienie/ O
stałe wytrwanie/ Wiecey niż o dobre mienie.

10 Państwa świeckie za nic mieli; Wiele ich
w ubóstwie trwali/ Wzgárdziwszy doczesne mie-
nie; Cierpieli więzienie/ Prze Pana Chrystusa
imie.

11 Głód/ pragnienie/ y trapienie/ Mieli wiel-
kie siromocenie; O łaskę świecką niedbaiać/ A za
nic ich maiać; W samym się Bogu kochaiać.

12 I miast ie ze wsi wyganiano/ A za odseje-
pienie miano; Jako złoczyńce ie bili/ A dziwnie
maczyli; Dla prawdy ktorey uczyli.

13 Nie lituiac gardła swego/ Położyć dla
Pana swego; I radością śmierci podieli/ Alby w
niebie byli; A z Panem swym wiecznie żyli.

14 A došli tego wszystkiego/ Za łaską Pana
swoiego/ Ze radości używają Ktora z Pana ma-
ia; Jemu chwale wieczną daiać.

Niechże

15 * N
cie nash mi
ści żyć/ A w
wielom ch

tuiacy/ Prze

Szutaycie

Albyście by

2 Wejśn

ty; On kado

ty; Krzyż/

Alby táf z w

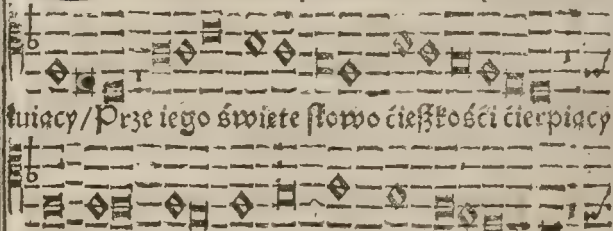
3. Trzyd

15 * **T**łechże sie też nam ták stánie/ Prośim
cie náš mily Pánie : Dopomoż nam w świato-
ści żyć/ A w niebie z toba być : Ták cie na wiek
wieków chwalić.

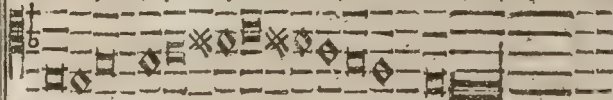
2. P I E Ś N.

Grześcianie prawde Boża prawie m-

Szukaycież pocieszenia / z słow Chrystusa Pána:

2 Weźmiecież tu przykładu żywot iego świe-

ty: On będąc wśchmogacy/ nie był w złych wśia-
ty: Arzyż/ boleść/ y chudobę/ rad mile podsta-
pił: Aby ták z wieczney nadzie nas grzeszne wykupił.

3 Trzydzieści y trzy lata/ tu będąc pracowal:

P I E S N I O

4 Cierpiac przeciwności / z tym nie odpłacować.
Tę swym przykład zostawił / by z nim iść chęć
lis / A przac się sami siebie / Krzyż swój na się wzięli.

4 Te rzeczy opowiadał / swoim słowem /
A innym ich potomkom / y nasładownikom /
Kac; iż tu będziecie wciśnienie cierpieć: Ale we
mnie będziecie / wesele duszne mieć.

5 Będziecie w nienawiści y wściech / dla mnie
wściechcie: Cierpiac też pośmiewanie / y rozliczne
niedze; Świat się będzie radować / a wy zaś
plakać / Potym w wieczne wesele / odmienni się
wam plakać.

6 A mówił: Gdy was beda dla mnie wiec
złorzeczyć / A wszystko złe przeciw wam fałszywie
przewodzić / Z tego się wy weselcie / y radujcie
wściechcie; Będziem wam zapłata w niebie bo-
na będzie.

7 Ponieważ Gospodarza zowa opętaniem;
Obżerca y opilca / y Samarytanem; Tym więcej
iego cześć beda tak nazywać / A to go sercem
całym będzie nasładować.

8 Dawszy im ten to przykład / na się wzięcie:
Ponieważ na zielonym to się drzewie dzieje; Coż
się wiec z drzewem suchym potym będzie działo /
Gdy wielkie pokuszenie będzie nastawało.

9 A czemuż się lekamy od złych wrogów /
A kłatw / Krzyków haniebnych / y kacerowania;
Chcemyli z Chrystem Panem swoim w niebie prze-
bywać; Musimy sromocenia / dla niego używać.

Nie

10 Nie
tracić:
nagrodić
jwe tracić
zapłaci.
11 W
od niego
go! Nie
go! Co się
12 Sto
wa; A ry
Trwamy
trwamy
13 Gr
wey; Bo
stowy; S
taci / Taci
daci.
14 T
Gdy przy
smy w d
wody się
15 Bo
swoimi;
swoimi
ści nie mi
zaprzeć.
16 De
nie / A se

10 Nie ważmyż sobie dobr swych/ dla wiary
utrącić: Wszak nam ślubuje stokroć więcej zaś
nagrodzić/ Mowiąc: iż kto tu dla mnie dobrą
swę utrąci/ Temu Ociec Królestwem niebieskim
zapłaci.

11 Wszak co mamy dobrego/ wszystko jest
od niego; Przeczyć tego nastawic lutuiem dla nie-
go! Nie jest ten żaden wierny sluga Pana swe-
go/ Co się go tylko trzyma czasu szczęśliwego.

12 Stałość wiary poznana w pokuszeniu by-
wa; A rycerstwie zwycięstwo bez boju nie bywa:
Trwamyż stale do końca wedle swego Pána; A
trwającym korona wieczna będzie dana.

13 Groźby się nie strachamy nic Antychrysto-
wey; Bo nas Pan Chrystus cieży sam/ rymy to
słowy: Stadko moje małuczkę/niechcież się le-
kać/ Tak się Oycu zлюбиło/ swę królestwo wam
dać.

14 Takowę pokuszenie/od Pána być znamy:
Gdy przyda pokuszenia nic się nie lekamy; Aby-
śmy w odrzeczeniach dusze swe chowali/ Od pra-
wdy się poznanej już nie odwracali.

15 Bawiem sam tak zbawiciel/ rzekł ostry
swoimi: Kto się we mnie nie zgorzy/ jest błogo-
ślawiony. Bo lepiej prawdy Bożey wznajmo-
ści nie mieć; Niżli się iej poznanej dla bojaźni
zaprzeć.

16 Udaymyż się na wierne w czas po-
kuty / A sposobmy się pełnić Bożę przykazanie. Co

P I E S N I O

na nas Bog dopuści grzechom przyczaymy : A
grzechom odpuszczenia/od niego zadaymy.

17 Wiedzac/ że z god na gody nie mojem ni-
gdy iść; Nie leńmyż sie ciężkości/ na tym świecie
nosić: Jbyśmy po tym smutku mieli radość/anie/
Tám z świętymi Anioły: Amen day to Pánie.

3 P I E Ś N.

Notá iey iáko, Wesel sie tey to chwile ludz-
kie pokolenie/ ić.

A To tu chce Bogu służyć/ żywac w po-
bożności; Musi nadze wzyć/ y frásun-
ków dosyć; Być wśsem w nierówa-
ści; Ják w Ewangeliey sam Pan
Christus iści.

2 A musi záwždy chodźić w duchownym o-
dzieniu; Cierpliwości dobyć przeciw pokuśnienius
Przeglądając boie/ Náktoe musi iść/ bez ciele-
sney zbroie.

3 Znając tu być na świecie swoy żywot mi-
zerny/ Pokuśnienia wielkich wstawić; me pełny :
Jákoż tego skusił / Job służebnik Boży / A wy-
znać to musiał.

4 Wszakże sie żaden nie ma lekác tego krzy-
ża : Alle sie ma stáwić zá stalego meża : Bo w
krotkości czasu/ Przyjdzie koniec pewny/ takiego
nierozumu.

5 To znájący/ naywiecey kogo Bog miłuje; Że
tego

Sw

tego nacię

wiodac: D

6 Czego

Bym Pánie

tym stanie

chwaly sw

7 Nie ie

Bo Christi

Ten nie nie

na świecie

8 Taki

Byli nadza

sie weselili/

9 Przet

Jch przyk

w wielkim

wiecznym o

10 Ty

trapią: pr

duża/ Mo

na wielki o

11 Nie

nie; Gdy

Gdy będzie

dla Pána

12 Boć

niebistey

re Bog got

muie.

tego naczęściey na świecie trybuie/ Do nieba go wiodac/ Dla korego musi wiele złego podiac.

6 Tzego też przyklad mamy / w Chrystu naszym Panie / Który był bez grzechu / żył tu w tym stanie ; Wszakże wiele cierpieł / Niż do chwały swej / przez mekę swą wnieść miał.

7 Nie iestci sługa większy / niżli sam iego Pan / Bo Chrystus naswieży opętany był zwan : Ten nic nie przewinił ; Ale wszystko dobre wżem na świecie czynił.

8 Także też iego łaska świeci nawiedzoni / Byli nadza ziemi ode wżech wzgardzeni ; W tym się weselili / Gdy dla Pana swego sromoceni byli.

9 Przetoż też my tu znaiac k sobie iego łaskę / Ich przykłady maiać / mieymyż z nimi czaśtkę / Tu w wielkim trapieniu / A potem w niebiesiech / w wiecznym odpocznieniu.

10 Tych się nie strachamy / Ktorzy ciato trapią : przy swym Panu stojmy ; Ten ciato y z duszą / Może sam zachować : Albo zaś do piekła na wieki odesłać.

11 Nieymyż to już za radość / za nadrośke mi nie ; Gdy na nas tu żalność przydzie y trapienie ; Gdy będzie kłamano / Wszystko złe przeciw nam / dla Pana mówiono.

12 Boć nie są te żalności równe czaśu tego / A niebieskiej radości / zbawienia wiecznego / Ktore Bog gotuje / Temu kto dla niego smutek podesmuie.

P I E S N I O

13 Kraczyl tak ślubować; że z każdym w trapieniu/ Chce zawsze przy nim być / aż y przy skończeniu. Obietnice swą dał; Ktoby tu dla prawdy co cierpiał/ y płakał.

14 Wszak y wroblatko żadne/ kromia woli iego/ Na ziemię nie spada nie z gniazdeczka swojego: Z głowy tej żaden włos/ Z liczyby swej nie zgienie; tak prawi Pański glos.

15 Błogosławieni ci są ktorzy ta to chwila/ Bezprawnie tu niosą/ a która y chwila. Biada kto się śmieie; Bo wieczney radości/ niemaż w nim nadzieie.

16 * Rącz dąć/ ciebie prosimy / o Ciebieści Królu; że wszystko znieśliemy/ stali będąc w boju: Po cieszney żalości / Rącz nas z sobie przyciąć do wieczney radości.

17 Raczysz nas już wysłuchać/ wskątes to obiecał; Nigdy nie opuścić/ Kto by się polecał. Amen miły Panie/ Wierzym tobie wszyscy; że się to tak stanie.

P S A L M Y.

Psalms 113. 115. 130. 136. 149.

MODLITWA części pamiątki świętych Bożych.

Wszemogący Boże, któryś z szczyrey łaski swej złączył wybranie

brane
Bractwo
twego
Dayna
tych
cnótach
dowali
wione
tym
mitua
Chryśtu

PO

O A

Notá iey

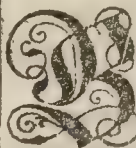
2

bráne swoje wiedzney społeczności y
Bractwie Duchownego ciała Syná
twego Páná nášego Jezusá Chrístusá;
Day nam prosimy cie, ábyśmy Swie-
tych twoich w Wierze y we wszystkich
cnótách, á dobrych uczynkách nás lá-
dowali; żebyśmy też do nich usso-
wioney rádosci, ktoráś nágotował,
tym ktorzy w cie wierza, y ścýrze cie
miłuią, przysć mogli. Przez Jezusá
Chrístusá Páná nášego, Amen.

POTRZECIE WOBEC
O ANIELECH SS.

P I E Ś N.

Nota iey iáko; Wszechmogacy stworzycielu / zc.
Pieśń 8. o Trojcy świętey.

Dz który ma świat ná pieczy / Stwo-
rzyć raczył wszystkie rzeczy / ku swey
Chwały chwale; Aby był czejon od
wszystkich cále.

2 Stworzyć też raczył Anioły / Seráphiny /
Archán

PIESNI O

Archanioły; Aby go chwalili/ Jemu służac wiernych bronili.

3 A chwala go wstawicznie/ Stoiac przed Thronem oblicznie/ Mowiaci Swiety/ Swiety/ Swiety Pan Bog nasz nad zastępy.

4 Straż wiodacy nad wiernymi Ludźmi/ Sługami Pańskimi: Ciego doznawali/ Ilekroć ich porzebowali.

5 Strzegli Jakóbá świętego; Gdy sie chrocił bratá swęgo/ Widział szepiujące/ A zaś do niebá odchodzące.

6 Tobiaszowi świętemu/ Wdroge sie gotuiącemu/ Aniol sie nágodził/ A w każdej mu spraswie dogodził.

7 Anieli Zotá wiernego/ Z obrzydłego Sodomskiego Ludu wyzwolili/ A z miastá zdrowo prowadzili.

8 Elizeusz służył swemu/ Od Pohancom strwożonemu/ Pokazał szuf nowy/ Do obrony wiernych gotowy.

9 A Daniela Proroká/ Obronił Aniol od smoka/ A od stada lwiego/ Dawszy mu obrok czasu swęgo.

10 Przez Anioły Bog poczęcie Obiawił/ y ciata wzięcie/ Syná namilszego/ Z przymierzenná świat zstánęgo.

11 Świeci niebiescy postowie/ Jezusowi naszym głowie/ Pieśń nową śpiewáli/ Na świat idącemu sie kłaniáli.

Gdy

12 Gdy
niebieski sta
dobrze służa
13 A b
wskrzeszeni
w niebo p
14 Anio
okrutnego/
zna prow
15 Anio
tuja; C
dza do rade
16 To c
chwalić mi
ślawiwszy
17 * J
świetych
A twoiey o
18 Tyś
Kycerstwa
wodził sw
Psalmi 91
mowym o
MO
Boże
sprá

12 Gdy Pan Szatana odprawił / Zusię mu
niebieski stawił / Gotow do posługi : Jako na-
dobrze służy służy.

13 A byli przy wniezieniu : Dali znać y o
wskrzeszeniu : A wciąż cieszyli : Gdy za Panem
w niebo patrzyli.

14 Anioł Piotra wsądzanego / Od Heroda
okrutnego / Z ciemnice wybawił / A bramą żelaz-
ną prowadził.

15 Aniołowie się radują / Kiedy ludzie poku-
tuja : Ciż wiernych po śmierci / Dusze prowa-
dzą do radości.

16 To czyniac / niechaj Anieli / Abyśmy ie
chwalić mieli : Nie pragną ofiary / Bogu te zo-
stawiający dary.

17 * Jezusie Chryste nasz Panie / Aniołowi
świąteczni Zetmianie / Tobie cześć wzdawamy /
A twojej obrony żądamy.

18 Tyś Pan dworu niebieskiego / Wzyj nam
Rycerstwa swego : Przez święte Anioły / Pro-
wadź z światła w dom twój wesoty.

P S A L M T.

Psal'm 91. 148. Imnych Pater w Regestrze Psal-
mowym o Anielech.

MODLITWA czasu pamiatki
Aniołom świętych.

BOże dziwny w swoich Boskich
sprawach, który dziwnym po-

rzadkiem

P I E S N I O

rzadkiem Aniołom y Ludzi wstugi sporządzaś; Vżycz prosimy cie z łaski swoiey aby ktorzy tobie w niebie słuza, Ci też na ziemi żywota nászego z roskazania twiego, od wszelkiego niebezpieczeństwa bronili: Przez Jezusa Chrystusa Páná nászego. Amen.

P I E S N I

O MALZENSTWIE S.

1. PIEŚN. Z PSALMV 128.

Notdiey iáko; Christus Jezus Nazaráński/ rć.

Pieśń 5. wielkonocna.

Szyscy są błogosławieni / A pierw- nie beda zbawieni; Ktorzy mają boiażń bożą / A drogami jego cho- dza.

2 Gdy prac reku twych pożywasz / Błogosła- wienstwo otrzymasz: Bårzo dobrze tobie będzie Jáko demás; ták y wśedzie.

3 Bo w twym domu twoia żoná / Plodem będzie obdárzoná; Podobna máci cy winney / W rodzáiu swoim obfitey.

4 W okrag fujsolu twociemu / Rowni bęje-

piu oliu

2. PI

nego: A b

3 Przyr

Tie máig

4 Będz

ták będz

5 Będz

rzeń winn

piu olitowemu/ Sieda iwoi potemiowie; Tak
Corki iak y Synowie.

5 Tak sie temu blago wodzi / Co w boiazni
Bostiey chodzi; Przeteciwo badzie zgladzzone /
Ktore iest wsem przyrodzone.

6 Pojegna cie Pan z Syonu / Z swey gory
swietego domu: A dobra miasta onego / Wy-
szryś Jerozolimskiego.

7 Bedzieś sie weselit z tego / Wsztych dniow
zywota swego; Ze Pan Bog oddawa szczerze/
A rad czyni swoim dobrze.

8 Wyżryś syny synow swoich / Doczekasz
pociechy po nich: Vznasz pokoy Izraelsti / Zda-
rzyc to Pan Bog niebieski.

2. PIEŚN z tegoż Psalmu 128.

Ná Stara Note.

S

Wot ten miec badzie blagostawiony
Na tey drodze swiata / wszelkiey go-
dziny:

2 Ktory zna swojego Pana wiecz-
nego: A boi sie iego z serca prawego.

3 Przytym przykazania badzie strzeż iego /
Nie maiać sumnienia naruszzonego.

4 Bedzie też pożywał z swoich rąk prace; A
tak bedzie slynał v Boga w lasce.

5 Bedzie żona iego obfitowała; Jako ko-
rzeń winny owoc dawata.

Syna

PIESNI O

6 Synowie cnotliwi do stołu siedzą; Drzewu oliwnemu podobni będą:

7 Tak weźmie śpiący w małżeńskim stanie /
Zromia pochyby w błogosławienie.

8 Takiemu każdemu Boże wszechmocny: W-
kazuje także swą wólcę w dzień i w noc.

9 * Boże ktory mieysce obrałeś sobie / w Je-
ruzalem mieście y na Syonie /

10 Day temu oglądać szczęśliwe wnuki: 20
smutku nie poznać / ażę na wieki.

II PoROY Izraela dayje też widzieć; Aby
twoia Chwała mogła miejsce mieć:

12 Day to wszystko Panie namilosciwoſy /
Przez ſwe ſwiete imie na nas weyſzawſy

3. PIEŚN.

Notá iey iáko; Pożegnay nas Boże Oycze/ ić.

N Iechże nam Pan błogosławi / z Syonu a
wniech nas zbawi / Który stworzył niebo i zi-
mię / Sławne czyniąc swoje imię.

P S A L M Y.

Psalm 45. 112. 127. 128. 143.

MODLITWA ZA MAŁŻONKI.

Oże wieczny, sprawco stanu
Małżeństwa świętego, blogo=

Нам

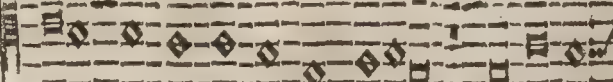
sławieś miłośkającym w nim, broń ich, y
 opiekaj się nimi, łaskawa twarz a po-
 żrzy na nie, a wszelakim błogosławień-
 stwem duchownym y doczesnym ob-
 daryj ich; aby tu w społeczney zgodzie
 y miłości miłośkając, praw twoich Bo-
 skich przestrzegali, a z ątym w przy-
 szłym wieku, żywota wiecznego spo-
 łecznie z tobą Bogiem swoim zażywa-
 li. Przez Jezusa Chrystusa Pána ná-
 szego, Amen.

O S Ł O W I E B O Z Y M.

I. P I E Ś N.

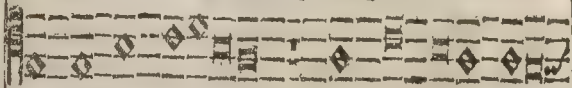

Wnie Boże wieczny dobrotliwy /

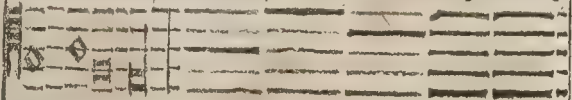

Święty / nieśmiertelny / y prawdziwy / Boże Dy-

PIESNI O

cow naszych miłościwy / W obietnicach twoich

nie omylny.

2 Ty królując w swoim niebie siedzisz / A wszystko co się tu dzieje widzisz : Niechceś nas tu nigdy zapominać : Alce jest gotow zawsze wspomagać :

3 Gdybyśmy tylko ciebie wyzywali / Ciebie Panem swoim wyznawali / W tobie swa nadzieja kladać / A w każda też godzinę wfaiać.

4 Nauczyl nas Ojcie nasz łaskawy / Syn twoy Jezus Chrystus Pan nasz prawy : Iż nie on sam jest błogostawiony / Co słucha słow twoich / lecz co czyni /

5 Wola twoja Pána wszechmocnego : Ktemu się zawsze wiaruie tego : Aby w radzie nie zbójnych nie siedział : Ale i by słow twoich przestrzegat.

6 My wiedzac prawię w nas zepsowana / Grzechem Ojca pierwszego skazona / Chuc przyrodzona / Panie ku tobie : Wysłuchać nas racz / prosimy ciebie.

7 I serca naszego opokę wyraż : Namiastności też nasze w nas zagas : A ciernie ono niech miesza nie

śca nie

śca nie ma
8 Dziej
mogło poz
we posiał
9 Bo g
ie Duchá t
iego czasu
10 Rác
Panie nasz
nas Duch
stworzyciel
II Ame
cie ty pros
nas mieszc
czło.

Słow
czni dāru

śca nie ma/ A tore nasienie twoe w nas zatlumia.

8 Uczyn z niego ziemię dobrą sobie/ By czynić mogło pożytek tobie/ Gdybyś na niey nasienie twoe posiał/ Żebyś ie zaśie z pożytkiem zbierał.

9 Bo gdy ty serce nasze naprawiś/ A dźdżem ie Duchá twego pokropiś/ Będzie daro.ło swego czasu/ Wielkie mnostwo dobrego owocu.

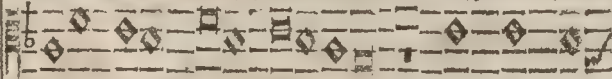
10 Róćże nas w tym wysłuchać prze. twego/ Pánie náš/ Syná bázgo milego. Day żeby to w nas Duch twoy sprawował/ Wczymbyś sie ty stworzycielu kochał.

11 Amen/ Amen/ niech sie już tak stanie/ O có cie ty prosimy náš Pánie/ By słowo twoie w nas miejsce miało/ A nas z tobą zawniże zjedna. czáło.

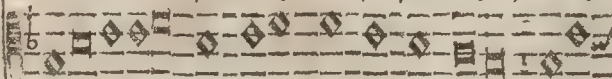
2. P I E S N .

Szyscy Chrzesciánie zaspiewaymyz

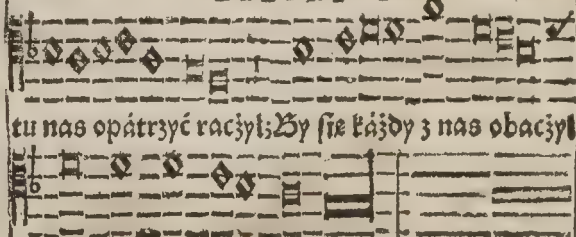

Słowa Boże z soba rozważaymy/ Bądźmyz wdzię

czni dárú tego/ Od Pána swego milego/ A toym

PIESNI O

tu nas opátrzyć raczył; By sie każdy z nas obaczył

Skąd wzięt iest/ álbo czym był.

2 Lecz nie słow sąmych tylko pátrzaemy; Ale náuki w nich obaczamy: Bo nie ci co słow pátrzą; Pánu sie xpodebają; Ale ci co z sercá práwego/ Uczynkiem są pilni tego/ Słowa Chrystusowego.

3 Nie gárdzmyż ták upominkiem zacnym; Kochamy sie iáko w skárbie wielkim/ Niewdzięczności sie wiárujemy; Tá to záwsze pámietamy: Ze wíac niewdzięcznym odeymuią; To co im kiedy dáruią/ A z lásti wyrzucáią.

4 Baczmy żeśmy látorośl wściepioną/ Nie do swego własnego korzenia: Anismy z máciце práwej; Ale z oliwy złey płonnej/ Do Chrystusa korzenia práwego/ Wściepieni przez słowo iego; Miásto ludu pierwszego.

5 Który był Pan z Izráelá obrat: Lecz on ták wielkiey lásti zámiedbał. Otoż y my strzeżmy tego/ Utrácić dárú wielkiego: Owszem próśmy iego miłości; By nam przysparzał stáłości/ A dáł trwáć w tey iásności.

6 Aby ták trwáiac w náukách iego/ Zyliby-

smę

S
smę tu cza
broci/ á m
dzynymi nie
wił/ Od n
7 * Pro
Christusa
tego/ Poici
otworzył/
rze wczymil

Nord iez

ney stáłości
2 Bacz
Naydroż
wem Syn
wienia duf
3 Jáśn
Wietu dje
rym czart
niebnie po
4 Aléc
le zacnych
sie obaczyli

smę tu czasu wszelkiego / Dziękując mu z tej do-
broci / a prosiac we dnie / y w nocy; By nami ne-
dzynmi niegąrdził / Owszem w dobrej zgodzie ży-
wił / Od nieprzyjaciół bronil.

7 * Prosimże cie Oycze miłościwy / Przez
Chrystusa twoiego zaślugi / O dary Ducha świę-
tego / Pocięszyciela prawego; Aby on nam serca
otworzył / Ku słuchaniu ie zapalił / Stale w wie-
rze uczynił.

3. PIEŚN.

Notá iey iáko, Wesel się tej to chwile ludz-
kie pokolenie / zc.

Weselem y z radością wszyscy zaśpie-
wamy / Szczęsra chwale Pańska /
śmiele poczynamy. Boże z wysokości
Duchem swym przysporz nam serdecz-
ney stałości.

2 Raczyles nas obdarzyć / czasu ostatniego /
Naydroższymi skarbami królestwa wiecznego / Sto-
wem Syna swego; Skąd się owoc rodzi zbá-
wienia dusznego.

3 Jásnie się okazało / wielkie zawiędzenie /
Wielu dzisiejszego / błąd y zaślepienie; W któ-
rym czart królował / Szczęsra chwale Boża há-
niebnie popsował.

4 Aleć się już náiaśnia wstytko okazało / Wie-
le zacnych królestw tu prawdzie przystáło: Już
się obaczyli; Sáfisywa náuka wniwecz obroćili:

P I E S N I O

5 My też ijesmy k temu od Pána wezwáni/
Zá spolne Rycerze ná ten boy wybráni: Zá swoim
hetmánem / Idźmy zá Christusem/ wiekistym
Pánem.

6 Nie bądźmy nieśmiálymi wiecey Nikody-
my: Bo rák łáste Pánsta snadnie pozyszczemy/
Gdy bez obludności/ Służyc mu bądźcimy / w
prawdziej w szczerości.

7 Jeśli sie bądźcím wstydac prawdy Pána
swego / Zawsztyda sie też on nas v Oycá swa-
go. To ocź sie boicemy / Zginieniem duff
nášych/ przecie utracicemy.

8 Ták Pan w Ewangeliej/ wšytkim oznay-
muie: Ato wiecey żywot swoy/nizli mnie nstane/
Nie iest godzien tego/ By byl uczestnikiem kro-
lestwa moiego.

9 Nie dayże tego Pánie Chryste z nas żadne-
mu: By nie byl powolnym rozkazaniu
twemu. A światu k lubości / Żeby konac nie
miał swoich powinności.

10 A my cokolwiek widziem być z słowa Bo-
żego / Miecmy sie ku temu z sercá wprze-
mezo/ Niedbáiac ná grozy/ Czym nas dca oda-
stráścić przeciwnicy Boży.

11 Smorduiáli nas przeto/ wšák nie zaginie-
my: Zá docześny żywot wieczny odzierzcimy/
Atoż Pan zgotował / Temu co dla niego /
zdrowia nie litował.

12 Wšák też Pána samego / pierwey to po-

tkáło:

tkalo; Okrutnie zmęczono iego święte ciało :
Także Zwolennicy Potrącenia sroga śmiercią nie-
mał wżyscy.

13 A my w imię Chrystusa dla tego ochrze-
ni/ A w iego najdroższej śmierci pogrzebieni /
Byśmy uczestnicy/ Byli krzyżą iego/ iako słu-
bnicy.

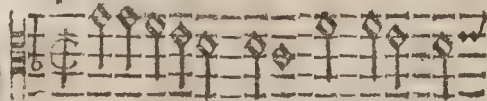
14 A też się niepotrzebą nam tak bardo trwo-
żyć : Nie dopuścić światu sług swych wniwec
burzyć : Ale ufolguie/ Pan krwiości naszej/ bo
on nas miłuje.

15 Wszak nie iest żaden ptaszek / tak lichy na
świecie / Coby go on nie miał w swej świętey
opiece : Coż nas swe stworzenie / Ktoremu
uczynił krewia swa odkupienie.

16 My tedy poręczajmy wżytko wolei iego/
A sercem nabożnym wołajmy do niego : O nasz
wieczny Panie / Day przy świętey prawdzie /
do końca wytrwanie.

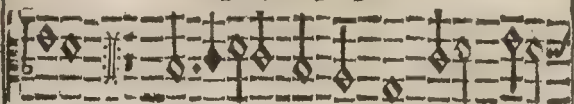
17 Różnie ię po wżem świecie obficie roz-
mnożyć/ Szak okrutny ziego Antychrysta zburzyć/
A po tym kłopotie/ Day nam z sobą w wiecznym
krolować żywoćie.

4. P I E Ś N.

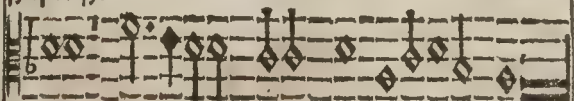

Wieczny Synu Boży/co wżytko sprá
A rozliczne nam grzeźnym dary swe

P I E S N I O

wuieś/ Rep. Boś nam raczył obiaćwić czaśu ośta-
śaśuieś:

tniego/Przenaświatśże słowo twe/żywota wiecż
(nego.

2 Atoże nam wśytkie błedy iawnie okazał:
Rep. A fałszywa nauce wśytkę zeprowało : Za-
co my tobie Pánie wśyscy dziekujemy : A słowo
twoie świate/wdzięcnie przyimuemy.

3 Choćiaż świat słowa twego/ nie przyimuie
wdzięcnie: Rep. Páda iák ná opokę/ nie mepo-
żytecznie : Bo serce ludzkie pełne zawiśdy ciernia
złego : Jś przed nim niechce przyiać słowa na-
światśżego.

4 A choć wśymá słyśa słowa twoie świate/
Rep. Przecie to v nich za nie/iák baśni przekłete:
Bo ich to nie nie ruśy / choć ie wśyscy słyśa/ O-
wocow cżci twej godnych/ z niego czynić niechca.

5 A iest prawnie podobne / ku źiarnu onemu /
Rep. Co pádło podle drogi ptakom ku zebraniu:
Bo śátan okrutny ptak/ten ie z serc wybiera/By
śa nie wkorzeniło w nich/o to śia śtara.

6 * Raczyś nam miły Pánie dać twe wśpo-
możenie/ Rep. By two słowo pádało w nas /

iák w

iák w dobr
frotny da
wiecznie k

Pánie ; de

swie. Nie

Atoż s

2 Med

go/ Śakry

oni ná roz

śam wryz

3 Lecz

A nieprzel

iać w dobra ziemi: Abyśmy z niego owoc sto-
krotny dawali; A po śmierci w chwale twej /
wiecznie królowali.

5. PIESN.

Wchotnym sercem ciebie wystawiamy

Panie; Desz nam raczył objawić święte słowo

swoie. Nie gardziłeś lichotą nas stworzenia sweo

A którzy się poddawamy pod moc Bostwa twego

2 Medrcom y Filozosom pyśnym światá te-
go / Zakryłeś tajemnice królestwa wiecznego; Iż
oni na rozumie swym wszystko sądili; Jako to
sam wyznawa Christus nasz Pan miły.

3 Lecz nas małutkie dziatki racyles powołać;
A nieprzebrane stárby / swej láski dárować: Já

PIESNI O

co my słuszną mamy zaprawdę przyczynę / Tobie
część chwale rozdawać na wszelką godzinę.

4 O Boże wielkiſty ſzrodło wiſzey miłości;
Raczej ty nas utwierdź Duchem ſwey radości;
Byśmy w tej prawdzie świętey ſtatecznie wytra-
wali / A ſwoich powinności pilnie przestrzegali.

5 Lepſzeć to nam ſtaramie ſtarb taki zgotować /
Atorego mołani rdza nie może zepſować;
Tę światą obłudności ſprawnami ſie bawić /
Atory dobrą wiecznego może nas pozbawić.

6 Sprawże ty nas ſam ktemu o niebieſki Pá-
nie; Bo prożne wiſzytko naſze byłoby ſtaramie / Byś
nas ktemu nie ciągnął z ſwey Boſkiej miłości; A
młodych ſam nie podpierał ręką twej moſności.

7 My iſcie nie wapiemy; że twe obietnice /
Wypełnia ſie każdemu z nas ſług twych obſcie; /
Atore raczyſz uczynić / gdy krobie wolamy; W
prawey wierze; w tej wiſzytko pewnie otrzymas-
my.

8 Trádoſcia tedy każdy / iáko ná to ſłuſze;
Chwał dobrotnoſć Boſką ze wiſzytkiey ſwey
duſze; Jż on oſobne dziwy z námi czynić raczy /
A ſwoych niedznych robaczkow / nigdy nie przeba-
czy.

9 * O Wycze wiſzechmogacy ſprawco dobrá
wiſzego / Pioſnećki te/y chwały każdego wiernego /
Storo wiſyſzeć raczyſz látká Boſtwá ſwego /
Weyrzyſz náń przez zaſługę śmierci Syná
ſwego.

6. PIEŚN. przed Kazaniem.

Ná Stará Note.

B Miłuy się Boże nád námi / Rácž nádárzyć
 swymi dary / Przymnož nam práwey wiary:
 Abysmy ciebie miłowáli / Słowá twoie
 przymowáli / Lásti twoiey dostáli.

2 Rácžysz nam dáć Duchá swego / Mistrzá
 prawdy naswietšego / Pomocniká wiernego i
 Świádecstwo swoje nam rácžy dáć ; Twárdość
 serca będzie zmiękczác / Wiecznie z námi przebiwác

3 Day wolej swej zrozumienie / Dušám nášm
 poświęcenie / Lásti twej pomnożenie : Pásterze
 rácž sam przyprawowác ; Prawdy przez nie rácž
 dochwác ; Day nam z soba krolowác.

7. PIEŚN po czytaniu S.

Ewangeliey.

Ná Stará Note.

B Kzez two słowá posłubione w świętey
 Ewangeliey / Jezu Chryste Pánie miły /
 day nam swe pożegnánie : Byśmy grze-
 chów proźni byli / przy Ewangeliey stáli.

2 Ty sam wołaš prośac słodce : Au mnie sie
 wszyscy wiecejście / Ciężkościami obciążeni / da m
 wam swe ochłodzenie : Woda má z źródlá żywe
 go / Ochłodze wiernego mego.

3 Ná to two Chryste wołanie / śmieie sie my
 spuszcžamy ; Mocnie wierzac / żeś Pan wierny /

W słowie

PIEŚNI O

W słowie swym nieomylny : Coś nam ślubił /
wszystkoś spełnił / Nas grzeszne z Oycem zie-
dnoczył.

4 * Głos iego my słysząc owoce / Bierzmy się już
z nim mocniej Wzywaj nas ku Ocu swemu / Nie
da zabłądzić żadnemu : Gdyż on droga k niebu
prawą / Tym którzy go naśladowa.

5 * My którzy temu wierzymy / Rzekłmy gło-
sem / Amen / wszyscy. Day to Chryste miłościwoy /
Byśmy nie nie wstępił / Naśladowując Głosu wier-
ney Twey świętey Ewangeliey.

8. PIEŚN przed Kazaniem albo po Kazaniu.

Pierwszy o Trojcy S. Pieśń 7. Boże Ojcze przy
słowie twym / r.

9. PIEŚN, po Kazaniu.

Naj tej Note, iako; Boże Ojcze przy słowie / r.

Nadaj nas Panie przy twym słowie
Nawróć twe nieprzyjaciela ; Ato-
rzy Chrysta Syna twego / Prześla-
dują prawdę iego.

2 Słowo iego wyrzucają / Kacerstwem ie
przezywają ; Nad sługami też iego / Dotkają
męstwa swego.

3 Wymysły swe wystawiają / A sumnienie ob-
ciążają

S

ciążają.

Kacim da

4 Okaż

nad wszystk

Panie / Da

5 Day n

wróć twe n

li / Wniebi

10.

Norá i

N

Abby Duch

Zeby każdy

według te

wierny każ

2 Kacim

stawić zaw

wy zbór i

nieprzyjaci

la naszego

Opatrność

w każdy c

3 Wst

ciażnia. A cie są przeciwni Pánie: Prosim /
Rácj im dać vyznámie.

4 Okaż moc swą Jezu miły / Ktoryś iest Pan
nád wšytkimi / Bron slug swych. Prosim náš
Pánie / Day wiernym swym zwycięzenie.

5 Day nam stałość przy twym słowie: Ne
wroć twe nieprzyiaciele; By twe słowo miłowá-
li / W niebie z námi królowáli.

10. P I E Ś N po Kazániu.

Notá iey iáko P/salmu 2. Dla cżego się
z grzytaniem / zé.

Boże Oycze stworzenia wšelkiego / Kto
rys nam dał słowa Syná twoiego /
W pokoju bez wšey przetázy słucháć ;
Prosimy cie ráczje nam też / y to dać ;
Abý Duch twoy świety to w nas spráwował /
Zeby rázdy co slyšal pámietał ; A rzadził się tu
według tego záwždy / Chwalcá twoy y slugá
wierny rázdy.

2 Ráczje nam Pánie ludowi twemu / Błogo-
sławie záwždy / y mieyscu temu. Rządź y sprá-
wuy Zbor wybráných twoich ; Abý się nie ciešyl
nieprzyaciél z nich. Weźmiš ty sam nas / y Kro-
lá nášzego / W opiekę twą z miłosierdzia twego ;
Opátrność twojá nechay ná nas przyjdzie ; A
w rázdy cżás nechay z námi będzie.

3 Wšák w tobie samym wšanie mamy / A
wšytki

PIESNI O

wszystko też na twoja wola spuszczaamy : Nie boiać
sie dla imienia twego / Wcierpieć tu nie wczasu
wzjelakiego ; Wiedzac zupełnie że ty nie opuścisz
Jadnego co cierpi dla ciebie krzyż : Cwstem mu
Syna twego okazuiesz / A żywot w nim wiecza
ny obiecuiesz.

4 Któryś dla swych wybranych zgotował :
A toś nie z zaśluga / lecz z łaski wdziałat / Tym tyle
to/co strzega twoiey woley : Bo o te nie niedbaś
co życia w swej woley : My tedy prosim przez
Syna twoiego ; Zapal w nas ogień Ducha
świątego : Wysmy do końca w prawdzie świe
tey trwali ; A po śmierci ztoba krolowali.

*Moga też być śpiewane niektóre Pieśni, które są o
Ministrach, o Kościele, gdy materya przypadnie spo
sobna.*

PSALM T.

Ktore wskazują ; iż iesli będziemy słuchać
Słowa Bożego, Tedy nam Bog da
wszystko dobre.

*Psalm I. 2. 15. 19. 23. 41. 78. 92. 95. 96. 99.
110. 112. 119. 149.*

Psälmy o pomnożenie Ewangeliey:

Psalm I. 67. 72. 85. 102.

*Modliw o słowie Bożym, patr; w Pasterstwie
Zborowym.*

PIEŚN

O M
P

W

ste/Kep. D
sprawce do

ne/Aby tw
2 Zniw
Prosimy c
sie/zlutuy
wierny Pa

3 Odje

Galszywe

wiecey nie

go maleg

P I E S N I

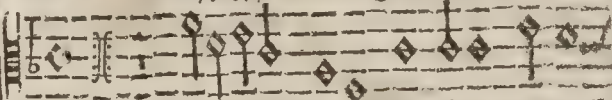
O MINISTRACH

Przy ich posyłaniu.

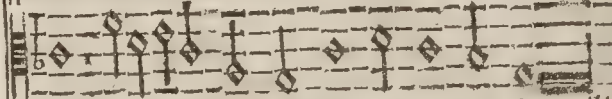
I. P I E Ś N.

Wzstępu niebieski Pánie Jezu Chryste
Weyrzysz ná nas grzeszne/ day nam

ste/Rep. Duchowne á wierne/ W náuce twej pil-
sprawce dobre:

ne/ Aby twe owce pásli/ Słowem twym karmili.

2 Zniwoć teraz wielkie; ále Zencow mało Re,
Prosimy cie spraw to/ by ich dostawáto. Zniłuy
sie/ zlutuy sie / wytrac k zniwu Zence: Rác; dáć
wierne Pásterze/ Szczyrze pracujące.

3 Odzeń naiemniki/ z drapieżnymi wilki; Rep.
Fałszywe Proroki / z ich náśladowniki / Tłuch
wiecey nie dawia: wstawámi swoymi/ Stádá twee-
go máłego/ Zboru ludu twego.

Rác;

PIESN

P I E S N I O

4 Rącz dąć wolność prawdzie wśedy po
wśem świecie. Rep. Návroc okrutní/ praw-
dzie przeciwní: Już powstań rácz bronić / nas
co w cie vsamy: Aod ciebie sámego/ pomocy za-
damy.

5 Návroc wśytkie błedne/ Pámie Jezu Chri-
ste/ Rep. Od ich wynálastow/ tu twej prawdzie
czystej: Świećcie y Duchowne / we złym z soba
rowne: Návroc ie od drog ich złych/ y błedow
škodliwych.

6 Rącz postać Anioły/ by ie wybieráli: Rep.
Twey Aóściół czyścili / wierne zgromadzáli.
Rącz weyźreć / y wspomnieć ná swe obiecánie:
Boć sie już przybliżyło świata dokonánie.

7 Pámie Jezu Chryste/ Pásterzu naylepszy/ R.
Śmiluy sie nád námi/ tu zgromádzonemi/ Rączże
uż wybáwić z mocy náiemnikow/ A stádo rospro-
szone wydrzy z gárdlá wilkow.

8 Wspomni ná swe śluby/ coś rzekł przez Pro-
roki: Rep. Iż nas chceś náwiedzáć/ á sam owce
swe pásć/ Ná gorách zielonych/ pástwiśkách ro-
śkosnych: O ráczże to wypełnić/ obietnice zisćić.

9 A teraz cie prosím Biskupie iedyny/ Rep.
Rącz te sam poświęćić/ coć ie tu stáwimy: Rącz
ie sam vzbroyć/ W stowie swym wyćwiczyć: By
cie náśladowáli / żywotem náuka.

10 Duchem twoim świętym ráczże ich pomá-
záć: Rep. A śmiáłościá ducha rácz ich też dá-
rować: Aby słowo twoie bezpiecznie kázáli / A

świátá

świátá sie
II Chw
cielu: Rep.
lu: A ciebie
iedyny Boże

Nota iey ia

M
M

2 Bo w
3 swej Bos
niebezpieczn

3 Wzbu
wierne w te
żać: A swoi

4 Ato
ścieli wilk
nie/ Iż two

5 Rącz
chóś ty zán
twey w ied

6 Ato
wa zánwied
wiedź lud si

7 Rącz

świętą się też z tego L'ic nie obawiali.

II Chwalcimy cie Oycze nasz wŝech stworzy-
ciel: Rep. Chwalcimy cie Synu/ nasz odkupicie-
lu: A ciebie Duchu święty nasz pocieszycielu / O
iedyny Boże nasz/ Przyimiŝ chwałę od nas.

2. P I E S N.

Notá iey iáko, Pożywamyŝ wierni ŝpolu. 1c.

MUduymy się dziś ŝpolecznie: A chwa-
łę rozdawamy ochotnie/ Bogu/ Oyc-
cu wŝechmocnemu/ Synu / y Du-
chu świętemu.

2 Bo weyŝrzał podług wielkości/ Tu ná nas
ŝwoey Boŝkiey miłości: Ŝwłaŝcżą w ten czas
niebepieczny/ Sadźmyŝ tego wŝŝyŝcy wdzieczni.

3 Wzbudził ku duŝney pomocy / Wodze ŝwoe
wiernie w te to czáŝy: Ráćże ich Boże przymná-
żać: A ŝwoie ŝpráwy w nas konąć/

4 Ktores ty w kościele zaczął/ A nas ŝ pá-
ŝceki wilkow odiał: My dufamy w tobie Pá-
nie/ Iŝ twa ŝpráwa nie wŝtánie.

5 Ráć wspomnieć ná ŝwoie ŝluby/ W ktory-
chś ty záwŝŝe ieŝt wierny: Ráć przywieŝć lud
twoy w iednotę: Uczyń to przez ŝwoie dobrote

6 Ktory ieŝt bárzo rozproŝon/ Náuka fałŝy-
wa záwiedzion. O Páŝterzu nasz doŝtoynny/ Ná-
wiedz lud ŝwoy rozproŝony.

7 Ráćże ŝam k temu przýŝpieŝyć: A lud wŝŝy-

P I E Ś N I O

też ze snu pobudzić: Rącz im światłość prawdy
ziawie: Ciemność fałszu precz odpędzić.

8 Aby twą prawdę poznali/ Biedom wiecye
iuz nie słuzyli; Jedno tobie Bogu wemu/ Wie-
cznie błogosławionemu.

9 Tyś sam iest nād Pány Pánem / A nād
wszystkim Krolini Krolem. Przerwiś mocą Bo-
stwa twego/ Okrucieństwo światá tego.

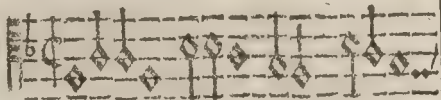
10 Rącz się nāś Boże pospieszyć/ Wierny lud
swoy możnie wyzwolic: Byśmy tu nie zaginali/ Be-
dac przez cie wyzwoleni.

11 Rącz nam dāc Boże wszechmocny / Dary
Boskiey twey świetey mocy; Żebyśmy w tey pra-
wdzie trwali/ A zlemu się sprzeciwiali.

12 Byśmy w twej łasce trwaiacy/ Wszystkim
wszego dobrá życzacy / Soba zawždy w nprze-
mości/ Przebywali tu w iedności:

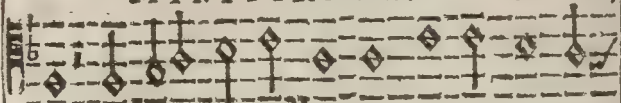
13 Tobie Bogu dzięki czyniac/ Nadzieie w to-
bie samym mairac; Jż ty nas społem dowiedziejsz
Tam do niebá gdzie Krolujeś.

3. P I E Ś N Z Matt: 21. v. 33.

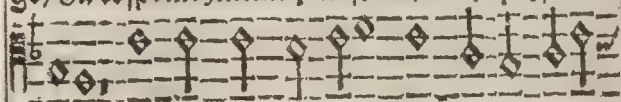

Komu miło zbawienie/czasu dzisiaj jest

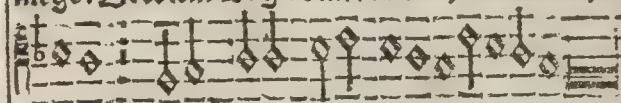
go/Ża

go/ Za wspomozeniem Pańskim / może przysć do

niego: Borem Bog obiawia dni z miłosierdzia

swego/ W ktorych bylo wiele bledow/ y też wiele
Czlego.

2 Bo w nich człowiek nie widział / jeśli zbawion będzie; Gdyż obietnice Boskie załumiono wśedzie. Stąd rozpacz/ złe sumnienie nań przypa-
dło z tego: Gdyż o łasce niewiedział k sobie Pa-
na swego.

3 Ale Pan Bog wśedhmocny z miłosierdzia swego/ Już wiecey niechciał widzieć wpadku ludz-
kiego: Przetoż zaraz z początku Proroki posyłał /
Przez ktore ludu swemu zbawienie oznaymiał.

4 Słał posły swoje wierne do tey to winnicy /
Aby z niey robotnicy dawali owoc: Ale ich dla
złości swey nigdy nie cierpieli: Zeby ludzkie zwo-
dzili/ one mordowali.

5 Pan przecie nie omieszkiał/ inne zaś posyłał /
Kazać do siebie rozrywać; by żaden nie zginał:
Ale ich iako pierwszych / także nie cierpieli/ Tra-

P I E S N I O

poru y złości swey wszystko zabili.

6 Potym Ewangelia/ poselstwo miłości/ Oznajmował narodom ku wielkiej radości: Bo nią wszelkie wotpienie z swych wiernych odgania/ A o łasce swey Boskiej każdego upewnia.

7 W niej odpuszczenie grzechow/ y też żywot wieczny: Bez wszystkich zasług naszych każdemu przespieczny. Czego pewne świadectwo / gdy Pan Bog Syna dał: Aby krwią swą nadroższą grzechy wszystkich zgladzał.

8 Ten w naszym prawym ciełe na świat się pokazał: A wielkie nam świadectwo łaski swej wydawał. Trzydzieści y trzy lata tu raczył przebywać: Wielkie tu cuda czynił/ chcąc tak wśchę pozyskać.

9 Słepe/ chore / y gluche swym słowem wzdrowiał: Tredowate/ y inſze niemocy oczyszciał: Umarte swoją Boską mocą wskrzeſzać raczył: Niemy mowę przywracał słowá swego uczył.

10 Na śmierć duszę położył / z wielkiej swej miłości: Swą niewinną krew wylał/ dla całego wiecznych złości. A z tad Syna Bożego / łaskawym poznali/ Gdy krew swą za nas wylał / swe nieprzyjaćioły.

11 Nad to Duch święty poſtan/ by świadectwo wydał/ Chriſtá Pánem oſławił/ a w wietrnych przebywał. Toż y Apostołowie tym Duchem świadczyli: A nappierwſzymi świadki tey to łaski byli:

Ji grzeſz

12. Ji g
bust/ A w
fá. Dal im
zować: A
13. Now
związano
no. Przeto
Tey wierni
14. A
świata: 2
ta: Ji jest
cinego/ A
iego/
15. A
być/ Jedn
ryć. Ten
cíasu: Gd
go głosu.
16. By o
nych: A n
tnych: Zn
nowego/ Y
swego.
17. Prze
cine: Moje
nie: Jedn
A przystap
18. * Po
łości: A 3

12 Jż grzechow odpuszczenie / przez imię Je-
susá/ A w niebie przebywanie / bierze wierna du-
szá. Dał im te moc Pan Christus wierne rozwią-
zować : A niepokutujące kazał też zwięzować/

13 Mówiąc : Co tu zwięzecie / to w niebie
związane: A co tu rozwiążecie / będzie rozwiąza-
no. Przetoż ktora moc wzięli od Syná Bożego ;
Tey wiernie używali z roztazania iego.

14 A ślubit z nami mieszkac do skończenia
światá : Aby każdy pewien był wiecznego żywo-
tá : Jż jest pierwszym dziedzicem Arolestwa wie-
cznego/ Kto iedno mocno wierzy w imię święte
iego/

15 A coż bezpieczniejszego ná świecie może
być/ Jedno słowam Bożego Syná/mocno wie-
rzyć. Ten też Zbor swoy odnowił dziśiejszego
czasu : Gdy iuz w nim sługi wzbudził niebieście-
go głosu.

16 By owieczki słuchały w zgromádzieniu wier-
nych ; A niemu sie przytaczały od náuk przewro-
tnych : Znowu sie wszyscy rodząc w człowieká
nowego/ W Christusa sie obłócząc / zbáwiciela
swego.

17 Przetoż kto iuz miłuje / to zbáwienie wie-
czne; Może go iuz dostąpić przez Christá bezpiec-
nie : Jedno iuz każdy opuść swe drogi złośliwe/
A przystap sercem práwym ku Pánu chutliwie.

18 * Pochwalże duszo Páná z tey wielkiej mi-
łości; A zaśpieway mu Piosnke z serdeczney

P I E S N I O

wdzieczności. Tobie chwala nasz Boże Ojciec
wśzechmogący / Jesz zstąpił Syna twego na ten
świat ginący.

19 A coś nam raczył w swoim Zborze nągo-
tować ; Dajże nam tego wdzięcznie od ciebie za-
żywać : Byśmy po tym żywocie z Synem twoim
żyli ; A z świętymi Anioły wiecznie cie chwaliłi.

4. P I E Ś N, Gdy już wkładą-
nie rąk bywa na Ministry.

Nota iey idko Psalmu 2. Dla czego się z zgry-
taniem / 16.

Nanie nasz / Który w niebie przeby-
wał / A wszystkie rzeczy / ty w swo-
iej mocy masz / Weyjrzyś tu na na-
sze zgromadzenie / A rączę nam dać
swe święte przejętnie. Ty chcesz to mieć w
kościelie twoim świętym ; Aby był przystoynę po-
rządek w nim : Dla tegoś też wstąpił słuzebniki /
Wierne / y pilne swe robotniki.

2 Rączę nam sługi takie posyłać / A swoim
słowem onych powoływać ; A którzyby twoiey
chwale śluli / A zaś o pożytki swoje niedbali :
Aby w winnicy twoiey pracowali / A chwale
twoja święta rozniżali / Wierne też twoie wśchody
zgromadzać / Słowem ich świętym twym
zwoływać.

A tych

3 A tych ktoreś już teraz powolał / A z pośród
 obu wszech nas sobieś ie obrat; Day by też te
 praca na sie wzięli / Bedac przez cie samego re-
 twierdzeni. Przetoż cie prosim wszechmogacy
 Panie / Racz im dać sam twoie potwierdzenie;
 Zeby w tey pracy nigdy nie wstalis Antykrysta
 sie z tego nie bali.

4 Napełnij ich Duchem twoim świętym; A
 by oni przykładem swoim dobrym / Lud wszystkich
 twoj wierny sprawowali / W wierze go pracy
 pilnie wyuczali. Raczże im ieśże ich wsta otwa-
 rzać / A wargi ich ty sam racz sprawować: W
 wierze / w słowie / y w pracach sam umacniaj:
 Dłotwo duchownych hojnie przymnażaj.

5 Raczże ie też Duchem swym poświęcić / A
 światem swoim niebieskim oświecić. Pomóż
 ie przez Ducha świętego / A w służbie twoiego
 Kościoła miłego: Abyśmy też y my społecznie z
 nimi / Ciebie Oycę z Synem twym chwalili / A
 uke od nich wdzięcznie przyimowali Porządki w
 Zborze twym zachowali.

5. P I E Ś N, Po wkła-
 daniu ręk.

Oto teraz dobrozreczcie / 1c. Psalm 134.

6. P I E Ś N, Także.

Bogą cie chwalimy / 1c. Pátrz o Trocy 8.

Pieśń 7.

P I E S N I O

P S A L M Y

O Powinnościach sług Bożych.

Psalms 99. 134. 135. 146.

MODLITWA za sługami Słowa
Bożego.

W Szechmogący y wieczny Bo-
że, trzymaj prosimy cie, re-
ke swoje nad Dozorcami y slu-
gami twymi, y nad wszytkim zgroma-
dzeniem onym porucżonym, vżyczy-
wszy im obfitego Duchá zbawienia
swoiego: ábyć sie tak w náuce iáko y w
żywoćie pobożnym podobáiac, Krole-
stwo łáski twoie y ná ziemi syroko roz-
mnażáli: Przeż przyczynę naywyższe-
go Pásterzá y Páná nášego iedyne-
go Jezusá Chrystusá, Amen.

O S W I E C K I M V-

R Z Ę D Z I E, Y D O M O W E Y
zwierzchności y ich powinności.

P S A L M Y

Te są przednieysze o powinnościach
Zwierzchności y za zwierz-
chnością.

Psalms

Psalms 20. 2
128. 13

MODLI
wiz

W Sze-
ktor
nych rzec-
krolow, T
y rzadze-
ziemskie
y z Ma-
pátrzyś
skie: Pro-
náś Chr-
raczył,
tak nápe-
iey roska-
go drogá
mnoż mu-
Zdrowi-
świećcie p-
iac niepr-
cie żył, á

Psalm 20. 21. 29. 57. 61. 63. 72. 82. 101. 112.
128. 133. 149.

MODLITWÁ , zá Zwierzchnośćią
wielaką Chrześciańską.

WSzechmogacy y wieczny Boże ,
ktory sam dziwnych y cudow-
nych rzeczy dokazuiesz, będąc Krole-
m krolow, Pánem pánujących, sprawcą
y rządzącą wszelkiey Zwierzchności
Ziemskiey: Ktory z niebá wysokiego,
y z Máiestatu twego naywyższego
patrzyć ná wszystkie mieszkánce ziem-
skie: Prosiemy ábyś ná wszelki wrząd
náš Chrześciański laskawie poyrzec
raczył, y on Duchá swietego laska
táknápełnił; áby záwsze wole y two-
iey rokazaniu dogadzał, y podług nie-
go drogámi twoimi chodził. Przy-
množ mu niebieskich dárow twoich :
Zdrowia dobrego , y fortunnego ná
świecie pożyćia wżycz, áby dlugo ży-
iac nieprzyiaciele swoje wszystkie zwy-
ciezył, á po tym żywocie chwały wie-

P I E S N I O

cżney z toba żążywał. Przez Páná
nášego Jezusá Christusá, Amen.

P I E Ś N I
O P O K V C I E.

I. P I E Ś N.

Tamy Oycze náš niebieści/ Jesmy

niegodni twej łáski/ Ani żadnych dárow twoich/

Dla złości nášych rozlicznych / Ktoremisny cie

gniewáli/ Potepienie záslużyli.

2 Wszakże Oycze miłościwy/ Wiedząc żeś iest
łutościwy / Ktory niechceś potepienia Grzeš-

nych; ale náwrocenia : Ku tobie się wéiełamy/

Pomocy

Pomocy tw
3 Nie n
dye się 3 nam
dlivości i p
dja twoieg
4 Odu
zmierney mi
ku łáске przy
A tobie wie
5 Káczę
wóżyto dáć
sta Páná n
K Duchen

S
Tr
žadający/
ste swą gr
Rep. C
ie nie mam
mamys wś
Rep. Z
cśaś łáská
bie się nár

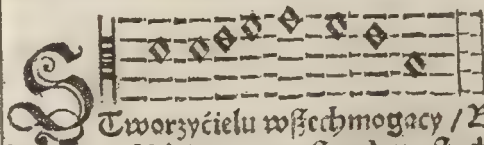
Pomocy twoiey żądamy.

3 Nie rącz z nami w twoy sad wchodzić; Sro-
dze się z nami obchodzić / Podług twoy sprawie-
dlowości: Ponieważ się uciekam Do miłosier-
dzia twoiego/ Mocnie wierząc w Syna twego.

4 Opuśćże nam nasze złości / Z twoiey nie-
zmierny miłości/ Czesne y wieczne karanie. Daj
tu łaskę przywrocenie: Byśmy już podobnie żyli/
A tobie wiernie służyli.

5 Rączże nas Dycie wysłuchać/ Ocz cie prosimy
wszystko dać; Dla miłosierdzia twoiego/ A Chri-
sta Páná nášego/ Jenż z toba króluc wiecznie/
A z Duchem świętym spocęgnie.

2. P I E Ś N.

Acet.

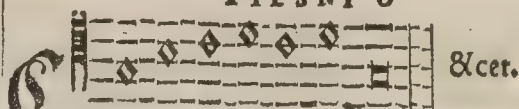
Tworzyтелю wszechmogacy / Boże Dycie
żądający/ Rącz nas grzesznych wysłuchać/ A łas-
kę swą świętą dać.

Rep. Ciebie o pomoc żądamy: Indziej nadsze-
cie nie mamy/ Jedno w tobie nasz Pánie/ Samym
mamy ufanie.

Rep. Ato pokuta czyni prawnie/ Ty mu odpuść-
czajś łaskawie: By iedno grzech opuścić/ A z to-
bie się nawrócić.

Chryste

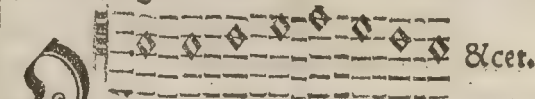
P I E S N I O

Chryste z niebá poślány/ Narodzony z czystey
Panny/ Da co tobie cześć y chwale wdawamy.

Rep. Tyś sam dla nas pracowal: Słowoś
kazał/ káśkęś dawał/ A wiecześnieś nas z Bogiem
Oycem poiednal/

Rep. Cierpiac tu dla nas cięśko. Dayże nam
być wdzięcznym tego: Chryste dobry bądźżeć cześć
chwała z tego.

Panie náš odpusć złości; Uczyn' to z
twoiey miłości: Boś ty sam dla nas cierpiat/ Od
Szátánaś nas wydart.

Rep. O Panie náš rácz nam to dać: Byśmy
mogli náśladować / Ciebie Pána nášego / Po-
dlug słowa twoiego.

Rep. O Barántu náš iedyny/ Ktory głódziś
náśe winy/ Prosim cie nadzmi grześni/ Ąmiluyże
sie nad nami.

3. P I E S N. z Psalmu 32.

Ná stárá note.

Błogosławiony iest każdy ten/ Ktore-
mu grzech Pan Bog odpuszcza ná ká-
żdy dzień/ Rep. Szczęśliwy taki cżło-
wiek bywa/ Co mu Pan Bog grze-

choro tego iu
go uczyntu/
znan/ Bo iel

2 Gdy
strapien/ t
Bo we dnie
dla mych zło
wyznal/ Bo
złości/ Cierp
wości.

3 Komy
ści uczynić p
łósięrdzia sa
mmie káiac
ściś/ Dla S

4 Przeto
dlic/ ábyś n
nań przyda
z tego krewo
pádmie/ Ta
Ma on obre

5 Tyś ie
wna/ A ná
je mie strzec
ny dawal d
Bez przest
daryś/ S

6 Bo m

chow iego już nie poczyta: A w iego Duchu/ Złogo wczynku/ Nie znayduie Pan / Ni w zdrádzie znan/ Bo iest Pánu Bogu poddan.

2 Gdym chciał zataić swoich złości / Bytem strapion/ ták iż też we mnie schnęły kości: Rep. Bo we dnie y w nocy reka twa/ Już mie zewszad dla mych złości bázro dotknęła: Com z płaczem wyznał/ Bom práwie wyschnął / Swoe wielkie złości/ Niepráwosci/ Przed twarzã twey łaskáwości.

3 A wymyśliłem już moy Pánie/ Swoich złości wczynić przed tobã wyznánie/ Rep. A ty zmiłosierdzia swojego/ Nie odrzuciłś od swey twarzy mnie káiącego: Ale odpusciłś/ I grzechow oczyściłś/ Dla Syná swego/ We krwi iego/ Omyełś mie wierzącego.

4 Przetoż się tobie każdy święty/ Będzie mo- dlił/ ábyś mu też raczył odpuszczyć/ Rep. Choćby nań przyda náwalności/ Albo iáké zátwóżenia z iego krewkości: Ale nań przecie / nie nieprzy- pádnie/ Ták škodliwego/ Gdyż Páná swego/ Ma on obrońce pewnego.

5 Tyś iest Boże moja wcięczka / Wieża pe- wna/ A ná każdym mieyscu obrona/ Rep. Rácz- je mie strzec od zasmucenia/ Zebych tobie obroń- ny dawał chwaleńia/ W Psálmiech spiewánia/ Bez przestawánia: Gdy mie wciężyłś/ Tym ob- dárzyłś/ Słowem swym świętym poświęciłś.

6 Bo mowił ku mnie ty słowá sam/ Iż iá to-

bie

P I E S N I O

bie pewnie już takowy rozum dam/ Rep. A na
drogę uznania twego / Poprowadzę cię sam
z miłosierdzia swojego/ A dam ci radę/ Abyś stał
w radzie/ Okiem mym iasnym/ Słowem swoim/
Którym sprawuję lud samym:

7 Cóż badzisz iakoby koń a/ Muli/ Ktorzy w
sobie żadnego rozumu nie mają/ Rep. Bo co do-
bre a złe nie znają/ A wždy wzdą/ wedzidiem rze-
dzem bywają: Także y ciłowiek / Przez wshystek
swoy wiek/ Na sie wstrzymawać/ A utracąc Cią-
ło duchowi poddawać.

8 Już to na oko widze iawnie/ Jak na grzesz-
ne przychodzi od ciebie karanie/ Rep. Ale czy kto-
rzy w cie dufają / Miłosierdzie wielkie od ciebie
uznawają. Ráduyć się już / w Pánu weselcie/
Wy sprawiedliwi / W sercu prości/ Wshyscy te-
raz/ Amen/ rzekły.

4. P I E Ś N.

Ch mój niebieski Pánie Boże wszech-

mogący/ Stworzycielu wszege świata/ wiecznie
Człowiacy.

Nielza

2 Nielza
dno k tobi
3 Ta da
ta: Je ty s
wielka.

4 Rád
sobie: Ryl
tobie.

5 Takow
Ku Pánu

6 By m
Podnieś se

7 Rád
dzy nami/i

8 Ty w
kiego/ We
dłego.

9 Rád
iego/ Nad
grzesznego

10 Rád
ści: Rád
tności.

11 Rád
go: Abym

12 Ciel
wa: A w
ywa.

13 A d

2 Wielza mnie wpadłemu / a złości pełnemu; Jedno k tobie sie wcietać / Pánu Bogu swemu.

3 Te dajes mi otuchę / w piśmie przez Proroká; Ze ty śmierci nie pożadaś / grzesznego człowieka.

4 Rádھےy widzisz / by powstał / a przyśedł ku sobie; A zyl zawżę w pobożności / ku czci Pánie tobie.

5 Takowa dobroć znaiac; Ktożby sie nie cieszył; Ku Pánu tak łaskawemu / Ktożby sie nie śpieszył?

6 By nuż każdy żałować zemna swoich złości / Podnieś serce k máiestatu iego wielmożności.

7 A żaday o przyczynę Syná iedynego; Miedzy kámi / iego Oycem / Jednacza prawego.

8 Ty wszechmogacy Boże stworzenia wszelkiego / Wezrzy okiem miłosierdzia / ná mie wpádłego.

9 Ráczysz mi być miłościw; wśkáz Syná twoiego / Nadrożża śmierć nagrodziła / winę mnie grzesznego.

10 A zgladź wszystkie okrutne moje nieprawości; A rácz stworzyć serce czyste / bez złych namierności.

11 A rácz już we mnie Duchá odnowić prawego; Abym chodził w niewinności żywota świętego.

12 Ciesząc w nadziei świętey duszę ma troskliwą; A ugruntuy Duchem swoim we mnie wiara żywą.

13 A day możnie zwyciężyć cięskie boiowników /

Ciało

P I E Ś N I O

Ciało z światę / y z kątaniem / duszne sprzeciwnik.

14 By nigdy nie przebrana studnico dobroci /
Racz posilać łaska swoja / me wielkie krewkości.

15 Wspomoż Pielgrzyma swego / a nie day za-
błądzić / Od krolestwa / ktoreś raczył / swoimi wier-
nym zrzadzić.

16 Chryste zbawicielu nasz v Dycia wiecznego
Swa przyczyna na wszelki czas / ratuy sluge swo-
go.

17 Jac sie tobie w moc dawam / y z dusza y
z ciałem ; Bos ty sam jest Pan nad Pany / na-
wiek wiekow / Amen.

S. P I E Ś N.

Na Stara note.

B Omożyś nam z grzechow powstać /
wieczny mity Boże : Boć to wiemy ;
iż krom ciebie / nikt nam nie pomoże :
Wyzwol nas z mocy kątanskier : V-
czyn to z swej łaski Boskiej.

2 Bosmyć smutni na wszelki czas nieuspokoie-
ni / Desmy grzechy a złościami wielce obciążeni :
Nie mamy sie czym pocieszyć / Bo nieprzestaiemy
grzeszyć.

3 Straciliśmy nadrozszy dar / niewinność y
światłość / W Raiu przez rodzice nasze / y kątans-
ka chytrłość. Nie może być droższego nic Nad to
co nam Adam stracił.

4 Nie zrozumiał gdy we czi był / na miejscu
rostożnym

rostożnym
być rostoż-
nam ro-
5 Stad
czynić ;
rosem peln-
ktorem na-
6 Nam
na sie /
kajdym cza-
To w nas
7 Miod-
niechmy str-
twey czi c-
Nie pomni-
8 Aprz-
mi / Sum-
nie wiemy.
jdy z nas b-
9 Nie k-
pelnemu ;
swemu ;
je grzechy o-
10 W-
cłowiek ;
przez Pro-
za to wiec-
11 Dla-
nego / Bo-

rozkoszny. Gdzie mu było nie potrzebá nigdy
być troskliwym: A wždy Czartowi przyswolił;
A nam wszystkim źle uczynił.

5 Stad my iuż nie mojem cále twoiey woley
czynić: Przykazania ktoreś nam rozkazat we
wszem pełnić: Bo oniad wszystkim w nas zostat/
Ktorem nas grzech pożarajat.

6 Namy pokus bárzo wielkich zerwad pełno
ná sie/ Ktore nas tu grzechu zwodza záwždy w
kázdym czáście: Diabel/ świat / y ciáto náše /
To w nas grzech pobudza záwsze.

7 Miłodość náša w grzechách cięskich már-
niechmy strawili: Bosmy nigdy nic dobrego tu
tworzyć czynili: Syiac rozpustnie/ swowolnie /
Nie pamiętać ná sady twoie.

8 A przetoż my ták strapieni grzechami cięsk-
mi / Sumnieniem nászym strapionym ráunku
nie wiemy. Niemáš ktoby nas pocieşył: Bo ká-
ždy z nas bárzo zgrzeşył.

9 Nie lżá nam stworzeniu twemu / á złość
pełnemu; Jedno sie k tobie wćiekáć Pánu Bogu
swemu: Boriem tyś náś łaskawy Pan; Rácz-
że grzechy odpusćić nam.

10 Wszak ty śmierci nie pojadáš grzeşnego
człowieká; Boś to sam raczył obiecać w Piśmie
przez Proroká; Ale aby powstáwşy żył / Ciebie
zá to wiecznie chwalił.

11 Dla tegoś też ná świat poslat Syná iedy-
nego/ Baranká co głádsi grzechy światá wobec

wszego

PIEŚNI O

wżego; Aby tu okrutnie cierpiał / A nas z toba
wiecznie zjednał.

12 A wziął na sie nasze ciało / w którym za nas
umart: Potym do swojej chwały wszedł / aby
tam królował; Będąc wiecznym Pośrednikiem
Między toba / a człowiekiem.

13 By nuż teraz wszyscy grzeszni / znając swoje
złości / Wnieśmy serca k Majestatu Boskiej
wielmożności; Prośmy grzechów odpuszczenia
z Christowego zasłużenia.

14 Wszehmogący wieczny Boże / stworzenia
wszelkiego / Nie rącz nas wiecznie opuszczać z mi-
łosierdzia swego: Rącz na nas weyjrzeć łaską-
wie / Gdyż to służ twojej sprawie.

15 Rączże zgładzić grzechy nasze / wielkie nie-
prawości; A rącz stworzyć serce czyste od złych
namietności: Odnów w nas ducha prawego:
Naucz żywota świętego.

16 Rącz pocieszać Duchem swym w nas grze-
snych sumnienia / Byśmy byli zawsze pewni wie-
cznego zbawienia: Rączże nam wiary przymna-
żać; Wszakżeś to raczył obiecać.

17 Dajże nam możne zwyciężyć cięskie boio-
wniki; Ciało z światem / y z Szatanem nasze prze-
ciwniki: Boć ich przemoc nie możemy / Krom
twojej Boskiej obrony.

18 Dajmy nas pokuta prawa / byśmy ia czyni-
li / A tak w nowości żywota przed toba chodzie-
li; Strzegąc sie wszelkich złości / Żywac za-
wždy

wždy w po
19 Mi
snych / U
chow w s
nie / A za
20 R
wy P
odnowieni
bie aż na
21 O
dyn / R
winy / B
bardzo mi
22 M
sprawom
nas obdar
A potym

Nad ie
śc

T 3
lo
2
b
2 A
ty na iego

wždy w pobożności.

19 Miłosierny dobrotliwy / Zbawicielu grzesznych / Nie rączę nam już poczytać naszych grzechów wszystkich : Rączę nam dać wszystkim uznanie / A za złości pokaitanie.

20 Rączę ty sam nas sprawować dobrotliwy Panie : Zepsuy w nas złe przyrodzenie / a daj odnowienie ; Byśmy mogli ku twej części żyć / Ciebie aż na wieki chwalić.

21 O Chryste nasz Zbawicielu / Przyczynco iedy / Rátuy nas swoia przyczyna : Bo za nasze winy / Zstałeś się ofiarą wdzieczną / Bogu Dycu bärzo miła.

22 Myć się tobie oddawamy / rączę nas sam sprawować ; Prawdziwym pokutowaniem rączę nas obdąrować : Rączę nam tu dać wspomozienie / A potym wieczne zbawienie.

6. P I E Ś N.

Notá iey idko ; Ráduymy się wszyscy Chrześciance / c. Pieśń 2. o wniebowstąpieniu Páńskim.

Ż to już jest nie tájno każdemu / Jaka miłość człowieka nędznemu / Rączył Pan Bog z miłosierdzia swego / Okázować bez wśech zasług iego.

2 A osobna łáste nąd nim zjawił ; Gdy Umioły ná iego straż stawil ; Aby zawsze byli pilni

P I E S N I O

tego; Aby włos nie spadł z głowy jego:

3 Serca tedy ktoż tak niedbatego/ Śniąc tak
ka łaskę Pana swego/ By nie samże gardził do-
browolnie/ Śniąc tu na tym świecie swowolnie.

4 Ludzie oni co w Sodomie byli/ Iż swowola-
nie na tym świecie żyli/ Wiemy wszyscy iak wiel-
kiej srogości/ Wziął Pan nad nimi/ dla ich złości.

5 Na rozliczne wdając się złości/ Zapomnia-
wszy swojei powinności/ Szuka sobie stad inąd
nadszanie/ A prawie się z Pana swego śmieie.

6 Własnie by miał żyć na świecie wiecznie/
Każdy to sobie tużby bezpiecznie/ A żaden nigdy na
to nie baczy/ Że Pan ztemu przepuścić nie raczy.

7 Śnił tam wkręcił gniewu swiego; Iż na za-
wždy cieleń złośliwego/ Który żywie na świecie
bezbożnie/ Zgładzi y pamięćkę jego wiecznie.

8 Bo acz im długo folgować raczył; Ale ied-
nak tego nie przebaczył/ Sowito im ich złości od-
plącił; Wszystkie prawie do gruntu wytrącił.

9 By nuż każdy słyszał te srogości/ Wstań tu
Pánu/ a poprzestań złości; Śnádnie znaydziesz
miłosierdzie jego: Jedno się też sam chciey mieć
do tego.

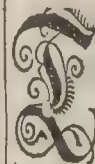
10 Obiecąc to nam łaskawie raczył: Iż gdyby
się niedyń cieleń obaczył/ A wcielił się z prawym ser-
cem k niemu; Że on chce być miłościw takiemu.

11 Czemuż tedy o tym wątpić mamy: Gdyż tak
łowa po nim łaskę znamy/ I która on zawždy go-
tów k każdemu: Kto się iedno nawróci ku niemu.

12 Ża-
raczył posła-
dobroliw-

13 * T
osobna swa
żadney wie-

14 Ku
samym swe-
Syna za-

cież do min-

strofiant:

bie we m-

12 Zaż nie wiemy wszyscy pewnie tego ; Jż on
raczył posłać Syna swego ; Atory z swej wielkiej
dobrotliwości / Cierpiał tu za nasze wszystkie złości.

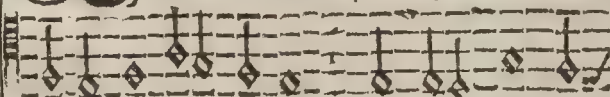
13 * Ty samPanie rącz łaskawie weyrzec ; A
osobna swa praca o nas mieć ; Bo procz ciebie my
żadney ucieczki ; Nie mamy tu twe nadznie owieczki

14 Ku tobie się wszyscy uciekamy ; W tobie
samym swe uśanie mamy ; Rącz nam przez twego
Syna zastugi / Odpuścić iuż nasze wszystkie długi.

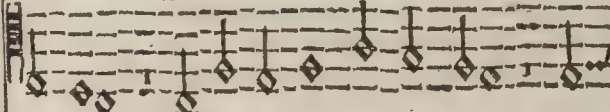
7. PIEŚN.

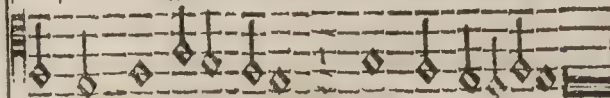
At k nam woła sam Syn Boży ; Podz

ćież do mnie sprácowáni / Dla grzechow swoich

stroskání ; Wszelki człowiek w każdym stanie / Znay-

dzie we mnie wspomózenie / We mnie swe spoczy-
(nienie.

Bo

P I E S N I O

2 Bo iármó moje iest łodkie ; Brzemie moje
bárzo lekkie : Który ie dla mnie ponieście / Nał
wydzie / pomoc ma weźmie / A po tym nadzonym
żywoćie / W niebiesiech wcieśnienie.

3 Com sam czynił / czegośm wczyl / W czymem
wam tu przykładu był / W tymże sie znaleźć da-
waycie : Co sie wam za to nagrodzi / To wam
nigdy nie zaśkódzis / Jeśli stali będziecie.

4 Coście sie Bogu oddali / Wszyscy wielcy y
też mali / Nie polituyćieś w tym siebie / Stoiacy
przy iego łowie : W nim iest náśie pocieszenie / A
duś náśych zbawienie.

5 Szlym za złe nie odpłacaycie : W światym
żywoćie pracuycie : Na ten to świat niechóćeycie
dbać : Arzywdy swe Bogu poruczyć / A ciásnię-
szá droga idźcie ; Bo on świat będzie karác.

6 Gdyby sie wam tak dźiać miało ; Jakby
wáśie ciáło chćiało / Záginałaby w was boiażń /
Pokuszenie Bog pobudza / Tak ciáło w służkę
podbiias / A straca przez swoje kaźń.

7 Jeśli wam ten tu krzyż cięski / Pátrzyćieś
ná piekielne meti / Jak w nich cięskie wtrapienie ;
Gdzie złośliwi wiecźnie cierpia / Z plączęm zebá-
mizgrzytáia / Tych wy próżni będziecie.

8 Potym to żywoćie nadzonym / Będziem w rá-
dosći z Chrystusem / Na wieki wieków przeby-
wáci / Tym sie wszyscy pocieszaymy ; Dla niego so-
bie niewaźmy / Wszystkich cięskóści znaśác.

9 Kto przy nim stale nie stoi / A w tym boiu
nie iest

nie iest stał
sobie złe po
Bo mał w

10 Sw
nie ziego m
Przełoż kto
całe odrzec

11 Co n
swym tego
ste / Przez
nas do wi

12 Sw
przećie po
bie ymar
to nielża z

13 Cok
rodziło / T
chciał tu d
nie / Meti

14 D
utrzy k sm
minie ; Já
to márný

15 Sw
gdy przy
chce być.
szé swoje n

16 W
rác oduś

nie iest stał / Radości z nim nie dostapi : Bärzo
sobie źle posłuj / Boiać sie tu przeń cięskości
Bo mać wiecznych nie wydzie.

10 Światłość Boża wszędy świeci / A tora
nie złego nie cierpi : Bo umie wszystko wypatrzeć :
Przetoż kto zbawionym chce być / Ten sie musi
całe odrzec Światą / a Bogu służyć.

11 Co nam Bog wieczny zaślubił / Duchem
swym tego potwierdził / Toć wam on spełni za-
ście / Przez Chrystusa Syna swego / Przewieździe
nas do wiecznego / Żywota rokosznego.

12 Światły także chciał zbawion być / A
przećie podług żądź swych żyć / Niechcąc ich w so-
bie umartwić / Jedno przewodzić lubość swą : A
to nielża żadną miarą ; Ż rokoszy na rokosz iść.

13 Cokolwiek sie narodziło / A ; Boga sie od-
rodziło / To musi trudności zność : Kroby nie-
chciał tu docześnie / Ten po śmierci musi wieczo-
nie / Neki y płacz podstąpić.

14 Dziś człowiek czerstwy / wdątny / Naza-
jutrz k śmierci niemocny / Wszystko to wnetki prze-
minie ; Jako ow polny pieśny kwiat / Także y ten
to marny świat / W rychle ze wśsem zaginie.

15 Świat niedba na Bostie rzeczy ; Jedno
gdy przyda niemocy / Na ten czas już dobrym
chce być. Do kad iessćie czas / zdrowie miał / O du-
szę swoię nic niedbał ; Niechcący Bogu wierzyć.

16 A ; gdy już sobie nie tuży ; Toż sie chce sta-
rać o duszę ; Kaby wszystko prze Bog rozdał : A

P I E S N I O

żąda Bożej miłości/ Która on miał w nienawi-
ściu/ Lecż mu to nie pomaga.

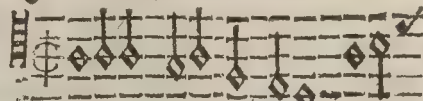
17 Pyśnego nie wyrwie hárdość/ Bogaczá
iego máiatność: Bo śmierć muśa podstąpić.
By sam ieden świat wśytel miał/ Ślota srebrá/
Páinstwá zyskat; Musi ztad iednak wynieść.

18 Nie pomoże dowcip/ mądrość/ Ani też
świecka dostojność; Wśytko to w rychle prze-
minie. Kto tu z Pánem nie vmiera/ Dotąd mu
czásu wycza/ Ten ná wieki záginie.

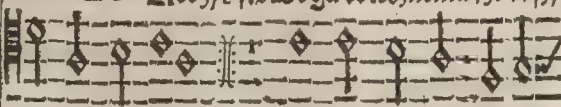
19 * Przetoż cie prosimy Pánie/ Wysłuchaj
náśe wołanie: Day nam pokusy zwyciężyć: Do-
pomóz y ten świat wzgárdzić; Bysmy pobożnie
mogli żyć; I z toba Pánem w niebie być.

8. P I E S N.

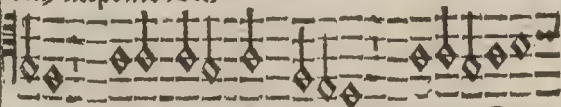
T

O słuśa z wiernych káždemu/ O zna-
Korzyć sie Bogu wiecznemu/ ze wśy

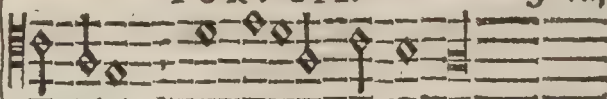

wśy swoje złości/ Rep. Wiedząc nic nie być in-
tlich nieprawości;

nego/ Żywot człowieka zbożnego; Jedno nstáwi-

czna

cina sfruche/ A prawdziwa pokute.

2 Sprawic sie tedy ma k temu/ aby meźnie bo-
iował/ Rep: Przeciw światu obłudnemu / y
zarwke sie gotował / Na krzyż y przesładowa-
nie / Ktore wierni Chrześciane / Dla prawdy
wcierpieć muſza / Skoro iey iedno skuſza.

3 Nie ſolguiac niwczym ſobie / ani teź pobła-
żaiac ; Rep. Lecz naturę zła hamuiac / a wla-
dze iey nie dając ; Wſtramićaiac ſwomoleńſtwo ;
Wprawniac ſie w nabożeńſtwo / Ża wſpomozę-
mien ſwiętego Duchá Boga prawego.

4 Kogoć on znowu przetworzy / a ſerce twa-
de ſkruſzy / Rep. A namiatnoſci vmorzy nierza-
dne / w iego duſzy ; Hedzie w cnotách pomnożony
Jako prawie odrodzony ; A tak zwycięży ſłata-
ná / Świata moźnego Pána.

5 On nas łowi dziwnym kſtattem / kraźac iako
Lew ſrogi / Rep. Ale my ſtáraniem pilnym / nie
daymy ſie zwieſć z drogi. A Bóg Ociec miłoſci-
wy / W obietnicách ſwych prawdziwy / Da rátu-
nek náſzey młodoſci / Moca ſwa z wyſokoſci.

6 Ktorembyſmy przebywali / po tey tu ſmiera-
telnoſci / Re. A na wieki żywali / weſela y rá-
doſci / Proſmy ſercy naboźnymi / A badźmy tego
perwynymi ; Żeć on nas wyſłucha perwne / Przez
Chriſtuſa zupełnie.

P I E S N I O

9. P I E Ś N.

Ná stárá Note.

MAcz wklázac miły Pánie/ Tád námi
swe zmiłowanie / Rep. Podług
miłosierdzia twego wielkiego nie-
wymownego/ Rácz nas zprzeszłych
grzechow rzdrowić/ A od przysłych rácz nas o-
chronić: Boć my náše złości baczymy / Wszak-
że w łasce twej nie watpiemy.

2 Pocielismy sie we złości / W grzechu nies-
sprawiedliwości: Rep. A częstokroć my grze-
szymy / Wiele złego przewiniamy: Wszakże ty
mocny miły Pánie / Rácz nam dać wśsem ppa-
mietanie: Byśmy iuż grzechow poniechali/ A za-
nie wcześ pokutowali.

3 Gdy z tego świata zeydziemy/ A ná twym
sądzie staniemy: Rep. Nie pomni ná náše zło-
ści: Rácz użyć twoiej litości/ A toreyies ná on-
czas używał/ Aie dýs za nas ná krzyżu cierpiat.
Przez swięte miłosierdzie twoie/ Rácz nas zbá-
wić stworzenie swoje.

10. P I E Ś N.

Notá iey iáko Psálmu 4.

ZAl mi jem kiedy zgrzeszył przez te wszystkie lá-
tá/ Jem Pána swego gniewał/ dla márníego
świata. W tymem sie nie obaczył / jem mu
wimien słuszyć: Bo mi on dal ná świecie wśsego
dobrá użyć

Anim

2 Anim
Syciescia
Ja tom m
Wicem n
3 A to
Lecz zley
nia: W
Bodze
zley drow
4 A to
Gdy tak
czy. Wulo
ści: A ká
5 Alle
Prose prz
nie rácz pa
sia wdał w
6 A z
jeff: A
pomojef
ność swoi
sti twej je

Notá iey.

M

2 Anim tego obaczył / by to łaska jego :
Szczęściem to przypisował gdy dał co dobrego.
Ża tom mu nie dziękował / anim iemu służył :
Wiem mu sie w posługach / już bázro zaśluzyl.

3 A to nie pochodziło / z dobrego baczenia :
Lecz z zley myśli / wczynkow / ze zlego sumnie-
nia ; W czymem sie ja pocháiac / nie myślił o
Bodze ; Zaczym oprocż wátpienia / byłem ná
zley drodze.

4 A toć iego dobrotá / iż sie mścić nie raczy :
Gdyż takowe występi po nas ten Pan ba-
czy. Miłosierdziem zakrywa náše wšytkie zło-
ści ; A łaskawie przeglada náše nieczemności.

5 Ale że mi žal tego / dobrotiw ; Pánie /
Proszę przymi łaskawie moje pokáianie. A już
nie racz pámietáć / moich wšytkich złości Gdym
sia rdał w pokorę twej swietey miłości.

6 A wznalem jes ty Pan / ktory wšytko mo-
żesz ; Każdemu kiedy raczyś / we wšem do-
pomozesz ; Zwłasczá tym / ktorzy w tobie wśa-
ność swoje kładą ; A sercem prawowiernym / łas-
ki twej žádáia.

II. P I E Ś N.

Nota iey, iáko Psálmu 4. Wzywam cie Boże/ie.

Wzywam Pánie ná pomoc / ciebie
Boga mego : Wstrom wšytko to
co jest we mnie śmiertelnego : A-
bym sie już tego ial / co twej załon

każe

P I E S N I . O

Każe; Nij mie twa sprawiedliwość na wieczną śmierć skaże.

2 Znam swe nieznosne złości; znam y dobroć twoie. Bys sie też chciał krzywdy mścić/ sam za to nie stoie: Ráczey uczyń to coś zwykły/ niechciey pomnieć złości: A Day mi Duchá twego/ podopora krewkości.

3 Pomni Pánie ijes dał y rozum y wola; Lecż niewiem/ przecż za światem zmysły moje wola: Kazales też by rozum był nád wszytkim Pánem; Przecie ja widze żem iest od światá zwiázanem.

4 Cokolwiek iedno pocżne/ grzech sie za mna wlecie: A za grzechem sumnienie / ták iáko ták piecze: Trudno to bym wskurác miał bez twego targnienia: Albo żebych zbáwion był z swego doszczynienia.

5 Bym sie też chciał y spalić/ y máietność rozdać: To wszytko nie może mie z piekła wyrátowáci: Przetoż sie ja Pánie moy wciékam do ciebie/ Ná żadne zapłácenie/ nie biore ia sobie.

6 Owa sie odrzec może żywota wiecznego: Jesli ty nie wydzwignieś z grzechu wpádłego. A ták Pánie zmituy sie/ póspieś ku pomocy; A nie day mi doświadczyć/ oney wieczney nocy.

7 Wspomni Oycze ná Syná swego iedynego/ Ktory sam raczył umrzeć dla grzechu moiego: Ten mie z toba poiednal/ y gniew twoy wblagał/ Dla niegoż Oycze miły/ odpusć moje winy.

PSAL-

PSAL

Psalm 6

LIT

19

B Die C
Troyce

S Die C
Kci

Mituy

S Anu

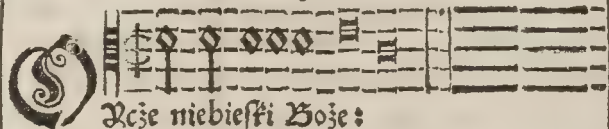
D Vd

PSALMY pokutne, oodpuszcze-
nie grzechow.

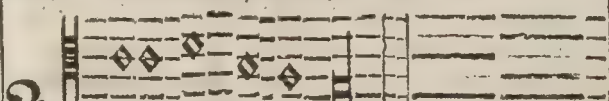
Psalm 6. 25. 32. 37. 38. 51. 88. 90. 102.
130. 143.

LITANIA KTO ra wszytek Zbor śpie- wac ma.

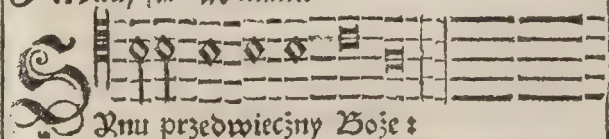
Boże Ojcze przy słowie twym/ ię. *Pátrzo
Troycy Przenawiesiszy Pieśń 8.*

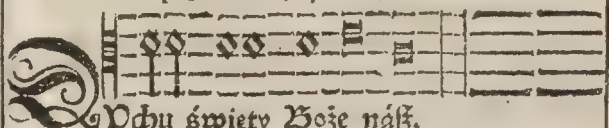
Boże niebieski Boże:

Miluy się nad nami.

Boże przedwieczny Boże:

Duchu święty Boże nasz.

Śmiluy się nad nami.

Racz

P I E Ś N I O

Gracj nam być miłościn: R. Odpusć nam na-

Wszęś Pan miłosierny y
wszechmogacy:

że winy.

Od wszęgo grzechu / błędu / y
zdrady Diabelsricy:

Od nagley śmierci / powietrza
morowego / y od głodu.

R.

Zachoway nas
mily Panie.

Od walki / y porażki / od ro-
sterkow / y skrytych nieprzy-
iacioli.

Od gromu / piorunu / grądu / y
powietrza szkodliwego.

Od niedowiarstwa / y potapie-
nia wiecznego.

Przez tajemność wcielenia
twego świętego.

Przez święte narodzenie twoie

Przez wtrzymanie y vmacze-
nie twoie.

R.

Zachoway nas
mily Panie.

Przez śmierć y pogrzebienie
twoie.

Przez zmartwychwstanie y w
niebo wstąpienie twoie.

Przez zesłanie pocieszyciela Du-
cha świętego.

Najbardziej czas smertu naszego.
mily Panie.

R. Pocięś nas

Czasu niebepieczństwa naszego.
Przyc mily Panie.

R. Racz nas

W godzinie

W godzinie

W

W dzień sa

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

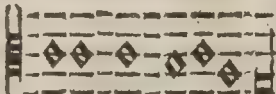
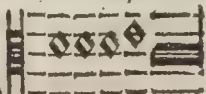
W

W

W

W godzinie skonania naszego. R. Day zeście
w prawey wierze z swiatá tego.

W dzien sadu sprawiedliwego. R. Day znać
láste twoie.

A grzeszni ludzie. R. Prosim cie wysluchay
nas.

Abys Kościół twoy święty Chrześciański
rządzić y sprawować słowem twoim raczył
Abys nas od bluźnierstwa/ y morderstwa nie
przyaciół naszych wybawić raczył.

Abys wszystkie Ministry/ Szafarze twoich tá-
iemnic/ przy świętym słowie/ y żywocie do-
brym/ zachować raczył.

Abys wierne Robotniki do Kościoła twego
posyłać raczył.

Abys wszystkie Sekty/ Rácerstwa/ y zgorse-
nia od nas oddalić raczył.

Abys zwiedzione/ y błądzące ná drogę praw-
dy wieść/ y náwrócić raczył.

Abys skátaná pod nogami naszymi zetrzeć ra-
czył.

Abys rozmnozenie słowa swego/ y dárow Du-
chá s. wszystkim słuchaczom udzielać raczył

Abys upadłe podnieść / á stojące w wierze/
potwierdzić raczył.

Abys Cesarzowi Chrześciańskiemu serce po-

słusne

R. Prosim cie wysluchay nas.

LITANIA

ślusne słowu twemu dać / y onego zmocnić
przeciw Turkowi raczył.

Abys Krola Pana naszego ze wszystkim Kro-
lestwem / y z Rada / y z Germany / rzadzić / y
na droge sprawiedliwości wieść / y spra-
wować Duchem światym raczył.

Abys Krolestwa Polskiego / y Wielkie Kie-
stwa Litewskie / y innych wszystkich Państw
Koronných / strzec y bronić od wšęgo zle-
go / y słowo twoie światę / przeciw wszel-
kim bledom / w nich rozmnażać raczył.

Abys te Krolestwa / w których twitnie E-
wangelia światę / w pokoiu y przy słowie
twoim zachować raczył.

Abys Rzeczę Niemieckę / y do niej Kiestwa
y Państwa przyległe / bronić od nieprzyja-
ciol / y w nich pomnażać Ewangelia zbaw-
wienia / raczył.

Abys Przędowi każdemu / y wšemu Rycer-
stwu błogosławić / y szczęścić raczył.

Abys Patronow przymnażać do Kościoła
twego: a tych którzy są / żebyś ie zachował
w dobrym długim zdrowiu:

Abys Pány Patrony nasze / ze wszystkim do-
mem ich / w dobrym zdrowiu zachować / a
one k woli swej światę wieść / y spra-
wować raczył.

Abys wszystkim w Malżeństwie mieszka-
cym błogosławić raczył.

W. Prosim cię wylubny nasz.

Abys

Abys te Kro-
stwie / z
spolney m
Abys Pania
tom Chry
Abys dat
pia przes
Abys na lud
stwie pol
weyżrzeć
Abys wież
skiego / 2
go / wyb
Abys siero
raczył.
Abys te w
go / Ktor
geliey.
Abys ludzi
iace / w
Abys smut
czył.
Abys lud
kwaśn
ciot bron
Abys mie
przepom
wać rac
Abys żyw

Abys te ktorzy sa rozney wiary w Matenia
stwie / z łaski swey sprawować / a one w
spolney miłości / y zgodzie zachować raczył.

Abys Pánienkom / Młodzieniątkom / y Szko
łom Chrześciánstwu błogostawie raczył.

Abys dał wszystkim cierpliwosć / ktorzy ciera
pią prześladowanie dla Ewangeliey.

Abys na ludzkie wdrążone / y w niebezpieczeń
stwie położone / okiem miłosierdzia swego
wypzecz raczył.

Abys więznie / z więzienia Tureckiego / Tatar
skiego / Antychrystowego / y Moskiewskie
go / wybawić raczył.

Abys sieroty y wdowy opátrować / y bronić
raczył.

Abys te wkrocił / y one náwrócił do słowa swe
go / ktorzy przesładuią wyznawce Ewán
geliey.

Abys ludzkie chore / ráttunku twego potrzebu
iace / wzdrowić raczył.

Abys smutne / do ciebie wołájące pocieszyć ra
czył.

Abys ludu twego Chrześciánstwu / ktorz
y swa odstupił / od wszystkich nieprzyja
ciół bronić raczył.

Abys mieysca te / w ktorzich słowo twoie iest
przepowiadáne / od wszelákich škód zachow
wać raczył.

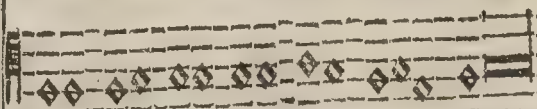
Abys żywnosć z ziemié dać y zachować raczył.

R. Prosim cie wyfluday nas.

P I E S N I O

Abys nam dźdża ciche z łaski swej { Te dwie
na ziemie spuścić raczył. } według cja
Abys dni pogodnych z łaski swej { samąbyc
wyszczać raczył. } mowione.
Abys sie nad wszytkimi ludźmi zmiłowac ra-
cił.

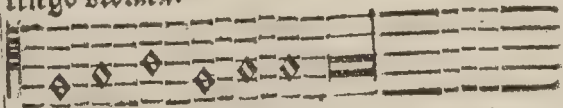
Inże wszytkie potrzeby / o których ty lepiej
wiesz / w opatrność twoją poruczamy.

Synu Boży który głódziś grzechy wszytkiego
świata.

Rep. Synu Boży który głódziś grzechy wszy-
tkiego swiata.

Rep. Synu Boży który głódziś grzechy wszy-
tkiego swiata.

Prosim cie wysluchaj nas.

Zmiłuy sie nad nami.

Raczyś nam dać pokoy.

Ztrzy mocną ręką swoją ić. Pieśń 10. o K-

ściele Bożym.

MODLI-

MOD

NT

miłość

ludowi

do ciebie

bowiem

pełnym

go miłości

my każ

swaim

bacż

przebac

dźiedzi

Panie,

twoiego

dynego

wyższ

lanych

M

MODLITWA Pokutujących.

Nawróć nas sam do siebie o Boże dobrotliwy, a nawróćie my się do ciebie: bądź nam miłościwym Pánie, bądź miłościwym ludowi swojemu, którzy się nawracamy do ciebie w płaczu, y w modlitwie: ábowiem ty jesteś miłosiernym Bogiem, pełnym litości, cierpliwym y wielkiego miłosierdzia. Ty przebaczaś, gdy my kaźń zasługujemy, a w gniewie swoim myśliś o miłosierdziu. Przebacź ludowi twojemu Boże dobry, przebacź; a nie daway w pośmiech dźiedziectwa twoiego. Wysłuchay nas Pánie, dla wielkiego miłosierdzia twoiego, y dla niezmierney zaślugi iedynego Pośrednika Iezusá Chrystusá weyźrzy ná nas. Amen.

Innych modlitw pokutnych, Fát rz w
Fáterstwie zborowym.

MODLITWA Za pokutu-
jących.

P I E S N I O

Boże serdecznie cie prosimy,
wysłuchay modlitwy nasze, o-
puść grzechy tym wszystkim,
ktorzy się ich tobie spowiadają, a
ktorzy się w sumnieniu z nich pote-
pią, niech z miłosierdzia twoiego ich
dąrowanie otrzymają: Przez Jezusa
Chrystusa Páná nášego. Amen.

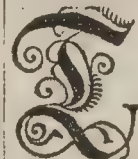
O POKVŠZENIV
OGVLNYM.

To iest.

Przez iákiekolwiek nieścześnie,
ście, y frásunek.

I. P I E S N.

Notá iey, iáko, O náš wśchmocny Pánie / iet
Pieśń wtora o Kościele Bożym.

A coś niebo wyśokie pięknie wśfro-
wał Gwiazdami; a każdeś swa iá-
sność dąrował: Aby ludziom cáła
noc światłość wydawáły: A zátym
do twey chwały onych pobudzáły.

2 Ty coś y słońcem iáśnym dzień ozdobić ra-
czył.

P
czył: Aby k
A z tad się
Ciebie się b
3 Ty k
twego: P
go: Jáko
wołanie / J
stanie.
4 Byli
śal i O r
Prośili cie
A nigdyś
5 A iśe
trwał / Ty
rwał / Cho
A często cie
6 Jedn
tym był / A
nie pozbył
śiermy: O
wierny.
7 Obie
śe / A rzet
Koskazele
toż ia też
8 Byś
me / pląc
stronie y f
puśczać ni
czył.

czyłs Aby każdy żywiacy/ żeś iest Bogiem baczyłs:
Aż tad sie wywiadował/ o twej wolej Panie:
Ciebie sie bał/ miłował/ po ki zdrowia stanie.

3 Ty ktory wśytkim władnieś/ naktłō vchā
twego: Przyimi ā nie odrzucay prośby sercā me-
go: Jākōś przyjmował zawśe/ swych wiernych
wołanie/ A miewaleś z łaski swej/ o nich swe
stārānie.

4 Byli smutkiem ściśnieni/ tyś smutne pocie-
śał: O rātunek wołali/ tyś sie z nim pospieszał
Prośili cie o mądrość / mądrościes im dawał:
A nigdyś dobrze czynić onym nie wstawał.

5 Aż eś iest tenże Bog / y będzieś wiecznie
trwał/ Ty przymierza swoiego/ nigdy nie będzieś
rwał: Choć i e ludzie swymi tārgaia złościāmi
A często cie gniewāia swymi sprośnościami.

6 Jednāk ty iestes tymże / czymes y przed
tym był/ A swej Boskiej własnōści/ by nāmniey
nie pozbył: Śmiluyze sie nādemną/ wśātes miłō-
sierny: Ogārni mie łaskā twā: Gdy eś własnē
wierny.

7 Obiecales w smutku być smutnym ku pocie-
śe/ A rzewliwym/ płaczliwym ku ich też wcieśe.
Rozkazales sie wyrywać przez Synā swoiego: O-
toż ia też przychodzi k tobie w imię iego.

8 Byś sirote swoiego ku sobie przytulil/ A lzy
me/ płacz/ wzdychānie/ we mnie sam wtulil. O-
stroomje y frāsunki cięśkie sercā mego/ A tore do-
puszczāc niechca/ oczom snu swoiego.

P I E S N I O

9 Skąd iuż prawie wstały we mnie siły moje/
Wstańc nie weźmieszli ty mnie w ręce swoje ; A
nie wstroniś mego cieśkiego trapienia ; Co zdro-
wie me iako mol ie/do wyniszczenia.

10 Wszak to tobie nie trudno/ wszystko ty sam
możesz/ A lachno mnie smutnemu/ ty sam dopomo-
żesz/ Wynieś z tego strąsunku/ serce me pocieszyc :
Tylko prosze moy Panie/raciz sie z tym pospieszyc.

11 A ieslić sie spodoba mnie ieszcze probowac
Kłopoty/ boć to wolno/ racizze wždy darowac/
Duchá mocney stałości/ ktoryby mie rzadził/ Ze-
bym nigdy ná strona/od ciebie nie zbladził.

2. P I E Ś N.

Notárey, iako, Czego chcesz po nas Panie/ic.

Slam Panie izem zgrzeszył/ obrażilem
ciebie : Kazań nie od człowieka mam/
ale od ciebie.

2 Boś ty iest Pan ná niebie/ y ná
ziemi wszedzies/ A bez twej swietey mocy/ nikt sie
nie obedyzie.

3 Wola twa wszedy stynie/ bo sie ták stác mu-
si ; Co ty chcesz/ á nie człowiek/ gdy sie o co kuśi.

4 Bo iesli nadzmi wroble z ziemi nie spadaias/
Ani mlóde kruczeta głodem nie zdychala.

5 Jákobyh ia slugá twoy/moy Panie wpásć
miał/ Albo hánby nieakiey nád sobabyh doznał/

6 Ktorą mi ciele/ iak y ia śmiertelny gotwie/
Chcac

Chcac mie

7 J i ro

Także pot

strużył.

8 Jako

Sprzeciw

9 Lecz

Alby znali

10 Nic

Boś ty zm

11 Choć

li: A ty sam

12 Jako

możę? A

noga.

13 A si

zawždy /

kądy.

14 Toć

go/ A prz

15 Duc

A w nay

16 Kto

dził: Ciół

17 Bo

twego/ Po

18 Cw

swioley: A

moiey.

Chcąc mie nia posromocić : á tego nie czuie;
 7 Jż rozga te która mie ty sam karác raczyś;
 Także potym nawiedzisz / zlamiesz / zetrześ /
 strużysz.

8 Jákos czynil z Dawidem / także y z innymi /
 Sprzeciwnik i wzbudzáiac : byś ie ćwiczył nimi.

9 Lecż zaś máto czekałysz / oneś też pokarat:
 Aby ználi wybráni / żeś ie umilował.

10 Nic sie tedy nie lekam / gdy to myśle z sobą:
 Boś ty zemną w mym smutku; ia sie ścżyca toba.

11 Choćby ráda przeciw mnie wszyscy sie zebra-
 lis / A ty sam przy mnie stoisz; Nicby nie wygráli.

12 Jákó bowiem pohánbić z twych iednego
 móga: A ty iák gárniec słaby / mocarze trześ
 noga.

13 A swych strzydlámi swymi stale bronisz
 záwždy / Których głowy wloseczek policzyłeś
 káždy.

14 Toć znát twoiey miłości kiedy karześ ko-
 go / A przecie nie oddalaś ráunku swiego

15 Duchá mocy statości / któryby go cieżył:
 A w naywistszym kłopotie práwieby go śmieżył.

16 Ktorego iżes mi dał / choćias mie náwie-
 dżil: Ciáłość tylko pokarat / sumnienies pócieżył.

17 Bo co ná mie przychodzi; to wszystko dla
 twego / Potyka mie moy Pánie / imienia świętego.

18 Ćwicżcie mie tedy Pánie / podług woleý
 swoiey: A nie zostáwiaý we mnie głupieý żądze
 moieý.

P I E S N I O

19 Boć to szczęśliwy każdy (z twego to sko-
wá mam) Ktorego tu ty karześ : czego y ia
żadam.

20 Bo wszystko co sie kolwiek z takowemi sta-
wa/ Co w boiaźni twey chodza/ to z ich lepszym
bywa.

21 Słych zaś gdy karác pocinieś ; nie tylko
docześnie Karześ ie w gniewie twoim ; ale też
y wiecznie.

22 Wole tedy moy Pánie/ byś mie tu nawie-
dzał : A karania wiecznego żebyś mie vchowal :

23 Dla twego iedynego Syná namilšego /
Páná y Zbáwicielá/ Jesu Christá mego.

24 Ktorego ia wyznawam y przezeń cie pro-
še ; Rácž Duchem twym pošilác moia smutna
duša.

3. P I E Ś N.

Notá iey iáko Psalm 28. Krolu niebieski. albo iáko
Ach wšechmogacy dobrotliwy Pánie. Pieśń I
o Pokuſeniu ſcżegulnym.

Boże moy rácz sie nádenma zmiło-
wáć : A gniew swoy ſrogi rácz
iúž pohámewáć ; Ktory zá grze-
chy ſwe ſuſſnie odnoſe : Przepuſć
mi proſe.

2 Nie rácz mie karác podług złoſci moich :
Bo trudno kto ma wyſć ſrogich rák twoich : Alž

kogo

kogo Duch

wyſć moze

3 Rácž

bych ia zlo-

ſli Duch tu

mi pomoze

4 Bogi

ſnie mie k

iaćieſ racž

grzechy.

5 Ale że

te przymu

ſwoy ſrogi

6 Rácž

A ſprawie

wiek/zmił

7 Ará

Karác ge

dale mey

8 Kto

Żeby obr

tym wład

ny Pan.

9 Na

Ja w to

Bo ty ſa

wiaſnoſć

Kogo Duch twoy z łaski twej wspomozę/ Ten ich
wysć moze.

3 Różnij mi go też z łaski swej użyć: Ale
bych ja złości moich prożeń mogł być: Bo ie-
śli Duch twoy mnie w tym nie wspomozę: A toż
mi pomoze?

4 Bogiemś prawym bacze to y czuie. Słu-
żnie mi karześ/ sam sie w tym winuie: Od-
ciążes raczył me wśzystkie pociechy: Za moje
grzechy.

5 Ale jesz na wśsem iest miłosierny Pan/ Różnij
te przyjmie / ktora od ciebie mam: A gniew
swoy srogi różnij iuż oddalić/ Mnie sie wziąć.

6 Różnyś starac / a słusznies uczynił:
A sprawiedliwie; bomci to zawinił. A iem cżło-
wiek/ zmiłuy sie moy Pánie: Boć mie nie sstanie.

7 A róż pámietac / coś mowił cżłowiekuz
Karac go beda dla własnego grzechu: A nie oda-
dale mey łaski od niego: Bom stworzył iego.

8 A toż iest tak mocny by w to trącić umiał:
Zeby obrocił w wesele wielki žal. Ty sam
tym władnieś; y przydawasz go sam. Takieś mo-
cny Pan.

9 Masz moc nádemna/ cżyn zemna co raczyś.
Ja w tobie ufam / że mie nie przebaczyś:
Bo ty sam w smutku káždego pocieśsz: A te
własność masz.

4. P I E Ś N.

P I E S N I O

Noid też iako; Kto żywi powietrzne ptaki/ ię.
Albo iako; W robie Pánie nadzieie mam.

S Obie wiekuiſty Boże/ Rep. Tobie
ſłuży ziemiá morze/ I tiebo tájſze ſłonia-
ce/ gwiazdy : Rep. Nieſiac/ zorze/
ſłużąc ząwždy.

2 Aniołowie/wierni ludźie/Rep. Sławia cie-
bie Pánie wſzędzie/ Śacnoſć ſpraw twoych wyſta-
wiał: Rep. Ku chwale twej wyznawáia.

3 Ráćże też to mnie Pánie dáć/Rep. Żebym cie-
rniał wyſławiać : A ráć oſwiecać ſerce me :
By wyznawáto drogi twe.

4 A znáiac żebych w nich chodził/ Rep. Ku
cici twoiey pobożnie żył: Opuſć moje niepráwo-
ſci/ Rep. Wybaw mie ze wſſech trudnoſci.

5 Spraw ducha we mnie práwego : Rep.
Spraw mie ſobie powolnego / Ku chwale
twey bym ząwſze żył / Imię twoie zącznie ſławil.

PSALM O Wybawienie z pokuſzenia
ćieſzkiego z poćiecha.

Pſálm 6. 13. 25. 27. 31. 121.

PSALM po wybáwieniu z pokuſzenia.

Pſálm 9. 30. 34. 47. 107. 124.

MODLITWA w ktorymkolwiek
pokuſzeniu.

O nierácz:

Nieracźże Boże opuścić
tych którym kłopoty, y rozma-
ite pokusy nie przestają dogązać: ale
łaskawie poużrzawszy naszą młodość
y włomność, dla imienia swiego od dal
wselkie zły, które sprawiedliwie po-
nośiemy dla grzechow naszych: y
spraw, abyśmy we wszelkich sprze-
wienstwach wfnosć naszą cāle pokła-
dali w miłosierdziu twoim, a tobie za-
wsze wświetobliwym żywocie służyli,
ku chwale imienia twoiego: Przez ie-
dynego Pośrednika Jezusá Chri-
stusá Páná nášego. Amen.

O POKVSZENIV

Szczegulnym.

Jakie iest;

Naprzod przez Fałszywe náuczycie-
le, y prześladowniki Kościoła
Bożego.

O tym pátrz Pieśni y Psálmow, o Kościele
Bozym.

A o obli-

PIESNI O

A o sobliwie czasu pokusy tej, gdy się złym
dobrze dziecie, a dobrym źle.

PSALMY te są, Psalm 4. 37. 39. 73.

Czasu powstania fałszywych nauk.

Psalm 75.

Czasu czystości przychodzących na lud
Boży od Antychrysta.

Psalm 10. 80.

Także innych Tyrannów.

Psalm 12. 14. 37. 58. 94.

POTYMO POKVSZENIV.

Jakowe iest,

Czasu Suszey, Niepogody, Głodu,
Moru, Woyny, Choroby, &c.

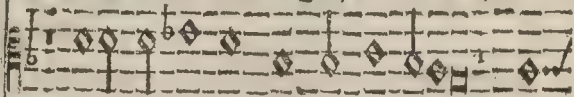
PIESNI

O rych wszystkich spolem.

I. P I E Ś N,

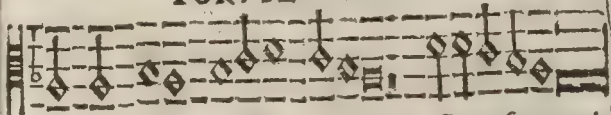

Ch wszechmogacy dobrotliwy Panie

Co na wszytek świat masz opánowanie / Wey-

szys

szysz ná náše pláčliwé wolánie: Day swe zmi-
Ctowanie.

2 Ráč wšytkie náše časy wšpokoic: Srogie
swe plagi miłosćiwie zgoic / Ktores nářadil tu
ná náše zlości: Š swej spráwiedliwosci.

3 Oddal precz od nas powietrze morowe: A
rácz láski swej spráwić láta zdrowe: Oddal tež
srogie niemocy y wrzody: Wšytkie zle przygody.

4 Ráč nas záchowác od wšelákíey škody.
Day žyžne láta/ á oddal precz głody. Ráč we-
szreč ná nas nedžniki w bogiesřroć káranie srogie.

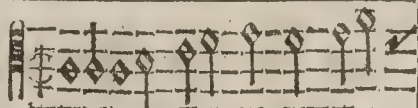
5 * O Bože Oycze / ná wšem dobrotliwy/
Obroć ocy tve ná lud žalostíwy: Aťorzy tu to-
bie nabožnie wolamy: Láski twey žadamy.

6 Nářlón lástáwíe tu nam vchá twego: A
rácz nas bronić od wšytkíey zlego. Day nam
we zdrowíu wšeho dobrá wšyc: Tobie Pánu
řluzyc.

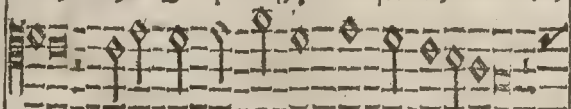
7 Chryste Pámie náš / przez tve vmeczenie:
Ráč nam dáć nedžnym spořoyné řumnie. Š tey
nedže wiedz nas do řrolestwa twego / Wicze-
nie trwáicego.

2. P I E Š N.

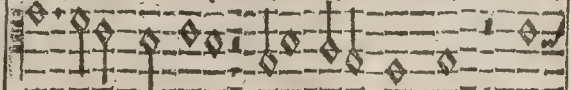
P I E S N I O

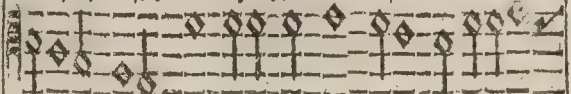
Je opuścisz Panie swoich wiernych

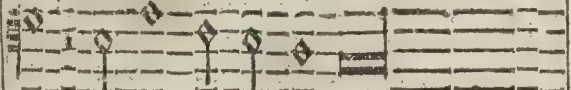
nigdy: Ani im dopuścisz cierpieć żadney krzywdy

Bo ty żywiś ptaki: Przyrodziwasiś kwiarki: Lecz

y robaczki wie to zbierają sobie / Co im ty nárza-

dziś: Bo wśem światem rzadziś.

2 A kruczątą mąte do ciebie wolaia / Kiedy odbieżane żywności nie miała. Ty sam żywiś Panie / To li che stworzenie / A stałtem osobliwym dając im być żywym: By imię twoe święte / Było wszedy wzięte.

3 Wszytko na cie pątrza / aż reke otworzyś: Obficie zbierają gdy im ty przysporzyś: Lecz gdy się odwrócisz / A reka swa skróciś / Wnet wszystko

zemdleie

zemdleie /

obroci / A

4 Dla na

nia / Wył n

Byłmy nie v

nas starał /

waniu / A

5 A tak c

dobroci tak

vmorzy / A

wa / Jemu

Staránie n

6 Wśa

ra okazowa

liasz / Syn

łaski spraw

nań spuśc

7 Dayn

A Synowi

chmochemu

prośac /

pusci W

5

Nord iey

zemdleie / A prawnie ztruchleie / Wniwecz sie
obroci / Krom twoiey dobroci.

4 Dla nasci tu przyšedl Pan wšzego stworze-
nia / Wšyl nedze/ głodu / y zwleczon z odzienia :
Bysmy nie watpili/ Żesmy iemu mili. Ták sie o
nas stárat / Że y sam siebie dał/ Nam tu poży-
waniu / A wiecznemu zbawieniu.

5 A ták cáłym sercem Pánu iuż wšaymy: Gdyż
dobroci tákí przykład iego mamy : Głodem nie
vmorzy/ Kto mu mocno wierzy / A onego wy-
wa / Jemu sie oddawa / Wcéśnie pracuiac /
Stáranie nań kładac.

6 Wšák inne przykłady są iego dobroci/ Kto-
ra okazował z swey łasodroblności : Żywił Ło-
liášá / Żywił Dánielá Szrodkami dziwnymi/ Łá-
stki sprawionymi/ Nas też nie opuści/ Tylko sie
nań spuścmy.

7 Daymyż chwale Bogu Oycu niebieštemu/
A Synowi iego / y Duchu šwíetemu/ Pánu wšze-
chmocnemu/ Wielce łáskáwemu / Pokornie go
prošac/ Rece k niemu wznoszac / Że nas nie o-
puści/ W tey to błedney pušczy.

3. PIEŚN O DEŻDŻ.

Notá iey iáko : Czego chceš po nas Pánie/ ié.

Szego dobrego dawco/ y łáskárzu
wieczny / Tobie ziemia spalona
przez ogień stonieczny

2 Modli sie dżdża / y ziola sme-
tne po-

P I E S N I O

me pochylone/ A nadzieia oraczow/ zboża wpra-
gnione.

3 Ściśni wilgotne chmury święta ręka swoja/
A one/ sucha ziemia y drzewa nápoja

4 Ogniem ziele : O który z suchej stały zdro-
je / Niesłychane pobudzaś/ ożaż dary twoie.

5 Ty nocna rosa spuszczaś/ ty dostatkem he-
nym żywey wody dodawaś rzekom niespokoy-
nym.

6 Ty przepąściś nasycaś/ y łakome morze : I
tak gwiazdy żywność mają/ y ogniste zorze.

7 Kiedy ty chcesz wszytek świat powodzić za-
tonie/ A kiedy chcesz od ognia iako piro wspot-
nie.

8 Przetoż tey twoiey wolej / o wszechmocny
Panie Wziy dziś/ a niech wszystko to co chcesz sta-
sianie.

4. P I E Ś N o D e ż d ź .

Ná te Note, iakoż Ach wszechmogacy dobrotliwy
Panie / Pieśń prześła pierwsza.

Panie Boże oycze nasz niebieski/ Spuść
z niebios twoich nam deżdź : z swo-
iey łaski/ Aby napełnił wielce wstę-
ziemię : Spraw to przez swe imię.

2 Niech pozna wszytek Kościół twoy wybrań-
ny : Żeś ty iest Bogiem y Panem nad Pány /
A który iako chcesz/ tak się wszystko stanie : Śmi-
łuy się nasz Panie.

O P O G O -

O P O G O D E Pieśń.

Ná tej note.

Pámie Boże Oycze náš niebieſki / Rácz
dać pogodę / z ſwoiey ſwiętey łáſki / A z-
grzey ciepłym ſłońcem wſzytkę ziemię /
Spraw to przez ſwe imię.

2 Niech pozna wſzytek Koſciół twoy wybrá-
ny : Żeś ty ieſt Bogiem / y Pánem nád Pány /
Ktory iáko chceſz táł ſie wſzytko ſtánie. Ąmie-
luy ſie náš Pámie.

P S A L M Y

W tymże Pokuſzeniu.

Pſálm 23. 34. 37. 54. 77. 85. 90. 97. 104.
106. 112. 123. 128. 131. 132. 145. 146. 147.

P S A L M Y

Po tym Pokuſzeniu.

Pſálm 103. 104. 107. 147.

MODLITWÁ w ktorymkolwiek
pokuſzeniu y vtrapieniu.

RY nie ráczże Boże wſſechno-
gacy gárdzić ludem twoim do
ciebie w pokuſzeniu y w vtra-
pieniu rozmaitym wołájącym: ále dla
chwały imienia twoiego, rácz miłóſci-

PIESNI O

wie przez Ducha twoiego stałości y rą-
tunku wszelkiego dodać, którym nie
prześtaie, poku, á, nedzá, y kłopot do-
kuczać. Przez Pána nášego Jezusá
Chrištusá, Amen.

MODLITWA cżásu Suszey,
Niepogody.

BOże Oycze Niebieski, któryś
nam przez Syná twoiego iedno
rodzonego, obiecał wsystkim
twego Kroleństwa, y spráwiedliwości
iego szukać, wsytkie potrzeby te-
go żywota przydać; dayże nam pro-
simy, w tey nášey gwałtowney potrze-
bie, de żdż potrzebny, (álbo pogode.)
áby ziemskie ożytki ku potrzebie ná-
šey, á ku chwale Imienia twoiego,
mogliśmy otrzymać. Przez Jezusá
Chrištusá Pána nášego. Amen.

MODLITWA cżásu głodu, álbo
drogości.

Boże

BOże
kt
wrodzay
rozmaż
vtrapien
by ten gl
wiedliw
sych,
twoiego
tość. To
sy Oycze
mu z tob
lá, częś
Amen.

o Pokoy

Przedni
P

Arzycy
P

BOże Oycze nasz niebieski, z którego darem ziemią się stawa
wrodząyna, y cokolwiek jest na niej
rozmnaża się: Weyźrzy prosimy na
utrapienie ludu twoiego, a wżycz, aby
ten głód y drogosc ktore teraz sprá-
wiedliwie cierpimy dla grzechow ná-
sych, dobrotliwością miłosierdzia
twoiego obrotily się w wrodzay y obfi-
tość. To rácz nam dáć naumilosciw-
szyć Oycze, dla Jezusá Chrístusá, ktore-
mu z toba y z Duchem swietym chwa-
ła, cześć y slawá na wieki wieczne,
Amen.

P I E Ś N I.

o Pokoy częsu wojny álbo potwarzy
y prześladowaniá.

1. PIESN.

Przednie mocny grunt iest Pan Bog. 16.

Pátr: o Kościele Bożym Pieśń 3.

2. PIESN.

Arzyczym ł tobie wieczny miły Pánie. 16.

Pátr: o Kościele Bożym Pieśń 7.

P I E Ś N I O

3. P I E S N.

Sly nam Pánie miłościrwy / Pokoy pokisimy
tu żywi/ Boć nie iest żaden Bog inny/ Coby
bronit tej kráiny/ Jedno ty sam Boże iedyny. A.

P S A L M Y

*Psálm 2. 3. 4. 5. 10. 11. 12. 13. 17. 22. 25. 27.
37. 42. 43. 46. 49. 64. 69. 71. 73. 77. 83. 86.
109. 121. 124.*

P S A L M 109. w spotwarzeniu.

Notá tego Psálmu, iáko Psálmu 3. Pánie iák ich
wiele iest ktorzy sie / ié.

Sly Pánie moia chwalo moy Boże
iedyny/ Rep. Nie milcz tego co cier-
pie bez wśhelákiey winy: Abowiem
ná mie złośnit wsta swe stworzył/ A
fałszywym ięzykiem ná mie sie oborzył.

2 Puscil ná mie wścizpyli záwáśnionej złości/
Rep. A podniosl ná mie woynę bez moiey winno-
ści: Za to com go miłowat oborzył sie ná mie/ A
podniosl ná mie z predká swe zuchwáte rámie.

3 Oddat mi złość zá dobroć/ zá przyjaźń nie-
przyjaźń/ Rep. Odniośtem zá heć swoje niespo-
dziewaná waśń. Pánie ráczcie ty sam wziąć ná sie
krzywdę moie / Pokaż przed niewdzięcznikiem
spráwiedliwość twoie.

4 Przepuść náń zlego cztelá/ niechay go wtra-
pi/ Rep. Niechay záwždy od sádu skázány wstapi:

Niechay

Niechay ma krotki żywot: niechay weźmie drugi/ Wzrad iego niech umrze zostawivszy dlugi.

5 Niech żona wdowa będzie/ dziatki sierotami: Rep. A niechay sie tuląia między żebrakami: Niechay w pustkach mieszkaiac chlebá sobie pro-
szai Niech wšytki dobrá iego lichwiarze rozmiosa.

6 Niechayże iego prace obcy rozšarpią/ Re. Jego nieprzyiaciele niech ich rzywáia: Niechay sie żaden człowiek nád nim nie zmiłue: Niechay sie dziatki iego niht nie vžáluie.

7 Stawá iego od ludzi niech będzie wycięta/ Rep. Niech go w drugim rodžaiu żaden nie pá-
mieta: A niechay zároždy będzie złość rodzicow iego/ Wstáwiczney pámieci Boga naywšyšego.

8 Abowiem przesádomat człeká niewinnego Rep. A chciał zágrzešć żebraczká vřłopotánego. Zátochat sie w przeklectwie / wiec przyjdzie do niego/ Niechćiat błogostáwienstwa / y poydźie od niego.

9 Niešczęšćia iáko wody do wnetržnošći wnida/ Rep. A po kóšćiach sie iáko oliwá roz-
zeyda: Niechże to ma zářáta co w niey chodźić będzie/ Niechayże sie tym pásem opášuie wšedzie.

10 Teć przeciwnicy moi zapláta odniosą/ Rep. A torzy mie kłamliwemi ięzyki roznořa: A ty moy Pánie teraz z miłosierdzia swego / Wydrz-
mie z geby frogicy człeká przewrotnego.

11 Bómći ja iest chudžintá y nedžnik vbogi / Rep. A pełne serce noře vřtáwiczney trwogi /

P I E S N I O

Przemiiam iakoby cień krzywo nąchylony/ Opa-
dam iako chryszczyt z drzewa otrząsniony.

12 Drja me nogi od postu / ciato bez oliwy /
Rep. Vschto/ chodze po ziemi iakoby nie żywy :
Co widzac przeciwnicy głowami kiwają / A z
moich spraw pobożnych krotosile mają.

13 Boże mój porátuy mie / okaż swe zbawie-
nie/ Rep. Uczyni znaczne przed nimi moje wybá-
wienie/ Niechay oni skálusia/niechay mi zlorzeczają:
Byles ty błogosławit/ á miał o mnie piecżą.

14 Násádzaj sie y stráca/ y wezmą želzenie/ Re.
Aia sie rozráduie ná twe pocieszenie: Nieprzy-
iáciele moi popádną sromotę/ Wyjrzawšy two-
ie sławna nádemna robote.

15 Przeto cie chwalić bede wielce wšty żywe-
mi/ Rep. A opowiem twa święta dobroć przed
wšytkimi/ Jies stánat po prawey rece w bogie-
mu/ A wyrwales go z gęby niespráwiedliwemu.

P S A L M

Po wybáwieniu z tegoz po-
kuszienia.

Psal'm 9. 13. 30. 31. 34. 47. 70. 71. 72. 86.
97. 118. 124. 125. 127. 129. 131. 144.

MODLITWA o Pokoy.

SWiety Boże, święty mocny,
świety nieśmiertelny, od kto-
regó święte żądze, dobre rády,

y słušne

y słusne sprawy sa, Day slugom two-
im on pokoy, ktorego świat dąć nie
może: aby sercá náše mándátom two-
im poslušne bedac, y stráchu nieprz-
y-
iaćiol pozbywszy, czásy mieśkánia ná-
šego w tym żywocie docześnym, z á
twoią obroną mieliśmy spokoyne:
Przez Jezusá Chrystusá Páná náše-
go. Amen.

MODLITWA Czásu woyny álbo
prześladowania.

M Széchemogacy Boże, Krolu kro-
low, y wśytkich naywyższy
rządźco, ktorego mocy żadne stworze-
nie przeciwić sie nie może, ktoremu
właśnie należy karác grzeszniki, á nád
tymi sie zmiłowác ktorzy czynia po-
kute, Záchoway y wybaw nas, Vni-
żenie prosimy, z rak nieprzyiatiol:
Pohámuy ich hárdosć, wskrom złość,
rozgrōich zdrády, y chytrosć, abyśmy
twoią obroną bedac obronieni, z á wśe

P I E S N I O

byli zachowani od wszelkich niebespieczeństw, ku wychwalaniu ciebie, któryś jest iedynym zwycięstwa dawcą: dla zasług iednorodzonego Syna twego Páná nášego Jezusá Chrístusá. Amen.

P I E Ś N.

Czásu choroby álbo moru.

Wpiewa z Modlitwy Ezechiasza Krolá. Ezai.
38. cap.

Notá iey iáko, W tobie Pánie nádziecie mam. zc.

Wzekłem ja cielek utrapiony / W ostatnich dniach rozdzielony: Poyde k fortam grobu swego / Widzac srogość dnia przyszłego.

2 Już swoich lat ostatecznych / Pozbawionem bázro wdzięcznych: Ludzka moc nie wydrze z tego / Kresu już zamierzonego.

3 Rzekłem w swym sercu nadznym sam / Páná Boga nie ogladam; Tu w tey to ziemi żywiacych; A iego láski pragnacych.

4 Już dále za swego wieka / Nie ogladam tu człowieká / W pokoju mieszkájacego; Bom bliżsi dnia ostatniego.

5 Narod moy / y me mieszkánie / Nie długo zemna zostánie; Jáko Pasterz budka swoje: Tak

zostawia

zostawia ziemię moję.

6 Żywot mój iak w tkacznię / Pretko musi rozzerwany być : Bo y pierwszy mój początek / Znałem że był słaby watek.

7 Jako słoma gdy się wznieci / Wnet spłonie / nie długo świeci : Tak nasze dni dziś y wczora / Czekać końca y wieczora.

8 By Jaskółka bede krzyczał / Bolesci swoje wyliczał ; Porównam się gołębicę / Żukając w wielkiej testnicy.

9 Widzę co się zemna toczy : Bärzo mi ną mdlali oczy / Wznosząc ie ku Bogu memu / Ano mnie gwałt cisnie k temu.

10. Ach kżoż może ten ból zgoić ? Rącz sam Pánie uspokoić / By miał tak srodze nie palić / Abych twoie imię chwalił.

11 Tobiem się już miły Pánie / Podał w twoje opátrowanie ; Tobiemci się już porucił / Byś grzech mój w tyl precz zärzuć.

12 Żaż ciebie grob chwalić będzie ; Żaż cie śmierć uczynić częśc wszędzie ; Żaż cie wyznania umarłi / Co się w grobach swych oparli ;

13 W prawdzie twoiey każdy żywy / Wyznać cię cżek sprawiedliwy ; Jak y ja ciebie mój Pánie / Gdy znam twoje zmiłowanie.

14 Pánie ty sam rącz mnie zbawić / Láske twą niedzmemu ziawić ; A ia za te láske wielką / Oddam tobie chwałę wdzięczną.

15 A wsakże mój święty Pánie / Niech się

P I E Ś N I O

zemną wszystko stanie / Toby było z chwata iwoia /
A z wieczna poćiecha moia.

Innych Pátrę o śmiertelności. iáko Pietni
1. 2. 3. 4.

P S A L M Y.

O Pokuszeniu przez Chorobę álbo Mor.

Pśálm 4. 6. 16. 38. 39. 41. 42. 57. 77. 86.
88. 90. 91.

P S A L M Y.

Po wybáwieniu z tegoż Pokuszenia.

Pśálm 18. 38. 41. 71. 103. 104. 116.

P I E Ś N.

Która może być śpiewána po káżdym dobrodziejstwie
Bożym okazánym.

Ciebie Boga chwylimy / zc. Pátrę w Páster-
stwie zborowym.

Boga cie chwylimy / Pánem wyznawamy / zc.
Pieśń 8. o Troycy przemaszowej.

MODLITWA czásu chorob álbo
Moru.

W Szechmogacy Boże, któryś czásu
krolá Dawidá, w gniewie twoim
siedmdziesiąt tysięcy ludu Morem po-
trácił

trącił, a wśakże pamiętając na swoje
miłosierdzie zachowałś drugich: z mi-
łuy się nad nami niedznikami, którzy-
śmy teraz rozmaitymi chorobami y cie-
śką zaraża śmiertelną srodze strapie-
ni; iakoś Anioła swojego od dalszego
pokarania ludu onego zatrzymał; tak
y teraz te zarażę śmiertelną cieśką,
rącż od nas oddalić. Przez Jezusá
Chrystusá Páná nášego, Amen.

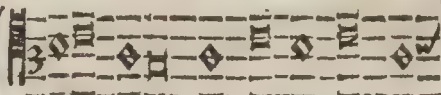
P I E Ś N I
O SMIERCI Y SMIER-
TELNOSCI.

Czasu Pogrzebu.

1. P I E Ś N.

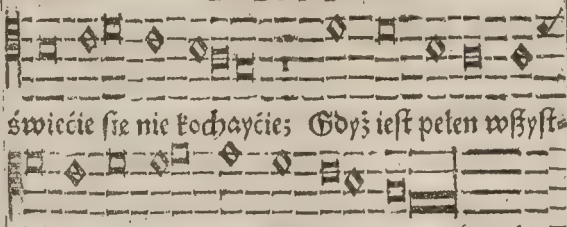
Racz wskazać miły Pánie / ię. Patrzący o
Pokucie Piętno.

2 P I E Ś N.

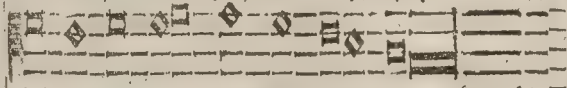

Szyscy ludzie się obaczcie / A w
świeci.

PIESNI O

świećcie się nie Kochajcie; Gdyż jest pełen wśyst-

kich złości; Silne na nim omylności.

2 Prorocy to obaczyli/ Że się w świecie omy-
lili: Przetoż tak wśystkim radzili; By go we
wzrosem opuścili.

3 Oznaymując złości jego / Ku temu wiedli
każdego; Żeby pokuta czynili/ Według woli Bo-
żey żyli.

4 Na nim sobie stykowali/ y bärzo się fraso-
wali/ Pragnący przyścia Pánstiego / A wybä-
wienia swiego.

5 Tobiaż maż sprawiedliwy / Bedac tu na
nim płacziwy/ Ták mu się był świat wprzysłżył
Że co rychley o śmierć prosił.

6 Maż Boży Prorok Eliaż/ A drugi też Pro-
rok Jonaż/ Od Boga śmierci żądali/ Gdy zło-
ści światá poznali.

7 Dawid mocny á wielki Krol/ Ktorego też
gryzł tenże mol / Często o śmierć Boga prosił;
Gdy te mårność świećka baczył.

8 Ták też y Apostołowie / A inni świećci me-
żowie/ Wśystcy na nim stykowali / Rozłączenia
z nim żądali.

Nápomni-

S
9 Nápo-
dze iego; C
iego niedb
10 Mito
świat prze
O iego zlyn
11 Koz
30 blad wie
zbawienia
12 Oba
nabyt kn
Bys też zys
13 Goy
wieżney p
Nie dlugo
14 Zlac
tego Pána
sie do Ciar
15 Alá
swoy mizer
ciuchny wi
16 Sm
twe poloz
Na tákie c
17 We
oczu sżenie
słuchu poz
18 Coj

9 Napominając każdego ; Zeby sie strzegł za-
dze iego ; Od przyczyn złych niećali ; Na rośkoś
iego niedbali.

10 Miłośnik Boży Jan święty / A ten poznał
świat przeklęty / A obiawił w swym Dziwieniu /
O iego złym dokończeniu.

11 Rozważę to wierny wszelki ; Jako to bār-
zo błąd wielki / W świecie sobie rośkośować / A
zbawienia zaniedbować.

12 Obacz człowiecze nie mądry / Niedbąty / a
názbyt kłnący / Co weźmieś z tad za pożytek /
Bys też zyskał y świat wszytek ;

13 Gdy tu w rośkośy żyć będziesz / A chwały
wicznejey pozbedziesz ; Bo maietność / y rośkośy /
Nie długo to śmierć rozproszy.

14 Złacby to była odmiana / Z łaski wypasć
tego Pana / A pozbywszy tu wszytkiego / Dostać
sie do Czartá złego.

15 Alak o człowiecze niedzny / Patrzą na żywot
swoy mizerny / Jako bārzo pretko miia / A kro-
ciuchny wielce bieg ma.

16 Smierć w rychle przyjdzie ku tobie / Ciało
twoe położy w grobie ; A tam iako cie zaśtanie ;
Na takie cie da karanie.

17 W ten czas twoie piękne lice / A ślicznych
oczu źrenice / Wniwecz obrocone beda / A uszy
słuchu pozbeda.

18 Coż tu rzeczę wszelki k temu / Co folguie
światu

P I E S N I O

świātu ztemu / W rostkossách iego lubuie / Rozmá-
icie rostkossuie ?

19 Przekoć ten żywot przeminie : Tak iáko
polny kwiat ginie : A iák światło iásne gáśnie ;
Tak każdy z was w śmierci zaśnie.

20 Job nam to światy obiauíł / Apostoł tes-
go popráwił : Zwiéciu náš żywot przyrownał /
Gdy krotkość dni nášych poznał.

21 * Pomoż Pánie wśhem twym z tego /
Świátá ná wśhem omylnego ; Byśmy sie nim nie
paráli / A ná nim ni ocj niedbáli.

22 W práwey wierze zawnždy trwáiac : Po-
winności swe chowáiac / Tobie w tym posłuszni
byli / Wola twa zawnżse pełnili.

23 Day abyśmy w tymże trwáli / Żywot wie-
czny otrzymáli : Day też nam y do tego przysć /
Wiecznie z toba w chwale twej być.

24 Amen społecznie śpiewaymy / A Pánu
Bogu wśfaymy / Żeć on nas tu z tej trudności /
Weźmie do swoiey radości.

3. P I E Ś N.

Spominaymy początł żywota ná-

tego / A potym iákto ma być dokończenie iego :

Pilnie też n

2 Baci-
dji: A stad
chodji: Ti
swa Pán

3 Bowi-
korzeni / K
zmienił: Z
mieszkanym

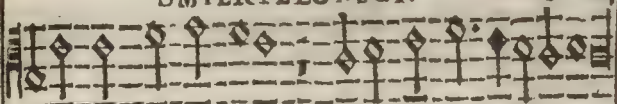
4 - Je sta-
ktoryby n
Ják go śl
przełożył.

5 Niedzi-
ktore nas
ktorymi an

6 Tłit-
swego: G
dziego: D
mocy to zo

7 Róż-
mości / A z
czności: Z

8 Tu i

Pilnie też nã to pãtrzymy / Jãko tu w nim żywie-
(my.

2 Baczyc to moze kãzdy ; że sie w grzechu ro-
dzi : A stãd do innych grzechow swowolnie przy-
chodzi ; Nie pãtrzac nic nã żadne / Dobrodziew-
stwa Pãńskie.

3 Bowiem grzech ktory sie w nas / iuż tãk zã-
korzenił / Prãwie nam wssytkie swiete obyczãie
zmienił ; Jż o Pãnã niedbamy ; By żwierzetã
mieszkamy.

4 - Że stã dziś moze nãleść człowiekã tãkiego /
Ktoryby mial pãmietãc dobroć Pãnã swego /
Jãk go słãhernym stworzył / A nãd wssytko
przekożył.

5 Niedzmesz sã to rostkossy iścãie swiatã tego /
Ktore nas tãk odwiodly od Pãnã nãszego / Ż
ktorymi ãni wzwiemy / Gdy mãrnie poginiemy.

6 Nikt z nas wiedziec nie moze nigdy chãsu
swego ; Gdy ma stãnãc przed s:ogi Mãiestat sã-
dziego : Dziwnie to ten Pan sprãwił / W swey
mocy to zostãwił.

7 Kãzdego przestrzec raczył / ãby byl w czuy-
ności / A zãwždy sie wãrowal sprosnym wsszete-
czności : Bo tego nie wie żãdny / Gdy przydzie
dzień Pãński zdrãdny.

8 Tu iãkoż sie iuż nie ma wznãc człowiek kãż-

dy / Gdy

P I E S N I O

dy/Gdy w tym niebezpieczeństwie żywota iest zą-
wzdy/Tłusi być bez watpienia/Tu iście do skoń-
czenia.

9 Ząwzdy sie kłusa o nas pilnie we dnie w
nocy/ Czart/ ciato/ y mární świat/ ząwzdy ze-
wszey mocy; Aby nas portumili/ A Pánu ob-
mierzili.

10 Bårżoć to ná nas iście srodzy Bårcownicy
Z ktoremi nie możemy porownać nędzniczy: A dzi-
wnie z káždey strony/ Trápią nas bez obrony.

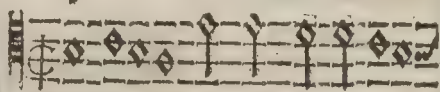
11 Acz nam rzeczy wesole pod czas podawáias
Ale ząwzdy frogi iad w sobie ząkrywáias: Bo co
tu ciato lubi/ To ząwse dusze gubi.

12 Nieprzyiaciel náš duszny tenći pilen we-
go/ A ząwzdy we dnie w nocy rycząc szuka tegos
By mogli pojrzyć cýlowieká/ Zatrąćć do wieká.

13 A ták cýmże iuż sobie nędzi pomoc mamy:
Gdyż tákie przeciwniki przeciw sobie znamy: A
Gdzież szukać Zetmána? Jedno Christusa Pána.

14 Iuż tedy káždy wiedzac Pána ták moznego/
Wćiecź sie pod obrone swietey reki iego: Boć ten
przyimie káždego/ Do Boga Oycá swego.

4. P I E S N.

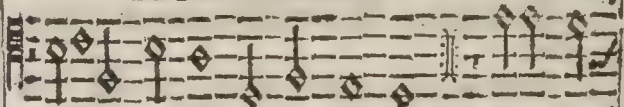

Daremnne świećcie wćieśenie /
Tład śmierć nic niemamy pewnieyşe-

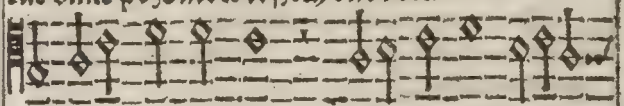
iąkoż

SMIERTELNOŚCI.

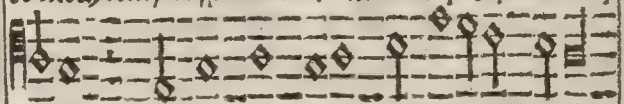
G viii

iałoż ty przeminieś w rychłości ! Re. Czemuż nātć umie pozbawić wśch radości.

to nie chcemy wspomnieć / Ani też przedstawamy

grzeszyć. Wiedząc iż mamy wszyscy pomrzeć.

2 O śmierci toć jest gorzka pamić twoja / czo-
wieku wesolego sercā / Rep. Tyś młodemu / y stā-
remu groźna / który zawsze używa szczęścia: Za-
dnego sobie nic nie wazyś / chudego / Bogatego
dawisz / A chytrze z nim postępować umieś.

3 O śmierci tyś śidło bārzo groźne / ktore w-
mieś potārgnać chytrze / Rep. Przed toba się tru-
dno wārcwāć / y wśedy przed toba zachować:
Nād cie niemāś nic strāśliwego / Nād cie nie-
māś nic okrutniejszego : Bo bez folgi wprzotaś
kāżdego.

4 O iałożem prātko pozbyt swołātā / y iał mi
prātko zbiegły lātā / Rep. O iałożem ia nāt to nie
pommiał / Ąem nieodpowiednie umrzeć miał: Już
śmierć ku mnie śle pošly swoje: Boleść sroga /

trapić

PIEŚNI O

trapienie cieśkie/ Odiawşy odemnie wŃse wesele
le moie.

5 Boże weyjrzy na stworzenie twoie / wkaż
wdzięczne oblicze swoje/ Kęp. Ziemia prochem
być sie wyznawamy: Przeto; miłosierdzia żada-
my: Day nam opuścić marność: A przebaczyć
nam też naszych złosci: Day zaśnąć włásce/
weźm do radości.

5. PIEŚN.

Ná stára note.

NUż my wierni Chrześciance / Przez
żałosne rozmyślanie / Smierci chto-
wieká wŃskeltiego / Bądźmy serca
nabożnego.

2 Na śmierć swoje pámietaymy/ Świátu tes-
mu nie wŃaymy: Bo niemáš w nim nic perone-
go/ Omylić iście káżdego.

3 Widźmy dobrze ná oko / Ź wiela przykła-
dow Ńeroko: Ji gdy nam wiecey folguie / Doly
grzebie/ á nas pŃuie.

4 Długie zdrowie obiecuiac / Myśli dobrej
dodawáiac / Ź pámieci nam śmierć wymuię/
Atrora przeciw sobie czuie.

5 Bówiem byśmy pámietáli / Na ten czas ży-
wota máły/ Byłby z nas káždy Ńronni. yŃy/ Na
wŃytkie spráwy báznięŃy.

6 Nie Ńluzylby Ńwiátu temu: Ani też ciátu

swoiemu/

swojemu/ Ktore od Boga odwodzi/ Każdego co
za nim chodzi.

7 Gdyż tedy nie pewniejszyego / Nad słowa
Pana naszego/ Czujemyż á bądzmy gotowi A ták
nas świat nie wlovi.

8 Bowiem do nas ták mowi Pan / Swym
słowem ciągnac k sobie sam : Byśmy bezpiecni
nie byli/ Niewiedzac ostatniey chwili.

9 Ktorey do nas przysle swego/ Śmierć po-
sta bårzo srogiego / Aby z námi liczba czynił / Ze
wszego co kto przewinił.

10 Dla tegoż nas upominał / A przykazanie
swe nam dał Byśmy wedle niego żyli/ Inże dro-
gi opuścili.

11 Ustaw cudzych nie słuchali/ Których ludzie
nádziatali/ (A twe Pánie wyrzucili/ Jáko by w
tym medrsky byli.)

12 Niemáści czasu żadnego / Nádrugi czas
godniejszyego: Zawsdy Bogu mamy służyć/ Przy-
kazanie iego pełnić.

13 Zawsdy mamy trzeźwymi być / W miernó-
ści iść/ w mierności pić : Bo obżarstwo za-
wsdy škodzi/ Wszystkie złości z siebie rodzi.

14 Nic ieden dzień nádrugiego/ Nie ma w
sobie pewniejszyego: Zawsdy śmierć za námi cho-
dzi : Nic wiemy w kogo ugodzi.

15 A ták ná to pámiataymy / A żywota po-
práwiaymy : Bowiem grzech srogo karze Pan/
Czego znáki częste dał nam.

P I E S N I O

6. P I E S N. Gdy iuż ciało
w Grob kładą.

Ná Hlára Notz.

W Ogrzebnymś to ciało w ziemi; A w
tym namniey nie watpiemy; Że w sa-
dny dzień zmartwychwstanie/ Przed
stolec twoy Chryste Panie.

2 Bo było z ziennie stworzone / W ziennie be-
dzie obrocone; A zaś przed sąd w całe wstanie/
Tá Archanielskie trąbienie.

3 Duch wiernych w Pána swego: Ciało spi-
do dnia sądnego/ Tá mocą Boską sprawione/
Będzie dżiwnie oślącione.

4 Tu żyło w wielkiej trudności/ Tá przy-
dzie k wieczney radości: Játo słońce w swej
światłości; Tak ciało będzie w jasności.

5 A choć leżąc gnije w ziemi / My ná to nie
nie pomniemy: Ano się lepiej gotować / A ná
ten się świat nie spuszczać.

6 Bo nád to nie perwieniecgo; Że śmierć po-
skaż nas káżdego: Ten dług wszyscy zapłacimy/
Aktorzy się ná świat rodzimy.

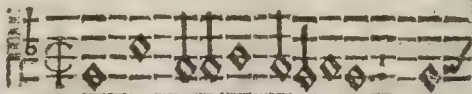
7 * Wspomożysz nas Chryste Panie/ A day
dobre dokonanie: Wszakś nas swoą krewią oku-
pił; Byś nam wieczny żywot sprawił.

8 Wyrwi nas z kátańskiej siły/ Byśmy w two-
iej chwale żyli/ Z toba naszym miłym Pánem /
Tá to rzecmy społem/ Amen.

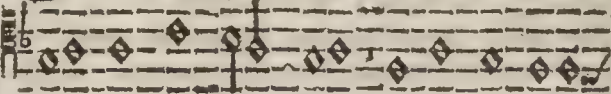
P I E S N.

7. P I E Ś N.

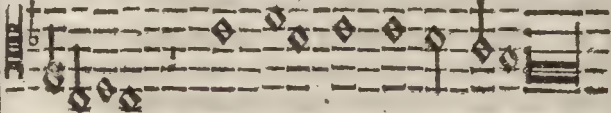
Iam mœsta quiesce querela.

W

Recz/ precz/ żałosne narzekanie/ N

strone smatnych mâtek kłanie! Nie płacz! powinny

powinnego; Śmierć zamiąna życia wiecznego.

2 Bo na coż marmory ciosane; N

3 To ciało tak twárdo zmorzone / W rozum
y w pamięć obnążone / W przedce da Pan Bog
z

4 Idzie/ idzie ten czas kłorego Każda kłos-
k

5 Nic to choć trup w proch obrocony / Nic
choć y proch już w ścizat strawiony / N

P I E S N I O

6 Tak choć ziarno w rola wrzucone/ A przy-
kra ziarna vmorzone/ Na wiosne wesolo wycho-
dzi/ A w śliczney trawie kłosa rodzi.

7 Odbieray ziemio to co się daie/ Bierz nie-
śmiertelne wrodzaię: Powierzamy się twoiey
wierney pieczy/ Częstki cney natury cztowieczey.

8 Tu swoy pokoy duszą miała/ A tora tchnie-
niem Bożym statą: W tym duch Pána Jezu-
sow cieie/ Przechowywał klepotow wiele.

9 Bierz skład Boży ziemio/ Ktorego Cząst-
kę wspomni pewnego: Bo nie da gnić wiecznie
swoiemu/ Obrazowi włożanemu.

10 Skoro wiernych nadzieie ziawi/ Skoro
się Christus na sad stawi: Toż właśnie ktore: się
oddato/ Wrocił wieczney koronie ciało.

11 Synu Boży Jezu Chrystusie/ Kląd grze-
snyimi nami zmiłuy się: Nie dopuszczay nam o-
tym wątpić: Że my z tobą w niebie mamy być.

P S A L M Y

O nikczemności y krotkości żywota
ludzkiego.

Psal'm 39. 49. 89. 90. 102. 103. 116. 144.

MODLITWA o dobrą śmierć.

W iety Boże, święty mocny,
święty y miłosierny Zbawi-
cielu, nie podawayże nas

śmierci

śmierci
znał skr
lay w su
naße; al
stepkow
szczy na
dnemi b
mi szat
Przez J

P S A L
do
Psal'm

O S

W
my
ow

Nord iey idko
idko; Day n

śmierci przeklestej. Ty Panie który
 znaś skrytości serc naszych, nie zatuszuj
 wśsu swego miłosierdzia na prośby
 nasze; ale przebacź nam naszych prze-
 stępów. Boże miłosierny nie dopu-
 szczaj nam w one ośtątnią godzinę za-
 dnemi boleściami śmierci, y pokusá-
 mi Szatáńskimi od ciebie odpádác:
 Przez Jezusá Chrystusá Páná nášego
 Amen.

P S A L M Y. Które czásu prowadzenia
 do grobu mogą być śpiewane.

Psalm 39. 86. 130.

PIEŚNI

O SĄDNYM DNIV.

1. PIEŚN.

Wesoło śpiewaymy / Bogá Oycá chwale-
 my / 1c. Patrzą o Adwencie Páńskim, albo:
 o wcieleniu Syná Bożego Pieśń. 2.

2. PIEŚN.

Notá iey iáko; Mądrość Oycá niebieskiego: albo
 iáko; Day nam Pánie miłóścivy pokoy pokismy
 tu żywi / 1c.

P I E S N I O

Błus Chrystus wiecznie żywy / Jąko
Krol Bog prawdziwy / Przyjdzie na
ślad zmarłych żywych ; Według Pism
świtych prawdziwych.

2 Przyscia swego nąznaczenie / Dat znaki w
nowym ǳalonic / Mowiac: Będa znaki w słoń-
cu / Na gwiazdach / y też mieściacu.

3 Będzie częste drżenie ziemi / Miedzy ludźmi
zatrwożenie ; Ale się nie lekaycie / Głowy
swe wzgore wynasaycie.

4 Już się wásze odkupienie / A ze wósch nadz
wybawienie Przybliża / á potępienie Niewier-
nych wieczne zginienie.

5 Gdy się poczet wiernych spełni / A złość
złych miare wypelni / Zaraz się pocznie dzień sa-
dny / Archaniol w tręba zątrabi.

6 Atemu ogromnemu głosu / Wstana martwi
tego czasu / Kufa się mocy niebieskie / A wóšyta-
ko stworzenie ziemskie.

7 Tąm Krol w niebieskiej swej stawie / Sie-
dzie na swym Mąieście / Na stolcu swej wiel-
możności / W nieogárnionej iąsności.

8 Przedeń poyda wóšyscy ludzie / Żaden tąm
strachu nie rydzie / Na śad się srogi gotuiac /
Sprawam się swym przypatruiac.

9 Tąm obiaśni serca ciemne / A skryte rzeczy
mi iawne : Tąm się summienia otworzą / Każde-
go z nich śadzić będa.

Tąm roze-

S
10 Tąm
Krol spraw
ślad zós w
11 Wied
wstawic
czynieniu/
12 * J
way nas
za toba /

F
Triest
Psalm I

MOD

wiedlin
ziemy,
śadu w
im obch
iako ob
siernie.
nie prz

10 Tam rozsadzi wszystkie prawie/ Da dekret
 Xrol sprawiedliwie : Dobrym do nieba wstaje/
 Złych zaś w męki wieczne skaze.

11 Wiedzac to my wszyscy wierni/ Bądźmyś
 wstawnie czynni/ W Modlitwach/ w dobrze
 czynieniu/ Czekając Pana k sadzeniu.

12 * Jezu miły nas na swej pieczy/ Ucho-
 way nas strasznych rzeczy : Day stanać godnie
 za toba / Day wnieść do nieba za soba.

P S A L M Y Kutemuż.

Tężeł o dniu Sadnym y żywocie wiecznym.

Psalm 16. 17. 49. 50. 76. 83. 97. 116. 126.

MODLITWA o Miłosierdzie cza-
 su sądu.

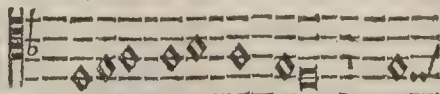
Boże miłosierny, wiedzac to,
 że sie żaden żywy człowiek
 przed sądem twoim nie uspra-
 wiedliwi; Przetoż pokornie cie pro-
 siemy, nie rącz w dzień on ostatniego
 sądu twoiego z nami prawem sie two-
 im obchodzić: ale obeydź sie z nami
 iako otec miłościwy, łaskawie y miło-
 siernie. Niechay przed oblicze twoie
 nie przychodzą grzechy niezliczone

PIESNI O

násze, przy sadźcie twoim, które tu
oczyściła nasświetła krew Syna two-
iego namilśego Iezusa Chrystusa. Po-
staw nas na prawicy owieczek iego o-
mytych we krwi iego przez wiare. Z
ktorym tobie Oycu naszemu y z Du-
chem swietym wieczna część y chwa-
ła niechże oddawamy tu y w onym
Krolestwie twoim. Amen.

TRZECIA CZĘŚĆ PIESNI
KATECHIZM V
CHRZESCIANSKIEGO,
O MODLITWIE
PANSKIEY.

I. PIEŚN.

Deje nasz ktoryś jest w niebie / Swieć
się imię

MODLIWIE.

G rif

sie imie twoie! Przyidź krolestwo twoie. Bądź wo-
 la twa/ iako w niebie tak y na ziemi. Chleba nasze-
 go powszedniego day nam dzisiaj: I odpusc nam
 nasze winy/ iako y my odpuszczamy naszym wino-
 woycom. I nie wiodz nas na pokuszenie/ ale
 nas zbaw ode zlego. Albowiem twoie iest krole-
 stwo/ y moc/ y chwala/ na wieki wiekow/ Amen.

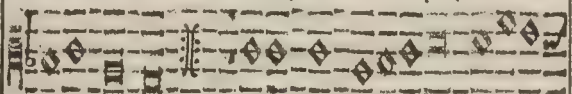
2. PIESN.

P I E S N I O

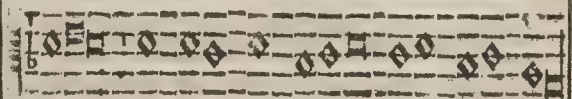
2. P I E S N.

Kośim cie który mieśkaś na wy-
 Nie rącz oycze dziatę swych odrzu-

foćim niebie/ Rep. Ale swe miłosierne nakłōn ku
 cąc od siebie

nam vszy/ A niechay cie nabożna prośbā nāśā ru-
 chy.

2 Imię twoje przed którym też duchy ię pādā-
 ia. Rep: Tuezay wszytkie narody w pocie-
 wości mōia: A day bysiny w tej wierze tāk stāo-
 tecznie trwali; Jakoby z nas niewierni dobry
 przykład brali.

3 A nie odwołajay dāley swego pānowānia/
 Rep. Vział sie tāk cieśkiego slug swych mora-
 derwānia: Nieprzyjaciolom nāśym/ wyrwi
 nas z pāśczki; A ty sam rącz krolowāć / iako
 Pan nā wieki.

4 Nie dopuśćzay nam według mżsli nāśych
 błądżić:

blodzie i
 wem swoin
 Duchy nieb
 niech dzieie
 5 Pānie
 trzebā; K
 chlebā; T
 sieia/ Aw
 mōlecia.
 6 * Bł
 wamy: K
 pokładamy
 raczyś; A
 bacyś.
 7 Nie w
 go/Rep. V
 swego: B
 y chwata /
 trwala.

Nadziei

Re
 D
 imi
 two
 sie ośtanie.
 2 Chleb
 dziśiaj: O

bladzić: Rep. Ale rącz nas naświecłym po-
wem swoim rzadzić. Alako snadnie władniś
Duchy niebieskiemi; Także sia też wola twa/
niech dzieie na ziemi.

5 Pánie ty sam lepiey wieś / czego nam po-
trzeba; Raczysz nam dziś wysycić potrzebnego
chleba; Niedzne polne ptáská / nie orzo / nie
śieia/ Alwždy przecie z lástki twey od głodu nie
mdleia.

6 * Złości náše przed toba wśystkie wyzna-
wamy; Rep. Nádzieie w miłosierdziu twoim
postładamy; Ze ty z námi łástkáwie postępować
racysz; A nam iáko my drugim/wśystkiego prze-
bacysz.

7 Nie w wodźie ná pokusy przyrodzenia mdle-
go/Rep. Ochoway wśego złego / z miłosierdzia
swego; Bowiemy tve jest krolestwo/ twoia moc
y chwata / Alac będzie ná wieki nie odmienna
trwata.

3. P I E Ś N.

Nad iey iáko Psálm 100. Tuz teraz narodo-
ziemscy / 26.

Dziś niebieski prosim ciebie: Swieć sia
imie twe; Przyjdź Pánie / Krolestwo
twe; Wola iák w niebie/ y ná ziemi niech
sia ostanie.

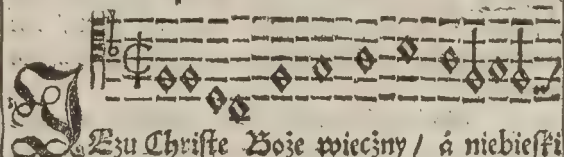
2 Chleba nášego powszedniego / Day nam
dzisiay: Odpusc złości/ Jáť innym z roztazania
twego/

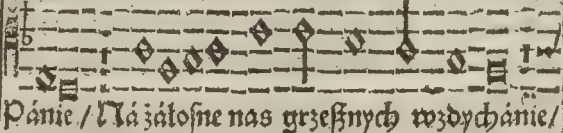
PIESNI O

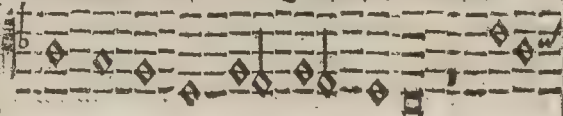
twego/Przebacżamy ich krivkości.

3 Nie wwodź nas w pokusy / o Pánie : Alie nas zbaw ode złego : Aboroim twe iest krolowanie / Moc chwala / do wieku wšzego.

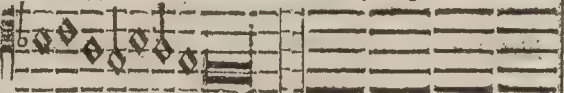
4. PIEŚN.

Zu Chryste Boże wieczny / á niebieski

Pánie / Na żalofne nas grzešnych wzdychanie /

Weyrzyš okiem miłosierdzia swego / Rátuyże

nas czasu dšisiešzego.

2 Myć ſie pod ſtraż twoie wšyscy ſpołem r-
ćiekamy: Wo w tobie ſámy m nádziecie mamy Ra-
czyš cieniem ſwoiey láſkáwoſci / Jáſtonić naſ
od wšech narwánoſci.

3 Wpomożyš nas / niech ſie ta twey praw-
dzie ſercem mamy : Ciálu / Czárta / Świátu prze-
ćiwiamy :

ćiwiamy :

2 ſercem ie

4 Niech

2 tu tobie

wyreczne ſ

dlugi.

5 Wſyſ

wyplanie :

By nas nie

nas Pánie

my / 3 láſk

2 Tát

nym zwole

to ſwym m

dziecie / M

wymiecie.

3 Zola

dewrzeć :

wſyſcy po

Muſim ſu

4 O lu

ciwiamy: A twoa wola day nam prawnie poznac/
A sercem iey y skutkiem dokonac.

4 Niechże się w siebie sami zároveň ponizamy/
A ku tobie Panie przybliżamy. Przyjmij twoje nie
wzYTECZNE usługi: A odpuść nam nasze wszystkie
długi.

5 Wsłysz nas prze nadrozżęz krwie twoiey
wylanie: Day nam w wierze spokojne skonanie;
By nas nie żęgi wiekuiſty płomień/ Vchoway
nas Panie Chryste/ Amen.

5. P I E Ś N.

Ná Stára Note.

MOdlny się Oycu swemu w potórze
y w cichości/ Temu á nie innemu /
co iest ná wysokoſci: Ten się nád
námi zmiłuię/ Ocz go proſić będzie-
my/ Z łáſti ſwoey nam dáruię.

2 Tát Pan Chriſtus ſlubował/ ſwoym wier-
nym zwoleńnikóm; Edy ſię od nich gotował/ iá-
ko ſwoym miłoſnitóm/ Mowiąc; Ocz proſić be-
dziecie/ Mnie Poſrzedniká máiąc / W imię moje
weźmiecie.

3 Kólácmý we drzwi ięgo/ póki nam chce o-
dęwrzeć: Przeſtańmy wſzego złęgo; bo mamy
wſzyſcy pomrzeć: Potým ſędzięgo ſtráſznego /
Muſim ſłucháć dekrety/ Ná cęłowieká grzeſęne.

4 O ludzkie záſłępienie/ wieice zápamiętáte;
Przecż

P I E S N I O

Przeć się w wiecine trapienie / Chęć dawać a
żginienie. Wiesz żeć rekoż mie nie będzie; Jesli w
on wieciny ogień / twoy żywot poddan będzie.

5 Tu otwarte dzwił niemu / tu łaska swa
daruie / Cłowiekowi każdemu ; co sie grzechow
wājuie : nie będzie nigdy potępion ; Tak przyo-
biecąc raczył / swym wiernym náš miły Pan.

6. Oycze náš ktoryś w niebie / w swej wie-
czney wśzechmocności / Wsłysz nas prośim ciebie
w tey tu ciężkiej żałości. Świeć się w nas imię
twoe święte; Niech żywćieśwa nie maia / potłum
czarty przekłate.

7 Przydź k nam Królestwo twoie / y rącz ie w
nas pomnożyć ; Pásac nas owce swoje / kteres
ty raczył stworzyć. A niechay się zároveň ośtanie /
Jako ty sam raczyś chęć / Wola twa święta
Panie.

8 Day duszám ku żywieniu on chłeb prawoy
niebie / Ciátom ku posileniu náš ten ziemski /
cielesny. Ty co niebem / ziemia rządziś / Potarm
przodkiem duchowny / potym cielesny day dziś.

9 Opuść nam naše winy / iáť y my odpus-
czamy / Winnym naszym ich winy / ná twe się
stowá zdamy ; Je też nam raczyś odpusćić / A w
dzien on nastráśliwśy / w poczet wiernych przy-
pusćić.

10 Nie wwodź nas w pokuśenie / ná ciełe y
ná duszy. Rącz nam dáć wspomozienie / byśmy
wszytkie pokuśy / Ktore nam chęć wielce sť odźić /

Zá twoim

za twoim v
II Zbat
miley /
zmiey /
przewycie
12 Cieb
znawamy
się wćiekam
imie Syna
13 Bo
ziemi /
wniki wś
coś raczył

PSALM

Pierwsza
115. 119.
Wtora.
54. 61. 13
Trzecia
8. y Psalm
Psalm 148.
Czwarta
23. 104. I
Piata: C
S. I
Słota

MODLITWIE.

G xvj

za twoim wspomnieniem / mogli za wasze zwyciężyć
11 Żława nas złego wszelkiego / Oycze nasz na-
 miley / Ciesnego y wiecznego / obrońco namo-
 żniemy / Tak na duszy / iak na ciele: Pomóż nam
 przeycie / wszystkie nieprzyiaciele.

12 Ciebie wśchmocny Oycze / my sami wy-
 znawamy / W Modlitwie / y w pokorze k tobie
 sie wcielamy / Bys tu nas raczył wysluchać / W
 imie Syna twoiego : potym żywot wieczny dać.

13 Bo twoie jest Królestwo na niebie y na
 ziemi / Moc / chwala / y zwycięstwo nad sprze-
 wnikami wśemi. Amen za rzecz pewną mamy : Ze
 coś raczył obiecać / to wszystko otrzymamy.

PSALMY objaśniające prośby świętey Modlitwy Pańskiej.

Pierwsza, świeć sie imis twoie: Psalm 132. 112.

115. 119.

Wtóra, Przyjdź królestwo twoie: Psalm 28. 44.

54. 61. 137.

Trzecia: Bądź wola twoja, zc. Psalm 103. od 7.
 8. y Psalm 119. Litera Gimel, He, Vau, Samech, y
 Psalm 148.

Czwarta: Chleba naszego powszedniego, zc. Psalm
 23. 104. 105. 107. 146. 147. 148.

Piąta: Odpuść nam, zc. Pátrę Psalmow o pokucie.
 5. 10.

Szosta: Nie w wodę nas, zc. Psalm 3. 31. 71.

MODLI-

MODLITWA z Modlitwy PANSKIEY
wykładu wzięta.

Qucze nasz ktorys jest w niebie-
siech. Swiec sie imie twoie :
Day naprzod abyśmy cie do-
brze poznali, y znaczną we wszytkich
sprawach twoich wszechmocność, ma-
drość, dobroć, sprawiedliwość, miło-
sierdzie, y prawdę uważali, opowia-
dali, y wystawiali: A potym, aby-
my wszytek nasz żywot, myśli, mowy,
y uczynki do tego zawsze kierowali,
iákoby nas wietrze jmie twoie, dla nas
nie było zelżone, ale rączey czcía y
chwała obiaśnione.

Przydź królestwo twoie. Rządź
nas tak Duchem y slowem twoim, że-
byśmy sie tobie, im daley tym wiecey,
poddawali: choway y pomnażay ko-
ściół twoy: psuy sprawy diabelskie,
y wszelaką moc przeciwko máieštato-
wi twoiemu wynosząca sie: obrot wni-
wecz

wecz w
slowu tw
zupelnie
stanieś z

Bodź
taty nazi
ludzie w
twoiey w
chętliwie
podawali
złesona s
chotnie o

Aniolow
Chlebo

nam dziś
go, czego
bá: A
jest iedy
dobrá p
stawił, te
przemys
ry, nie po
A przet

wec̃z ws̃ys̃tkie rády, ktore sie przeciw
słowu twemu ws̃czynáia: áż będziesz
zupełnie y doskonałe krolował, gdy sie
s̃stániesz ws̃ys̃tko we ws̃ys̃tkich.

Wadź wola twoia iáto w niebie /
táky ná ziemi. Day ábyśmy y ws̃ys̃scy
ludzie wlasney woley wyrzek̃sy sie,
twoiey woley, ktora sámá jest swieta
chetliwie y bez ws̃elkiego smrania
podawali sie: Y ták káždy z osobná
zlecona sobie powinność, wiernie y o-
chotnie odprawowali, iáko czynia
Aniolowie w niebie.

Chlebá nášego pows̃edniego day
nam dzisia. Dodaway nam ws̃ytkie-
go, cz̃ego nam do tego żywota potrze-
bá: Abyśmy przez to poználi, że ty
jest iedyne źr̃odło, z ktorego ws̃ytkie
dobrá plyná: y gdziebyś ty nie błogo-
sláwił, tedy ws̃elákie náše stárání, y
przemysł, á ows̃em twoie wlasne dá-
ry, nie powodza sie nam, y škodza.
A przetoż day ábyśmy ofnośc náše

PIEŚNI O

od wszelkiego stworzenia odwróciw-
szy, w tobie samym pokładali.

Odpuść nam winy nasze/iako y my
odpuścżamy naszym winowaycom.
Nie poczytay nam niedziny grzeszni-
kom, wszystkich grzechow naszych, y
tey nieprawości, która y teraz w nas
trwa, dla krwi Chrystusowej: iako
też y my to łaski twęj świadectwo w
sercach naszych poczuwamy, że stale
przedsięwzięcie mamy, wszystkim kto-
rzy nas obrażali, z serca odpuścżać.

Nie wwoź nas w pokuszenie / ale
nas zbaw odezłego. Ponieważ z
przyrodzenia tak mdli y słabi jesteśmy,
iż y przez minute ostać się nie może-
my; a głowni naszymi nieprzyjacieli, Sa-
tan, świat, y własne nasze ciało, osta-
wicznie na nas sturmuia, ty nas wspie-
ray, y Duchá twęgo mocą posilay, a-
byśmy w tym boiu duchownym, nie
śwankowali: ale tak długo się tu po-
tężnie opierali. aż byśmy zupełne na o-

Státek

Státek z
Abow

moc / y
Wszystki
iż poniew
chmogacy
y obceś, i
tko dla te
nam; ale
wszystką
Amen.

bną mam
ko pewn
wysłucha
poczuwa
przeymie
cze, y Sy
Troycy
się nad r
nasze

Státek z wycieństwo otrzymáli.

Abowiem twoie iest krolestwo / y
moc / y chwałá ná wieki wieków.
Wszystkiego tego od ciebie żádamy:
iż ponieważ y Kroleń nášym, y wśse-
chmogacym iešteś, wszystko nam też
y chceś, y możeś dodać. A o to wśsy-
tko dla tego prosimy, żeby ztąd, nie
nam; ále imieniowi twemu świetemu
wszystká chwałá oddána byłá.

Amen. Rzecz pewná y niepochy-
bna mamy; że Modlitwá náśá dále-
ko pewniey od ciebie oycá nášego iest
wysłuchána, niżeli my w sercu nášym
poczuwamy, że tego wszystkiego w-
przeymie prágniemy. O Boże Oy-
cze, y Synu, y Duchu świety, Boże w
Troycy świetey iedyny, zmiłuyże
się nád námi, á wysłuchay te próśby
náśse dla imienia twoiego ná-
świetśego, Amen.

P I E S N I O

CZWARTA CZĘŚĆ
P I E S N I
KATECHIZMU
CHRZESCIANSKIEGO,
O SWIATOSCIACH
PANSKICH.
Naprzod
O C H R Z C I E S.

I. P I E Ś N.

Ależ wskazać miły Panie / nād nami / ić. o
Pokucie Pieśń 9.

2. P I E S N.

*Notā iey iako, Pożywamyż wierni spolu / ić.
o Wieczerzey Pānskiej Pieśń 4.*

Jezus Christus miłościwy / Zbawienia
nāszego chciwy / Co potrzebnego być ba-
czył / W Źborze swym wstawić raczył.
2 *Nā wŹytek krag swiātā tego / Posty przy-
mierza nowego / Postat by wćmie czynili / A do
wiāry przywodzili.*

Wiodac

3 W
Arztić
go/ Syn
4 B
tryna D
rodzony
5 M
kā tcy spo
fięgo Z
6 Bro
na śmier
ćmi/3 prz
7 Lec
wŹch oc
Przez rŹi
8 Bie
sa policze
śmieretn
9 Do
bieŹkiego
Zboru pie
10 W
niebieŹie
W ChriŹt
11 Ju
mi mieŹ
Dworu Z
12 Da
peline wiā

3 Wiodąc do wieczney ngody / Rozkazat
Arzęć wſzytkie narody / W imię Oycá niebieſtie-
go / Syná / y Duchá ſwiętego.

4 By wſługa Arztu zwierzchnego / A zerwa-
trzna Duchá ſwiętego / Wſytek ſwiat był od-
rodzony / A w iednotę przywiedziony.

5 W którym z Bożey lutoſci / Przyſtá czaſt-
ká tej ſpołecznoſci / Chwalmy wdzięcznie niebie-
ſkiego Arrolá / á Oycá náſzego.

6 Zrodziſmy ſie przekleci / Za grzechy wiecz-
na ſmiercią ieci; Byliſmy gniewu Bożego Dzie-
ćmi / z przyrodzenia ſwego.

7 Leczeſmy już odrodzeni / A od grzechow
wſzech oczyſzczeni / Krwia Báránká niewinnego
Przez wſługę Arztu ſwiętego.

8 Bedąc w Chriſtusie okrzczeni / Za dziećmiſmy
ſa policzeni: Przypuſzczeni do dziedzictwá / Nie-
śmiertelnego Kroleſtwá:

9 Do miáſtá Boga żywego / Jeroſolimá nie-
bieſkiego; A do Amotow ſwiątobnych / A do
Zboru pierworodnych.

10 W nimeſmy w liczbę włożeńi / Z nimi w
niebieſiech zápiſani / A z Duchy ſpráwiedliwymi /
W Chriſtusie doſkonálymi.

11 Jużemy nie przychodniámi; Ale włáſny-
mi mieſzkańcámi / A Koſciolá powſzechnego /
Dworu Arrolá niebieſkiego.

12 Dawamyſ Pánu oſiáry / Serce czyſte y
pełne wiáry: Rządźmy ſie wyrokiem iego / Po-

P I E S N I O

nuiąc słowa świętego.

13 Biedac drogo odkupieni / A ze wszystkich
stron uwolnieni / Przed Pánem w swiętobliwo-
ści Chodźmy / y w sprawiedliwości.

14 Niech grzech w ciebie nie króluie ; Niechay
nas Duch święty sprawuie ; Naśladyemy Bo-
gá swego / Ják dziatki Oycá własnego.

15 Wniebo się sercem wynaszaemy / W niebie
sobie stárby składaemy ; Jákto niebiescy dziédzicy /
Gdzie iest Christus ná prawicy.

16 Z Bogiem sprawę zaczynamy / W nim tu-
żymy / y w nim konamy ; Przestrzegamy pilnie
tego / Co zbudowaniem bliźniego.

17 Im Bog dawa wiastę dary / Tym też go-
ratkę badźmy wiary ; Wzgóre się nie wynasza-
my / Lecz się z innymi zgadzamy.

18 Boy aż do śmierci boiemy / Zdrowia dla
Pána nie żałujemy ; On po ostatniej potrzebie /
Weźmie nas w niebo do siebie.

19 * Bądź częśc chwala tobie Bogu / Oycu /
Synu / Duchu świętemu ; Żeś nas z swiata sobie
obrał / Przez Arześć / y niebem darował.

20 Dajże nam w twoim Kościele / Wytrwa-
nie stałe przy swej chwale ; A z tego swiata zdra-
dnego / Wiedź do nieba spokojnego.

3. P I E Ś N, po Chrzcie.

Nota iey iako, Już teraz wszyscy śpiewamy / zc.
O Narodzeniu Páńskim, zc. bez powta-
rzania. Pieśń 10. |

Dziękuj

Dziękuiem tobie wszechmocny Chryste /
 Zrołu niebieski / Panie Anielski / nasz
 Zbawicielu / wieczny / prawdziwy odku-
 pićielu. Jes nas wykupit / Z mocy Szataniskiey
 wybawit / Łasce swoj dat / A wiecznies zbawit.

4. PIEŚN, po Chrzcie.

Nadrozża krwia swoia odkupiłeś nas Panie /
 1. Pátrz o Vmęczeniu Páńskim, Pieśń 9.

5. PIEŚN, po Chrzcie.

z Psálmu 71. Wtobie Panie / 1.

Drad do stárości moiej / Niech bede w
 Opiece twoiej ; Abych y inszym obiaćwiał /
 Jáś ty ku mnie lutość miał.

2 Tobie poruczam Boże moy / Dajże ciało y
 żywot swoy : Spráwuy ty mnie stuge swego / Aż
 do żywota wiecznego.

PSALMY ku temuż.

Psálm 51. aż do 7. 6. y Psálm 87.

MODLITWA dziękczynienia zá Chrzeřt S.

WSzechmogacy Oycze náš niebie-
 ski, pokornieć dziękuiemy, iż es
 nas raczył przez Ducha swego swie-

PIESNI O

tego we Chrście świątym odrodzić w
nádzieie żywotá wiecznego, y wezwa
leś nas przytym do prawdziwey wiá-
ry, y znáomości szej Boskiej. Po-
mnoż prosimy w nas te dary swoje; v-
twardź nas w nich ná wieki. Duchá
śwego świątego nie odeymuy od nas;
ábyśmy vstáwicznie z áiego spráwa
w odrodzeniu nášym biorac pomno-
żenie, dziedzictwo żywotá wiecznego
mogli otrzymać. Przez Páná nášego
Jezusá Chrystusá Syná twoiego z tobá
y z Duchem świątym w iedności wie-
cźnie żyjącego, Amen.

Potym

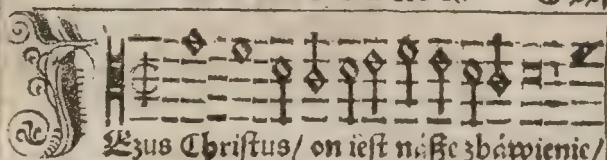
O S. WIECZERZEY
PANSKIEY.

1. P I E Ś N.

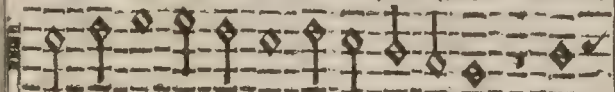
Stworzyтелю wszechmogacy / it. *Pátrz*
o Pokucie Piesń 2.

2. P I E Ś N.

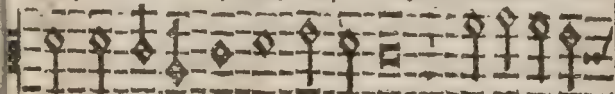
Tab

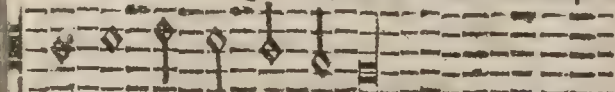
Izus Christus/ on iest nasz zbawienie/

Ktory nam uczynił z Oycem ziednanie: Bo

się raczył dla nas grzesznych wcielić / A po-

nym z czystey Panny się narodzić.

2. Ten od nas wssch oddalił gniew Oycow-
owski; Gdy się dał wnieść za nas z litością:
Ciało za nas swoje ofiarował; By przez to ży-
wot nam wieczny darował.

3. Byśmy tej łaski nie zapamiętali; Lecz iego
dobrodziejstwa wspominali; Iż on ciało swoje
za nas wydał/ A krew też swa za nas na krzyżu
wylał.

4. Przetoż raczy mówić te słowa swoje:
Bierzcie/ a jedzcie/ to iest ciało moje/ Ktore iuż
za was wydane; Zebyście mieli żywot / y
zbawienie.

P I E S N I O

5 A gdyż mamy k temu stołu przystąpić;
Mamy pierwey sami siebie doświadczyć: Albo
wiem kto niegodnie przyjmie/ Ten sobie za ży-
wot śmierć zaśluguie.

6 Napierwey temu wszyscy mamy wierzyć;
Jz sie ten Pan nasz raczył z nami złączyć / Gdy
na sie wziął nasze człowieczeństwo / Chcąc
z nas zgładzić ono wieczne przekleństwo.

7 Przetoż w tey świętey sprawie oświadcza-
my Spoleczność / Ktora z iego ciałem mamy;
Którym iest w Oycą na prawicy/ A tam go przez
wiara widzimy wszyscy.

8. Jeszcze w nas ma być takie doświadcze-
nie; Byśmy mieli wierne grzechow vżnamię;
Sami siebie z nich sie ostarżali/ Przed Bogiem/
ktoregosmy też gniewali.

9. Za grzechy byśmy z płaczem żalowali; A
winowaycom swoim odpuszczali/ Z prawym
swym wmyślem polepszenia; Strzegąc przy tym
Bozego przykazania.

10 Wszakże w tych znakach zbawienia nie
wiążmy; Lecz z pragnieniem łaski serce podno-
śmy/ Ku siedzaccmu na prawicy/ Ktory nas
wzywa; chodźcie do mnie wszyscy/

11 Ktorzy znacie sumnienia swe zranione /
Wielkością grzechow bärzo obciążone; Jedno

wierz-

WIE

wierzyć/ mac
miecie ony

12 Gdy si
wsy grzech/
niem wiara
onie na swe

13 Ten po
ziem miec
nasze przyci
wość darcie

14 A ch
chcemy; sie
e czy; nac łaski
na sie obroci

15 * Ow
był ty nas s
przymować
duchownie.

16 Racz
Byśmy tu cze
se nas Duch
zył obiec

pierzcie/ macie ochłodzenie; I moiey krew we-
niecie onych zgładzenie.

12 Gdy sie tym obyczaiem zgotuiemy; Oznaj-
dźmy grzech/ żywota polepszymy; Już tak przy-
niem wiara ciała Pańskiego/ Także krew duchow-
nie na swe zbawienie.

13 Ten pożytek weźmiem z przyścia jego; Be-
żiem mieć Chrysta z sobą złączonego; Grzechy
także przyczyna sobie sam/ A swoje sprawiedli-
wość daruie nam.

14 A chcemyli ten pożytek zachować/ Nie-
chęciemyz sie do grzechow wiecey wracać; Bo
je cżyliac także te utracim/ A gniew Boży znówu
na sie obroćim.

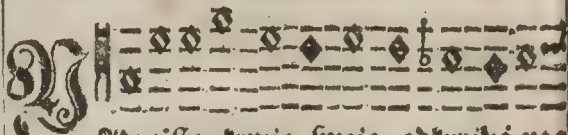
15 * O wszechmocny Boże Ojcze iedyny/ Ka-
żdy ty nas sam czynić godnymi; Abyśmy mogli
przymować godnie Ciało/ y krew Chrystusowa
uchowanie.

16 Różne nas w iego ciało święte wszczepić
Bysmy ku czei twej mogli pobożnie żyć; Napelnić
nas Duchem swoim świętym; Wszakże to ra-
zył obiecać swym wiernym.

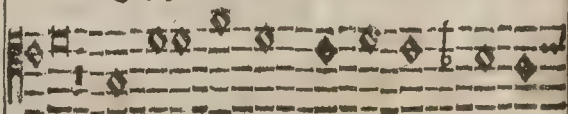

P I E S N I O

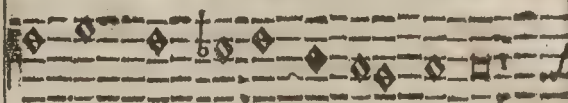
Pieśń przed Kazaniem albo po
Kazaniu.

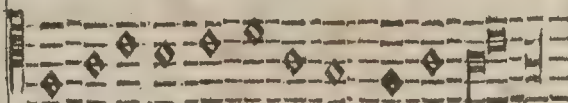
Abrojsza trwia swoia odkupiles nas
A gdy przyidzieś sadyć świat czasu ostato

Panie/ A zaś tam przywodzisz skąd wypadł A-
niego/ Nie rącz nas oddaląc z twoiemi

dam łamiac twe świato przykazanie/ Rep :
światem i odpoczywania wiecznegor

Gdzie tobie śpiewać będziemy Alleluia.

Łat Pan

222
Duch

222
o Pok

Przy

222

2 Przy
krew za n

A tāt nab

3 Pām
nāś polar

mić/ A du

4 Boć

lāśkowie

gom/ Ta

5 Tys

swoy za n

mie/ Przy

6 Tys
nam spr

A Bog świat umiłował / i. c. Patrzą o
Duchu S. na Świątki Pieśń 6.

3 PIEŚŃ.

Ałt k nam wota sam Syn Boży / i. c. Patrzą
o Pokucie, Pieśń 7.

4 PIEŚŃ.

Przy śamym vżywaniu S. Wieczerzey
Pańskiej.

Ná Stára note.

Wżywamyż wierni spolu / Z tego to
iuz Pańskiego stolu / Miałac sprawio-
ne sumnienia / Podług iego rozkazá-
nia.

2 Przyjmujemyż wiara prawdziwa / Ciało y
krw za nas wylana / Duchownie ich vżywaiac /
A tak nabożnie spiewaiac.

3 Pánie náš chlebie niebieski / Tyś sam iest
náś pokarm duchowny; Róćże nas soba nákar-
mić / A dusze náśze obżywić.

4 Boć wielka láská twa iest k nam; Jż sie tak
láskawie stáwiś nam; Bedac Pánem służyś stu-
gom / Nam wszytkim niedziym grzesznikom.

5 Tyś postać sługi ná sie wziął / Żywoteś też
swoy za nas wydał; Abys nam sprawił zbawie-
nie / Przez swey świecety krwie wylanie.

6 Tyś ná sie grzechy náśze wziął / A swoies
nam sprawiedliwość dat; Dziwnas uczynił prze-
miáne /

PIESNI O

miłana/ Przez twoe świato wmaczenie.

7 Tym sie wszyscy wierni cieśa ; Jż iuz przez cie wykupieni sa / Z grzechu / z śmierci / z potępienia : Perwni wiecznego zbawienia.

8 Szczęśni co cie pożywiają / A swe złączenie z toba mają ; Pragnąc iuz wiecey nie grzeszyć / Jedno ku twoey czci światey żyć.

9 Różce nas ty sam oczyścić / A w śmierci swoiey rącz poświęcić : Pożegnay swym pożegnaniem : Daruy nas swym zmiłowaniem.

10 Boś ty ono świato plemie / W którym wszystkie narody ziemie / Miały wziąć swe pożegnanie / A swych grzechow odpuszczenie.

11 Tyś sam nas swą kwią oczyścić / Duchem we krzcie światym poświęcił / Dając nam swe zmiłowanie / Żywot wieczny y zbawienie.

12 W prowadziłś nas w swoy Kościół / a w nim postanowiłś swoy stół ; Gdzie nas karmisz swoim ciałem / Dla nas wśech na śmierć wydanym.

13 Także nas swą kwią naprawaś / (Grzechow nam odpuszczenie darowaś) ktoras z swego ciała wylał ; Abyś nam wieczny żywot dal.

14 W samych znákách tey światości / Ciebie szukamy sprawiedliwości ; Ale z twego wmaczenia / Pragniemy grzechow odpuszczenia.

15 Dla tegoś znaki uławił ; Byś ukazał / coś ty nam sprawił / Ciałem swym na śmierć wydanym / A kwią swą światey wylaniem.

Bo iako

16 Bo

swym który

cieleśny żyć

17 Tak

tey wylanie

cznie / Z to

18 O

cem w miel

czynił ; Gd

19 Ty

tak zstol p

nałycal / C

20 J

z siebie na

odiał / Kr

21 Pr

światym

gajmy / T

22 C

tey wylan

dac Chr

23 W

gdzie sied

Bo tam c

24 W

co Boska

sprawi

25 Pr

swę swi

16 Bo iako chlebem żywiemy / Tym docie-
snym ktory tu iemyt Albo gdy napoy piemy / Ten
cielesny żywot mamy.

17 Takżecz ciała wydanego / A z krwie świe-
tey wylaney z niego / My wierzacy żywiem wie-
cznie / Z toba Pánem swym spolecznie.

18 O Chryste krolu Pánie náš / Ktory z Oycem
w niebie przebywaś / Wielką nam łaskę wa-
czyń; Gdyś sie z nami złączyć raczył.

19 Tyś ieś żywy chleb niebieski / Ktoryś sie
tát zstał pokram duszny; Byś nas swe wiernie
nasycał / Ciąłem ktoreś ná krzyż wydał.

20 Jesteś korzeń winny prawy / Dajeś nam
z siebie napoy zdrowy; Byś pragnienie duszne
odiał / Krwia swą świętą ktorą wylał.

21 Przetoż wszyscy wierni spolu / Przy tym
świątym wstugowaniu / Chrystá wiara dośia-
gamy / Tak duchownie pożywamy /

22 Ciąłá dla nas wydanego / A z krwie świe-
tey wylaney iego: Ták bedziemy obżywieni / Ba-
dac Chrystem naszym.

23 Wnieśmy serdeczne swe oczy / A niebu
gdzie siedzi ná prawicy Oycá swego niebieskiego
Bo táń ciąłem mamy iego.

24 Wszakże y w tym nie wątpiemy; Jż tu mo-
ca Boska ieś z nami / Przy tey swoiey świętey
sprawie: Bo to obiecał łaskawie.

25 Prosim cie Chryste niebieski / Wyciżże nam
swey świętey łaski / Racz nas godnymi uczynić /

Ciąłem

PIESNI O

Ciałem swym świętym nakarmić.

26 Myć tego w sobie nie znamy / Byśmy k te-
mu byli godnymi ; Wszyscysmy ciężko zgrzeszyli
według wolej twej nie żyli.

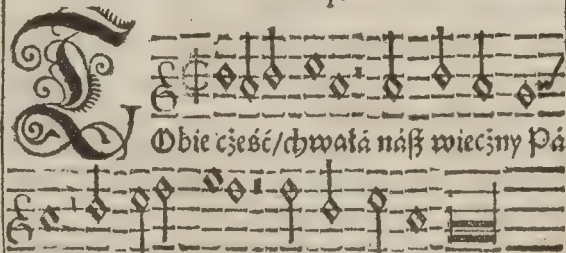
27 Dajże nam godnie przyjmować : A rącz
sam w nas wiecznie przebywać : Rącz nas du-
chownie nakarmić ; Abyśmy mogli wiecznie żyć.

28 O Chryste niebieski chlebie / Atory z Oy-
cem królujesz w niebie / Tobie niechaj będzie
chwała / Od wšzego stworzenia dana.

29 Rączże ty sam w nas królować / A pośi-
lenie swoje dawać : Byśmy w tobie samym żyli /
Ciebie na wieki chwalili.

5. PIĘŚN.

Także przy vżywaniu S. Wieczerzey
Páńskiej.

Obie część / chwala náš wieczny Pá

nie / Ta wieczne czasy niech nie vstanie.

2 Tobie dziś dáiem z zborem tych ludzi /
Potkon y piemie / my twoi słudzy.

3 Dziękujac wielce twej wielmożności / Ża-
ten dar

WI

ten dar zacni

4 Ty idę

ment ciała /

5 Atory

to y krew wi

6 Sprat

było godne

7. Bofmy

Abys do náš

8. Rącz n

po tym wiel

6.

Żat sa n
Do Kościel

7 Pi

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

ten dar zacny/ twey ł nam miłości

4 Ty idac na śmierć zostawiles sam/ Sakrament ciała/ y krew dales nam.

5 Ktory my biorąc/ mocno wierzymy/ Ze ciało y krew wiara bierzemy.

6 Sprawże nam Chryste serce ku temu/ By było godne ł stolu twoiemu.

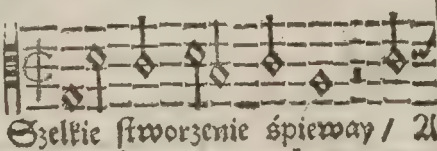
7 Bosmy niegodni dla cieśkich grzechow/ Abyś do naszych miał wnieść przybytkow.

8 Rącz nas poświęcić / o Chryste Panie: A po tym wieku day nam zbawienie.

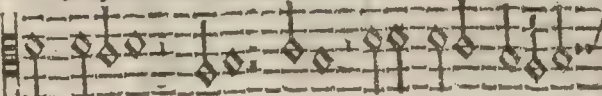
6. PIEŚN z Psǎlmu 84.

Jak sa mile twe przybytki Panie / 1c. *Pierz Kościele Pieśń 5.*

7 PIEŚN Przy vżywaniu S. Wieczerzey Pańskiey.

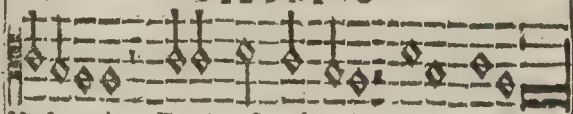
Szelkie stworzenie spieway / A

dzis zawaolay: Jezu/Jezu/Jezu Panie lufstrowy/

Boze

PIESNI O

Boże prawy żmiluy się nād nami/Twymi sluga-
Cmi.

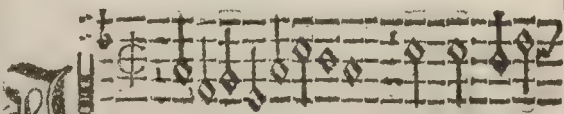
2 Myśmyć tego niegodni; Lecż łaski perwni:
Jezu/Jezu/ Jezu ieśli nas tu w niedzy opuścił/
Ża grzechy nā nas gniewo srogi wypuścił/

3 Do kogoż się wćiećiem? A dokąd poydżiem?
Jezu/Jezu/Jezu niech łaska twoa nā ziemi znamy:
Gdyż my nā tey sāmcy/ przestāwāć chcemy.

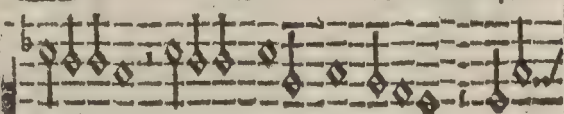
4 Żmiluyże się nād nami/Chryste prośimy. Je-
zu/ Jezu / Jezu day nam z nāstych grzechow po-
wstanie: A potym w niebiesiech z toba mieśka-
nie.

8. P I E Ś N.

Nota iey Pierwsza.

Jezu twoie wspominiānie/ Prawe iest nā-

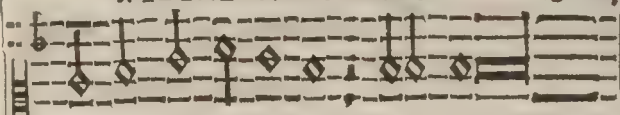

śe kochānie. A żadna rośtoś godnościa/ Nie zro-

wna

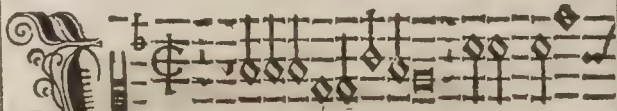
WIECZERZY PANSK.

3 iiii

wna z twą przytomnością/przytomnością.

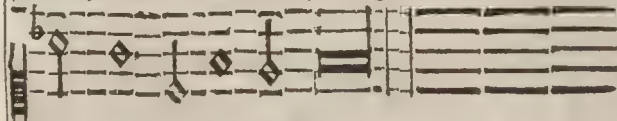
Nota iey Wtora.

Du twoie wspomnienie Prawe jest na-

ke kochanie: A żadna rośkość godnością/Tie zro-

wna z twą przytomnością.

2 Jezu przedziwna słodkości/Mysli przeszli-
cina światłości: W weselu studnio żywiaca / y
w pociechach przodkuiaca.

3 Nadzieio pokutuiacym; Jakoś łaskawy pro-
Bacym! Jakoś dobry szukaicym Jezu / a coż
náyduiacym!

4 Jezu dziwna łaskowości/ Cudowna sercu
wdzięczno-

t

wdzięczno-

P I E S N I O

wdzieczności: Nieogarniona litości / Ciagni
mie do twej miłości.

5 O Jezu day mey krewkości / Uczucie two-
iej słodkości: A po tej świeckiej marności /
Domieść mie wiecznych radości.

6 A teraz my twe stworzenie / Wesoleć śpie-
wamy pienie: Day Jezu dobre skonanie / W
twojej chwale przebywanie.

PSALMY przyżywaniu Świętej
Wieczerzey Pańskiej.

Psalm 23. 103. 116. 117.

MODLITWA przedżywaniem S.
Wieczerzey Pańskiej.

Y cze náš niebieski, któryś z nie-
zmiernego twego miłosierdzia
dał nam Syna swego jednorodzonego
Jezusa Chrystusa, aby dla wykupienia
naszego śmierć okrutną na krzyżu po-
diał, y tamże iako doskonała ofiara,
aby był dostatecznym okupem y dość
uczynieniem za grzechy wszytkiego
świata; który to Syn twoy miły, a Pan

nasz

náš Jezus Christus poştánovil, y w
 swoiey świętey Ewangeliey przyka-
 zał, czynić pamiatke oney ofiary, y
 śmierci swoiey, dotąd aż przyidzie;
 Wysłuchayże nas prosimy cie o Oycze
 miłosierny, á vžycž nam; Gdy będzie-
 my brác Syná twoie^o miłego stolu táie-
 mnice meki y śmierci ie^o, á byśmy sie tež
 stali wčesnikami nášw ietżego Ciála
 y Krwie iego nadroższey: Zácžymy
 on w nas mieszkáiac á my w nim, o-
 trzymálishmy żywot on wieczny: Przez
 tegož Iezusá Christusá Páná y zbáwi-
 tielá nášzego. Amen.

MODLITWA po vžywaniu S.
 Wiečerzy Pánskiey.

WSzechmogacy á miłosierny Oy-
 cze náš niebieski, dzięki tobie
 czyniemy z sercá wprzeymego; i żeś nas
 ktorzyśmy święte táiemnice stolu Sy-
 ná twoiego Iezusá Christusá przystoy-
 nie przyieli, ná karmić y nápoić raczył

PIESNI O WIECZ: PAN:

Duchownym pokármem y napoíem
Ciała y krwi z báwiciela nášzego, V=
perwniając nas ich uczestnictwem o
twoiey przeciwko nam vprzeymey lá=
sce; y o tym, żeśmy członkami praw=
dzimemi z ciała iego, y kością z kości
iego; á zátym dziedzicami podług
nádzieie żywota wiecznego: Przez
zasługę Nadroższey Krwie namilsze=
go Syná twoiego. Prośiemy przytym
nauyláskawszy Oycze náš niebieski,
abyś nam taką láská z áwżse swoją ra=
czył być przytomnym; Zebyśmy w tey
społeczności náswietszey twoiey wy=
trwáli áż do końca, y tak dobre uczyn=
ki czynili, ktoreś ty zgotował, abyśmy
w nich chodzili, ku czci Jmieniowi
two mu śwítemu: Przez tegoż
odkupiciela nášzego iedyne=
go Iezusá Chrystusá.
Amen.

Koniec Pieśni z Modlitwami.

C
RE

Alch Páni
Alch moy
Alch wšec

Błogosł
Bog praw
Bog który
Boga cie
Boże Oyc
Boże Oyc
Boże moy

Christus
Christus
Christus
Christus
Christus
Christe
Chrześci
Chwała
Chwała
Chwalmy
Chwalmy

REGESTR.

CZWARTEY CZĘŚCI REGESTR PIESNI.

A.

Ach Pánie Boże ktory rządzisz Zborem	D	12
Ach moy niebieski Pánie Boże	F	3
Ach wszechmogacy dobrotliwy Pánie	F	18

B.

Błogosławiony iest każdy ten /	F	2
Bog prawdziwy Jezus Christus	B	2
Bog ktory ma świat na pieczy	E	5
Boga cie chwalimy / Pánem wyzna.	A	19
Boże Oycze przy słowie twym	A	19
Boże Oycze stworzenia wszelkiego /	E	14
Boże moy rącz się nádemna zmiłować	F	16

C.

Christus iedyny Syn Boży /	B	5
Christus Pan zmartwychwstał /	C	14
Christus Jezus Názaráński /	C	15
Christus Syn Boga żywego /	C	17
Christus zmartwychwstał iest /	C	19
Christe Krolu niebieski / Ty z nami	C	10
Chrześcíanie prawda Boża práwie	E	2
Chwała Bogu z wysokości /	A	15
Chwała tobie Pánie Boże za wielkie	B	20
Chwalmyż wszyscy z weselem /	B	10
Chwalmyż Boga wszechmocnego /	C	5

REGISTR

Chwalebny iest Bog narodu Izraelskiego. B 4

D.

Day nam Panie miłościwy/ pokoy G 2

Duchu święty zavitay k nam/ sercā D 5

Duchu święty zavitay k nam/ A 3 niebios. D 6

Duszo moia Pana swego wielbi/ B 8

Dziękuiem tobie wszechmocny/ G 20

Dziwna łaska Boga wszechmocnego/ C 18

G.

Gdy sie Christus narodził / wszystek B 14

I.

Jeruzalem miasto Krola wielkiego/ B 13

Jezus Christus Syn Boży mądrość C 3

Jezus Christus nasz miły Pan/ C 11

Jezus Christus nasz zbawiciel/ C 18

Jezus Christus wiecznie żywy/ G 12

Jezus Christus miłościwy/ G 19

Jezu Chryste wszechmogacy/ C 7

Jezus Christus/ on iest nasze zbawienie G 21

Jezu Chryste Boże wieczny a niebieski G 15

Jezu twoie wspomnianie/ B 4

Juz weszło światło słoneczne/ A 14

Juz sie godzi serce swe ku Bogu D 17

Juz teraz wszyscy śpiewaymy/ B 16

Jz to iuz iest nie tajno każdemu/ F 5

K.

Kiedy Krol Herod krolował/ B 17

Komu miło zbawienie czasu dzisiejszego. K 17

Krolowi nad wfemi Krolmi A 22

Krzyczym k tobie wieczny miły Panie/ D 16

Kto tu chce

Litania/

Mądrość C

Módlmy sie

Mówti Pa

Mój Panie

Mój wierzy

Mądrość A

Nasza mi

Niechże na

Nie opuści

Nuz wszy

Nuz my dzi

Nuz my wi

O doremne

O iak sa mi

O nasz wse

O Panie B

O wszechm

O wieczny

Oycie niebie

Oycie nasz

Oycie niebi

Pamiętaym

PIESNI

0. B 4	Kto tu chce Bogu służyć / żywać	§	10
	L.		
G 2	Litania/	§	10
D 5	M.		
D 6	Nadzieja Dycia wszechmocnego / Christus.	C	5
B 8	Niechmy się Dycu swemu / w pokorze	G	15
G 20	Nowił Pan Bog wszytkie te słowa	A	2
C 18	Nioy Panie moia chwalo/	G	2
B 14	Niy wierzymy w iednego Boga/	A	7
	N.		
B 13	Nadzieja krowia swoia odkupiles	C 8	B 1
C 3	Nastat nam iuz czas wesoly/	B	11
C 11	Niechże nam Pan błogostawo/	E	8
C 18	Nie opuścisz Panie swoich wiernych/	§	19
G 12	Nuż wszyscy Chrześciance zaśpiewaymy.	B	6
G 19	Nuż my dziatki zaśpiewaymy z weselem/	B	15
C 7	Nuż my wierni Chrześciance/	G	9
G 21	O.		
G 15	O daremne świeckie wcieśnienie/	G	8
B 4	O iak są mile twe przybytki Panie/	D	14
A 14	O nasz wszechmocny Panie/raczej to sam	D	10
D 17	O Panie Boże Dycze nasz niebieski/	§	20
B 16	O wszechmogacy Boże stworzenia	D	18
§ 5	O wieczny Synu Boży co wszytko	E	11
B 17	Oycia niebieskiego pochwalmy z miłości/	B	12
E 17	Oycze nasz ktoryś iest w niebie/	G	13
A 22	Oycze niebieski prosim ciebie/	G	14
D 16	P.		
	Pamiętaymy Chrześciance/że nam	A	1
	4	Pamięs.	

REGESTR

Pamiętaj wśhelki ciorwiecze/	A	3
Pamiętaj na nas Panie/	C	8
Panie nasz studnię dobroci/	A	15
Panie nasz Oycze miłościwy/	B	1
Panie nasz ktory w niebie przebywał/	E	19
Panie Boże wieczny/dobrotliwy/	E	8
Panie Jezu Chryste przez twoie wcielenie	B	8
Pasterzu niebieski Panie Jezu Chryste/	E	15
Pochwalmyż wszyscy społem Pana	B	19
Pogrzebmyż to ciało w ziemi/	G	10
Pomóż nam z grzechow naszych/	F	4
Postan jest od Boga Aniot/	B	3
Powstań Panie już powstań/	D	15
Pozegnay nas Boże Oycze/	A	18
Pożywamyż wierni społu/	B	1
Precz/precz żalofne narzekanie/	G	10
Przednie mocny grunt jest Pan Bog	D	11
Przez twe słowa posłubione/	E	13
Przez twa meke niewinna Chryste/	C	8
Przez twe święte zmartwychwstanie/	C	20
Przez twe święte wniebowstąpienie/	D	2
Przez twe święte wniebowstąpienie/	D	4
Przez twe święte Duchą zstąpienie/	D	8
Prosim cie ktory mieszkasz/	G	14
Prosim cie Oycze niebieski/rączże	A	18
R.		
Rącz okazać miły Panie nad nami	F	8
Rádumy sie Chryścianie/czyniac	C	14
Rádumy sie wszyscy Chryścianie/	D	2
Rádumy		

Rádumy sie te
Rádumy si
Rozmyślaj
Rozpomi
Rzadz nas
Rzekiem ia

Staway ch
Stworzy
Świary Du
Świary Du
Świarego

Tak Pan B
Tak t nam
Tobie bad
Tobie wiek
Tobie cześ
To szuza z
Ty coś nieb
Tys jest A

Wesolo spi
Wesel sie te
Wesoly nar
Wierze w
Wierzymy
Wierzymy
Wierzymy

PIEŚNI

Rádüy sie teraz wšytko ludzkie pokolenie/ D 4
 Rádüymy sie dziś społecznie/ B 16
 Rozmýslaymy dziś wierni Chrześcianie C 6
 Rozpomiñe każdy dziś dobroć Pána B 15
 Rządź nas Pánie przy twym słowie. B 14
 Rzekłem ja cžet utrapiony/ G 4

S.

Ślawá y chwálá badź tobie/ C 9
 Stworzycielu wšechmogacy/ Boże F 1
 Świety Duchu ząwítay ł nam/ D 5
 Świety Duchu raczyš ząwítac ł nam/ D 7
 Śwíetego obchodu Wielkonocnego/ C 17

T.

Táż Pan Bog świat wmiłował/ D 8
 Táť ł nam woła sam Syn Boży/ F 6
 Tobie badź chwálá Pánie wšego szwiata. C 1
 Tobie wiekwišty Boże/ F 17
 Tobie cześć chwálá náš wieczny Pánie/ B 2
 To słuŝa z wiernych każdemu/ F 8
 Ty coš niebo wysokie/ F 14
 Tyś ieŝt Arol Izraelski/ C 9

W.

Wesolo śpiewaymy/ Bogá Oycá chwał. B 2
 Wesel sie tey to chwile/ ludzkie C 15
 Wesoty nam dzień náŝtal/ C 20
 Wierze w iednego Bogá Oycá A 5
 Wierzmy w iednego Bogá/ stworzy. A 6
 Wierzmy w iednego Bogá/ Oycá wšech A 7
 Wierzmy w iednego Bogá stworzyciela A 9

REGISTR

Wstąpił Pan Christus dnia tego/	D	3
Wszemogący stworzycielu/nieba i ziemie.	A	16
Wszego dobrego dawco	F	19
Wielkie stworzenie śpieway/	B	3
Wspominaymy początek żywota naszego	G	7
Wszyscy ludzie weselcie się/	B	9
Wszyscy są błogosławieni /	E	7
Wszyscy ludzie to obaczcie /	G	5
Wszyscy Chrześcijanie zaśpiewaymy słowa.	E	9
Wzywam Panie na pomoc/	F	8
Z.		
Zaśpiewam Panu memu/	D	9
Żal mi żem kiedy zgrzeszył/	F	8
Żbawicielu Chryste nasz Panie/	C	2
Żserca prawię ochotnego/	B	7
Żetrzy mocną ręką swoją/	D	19
Żmiluy się Boże/żlutuy się Oycze/	C	13
Żmiluy się Boże nad nami/	E	13
Żnamy Oycze nasz niebieski/	F	1
Żnam Panie iżem zgrzeszył/	F	15
Ż ochotnym sercem ciebie wystawiamy/	E	12
Ż wielkiej mocy y mądrości/	E	1
Ż weselem y z radością wszyscy.	E	10
Żywot ten mieć będziesz błogosławiony/	E	7

REGI

W teyż

O zachowan
 O ścieżka
 Do Troyce
 Modlitwa
 Ciasu Taro
 Ciasu Mlot
 Ciasu Now
 Ciasu pami
 Ciasu pami
 W. Wielki
 W wielki
 Ciasu Wiel
 Dnia Wnie
 Ciasu Swi
 Za Zosćiot
 Ciasu pami
 Ciasu pami
 Ciasu pami
 Za Najzon
 O słuchanie
 wanie ie
 sterstwo
 Za Siugan

REGISTR MODLITW

W teyże Czwartey Części po-
łożonych.

D 3	O zachowanie Przykazania Bożego.	A 4
nie. A 16	O stateczna wiara.	A 10
f 19	Do Trojce Przenasławitśey.	A 20
3	Modlitwa Adwentowa.	B 9
G 7	Czasu Narodzenia Páńskiego.	B 17
B 9	Czasu Młodziankow.	B 18
2 7	Czasu Nowego Látá.	C 1
G 5	Czasu pámiaćki Miedrcow.	C 2
wa. 2 9	Czasu pámiaćki Młki Páńskiey.	C 9
f 8	W Niedziele Zwieta.	C 11
D 9	W wielki Czwartek.	C 12
f 8	Czasu Wielkonocnego.	D 1
C 2	Dnia Wniebowstąpienia Páńskiego.	D 4
B 7	Czasu Swiatecznego.	D 8
D 19	Zá Kościół wśytet.	D 20
C 13	Czasu pámiaćki błogosławioney Máriey p. 2	I 1
2 13	Czasu pámiaćki świętych Bożych.	2 5
f 1	Czasu pámiaćki Umotow świętych.	2 6
f 15	Zá Matjontki.	2 8
2 12	O słuchanie zháwienie Słowá Bożego y zachowánie iego/ Pátrz we wtorey Części/ w Pásterstwie Zborowym przed Kazániem.	
2 1	Zá Slugámi Bożymi.	2 20
2 10		
2 7		

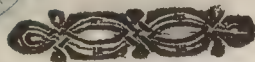
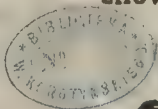
REGISTR MODLITW.

Ża Świerchność wśhelakę Chrześci.	£	20
Modlitwa pokutuiących.	£	13
Ża pokutuiących.	£	14
W którymkolwiek pokuſzeniu.	£	17 y 20
Czaſu ſuſzey y niepogody.	£	1
Czaſu głodu albo drogości.	£	1
O Pokoy.	£	3
Czaſu wojny/ albo prześladowania/	£	3
Czaſu chorob/ albo moru.	£	5
O dobrą śmierć.	£	11
O Miłoſierdzie czaſu oſtátniego ſadu.	£	12
Modlitwa z Modlitwy Páńſkiej.	£	17
Dziękczynienie za Chrzeſt s.	£	20
Przed wżywaniem S. Wieczerzey Páńſk.	£	4
Po wżywaniu S. Wieczerzey Páńſkiej.	£	5

Dokonczenie Rejestru Pieśni y Modlitw.

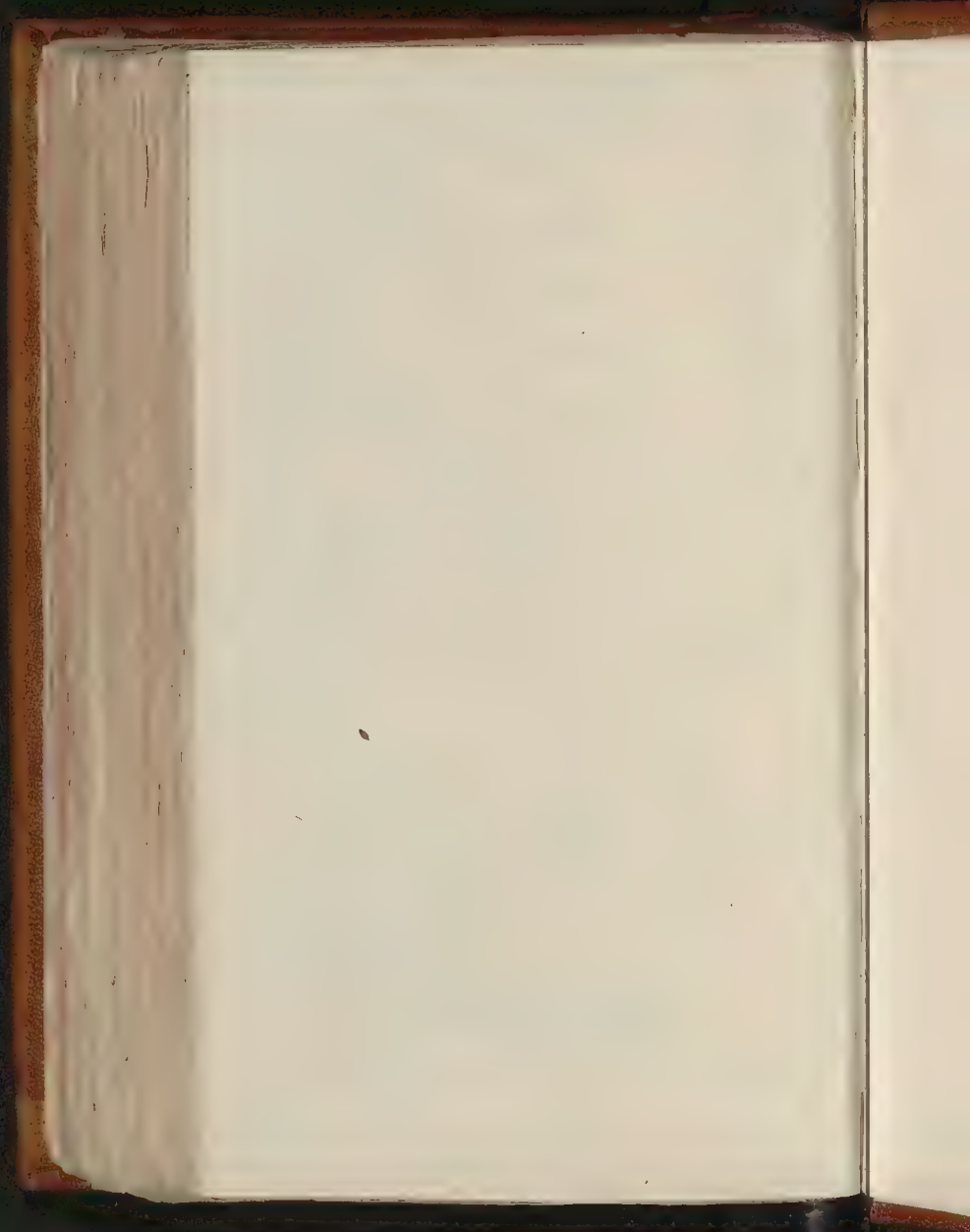
Chwała cześć y sława Bogu w Troycy ś.
iedynemu, Oycu, y Synowi, y Du-
chowowi świętemu. Amen.

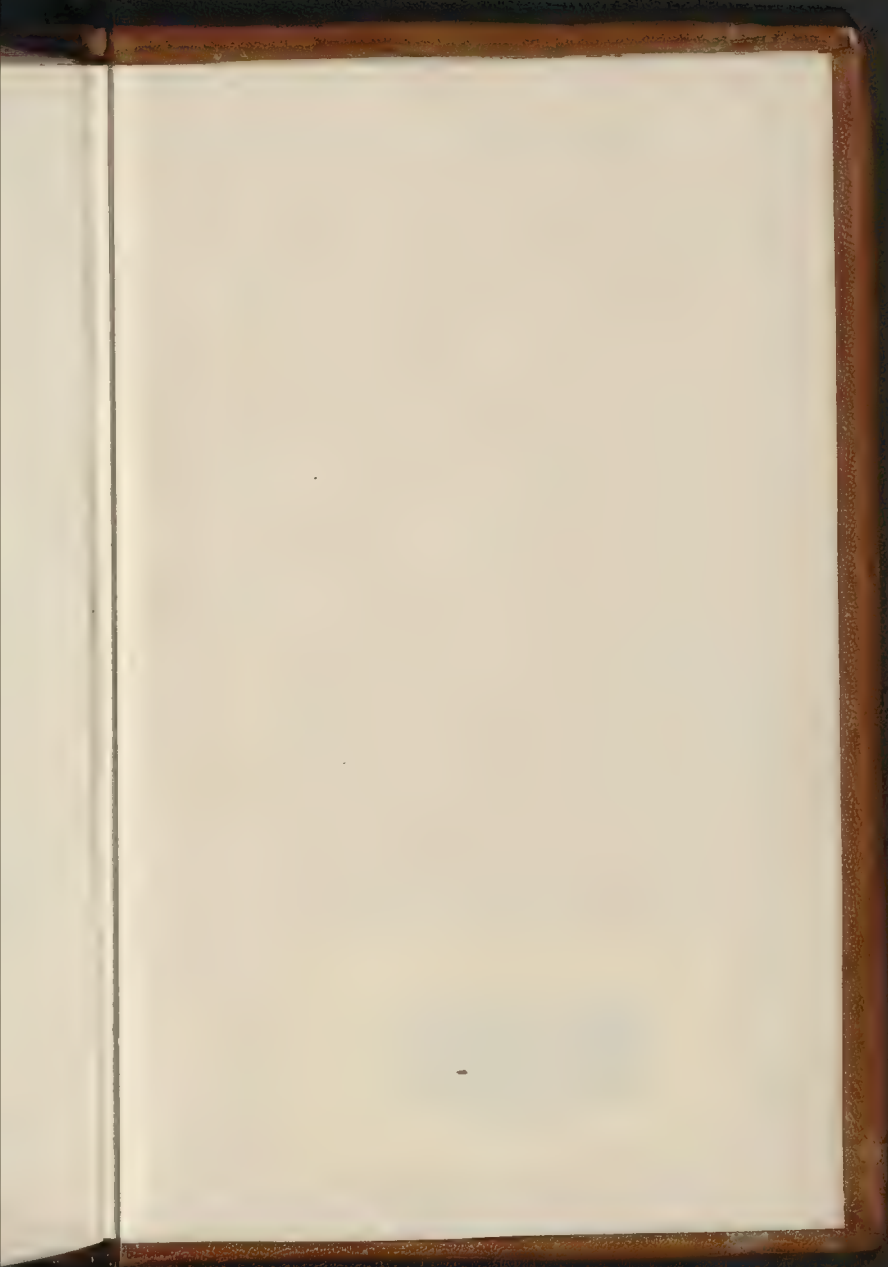

20
 13
 14
 17 y 20
 1
 1
 3
 3
 5
 11
 12
 17
 20
 4
 5

teśni

roycy ś.
 Du-

Biblioteka Jagiellońska

stdr0034767

